АРХИВЪ
НА
ВЪЗРАЖДАНИЕТО

ТОМЪ II

ДОКУМЕНТИ ПО СЪЕДИНЕНИЕТО

ПОДЪ РЕДАКЦИЯТА НА

Д-РЪ Д. Т. СТРАШИМИРОВЪ

ЗАВЕДУЮЩЪ АРХИВА НА ВЪЗРАЖДАНИЕТО

ИЗДАНИЕ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ

СОФИЯ
ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА
1908

Съдържание.

—

III. Съединение. 1885—1886.

Встжпителна бѣлѣжка.

Документитѣ по съединението, които образуваха настоящия томъ, сж събрани отъ покойни Захарий Стояновъ и допълнени сжщо отъ кореспонденции на частни лица, съ които е могълъ да се сдобие Архива на Възраждането. Захарий Стояновъ бѣше глава на Комитета, що извърши Пловдивския прѣвратъ, и слѣдъ побѣдата задигналъ е изъ учрѣжденията и пощитѣ на бивша Румелия всички прѣписки, телеграми, ленти и пр., които му обѣщаваха какъвъ-годѣ интересъ по сжбитието. Но този материалъ той отпослѣ не е обработвалъ, и трѣбаше тепърва да се прѣгледа, проучи и класифицира. Прочее, доколко сме сполучили ние въ систематизирането му остава само бждащия историкъ да се произнесе. Защото, фактъ е, че по съединението ние не притежаваме още ни едно грижливо проучване, което би могло да ни упжти въ работата. Да се не начудишъ! Почти четвъртъ вѣкъ вече отъ едно наше велико политическо дѣло, което ни костува цѣла война — първа слѣдъ петстотинъ годишна летаргия! — което ни спечели цѣла една цвѣтуща область, и ние още не го познаваме — ние, политиканци par exellence, прочути съ своята партизанска треска по цѣлото земно кжлбо!

Като рѣшихме изданието на документитѣ, имахме прѣдвидъ двойната полза, че се туря сериозно начало на проучването, както и че се популяризира и съ този томъ още самия Архивъ, който е малко извѣстенъ. Нека се има прѣдвидъ, че не всичко публикуваме, що ни е въ ржка по съединението, и че читательтъ или изслѣдователя ще намѣри въ Архива още кое-що, ако поиска да потърси.

Нека не се мисли сжщо, че съ прѣдлаганата сбирка се изчерпватъ материалитѣ, нужни за едно основателно проучване на съединението: това — съвсѣмъ не. А което е важно, сжществуватъ сбирки въ ржцѣ на частни лица — дѣйци отъ онова врѣме или наслѣдници тѣхни — недосегнати още, които далечъ надминаватъ по численость, че и по важность, може би, настоящата сбирка.

Бждащиятъ критиченъ историкъ ще има това прѣдвидъ. Ние само туряме начало.

Архивътъ на Възраждането изпълня въ случая и своя свещенъ дългъ въ пжтя на широкоразбранитѣ си задачи. Вѣнецъ на всѣко възраждание е освобождението, както вѣнецъ на всѣкой градежъ е да се тури завършенъ покривъ на цѣлото здание. Въ име на това, и проектирания вече, подъ покровителството на Държавния Глава, Музей на Възраждането, въ основитѣ на който ще легне Архивътъ, е кръстенъ за въ бждяще: „Музей Възраждание и Освобождение“.

Въ горната смисъль, освободителната война бѣ вѣнецъ на възражданието, но Берлинския Конгресъ разкжса тоя вѣнецъ, и ние послѣ, покрай освободена България, имахме неосвободена Румелия и имаме още робска Македония. Тамъ възражданието продължаваше и продължава още и до днесъ, за да стигне най-послѣ своята корона.

Ето прочее, това бѣше свещения дългъ на Архива по отношение на бивша Румелия да прослѣди освобождението ѝ.

Третята сестра, Македония, сега тъкмо се намира въ разгара на оня напънъ, който въ историята се нарича градежъ на бждащето или възраждание. Нека не се съмнѣваме, прочее, че Архивътъ нѣма да се мае за да обогати и третия свой отдѣлъ, безъ да има страхъ, че ще жертвува съ това пасивния си изучвателенъ нравъ. Нека майсторитѣ-дюлгери въ Македония само градятъ: онова, което се днесъ гради, утрѣ е вече история; покрай работникътъ, който гради дѣйствителното здание, Архивътъ ще гради друго велико

здание — историята. Съ една дума, ние неуморно ще събираме и за Македония!

Нека отбѣлѣжимъ накрай, че се пазихме отъ чести коментарии към документитѣ. Това ще бие въ очи всѣкиму, който прѣлисти първия томъ документи по възстанията. Въздържанието ни въ случая се диктуваше не само отъ прѣдпазлива скромность — защото, както отбѣлѣзвахме, събитието е още много слабо проучено — и не отъ това, че документитѣ по съединението сами достатъчно обясняватъ единъ други и себе си: има и друго. Дѣйцитѣ отъ Пловдивския прѣвратъ сѫ още живи, а което е най-важно, борбитѣ отъ тогасъ, макаръ отчасти и видоизмѣнени, продължаватъ да раздухватъ страститѣ и днесъ още прѣдъ нашитѣ очи. При тѣзи обстоятелства, най-надежното е, несъмнѣно, да говорятъ самички документитѣ, особено ако достатъчно говорятъ. Послѣдното, разбира се, ние не смѣемъ да твърдимъ. Но отбѣлѣзахме, че документитѣ тукъ далечъ не сѫ по-голѣмата часть на всичко онова, що трѣба още да се събере. Прочее, както не сѫ пълни тѣ по число, тъй не ще бѫдатъ пълни и по онова, що носятъ. И тъй като събитието още не е основателно проучено, толкова повече ни се налагаше да се пазимъ отъ прибързани тълкувания.

Ще си позволимъ единъ апелъ по длъжность. Нека ангажиранитѣ лица въ цѣлата кореспонденция погледнатъ спокойно и обективно на миналото, както спокойни и обективни се стараехме да бѫдемъ и ние. Една отъ супремнитѣ задачи на подобни издания, като настоящето, е, да упряжнятъ духа на съврѣменницитѣ да се издигне малко до чиститѣ вълни на историята. Това имахме най-главно прѣдъ очи, като се заехме съ настоящия трудъ. Нека помнимъ, че миналото е най-добрия учитель на бѫдащето. А като се ровимъ въ миналото, не е задача да осѫдимъ, кой е кривия тамъ, но да покажемъ, само кой може да бѫде правъ въ бѫдащето!

Просимъ извинение за нѣкои неволни и недогледани повтаряния, които сж се вмъкнали въ текста. Само който е ималъ случай да се бори съ подобно издание, само той ще се догади за мжчителнитѣ и често непрѣодолими трудности, които го съпровождатъ.

София, августъ 1908.

Д. Т. Страшимировъ.

I.

ПРѢДВАРИТЕЛНИ.

1880—1884.

№ 1.

Протоколъ.

Подписанитѣ К. Стоиловъ, Г. Живковъ, С. Стамбуловъ, д-ръ Молловъ и П. Станчевъ, пълномощници на народнитѣ подписани прѣдставители въ българското Княжество, и Д. Наумовъ и К. Величковъ, пълномощници на народното прѣдставителство въ южна България, събрани[1]) въ г. София за да положимъ основитѣ на едно взаимно и съгласно дѣйствие по народната ни политика — съединение на раздѣлена България — слѣдъ дълги и всестранни разисквания додохме до слѣдующитѣ рѣшения:

1) Да се основе въ Южна-България единъ централенъ таенъ комитетъ който, наедно съ своитѣ клонове, да дѣйствува като народно правителство въ тая страна.

Тоя комитетъ ще има за главна грижа организуванието и управлението на народнитѣ сили въ Южна-България;

2) Тоя комитетъ да има прями сношения съ правителството на българското княжество, което води народната политика, за да го държи въ течение на работитѣ въ Южна-България и за да се споразумѣва съ него върху всичкитѣ прѣдмети касающи се до въпросътъ на народната ни политика, така щото тия двѣ части на раздѣлена България да бѫдатъ готови за всяка случайность и непредвидени обстоятелства.

Начинътъ по който ще ставатъ тия сношения ще се опрѣдѣли отъ правителството и народното прѣдставителство на Княжеството.

3) Ако бюджетътъ на Княжеството не позволява увеличението на войската, то въ всѣки случай тя трѣбва да остане за сега поне въ настоящата си численость, така щото въ даденъ случай да послужи за ядро на едно значително народно опълчение;

---

[1]) Събранието е ставало въ домътъ на г. Д-ръ Моллова.

4) Да се организира въ Княжеството, съ законъ гласуванъ още въ настоящата сесия на Народното Събрание, народна гвардия;

5) На правителството на Княжеството да се отстжпи единъ кредитъ не по-малъкъ отъ прѣдвидений въ ст(атия) 126 на Конституцията, който да се употреблява за нужди по дѣлото на съединението;

6) За всяко важно дѣйствие и прѣдприятие да се изисква предварително споразумѣние и съгласие на двѣтѣ страни.

Направенъ въ гр. София на 17 Априлий 1880 год.[1])

Д. Молловъ.
К. Стоиловъ.
С. Стамболовъ.
П. Станчевъ.
Г. Живковъ.
Д. Наумовъ.
К. Величковъ.

Съ горнитѣ рѣшения на комисията съгласни представители на Народното събрание: Протоиерей Теодоръ С. Митовъ, Д. Брадевъ, С. Илиевъ, свещ. Т. К. Драгановъ, Н. Доневъ, Н. Сукнаровъ, К. Раевъ, Хр. С. Грънчаровъ, Хр. Самсаровъ, Ст. И. Поповъ, В. Т. Золотовъ, Т. Маноловъ, Хр. Баларевъ, Г. Наумовъ, Н. Таневъ, Хр. Симидовъ. (Подписали всички саморжчно).

---

[1]) Този протоколъ има историческо значение. Тайния комитетъ, който се уговаря съ него, е първата бразда върху равното гражданско поле на Южна България: той е начало на партиитѣ тамъ. Водителитѣ на комитета образуватъ ядката на опозицията противъ първия управитель на областьта, Алеко Богориди, поелъ управлението въ 1879 и замѣстенъ въ 1884 съ Кръстевича, слѣдъ шумни протестационни митинги за съединение. Инициаторитѣ на тѣзи митинги сж съединисти; партията, която ги свиква, е съединистическа, а по-късно се кръщава народна. Съединиститѣ сж на власть въ 1885 и казватъ „не е врѣме за съединение". Тогава, падналитѣ отъ власть „казионни", заедно съ други независими борци образуватъ новъ революционенъ комитетъ и извършватъ съединението. Това е хода на цѣлото дѣло. Онова, обаче, което въ случая трѣба да се отбѣлѣжи като характерно, то е, че знамето за съединение — една тъй крупна и висока историческа задача за цѣлата нация, задача, по която не е могло и не е трѣбало да има двѣ мнѣния — това знаме слиза въ партизанскитѣ редове, бива опятнено и издребнено — било отъ едната, било отъ другата боряща се страна, като се прѣвърща въ оржжие за дневни партийни побѣди. — Трѣба сепакъ да се отбѣлѣжи, че това сжждение не се отнася и до подписавшитѣ протокола прѣдставители отъ Сѣверна България. Тѣ сж, може да се каже, чисти идеалисти на Съединението и не причастни въ партизанския обратъ, който по-късно зема хубавата идея. Или изобщо, въодушевлението въ начало ще да е било задушевно и чисто за всички инициатори.

№ 2.

Протоколъ.[1])

Днесь, 26 Априлий 1880 г. ний долоподписаннитѣ Кметове избрахми едногласно за прѣдставитель въ събранието, което ще стане въ Сливенъ, Господина Стефана Костовъ когото упълномощаваме да прѣдставлява нашето мненіе и онова, което пріеме той, ще бѫде пріето и отъ наша страна.

(Слѣдватъ подписи на кметоветѣ отъ слѣднитѣ казанлѫшки села: с. с. Орузово, Армаганово, Шейново, Хасатъ, Казаланъ Дере, Долньо Яхрени, Карагютли, Голѣмо село, Г. Софларъ, Тарничане, Баня, Симитлери, Шипка, Александрово, Енина, Чарганово, Ражина, Елхово и пр.).[2])

№ 3.

Пълномощно.

Подписанитѣ кметове, старѣйшини и свѣщеници отъ селата на Чирпанската околия и отъ четиртѣхъ квартала на градѫ Чирпанъ упълномощяваме отъ своя страна Г. Докторъ Хаканова за нашъ прѣдставитель въ събранието, което ще има да стане въ гр. Сливенъ прѣзъ настоящета година.

Означений Г. Докторъ Хакановъ ще има право да гласоподава и рѣшава, въ наше име, всички въпроси относящи

Освѣнъ туй, историкътъ ще има въ бѫдаще да опрѣдѣли, доколко подписавшитѣ протокола сѣверняци и тѣхнитѣ приятели въ княжеството сѫ развили по-сетнѣ дѣятелность въ своята срѣда за да се постигне идеята за съединение, или изобщо, дали въ Сѣверна България е извършено нѣщо, додѣто на югъ отъ Балкана комитета скоро дава своитѣ плодове — както читателя ще види отъ слѣдващитѣ документи. И както знамето за съединение въ Южна България избива въ чисто партийна борба, остава да се прослѣди, дали тая борба, по единъ или другъ начинъ, не се раздухва подъ влияние на партийни борби отъ сѣверъ.

[1]) Слѣдъ общото рѣшение въ София за комитетъ, както се види отъ по-първия протоколъ, разпоредено било да се свика едно събрание въ Сливенъ отъ прѣдставители на всички околии въ Южна България. Разбира се, всѣкой прѣдставитель е трѣбало да се яви въ събранието съ пълномощно. Ние даваме, като образци, само нѣколко отъ пълномощнитѣ на тѣзи прѣдставители; Архивътъ притежава всички пълномощни, до 14. Трѣба да забѣлѣжимъ, че нѣкои отъ тѣхъ сѫ носили протоколъ на избора си вмѣсто пълномощно, какъвто е случая и тука.

[2]) Подписитѣ сѫ удостовѣрени отъ прѣдседателя на „Кантонния смѣсенъ съвѣтъ“ и архиерейски намѣстникъ въ Казанлѫкъ, свещ. Хр. Д. Караджовъ, и подкрѣпени съ печата на сѫщия. Слѣдватъ още подписи на 12 казанлѫшки граждани съ подписа и печата на Казанлѫшкия градски кметь.

ся до общественний народенъ интересъ и всичко извършено отъ помѣнатій ще бѫде прието на насъ.

И за увѣрение потвърдяваме съ саморѫчнитѣ си подписи.

27 Априлий 1880 год. гр. Чирпанъ.

(Слѣдватъ подписитѣ на кметове отъ 35 села, съ печатитѣ).

№ 4.

До Г-на Д. Наумовъ въ Стара Загора.

Господине Наумовъ!

Като взехме въ внимание изложението на нашиетъ депутатенъ Г-на Иванъ Салабашева върху сегашното положеніе на область-та ни и върху рѣшението на Българскитѣ областни представители относително до съставеніето на едно особенно областно Българско събраніе въ Сливенъ, което ще има за цѣль да промисли върху мерkитѣ, които трѣбва да се взематъ за да се подобри окончателно положеніето ни; рѣшихме, по препорѫката на реченіятъ нашъ депутатъ, да изберемъ Васъ Г-не Наумовъ, като представитель на нашата коллегия въ народното Сливенско събраніе.

Ний се надѣемъ, че не ще ни откажите щастието да бѫдемъ прѣдставлявани отъ Васъ и че ще дѣйствувате въ рѣченото събраніе съ характери(сти)ческата Вамъ енергия и патриотизъмъ.

Съ високо почтаніе, Българскитѣ села отъ Сейменската избирателна колегия.

Село Сейменъ, 27 Апр. 1880.

Слѣдватъ подписитѣ на 22-ма кметове, съ печатитѣ.

№ 5.

Протоколъ.

Днѣсъ 29-ий Априлъ 1880 г. ся събрахме свѣщенницитѣ, кметоветѣ и старѣйте отъ Българскитѣ села на Пещерската околия въ гр. Пещера за избирание на прѣдставитель за въ

Сливненското Събраніе, което стана съ тайно гласоподавание. Прочетоха се гласоподавателните листьци и се намери, че слѣдующитѣ кандидати получиха гласове.

Г-нъ К. Величковъ 54 гласа — петдѣсять и четери.

Г-нъ Ан. Горановъ 40 гласа — четиридесять.

За вѣрностьта и точностьта на станалия изборъ се състави настоящия протоколъ и ся подписа отъ свещеницитѣ и кметоветѣ.

Гр. Пещера 1880 г. Априлъ 29.

(Слѣдватъ около 40 подписи и печати).

№ 6.

Пълномощно.

Днесь 2-ый Майй 1880 год. ный долѣподписанитѣ кметове и старѣйшини отъ селата на Сърнено-Горскжтж околия, като имахме прѣдъ видъ съвѣтитѣ и приканванiята на нашый въ Обласното събраніе прѣдставитель, събрахме ся въ срѣдоточіето на околiята ни [Абрашлари] гдѣто пристъпихме къмъ избираніето на единъ нашъ прѣдставитель и избрахме за такъвъ Г-нъ Д-ръ Странски, когото опжлномощаваме чрѣзъ настоящето си да работи, рѣшава и дѣйствува въ наше имя и за насъ въ чисто-Българското събрание, което има да стане въ гр. Сливенъ съ цѣль да разисква и рѣши въпроси отъ чисто Български интересъ въ политическо и църковно отношеніе.

Градъ Брѣзово, 2 Май 1880 г.

(Слѣдватъ 24 подписи и печати).

№ 7.

Господа![1])

Днесь на 12-ый того чяса на 6 следъ пладне по Европейски, или на 11 еденадесять по турски ще стане общо събраніе въ Бжлгарската Митрополия, гдѣто ще ся разглядâ

[1]) Поканителенъ листъ.

въпросъ отъ голѣма важность; затова се умолявате да сж намѣрите въ опрѣдѣленій чясъ на казано-то мѣсто. Кметове-те трѣбва да си вземжтъ при себе и печаты-те. Тжи сжщо и пръвомайсторитѣ отъ свякое съсловіе да ся явятъ съ печатыте си.

Пловдивъ, 12 Май 1880 г.

За прѣдседатель въ гр(адския) съвѣтъ:

Янчо Г. Трувчевъ.

(Слѣдва списъкъ на всички видни граждани и чиновници въ Пловдивъ, а срѣщу името на всѣкой, личи подписътъ, че е прочелъ поканата).

№ 8.

Господине прѣдсѣдателю и Почитаемо Събрание.[1])

Безъ съмнѣние всички събрани прѣдставители ще попитатъ защо отъ Пловдивската колегия именно отъ градътъ да не присжтствува прѣдставитель, и това може да даде поводъ на разни тълкувания и пр.

За да ся избѣгне всичко това, азъ счетохъ за моя длъжность да дамъ вкратце долеизложенитѣ разяснения и да Ви прѣдставя оригиналнитѣ документи.

На 2-и Маия получихъ едно писмо подписано отъ Г-да Ив. Ев. Гешовъ и Д-ръ Странски, въ което ми ся напомняше едно прѣдишно писмо, и още, че прѣдставитель-тъ на колегията, която азъ прѣдставлявамъ, трѣбваше да се намѣри за 15-й того въ Сливенъ. Като не бѣхъ получилъ подобно прѣдишно писмо [не зная покакви причини] отправихъ ся тутакси писменно до казанитѣ Господа да питамъ какво е това прѣдишно писмо. На това мое запитвание и до днесь отговоръ не получихъ. При всичко това обаче, като ся поменуваше въ писмото че събрание въ Сливенъ ще стане на 15-й того, азъ прибързахъ и свикахъ едно събрание отъ 20-на души на 10-й того въ Митрополия-та. Това събрание рѣши, че трѣбва да ся свика едно по пълно събрание което да бжде компетентно да разисква и рѣши този въпросъ. Незабавно на утрѣшний день отправихъ

[1]) Заявление до прѣдседателя на Събранието въ Сливенъ.

писмено до Г-нъ Прѣдседательтъ на Градский съвѣтъ и пригласяванието за 12-й того стана чрезъ него, спорѣдъ приключеното призователно на градский съвѣтъ.

На 12-й того стана Събранието, гдѣто присѫтствуваха повече отъ 40 души, именно: Негово Прѣосвѣщенство Пловдивский Митрополитъ, Кметове-тѣ на Български-тѣ махали въ градъ-тъ Пловдивъ, Мухтаритѣ, Първомайстори-тѣ на еснафи-тѣ, първенци-тѣ отъ градъ-тъ и старѣишини-тѣ на с. с. Перущица и Брестовица. Като разстълкувахъ цѣль-та на Събрание-то и изборъ-тъ, кой-то прѣдлѣжи да стане, породи ся питание-то какво сѫ направили жители-тѣ отъ села-та на Пловдивска-та околия, понеже заедно съ тѣхъ трѣбваше да ся избере единъ прѣдставитель. Тогава ся явиха прѣдставителитѣ отъ села-та на околия-та, имено Старѣйшински-тѣ съвѣти отъ села-та Перущица, Брестовица и пр. които присѫтствуваха въ засѣдание-то и заявиха, че тѣ сѫ избрали прѣдставитель, нъ пакъ сѫ готови да гласоподадѫтъ заедно съ гражданитѣ въ днешно-то засѣдание и кое-то лице ся избере да го припознаятъ за прѣдставитель. Слѣдъ това удовлетворително заявление отъ тѣхна страна, азъ поднесохъ пълномощно-то написано, остаяше само да ся тури името на лицето, кое-то щеше да ся избере и подписи-тѣ [тукъ Ви приповтарямъ самото пълномощно].

Подиръ това пристѫпи ся къмъ тайно гласоподавание, слѣдствие-то на което Ви излагамъ като Ви прключвамъ самий-тъ листъ на кого-то ся бѣлѣжяха гласове-тѣ.

Слѣдъ това поканени събрани-тѣ да чуятъ приключеното пълномощно и да го подпишятъ, разнесоха ся безъ да го чуятъ и подпишятъ.

Ето почитаеми Господа защо между Васъ прѣдставитель отъ колегия-та Пловдивска не ся намира.

Тълкуватель на прискрьбно-то изложение, надѣвамъ ся че почитаемо-то Събрание въ благоразумие-то си не ще да мя счете за ни най малко пропусналъ що годѣ отъ задължения-та ми.

Благоволете да приемете, Господине Прѣдседателю и Почитаемо Събрание, увѣрение-то на отлично-то ми къмъ Васъ почитание.

Пловдивъ, 13 Май 1880.

Пловдивский депутатъ: Т. Искр. Кесяковъ.

№ 9.

Пълномощно.

Ный българитѣ отъ Старо-Загорската Колегия умпълномощаваме Г-на Д. М. Наумовъ да ны прѣдставлява въ народното сѫбрание което има да стане въ градъ Сливенъ на 15-ий Майя тази година, въ което събрание има да положи основа за еднодушно дѣйствувание и споразумение съ сѣверни-тѣ ни братя, приготовление-то на народни-тѣ ны силы, нужни за постигание-то на обща-та ны народна цѣль — съединението на цѣлий Българский народъ.

Ный даваме право на прѣдставителя си да говори въ името на цѣлата колегия и което са извърши и постанови въ това събрание, ще бѫде прието и задължително за населението отъ цѣлата ны Колегия.

Гр. Стара-Загора 14-Майя 1880 год.

(Слѣдватъ печатитѣ на града Стара-Загора, и на редъ села).

№ 10.

Господине Прѣдсѐдателю и Достопочтени Господа Прѣдставители.[1])

Вслѣдствие на решение-то на Българскитѣ прѣдставители отъ областното Събрание, и тъй като въ избирателната колегия, която азъ прѣдставлявахъ съвпадаха села отъ три околий, още повече като прѣдставитель-тъ на Станимашка-та [Конушка] околия е отъ друга народность, счетохъ за моя длъжность да съобщѫ решения-та на прѣдставители-тѣ и на три-тѣ околий и да ги подканя да си изберѫтъ по единъ прѣдставитель.

Конушката околии избра за свой прѣдставитѐль Г. Павла Костова.

Колко-то за население-то отъ Пловдивска-та околия [като исключя градъ-тъ Пловдивъ, който съставлява особна избирателна коллегия прѣдставляема отъ Г. Т. Кесякова] като не бѣ възможно да стане околийско събрание въ градъ-тъ за изборъ-тъ

[1]) Писмо до прѣдседателя на събранието въ Сливенъ.

на лице-то, то стана въ село Перущица. Нъ при това жители-тѣ отъ околия-та сѫ съгласиха да пратятъ свой прѣдставители въ чясно-то събрание отъ жители-тѣ на градъ-тъ Пловдивъ, и въ случай че тамо сѫ избере друго лице, да приемѫтъ и тѣ него. Събранието прѣдизвикано отъ Г. Т. Кесякова [Пловд. прѣдставитель] стана на 12-ий того въ Пловдивъ: прѣдставители отъ села-та на Пловдив. околия присѫтсвуваха въ това събрание и прѣдварително заявиха, че при всичко че тѣ сѫ избрали учителя Г. Натевъ, пакъ сѫ готови за да се избѣгнатъ разногласия да приемѫтъ лицето, което градъ-тъ ще избере

Нъ понеже до 14-ий твго сутринь-та никакво пълномощно отъ градъ-тъ не бѣ направено, то околийскитѣ прѣдставители дадоха пълномощно подпечатано отъ села-та на Пловд. околия на г. Натева и го заставиха да замине за Сливенъ.

Овчехълмска-та околия тоже си избра прѣдставитель.

Като пожелаѭ отъ сърдце что-то дѣла-та и решенията на това събрание да бѫдатъ за общото добро на всички Българи, моля Ви Господине Прѣдседателю и Достопочтени господа прѣдставители да приемете увѣрение на най-дълбокото ми къмъ Васъ уважение.

Пловдивъ 14-и Маія 1880.

Костантинъ Калчовъ.

№ 11.

Харманлий 15-й Маий 1880 год.

Приятелю Господине Д. х. П. Бояджиевъ
Въ г. Сливенъ.

Приносящий настоящето ми Г-нъ Колю х. В. Бояджиевъ е наший харманлийский прѣдставитель, когото провождаме за въ събранието, което щеше да стане днесъ въ градътъ Ви. Наший прѣдставитель малко закъснева, но надѣямъ ся да ни извините като Ви явимъ причинитѣ. Околийский ни Докторъ бѣше назначенъ за прѣдставитель на това събрание, нъ като прѣдварително поиска разрѣшение отъ прямото си началство за 3—4 дневно отсѫтсвие отъ околията; Началството му незнаемъ по какви независими отъ него причини не му разрѣши,

закоето и той сѫ отказа, ето самата причина на закъснението на прѣдставительтъ ни.

Байно, като сѫ надѣя, че и Вие ще бѫдете прѣдставитель въ това събрание, и като зная хубавата му и благодарна за страната ни цѣль, отъ все сръдцѣ желая най-добъръ успѣхъ и единодушно съгласие въ прѣдприятието на събранието.

Като намирамъ случай, въ който могѫ да засвидѣтелствувамъ увѣрението въ отличното ми къмъ Васъ уважение остаямъ Вашъ другъ и приетель.

Д. Милковски.

№ 12.

Протоколъ I

на предварително-то събрание отъ представители-тѣ на слѣдующитѣ колегии въ градъ Сливенъ 16-ий Майя 1880 год.

Отъ Перущица Гиорги Натевъ, отъ Карнобатъ Тодуръ Карамановъ, отъ Карлово Христо Лазаровъ, отъ Сливенъ Д. Кавалджиевъ, отъ Т.-Пазарджикъ Отецъ Тилевъ, отъ Ямболъ К. Икономовъ, отъ Сейменъ и Ст.-Загора Д. Наумовъ, отъ Кѫзанлѫкъ С. Костовъ, отъ Станимѫка П. Костовъ, отъ Пещера К. Величковъ, отъ Нова-Загора Д-ръ Плапинский, отъ Каваклий Х. Д. Бояджиевъ, отъ Чирпанъ Д-ръ Хакановъ, отъ Кѫзѫлъ-Агачъ Енчевъ.

Засѣданието се отваря въ кѫщата на Г. Х. Д. Х. Петровъ часа въ 11 предъ пладне. Най-напрѣдъ се пристѫпи до съставянето на бюрото и съ общо удобрѣние се избраха: Отецъ Тилевъ за прѣдсѣдатель и С. Костовъ за секретарь.

Г. Прѣдсѣдатель-тъ като благодари на събранието за поста, съ който го почетохѫ помоли Г-да Наумова и Величкова да дадѫтъ на събранието разяснение върху онова, което тѣ изучиха въ София, гдѣто бѣха проводени отъ Българскитѣ представители въ послѣднята сессия на обласното Събрание въ Пловдивъ.

Г. Д-ръ Хакановъ съгласенъ съ преждеговорившия прибавя, че Г-да Стамболовъ и Живковъ представители отъ Княжеството, ще дадатъ разяснение за цѣльта съ която сѫ дошле, като помоли Г-на прѣдсѣдателя предварително да освѣтли

събранието върху сегашното положение на страната, за изучването на което бѣше натоварена отъ представителитѣ въ Пловдивъ една троечленна комисия отъ която и той бѣше членъ.

Г. Предсѣдательтъ каза че при разглѣжданието на прѣдстоящитѣ въпроси ще даде нѣкой освѣтления, които е добила комисията, но прибавя че нищо важно не сж е открило.

Г. Величковъ прѣдлага по напрѣдъ да се прѣдставятъ и прегледатъ пълномощни-тѣ, че тогава да се пристжпи до работа.

Това прѣдложение се прие отъ всички.

Всичкитѣ представители си прѣдставиха пълномощнитѣ, освѣнъ Хакановъ, Енчевъ, Икономовъ и Лазаровъ, които на 17 ще ги поднесжтъ.

Г. Д-ръ Планински предлага да се прочетатъ пълномощнитѣ.

Г. Величковъ възрази, че за да се не губи врѣме въ четенето на пълномощни-тѣ да се натовари бюрото съ преглежданието имъ и въ слѣдующото заседание да съобщи резултата, а сега нека се опрѣдѣли мѣстото, гдѣто ще ставатъ събранията и врѣмето, кога ще се отварятъ и распущатъ.

Г. Хакановъ каза, че двѣ засѣдания въ деня, утринно отъ 8 до 11 часа и вечерно отъ 2 до 5 часа сж достатъчно време за работа и е съгласенъ съ предложението на Величкова относително преглѣждатето на пълномощнитѣ отъ бюрото.

Г. Д-ръ Планинский съгласенъ съ преждеговорившия, прибавя че събранието може да става въ дѣвическото училище, нъ Сливенскитѣ представители ще размислятъ за това и ще опредѣлятъ мѣстото за събрание.

Г. Предсѣдательтъ даде на гласуване въпроса за преглѣждане на пълномощнитѣ и прие сж предложението на прѣгледването на пълномощнитѣ и прие сж прѣдложението на г-на Величкова.

Г. Предсѣдательтъ попита: ще ли може да засѣдаваме въ дѣвическото училище?

Г. Наумовъ отговори, че не е никакъ удобно да се събираме въ дѣвическото училище, понеже дѣцата на нѣколко деня ще се спржтъ да учатъ, а това ще даде причина на разни тълкувания относително нашето събрание.

Г. Величковъ каза, че утрѣ може да се открие засѣданието пакъ у Х. Димитровата кжща, гдѣто ще и съобщятъ своитѣ свѣдения добити въ София.

Г. Х. Д. Х. Петровъ предлага своята кѫща за събиране ако събранието намѣри за угодно.

Г. Д-ръ Хакановъ възрази като каза че събиранието на прѣдставителитѣ въ кѫщата на Х. Димитра ще даде поводъ на разни тълкувания, въпрѣки неговата добра воля за гдѣто Х. Димитъръ отстѫпя кѫщата си, затова нека се опредѣли друго мѣсто за събирание.

Г. Предсѣдатель-тъ предложи слѣдующето заседание да стане утрѣ въ кѫщаща на Х. Димитра и всички на това се съгласиха.

Г. Величковъ казва че като дойде довечера Странский, заедно съ Наумова ще съобщятъ утрѣ на събранието добититѣ си отъ София свѣдения заедно съ документи-тѣ, които иматъ за това и, които се намиратъ у Д-ръ Странский.

По предложението на Г-на Х. Димимра Събранието рѣши да има утрѣ на дневенъ рѣдъ: резултата отъ преглѣждането на пълномощнитѣ и отчета на Наумова и Величкова, представители съ София.

Прѣдсѣдатель-тъ распусна засѣданието на 12 часа.

(Слѣдватъ подписитѣ на всички присѫтствували прѣдставители).

№ 13.

(17 май 1880 г.)

Протоколъ II.

Засѣанието се отвори по 9 часа прѣдъ пладня въ присѫтствіето на слѣдующитѣ прѣдставители:

Д. Наумовъ Сейменъ и Стара-Загора; С. Костовъ Казанлѫкъ; Свящ. Тилевъ Т.-Пазарджикъ; Д. Кавалджіевъ Сливенъ; И. Мачевъ Панагюрище; З. Ласковъ Ихтиманъ; Д. Аргировъ Рупчосъ; П. Енчевъ Казѫл-агачъ; Ив. П. Антоновъ Овчехълемска околия; Д-ръ Хакановъ отъ Чирпанъ; Х. Д. Бояджиевъ Кавакліи; Д-ръ Планинский отъ Нова-Загора; К. Величковъ отъ Пещеря; П. Костовъ Станимѫка; Хр. Лазаровъ Карлово; Т. Карамановъ Карнобатъ. Г. Натевъ Перущица; К. Икономовъ Ямболъ; Д-ръ Странски Сърнено горска околия; К. Бояджиевъ Харманлии; и слѣдъ прочитането на протокола отъ миналото засѣданіе прѣдсѣдательтъ съобщи на събранието че

отъ пълномощнитѣ, които вчера се прѣдставиха на бюрото за прѣглѣжданіе само черире пълномощия не бѣха законни, понеже не бѣха подпечатани отъ всички села и махали отъ чиито бѣхж издадени.

Натевъ, носящъ едно отъ тѣзи пълномощни, съобщи на събранието, че причината, гдѣто неговото пълномощно не е подпечатано отъ гр. Пловдивъ, а само отъ околията му, била невъзможностьта да се събере на време околийско събраніе въ Пловдивъ, градъ населенъ отъ разни народности, отъ които не би могло да се укрие цѣльта на събраніето, като прибави че проводенитѣ до тукашното събраніе писма на Кесякова и Калчева изясняватъ рѣда на избора.

Прѣдсѣдательтъ попыта събраніето, ако желае да са прочетжтъ писмата на Кесякова и Калчева.

Величкоръ не намира за нужно прочитапіето имъ.

Наумовъ прѣдложи да са прочетатъ съ каквото съдържаніе и да бждтъ, защото тѣ сж отправени до събраніето.

По изявеното отъ събраніето желаніе прѣдсѣдательтъ ги прочете Х. Г. Х. Петровъ каза, че отъ писмото на Кесякова се разбира, какво г. Пловдивъ не ще да има прѣдставитель.

Д-ръ Планински прѣдлага да се прочетжтъ и прѣглѣдатъ до пристиганието на Д-ръ Странски въ засѣданіето пълномощнитѣ на тѣзи отъ прѣдставителитѣ, които днесъ сж пристигнжли и слѣдъ това да са пристжпи на дневный рѣдъ.

Д-ръ Хакановъ не вижда нужда, за да се чака Д-ръ Странски, понеже времято е кжсо и събраніто не трѣбва да губи время.

Величковъ почна изложеніето си върху мисіята, съ която бѣха испратени заедно съ Наумова въ Софія, като каза, че Българитѣ прѣдставители въ Пловдивъ при послѣдното си събираніе въ частното си засѣданіе, като обсжждали настоящето положеніе въ страната ни, видѣли липсата на една чистонародна организація стрѣмяща са къмъ благото на народа и вопіющата нужда отъ нейното сжществуваніе за по-доброто ѝ и успѣшно урѣжданіе испроводи него и Наумова въ Софія, гдѣто да са срѣщнжтъ съ Министритѣ и народното прѣдставителство и заедно да опрѣдѣлятъ онжзи програма на общо дѣйствіе, по която и въ двѣтѣ Българіи да се вземать рѣшителни мѣрки за бързото съединеніе на народа ни. Слѣдъ пристиганіето си въ Софія тѣ са пріяли отъ Министритѣ и Народното прѣдставителство съ въсторгъ и въ размышленіята си

тѣ сж дошле до споразуменіе и опрѣдѣлили программата за бждящото общо дѣйствуеніе, като са са направили два контракта[1]) задължителни и за двѣтѣ страни. Въ контрактитѣ сж поставени нѣколко точки, които прѣдставителитѣ ни и онѣзи на Княжеството сж са задължили въ скоро время да испълнятъ и една отъ най-главнитѣ точки, за които тукашнитѣ прѣдстатители сж са задължили, състои въ урежданието на едно народно правителство, което ако и съ тайно дѣйствуваніе, да може да развіе силитѣ и срѣдствата на мѣстото до тамъ, щото въ даденъ случай да може мжжествено и съ сила да поиска съединеніето и за тази имено точка настоящето събраніе са е свикало.

Прѣдсѣдательтъ призова членоветѣ на събраніето въ качеството со на прѣдставители да обсждятъ и разглѣдатъ даденото изложеіие отъ Г-да Наумовъ и Величковъ.

Д-ръ Планински моли княжескитѣ прѣдставители, Г-да Стамболова и Живкова да разяснято на събраніето, какво е станало съ тѣхнитѣ задълженія.

Стамболовъ, княжескый прѣдставитель, отговори, че той и Г-нъ Живковъ сж дошле съ пълна увѣреность, че ще намѣрятъ тукъ онова Народно правителство, за което тукашнитѣ прѣдставители въ контракта си са задължили да урѣдятъ и каквито свѣдения даджтъ за своитѣ задължения тѣ ще бждатъ случайни, защото тѣ идатъ да сж споразумѣжтъ съгласно съ взаимнитѣ контракти съ народното правителство. За по-скорото имъ тукъ идваніе подѣйствували свѣденията които на скоро имъ съобщилъ единъ отъ близонаходящитѣ се до Княза Българи при послѣднето възвръщаніе на тогози Господина отъ Пловдивъ въ София.[2]) Тѣзи свѣденія давали да са разбере, че Румелийцитѣ скоро съ оржжие въ ржка ще поискатъ съединението си. Отъ страхъ да не бы подобно посѣгваніе да са осжществи, Г-да Стамболовъ и Живковъ сж дошле да изучатъ отъ близо намѣреніето на тукашното населеніе.

Наумовъ каза, че въ прѣбыванието си въ София тѣ сж дали на княжеското прѣдставителство точни свѣденія, никакъ не прѣувеличени за силата и срѣдствата, съ които страната ни располага. Тжй напримѣръ съобщило му са е, че жизнената сила и ягкость у насъ, Гимнастическитѣ Дружества по

---

[1]) Протоколъ № 1. (Първоначалния общъ протоколъ).
[2]) Д-ръ К. Стоиловъ.

причина на неблагопріятнитѣ до тамъ обстоятелства[1]) не се развиватъ съ лaншныя успѣхъ и скорость и отъ взаимнитѣ споразумения зависи бързото имъ подновяваніе въ нова дѣятелность.

Стамбуловъ прѣдлага да се образува тайныя комитетъ прѣди всичко, за да може пó-скоро да испълни задълженіята натукашнитѣ прѣдставители, като влезе въ споразуменіе съ оня на Княжеството и почне дѣйствието си и събранието нѣма какво друго да върши, понеже програмата е опрѣдѣлена въ контрактитѣ.

Д-ръ Хакановъ възрази, като каза, че не трѣбва бързаніе и веднага да са не избира комитета, защото пó-напрѣдъ (е) нуждно да (се) размысли за срѣдствата съ които ще развіемъ и укрепимъ заспалитѣ си сили.

Стамбуловъ повтаря, че комитета трѣба пó-напрѣдъ да се избере за да влезе пó-скоро въ споразумѣніе съ княжескія.

Наумовъ каза, че свѣденіята, които са занесени въ Софія сѫ частенъ разговоръ на близостоящія до княза Българинъ съ нѣкого си въ Пловдивъ, за това не трѣба да (ги) уважаватъ и вѣрватъ, като прибави още, че трѣба да се развіятъ и обсѫдятъ задължителнитѣ въ контракта точки; да са състави программа и послѣ да са избере комитетъ.

Д-ръ Странски съобщи на събранието, че Стоиловъ при прибиваніето си въ Пловдивъ са научилъ отъ частни лица, какво събраніето въ Сливенъ ще провъзгласи съединеніето и това когато съобщилъ на Министритѣ и Народ. прѣдставителство, Г-да Стамболовъ и Живковъ са били испратени тукъ за да изучатъ пó-отблизо работата, като приложи, че трѣба да испълнимъ задълженіята си къмъ Княжеството, нъ пó-напрѣдъ да обсѫдимъ една программа, която ще слѣдваме; да прѣсмѣтнемъ силитѣ си: въ състояніе ли ще бѫдемъ въ даденъ случай да противостоимъ на една сила, която доволно може бы ще да ни прѣдвишава; да подновимъ ли Гимнаст. дружества, или да съставимъ резервата. Въ заключеніе каза, че безъ единодушно дѣйствіе и съгласие ный каквато и сила и да имаме не ще да извършимъ нищо. Въпроса за гим-

---

[1]) Гимнастическитѣ дружества, заедно съ стрѣлкови дружини, сѫ дѣло на рускитѣ офицери, а главно на Скобелевъ още отъ днитѣ на окупацията. За тѣхното развитие сѫ били правени спънки по дипломатически пѫть, разбира се, най-вече по исканието на Турция.

настическитѣ дружества трѣбва дълбоко да са обмисли, защото тѣхното подновяваніе възбужда негодованіето на нѣкои Европейски сили; ако тѣ са замѣнатъ съ резервисти до 32 годишна възрасть, то ный пакъ ще имаме значителна войска и прѣдлага по-напрѣдъ да са състави программа, па тогава да са избере Комитетъ.

Хакановъ поиска да са подложи на гласуваніе въпроса за комитета и да са прѣглѣда контракта точка по точка, а когато дойде рѣдъ до войската, тогава да са размысли за гимнаст. дружества.

Х. Д. Х. Петровъ прѣдлага да са размысли, какво ще станатъ онѣзи гимнастици, които сѫ пó-горѣ отъ 32 години и които сѫ пó-много ако резервата се урѣди.

Стамбуловъ напомня, че най-важното съ което трѣба събранието по-напрѣдъ да са занимае, то е избираніето членове на комитета, които ще обсѫждатъ въпроситѣ.

Енчевъ съгласенъ съ прѣждеговорившія, прибавя, че не трѣба да (се) размышлява и обсѫжда контракта, съ който честьта на Князя и Княжеството е ангажирана. Хакановъ разясни, че той не е искалъ да са назмышлява и обсѫжда контракта, а само да са промысли за срѣдствата съ които той ще са тури въ испълненіе и прѣждеговорившій не е дочулъ прѣдложеніето му.

Тилевъ казва, че контракта ще бѫде основа на нашата прóграмма, която ще да върѣримъ на комитета, и за пó-лесно достиганіе прѣдлага да са избѣре комисія, която да я състави.

Стамболовъ съгласенъ съ първия.

Величковъ каза, че Княжеството ще испълни своитѣ задълженія, а нашитѣ задължения трѣба да са развиѭтъ въ една программа, която ще слѣдва комитета. Съгласява са съ Тилева за комисіята, която до утрѣ да прѣдстави программата, и прибави, че воденіето на народната ни политика е оставена на Князовото правителство, което най-успѣшно може да я води, а намъ остава да опрѣдѣлимъ программата си и да събудимъ силитѣ си.

Д-ръ Странски съгласенъ съ прѣждеговорившия съ прибавка не утрѣ а довечера да прѣдстави комисіята изработената программа.

Прѣдсѣдательтъ обяви въпроса за исчерпанъ и призова събраніето да избере лица за въ комисіята.

По насочванiето на Наумова събранието избва, Г-да Стрнски, Хакановъ и Величковъ и опрѣдѣли да стане слѣдующето събрание въ 8 часа послѣ обѣдъ.

Д-ръ Странски напомни на прѣдставителитѣ да пазятъ тайно всичко що са върши, защото отъ сега още се е разнесло слухъ въ задграничнитѣ страни, че сегашното събранiе щѣло да провъзгласи съединенiето ни.

Д-ръ Планински и Тилевъ съгласни съ прѣждѣговорившiя.

Стамболовъ, съгласенъ съ прѣждѣговорившiя, прибави, че и въ Княжеството, гдѣто по-свободно може да са върши всичко, пакъ освѣнъ прѣдставителитѣ никой не знай за сѫществуванiето на комитета.

Понеже по казванiето на Д-ра Планински Ив. Икономовъ си отстѫпвалъ кѫщата за събиранiе на прѣдставителитѣ, събранiето рѣши довечера тамъ да засѣдава.

(Слѣдватъ подписитѣ на всички присѫтствующи прѣдставители).

№ 14.

Программа на дѣйствiе въ Южна-Българiя.

Ст. I. За постиганiето на народната программа — обединението на Българiя — и за испълненiето на задълженiята вземени чрѣзъ протокола съставенъ въ Софiя на 17 Априлий 1880 г. основава са въ Южна Българiя единъ централенъ комитетъ, състоящъ отъ петь лица, избрани отъ прѣдставителитѣ, който прѣбивава въ Пловдивъ.

Ст. II. Въ всѣка околiя са основава по единъ комитетъ околiйски състоящъ отъ три лица, избрани отъ прѣдставителитѣ на околiята, който получава заповѣдитѣ си и наставленiята си отъ Централный Народный комитетъ и ги изпълнява безусловно.

Ст. III. Централный Народный комитетъ дѣйствува съ помощьта на околiйскитѣ комитети, като народно прѣдставителство въ Южна Българiя.

Той има за главна грижа устройството и управленiето на народнитѣ сили въ Южна Българiя;

Той държи централныя комитетъ на Северна-Българія въ теченіе на работитѣ въ Южна-Българія и са споразумѣва съ него върху всичкитѣ прѣдмѣти, относящи са до въпроса за народната ни политика;

Той взима въ границитѣ на чл. 6 отъ Софіиски протоколъ всичкитѣ мѣрки, коіто му ся видятъ добри за постиганіе на народната программа.

Ст. IV. Централный Народный Комитетъ има единъ прѣдсѣдатель и единъ секретарь-дѣловодитель избрани измежду членоветѣ му.

Прѣдседательтъ не може да вземе никакво рѣшеніе безъ съгласіето на двама най-малко членове, въ оправданото отсѫтствіе на другитѣ членове.

Ст. V. Центр. Народ. Комитетъ, както и околіискитѣ комитети имятъ печатъ въ символъ „снопъ съ три рѫкойки".

Ст. VI. Центр. Народ. Комитетъ бди за точпото съхраненіе на събранитѣ количества срѣщу данъка отъ 100.000 л. тур. разхвърленъ отъ първый Централ. Комитетъ прѣзъ Марта 1879 г. и за до събираніе на останалитѣ количества.

Ст. VII. Центр. Комитетъ изтегюва отъ каситѣ на околійскитѣ комитети количествата, които му сѫ потрѣбни за изпълненіе на задълженіята му.

Ст. VIII. Околійскитѣ комитети залягатъ съ всичкитѣ си сили за полаганіе въ дѣйствіе заповѣдитѣ на Ц. Комитетъ.

Тѣ бдятъ върху военнитѣ обученія въ подвѣдомственитѣ имъ околіи, наблюдаватъ храненіето на военнитѣ припаси и орѫжія и взиматъ всичкитѣ мѣрки за събираніе на разхвърлянитѣ данъци.

Тѣ увѣдомяватъ Ц. Комитетъ всѣки двѣ недѣли за вървѣжа на работитѣ въ околіитѣ имъ.

Ст. IX. Околіискитѣ комитети не могатъ да разнесятъ сумата прѣвишаяща 1.000 гр(оша) безъ прѣдварително разрѣшеніе на Центр. Народный Комитетъ.

Ст. X. Центр. Н. Комитетъ е отговоренъ за неизпълненіе на длъжноститѣ прѣдъ събраніе отъ околіиски прѣдставители, което съ гласове отъ $^{2}/_{3}$ може да свали или замѣни членоветѣ му.

Ст. XI. Центр. Н. Комитетъ може да свика събранія отъ околіиски прѣдставители колкото пѫти намѣри за нужно.

Ст. XII. Околійскитѣ комитети за неизпълненіе на длъжноститѣ имъ сѫ отговорни прѣдъ Центр. Нар. Комитетъ, който може да заповѣда сваляното или заменяваніето на членоветѣ имъ.

(Подписали) Прѣдставители: Татарпазарджискій священ. Г. Тидевъ, Старозагорскій Д. А. Наумовъ, Пещерский и Хасковский К. Величковъ, Карловский Хр. Лазаровъ, Казанлѫжкий С. Костовъ, Перущинский Г. Натевъ, Овче-Хлъмский Ив. П. Андоновъ, Ново-Загорский Д-ръ Планинский, Сливенский Д. Кавалджиевъ, Карнобатский Т. Карамановъ, Чирпанский Д-ръ Г. К. Хакановъ, Конушкій П. Костовъ, Харманлийскіи К. Бояджиевъ, Рупчоска Димо Аргировъ, Каваклийский Х. Д. П. Бояджиевъ, Казѫлагачскій П. Енчевъ, Ихтиманский Захар. Ласковъ, Панагюрский Ив. Мачовъ, Сърненогорский Д-ръ Странски.

№ 15.

17 Май 1880 год.

Протоколъ III.

Засѣданіето са отвори часа по 9 послѣ обѣдъ въ присѫтствіето на всички поменати въ прѣдишній протоколъ. Протоколътъ отъ миналото засѣданіе са прочете и прія безъ поправка.

Комисіята прочете програмата, за съставяніето на която бѣше натоварена въ послѣдното засѣданіе, послѣ което прѣдсѣдательтъ попыта събраніето да ли пріема программата по принципъ.

Събраніето я пріе и почна членъ по членъ да я разглѣжда.

Поповъ попыта ще ли бѫдѫтъ дѣйствующи и петьтѣхъ члена на Ц. Комитетъ, за които първата статя говори.

Д-ръ Странски отговори, че ще бѫдатъ дѣйствующи.

Енчевъ напомни, че Поповъ попыта дѣйствуащи ли ще бѫдѫтъ членоветѣ или бездѣйствующи.

Д-ръ Хакановъ каза, че при вида на многото работа, съ която Ц. Комитетъ ще са натовари за да може удовлетворително да я води, комисіята вмѣсто тримата души членове е назначила петмина, отъ които нѣкои въ случай на нужда

ще сѫ проваждатъ тукъ и тамъ, гдѣто присѫтствіето име е необходимо.

Д-ръ Странски прибавя, че въ пó-долня една статя на програмата са говори, че всичкитѣ членове ще бѫдатъ съ равни права.

Стамболовъ каза, че и у Княжеството при сѫщитѣ съображенія сѫ назначени петъ души членове въ Ц. Комитетъ.[1])

Бояджіевъ пыта да ли тѣзи членове ще са занимаватъ исключително съ тѫзи работа, или ще я вършѫтъ по край другитѣ си занятія.

Д-ръ Странски отговори, че членоветѣ на Комитета ако и да сѫ заняти съ други занятія, тѣ могѫтъ да водѫтъ дѣлата на Ц. Комитетъ, а въ случай на неиспълняваніе длъжность тѣ ще са смѣняватъ по една статя отъ програмата.

Д-ръ Хакановъ каза, че ный нѣмаме въ голѣмо изобиліе дѣятели за подобна работа, съ която исключително да са занимаватъ, за това да са пріеме статята безъ поправленіе, а отпослѣ да се внимава при избора на лицата, като трѣба да бѫдѫтъ хора съ познатъ патріотизмъ и дѣятелность. А колкото за възнагражденіето имъ то събраніето ще опрѣдѣли пó-послѣ, а не тукъ въ програмата, която има задължителенъ характеръ отъ Комитета къмъ събраніето.

Поповъ прѣдлага, щото лицето, което са избере за членъ въ Комитета, трѣба да напустне службата, която занимава, защото опитътъ показва до колко безуспѣшно сѫ са водили народнитѣ работи отъ лица, които едновременно сѫ имали и други длъжности.

Бояджіевъ каза, че лицата, които прѣбываватъ въ Пловдивъ ще могатъ тождевременно съ своитѣ длъжности да работятъ и въ Комитета, нъ онѣзи, които сѫ отъ околіитѣ и членове на Ц. Комитетъ въ Пловдивъ, не ще да могѫтъ да са занимаватъ съ занятіето си и ако възнагражденіето имъ бѫде равно съ онова на първитѣ, то тѣ (ще) са обидѭтъ и обезправдаѭтъ.

Величковъ, съгласенъ съ прѣждѣговорившія, не намира за умѣстно да са разглѣжда този въпросъ при първата статя, а пó-послѣ.

Наумовъ, съгласенъ съ прѣждѣговорившія, прѣдлага за пó-голѣма практичность да бѫдѫтъ членоветѣ вмѣсто петима тримина.

---

[1]) Този комитетъ въ Княжеството е Централния македонски комитетъ.

Величковъ отговаря като казва, че важностьта на дѣлото изисква да бѫдѫтъ членоветѣ по́-вече и това ще бѫде добра гаранція, че не бы моглъ лесно комитетътъ да злоупотрѣби народното довѣріе. По́-послѣ ако са види че дваминатa членове сѫ излишни, съ протоколно постановленіе може дваминатa да са назначѫтъ за съвѣщателни.

Бояджиевъ намира противорѣчіе у Величкова, който по́-напрѣдъ каза че важностьта на дѣлото изисква петъ души дѣйствуѫщи, а по́-послѣ ги снема на трима и двама съвѣщателни,

Величковъ отговори, че работата не е канцелярска, тѣжка, а напротивъ нравствена и мысльта, че държи сѫдбата на народа кара человѣка да бѫде дълбокоразсѫдливъ и внимателенъ, за да не подпадне подъ народното изобличеніе.

Д-ръ Хакаовъ каза, тѣжестьта е нравственна по́-вече отъ колкото физическа и за нея са изисковатъ лица способни и патріоти, а таквизито може да занимаватъ нѣкоя важна правителственна служба, отъ която, ако са отстраняхѫ, быха значително поврѣдили успѣха на дѣлото, за това такивато могѫтъ да са изберѫтъ за въ Комитета, като прибави, че статията трѣба да са пріеме.

Натевъ не намира за умѣсни станѫлитѣ по този въпросъ размышленія, понеже статията не гласи освѣнъ за членоветѣ въ Комитета.

Бояджіевъ намира въпроса за исчерпанъ.

Тилевъ каза, че опытътъ е доказалъ, че съ малко души работата не успѣва.

Прѣдсѣдательтъ даде на гласоподаваніе първата статя която са пріія.

Втората безъ измѣненіе са пріія.

Третята статя са последува съ нѣкои разясненіе отъ Величкова.

Натевъ казва, че отъ тѫзи статя не са разбира кои сили ще да развива Комитета.

Д-ръ Странски отговори, че послѣ ще са разсѫди кои ще бѫдѫтъ тѣзи сили и какъ ще са развиватъ.

Бояджиевъ не намира за умѣстно запытваніето на Натева.

Икономовъ пыта, какъ околийскитѣ комитети ще земѫтъ мѣрки, когато тѣ са намиратъ подъ заповѣдитѣ на Ц. Комитетъ.

Величковъ напомня на прѣждеговорившия, че Ц. Комитетъ взема мѣрки, а не́ околийскитѣ комитети.

Д-ръ Странски прѣдлага да са притури въ статята думата съдѣйствіе, което са и прія.

Третята статя съ прибавката на Д-ръ Странски са прія.

Четвъртата и петата статіи са пріяхж безъ измѣненіе.

Слѣдъ като прочете шестата статия, Величковъ напомни на събраніето, че стотѣхъ хиляди л. турски, които комитетътъ съгласно съ тжзи статия ще има право да събира, е въпросъ наравно важенъ съ най-първитѣ въпроси.

Д-ръ Хакановъ каза, че паричныятъ въпросъ въ всички околіи са е поддигалъ и най-много за това, гдѣто едни сж заплатили а други нé, като прибави, че утрѣ подробно ще са разглѣда, а статята да са пріеме безъ измѣненіе.

Бояджиевъ отговори, че, ако има другадѣ да са говори по този въпросъ, то си задържа правото тогава да говори, и прѣдлага да са пріеме статията.

Прѣдсѣдательтъ (даде) на гласуваніе 6-та статия, която са прія безъ поправка.

Икономовъ прѣдлага да са измѣни седмата статия, като са каже, че едно събраніе отъ околійскитѣ прѣдставители отваря кредитъ на Комитета за посрѣщаніе на нуждитѣ му, а нé цѣлата разхвърлена сумма да му са вървѝ, защото въ Пловдивъ са донесохж паритѣ минжлата година и пакъ са върнахж.

Д-ръ Хакановъ прѣдлага да улеснимъ Коммитета въ паричныя въпросъ и освѣнъ това не трѣба да са изказва недовѣріе отъ страна на прѣдставителитѣ къмъ комитета, защото у самото населеніе подобно недовѣріе не са забѣлѣзва.

Бояджіевъ забѣлѣзва, че седмата статия гласи, че Коммитетътъ истегля изъ околійскитѣ комитети не всичкитѣ сумми, които имжтъ на разположеніе, а само онѣзи, които сж необходими за тѣхнитѣ разходи.

Натевъ прѣдлага, че за разгонваніе на (не)довѣріето, което са съзира, Ц. Комитетъ да дава всѣкой мѣсяцъ на околійскитѣ комитети смѣтка за разноскитѣ които е ималъ.

Хакановъ възразява, да не са дава право на околійскитѣ комитети да контролиратъ Ц. Коммитетъ, защото въ програмата е казано, че само събраніе отъ прѣдставителитѣ може да го контролира.

Натевъ отговори, че тѣзи смѣтки ако са даватъ, не ще иматъ смысълъ на контрола, а само да освѣтлѣватъ населеніето за станѫлитѣ разходи.

Тилевъ казва, че Ц. Коммитетъ са задължава да свиква събраніе отъ прѣдставители, които ще му разгледватъ всичкитѣ дѣла.

Величковъ прибави, че недовѣрчивостьта, която имаме къмъ водителитѣ си, е една чърта у насъ ясно забѣлѣжена; ный обаче трѣба да възбудимъ довѣріето си къмъ тѣзи, които ще ни водѭтъ сѫдбата, макаръ и нѣкога тѣзи наши водители (да) запазѭтъ въ тайнѣ нѣщо извършено за общото ни добро. Прибави още, че не са никакъ надѣва да са намѣрятъ лица въ Комитета, които да злоупотрѣбѭтъ довѣріето съ което сѫ обсипани.

Наумовъ прѣдложи да сѫ гласува 7-та статия.

Натевъ прѣдложи, да са задължи Комитета да дава квитанціи срѣщу полученитѣ отъ него суми.

Д-ръ Странски отговори, че който дава пари той безъ друго получава квитанція.

Величковъ не вѣрва да са намѣри человѣкъ, който като даде нѣкому пари общественни, да не иска квитанція.

Бояджиевъ каза, че бывшый Централ. Коммитетъ всѣкога е давалъ квитанція.

По прѣдложеніето на нѣкои Г-да поправката на Натева са даде на гласуваніе и са отхвърли.

Седмата статия безъ измѣненіе се пріѧ.

Наумовъ прѣдложи да са прибави къмъ осмата статия, че околийскитѣ Коммитети ще надзиравать Гимнастическитѣ муниціи.

Д-ръ Странски отхвърля прѣдложеніето на прѣждѣговорившія, защото съ установяваніето на резервата надлѣжнитѣ власти ще надзиравать муниціитѣ.

Д-ръ Хакановъ напомни на прѣждѣговорившія, че послѣ приказа на Г. Губернатора въ Пловдивъ са рѣшило патронитѣ и пушкитѣ да останѫтъ лично имѣніе на гимнастицитѣ.

Наумовъ напомни на Д-ра Странски, че когато послѣдній былъ въ Ц. Комитетъ са писало на околійскитѣ коммитети да распрьстнѫтъ патронитѣ помежду населеніето.

Д-ръ Странски не е противъ прѣдложеніето на Наумова; нъ не го намира за умѣстно да фигурира като законъ.

Величковъ забѣлѣжи че този въпросъ ще са разглѣда (при) въпроса за гимнастическитѣ дружества; нъ не е противенъ да са притури Наумовото прѣдложеніе.

Осмата статия заедно съ Наумовата поправка са прія.

Девятата, десятата и единадесятата са пріяхж безъ измѣненіе.

Слѣдъ прочитаніето на дванадесятата статия Енчевъ прѣдложи да не са дава право на Ц. Комитетъ да смѣнява членоветѣ на Околійскитѣ Комитети, които само иматъ право да ги избиратъ и смѣняватъ.

Величковъ отговори, че това смѣняваніе, ако и Ц. Коммитетъ да го заповѣда, то са извършва отъ околійскитѣ прѣдставители.

Дванадесятата и послѣдня статия са прія безъ измѣненіе.

Прѣдсѣдательтъ призова членоветѣ да размислжтъ за други въпроси.

Величковъ прѣдложи да са има утрѣ на дневенъ редъ: избираніето лицата на Комитета.

Наумовъ прѣдложи за втори въпросъ на дневенъ рѣдъ: да са размисли какви мѣрки ще са земжтъ за урѣжданіето на резервата или въ противенъ случай какъ да са подновятъ гимнастическитѣ дружества.

По прѣдложеніето на д-ра Странски гласува са за цѣлата программа, която едногласно са прія.

Бояджієвъ прѣдложи за третій въпросъ на дневенъ рѣдъ въпроса за паритѣ.

Прѣдсѣдательтъ сключи засѣданіето по 12 часа прѣзъ нощьта.

(Слѣдватъ подписитѣ).

№ 16.

(18 май).

Протоколъ IV.

Засѣданіе-то сж отвори часъ-тъ на $8^1/_2$ сутринь-та. Прѣдсѣдатель-тъ обяви че на днѣвнія рѣдъ е въпросъ-тъ: Избираніе лица за въ Центр(алния) Комитетъ и подкани прѣдставители-тѣ да пристъпятъ до разискваніе-то му.

Хакановъ: прѣдлага по причина на важность-та на въпросъ-тъ да сж отложи догдѣ прѣстигнатъ всички-тѣ лица; а за

сѣга да сѫ пристѫпи при разглѣдваніе-то на вторій въпросъ на днѣвній рѣдъ; т. е. какви мѣрки ще сѫ взематъ по народнитѣ обученія.

Бояджіевъ: трѣбва на днѣвній рѣдъ да бѫде първія въпросъ и да сѫ занимаемъ като какви лица ще избирами.

Прѣдложеніе-то на Хаканова ся пріе и Хакановъ помоли Д-ра Странски да развіе въпроса относително за обученіе-то.

Д-ръ Странски поима дума-та: трѣба да имаме или Гимн(астически) Дружества или рѣзерва. Нъ тъй като съ теченіе-то на врѣмя-то Дружества-та отпаднаха и не оказватъ онази сила, която лани имаха, то не намира тѣхно-то подновеніе за нуждно и още повече като ний нѣможемъ да ся надѣвами на тѣхъ като на военна сила. Резерва-та ще бѫде за насъ по полѣзна и по силна отъ колко-то Гимн(астическитѣ дружества). Приказъ има за онищоженіе-то имъ и ній не трѣбва да отиваме срѣщу него. Отъ свѣденія-та, кои-то постоянній комитетъ е добилъ отъ правителство-то, излиза че списъци-тѣ за рѣзерва-та сѫ вече готови; нъ скоро не ще може да ся свърши догдѣ не сѫ свърши наборъ-тъ на войска-та. Най-кѫсно до 15-ый Юній може да сѫ продължи това замайваніе. Ако сѫ сполучи резервисти да бѫдатъ до 36-год. възрасть ще имаме значителна войска. Ако Гимн(астическитѣ) Дружества сѫ прѣобърнатъ въ рѣзервисти то ще имаме по добрѣ организувана сила. Ако ли пакъ приказа на Ген(ералъ) Губер(натора) не сѫ испълни, то ще повдигнемъ и усилимъ Друж(ествата) и тази наша опозиція ще бѫде на законна почва.

Д-ръ Хакановъ съгласенъ съ прѣдговоривш(ия) и прибавя да сѫ опрѣдели една дата до която да ся чака урѣждаіе-то на резервисти-тѣ и задъ коя-то да ся подновятъ дружества-та за кое-то прѣдварително да има събраніе. За такъва дата прѣдлага отъ 30-до 40 дни.

Бояджіевъ: като намира организація-та на Гимн. Д-ва за несгодна что-то да може да даде една часть отъ тѣхъ въ даденъ случай, и, като прѣдвижда че наборъ-тъ ще ся свърши до 28-ый Май, той смалява срокъ-тъ на 20 дни, като припомня на прѣдставители-тѣ слѣдъ възвръщаніе-то си че и 40 годишни-тѣ мѫже да влезатъ въ резерва-та.

Свѣщ. Тилевъ мисли лица-та на Цен. Комитетъ да разпитатъ до кое врѣмя ще ся урѣди рѣзерва-та и ако задъ туй врѣмя не ся уреди, да бѫдатъ готови да въематъ мѣрки за

подновеніе на Дружеств(ата), защото резерва-та все пакъ ще бѫде Румелійска сир. смѣсъ отъ всички-тѣ народности насѣляющи страна-та ни, затова твърде много зависи отъ околійски-тѣ комитети, които сѫ длъжни да вкаратъ и 40 год(ишни) въ резерва-та сир. всички онѣзи кои-то иматъ пушки. Опрѣделя срокъ-тъ за чаканіе до 20 Юний. Слѣдъ този срокъ той е на мненіе да са подновятъ Друж(ествата). Ако съ подновеніе на Друж(ествата) стане нѣкое стълкновеніе съ правителство-то; той мисли, че това ще подѣйствува добрѣ на дѣлото.

Поповъ: прѣдпочита подновеніе на Д-ва-та понеже тѣ сѫ прѣчипа-та за отблъсваніе-то на гарнизони-тѣ и пр. и пр.

Хакановъ: Намира за по полѣзно да почакаме до 20-ый Юній и да са стараемъ за урѣжданіе-то на резерва-та. Ако ли нѣ то тогава да ся свика събраніе, кое-то да размисли какъ да постѫпи.

Тилевъ мисли че до 20-ый Юний Комитета ще може да изучи разположеніето на правителство-то и на евр(опейскитѣ) сили.

Кавалджіевъ прѣдлага да ся не туря срокъ.

Величковъ прѣдлага что-то до 20-ый Юній да застрашаваме правителство-то съ въскресяваніе-то на Гимн. Дружества, а въ сѫщность Комитета да чака до 30-ій Юнія.

Натевъ дава изясненіе вземени отъ нѣкоя висока личность спорѣдъ кои-то резервисти сѫ полага да бѫдатъ всички до 42-ра год. възрасть; нъ понеже той мисли че това може да сѫ само думи; (за)ради това той прѣдлага кои-то останатъ вънъ отъ години-тѣ пріети за резерва да сѫ обучаватъ и тѣ заедно съ резерва-та подъ надзоръ-тъ на окруж(нитѣ) комитети.

Бояджіевъ пита какво ще станатъ тѣзи отъ Гимн(астицитѣ) които сѫ вънъ отъ опрѣделени-тѣ години и кои-то сѫ въоружени.

Величковъ отговаря на негова въпросъ че е вчера рѣшенъ когато въ програма-та ся разглѣдваше че околійски-тѣ Комитети ще надзиравать мунпций-тѣ. Отговаря на Натева че негова въпросъ ще ся рѣшава отъ комитета.

Прѣдсѣдателя обявява въпроса за изчерпанъ и ся присѫпя на първій въпросъ отъ днѣвній рѣдъ: Лица-та на Центр. Комитетъ.

Величковъ: прѣдлага че ако има лица, кои-то исключително да сѫ занимаватъ съ служба-та на Комитета: то тѣ

трѣбва да ся прѣдпочетатъ; нъ съмнява ся че нѣма да ся намѣрятъ; даже спорѣдъ него ако и да ся намѣрятъ нѣкой, кои-то сѫ готови да заематъ подобна служба, незная доколко трѣбва да ся уважаватъ подобни лица; заради това да ся оставятъ разискваніята по службитѣ и подканя да ся пристѫпе до избора на лица-та, кои-то трѣбва да бѫдатъ способни и патріоти, и разделя лица-та на двѣ категорій: лица въ служба и вънъ отъ служба, а тъй сѫщо подразделя и възнагражденіе-то имъ.

Хакановъ съгласенъ съ прѣждеговорив(шия); нъ не разбира, защо ся прави разлика между лица въ служба и безъ служба. Нека ся заплаща на всички еднакво за да можемъ да исками отъ тѣхъ работа.

Той прѣдлага да бѫде заплата-та на всяки единъ отъ членове-тѣ по 500 пятстотинъ франка на мѣсяца.

Наумовъ: Съгласно съ прѣдговор(ившия) каза че не трѣба още да глѣдаме кои могатъ да бѫдатъ членове въ Комитета; а кои трѣбва да бѫдатъ. Ако искаме да отива работа-та ни, да не отива както до сега, възползувани сми отъ опита и нека изберемъ хора добри. Двама или трима членове отъ Постоянніи Комитетъ да бѫдатъ членове и на Центр. Комитетъ е нѣщо желателно. Той прѣдлага споразумѣнія-та за лица-та да станатъ откровенно между прѣдставители-тѣ за да може изборъ-тъ да стане сполученъ.

Бояджіевъ прѣдлага да ся състави комисія, която да посочи двойно число кандидати и да ся опрѣдели възнагражденіе-то имъ по напрѣдъ.

Хакановъ сподѣля мненіето на Бояджіева за жалуваніето и го опрѣделя 500 франга; а комисія-та за състава на кандидатура да бѫде четиречленна.

Тилевъ прѣдполага че може да ся срѣщнатъ мѫчнотій.

Бояджіевъ казва че комисія-та е свободна да тури отъ себе си кандидати.

Д-ръ Странски мисли че първо-то гласоподаваніе ще даде кандидати-тѣ отъ кои-то прѣдлага съ второ гласоподаваніе да ся изберѫтъ членове-тѣ.

Прѣдложеніе-то на Д-ръ Странски ся пріе и прѣдседателя указа всѣкой прѣдставитель да запише по 5 пятъ души. Той още напомни на прѣдставители-тѣ че трѣбва да внимаватъ добрѣ въ изборъ-тъ на лица-та, въ тѣхни-тѣ способности,

патріотизъмъ и дѣятелность. Енчевъ и Хр. Лазаровъ сѫ назначиха за квестори, кои-то събраха бюлетини-тѣ за кандидати отъ прѣдставители-тѣ; нъ прѣди да ся отворятъ бюлетини-тѣ и прѣди да ся познае резултатъ-тъ на избора прѣдседателя прѣдлага да ся опрѣдели заплата-та на членове-тѣ по-напрѣдъ, за да не стане подире невъзможно на нѣкой г-да да разсѫждаватъ.

Д-ръ Хакановъ и Странски прѣдлагатъ 500 фр. заплата.

Д-ръ Планински и Лазаровъ прѣдлагатъ 400 фр.

Величковъ раздѣля лицата на двѣ категорій: исключително кои-то ся занимаватъ съ комитета да имъ ся опрѣдели по голѣмо жалуваніе, а онѣзи кои-то иматъ служба въ Пловдивъ да имъ ся плаща по малко.

Планински: Прѣдлага за тѣзи кои-то иматъ служба въ Пловдивъ да имъ ся плаща 15 лири турски а за други-тѣ 25 л. т.

Бояджиевъ прѣдлага да ся вземе мѣрка-та на правителство-то сир. $^1/_3$ отъ плата-та си да получава отъ Комитета.

Хакановъ съ Планински съгласенъ и прѣдлага ако нѣкой ся освободи отъ друга служба и ся занимае исключително съ комитета да получава и той 25 л. т.

Тилевъ прѣдлага кой-то е и отъ Пловдивъ безъ служба или отъ вънъ безъ служба да вземе 25 а други-тѣ, кои-то при тази иматъ и други служби да взематъ $12^1/_2$ л. т.

Странски не намира за добрѣ това раздѣленіе на членове-тѣ; защо-то всички-тѣ ще иматъ еднакви задълженія и еднакви отговорности.

Бояджиевъ мисли за не икономическа тази мѣрка нъ инакъ би билъ обезправданъ при други-тѣ си събратія, кои-то занимаватъ и други служби.

Натевъ мисли че Прѣдседателъ-тъ и Секрет(арьтъ) на Комитетъ-тъ ще бѫдатъ по натоварени отъ други-тѣ; за това съмнява ся да ся не яви негодуваніе.

Величковъ настоява да ся тури на гласуваніе прѣдложеніе-то на Св. Тилева.

Поповъ подкрепя мнѣніе-то на Хаканова.

Прѣдложеніе-то: кои-то ся въ Пловдивъ да получаватъ $12^1/_2$ л. т. а други-тѣ 25 л. т. ся прія.

Прочетоха ся бюлетини-тѣ за кандидати и резултатъ-тъ е слѣдоющій:

Величковъ	избранъ	съ	19	гласа
Гешовъ	„	„	15	„
Тилевъ	„	„	12	„
Странски	„	„	12	„
Хакановъ	„	„	11	„

Тилевъ ся отказва да бѫде членъ въ Комитета.

Величковъ прѣдлага да ся пріеме за сега изборътъ за свършенъ, та подире да ся изслушатъ извиненія-та на прѣдговоривши-тѣ и прѣдлага да ся затвори заседаніе-то.

Наумовъ иска да ся опрѣдели часа на събраніе-то.

Натевъ мисли да има още двѣ заседанія.

Прѣдседателя заключи заседаніе-то въ 12 часа и опрѣделя идуще-то заседаніе въ 4 часа.

(Слѣдватъ подписитѣ на всички присѫтствували).

№ 17.

18 Майя 1880 год.

Протоколъ V.

Засѣданието се отвори на 4 часа слѣдъ обѣдъ въ присѫтствието на всички членове.

Пристѫпи се на дневенъ рѣдъ.

Г. Д-ръ Странский за да се усигорятъ часъ по напрѣдъ Дружественнитѣ пари,[1]) които твърдѣ много сѫ се намалили, да се задължатъ представителитѣ, а съ тѣхъ заедно и Околийскитѣ комитети да ги внѣсѫтъ въ нѣкоя банка и тогава само народнитѣ водители могатъ да расчитатъ за онази нужда за която сѫ събирани. Въ коя банка да ся внѣсѫтъ това е въпросъ който ще ся разгледа.

Г. Д-ръ Хакановъ каза представителитѣ да съставятъ нови околийски комитети, които да прeглѣдатъ смѣткитѣ на досегашнитѣ настоятелство, да приберътъ паритѣ и да се споразумѣятъ съ Ц(ентралния) Комитетъ за какъ и гдѣ да се турятъ и да земѫтъ мѣрки за досъбиранието на останалитѣ.

---

[1]) За обдържане на старитѣ гимнастически дружества билъ разхвърленъ общъ годишенъ данъкъ на населението въ цѣлата область.

Г. Натевъ казва, че събиранието на останалитѣ пари може да повлече подиря си мжчнотии, защото правителството може да се намѣси.

Г. Величковъ казва, че за запазванието на събранитѣ пари сжщо и за прибиранието на останалитѣ, Околийскитѣ комитети да се споразумѣятъ съ Ц(ентралния) Комитетъ, ако тѣ нематъ мѣсто гдѣ да ги държатъ. А колко то за несъбранитѣ досега суми да се търсятъ законни и убѣдителни срѣдства, тъй щото въ врѣмя на събиранието имъ да се задоволятъ незадоволенитѣ.

Г. Натевъ е на мнѣние, щото тѣзи сумми които се отнасятъ до селянитѣ да се съберать слѣдъ харманъ или гроздоберъ.

Г. Хакановъ казва, че тази отстжпка може да се направи само за селянитѣ.

Бояджиевъ е съгласенъ съ преждеговорившитѣ.

Г. Стамболовъ казва, че държанието на паритѣ тукъ е безполезно, а по-добрѣ би станжло, ако тѣ се принесяхж въ Софийската банка, която дава 4—5%, като се оставятъ тукъ само за посрѣщание на нуждиитѣ разноски; като прибавя, че съ това ще се покаже и една довѣренностъ къмъ Княжеството.

Г. Хакановъ желае, щото преди да се рѣши въпроса за банката, да се рѣшжтъ по-напрѣдъ горнитѣ въпроси, защото може да нѣма пари.

Г. Стамболовъ казва, че ако нѣма пари, то въ такъвъ случай и размишлението е излишно; нъ ако има, то би (било) по добрѣ да се намѣстятъ въ едно по сигурно мѣсто.

Г. Бояджиевъ е съгласенъ съ преждеговорившитѣ, като срѣдство за досъбирание на останалитѣ сумми.

Г. Натевъ желае да се доде до едно рѣшение.

Г. Величковъ формулира слѣдующето предложение:

Като потвърждава нуждата за събиранието на данъка отъ 100,000 лири турски разсхвърлянъ прѣзъ Марта 1879 год. отъ първий Централенъ Комитетъ, Събранието съгласно съ Ст(атия) VIII отъ програмата, натовари Ц. Комитетъ да вземе съ помощьта на Околийскитѣ комитети, които ще преглѣдатъ и приематъ смѣткитѣ на бившитѣ комитети, нужднитѣ мѣрки за уздравление на събранитѣ количества. Колкото за несъбранитѣ пари [количества] на Ц. К. (Централния Комитетъ)

се възлага да ги размѣтне изъ мѣжду Околиитѣ съразмѣрно съ численностьта и състоянието на жителитѣ имъ, да даде заповѣдь и наставления на Околийскитѣ комитети за да вземать мѣрки за събиранието имъ. Ц. К. ще даде заповѣдь, щото, както събранитѣ количества, така и ония, които ще ся събирать да се испратять колкото е възможно по-скоро на Софийската банка; било направо отъ Околийскитѣ Комитети, било чрѣзъ Ц. Комитетъ както се намѣри за по-добрѣ.

Д-ръ Странски казва, че спорѣдъ свѣденията които той вземалъ на нѣкои мѣста паритѣ биле секвестирани отъ правителството, спорѣдъ приказътъ на Г-на Крьстевича; затова въ земанието имъ той се съмнява да не би да излѣзе нѣкоя революция, съ която да не може да ся сполучи. Затова той е на мнѣние да се рѣши за внасянието имъ въ една страна, гдѣто има населението довѣрие.

Г. Величковъ казва, че новитѣ Околийски Комитети като приберѫть суммитѣ да ги внесѫть въ Софийската банка и тогава Ц. Комитетъ да настои предъ Крьстевича щото да прикаже на префектитѣ да оставѫть населението свободно да се распорѣжда съ паритѣ на които правителството е турило рѫка въ нѣкои градове; нъ това да стане послѣ урѣжданието на Околийскитѣ Комитети.

Г. Стамболовъ казва, че задълженията имъ се испълнявать при всичко, че тѣ сѫ доволно обременителни. Представителитѣ трѣбва да убѣдять избирателитѣ си да рѣшать, щото суммитѣ да ся испратять въ София. Ако тукашний Комитетъ не ся ползува съ довѣрието на избирателитѣ си, то и Княжеството неможе да има довѣрие къмъ този Комитетъ. Необходимо нуждно е щото паритѣ да се внѣсѫть вънъ отъ границата.

Г. Д-ръ Хакановъ казва, че префектитѣ сѫ тъй патриоти, щото неще испълнять приказа на Крьстевича и комуто може да се съобщи да не повтаря.

Г. Бояджиевъ казва, че тукашний префектъ не е взелъ въ внимание приказа и самъ е давалъ съвѣти, щото паритѣ да се внесѫтъ въ банка.

Г. Натевъ казва че въпросътъ е изчерпанъ.

Г-нъ Прѣдседательтъ обяви, че въпросътъ е изчерпанъ и моли Величкова да прочете втори пѫть предложението си, което се гласува и прие отъ събранието.

Г. Наумовъ желае да знае какво сѫ станали сухаритѣ, които Русситѣ отстѫпили на Сливненскитѣ и Бургаскитѣ Гимнастически Дружества.

Г. Бояджиевъ обяснява, че Сухарний складъ отъ 50,000 чювала, който Русситѣ отстѫпили на Сливненското благотворително Дружество се е продавалъ до сега постепенно съ една долня цѣна на бѣдното население изъ Бургаский и Сливненский Департаментъ, на която стойностьта възлиза около 25,000 рубли; а друга една часть отъ тѣзи сухари се е давала и се дава още даромъ на бѣдното население.

Г. Хакановъ казва, че сухарьтъ нетрѣбва да се продава, нъ да се задържа защото може не слѣдъ много да ни стане много нужденъ; затова той прибавя още щото на турското население да не ся дава, и правителството ако иска да ги храни, то трѣбва да плаща за сухаритѣ споредъ текущата цѣна.

Г. Величковъ е на мнѣние щото повреденитѣ сухари да се продадѫтъ съ время, а здравитѣ да се задържатъ.

Г. Хакановъ казва че трѣбва да се настои прѣдъ околийскитѣ комитети, за да задържатъ здравитѣ сухари, а развaленитѣ да се продадѫтъ.

Г. Наумовъ казва че тъй като населението се е вече научило на просия, то правителството трѣбва съ врѣме да земе мѣрки за да го отучи, а друго яче сухаритѣ нѣма да останѫтъ.

Г. Стамболовъ прѣдложи на събранието, щото да се вземать мѣрки за задържането на 10,000 чювала съ сухари, които въ единъ даденъ случай може да послужатъ много повече отъ колкото се прѣдполага.

Г. Д-ръ Странский е на мнѣние, щото сухаритѣ, които се намиратъ въ Бургасъ да се принесѫтъ въ Казанлѫкъ.

Г. Бояджиевъ казва че Агентинъ-тъ, който се намира въ Бургасъ слѣдъ като пречисти сухаритѣ да се завърне въ Сливенъ.

Г. Хакановъ казва, че въпр сътъ е исчерпанъ, а колкото се касае до складоветѣ, то Ц. К. да се споразумѣе съ Княжеството.

Г. Стамбуловъ казва да не ся задължава Г. Янкуловъ за прегледжанието на сухаритѣ, нъ да се испратятъ двама души нарочно за тази цѣль.

Въпросътъ като се видѣ за исчерпанъ, зема се слѣдующето рѣшение:

Тукашното настоятелство да испрати въ Бургасъ двама души заедно съ тамкашния Докторъ да преглѣдатъ находящий се тамъ сухарь и ако се намѣри за згоденъ и траенъ да се задържи отъ него 10,000 чювала, а остатъкътъ да се продаде или да се раздаде, както досега е ставало. Сѫщеврѣменно да се пише и на Бургаский Префектъ по тая часть за да укаже и той содѣйствието.

Г. Икономовъ подига въпроса за единъ чисто Български Вестникъ, който да въздигне духа на народа и да го закрѣпи въ общенародната идея.

Г. Натевъ е на мнѣние щото намѣсто Вѣстникъ да се подбуди духовенството да проповѣдва изъ между населението.

Г. Хакановъ възрази като казва, че не трѣбва да се оставя на простото Духовенство да проповѣдва на народа и е на мнѣние щото по-добрѣ би било да се натоварятъ Учителитѣ отъ колкото Духовенството. Най подиръ той прибави че Ц. К. ще се грижи за издаването на единъ Вѣстникъ.

Г. Величковъ е на мнѣние щото Ц. К. да издава два листа единъ на Френски и единъ на Български съ евтена цѣна. Събранието да препорѫча на Ц. К. издаванието на два листа, които Околийскитѣ Комитети ще прѣпорѫчатъ.

Предложението на Г. Икономова се препорѫчва на Ц. К. да има прѣдъ видъ осѫществяванието на единъ чисто народенъ Вестникъ.

Св. Тилевъ моли събранието да се избере другъ членъ за Ц. К. на мѣсто него, тъй като не му позволяватъ нѣкои независящи отъ него причини за да може за сега да дѣйствува въ Комитетътъ.

Г. Хакановъ казва, че програмата предвижда случаи на отсѫтствие, ако другаритѣ му приематъ да отсѫтствува, може да отсѫтствува или пъкъ да го замѣсти слѣдующий по гласоветѣ подиръ него.

Г. Бояджиевъ пита ще ли остане за всѣгда намѣстника му въ случай че се завърне. О. Тилевъ съобщи на Събранието, че не ще има никаква претенция въ случай че ся замѣсти.

Г. Наумовъ казва, че програмата дава свобода на членоветѣ да отсѫтствуватъ съ оправдателни причини, а не да се замѣства.

Прия се въпроса да не стане измѣненъ.

Г. Предсѣдатель затваря засѣданието на $6^1/_2$ слѣдъ пладне.

(Слѣдватъ подписитѣ на всички прѣдставители).

№ 18.

Г-не Прѣдсѣдателю и Г-да членовѣ на Ц. Н. Комитетъ.

Въ Пловдивъ.

Съгласно съ писмо-то Вы отъ 27-ый Май съ кое-то ни напомняхте да се свика Околійско събраніе за урѣжданіе на околійски-тѣ Настоятелства, имамъ честь да Вы явя че въ наша-та околія събраніе-то свикано не въ центъръ-тъ на околія-та [въ Пловдивъ] както гласи писмо-то Вы; нъ спорѣдъ съвѣти-тѣ на по вліятелни-тѣ граждани, които Вы и съобщихъ то бидѣ свикано въ с. Перущица гдѣ-то на 2-ый того въ пондѣлникъ има засѣданіе-то си въ кое-то слѣдъ като дадохъ въ кратце единъ отчетъ за дѣла-та на мисія-та си; подканихъ гы да си изберать едно околійско Настоятелство. За такива ся избраха: К. Калчовъ съ 22 гласа Д. Н. Матевски съ 25 гласа и Н. К. Гичевъ съ 18 гласа кое-то имъ ся и съобщи и за кое-то бързамъ да явя и Вамъ Г-не Прѣдсѣдателю за да имате олесненіе-то чрѣзъ тѣхъ да давате надлѣжнитѣ за околія-та ни разпоряженія и на кои-то ще прѣдадете рѣшенія-та и програма-та на Събраніе-то въ Сливенъ. Протоколъ-тъ на засѣданіе-то подтвърденъ отъ прѣдставители-тѣ на общини-тѣ изъ околія-та ни; тъй сѫщо и пълномощно-то на Г-да избрани-тѣ членове за Околійско-то ни Настоятелство мисля че трѣбва да изпратимъ направо до тѣхъ.

Като Вы явявамъ тѣзи, имамъ честь да бѫда Вашъ:

Г. Натевъ.

Перущица, 1880 год. Іуній 4.

№ 19.

Почитаемый Господине К. Величковъ!

Съгласно съ вземеното въ Сливенъ рѣшеніе и съ наставленіята на Вашето отъ 24-й Май 1880 г. вчера 3-й Юний стана събраніе отъ градски и селски прѣдставители, на които отгорѣ-отгорѣ разправихъ за рѣшеніята, които сме земали въ Сливенъ и ги поканихъ да си изберѫтъ три лица за новый комитетъ. Съ общо съгласіе и удобреніе прѣдставителитѣ избраха за членове на комитета Христа Христовъ, Бонча Д. Папазоглу и меня.

Пріемете увѣреніе, Почитаемый Господине, въ дълбокото ми къмъ Васъ почитаніе

С. Костовъ.

Казанлѫкъ 4-ий Юній 1880 г.

Околіскій
Н(ароденъ) Комитетъ
№ 1
5-й Иуній 1880 год.
г. Айтосъ.

№ 20.

Г. Величковъ,

Като сѫ изи(с)ква, послѣдствіе на едно Ваше писмо до Г. Прѣдставителя на Айдоска-та колегия, отъ 24-ій Маія 1880 год., да сѫ свика околийско събраніе съ по единъ или два прѣдставители, ній имаме честь да Ви явимъ, че такова събрание стана на 2-ій Иуній и слѣдъ като сѫ разви найдобрѣ цѣль-та на околійско-то събраніе, на което присѫтствувахѫ прѣдставители отъ сички-тѣ села и придружени съ законни-тѣ си пълномощія, сички-тѣ останахѫ съгласни да ни ввѣрятъ воденіето и управленіе-то на чистонароднитѣ ни работи при тѣзи обстоятелства.

Притова като изявяваме готовность-тѫ си за туреніе въ дѣйствіе всички-тѣ рѣшенія, земени въ Сливенско-то събраніе и заповѣди, оставаме съ най-отлично-то си почитаніе и уважения къмъ Васъ.

Н. А. Грьнчаровъ.
Д. Анастасовъ.
Д. Желѣзовъ.

№ 21.

До Господина Председателя на Централния Народенъ Комитетъ въ Пловдивъ.

Господине Прѣдсѣдателю,

Съгласно съ окржжното Ви отъ 24-ий минжлаго завчера въ недѣля на 1-ий того станж събраніе въ Панагюрище отъ Общински представители на околія-та за избираніе трима членове за Околійскый Комитетъ.

По тайно вышегласіе за такыва ся избрахж Г. г. Найденъ Дриновъ, Петко Р. Мачевъ и Стоянъ Банскый, кой-то изборъ имамъ честь да Ви съобщж за свѣденіе.

Прінмѣте, достоуважаемый Господине, увѣреніе на глжбокото ми къмъ Васъ почитаніе и уваженіе.

Представитель на Панаг(юрската) Обл. Околія въ събр.

И. Мачевъ.

Гр. Т. Пазарджикъ 5-ый Юнія 1880 г.

№ 22.

Сливенъ, 6 юній, 1880.

До Цен. Нар. Комитетъ въ Пловдивъ.

Считамъ за длъжность да Ви овѣдомя че съгласно съ циркулярното Ви отъ 24-ій миналій — у време сж распорѣдихъ за свикваніе на събраніе отъ общински представители въ центрьтъ на околіята Ямболска, на която имахъ честь-та да бждж представитель въ Сливенско-то събраніе, за 1-ій того [Св. Недѣля], въ който день самъ отидохъ въ г. Ямболъ, и, като сж потрудихъ по възможности да приготвя събраніето за да може да посрѣщне съ присърдце нуждата за устройство и пожертвованіе, които сж толкозъ нуждни въ днешнитѣ важни обстоятельства за народъ-тъ ни, дадохъ косвено отчотъ, — и поканихъ събраніе-то да си избѣре десять лица избиратели които да избѣрътъ испомѣжду си или отъ вънъ, троица членове за съставъ на Ямболскій околійски т(аенъ) комитетъ.

Събраніе-то веднага избра отъ по живичкитѣ гражданье 10 лица избиратели, които въ частно заседаніе въ което зехъ участіе и азъ, избраха за членове на Ямболскій околійски таень комитеть слѣдующи-тѣ лица: Свѣщенникъ Валчанъ Шиваровъ, х. Илія х. Златювъ и Драгия Николовъ на които като дадохъ потрѣбнитѣ обясненія и наставленія, п каніхъ ги веднага да влѣзатъ въ споразумѣніе съ Васъ за понататашни действія.

Смея да Ви припоръчемъ Св. Шиваровъ, ямболецъ, младежъ благонадеженъ, който до прѣди нѣколко мѣсица е живѣлъ въ Добруджа; и който, вѣрвамъ, да отговори на днешній изборъ.

Командиръ-ть на Ямболската Дружина, Капитанъ Любомски, щомъ пріе приказътъ за свикваніе резервата на обученіе, веднага са разпореди, и на 1-ий того събра на полето всичкитѣ резервисти [гимнастици], обяви имъ приказътъ; назначи имъ команда, писари и пр., даде имъ потрѣбнитѣ наставленія, като прибави че тѣ стъпвать вече въ дисциплина подъ негова команда; той още зе мѣрки за цѣлійтъ военень округъ.

Той ми съобщи още че има въ складътъ си, вънь отъ знаніе-то на щаба, всички потрѣбности за да облѣче и въоръжи една дружина отъ хилядо души. Той заслужава, мисля, да ся понасърчва сегисъ-тогисъ.

Пріемете увѣреніе въ отличното ми почитаніе и уваженіе къмъ Васъ, готовъ на услуга.

Вашъ К. М. Икономовъ.

№ 23.

Сливенъ 6 юний 1880 г.

Г-ну Величкову.

Почтенний Господине,

Съгласно съ прѣдписаніе-то на Ваше-то отъ 24 минѫлаго, изборътъ за тритѣ лица тукъ се извърши на 2 текущий отъ Г. Г. избиратели-тѣ, тукашни и околийски, и, отъ този изборъ, жребийтъ паднѫ на Г. Г. Р. В. Мирковичь, Михалаки Х. Панайотовъ и Д. Х. П. Бояджиевъ, на които се вече съобщи

и подпечатанний-тъ отъ избиратели-тѣ протоколъ имъ се поднесе.

За туй имамъ честьта Г-не да Ви извѣстѫ за дѣло-то, отъ което да имате вече случайтъ да влѣзете въ споразумѣние и сношение съ реченната троеличность.

Приймѣте увѣрения за най искренни-тѣ ми къмъ Васъ отлични почитания.

Д. Кавалджиевъ.

№ 24.

Нова-Загора, 1880 9 юний.

Господа![1])

Слѣдъ дълбоки-тѣ си почитания къмъ Васъ, имамъ честь да Ви съобща, че споредъ писменно-то Ваше умолѣнье отъ 24 маій, 1880 год., ако и да желаяхъ іоще на 2 юній да свикамъ въ центра-тъ на околия-та си събранье, отъ общински представители, обаче за него день бѣше невъзможно по много независящи благословни причини както за избиратели-тѣ ми, тъй и за мень. Вчера на 8 т. м. въ недѣла пристигнахъ въ центра-тъ на околия-та си и въ събрание-то, което бѣше са приготвило да стане, разправихъ имъ съ предосторожность рѣшения-та веземени отъ г-да представители-тѣ въ Сливенско-то събрание, като обърнахъ внимание-то на присѫтствующи-тѣ господа да си съставятъ околійский комитетъ отъ три лица дѣйствующіи членове, и три лица другіи избраха, които да бѫдѫтъ членове съвѣщателни [или замѣняющи] за по добро успѣшество и за подпомагание въ дѣло-то на дѣйствующи-тѣ членове на околійския комитетъ. Избранни-тѣ господа за дѣйствующи членове на околійския комитетъ сѫ г-да Д. П. Сивковъ, Стою Дралчевъ и Славъ Куртевъ, подъ предсѣдателство-то на г-на Д. П. Сивкова.

Споредъ предписание-то Ви съобщихъ имъ, че на избранния-тъ вѣче околийский комитетъ длъжность е да пріемме смѣтки-тѣ на бывшия комитетъ, и слѣдъ като имамъ честь да Ви представа избрани-тѣ господа на окол. комитетъ ще

[1]) Членове на Ц. Т. Комитетъ въ Пловдивъ.

очаквамъ вѣче да дѣйствоватъ споредъ наставлѣния-та и заповѣди-тѣ, които ще имъ давате.

Безъ повѣче, приеммѣте господа, уважения-та ми къмъ Васъ, които Ви пазя за всегда.

Ново-Загорскый представитель

Д-ръ Н. Планински.

№ 25.

Околийскій Комитетъ
№ 1
10-и Иуний 1880 год.
г. Чирпанъ.

До Централний Комитетъ въ Пловдивъ.

Почитаеми Г-да!

На 6-ий того стана събрание въ града ни отъ селени и граждани, въ което събрание присъствува и Г-нъ Хакановъ, наший прѣдставитель, който твърдѣ добрѣ разясни своя-та мисия, както и положението въ което се намира нашата область и въобще ний Българи-тѣ какво трѣбва да правимъ и като какви срѣдства трѣбва да употрѣбимъ за нашето подобрѣние. Слѣдъ туй се пристѫпи да се избере едно настоятелство, което сѫ и избра по общо вишегласие и което състои отъ слѣдующи-тѣ лица: Георги Кочевъ. х. Ниделчю Вапцаровъ и Д. Молловъ, които сѫ задължиха отъ страна на събранието да прибержѫтъ смѣткитѣ на прѣждебившето настоятелство и да почнѫтъ дѣло-то си. Слѣдъ туй събранието се разтури и настоятелството си избра изпомежду си за прѣдседатель Георги Кочевъ, за касиеръ х. Ниделчо Вапцаровъ и дѣловодитель Стоянъ Д. Молловъ.

Съ прилично почитание къмъ Васъ.

(Подписали): Г. Т. Кочевъ.
х. Н. П. Вапцаровъ.
Ст. Д. Молловъ.

№ 26.

Господа!

Споредъ писмо-то до Васъ отъ Г-на Д-ра Н. Планинский, околийский комитетъ въ града ни вече са избра. За да дѣйствува и какъ да дѣйствува ще чака вашитѣ наставления и заповѣди.

Писмата, които ще са отправятъ до Ново-Загорский околийский комитетъ ще имжтъ адресъ: „Д. П. Сивковъ въ гр. Нова-Загора“.

Съ дълбоко-то си къмъ Васъ почитание сьмъ

За околийский комитетъ прѣдсѣдатель

Д. П. Сивковъ.

Г. Нова-Загора, № 1 10-і Юний, 1880 г.

№ 27.

До Ц. Н. Комитетъ въ Пловдивъ.

На 1-ій того 1880 год. подъ прѣдсѣдателството на представителя ны за Сливенскій-а Съборъ отъ Ямболско-то Събраніе Г-на К. Икономова, избрахми ся за дѣйствующи членове трима души, и за съвѣщатели четворица, които да имаме грижа за подновяваніе Гимнастическитѣ дружегтва въ града и околията; понеже незнайме причината на досегашното закъснѣваніе на нѣкое прѣдписаніе и първо споразуменіе, то ній безъ да оставаме хладно-кръвны къмъ това, едно за запознаваніе и второ за препровагкданіе нужните Инструкцій отъ Ц. Н. Комитетъ, до нашій околійскій Ямболскій, смѣнми да пишемъ, че ако говореното трѣба да влѣзе въ Дѣйствіе, явете ны за да не сми въ умишленность, и проводете ни ръководствата му.

Безъ повече оставаме въ надѣжда като сми за всякога Ваши преданни.

Постоянни членове на Ямболскій околійски таенъ комитетъ

Свящ. В. Ив. Шиваровъ.
Драгия Н. Шиваровъ.
х. Панайотъ Г. Поповъ.

Ямболъ, 14 Іуній 1880.

№ 28.

До Г-на Прѣдсѣдателя на Централното Настоятелство въ Южна България.

Г-не прѣдсѣдателю!

Завчера на 18-й того ни се принесоха протоколи-ти на събрание-то, което стана на 2-й того въ Перущица отъ прѣд-

ставители-ти на 19-тѣ села, съставляющи Пловдивский Кантонъ. Споредъ тия протоколи за члѣнове на настоятелство-то на Пловдивский Кантонский Комитетъ са избрани — г-да: К. Калчовъ, Д. Н. Матювски и Никола Гичевъ, което за длъжность счетохме да Ви явимъ.

Приимете увѣрения-та на най-отличното ни къмъ Васъ почитание.

За дружината си Д. Н. Матювски.

Пловдивъ, 21-й Юний 1880 год.

Ц. Н. Комитетъ
№
25 юний 1880

№ 29.

До Господина Прѣдсѣдателя на Околийския Комитетъ въ . . . .[1])

Уважаемий Господине,

Съгласно съ рѣшения-та, веземени въ Сливенъ, имаме честь да Ви помолимъ да ни явите влезнали ли сте въ сношение съ бивши-тѣ настоятелства на гимнастически-тѣ дружества и приели ли сте отъ тѣхъ смѣтки-тѣ на събрани-тѣ и разходвани до сега отъ тѣхъ пари. Ако това не е станало до сега, ний ви молимъ да вземете въ сериозность това дѣло и да го извършите колкото е възможно по-скоро, като ни съобщите веднага за резултата. Ще имате добрината да ни явите дали събраното количество пари принадлѣжи само на вашата околия или на повече околии, и кои сж имено тѣ, и въ каква съразмѣрность е то спрямо цѣлото количество, което е било расписано и което е трѣбвало да се събере. Като ви напомняме сжщеврѣменно че събрани-тѣ количества трѣбва немедленно да се внесатъ въ Софийската Народна банка, ний ви молимъ да ни извѣстите какъ и кога сте намѣрени да внесете вашитѣ.

Трѣбва да ви е извѣстно вече че заповѣдь се е дала отъ три недѣли насамъ на военнитѣ власти да почнатъ упражнения-та на резерви-тѣ съобразно съ издадений минала-та година за това приказъ. Прѣди да ви дадемъ по̀ обширни наставления по тоя прѣдмѣтъ, ний ви молимъ да ни съобщите

[1]) Окрѫжно писмо, хектографирано.

незабавно почнали ли сж тия упражнения въ вашата околия, какъ отиватъ тѣ за сега, изназначени ли сж учители въ всичкитѣ села и познати ли ви сж. Въ случай че всичко това не е станало още, то нужно е да посредствувате прѣдъ мѣстни-тѣ военни и граждански власти за немедленото туряне въ дѣйствие на приказа и постановления-та на резерви-тѣ.

Приемете, уважаемий Господине, увѣрение въ отличното ми почитане.

За Ц. Н. Комитетъ . . . .

Карнобатско
Благотворително дружество
№ 1
3-ий Юлій 1880 г.
г. Карнобатъ.

№ 30.

Почитаемый Господине! [1])

Въ отговоръ на писмото Ви отъ 25-ый Миналаго за № 2 имаме честьта да Ви съобщиме слѣдующето: смѣткытѣ на вѣхтото настоятелство па гимнастическитѣ дружества приехме и намѣрихме приходъ [120,000] сто и двайсять хиляды гроша отъ тѣхъ расходваны [25,000] двайсять и пять хиляды гроша оставать на лице, [95,000] деветдесеть и пять хиляды гроша. Отъ сичкыя приходъ [49,000] четиредесеть и деветьтѣхъ хиляды гроша са отъ сухари[2]) и другытѣ [71,000] седемь десять и една хиляда са отъ волпи помощы, които са волна часть отъ расхвърляната сумма. При това Ви явявамъ че тжзи сумма пренадлѣжи само на нашята околія.

Колкото за обученіята въ нашята околія не сж още почнали и нито има дума за тѣхъ.

Пріимете увѣреніе на най-отличното ни почитание къмъ Васъ.

За околійскый комитетъ Н. Рухчевъ.

[1]) Прѣдседатель на Ц. Нар. Комитетъ въ г. Пловдивъ, К. Величковъ.

[2]) Руситѣ, при оттеглянето си изъ областьта, оставили голѣмо количество сухари, които послѣ сж били продавани за въ полза на гимнастическитѣ дружества. За това се споменува и въ протоколитѣ отъ Сливенъ.

Ц. Н. Комитетъ
№ 6
Пловдивъ, 5 Юлий 1880.

№ 31.

На Господина Г-на ...., прѣдседателъ на околийский комитетъ въ .....[1])

Уважаемий господине,

Въ циркулярътъ, испратенъ до военнитѣ власти за обучавание на резервиститѣ, се казва да не се присилвътъ тия, които биха се отказали да излизатъ редовно на упражнения-та. Тая мѣрка е вземена по двѣ причини: 1-о, че резервиститѣ не сѫ подлагани на санитаренъ преглѣдъ, и 2-о за да нѣматъ причина на оплаквания меншествата, които, като нѣматъ орѫжия, немогѫтъ и да се присилятъ да се обучаватъ. Желателно е обаче нашитѣ резервисти да не подигатъ претенции противъ упражненията. Нуждно е прочее да влезете въ споразумѣние съ мѣстнитѣ граждански и военни власти и да настоите предъ тѣхъ за да употрѣбятъ нуждннтѣ мѣрки щото всичкитѣ резервисти безъ исключение да излизатъ на обучение.

По свѣдѣния пристигнали до насъ много отъ пушкитѣ на резервиститѣ сѫ злѣ държани и развалени. Доклѣ се взематъ отъ Ц(ентралното) Военно Началство мѣрки по тоя прѣдметъ, ни ви молимъ да се распорѣдите щото чрѣзъ военнитѣ учители да стане едно строго прѣглеждание на орѫжията и да се заповѣда да се пазятъ и държатъ добрѣ. Ще имате добрината да ни съобщите колко пушки има въобще развалени въ околията ви, и колко отъ тѣхъ могѫтъ да се направятъ на мѣстото. Желателно е при това да ни явите, числото на пушкитѣ достатъчно ли ви е или нѣ.

Приемете уважаемий господине, увѣрение въ отличното ни почитание.

За Ц. Н. Комитетъ ....

(П. П.) Адресирайте писмата си: К. Величковъ, членъ на Пост. Комитетъ.

---

[1]) Черновка отъ окрѫжно писмо.

Ц. Н. Комитетъ
№ 5
Пловдивъ, 5 Юл. 1880.

№ 32.

На Господина И. А. Грънчарова, предсѣдатель на Айтоский Околийский Комитетъ.

Уважаемий госпдине,

Въ отговоръ на телеграммата ви отъ днешна дата, имамъ честь да Ви съобщѫ че се писа на Г. Бургаский префектъ за да накара Ецова да ви повърне дружественнитѣ пари. Г. Директоръ на Финанциитѣ отъ своя страна ще иска изяснения за постѫпката му и ще даде приличното слѣдствие на дѣлото.

Приемете, уважаемий господине, увѣрение въ отличното ми почитание.

За Ц. Н. Комитѣтъ . . . .

Ц. Н. Комитетъ
№ 4
Пловдивъ, 5 Юлий 1880.

№ 33.

На Господина Г-на Г. Янколовъ, Бургасский Префектъ.[1]

Уважаемий господине Префекте, Г. Г. Гранчаровъ и Атанасовъ ни телеграфиратъ днесъ въ името на Айтоский Околийскии Комитетъ, че Айтоский бирникъ Ецовъ, бивши настоятель, своеволно занесълъ въ Бургасъ 4000 вети ср(ебърни) рубли, принадлѣжащи на дружеството, за да ги размѣни. Зимаме дързостьта да Ви помолимъ да смъмрете г. Ецова и да го накарате да върне на Айтосский Комитетъ горнитѣ пари.

Въ надѣжда че ще изпълнитѣ просбата ни, молѭ да приемете, Г. префекте увѣрение въ отличното ми почитание.

За Ц. Н. Комитетъ . . . .

№ 3
25 Юлий 1880.

№ 34.

Г-ну П. Р. Славейковъ въ София.

Господине Прѣдсѣдателю![2])

По течението на работата на нашитѣ дружества имаме честь да Ви запознаемъ съ слѣдующето:

---

[1]) Черновка.
[2]) Прѣдсѣдатель на Народното Събрание.

Съгласно съ рѣшенията взѣмени въ общото ни Сливненско събрание, околийски настоятелства се съставиха вече и те се занимаватъ по настоящемъ съ приеманието на смѣткитѣ на бившите гимнастически дружества. Щомъ като свръшатъ това ние ще взѣмемъ всичкитѣ потрѣбни мѣрки щото тия направо или чрезъ опредѣлени за тази цѣль лица, да внесатъ разполагаемите количества пари въ Софийската Народна Банка.

Има вече три седмици почти отъ какъ заповѣди сѫ дадени за обучението на резервистите. Обучението е вече почнало въ повечето мѣста и на скоро то ще бѫде общо.

Мѣрки и постановления са вече взеха и дадоха щото обучающите народната стража да бѫдатъ хора вѣщи и на населението познати.

Научавами се че една депутация Ваша е отишла вече въ Европа и особено въ Англия.[1]) Ние много бихме желали да знаемъ, ако това е възможно, какво е тя направила до сега и като какво би могло да се учаква отъ нея.

За Ц. Н К. К. Величковъ.[2])

(П. П.) Състоянието и разположението на духовете тука е отъ най-доброто. Общото мнѣние е че не трѣбва да се избѣгне случайтъ който би ни се далъ по рѣшението на на Грѫцко-турский въпросъ. По нашета Юго-всточна граница нѣма освѣнъ едно малко . . . . (не се чете) турски войски.

Обичами да вѣрваме, Г-нъ прѣдсѣдателю че ще ни удостоите съ отговора си.

Приемете и пр.

№ 35.

За л. т. 200.

Или лири турски златни двѣстѣ получихъ азъ долѣподписаний, притежатель издатель на в. „Съединение" отъ прѣд-

---

[1]) Подобна депутация не е имало. Извѣстно е, че князъ Батембергъ използува едно свое пѫтуване, за да изпита мнѣнието на нѣкои европейски дворове по въпроса за съединението. Самъ князътъ още отъ начало съчувствуваше на идеята. Депутация изъ Южна България, която съставляваха: Ив. Ев. Гешовъ, Д-ръ Янколовъ и К. Калчевъ ходи едвамъ прѣзъ 1884.

[2]) Черновка.

сѣдателя на Постоянний Комитетъ Г-на И. С. Гешова, въ видъ на пособие, което Централното бюро на народната партия прави на вѣстника ми. И въ замѣна обѣщавамъ се да издавамъ вѣстникъ „Съединение“ подъ управлението и ръководството на реченното бюро на което вѣстникътъ ми е служилъ и ще служи за органъ.

Издатель-притежатель на в. „Съединение“

М. Краваревъ.

Пловдивъ 20 Януария 1884 г.

II.

Подготовителни.

1884—1885.

№ 1.

Мой свѣтлий везирю Гаврилъ паша,[1])

Ти който бѣ единъ отъ риджалитѣ на чинъ рудбей Баля и Главенъ Секретарь на Източна Румелия а сега, за способностьта Ти, ся възвишавашъ на чинъ Везирски и се назначавашъ за Главенъ Управитель на рѣчената Область и носишъ высокитѣ ордени на Османие и Меджидие отъ втории класъ, давно Всемогущий Богъ Тя поживи и прослави.

Щомъ пристигне Высокий ми Царски Указъ нека бѫде извѣстно, че понеже истече врѣмето на службата на Моя Свѣтлий и уважаемий Везиръ Алеко паша [Богъ да го поживи и прослави] който носи брилянтнитѣ ордени Османие и Меджидие и сега потрѣбува да ся назначи на мѣстото му нѣкое благоразумно и способно лице а Ти, Мой Свѣтлий Везирю, притежавашъ изискуемитѣ качества и ся украшавашъ съ вѣрность и справедливость, а при това Си съвършенно вѣщь на общото мнѣние и на обществениитѣ работи, то, днесъ 22 день на м. Реджебъ 1301 год. Моята Царска милость благоволи да издаде Височайша Заповѣдь, по която Тебе ся повѣрява службата на Главенъ Управитель на Източна Румелия, за единъ периодъ отъ 5 години, за това ся и издаде отъ Царский Ми Диванъ настоящий Ми Высочайши Указъ.

Спорѣдъ своиственната Си опитность и познания въ държавнитѣ дѣла, и спорѣдъ способностьта Си, Ти щешъ ся погрижишь да управлявашь добрѣ рѣчената Область съгласно съ установенитѣ и особенни закони, щешъ настоявашъ и прилежавашъ за да ся запазватъ съвършенно спокойствието и тишината на всички жители и поданници на Моята Държава и щешъ бдишъ и внимавашъ да се не върши нищо противно на Царската Ми воля и на законитѣ. По тоя начинъ щешъ ся стараешъ да увеличишъ и укрепишъ още по-

[1]) Султанска заповѣдь (прѣводъ).

много царското Ми благоволение и довѣрието, което имамъ къмъ Тебе. При това щешъ имашъ грижата да съобщавашъ и извѣстявашъ послѣдователно до Царский ми дворъ за работи, които би трѣбвало.

Написано на 26 Реджебъ 1301.

№ 2.

Пълномощно.[1])

№ 29.

Дава се настоящето, отъ Българското Опълченско Дружество въ г. Пловдивъ, на Господина Илия Куртева, Дѣловодитель на това Дружество, за че той, Г-нъ И. Куртевъ, е опълномощенъ отъ страна на Дружеството, да обихожда както Източна Румелия, така и въ Княжество България. Да дѣйствува въ интереса на Дружеството, да раздава дружественитѣ лотарийни билети, да събира волни помощи, да прѣбира пари отъ онѣзи Г-да на които е испратило Дружеството за распродавание лотарийни билети и въобще да ся грижи за увѣличението на капитала и постиганието на цѣль-та.

За удостовѣрение на настоящето ся подписва и прилага Дружественниятъ печатъ.

г. Пловдивъ 17-ий Августь 1884 г.

Прѣдсѣдатель: Тодоровъ.

За секретарь настоятель: М. Ев. Манчевъ.

Печатъ: Българско опълченско дружество въ Пловдивъ.

№ 3.

Покана.

Дѣловодительтъ на Българското Опълченско Дружество по случай на преминаванието си презъ града Ямболъ, желае

[1]) Издадено отъ Централното опълченско дружество въ Пловдивъ. Послѣдното води кореспонденция съ Македонския комитетъ въ София, заедно съ който е носитель па идеята за обединение на цѣлия български народъ (България, Румелия и Македония).

да запознае Ямболскитѣ граждани съ цѣльта и успѣхътъ на Дружество(то) и даде по поводъ на това една доста интересна скаска.

Прочее умоляватъ ся всички Г-да Ямболски граждани да благоволятъ и заповѣдъ(тъ) на 21-ий того въ недѣля, въ два часа слѣдъ обѣдъ, въ салонътъ на мѫжкото училище при църквата Св. Георгий, кадѣто е назначено да стане събранието.

г. Ямболъ, 19 Октомврій 1884.

№ 4.

Рѣчь държана въ Ямболъ.

Господа!

Кое води човѣка къмъ напредъкъ? Кое потиква человѣческитѣ стремленія да ся старай за постиганіе цѣль? Не é ли, рѣшителностьта, постоянството, самоотверженностьта, съгласіето, любовьта, събраніята, и покорностьта; отъ преди войната, ако да не бѣхме притежавали отъ части тези качества, можахме ли да постигнемъ днешното ужъ свободно положеніе? Мога да кажа, че никакъ; затова да можемъ си до на предметьтъ, както казахъ по преди, за цѣльта на днешното наше събраніе, което вѣрвамъ, че нѣма да остане негдѣ незаписано по книжата на сегашното време; казвамъ това именно, че нигдѣ вече неставатъ събранія, нигдѣ неможешь съгледа вече двама съгласни и единодушни братя да сподѣлятъ тъгитѣ си, и то отъ войната насамъ или пакъ нѣкои да помислятъ и трьсятъ срѣдства за подобрѣніе на незавидното си положеніе.

Ако хвърлемъ единъ безпрестрастенъ погледъ върху напредъка и назадничевостьта презъ миналитѣ години отъ 1870 до настоящето, ще видимъ, че презъ тъзи епоха какъ неосетно сме достигнали до най-опасно и плачевно състояніе, това вѣрвамъ, и сърдцето ще ни принуди да исповѣдаме тъзи горчива истинна; осмѣлявамъ ся, прочее, да ся изразя тъй като имамъ предъ очи или тъй да кажа осязателно нашитѣ опъчеви дѣла, обаче, ако дойдемъ до размишленіе, ще ни ся представи тъзи епоха отъ началото свѣтла, ясна и радостна, а въ краятъ, въ който ся намираме днесъ ще ни ся представи въ широко поле, окована въ черна верига; кое é принудило времето да

бжде тъй? Недоразуменіята или неразбранщини мерзости и най-грознитѣ явленія.

До като бѣхме въ несигурното или тъй да кажа критическо и въ тежко и опасно робско положеніе, съглеждахме съ утешеніе, че у насъ владѣеше въ пълность цѣнтрализація въ желанія и всеобщи желанія въ каквито и да би било отношенія, като напр.: у насъ владѣеше съвокупленіе на мислитѣ, стрѣмленія и съгласіе, въобще полезни предпріятія.

Въображете си за періодътъ отъ 1870 до 77 год., какъ училищата, дружествата, читалищата и пр. цъвтяха, въ всѣкоя дружественна касса ще намереше огромни количества матеріяли, употрѣбявани за разни цѣли и ся търсяха срѣдства за постиженіе на всеобщата идѣя, съ готовность всѣкой жертвоваше лептата и зáлъгатъ си за политически и ученолюбиви цѣли, които и съ завйденъ порѣдъкъ успѣваха; а слѣдъ това що да видимъ, когато настана знаменитія и благословенія за Българена день, който ся очакваше почти отъ V вѣка, при четеніето на манифестьта и обевяваніето на войната 1877 г. на всѣкой българинъ затупа предчувствителното сърдце, че тежкитѣ му петвѣковни окови наближи минутата да ся развържатъ, скъсатъ, прочее, за да не раздразнявамъ духоветѣ Ви и повтарямъ това, което всѣкой отъ насъ знае, вѣрвамъ, че ще Ви наскърбя, ако Ви напомня за миналото неописуемо пъкленно тегло, затова азъ ще дойда пакъ на въпросьтъ си: слѣдъ освобожденіето ни до 1880 год. на всѣкого въ когото течеше българска крьвъ, силно и развалнувано блящеше воинственніятъ духъ, обаче, отъ тогава до сега що да видимъ? Азъ ще помоля всѣкой отъ насъ, да турне дѣсницата си на сърдцѣто, гдѣто тупа и урѣдоточи въ откровенната, искренната и безпрестрастна мисьлъ, ще подиктува сърдцето, или тъй да кажа ще почувствува, че всичко исчезна у българена: съгласіе, любовъ, дружески животъ, училища, дружества, читалища и пр., всичко отхвърлено и изоставено, отхвьрлено, ка(з)вамъ и затъпкано тамъ, гдѣто никоя человѣческа съвѣсть го непобира да изрази загибелната за насъ черня тиня, отъ нея епоха, повтарямъ, която исхвьркна като златокрилата летяща минута, въ вѣчностьта. Безпристрастнитѣ очи, които слѣдватъ и най-малкитѣ замечанія у насъ неможатъ глѣда съ вѣселость, освѣнъ съ плачевно отчаяніе ще посочатъ, че сме обезнадежни вече, както за настоящето, тъй и за бждящето ни, за увѣреніе

на това и умътъ ни ще го подиктова, че колкото вѣрно, толкосъ тежко и застрашително, гибелно за насъ положеніе, и то отъ що произлазя? Не е́ ли отъ разстроенитѣ или, тъй да кажа, настроенитѣ духове между ни и завистьта, и тъзи отровна зараза си ввѣде своето пъкленно начало отъ 1880 г. Тези наши водители патріоти, които намѣсто да държатъ на блестящата висота положеніето, и ся стараятъ за постиганіе на общенародната ни идѣя, тези нѣколко български синове, казвамъ, на които за нещастіе ся падна дѣльтъ да ся занимаватъ и играятъ съ съдбата на отечеството ни; още отъ първій день на свободата и въ първій отидоха въ яремьтъ, ся завреха къмъ отпадъкъ и стремятъ (се) вече къмъ гибелта, което ся и освидѣтелствова по потикатъ на работата, тѣ не биле вдъхнати съ онези ожидаеми чувства, да турятъ въ благоденствіе многострадалній си народъ. Тези нѣколкото души ся заслепиха въ минутнія свѣтовенъ блясъкъ, на които обстоятелствата имъ тъй помогнаха, и като ся удавиха въ непонятній интусіазмъ, забравиха извѣднажъ вѣковнитѣ страданія, бесилкитѣ, пролятата невинна кръвъ, разореніята, оковитѣ и неискатъ, казвамъ, да обърнатъ погледитѣ си, какъ стоятъ надъ главитѣ имъ сѣнкитѣ на Дѣда Никола, Георги Раковски, Левски, Хаджи Димитра, Стефанъ Караджата, Христо Ботевъ, Бенковски и технитѣ другари, заслѣпената имъ зеница на окото не може да види въ краката си пролѣтата кръвъ, която вика отмъщеніе за недостойнитѣ! Несъглеждатъ робскитѣ окови, които и едвамъ съ голѣми и неописуеми жъртви паднаха върху основата [олтаратъ] на растресената ни свободица, несъглеждатъ обагряннитѣ съ кръвъ полѣта и балкани, тамъ лежътъ, казвамъ, труповете на нашитѣ искупители на свободицата ни. Ахъ! прахътъ имъ непочетохме! Те останаха забравени! Отъ кого? Отъ брата си! Обаче, заплетоха ся тези наши патріоти въ партизанства, каприцій, богаства, властолюбіе, впуснаха (ся) въ лични, лукави и разорителни расправій, смѣя Г-да да ся изразя предъ Васъ тъй като предъ брата си Българена; това убийственно положеніе на отечеството ни, тая гнусна борба за лични интереси, клонящи къмъ изолираніе, тези разрушителни омрази и партій ще ни докаратъ единъ день да оплакваме пепельта на огнищата си. Братія! Искамъ да спра, но немога; умътъ и душата ни ще ся ра(з)вълнува и разбонтува и сърдцето ще потрепне, като помислимъ какви и колко по-

благородни, задлъжителни и свѣщенни работи намъ предстоятъ; и предстоятъ ній да ги отгатаемъ или рѣшимъ, за увѣреніе и испитваніе на душата да турнемъ показалній прьсть отъ десницата си на челото и да помислемъ за миналото, настоящето и бѫдѫщето; а длъжноститѣ ни къмъ братіята ни Македонци? [Ахъ! азъ неща да говоря за другитѣ распокъсани части на отечеството ни], ще ся усрѣдоточа първо за Македонія, послѣ и за насъ; колко неизброими хиляди македонски души, стари, млади, мѫже, жени и невинни дѣца днесъ ся намиратъ безъ покривъ и кора хлѣбъ? И какъ и колко сърдца ся изложени днесъ съвършенно въ безащитно на произволното, безпощадно озорпаторство, тѣ, [Македонскитѣ ни братія], обрьщатъ ся къмъ свободніятъ си братъ въ цѣлата голота съ просьлзени очи, наранено, гладно сьрдце и съ коленопреклонность простиратъ рѫка за взаимна помощь, а ній какво правимъ!... равнодушно, презрително, и съ студенина ги испоглеждаме, забраваме ги и ся впущаме пакъ къмъ нашитѣ заразителни, гибелни и междуособни лични гоненія; да си помислимъ за това непростително престьпленіе на длъжностьта спрямо единокрьвнитѣ братски свръзки къмъ тези страдалци, каквото презрително отношеніе водимъ къмъ интереситѣ общото ни отечество; мислитѣли, казвамъ, че историята на настоящата епоха, неще да опише имената ни съ черни краски? То ще бѫде това! Вѣрвамъ, че никой не ще може оправдае! Самото ни потомство ще осѫжда тъзи ни линія на повѣденіето!!!

Сърдцето ми заигра като помислихъ и крьвта ми закипя! Азъ ще остава всичко настьрна! ще остава! Отеческитѣ ни престьпленія преодоляха! Само ще Ви моля да призовемъ непроницаемата сьдба! Дано, поне тя си окаже благата милость, съвокупи сърдцата и мислитѣ на всѣкой българинъ и дано съ безмѣрнитѣ минали и досегашни крьви и мъки ся удовлетвори българското нещастіе, както надъ насъ, тъй и надъ досегашното страждующе Македонско положеніе, и дано щастливата сѫдба съ засмѣно лице и Божественно вдъхновеніе си положеше дѣсницата надъ Българена, да вдъхне и просвѣти умоветѣ на всичкитѣ млади сили въ общото ни Отечество, както на Народнитѣ ни поборници, дѣятели, водители, тъй и на цѣлій Български народъ, за да ся види въ едно късо време въодушевенъ отъ едни и сѫщи мисли, желанія и стремленія за своето братско съвършенно съвокупленіе, заобиколенъ

отъ истинско взаимно довѣріе, благоразумна патріотическа дѣятелность въ дѣйствіята и приготвенъ единъ денъ за взаимно братска ржка за постиганіе и рѣшеніе на историческата старозавѣтна задача.

Този é само начинатъ Г-да, черезъ когото ще можемъ да постигнемъ желаніята си и докажемъ на просвѣтената христіянска Европа, че българена é достоенъ за самостоятелность, независимость, политически животъ и пълна свобода, само слѣдъ като распрьснемъ грозящитѣ и віящитѣ надъ главитѣ ни тъмни облаци, и тогасъ ще видимъ бждащето на общото ни Отечество осмихнато и не застрашающе ся вече отъ никоя опасность.

№ 5.

Excellence. [1])

La représentation provinciale de la Roumélie Orientale vient très respectueusement et avec empressement vous exprimer sa gratitude pour la confiance et pour la sympathie, qui lui ont été temoignées dans le discours par lequel Votre Excellence a auvert la présente session de l'Assemblée Provinciale.

La représentation provinciale est animée des mêmes sentiments envers Votre Excellence, et elle voit dans cette confiance réciproque un gage sûr de la bonne intelligence et de la fructueuse activité dont a besoin pour se realiser le progrés de cette Province Autonome.

Nous avons conscience du devoir que nous impose le haut mandat à nous confié par la population, aussi nous ne pouvons, comme représentants de la Province, ne pas partager entièrement la conviction dont est pénitrée Votre Excellence sur la necessité de prendre des mesures plus éfficaces en vue de donner une meilleure direction aux diverses branches de l'administration et de cooperer plus avantageusement au relevement de la situation économique du pays.

Ces importants questions feront l'objet de toute notre sollicitude pendant cette session, et nous espérons que le

[1]) Адресъ на прѣдставителитѣ на областното събрание до Главния Управител.

gouvernement de Votre Excellence emploiera tous ses efforts a fin que notre travail obtienne les resultas les plus satisfaisants.

La représentation provinciale portera tout particulièrement son attention la plus soutenue et la plus assidue sur celles des propositions et ceux des projets de lois dons le gouvernement l'aura eu saisie qui visent le progrès de la situation economique du pays, situation qui vu son état précaire nous fait un devoir d'adopter les mesures sérieuses que le gouvernement place, à juste titre, en premier rang, et qui sont:

L'établissement d'une banque foncière;

La construction d'un chemin de fer - tranway de Bourgas à Yamboli et au dela si possible; Et la revision de l'impôt cadastrale.

Mais dès l'instant où il est question de l'activité legislative que doit deployer l'Assemblée Provinciale, nous nous croyons dans l'obligation d'exprimer à Votre Excellence les regrets, qui nous cause le procédé employée jusqui'ici par la Sublime Porte de rejeter ou de ne point sanctionner toute une série de nos lois attendu que ce procédé porte atteinte aux droits de cette province autonome et paralysent les efforts de son pouvoir législatif touchant la bonne organisation et l'heureux dévelopement du pays.

En présence d'un tel état des choses, le corps législatif de la province estime que sans qu'il soit nécessaire de recourir à des demarches plus actives, il suffira à Votre Excellence de s'adresser au tact et a l'esprit de persuasion qui la distinguent pour que les causes de ces entraves soient écartées.

Nous attirons en même temps l'attention de Votre Excellence sur l'attitude observée par les autorités de l'Empire dans les provinces limitrophes de la Roumélie Orientale. Ces autorités ont effectivement pris en dernier (ressort), à l'endroit de ceux de nos villages du Rhodope restés encore insoumis des mesures de rigueur que rien ne justifie.

Il semble même que sur certains points, elles aient complétement perdu de vue le droit public territorial de cette province autonome.

La représentation provinciale ne doute point que Votre Excellence ne partage la maniére de voir sur cette importante question. Aussi elle a le ferme espoir qu'elle voudra bien faire les démarches nécessaire en faveur de la solution définitive

conformement à la délimitation dont notre province fut l'objet de la part de la commission internationale qui avait été chargée de procéder à ce travail.

En conclusant la représentation provinciale exprime à nouveau le sentiment de son inaltérable dévouement envers Votre personne, Monsieur le Gouverneur Géneral et entretien l'espoir que ses éfforts pour le bien du pays joints à ceux que Votre Excellence deploiera dans le même sens, seront couronnés de succés.

Plovdif le 25 Octobre 1884.

Sig.: Président de l'Assemblé Provinciale
D-r G. K. Hacanoff.
vice-présidants: D-r Yancoloff.
D-r Yourou coff.
secrétaires: S. Costoff.
D. Stoiloff.

№ 30
14 Декемврій 1884 г.
г. Ямболъ.

№ 6.

До Г-на Председателя на Централното Българ(ско) Опълченско Дружество.
въ Пловдивъ.

Г. Председателю,

Съ настоящето си честь имамъ да Ви явя, че до сега вече обиколихъ тукашната околія и подаренитѣ волни помощи излазятъ до сега на около 130 кила храна, за която писахъ на общинитѣ съ №№ 28 и 29 да я внасятъ на тукашний председатель на Опълч(енското) Дружество, на когото дадохъ и списъка на помощитѣ, а пакъ азъ за да не губя време да замина за Бургасъ, гдѣто съмъ распорядилъ за събираніе на помощи и отъ нея околія, а колкото за по-малкитѣ села отъ тъзи околія, писахъ имъ да си внасятъ помощьта тоже до председ(ателя). Като съмъ на пълно увѣренъ, че отъ тъзи околія ще ся събере отъ 150—180 кила нагоре.

Г. Председателю мисля, че ще удобритѣ моята линія по работата, именно че по селата както въ Карнобатската, тъй и въ Ямболската околія ся споразумѣвамъ съ по-първичкитѣ довѣрчиви хора, които вліяятъ и отъ които ще ся очаква голѣма надежда за работа, като при това ги поставвамъ за

агенти на дружеството за въ даденъ случай за кореспонденція по идѣята ни, на които и имената на тези агенти ся у мене въ списъкъ.

Отъ тукашній Окол(ийски Нач(алникъ) вземахъ надиря билетитѣ, понеже нема ся никаква надежда за распро(да)ваніе, а ги предадохъ на тукашній Председатель на Дружеството, както оставихъ за продаваніе и по нѣкои учители и вліятелни лица по селата, до заврьщаніето ми отъ къмъ Бургасъ.

Моля Ви, Г-не Председателю, ако е възможно да ми ся испрати единъ хектографъ срѣдна величина понеже постоянно си имамъ работа и кореспонденція съ села и градове, а пакъ като ся яви нужда, хода да свивамъ очи по канцеляриите. Като съмъ увѣренъ, че неще отричете отъ предложението ми, оставамъ съ почитаніе къмъ Васъ.

Дѣловодитель И. Куртевъ.

(П. П.) Като виждамъ, че всъдѣ по селата и градоветѣ има ся голѣмъ пріемъ, особенно като ся увѣрихъ, че идѣята и народната лозинка черезъ тези наши завземанія ще ся постигнатъ, затова и самитѣ селяни си отдѣлятъ [избиратъ] за тѣхни агенти свои вліятелни людіе, съ които ще кореснодираме, затова азъ вѣрвамъ, Г. Председателю, че членоветѣ на дружеството ни ще бѫдатъ по акоратни въ събраніята и работата си.

№ 31
15 Д/врій 1884 г.
г. Ямболъ.

№ 7.

До Г. Кмета въ с. Бояджикъ.

Г. Кмете,

При настоящето си Ви испращамъ съ г. Костака единъ кочанъ билети, серія № 156, и моля да распорядите за распродаваніето имъ, било по Вашето или близски села.

Билетитѣ ся 50 по 2 франга едина, струватъ всичко 100 фр., затова моля погрижете ся въ едно скоро време за распродайваніето имъ заедно съ г. г. Жечкова, учителя и Даскалъ Димитръ, и слѣдъ това, паритѣ испратете до г. Председателя на Ямбол(ското) Опълченско Др(ужество).

Съ почитаніе: (Куртевъ).

№ 8.

Братія,[1])

Преди да почна да Ви обяснявамъ цельта на мисіѭта, съ която сьмъ натоваренъ, азъ считамъ за най-свѣта своя длъжность да поблагодаря, отъ страна на пославшитѣ мя, на всинца Васъ, които благоволихте да станете отзивъ на поканата ми и да ся съберете тукъ, въ залата на тъзи свѣщенна ограда,[2]) за да размислимъ за едно нѣщо, което настоящето положеніе на отечеството ни тъй наложително изисква. И дѣйствително азъ немога да намера фрази, съ които да опиша радостьта си, като виждамъ, че всрѣдъ буйствата на пронизвающитѣ общественніятъ ни строй, страсти, ся намира още въ насъ капка отъ съгласіе за въ работи, които ся докосватъ до доброто, до щастіето на родината ни. Това е единъ добьръ признакъ, една утешителна чьрта. Всинца знаемъ каква велика роль играе въ сѫдбините на господарствата, на обществата, па ако щете и въ участьта на семѣйствата, тъзи велика добродетель, казвамъ, съгласіето. Народъ въ когото нѣма съгласіе, той є осѫденъ на пропасть.

Ние, Българите, най добрѣ можемъ да знаемъ това, зачтото изядохме вече единъ пѫтъ кьрвавата плесница и горчивата чаша отъ незачитанието на тази добродѣтель, — плѣсница, отъ ударътъ на която още горятъ нѣкои си части отъ лицето на милото ни отечество.

Нъ всѣка добродѣтель, ако и да има зърното на зародишътъ си въ самото естество на природата человѣческа; все пакъ неможе сама по себе си да ся отьрми и да порястне. И както добродѣтелитѣ на частната личность, иматъ потрѣба отъ постоянно поправленіе и опътваніе къмъ нуждната посока, тъй сѫщо и добродѣтелитѣ общественни, каквито сѫ съгласіето, братската любовь, патріотизмъ и пр., изискватъ отхранваніе и въспитаніе; а такъво въспитаніе на общественнитѣ добродетели, неможе да ся търсе другаде освѣнъ въ събранія, клубове, читалища, дружества и пр.

Това като е тъй, Господа, цѣльта заради която Ви събрахъ тукъ, става явна; нъ нека ся обясня по добрѣ. На

---

[1]) Рѣчь („словце“), държана отъ дѣловодителя на Централното Българско опълченско дружество въ Пловдивъ, Илия Куртевъ, на 6 януарий 1885 г. въ г. Бургасъ.

[2]) Читалището.

повечето отъ Васъ, мили братія, е извѣстно че преди три години, предъ видъ на несносното положеніе на първитѣ Български ратници, опълченци, предъ видъ длъжностьта спрямо воющитѣ имъ паднали братія, както и политическото положеніе въ което ни постави християнска Европа, ся основа въ столицата на областьта ни едно Българско Опълченско Дружество, отъ останалитѣ живи слѣдъ войната наши опълченци съ единственната цѣль да ся старае да подпомага на бѣднитѣ немощни и некадърни за работа опълченци, да направи памятникъ на онія български синове, които паднаха всрѣдъ боя, за да покажатъ предъ цѣла Европа че Българена е́ достоенъ за самостоятелность и независимость, за която цѣль ся издадени лотарійни билети, отъ които и до сега ся намиратъ непродадени, и да ся старае за да ускори съкрушеніето на това наше незавидно положеніе; благодареніе обаче на съдѣйствието което му показа и непрестава да му показва, населението, дружеството можа въ това врѣме да помогне на много опълченци. Но то [дружеството] и до днесъ не е́ престѫпило къмъ главната си цѣль. Скромнитѣ срѣдства съ които располага, ограниченитѣ источници на приходитѣ му, не сѫ му позволили нито да помисли за това т. е. да престѫпи къмъ испълненіето на тъзи си длъжность; затова Вие виждате почитаеми Господа, че моето посланіе не е́ друго, освѣнъ да Ви поканя да подадете рѫка за всеобщо матеріялно подпомаганіе на тъзи свѣтя цѣль, като сѫщевременно ся задлъжаватъ морално всички опълченци, лица, очаствующи въ войната по освобожденіето ни или поборници, да ся записватъ за дѣйствителни членове било въ цѣнтралното дружество или пакъ да си съставятъ и тукъ въ цѣнтралній градъ на Бургаскій Окрѫгъ, по примери на всичкитѣ други градове въ Северна и Южна България, единъ клонъ отъ това дружество наречено „Опълченско“, цѣльта му която виждате, е́ отъ най-свѣтитѣ, а программата му отъ най-великитѣ, слѣдователно и отъ най-труднитѣ; подържаніе на истощелитѣ, немощни и некадърни показатели достойно името Българинъ, направата на памятникъ за примѣрь на потомството и обединеніето на България е́ неговата цѣль, а задружното, честното и доблестното дѣйствуваніе е́ неговата программа. Ето, почитаеми Господа, въ кратки думи идѣитѣ на съставенитѣ

и основающи ся наши „Опълченски Дружества“, къмъ което моля най-убѣдително и Васъ да присъедините услугитѣ си морално и матеріялно.

Братия

Много и много ся причинитѣ, които заставиха бѣднитѣ мои събратія, опълченцитѣ, да вземать тежката иниціятива за едни подобни трудни дѣла. И ако ся заема да изброявамъ тези причини, съмнѣвамъ ся че ще отекчя търпеніето Ви; заради това, азъ ще ся ограніча да кажа тукъ само поглавнитѣ отъ тѣхъ.

Господа

Слѣдъ като ся ключи Берлинскій трактатъ, който тъй безжалостно и безбожно распокъса милата ни родина и слѣдъ отеглюваніето на освободителитѣ ни еднокръвни братія Русси, изъ нашитѣ мѣста, Опълченцитѣ, както знаете, распасаха, даденитѣ тѣмъ, отъ покойній покровитель христіянски Царь Александръ II, победоноснитѣ оръжія, и ся отеглиха ужъ въ почивка, голи и боси, кой въ домътъ си, кой въ обърната на пепелъ къща и кой другадѣ, за да търсятъ прехраната си; отеглиха ся казвамъ отъ полѣто, върху което съ клѣтва ся бѣха обещали че ще ратуватъ, ласкаеми отъ мисъльта, че нашитѣ первенствующи, които взеха въ рѫцетѣ си властьта и срѣдствата, ще заематъ мѣстото на опълченеца и ще почнатъ да дѣйствоватъ съ всичкитѣ си усилія, за единственната идея, която вълнува сърдцето на всѣкой българинъ. Господа, не ся мина много и тези Български синове или тъй да кажа наши дипломати, съ дѣлата си дойдоха по най-отворенъ начинъ, да докажатъ на всинца ни, че сме биле горчиво излъгани въ тѣхъ. Гласьтъ на язвителнитѣ имъ страсти, безграничната имъ жажда за власть, безпримѣрното имъ ламтеніе за богатства, нечютата имъ алчность за неизброими други ничтожни пригоди, всичкитѣ тия пороци събрани вкупъ, сѫ ги заслѣпиле и заглушили до толкосъ, чтото немогатъ да отворятъ очи за да зърнатъ по високитѣ задачи къмъ които ги призовава общето ни отечество. Не могатъ тези малцина околни хора да разберать, че съ интригитѣ, партизанствата си тласкатъ отъ день на день полуосвободената и зависима часть отъ

родината ни къмъ пропасть; не искатъ тѣ да знаятъ за останалитѣ въ долня Тракія неосвободенитѣ наши еднокрьвни братія. Ахъ! Азъ неща да говоря за другитѣ распокъсани части на отечеството ни. Немогжтъ казвамъ и може би и нежелаятъ, да чуятъ риданіята на злочестата македонія, на която ежедневно синоветѣ ся придаватъ на тъмницитѣ и бѣсилкитѣ, дъщеритѣ ѝ на поруганіе, селата ѝ на огьнъ, а имота имъ на ограбленіе. Нъ да продължавамъ ли еще, Братія, описваніето на трагическитѣ сцени, на които е театръ днесъ половината и даже повече отъ отечеството ни? Да изброявамъ ли тукъ всичкитѣ перипетій на страданіята, които понасятъ днесъ миліони неосвободени наши братія? Да споменавамъ ли за ридапіята на толкосъ нещастни майки, за охканіята на безбройно множество бащи, за сьлзитѣ на мириярди (!) невинни дѣвици които въ огненитѣ нокте на мжченіята си чакатъ единственно отъ насъ облегченіе? Да споменавамъ ли за озорпаторствата? Духътъ ся възмущава, наистина, сърдцето ся облива съ кръвъ, очитѣ ся напълватъ и устата ся отказватъ да говорятъ, като спомни человѣкъ за тези които сж изложени, половината отъ нашитѣ братія по народность, по душа, по крьвъ и по сьрдце. А піе, въ Севѣрна и Южна Българія, какво правимъ за въ отвѣтъ на тѣхнитѣ ожиданія и на тѣхпитѣ надежди? Грѣхъ и прѣстжпленіе! — нищо друго: караме ся по-между си, гонимъ ся, ядемъ ся, ненавиждаме ся и нещемъ нито да знаемъ за тѣхнитѣ мжки, за тѣхній непоносимъ яремъ. И всичко това зачто? За една шепа злато, за единъ кжсъ презрянъ металъ! Каква кървава иронія, наистина съставлява това наше повѣденіе за завѣтнитѣ ни патриотически стрѣмленія? Каква тежка подигравка съ сѣнкитѣ на ратницитѣ за свободата на общето ни отечество, герои: Ржковски, Ботевъ, Левски, Хаджи Димитра тѣхпитѣ другари убититѣ въстанници, опълченци и пр.?

Братія,

Спомнете си, какъ бѣхме восьмъ години преди войната — отъ 1870 до 1878 год.? Гдѣ, сж тогавашнитѣ ни чувства? Гдѣ é онзи духъ на самопожьртвованіе и жъртви? Гдѣ тогавашното ни съгласие? Гдѣ é онъзи трѣскава енергія, оня огненъ патріотизмъ, които тъй чудесно горѣха сърдцата

на всинца ни? Всичко угаснало, всичко изчезнало като сънь, като крилата мечта въ прегрьдкитѣ на едно не отколешно минало. Останало є само едно пріятно вспоминаніе което да рестерзява еще повече сьрдцето на человѣка, като гледа нинешната мьртвость, нинешната пустота въ всичко.

Ето, почитаеми Господа, причинитѣ, които разгориха въ оставшитѣ отъ послѣдната битка, или тъй да кажа, война, бѣдни, сакати [ранени] и храни мой събратія опълченци, мисьлта да повика своитѣ съчувствителни братія на всеобщо подкрепленіе, подъ какъвто и да є начинъ за основанія и поддържанія на „Опълченски Дружества". Ето съображеніята които заставиха тези излезнали изъ огжна борци като вспомнятъ тези си другари които ся биле нѣкогашь въ състояніе а сега скитници за кора хлѣбъ, като си вспомнятъ за падналитѣ, всрѣдъ подвигитѣ, другари на които сѣнката и крьвта имъ ги вика, да ги незабравать, като еще си вспомнятъ клѣтвата която бѣха дали, подъ, подареното тѣмъ отъ самарскитѣ жители, свѣто знаме; ето най сетне взглядоветѣ които ги принуждаватъ съ утеха да трьсятъ испълненіето на длъжностьта си. Прочее, азъ сьмъ увѣренъ, братія, и дълбоко сьмъ убеденъ, че всинца Вие съзнавате свѣтостьта на основната идѣя на нашето Опълченско Дружество, съзнавате, казвамъ, Вие важностьта на причинитѣ, които ся предизвикали и предизвикватъ Вашето своевременно подкрепленіе и сте напълно увѣрени въ необходимата нужда отъ неговото съществованіе. Това като е тъй, азъ преди да свьрша настоящата си рѣчъ, одерзостявамъ ся повторително да Ви помоля най покорно, да вземете и Вие дѣль въ неговата сждба, за постиганіе на всѣобщата идѣя; „помогни си и Богъ щети помогне" казва нашата христіянска наука, ако ній дерзостно, съгласно и смѣло не крачимъ напредъ, то никогашь неще ся постигне слѣдуемій пжть.

Дано по този начинъ ніе сполучимъ да приклонимъ сждбата, за да хвьрли единъ засмѣнъ поглѣдъ върху страждущитѣ наши братія подъ игото на турскій непоносимъ хомотъ; Дано черезъ тези срѣдства ние умилостивимъ най-сетне Божій промисьлъ, който, като ся смили надъ насъ, да всели едно съгласіе, ревность и дерзость въ сьрдцата, мислитѣ и дѣлата на всѣкой Българинъ за да може той въ даденъ случай, съ

доблесть и самоотвърженіе, да жъртвува всичко за постиженіето на завѣтната си задача; както за испълненіето на длъжностьта си спрямо беднитѣ, изнемощелитѣ и падналитѣ убити за свободата ни братія, тъй и за обидиненіето на цѣлокупната наша родина, майка Българія.

Д. В. Д.
Ст. З. Д.
Началникъ на
Казанлъшката околия
№ 145/46
24 Януарий 1885 г.
г. Казанлъкъ.

№ 9.

Господину Ст. Загорскому Префекту.

Господине Префекте,

Въ испълнение на предписанието Ви отъ 19-й того подъ № 225/6, честь имамъ да Ви доложа, че получихъ испратенитѣ Ви при него въ особенъ групъ 2267 гроша златни и предадохъ на тукашнийтъ житель Николчо Ивановъ доставщикъ на испратенитѣ въ Цариградъ триндафилови коренье.

При това моля разпоряженията Ви за исплащаньето и на испратенитѣ презъ 1882 г. гюлюви коренье и кестеневи дрьвчета за градината въ конака на Н. Високо Превъсходителство Бившия Главенъ Управитель, понеже правоимѣющийтъ заявява, че ще се отнесе въ съдилището срѣщу управлението, тъй като му било заповѣдано отъ прѣдшественника ми да ги исплати, а и до сега още не му се платили, и той билъ принуденъ да имъ плаща лихвата на второ лице, отъ което ги билъ заелъ на врѣмето.

Благоволете, Господине Префекте и пр. и пр.

Околийский Началникъ Н. Симовъ.

№ 10.

Ст.-Загора 31 Януарий 1885 г.

Уважаемий Господине Д-ръ Хакановъ,

Съ едно писмо отъ 20-й того г. Илия П. Димовъ ми се исплаква отъ г. Каваклий и ме моли да подѣйствувамъ за прѣместванието му въ нѣкой по-близкенъ градъ до Казанлъкъ или въ самий Казанлъкъ. Като взимамъ обаче прѣдъ видъ, че

вий най много можете му помогнж въ духъ на неговата молба, то идж съ настоящето си да Ви помоля и отъ негова и отъ моя страна да му исходатайствувате нѣкое друго мѣсто, въ което би могълъ по-добрѣ да се сложи, за да избѣгне съвършенното си заглъхвание, на което сега е осжденъ. Азъ вѣрвамъ, че и Вий ще сте съгласни, какво за него и за доброто му нуждно е да се прѣмѣсти въ градъ, гдѣто свободно не ще да се обтѣга и излежава.

Като Ви моля повторно да му помогнете, оставамъ съ поздравъ и почитание.

Вашъ Ст. Костовъ.

№ 11.

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
департаментъ
№ 835.
31 Януарий 1885 г.
г. Стара-Загора.

До Господина Главний Секретарь на Вжтрѣшнитѣ дѣла на Ист(очна) Румелия въ г. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Въ допълнение на рапорта ми отъ 17-й Ноемврий м. г. подъ № 3280/6 при настоящийтъ си рапортъ честь имамъ да Ви прѣдставя въ преписъ рапортътъ на Г. Казанлжшкий Околийский Началникъ отъ 24-й того № 145/46, съ ходатайство да благоволите и направите потрѣбното за изплащаньето и на испратенитѣ презъ 1882 год. гюлюви корени и кестеневи дрьвчета.

Благоволете, Господине Главний Секретарю, да приемите увърение въ отличното ми къмъ Васъ уважение и преданность.

Префектъ и пр.
Секретарь и пр.

№ 12.

Хасково, 5 Февруарий 1885 г.

Уважаемий Господине!

Отъ нѣколко врѣме насамъ се пърска слухъ-тъ, че Турнъ Таксисъ ще бждж назначенъ за главенъ прокуроръ.

Той се придържава много отъ Г. Г. Ив. Ст. Гешовъ, Хакановъ и други.

Като се осланявамъ до прѣпоржчвание-то на Г. Киселовъ отъ Вѣна, което Ви бѣхъ вручилъ при дохождание-то ми тукъ и насърдченъ отъ приятелско-то Ви отнасание къмъ мене при нѣколко посрѣщания, азъ си позволавамъ да Ви съобщя слѣдующе-то относително до Н. Сиятелство.[1])

Предметна-та личность не е такъва, какъва иска да се прѣдставлява и негови-тѣ протектори сж си избрали едно неблагодарно и неблагонадѣждно протеже.

Нѣма да ви излагамъ тукъ въ подробности минало-то на този человѣкъ, мимоходомъ забѣлѣжвамъ само, че той презрѣнъ отъ фамилия-та си и отритнатъ отъ Нѣмци-тѣ, се мжчилъ отъ двадесетъ години насамъ да придобие довѣристо на Чехи-тѣ, но несполучилъ по причина на неискрено-то си отнасание къмъ тѣхъ.

Той подъ принудена протекция на Г. Д-ръ Гречеръ притежатель на „Народни листи", ласкае на прѣдводители-тѣ на тукашни-тѣ Българи Г. Г. Ив. Ст. Гешовъ, Янколовъ, Хакановъ и др. въ помѣнатий органъ и възможно, че го донаса още на тѣхъ за прочитание, като се прѣдставлява като славяно-и българофилъ даже и като патриотъ Чехъ и още и като мжченикъ на чехский народъ.

Но това е всичко празна работа. Турнъ Таксисъ не може да е никоги Славянинъ, понеже е чистий Нѣмецъ.

Нѣма да посочвамъ тукъ на пакоститѣ, които е направилъ той на живущи-тѣ тукъ нѣколцина Чехи. Посочвамъ тукъ само на една истина, която той иска да искара като клевета и отъ която всякой Славянинъ трѣба да се отбърне съ отвращение.

Негова милость прѣди три години направи между живущитѣ тукъ Чехи една конпекта за въ полза на изгорелий тогава народенъ театъръ въ Прага и се ползува и отъ джебъ-тъ на тукашни-тѣ Българи и сполучи така да събере 30—50 лири, които задържа за себе си а плаща само три седмици подиръ направеното противъ него донесение прѣдъ Германското въ

[1]) Т. Таксисъ, за когото става тукъ дума, е билъ отъ княжеско произхождепие.

Цариградъ Консулство за тая кражба на народенъ имотъ 240 ав(стрийски) флоринти.

Тая сума испрати той съ полица на тукашна-та от(оманска) банка отъ 6 Августъ 1884 г. № 2307 до Г. Д-ръ Гречеръ, който чрѣзъ редакторъ-тъ си Г. Анижь внесе тая сума на 12 Августъ 1884 г. въ ковчегъ-тъ на народенъ театъръ чрѣзъ ковчежникътъ Г. Стибло.

При това тѣзи пари не сѫ внесени подъ името на Турнъ-Таксисъ а сѫ внесени подъ име-то на нѣкои тукъ живущи Чехи и подъ име-то на Г. Д. Юруковъ отъ Т. Пазарджикъ, като че ужь тѣзи господа сѫ събирали и задържели пари-тѣ.

Тѣзи данни се доказватъ отъ писма-та на счетоводитель при народенъ въ Прага театъръ, и не сѫществува съмнение, че въ този случай нѣма никаква клевета.

Оставамъ на Ваше-то благоусмотрение, може-ли человѣкъ отъ такво поведение да стане началникъ на сѫдебна-та полиция въ цѣла область?

Г. Турнъ Таксисъ иска да преобърне наопаки целъ свѣтъ.

Прѣзъ 1878 и 1879 г., когато слугувалъ той като кандидатъ на адвокация-та въ г. Крошежиръ въ Моравия, мое-то отечество, той минувалъ за австрийский подданникъ и бѣше записанъ като такъвъ въ списъкъ на кандидати-тѣ за адвокати подъ № 58, въ който списъкъ и азъ бѣхъ записанъ подъ № 76, а тука излезе на явѣ, че е Пруссакъ.

Причина-та на настояще-то ми писмо е дълбоко-то ми негодование отъ този человѣкъ за поведението му къмъ наший-тъ народъ и къмъ Чехи-тѣ живущи въ тая область съ исключение на негови-тѣ, какъ се казва, мекерета, освѣнъ това и страхъ-тъ че този опасенъ человѣкъ непременно ще поврѣди мене както и други-тѣ Чехи живущи тукъ, ако останемъ въ бѫдяще на служба-та тукъ а именно ако той ще сѫ назначи за главенъ крокурор.

Считамъ тоже за своя длъжность да привлече вниманието на водителитѣ на тукашни-тѣ Българи чрѣзъ Васъ върху една личность, която въ критическитѣ врѣмена, които може би ще дойдатъ, да бѫде много опасенъ за тѣхъ.

Найнасетнѣ моля за благоволението Ви и за защита въ граници-тѣ на справедливость-та въ случай на нужда.

Съ дълбоко уважение И. Мрачекъ.

Д. В. Д.
Глав. Секретарь
№ 708
6 Февруарий 85 год.
г. Пловдивъ. [1])

№ 13.

До Негово Високо Прѣвъсходителство
Главний управитель на Источна-Румелія.

Ваше Високо Прѣвъсходителство,

Господинъ Старо-Загорский префектъ съ допълнителний-тъ си рапортъ отъ 31-й истекшаго подъ № 335, ми доставя прѣписъ изъ онзи до него на Г-на Казанлѫшкый Околийский Началникъ подъ № 145, съ който като му съобщава, че получилъ и прѣдалъ на тамошний житель Никола Ивановъ испратенитѣ нему 2267 гроша златни за покупенитѣ и изпратени въ Цари-градъ трьндафилови корени, моли да ся исплатѫтъ и испратенитѣ прѣзъ 1882 година гюлови коренье и кестеневи дрьвчета за градината въ Конака на Н. Высоко-прѣвъсходителство бывшій Главенъ Управитель, понеже правоимеющыйтъ заявявалъ, че щѣлъ да ся отнесе до сѫдилището срѣщу Околійското Управленіе, тъй като му было заповѣдано отъ прѣдшественника на настоящый Окол. Началникъ да гы исплати, а и до сега още не му ся были платили, и той былъ принуденъ да имъ плаща лихвата на второ лице, отъ което гы былъ взѣлъ на врѣмето.

Прочее, като долагамъ горньото на Ваше В. Прѣвъсходителство въ допълнение на рапорта си отъ 23-й Ноемврій м. година подъ № 5281 и по ходатайството на Г-на Префекта имамъ честь най-покорно да Ви помолѭ да благоволите и распорѣдите потрѣбното за отпущаніето на исканитѣ пари за да ся не дава причина комуто ся длъжатъ да повдига процессъ за тѣзи пари срѣщу Г-на Околійскый Началникъ.

Благоволѣте и пр.

Началникъ на Канцеларіята . . . .

№ 14.

Казанлѫкъ 7 Февр(уари) 1885.

Пріятелю Г. Хакановъ,

Най напрѣдъ като ви поблагодаря за телеграмата ви съ която питахте за здравіе-то на дѣца-та ми и съ което

[1]) Черновка.

показахте че ся интересувате още за пріятеля си и дѣца-та му, ще ви помоля да напомните на Г. Бояджіева, кому-то бѣхъ писалъ и то да вѫ не главоболя за дрѣбни работи, да ми прати нѣкой семена рѣдкости, които ся намиратъ въ земледѣлческото училище за да може о време да ги посѣя и опитамъ тука.

Потърпете, моля, да вѫ позанимая и съ единъ раждясалъ въпросъ: Вый знаете че малко прѣди исключванiе-то ми, азъ бѣхъ порѫчалъ да ся напечата една брошура за опровержение на клевета-та на гонители-те ми, нъ Г. Дагоровъ не рачилъ да заплати разноски-те на печатаря Г. Діоне! за това послѣдный съ едно двѣ писма ги искаше отъ мене. Принудихъ ся тогава да пратя прошеніе на настоящій Гл. Управитель съ което искахъ да ся платятъ отъ Дирекция-та.

Какво направя Г. Гл. Управитель? Вмѣсто да обсѫди въ сѫщность работа-та праща ми прошеніето на Г. Дагорова за да му иска мнѣніе-то. Азъ знаяхъ вече мнѣніе-то на Г. Дагорова, както и той и нѣмаше нужда да ся пита а да ся даде справедливость. Г. Дагоровъ му отговаря че Г. Стамболски не е былъ далъ на отпечатваніе тая брошюрка въ качеството си на директоръ, защо-то никаква слѣда не ся намирала по това дѣло нито въ архиви-те нито въ журнали-те на дирекція-та му; освѣнъ това Г. Стамболски билъ распратилъ брошура-та си съвършено частно и никому не ся е прѣдалъ ни единъ екземпляръ по канала на повѣренно-то нему управленіе. Виждте отговоръ, виждте чудо и Г. Глав. управитель ми го съобщава чрезъ директора на Ватрешни-те дѣла, Ст.-Загорскій префектъ, околийскій казанлѫшкій началникъ и ако обичате чрѣзъ казанлѫшкій кметъ Г. Стокова. Колко шумъ, колко гюрюлтия.

Нъ да обсѫдимъ отговора на Дагорова: не е истина гдѣ-то казва че не сѫмъ далъ на отпечатваніе брошурка-та въ качеството на Директоръ, защото Началника на Канцеларія-та я съчини и секретаря се натовари да пристои за напечатваніе-то ѝ и да я коригира. Г. Наботковъ е тамъ и може да засвидѣтелствува за това, а колко-то за гдѣ-то не сѫ намирало никаква слѣда по това дѣло нито въ архиви-те нито въ журналите на дирекція-та, то е право, защото не сѫмъ калпазанинъ слѣдъ отчисленіе-то ми да отида въ канцеларія-та на дирекцията да внасямъ въ журнали и архиви писма

и брошури. Това Г. Крьстевичь не можеше ли да разумѣе като сравни прошеніе-то ми съ отговора на Дагорова? Нъ тъй му понася. Сжщо ще кажа и за распращаніе-то на брошурка-та. Отчисленъ отъ служба, азъ не можахъ вече да я распращамъ официално, а пратихъ и на Гл. Управитель Алека паша двѣ въ единъ пликъ и на сички-те Директори.

Приключвамъ въ преписъ и отъ прошеніе-то за кое-то говоря по горѣ и отъ отговора на Г. Главный секретарь за да можете да разберете добрѣ работа-та и ако имамъ право, тжрсете способъ за да ся платятъ отъ дирекція-та, ако ли не, отговорете ми че нѣмамъ право и азъ тогава ще пиша на Г. Діоне́ да си търси право-то чрѣзъ сждилище-то и ако ся осждя, да знамъ поне че по рѣшеніе-то на едно сждилище ще платя тыя пари а не по произвола на Г. Крьстевича.

Г. Діоне́ сега на послѣдъкъ ми е писалъ пакъ да си иска 500-тѣхъ гроша, нъ ще му отговоря да ся отправи до васъ за обяснеціе.

Извинете гдѣ-то вж главоболя за това защо-то ми кипна

Поклонъ на Г-жа Хаканова отъ двама ни и цѣлунете дѣца-та.

Вашъ Стамболскій.

№ 15.

Прошеніе.

Г. Главный Управителю[1])

Честь имамъ да Ви изложа слѣдующето:

Извѣстно Ви е че една комисія бѣше опредѣлена отъ областно-то събраніе за да провѣри някои отъ дѣла-та на Дирекція-та на общи-те сгради. Тая комисія подаде единъ рапортъ пъленъ съ неточности и клевети срѣщу Дирекція-та. Естественно слѣдваше че сичко казано въ този рапортъ трѣбаше да ся опровергае. За това изложихъ сжщность-та въ една брошура подъ заглавіе „Опроверженіе“ и я дадохъ да ся печата въ печатница-та на Г. Діоне́, и послѣдня-та ѝ страница се отпечатваше тъкмо въ день-тъ въ кого-то вашій-тъ прѣдшественникъ мя отчисли, сирѣчь на 8 Декем(ври) 1883 г.

[1]) Прѣписъ отъ заявлението.

Азъ тутакси пратихъ извѣстіе въ печатницата да ся не турга подписъ „Директоръ на общи-те сгради“ а само „Д-ръ Стамболскій.“

Въсползуванъ отъ това намѣстникъ-тъ ми Г. Дагоровъ не благоволилъ отъ послѣ да плати разноски-те по напечатваніе-то 500 гр. златни на печатарь-тъ Г. Діоне́ подъ предлогъ ушъ че Частныйтъ съвѣтъ рѣшилъ [това каза и на мене самъ Г. Дагоровъ] да заплатя азъ тыя разноски защо-то было за моя частна работа.

Не вѣрвамъ частныйтъ съвѣтъ да е земалъ такова рѣшеніе, защо-то съвѣтъ-тъ знаеше че това опроверженіе ся състави да защитя дирекціята като бѣхъ още директоръ както ся вижда и отъ сама-та брошура страница първа гдѣ-то казвамъ „въ повѣренна-та ми дирекція“.

Освѣнъ това всеизвѣстно е че азъ не сѫмъ въспріемалъ никога да отговарямъ, даромъ даже, на клевети-те и псувни-те на мои-те гонители, а не да харча пари за това.

Прочее като намирамъ за съвсѣмъ несправедливо да платя азъ тыя разноски, моля да благоволите и заповѣдате кому-то ся слѣдва да ги плати на печатаря Г. Діоне́ кой-то не прѣстава да ги иска отъ мене.

За по голѣмо разясреніе на казано-то ми, приключвамъ ви и единъ екземпляръ отъ това опроверженіе.

№ 16.

г. Айтосъ 9 часа вечерь 10 Февруари 1885 г.

Драгий ми З. Стояновъ!

Чашата е вѣче прѣпълнена. Отъ днешното писмо до Калчева ще прочтешъ мотивите, които съмъ привелъ на запитванието относително туземството ми. Ето до какво положение и край достигнахме подиръ толкози мѫки и страдания, които не сѫ за тебе за да ги не отбирашъ. Дойдохме въ свободната България въ отечеството на родителите ни съ гола сабля, ранени, изнурени и когато да поживѣемъ спокойно и даже при желание да работими за въспитание на нашите братия, насъ ни гонятъ отъ отечеството, и кои? Чубукчи башіите, за дѣто ние сме не туземци. Меня и Николаева мя

запитвать и искать документално доказателство за туземството ни, разбирася съ цѣль да ни изгонять. Николаевъ, какъвто и да е, нъ той е първий който въздигна честьта на Българското ополчение въ Шейновскій бой. Той е единственната гордость на Българ(ското) ополчение и едничкий който (носи) Георгевскій офицерски кръсть. Ето кой и какъ ся правать нихилистите. Какво ни остава сега освѣнъ да отидемъ въ Балкана и да извикаме на сѫдъ тѣзи чорбаджіи, които прѣдавали българский народъ а сега управляватъ съ измама страната ни.

Извѣстихся, че мене и Николаева „во-чтобы не стало" ще мя исключатъ. Каде да отида? Въ България не ни приематъ, тукъ ни пѫдатъ остава една объятия на кичести и зелений Балканъ.

Напиши моля ти (се) Славейкову и Каравелову за това. Какво мислятъ тѣ, гдѣ имъ остали думите.

Добре ще бѫде да ся пише въ „Юж. България" а по добре въ „Тър(новска) Консти(туция)" единъ силенъ членъ или по добре дописка. Надѣвамся на тебе. При този случай да направишь нѣкое разсѫждение за руската политика, така ли трѣба да ся води?

Ако пишешъ то пиши въобще или помяни че запитвать маиорите Райчо, Николаевъ, Любомски и др.

Бяди здравъ, твой винаги

Ст. Любомски.

Бързамъ.

(П. П.) По тропай малко въ този случай. Кажи Странскому, Калчеву, Беневу и на др. да напишатъ и настоятъ гдѣто трѣба, особно въ София прѣдъ Каравелова и напиши ми отговоръ.

№ 17.

Много уважаемыи приятелю док. Хакановъ въ г. Пловдивъ.

Приятелю!

Бѣхъ ви подалъ прошеніе въ дирекцията за дърва отъ Чикарджиската корія дайте сѫдействіе по скоро чи по причина на дърва изселватъ ся 6 кѫщи отъ селото ни въ с. Хаджи Аляри затова ако е возможно потродети са.

Кметството оставихъ. Кажете на Овчарова да ма назначи за постояненъ контрольоръ въ Бирничеството.

Вашъ И. Шиваровъ.

(П. П.) Чаками за проминеніе въ Чирпанъ защото до сига нищо ніе станало.

№ 18.

Конст(антинополъ) 20 Февр. 1885 г.

Сърдечно благодарю Гл(авнаго) Постоя(ннаго) Комитета за телеграмму и прошу бытъ увѣренными въ неизмѣнномъ и искренномъ участіи моемъ къ судьбы будущности болгарскаго народа, въ истиннимъ интересамъ коего направляю мои постоянные старанія. [Проситъ депешѣ этой отнюдь не предавать гласности].

(Нелидовъ).[1]

№ 19.

Ваше Високопрѣвъзходителство,[2])

Въ слѣдствие на разрѣшението, което благоволихте да ми дадете устно, азъ на 28-й февруарий т. г. ся отправихъ за да ревизирамъ нѣкои отъ Административни-тѣ Управления въ Область-та, като подкачихъ най-напрѣдъ отъ Татаръ Пазарджикский Департаментъ. Освѣнъ Татаръ Пазарджикско-то, Хасковско-то, Бургасско-то, Сливенско-то и Старо-Загорско-то префектурни управления, азъ можихъ да ревизирамъ и Татаръ-Пазарджикско-то, Пещерско-то, Ихтиманско-то, Хасковско-то, Харманлийско-то, Хаджи-Еилесско-то, Анхиалско-то, Айтосско-то, Карнобадско-то, Сливенско-то, Ямболско-то, Старо-Загорско-то, Ново-Загорско-то, Сейменско-то и Казанлъшко-то Околийски управления, както и Окржжнитѣ и Административни

---

[1]) Това е единъ видъ резюме отъ телеграфическия отговоръ на Нелидова срѣщу поздравлението на румелийското правителство по случай 19 Февруарий; резюмето ще да е съобщено чрѣзъ Пловдивското русско консулство.

[2]) Докладъ на Главния секретарь (Министъръ на Вътрѣшнитѣ дѣла) Н. Начевъ, по една служебна обиколка изъ областьта.

сждилища, полицейски-тѣ околийски коммисари, тъмници-тѣ, градски-тѣ съвѣти, като посѣтихъ и други нѣкои клонове отъ управлението и приглѣдахъ жандармерийски-тѣ и тъмнични-тѣ помѣщения. Тъй като отъ подвѣдомственната ми Дирекция не бѣ сж направила нито еднаждъ ревизия на Административнитѣ управления, то азъ подкачихъ отъ самото начало на настоящето управление до края на 1884 год.

Прочее, съ настоящия си рапортъ имамъ честь да доложа на Ваше Високопрѣвъсходителство въ какво състояние намѣрихъ споменатитѣ управления и помѣщения.

Т.-Пазарджикский Департаментъ.

Татаръ-Пазарджикско префектурно управление.

Префектурна-та канцелария и околийската отъ установлението на настояще-то управление до начало-то на 1880 година сж били слѣти, а отъ тогава сж раздѣлили и сж урѣдили особни архиви за едната и за другата.

Отъ 22-й маий 1879 год. [началото на настоящето управление] до края на сжщата година сж били постжпили входящи писма №№ 1437, като сж е продължавалъ сжщий № на бившето оккупационно управление; а за исходящитѣ писма отъ 30-й маий 1879 г. почнатъ новъ №, който до края на годината достига № 1425.

Прѣзъ 1879 г. дѣлата сж распредѣлени по управление и мѣсяцъ, която практика ся е продължавала до края на 1881 година.

Прѣзъ 1880 година постжпили писма №№ 3733, а исходящи №№ 3433.

Прѣзъ 1881 год. постжпили писма №№ 4243, а исходящи №№ 3464.

Прѣзъ 1882 год. постжпили писма №№ 4110 и телеграмми 399; а исходящи №№ 3465 и телеграмми 300.

Прѣзъ 1883 год. постжпили писма №№ 4988 и телеграмми 363; а исходящи №№ 3930 и телеграмми 280.

Прѣзъ 1884 год. постжпили писма №№ 5297 и телеграмми 503; а исходящи №№ 3601 и телеграмми 384.

За онѣзи години, за които не сж особно означени числата на входящи-тѣ и исходящи-тѣ телеграмми, не сж държали особни журнали, а сж се записвали въ входящитѣ и исходящи журнали за писмата.

Прѣзъ 1882 и 1883 години е имало по 28 дѣла, а прѣзъ 1884 год. 44 дѣла, всички распредѣлени по видъ-тъ на съдържанието на книжата.

Тази канцелария не сж намѣри въ добръ порядъкъ, защото прѣзъ 1879 год. дѣлата не съшити и нѣматъ описи; прѣзъ 1880 год. съшити, нъ нѣматъ описи; а прѣзъ 1881, 1882, 1883 и 1884 год. дѣлата несъшити, нѣматъ описи и повечето не вложени въ папки.

Книга за постановления на префекта.

Прѣзъ 1882 год. е имало само 2 постановления; прѣзъ 1883 год. 20 постановления; а прѣзъ 1884 год. 22 постановления, които повечето се отнасятъ за отваряние и затваряние на лова, за запрещение ловението на риба, за распредѣление коллегии и околии на секции, за утвърждение бюджети на градски общини, за сваляне отъ служба на кметове и тѣхни помощници, за запрещение работение и сѣяние чалтикъ и пр.

Префектурний Съвѣтъ е ималъ

прѣзъ	1880	год.	8	постановления,
„	1881	„	1	„
„	1882	„	1	„
„	1883	„	9	„
„	1884	„	11	„

Почти всички тѣзи постановления ся отнасятъ до позволение за съграждание на воденици, тепавици, бичкии и пр.

Писма на които да сж не е дало слѣдствие нѣма.

Финанциалнитѣ книги ся държатъ нъ не сж били уравнявани въ края на мѣсяца или въ края на годината. Книгата за произшествията ся държи добрѣ, нъ не ся държи книга за чиновницитѣ.

За подтвърждение на подписи и печати ся е държалъ само единъ кочанъ и за префектурното и за околийското управление.

Окрѫжно административно сѫдилище.

Входящитѣ писма на водение-то па корреспонденцията събрани всички заедно, а отдѣлени само по година, нъ нито сж зашити нито иматъ описъ, нито пъкъ има на тѣхъ резолюция, съ исключение само на нѣколко писма, та не може да ся знае какво слѣдствие е дадено на всѣко едно отъ тѣхъ.

На писмо-то на Г-на Татаръ Пазарджикский префектъ отъ 4-й Октомврий 1883 г. подъ № 2883, съ което изпраща

моделъ за регистъръ, въ слѣдствие прѣдписанието на повѣренната ми Дирекция подъ № 4499 и пита има ли подвѣдомственното му сѫдилище такъвъ регистъръ или не, има ли нужда отъ него и ако е потрѣбенъ отъ колко листа да състои, има слѣдующата резолюция „за съхранение въ архивитѣ 7-й октомврий 1883 година подп. П. Господиновъ".

Черновкитѣ на исходящи-тѣ писма за 1881 год. събрани заедно и залепени една до друга, но нѣматъ описъ; а за 1882, 1883 и 1884 год. нито даже сѫ залепени.

На върховно-то Административно Сѫдилище не сѫ били изпращани прѣписи отъ рѣшения-та на Окрѫжното Административно Сѫдилище.

Отъ книгата за засѣданията ся вижда, че прѣзъ 1884 г. е имало 18 засѣдания, а за по-пьрвитѣ години не е извѣстно, тъй като нѣма никакви свѣдения.

Нѣкои отъ присѫтствующитѣ сѫдии, както и правителственний комисарь не подписвани въ книгата на засѣданията.

Въ книгата за рѣшенията тѣзи послѣдни-тѣ не подписани отъ сѫдиитѣ, съ исключение на нѣколко подписани само отъ прѣдсѣдателя.

Едно рѣшение № 30, по дѣлото на Татджиларе, Ихтиманска околия, за кадастръ не съставено.

Книгата, въ която ся записва постѫпилий приходъ не ся държи чисто и на всяка страница не е събирана суммата и да ся прѣнася на слѣдующата страница, а само когато паритѣ сѫ ся внасяли въ ковчежничеството.

Паритѣ ся съхраняватъ у старший префектуренъ съвѣтникъ В. Петковъ.

Писарьтъ на сѫдилището не отговаря на назначението си.

Т. Пазарджикско околийско управление.

Прѣзъ 1880 год. постѫпили писма 483, въ които влизатъ само окрѫжнитѣ прѣдписания отъ префектурата; а исходящи писма №№ 636, нъ не рапортирано съ рапорти до префектурата.

1881	год.	вх.	№№	744;	а	исх.	№№	1086,
1882	„	„	„	1380;	„	„	„	1862,
1883	„	„	„	1788;	„	„	„	2193,
1884	„	„	„	2119;	„	„	„	2516.

Въ Т. Пазарджикска-та околия нощната стража е била ревизирана чрѣзъ бригадиритѣ ежемѣсячно, а отъ полицейский коммиссарь обикновенно по три пжти въ годината, освѣнъ прѣзъ миналата година, когато коммиссарьтъ билъ боленъ.

Въ тази околия междуселската поща фонксионирала редовно.

Т. Пазарджикский околийский полицейский коммиссарь.

Чл. 7 отъ Закона за полицейскитѣ коммиссари ся испълнява.

Книга за диренне на лица ся държи добрѣ за 1883, 1884 и 1885 година.

Т. Пазарджикска окржжна тъмница.

Книгитѣ държани не толкова чисто, особенно въ книгата за продоволствието на арестантитѣ на много мѣста има стъргано съ ножъ, най-паче числата и послѣ пакъ писано и поправено; сборове-тѣ събрани съ моливъ, драскано и пр.

Тъмницата не е съвсѣмъ сгодна; таванитѣ ниски, стѣнитѣ испокжртени, стъкла нѣма пе много прозорци; арестантитѣ по много въ една стая; сламеници нѣма и заходитѣ много вонятъ на цѣлото здание. Строи сж обаче нова тъмница.

Осждени арестанти въ тъмницата ся намѣрихж 18 души и привремѣнни 40 души; Споредъ обясненията, дадени отъ Г. Окржжий прокуроръ, повечето дѣла на неоскденитѣ арестанти били изслѣдвани и испратени въ сждилището, което и назначило дѣла за сждението имъ; за други ся чакали изслѣдвания отъ Турскитѣ, и Български-тѣ власти, а само едно дѣло оставало въ изслѣдвателя.

Въ женский затворъ има арестовани три жени.

Финанциално управление.

Мѣсячни-тѣ смѣтки на окржжното счетоводство не ся поднасяли на подписъ споредъ чл. 139 и 141 отъ Притурка № 9 на Органический Уставъ, Г-ну Префекту, защото такива инструкции имало отъ Дирекцията на Финанциитѣ.

Окржжна жандармерия.

Повѣстки-тѣ на Оржжното сждилище и на изслѣдователитѣ сж били испращани чрѣзъ жандарми. Въ продължение на една година били испратени 6000 повѣстки.

Постелки-тѣ на жандармитѣ не толкова чисти. Има задържани доста пушки въ помѣщението на жандармитѣ, отнети отъ разбойници или отъ хора безъ позволителенъ билетъ за носение на оръжие и пр.

Ротната и Секционната канцелария въ кѫщата на жандармерийский командиръ, така щото той е покрилъ своята си дѣятелность.

Свѣдѣния дадени отъ Префекта.

Г-нъ Префектъ-тъ е напълно задоволенъ отъ чиновницитѣ въ канцелярията му и нѣма никакви оплаквания.

Отъ чиновници-тѣ по другитѣ вѣдомства ся оплаква, че дѣйствоватъ самостоятелно и долагатъ направо на своитѣ Дирекции, а послѣ когато ся осложни въпроса, пише ся отъ надлежната Дирекция Г-ну Префекту, който като нѣма никакво извѣстие, принуждава ся да събира отново свѣдения, когато съ споразумѣние, прѣди да ся доложи до надлежна-та Дирекция, може да ся уравни въпроса отъ Г-на Префекта.

Примѣри: 1-о Горский надзиратель съобщилъ за нѣкакви сѣгени дървета въ Бѣловски-тѣ гори, Г-ну Директору на общи-тѣ сгради и пр., който писалъ Г-ну Префекту да испита работата. Г-нъ Префектъ-тъ, като нѣмалъ никакви свѣдѣния писалъ отъ своя страна Г-ну Околийскому Началнику и Горскому надзирателю, когато тови послѣдний можеше още въ началото да иде самъ на мѣсто-то, да испита работа-та и да доложи Г-ну Префекту за уравнение на въпроса, защото доклѣ забиколи прѣписката може, прѣзъ него врѣме, да ся изсѣкѫтъ много дървета.

2-о. Единъ случай въ с. Пищигово по събирание-то на данъци-тѣ. Нѣколко души отъ това село ся съпротивили на двамата жандарми и контролера, които били отишли да ги прислѣдватъ по III-тя стъпень; затова ся испратили 6 души жандарми; за слѣдствието не ся извѣстило Г-ну, Префекту, а Г-нъ Директоръ-тъ на Финанции-тѣ го запитвалъ по сѫщий въпросъ.

Тия факти показватъ, че управленията вмѣсто за бързото отправления на дѣлата, да ся споразумѣватъ направо помежду си, тѣ ся отнасятъ всякога до по-горнитѣ си началства и отъ тѣхъ искатъ по-нататъшни распореждания, което причинява

една огромна и излишна прѣписка и тогава едва дѣлото дохожда до тамъ отъ гдѣто е трѣбвало да сѫ подкачи.

Ротний жандармерийский командиръ Поручикъ Пустовойтовъ, вмѣсто да ся явява ежедневно въ Префектурното и Околийското Управления за споразумение, по служебни работи, както го задължава Органический Уставъ, той по цѣлъ мѣсяцъ не ся прѣдставлявалъ прѣдъ г. г. Префекта и Околийский Началникъ.

За нѣкои случаи, които не сѫ търпѣли никакъ отлагание както напримѣръ случайтъ въ Кричимъ за едно куче, въ който ся уби единъ нощенъ стражарь и ся ранилъ леко единъ жандармъ, не знаялъ Г-нъ Префектъ-тъ какъ е дѣйствовалъ Г-нъ Командирътъ. Този послѣдний, по прѣдписание на Г-на Префекта, отишълъ самъ на реченото село, нъ едва слѣдъ два дни му доложилъ, безъ да му казва, че ходилъ самъ и кога.

Г-нъ Префектъ-тъ нѣма никакви оплаквания противъ подвѣдомственни-тѣ му г. г. Околийски Началници и не прави нѣкакви особни прѣдложения.

Събиранието на данъци-тѣ ставало трудно, защото Финанциалнитѣ власти не взимали никакви енергични мѣрки, а само ся оплаквали, че Административнитѣ власти не имъ показвали съдѣйствие, безъ да могѫтъ да покажѫтъ въ какви случаи и кога.

Т. Пазарджикско градско кметство.

Входящи-тѣ и исходящитѣ журнали, както и другитѣ книги държани доста добрѣ и чисто, нъ всичкитѣ архиви не подшити, по причина, че това щѣло да ся извърши, когато ся занесѫтъ въ помѣщението за архивитѣ.

Пещерско околийско управление.

Входяща-та книга за 1879 год. начина отъ 1-й юний съ № 1 и до края на годината достига № 478, а исходящата книга ничина тоже отъ 1-й юний съ № 1 и достига № 500.

Всичкитѣ книжя прѣзъ нея година сѫ бихи распредѣлени на 25 дѣла по месяци и управления съшити и съ съставени описи.

1880 год. вх. книга № № 1641; а исх. книга № № 1758. Всички книжѫ ся били распредѣлени на 43 дѣла по мѣсяци и управления, съшити и иматъ описи.

1881 год. вх. книга № № 2163; а исх. книга № № 2599. Всички книжя распредѣлени на 67 дѣла, по мѣсяци и управления, съшити и иматъ описи.

1882 год. вход. книга № № 2170; а исх. книга № № 2724. Всички книжя распредѣлени на 110 дѣла по мѣсяци и управления, съшити, но нѣматъ описи.

1883 год. вход. книга № № 2795; а исх. книга № № 2822. Всички книжя распредѣлени по видътъ на съдържанието си на 28 дѣла, съшити, нъ нѣматъ описи.

1884 год. вход. книга № № 3096, а исх. книга № № 3094. Всички книжя распредѣлени, по видътъ на съдържанието си на 45 дѣла, които сега ся съшиватъ и нѣматъ описи.

Входящи-тѣ и исходящитѣ журнали държани доста чисто.

Книгитѣ за прихода и расхода държани доста чисто и сѫ били сключвани въ края на всѣки мѣсяцъ, нъ не и въ края на годината; само на нѣкои мѣста има стъргани чилсла съ ножче.

Книгата за произшествията държана тоже чисто.

Книгата за чиновницитѣ е държана ежемѣсячно до Май 1884 г., а отъ тогава на сетнѣ ся е държала само за мѣсяцитѣ, прѣзъ които е имало нѣкое промѣнение въ личний съставъ на чиновницитѣ и служащитѣ.

Това разпореждание е послѣдовало отъ подвѣдомствената ми Дирекция.

Писма на които да ся не е дало слѣдствие нѣма.

Околийска тъмница.

Книгитѣ за арестантитѣ държани добрѣ, нъ на нѣкои мѣста има стъргано съ ножче.

Продоволствието на арестантитѣ става хозяйственнымъ образомъ.

Полицейский околийский комиссарь.

Дѣлата не съшити и нѣматъ описи.

Книгата прѣдвидена отъ чл. на закона за полицейскитѣ коммиссари и онази за записвание на дирени лица обвинени въ разни прѣстѫпления сѫ държѫтъ редовно; нъ не ся държи книгата прѣдвидена отъ чл. 7 на сѫщий законъ.

Ревизия-та на селската полиция става чрѣзъ полицейскитѣ коммиссари, Пещерский и Баташкий и чрѣзъ секционний командиръ.

Бирничество.

Ковчежната книга не е подписана отъ всички чиновници, както гласи чл. 135 отъ притурката № 9 на Органический Уставъ, а само отъ околийский началникъ.

Градско кметство.

Дѣлата държани по мѣсяцъ, нъ не сшити и нѣматъ описи.

Само една книга ся държи за рѣшенията на градский съвѣтъ и за постановленията на кметството.

Подправителни бюджети не сж били съставени още отъ самото начало на настоящето управление.

Въ кметството нѣма окачена таблица означающа числото на добититѣ отъ всѣки градски съвѣтникъ, въ врѣме на изборитѣ, гласове.

До сега не е имало градски ковчежникъ, а кметъ-тъ самъ е държалъ паритѣ и той е харчилъ безъ ди ся издаватъ платежни заповѣди.

Кочанната книга държана съвършенно неправилно. Данъцитѣ не вписани съразмѣрно и не провѣрявана отъ Бирничеството.

Жандармерия.

Казармата на жандармитѣ новопостроена и доста сгодна.

Околийска болница.

Околийска болница сжществува съ 10 лѣгла и има трима болни и сж поддържа отъ волни помощи. За напрѣдъ ся мислило да ся прѣдвиди, за тази цѣль, по една сума въ общинскитѣ бюджети.

Свѣдѣния дадени отъ околийский началникъ.

Главний писарь на околийското управление прѣдаденъ на сждъ за фалшивость, по съучастие въ издавание на свидѣтелства. Посочва ся на нѣкои немарливости на този писарь,

нъ Околійский началникъ ся надѣе, че съ съвѣти и убежденния, що може да ся поправи. Отъ писцитѣ си задоволенъ. Разсилний-тъ и тъмничнй ключярь били неграмотни и щъли да ся заменятъ съ грамотни за да помагатъ въ околийското управление. Отъ двамата полицейски коммиссари [Пещерский и Баташкий] задоволенъ, нъ не задоволенъ отъ Секционний Командиръ, по причина на неиспълнение заповѣдитѣ относящи ся до общата безопасность. Горский надзиратель не ходялъ за испълнение на службата си а постоянно стоялъ въ Пещера.

Ихтиманско Околийско Управление.

1879 год. вход. книга начина отъ 5-й юний съ № 1 и до края на годината достига № № 284; а исход. книга начина отъ 7-й юний съ № 1 и достига № № 489. Книжята распредѣлени по видъ на съдържанието си на 25 дѣла, подшити и иматъ описи.

1880 год. вх. книга № № 1319; а исх. книга № № 1714. Книжята распредѣлени, по видъ-тъ на съдържанието си на 28 дѣла, подшити и иматъ описи.

1881 год. вход. книга № № 2233; а исход. книга № № 2763. Книжята распредѣлени, по видъ-тъ на съдържанието си на 20 дѣла подшити и иматъ описи.

1882 г. вход. книга №№ 2960; а исход. книга №№ 3209. Книжята разпредѣлени, по видъ-тъ на. съдържание-то си на 24 дѣла, подшити и иматъ описи.

1883 г. вход. книга №№ 2897, а исход. книга №№ 3399. Княжята разпредѣлени, по видъ-тъ на съдържание-то си на 24 дѣла, подшити и иматъ описи.

1884 г. вход. книга №№ 3386. Книжята распредѣлени, по видъ-тъ на съдържание-то си, на 44 дѣла, едни отъ които подшити, а други сега ся подшиватъ и имъ ся съставляватъ описитѣ.

Входящитѣ и исходящитѣ книги държани доста чисто.

Книги за постановления ся държи и повечето наложени глоби сж за финанцциални дѣла. Прѣзъ 1884 год. има издадени 24 постановления.

Книгитѣ за прихода и разхода не държани твърдѣ чисто и сж сключени въ края на година-та. Книгата за произшествията държана не твърдѣ чисто. Книгата за чиновницитѣ

отъ начало държана ежемѣсячно, а послѣ за онѣзи само мѣсяци, прѣзъ които е имало промѣнение на личний съставъ на чиновници-тѣ. Книга за „Юва“ ся държи, както въ околийското управление, тъй и въ Бирничеството. Писма на които да не е дадено слѣдствие нѣма.

Околийски полицейски комисарь.

Дѣлата и журналитѣ добрѣ държани, нъ всички дѣла не подшити и нѣматъ описи.

Книгитѣ за произшествията, за диренис лица и за лица находящи ся подъ полицейски надзоръ ся държатъ чисто.

Околийска тъмница.

Книгитѣ за арестанти-тѣ и за продоволствие-то на арестанти-тѣ ся държѫтъ. На затворници-тѣ ся давало хлѣбъ и ястие, а не каквото имъ ся слѣдва, споредъ правилника за хранение на затворници-тѣ. На нѣкои мѣста книги-тѣ стъргани съ ножче.

Въ затвора има само единъ арестантинъ. Това помѣщение неудобно. Отъ долу станитѣ постлани съ прьсть, а не съ дъски. Нѣма сламеници или други постелки; съгражда ся обаче новъ затворъ.

Бирничество.

Чл. 135 отъ Притурката № 9 на Органически Уставъ не ся испълнява, защото ковчежната книга ся подписва само отъ Околийский началникъ.

Въ цѣлата околия, само въ 10 села ся държи квитанционната книга, а въ другитѣ не ся държи и Бирничеството записва, както ще впасяпитѣ отъ кметове-тѣ данъци, тъй щото не може да ся провѣри за какви данъци има да ся плаща, колко е внесено и колко още ся дължи.

Околийска болница.

Въ тази болница има 4 лѣгла. Тя се поддържя отъ помощи. Отпустнатото пособие отъ Главния Съвѣтъ ще ся употрѣби за съграждание на ново здание за болница. Сега нѣма нито единъ боленъ.

Градско кметство.

На квитанционната книга не е означено съразмѣрно постѫпилитѣ данъци [Правителственни, департаментални и общински].

Околийский бирникъ не е забѣлѣжилъ нигдѣ, че е приглеждалъ реченната книга. Това ся вижда отъ свитъка, който начина отъ 17-й Септемврий 1884 г. до 1-й Мартъ 1885 г. Платежи-тѣ ставатъ, по усна заповѣдь на кмета, отъ ковчежника.

Свѣдѣния дадени отъ Околийский началникъ.

Селската ревизия ся ревизира отъ секционний командирь и полицеский комиссарь въ три мѣсяца еднажъ, а ежемѣсячно отъ Бригадиритѣ.

Околийский началникъ не е задоволенъ отъ главния си писарь и разсилний, защото ся мѣсяли въ партизански работи и защото издавали тайнитѣ на канцелария-та [1]

№ 20.

Възвание къмъ българитѣ въ Источна Румелия.[2]

Братя!

Всѣки въ Источна Румелия ся е убѣдилъ вече, че тая область въ условията въ които е поставена неможе да вирѣе, че самото ѝ сѫществувание се заплашва. Огромнитѣ разноски, които се харчатъ за подържание на единъ многосложенъ роякъ отъ чиновници, тежкитѣ и съсипителнитѣ данъци, които се разхвърлятъ върху населението за покриването на тѣзи разноски, стесненията на границитѣ ни, лишението ни отъ всѣкакви политически правдини, съсипванието на земледѣлието ни,

---

[1]) Този докладъ е черновка и не е довършенъ.

[2]) Печатно окрѫжно отъ неизвѣстенъ авторъ; подобни окрѫжни сѫ били разпространявани отъ врѣме на врѣме между населението въ областьта и сѫ разлюлявали духоветѣ. Трѣба да се допустне, че източникътъ на подобни окрѫжни най-често е билъ чисто партизански. Но и не подлежи на съмнѣние, че отъ края на 1884 или отъ началото на 1885 въ центра на Румелия вече сѫществува кружокъ, който дѣйствува за съединението. Той за сега носи старото отъ 1880 г. име — Таенъ комитетъ, а малко по-късно, прѣзъ м. Май, се прѣименува въ революционенъ комитетъ. Паралелно съ този и съ по-първия дѣйствува Македонския комитетъ отъ София — пакъ съ сѫщата цѣль и по сѫщата посока: обединението на българския народъ; свидѣтелство за послѣдното е и възванието, което току-що слѣдва.

нълний застой на търговията ни, опропасяването занаятитѣ ни, — всичко това сж явни доказателства, че положението ни е станало нетърпимо, че е настало врѣме да ся даде конецъ на това угрожающе зло.

Европа поиска да направи единъ опитъ като ни раздѣли отъ севѣрнитѣ ни братя. Тя сама ся е убѣдила вече, че тоя опитъ се указва несъстоятеленъ, че политическото сливане на Южна България съ Княжеството е една въпиюща и неотлагателна нужда.

Братя, прѣдъ видъ на нетьрпимото и отчаятелното ни положение Тайний Комитетъ за обѣдинението на български народъ поканва всички българе живущи въ Источна Румелия да спрѫтъ безотлагателно исплащанието на всѣкакъвъ данъкъ къмъ Румелийското правителство, и да приготвѫтъ орѫжието си, пушкитѣ си и патронитѣ си.

Братя, сѫдбата ни е въ рѫцѣтѣ ни! Деньтъ приближава; скоро шумата ще ся развие! Нека тоя денъ ни завари готови всички като единъ човѣкъ да станемъ и прогласимъ обѣдинението и политическото сливане на Источна Румелия съ Княжеството, подъ династията на сегашния Българскй Князъ Александръ I.

Всѣкакви съвѣти, противни на настоящето ни, отъ когото и да бѫдѫтъ тѣ, посрѣщайте ги съ прѣзрение и считайте ги измѣннически и прѣдателски.

Дързость Братя! Напрѣдъ съ Божията Помощь!

Мартъ 1885.

Отъ Тайни Комитетъ
за обѣдинението на Български народъ.

№ 21.

Възвание къмъ Българский народъ.[1])

Братя Българе,

Още малко и Македонский българинъ ще ся затрие отъ лицето на земята! Още малко и тая скѫпа за насъ страна — майката на българщината и отечеството на Просвѣтителитѣ

[1]) Печатно оврѫжно.

на цѣлъ Славянски Миръ — ще ся преобърне на пустиня! Днесъ домътъ, честьта, имотътъ и животътъ сж плячка на вѣковнитѣ ни неприятели Турцитѣ . . . . . . Заптии и кадии, паши и мюфтии и черни заклети намъ врагове караказански фанариоти грабятъ и събличатъ българина! Священици и учители навързани на синджире, всѣкидневно се испращатъ на заточение! Най младитѣ сили — цвѣтътъ на българщината гниятъ въ занданитѣ. Охканията и плачоветѣ на беззащитнитѣ българе въ Солунската Канлж-Куле стигатъ до небето и викатъ за помощъ и отмжщение! Хиляди Македонци ся измжчватъ въ Анадолскитѣ тъмници осждени на погибель! Безбройни челяди въ Македония лишени отъ бащи и мжже лишаватъ се отъ насжщний си хлѣбъ и денонощно пълнятъ ограбенитѣ си домове съ плачъ и ридание!

Братя Българе, Берлинский трактатъ въ 23 и 24 тѣ си членове е прѣдвидѣлъ нѣкои права и преобразования за Македония, нъ тѣ не само ся не приложиха нъ дадоха причина на Турцитѣ още по-вече да увѣличатъ звѣрствата си. Охканията и воплитѣ на македонцитѣ сж покъртиле душитѣ на мнозина благородни мжже въ далечната Европа нъ бездушното и безчеловѣчно Турско правителство разярено още по-вече е рѣшило часъ по-скоро изтрѣблението на македонск. българе . . . . .

Братя Българе, Жъртвитѣ и пролѣтата българска кръвъ въ Македония вика за помощь и отмъщение! Свещена длъжность ся налага на всеки българинъ да ся притече тамъ! Всичко което направите за Македония е изплащание на единъ свѣщенъ длъгъ. Незабравяйте, че когато бѣ настала послѣдната борба за българското освобождение, Македония прибърза да испрати свои синове-поборници на бойното поле, които юнашки браниха честьта на българскитѣ огнища отъ Шипченскитѣ връхове; срамно и позорно ще бжде за ония Българе вънъ отъ Македония, които располагатъ съ срѣдства, ако не ся притекжтъ на помощь. Да бжде проклѣтъ — въ името на хилядитѣ ратници паднали за българската свобода — тоя който стои равнодушенъ, който съ отпадналъ духъ гледа на бждащето и не бжде готовъ за деньтъ на борбата!!

Тайни Революционенъ Македонский Комитетъ прави възвзвание към всички българе, гдѣто и да се намиратъ тѣ и ги приканва да ся притекжтъ на помощъ, кой съ каквото може

било съ оржжие било съ пари. Незабравяйте братя Българе, че скжпи и драгоценни сж ония права, които се добиватъ съ оржжие въ ржка! Европа не може да погледне осждително на нашето движение за свободата ни, за човѣшки правдини; Вели(ка) Россия — покровителка на славянитѣ не може да погледне съ равнодушие на нашитѣ старания и жъртви за облегчение нетърпимото състояние на македонеца, но прѣди всичко помнете народната поговорка: Помогни си и Богъ ще ти помогне.

Братия Българе, Македонцитѣ сж готови за борбата и чакатъ съ отворени ржцѣ пристигванието на помощите и развиванието на шумата, за да ся впуснатъ въ борбата. Деньтъ е наближилъ! Байряка скоро ще ся развѣе на Доспатскитѣ върхове! Дързость Братя! На оржжие! и напрѣдъ съ Божия помощь! Скоро ще ся срѣщнемъ на Македонскитѣ Планини.

Доспатъ, Мартъ 1885.

От Тайни революц. Македонски Комитетъ.

№ 22.

(Т.)[1]) Татаръ Пазарджикъ 4 Мартъ.

Пловдивъ, Главному Управителю

Тукашни власти нищо не знаятъ за слухове кои чухме Пловдивъ. Днесъ заминавамъ по сжщи работи Пещера, и ако пжтя се отвори и за Ихтиманъ гдѣ сега има много снѣгъ, мисля да замина за тамъ. Давамъ всѣкждѣ нужди наставления.

(Подп.) Начевъ.

№ 23.

(Т.) Пещера 5 Мартъ.

Главному Управителю Пловдивъ,

Тукашния Началникъ не чувалъ нищо за нѣкакви разбойнически приготовления.[2]) Куртевъ билъ ходилъ само въ Пещера и Брацигово по дѣла опълченско дружество. За друга негова мисия нищо не знаялъ. Тая вечерь ще бжда Пазарджикъ.

(Подп.) Начевъ.

---

[1]) Всички десетина телеграми, които слѣдватъ, притежаваме само въ копие.
[2]) Касае се за прѣминаване на чети въ Македония.

№ 24.

(Т.) Пещера 5 Мартъ.

Главному Управителю Пловдивъ.

839. Родопски пѫтища сега не толкозъ добрѣ отворени. Слѣдъ петъ дни коммиссия (?) може да тръгне.

(Подп.) Начевъ.

№ 25.

(Т.) Харманлии 12 мартъ.

Главному Управителю Пловдивъ,

Разпитахъ въ Хасково и тука за дадени отъ Портата извѣстия по разбойнически приготовления въ тоя окрѫгъ, нищо подобно не сѫществува. Довечера ще бѫда Сеименъ.

(Подп.) Начовъ.

№ 26.

(Т.) Т.-Сейменъ 12 Мартъ.

Главному Управителю Пловдивъ,

Екзархийский секретарь Шоповъ кой днесъ пристига Пловдивъ ми съобши поверително, (секретно) че по положителни свѣдения добити въ екзархията по градове въ Македония били заминали отъ Княжеството размирници, облечени въ цивилни дрехи, прѣпорѫчени до извѣстни тамъ мѣста, кои да имъ даватъ пари, кръстосвали насамъ нататъкъ, и даже имената имъ биле познати. Тѣ се изпращали отъ Диамандиева, Ризова изъ София. Княжеското правителство казвало че незнае нищо подобно. Моля като Ви се прѣдстави Шоповъ, да се разпита поподробно, защото ний набързо се видѣхме въ трена.

(Начовъ).

№ 27.

(Т.) Т. Сименъ, 13 Мартъ.

Дирекция Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Телеграфирайте довечера въ Ямболъ съобщи ли ся членъ химисту Санитарнаго Съвѣта, че Правителството не ще поднови

съ него контрактъ и кога се свършва срока му. Бюджетни вѣдомости и притурки трѣбва да ся измѣнятъ и допълнятъ както лани, пѫтнитѣ разноски на Околийскитѣ Началници отъ икономии които по този начинъ правимъ въ санитарний отдѣлъ. Нови бюджетни вѣдомости и притурки испратете съ петъчна поща въ Карнобатъ.

(Подп.) Начовъ.

№ 28.

(Т) Ямболъ 14 Мартъ 1885 г.

1533. Кажете Санитарному Съвѣту да съобщи членъ-химисту че Правителството категорически заявява че не ще поднови контракта му. Пригответе незабавно бюджетни вѣдомости съ пълни пѫтни Околийскихъ Началниковъ. Ако нѣма готови вѣдомости порѫчайте да се напечататъ.

(Подп.) Начовъ.

№ 29.

(Т.) Айтосъ, 16 Мартъ.

Дирекция Вѫтрѣшни дѣла Пловдивъ,

Като едва сега ся е съобщило членъ-химисту че не ще ся поднови контракта му отъ гдѣ ще му се заплати за два мѣсеца отъ текущата финансиална година и ще има ли икономия да се изтегли редовно възнаграждението на лекаря въ Областний затворъ. Телеграфираите довечера въ Ахиало.

(Подп.) Начовъ.

№ 30.

(Т.) Бургасъ, 19 Мартъ.

1823. Телеграфирайтс не ще ли може ся заплати двумѣсечна заплата членъ-химисту отъ икономии, които ще ся образуватъ отъ заплатитѣ на новоотпуснатитѣ и не назначени още писари въ Префектури.

(Подп.) Начовъ.

№ 31.

(Т.) Бургасъ, 25 Мартъ.

Главному управителю Пловдивъ,

Телеграмата Ви до Префекта прочетохъ. Даденитѣ на Високата Порта свѣдѣния за нѣкакви размирници Бургасъ, Анхиело безосновни, както се убѣдихъ отъ направенитѣ ми распитвания въ департамента. Можете увѣри Портата че нищо подобно не съществува Слуха за Куртевата тука шайка състоялъ само въ едни безсмислени негови бръщолевяния и нищо повече.

Тука въ Бургасъ голѣми нередовности, запемарѣния, интриги между офицерството, кавги между турци за общински работи. Ще остапа до петъкъ за уреждание(то) имъ по възможность.

Разбойници въ турско почнали пакъ да се явяватъ. Намирамъ полезно и мисля въ съббота да слѣзѫ съ параходъ въ Цариградъ за четери-петь дни, да мина Одринъ за да се срещнѫ лично съ Валията и отъ тамъ да слѣзѫ Сливенъ за продължение ревизията си. Ако прочие разрѣшавате, моля телеграфираите, и съ срѣдашний тренъ да ми се изпратятъ чрѣзъ Ямболски Началникъ листь за пѫтуване и каквито заповѣди има да ми дадете.

(Подп.) Начовъ.

№ 32.

(Т.) Бургасъ 26 Мартъ 1885 г.

Главному Управителю Пловдивъ,

1032. Мисъльта за отиванне(то) ми въ Цариградъ и Одринъ се породи тукъ едно отъ телеграмата Ви до Профекта, отъ коя видѣхъ какви безпокойствия Ви се правятъ още по разни пръскани слухове и второ че едно лично споразумение съ Одринскии Валия за разбойничества по границата въ турско ставаше нужд-но. Непременно ще се видя съ Садразама и разговоря за всички текущи въпроси съгласно заповѣдитѣ Ви. Параходъ тръгва тукъ съббота два часа послѣ пладне, ако имате прочее нѣкои нови заповѣди, могатъ ми се испрати чрезъ Ямболъ съ нарочень или пакъ направо въ Цариградъ.

(Подп.) Начовъ.

№ 33.

(Т.) Бургасъ 27 Мартъ 1885.

Околийскому Началнику Ямболъ,

Съ днешенъ трепъ ще ви се испрати екстрененъ пакетъ на мое име. Щомъ го приемите проводети ми го съ нарочен (човѣкъ) чрѣзъ Карнобатский и Аитоский Началници.

(Подп.) Начовъ.

№ 34.

(Т.) Бургасъ 27 Мартъ 1885 г.

Счетоводителю Дирекции Вѫтрѣшни Дѣла Пловдивъ.

Издайте два чека за пѫтни разноски: единъ на мое име за тридесеть лири и другы на Славова за десеть лири и помолѣте Дирекция Финансовъ да даде телеграфическа заповѣдъ тукашпому ковчежнику за отпущание на означени количества, защото нѣма врѣме за чакане чекове.

(Подп.) Начовъ.

№ 35.

(Т.) Бургасъ Мартъ 27.

Дирекция Вѫтрѣшни Дѣла Пловдивъ.

Подѣйствувайте за поскорошното издавание Публично-Админастративний Правилникъ за провѣряване избирателни списъци тъи като врѣме не остава.

(Подп.) Начовъ.

№ 36.

(Т.) Бургасъ, 30 Мартъ 85 г.

Главному управителю Пловдивъ.

Офицери тукъ много злѣ по между си, интригитѣ имъ достигнали до върха си, нѣкой си позволили нарушение дисциплината други пиянствували правили скандалъ, населението се оплаква. За изслѣдвание тия работи нека Генерала испрати

единъ способенъ, безпристрастенъ офилеръ, най-добрѣ капитанъ Димитриевъ а за да се даде възможность Дружиному Командиру да въстанови дисциплина и почитание на длъжности, нуждно коренни измѣнения въ съставъ офицеровъ ведно съ дружиний докторъ.

(Подп.) Начовъ.

№ 37.

(Т.) Бургасъ 30 Мартъ 1885.

Нощесъ ся явили въ Каджкіой Айтоско дванадесеть души разбойници и отвели съ себѣ си туканний търговецъ богаташъ Стефанаки Чичиня отъ чифлика му. Префекта взема нуждпитѣ мѣрки, жандармерия разтроена, диморализирана, за нейни дѣла ще ви разкажа лично. За запазване порядъка префектъ силно настоява за немедленно отстранение отъ тукъ капитана Соколова и замѣстваніе му отъ Майора Хамди. Прѣдложението му удобрявамъ, моля разпореждането ви.

(Подп.) Начовъ.

№ 38.

(Т.) Бургасъ 30 мартъ 1885.

Пловдивъ Главному Управителю.

Испратените ми книжа съ срѣдашний тренъ получихъ въ читвъртакъ по пладня. Адреса ми: Pera hotel de Peste.

(Подп.) Начовъ.

№ 39.

(Т.) Стара-Загора, 29 Априлій 85.

1556. Идущий петъкъ или най-късно сѫббота ще бѫда Пловдивъ. Ако трѣбвамъ по напрѣдъ моля заповедъ.

(Подп.) Начевъ.

№ 40.

[1]) Разрѣшавамъ ви да минете прѣзъ Цариградъ и Одринъ Нъ като сте имали такова намѣрение защо ми го тукъ още

---

[1]) Черновка отъ лично писмо на Г. Кръстевичъ до Н. Начовъ.

не извѣстихте за да ви кажа да ся видите и поразговорите съ садразамъ-тъ и какво да му кажите за висящи и текущи ни дѣла. А хичъ да го не видите страхъ ме да не чуе че сте ходили тамъ, а му сте ся не явили. Затова по-добрѣ ще е да му ся явите на конака сутрина веднажъ съ фесъ, да му разкажите щото сте чули и видѣли по ревизия, защото много сѫ тривожатъ въ Цариградъ за наши голѣми прискърбия за станалитѣ митинги и за безобразията на печата, който обаче хвана сега малко да ся подобрява за мирното обаче състояние населения, което никакъ не сподѣля такивато не умѣстни на нѣколцина вълнения, за наши постоянни старания да убѣждаваме по-влиятелнитѣ хора за прѣкрыщение на такивато безредици, отъ които не друго, освѣнъ зло може да пройзлезе за страната ни. Причинитѣ за които не сме постѫпили съ строгость и наказание противу митингитѣ и най-сетнѣ за двата голѣми въпроси сѫ спогодба за митата и инспекторство митници, които като отъ естество да подигнатъ голѣми вълнения между цѣло население, а наша най-голѣма длъжность да пазимъ общата тишина, мѫчимъ ся да ги уредимъ съ убеждение паче, нежели съ насилие.

Листъ за пѫтуванне ви се праща утрѣ отъ Петракя до Ямболский околийский началникъ. Азъ же ви пращамъ чрѣзъ сѫщаго прѣдпоручително до Садразамина когото непрѣменно трѣбва да видите; инъкъ ходенето Ви ще ся разно прѣтълкува кое никъкъ не понося, а е и неправедно.

Съ срѣдашний тренъ ви пратихме чрѣзъ Ямболский началникъ паспортъ и прѣпорѫчително, явете ни приехте ли ги и кога. Тойже денъ телеграфирахъ Велико му Везирю че всичкитѣ ни почти вѣстници (се държатъ прилично) освѣнъ южната,[1]) която не само (продължава) лошото си поведение, но даже хули и заплашва другитѣ за промѣнения языка имъ. Порта(та) ми отговори, че таковый вѣстникъ длъжни сме да накажимъ; расправете Великому Везирю какъ става или не тука наказание вѣстници илимитингажии. Мислѭ че най-главнитѣ за които садразамина има да ви разпитва сѫ митническата спогодба и инспекторство на митницитѣ и за двата ще кажете, че понеже рѣшението имъ само отъ правителство би дигнало голѣма врява въ цѣла область помислихме за много по-

---

[1]) В. „Южна България".

добрѣ да ся съобщи тая работа на постоянний ни комитетъ съ мотивирана покана да ся съгласи за рѣшението имъ според желание порти. Така направихме и устно говорихме нѣкоимъ отъ членоветѣ му говорилъ и самъ Кямилъ ефенди и неволщина ся поразмислили, но понеже наближи Великдень а такъва работа неможеше изведнаждъ да ся (свърши), тя се отложи за слѣдъ праздници, а Кямилъ ефенди като бързаше, отиде си за да дойде пакъ, ако трѣбва разправѣте обаче мжчнотиитѣ на това рѣшение. По начало порта има право да не приема спогодбата че станала безъ нейно прѣдварително съизволение, но отъ друга страна нѣма смнѣние, че унищожението на тая спогодба, толкова приятна за население-то въобще, безъ да се замѣсти съ друга также приятна и да ся остави то пакъ подъ тежката и несносна тарифа на Княжество България ще направи много лошо впечатление и ще подигне толкова голѣмо негодование, що смѣло може ся каза, послѣдствията му ще бждатъ опасни за общата тишина. Колкото за инспекторството този въпросъ, ако и нищоженъ самъ по себѣ, прѣдставя се обаче днесь прѣдъ очитѣ на населението также като много трънливъ и важенъ, защото се е оспорявалъ съ силни аргументи прѣзъ цѣли пятъ години отъ предшественника ми съ знание и подтвърждението на областното събрание. Това е всичката истина. Кажете ми адреса си въ Цариградъ.

№ 41.

Пловдивъ 26-й Мартъ 1885 год.

Господине Главний Секретарю.

Ето испращамъ Ви чрѣзъ Ямболский околийский началникъ прѣпоржчителното което Ви днесь телеграфомъ отправихъ, както и прѣписътъ му за Ваше знание.

Добъръ Ви убо пжть. Виждте ся безъ друго съ Н. Височество Великий Везиръ, и ако Ви заповѣда виждте ся и съ други отъ Министритѣ, та ако за това ся позабавите за това единъ два дни, не вреди. Вѣрвамъ, че свиданието Ви ще ползува. Пишете ми щомъ ся видите съ Н. Височество.

Главнии Управитель Г. Крьстевичь.

№ 42.

(Т.) Чирпанъ 4 мартъ 1885 г.

Хаканову. Пловдивъ.

Прѣзъ Васъ сърадваме правителството за сполучливото назначение околийски началникъ Господина Овчарова.

Околийски Докторъ Славовъ.

Съдникъ Хитровъ, Командиръ Капановъ, Ковчежникъ Бакаловъ, Съдилищенъ секретарь М. Стоиловъ, Писаръ Бирничество Медникаровъ, Съдебенъ Комисарь Шицовъ.

№ 43.

(Т.) Чирпанъ, 7 мартъ 1885 год.

Пловдивъ Хаканову.

Съселянитѣ ни зарадвани отъ назначеніето на Господина Овчарова за околийски началникъ натовариха ни да Ви помолимъ да изразите благодарностьта имъ Господину Главному управителю.

Кара Терзилерски Кметъ Вълчановъ.

Чифликъ Махленски Кметъ З. Шиваровъ.

№ 44.

(Т.) Стара-Загора 13 мартъ 1885 г.

Сейменъ Главному Секретарю.

Генералній Рускій Консулъ на 11 того вечерь приспа тукъ, вчера замина за Чирпанъ, днесъ прѣзъ Х. Елесъ ще отиде Хасково гдѣто мислѣше че сте Вый 903.

Илиевъ.

Д. В. Д.
Префектъ
на Татаръ-Пазарджикскый
Департаментъ.
№ 823.
12. Мартъ 1885 год.
г. Т. Пазарджикъ.

№ 45.

Повѣрително.

До Господина Директора
на вѫтрѣшнитѣ дѣла и пр. пр.

Господине Директоре,

Съ едно писмо отъ 9-й того Г-нъ Ихтиманскый околийский началникъ ми донася, че по-първий день ся срѣщнѫлъ съ единъ гражданинъ изъ Софія, който пѫтувалъ за Цариградъ и въ разговоръть си Г. Началникътъ го запиталъ, дали нѣкои немирници и тая година не ще тръгнѫтъ по разбойничества къмъ Македония, на което пѫтникъ-тъ отговорилъ, че отъ Софія и другы градове нѣкои даже тръгнали за тамъ. Какъ ще могѫтъ, рѣкълъ Началникъ-тъ, да минѫтъ още отъ сега, когато има още много снѣгъ и балкана прѣдставлява непроходимость; пѫтникътъ отговорилъ, че тѣ ся събиратъ край границата негдѣ, вѣроятно въ Самоковъ или Дубница и, чтомъ ся отвори пѫть, да нахлуятъ балкани-тѣ. Въ заключеніе, Г-нъ Началникътъ казва, че трѣбва по-съ врѣме да ся захванѫтъ отъ нашитѣ жандарми нуждиитѣ пунктове по балканътъ, тъй като въ истинность-та на думи-тѣ, изказани отъ пѫтникъ-тъ, той нѣмалъ никакво съмнѣніе.

Снощи пъкъ получихъ отъ Господина Пещерскый околійскый началникъ телеграма, съ която казва, че ся научилъ, какво Кремеплиятъ, кой-то е единъ отъ избѣгнѫлитѣ изъ Департаменталный тукъ затворъ и не уловенъ разбойникъ, съ нѣколко души излѣзалъ изъ Дупница къмъ Рила. Туй азъ съобщихъ Госпо(дину) Ихтиманскому околійскому началнику, като му прѣпорѫчихъ да вземе съ Командирътъ бързи мѣркы, та да ся не допуснѫтъ да влѣзѫтъ у насъ и почнѫтъ да дѣйствуватъ, като прибавихъ, че отъ Пловдивъ скоро ще послѣдва распоряженія за извънредни постове.

Пріимѣте и пр.

Префектъ (подп.) Найденовъ.

Секретарь и пр.

Главный секретарь
директоръ
на Вътрѣшнитѣ дѣла
на Источнѫ румелиѭ
№ 1554
14 мартъ 1885 г.
г. Пловдивъ.

№ 46.

Провѣрително.

До Негово В.-Прѣвъзходителство Главний Управитель на Источна Румеліѭ.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Имамъ честь да Ви испратя съ настояще-то си, за свѣденіе, прѣписъ изъ рапорта на Господина Т. Пазарджикскый Префектъ отъ 12-ый того подъ № 823, и прибавямъ, че въ него ся намѣри една пусулка, въ коя-то ся казва: „упоминаемый въ рапорта № 823 пѫтникъ былъ Господинъ Ив. П. Славейковъ“.

Благоволѣте, Ваше Високопрѣвъсходителство, да пріемете увѣрение въ отличното ми къмъ Васъ почитаніе.

За Главный Секретарь и пр. Хакановъ.
Началникъ на Канцеларіѭтѫ Д. К. Поповъ.

№ 47.

(Т.) Чирпанъ 15 мартъ 1885 г.

Хаканову Пловдивъ.

Назначението на Господинъ Овчарова за Околийски началникъ много възрадва съселянитѣ ми вслѣдствие на което мя натовариха да Ви помоля да поднесете Господину Главному Управителю увѣрение въ неизменнитѣ имъ чувства на преданность и благодарение.

Коиматлійски кметъ Жековъ Найденъ Ивановъ.

№ 48.

Notisse de Hadji Elesse[1]) le 21. Mars 1885.

Directenr Hacanoff,

Directeur Bobtcheff telegrafia au juge d'ici ne pas hater redaction documents transfers avant qu'il ait reçu par tribunal

[1]) По телеграфната линия.

7*

rapport sur la marche suivie. Je concidère cela comme une erreur. Le tribunal était près de me remettre toutes pieces, et affaire seront terminée d'après l'ordre du directeur Justice. Il ne me serait pas possible de rentrer aujourd'hui avec documents complets. La solution risquerait ainsi de trop tarder et le tous pourrait être compromis. Veuillez dire au Directeur Bobtcheff donner ordre au tribunal, terminer aujourd'hui. il peut le faire. Ne perdez pas de vue que nous auront les fêtes de Paques, il importe de finir vite pour empécher que les intrigues faites contre cette station n'arrivent jusqu'à Stamboul. Les commerçants d'ici se sont coalisés contre le projet, ils s'adresseronts disent-ils, en tous lecu (?) pour l'empecher. Cela pourrait influencer compagnie. D'autre part à Scobelovo les terraines cédés sont déjà delimités applani et les fossés creusés pour recevoir fendation station.

Compagnie commencera aussitôt que nous remettrons titres. Si tardons les intrigues pourraient faire changer d'avis surtout la Porte venant à être informée de ce projet exerçat sur compagnie pression contraire. Ne perdons pas de la Porte à la compagnie rélative nouvelles constructions. Il importe donc que nous mettions au plutôt compagnie en mésure de commencer travaux. On se trouverait ainsi qoi qu'il arrive en présence fait accomplis. Pour ce qu'il faut lui affectuer remise titres au plus dite attends vos instruction. Ai manqué traine ne pourrait partir que demain attendre jusqu'à demain et rentrer avec documents complets. Priera donner instuction pour que j'aie loué tous documents. Le maître de Tchirpan est ici, il veut Vous entretenir.

Crespin.

(Приписка) Любезний Бобчевъ,

Моля те твой и моять Crespin ми праща слѣдующите депеши, моля имай добрината та ги прочети и ми яви какво би било най-добре да се направи.

21 мартъ 1885 г. Твой Г. Хакановъ.

(Приписка). Г-нъ Креспенъ, мисля, че не разбира какво иска и какво пиши. Моитѣ свѣдѣния сѫ, че всичко е свършено, което трѣбаше да свърши сѫдилището. Остава издаваньето

на владалата, които ще се издадѫтъ на реда си. И естественно. Чули и видѣли ли сте нѣкѫдѣ на свѣта владалата да се издаватъ кога какъ скимни сѫднику?

21 марта. С. С. Бобчевъ.

№ 49.

(Т.) Hadji Elles.

Directeur Hacanoff. Philippople.

Des explications du Prezident du Tribunal il resulte qu'il existe deux mille transferts qui d'après certaines formalités sans importance devraient passer avant ceux relatifs à la station de Tchirpan. Une autorisation du Directeur de la justice pourrait fáire passer les notros les premiers et immediatement or des autorisations des cette sorte se donnent. D'ailleurs je ne sais pourquoi le tribunal d'ici a attendu le dernier moment pour soulever ces difficultés sans ordres formels donnés. Ici également rien ne se fera. Maintenant c'est Adji Elles qui semble ne pas vouloir favoriser station Tchirpan. Je rentrerai infailliblement demain si vous ne me transmettez pas des instructions contraires.

Crespin.

№ 50.

(T.)

Le juge attenda l'ordre annoncé pour se rendre immediatement avec moi à Scobelovo faire le necessaire. Serait utile que vous transmettiez immediatement une nouvelle dépèche energique au bailli et au maire de Tchirpan de pousser activement l'affaire et de m'ecouter. Adressez moi cette dépèche ici je la leur apporterai à Scobelovo où ils m'attendent. Avions jusqu'ici à lutter contre certain meneurs de partis venus expressement de Tchirpan pour compromettre l'affaire, nons les avons confondu.

Veuillez me transmettre aussi une dépèche au bailli de Hadjielles qui est ici et qui m'a beaucoup secondé. Recu vos dépèches, merci, tout est reglé nous partons à l'instant.

Crespin.

№ 51.

(Т.) Чирпанъ, 23 Мартъ 1885 г.

Директору Общи Сгради. Пловдивъ.

Ний Кмета и староитѣ на село Скобелево Хаджи Еллеска околия, бързаме чрѣзъ настоящата си да Ви поднесемъ най-искреннитѣ благодарности на жителитѣ отъ общината ни за това гдѣто Вие въ Началството си Директоръ на Общитѣ (сгради) благоволихте да настоите за направата на Станция при селото ни съ цѣль да въздигните отпадналата у насъ търговия. Тъзи ваша заслуга на общината ни Г-не Директоре, ще остане у насъ запечатана и ще ся прѣдава отъ поколение на поколение.

Кметъ Т. Костовъ, Старей Пеню Тянчовъ, Денчо Терзиевъ, Тену Ангеловъ, Кирчо Г. Терзиевъ.

№ 52.

(Т.) Хаджи Еллесъ, 24 мартъ 1885 г.

Директору Земледѣлии Хаканову. Пловдивъ.

Щастливъ се считамъ да Ви честитя Свѣтлото Христово въскресение. Молитствувамъ всевишній празднувание за много години.

Маноловъ.

№ 53.

Чирпанъ 27 мартъ 1885 год.

Многоуважаемий Г. Докторе!

Отъ нѣколко дни насамъ, особенно отъ назначението на Г-на Овчарова зя Околийский Началникъ, Бакалова Бирникъ, и моето назначение за Ковчежникъ, Петръ Тенчевъ, Христю Ивановъ, Маринъ Стоиловъ и Тодоръ Джузаковъ сѫ почнали на дѣсно и лѣво да псуватъ, че тия назначения сѫ станали пристрастни и че назначенитѣ лица не биле въ състояние да отговорятъ на тия длъжности; а способний Стоиловъ и до

днѣсь ся лъжель съ думитѣ: „да потърпи скоро ще стане и неговото назначение“.

По тази и много други причини, задълженъ съмъ отъ страна на всичкитѣ наши приятели, да Ви помоля да съобщите на Г-на Прѣдседателя на Народното централно бюро, отъ сега нататъкъ да отправя писмата до Г-на Ангелъ Дойчевъ, а не до Ив. Жековъ, до сегашний прѣдседатель. Благодаря Ви крайно за съдействието, което показахте при назначението му за Околийски Ковчежникъ на Чирпанската Околия.

Вашъ отъ сърдце Т. Мѣдникаровъ.

П. П. Нашитѣ казионни въ едно отъ заседанията си рѣшили тия дни да направятъ тревога, съ цѣль да очернятъ Околийский Началникъ, че не бди за тишината на града.

Сѫщий.

№ 54.

(Т.) Стара-Загора, 1 Априлий 1885 г.

Редакция „Марица“ Пловдивъ.

Пълна сполука народна партия въ градски избори. Избрани Сливковъ, Таневъ, Вазовъ, Миневъ, Череповъ, Мапевъ, Жековъ, двама турци и Стояновичь. Голѣмъ ентусиазмъ и веселие въ градътъ.

Шиваровъ.

№ 55.

Филипополь априлий 85 г.

Любезний Г-нъ Зенчи, [1])

Тъй както Ви бѣхъ писалъ напослѣдакъ, Г-нъ Докторъ Хакановъ, Директоръ на Земледѣлието, Търговията и Общитѣ Сгради, подъ заповѣдитѣ на когото имамъ честьта и крайното задоволение да ся намирамъ, са занима съ Васъ, и днеска, той ма натовари да Ви отправя тукъ прибавения единъ чекъ

---

[1]) Директоръ-отговорникъ на в. „La Turquie“ въ Цариградъ.

отъ . . . . лири турски, за да продължавате, както и порѣди, да защищавате правителството на тъзи провинция, въобще интереситѣ на Българитѣ, и да публикувате кореспонденциитѣ, които ще Ви проваждамъ въ тъзи смисълъ.

Азъ ще Ви пиша всѣкоги цѣлата истина, и ако ми ся случи нѣкоги въ нѣкои обстоятелства да немога да Ви я кажа, ще бѫде моя длъжность по-добрѣ да мълча отъ колкото да Ви въвеждамъ въ погрѣшки [да Ви заблудявамъ].

Но отъ друга страна, Правителството на Негово Прѣвъсходителство Г-на Кръстовича е калкирано върху истинната и прогресътъ на народноститѣ, администрацията на които, е повѣрена на неговитѣ бащински и патриотически грижи.

То [правителството] работи правилно и законно подъ покровителството на законитѣ, съ които правителствата на Н. В. Султана и на другитѣ велики държави на Европа, благоволиха да снабдятъ Румелия.

Да цивилизова и да направи да напрѣднятъ тѣзи населения, въ сѫщето врѣме като имъ вдъхне почетьта и привърженностьта, които ся длъжатъ на Върховния Господаръ, ето девизата и като казвамъ туй, не мисля да ся лѫжа, на Негово прѣвъсходителство Гавраилъ паша, и на Директоритѣ му.

Провинцията не располага съ голѣми средства и не може, за сега, да направи повече за вашия почитаемъ вѣстникъ. Но Българския Народъ не е неблагодаренъ, и услугитѣ които ще му направите не ще бѫдатъ забравени отъ него.

Бѫдете добри, моля Ви, за редовностьта на работата, да пратите на Г. Директора Хаканова една расписка за получванието на тукъ приключенната сума, и едно благодарение за грижитѣ му.

Туй обезщетявание не ви запрещава да си набавите и други абонаменти, щомъ като туй Ви е възможно.

Ще Ви пратя една кореспонденция тѣзи дни.

Вашъ цѣлъ привързанъ

(подп.) Гидъ Креспенъ.

№ 56.

[1]) Reçu de Monsieur le D-r G. Hakanoff la somme de Livres Turques Cent pour des abonnements au Moniteur Oriental et pour compte de l'Administration du dit Journal.

Philippopoli, le 3 Avril 1885.

Constell Constantinididi
Moniteur Oriental.

№ 57.

Цариградъ 5 априлий, 1885 г.

Многоуважаемий Г-нъ И. С. Гешевъ,

Завчера доде при мене Г. Искендеръ и ми каза че желае да тръгне за Пловдивъ, но нѣма срѣдства. Той ми съобщи че се страхува да Ви телеграфира да му пратите. Какво да се прави? За улеснение на работата, азъ извадихъ и му дадохъ 16 лири срѣщу расписка, която Ви приключавамъ тука. Бѫдете тъй добри, испратете ми суммичката отъ жалованието за първия мѣсецъ на Г-на Искендера.

Съ уважение А. Шоповъ.

№ 58.

Le moniteur oriental
(oriental advertiser)
Journal Anglo-Français
Quotidien Politique,
Commercial et Financier
Bureaux:
Galata Perchembé Bazar
Tidjaret Han № 7, 8 & 9.
Direction.

Constantinople, le 8 Avril 1885.

Mon cher et aimable Docteur,[2])

Je suis arrivé ici grâce à Dieu Dimanche soir en bonne santé benissant toujours votre nom pour avoir pu passer les fêtes avec mes parents. Je viens de dire à la Direction vos

---

[1]) Разписка.
[2]) Хаканов.

desirs, et elle se reserve de vous écrire le plutôt possible. M. Schagouni employé du chemin de fer en votre ville vous remettra une boite de cigares de Havane, qui vous plairont je suis sûr.

Faites savoir à M-me Hakanoff que trés prochainement je lui enverrai les échantillons avec tous les details.

Présentez lui aussi mes compliments.

Toujours à vos ordres je vous embrasse à l'infini.

Votre fidèle ami Const. M. Constantinidi.
Mes compliments à M-r J. Gueschoff.

№ 59.

Казанлъкъ 18 Априлъ 1883 г.

Любезний Хакановъ,

Извѣстна Ви е случката за брата ми Генча, азъ уплашенъ, че Филовъ ще си постигне цельта, вдъхната му отъ извѣстний Маракъ, азъ се принудихъ да Ви телеграфирамъ за съдѣйствието Ви, което е толкова неизбѣжно.

При всичко че вѣрвамъ, че Вий ще направите всичко, азъ пакъ Ви молихъ: не ни забравяйте, помогнете ни, съдействувайте ни и неоставяйте братъ ми да се убива отъ единичкий казноненъ Филовъ.

Най-убѣдително Ви моля да настоите прѣдъ Генерала за братъ ми. Не е възможно да се откаже Вамъ.

Спокойно се надѣвамъ и съмъ увѣренъ, че ще помогните на брата ми.

Съ особно почитание и уважение Хр. Велевъ.

№ 60.

Казанлъкъ 18 априлъ 95 г.

Господине Г. Хакановъ въ г. Пловдивъ.

Съ настоящето си честь имамъ да Ви помолія да се потрудите да настоите до колкото є възможно прѣдъ Дирекція-та

на Вѫтрѣшни-тѣ Дѣла, щото да ми се отпустне прилично-то възнаграждение по приказъ на Негово Високопрѣсходителство Главний Управитель. Тъй както Ви е извѣстно че днесъ се намирамъ въ крайно бѣдно състояніие вѣрвамъ че Вій не ще ми откажете това благодѣяніе при сѫдѣйствіе-то Ви при надлѣжна-та Дирекция, за удовлетвореніе праведно-то ми възнаграждеіе за което съмъ заслужилъ въ Българското опълченіе въ миналата Русско-Турска война за освобожденіе-то на отечеството ни.

Като се надѣя че просба-та ми ще намѣри удовлетворителенъ отзивъ въ человѣколюбиво чювство, оставамъ благонадѣжденъ за послѣдно Ваше благоволеніе.

Славъ Саздалиевъ.

Ла-тюрки
Политически вѣстникъ
Дирекцията
29 улица Кичюкъ-хендекъ
Пера-Цариградъ.

№ 61.

Пера 23 Апрулъ 1885.

Любезний Г. Креспинъ!

Нѣмамъ още никакви новини отъ Васъ, и посилката, която ми бѣше обещана не съмъ получилъ още. Спорѣдъ Вашето писмо отъ 10 февр. трѣбваше да приема Вашата посилка въ първитѣ 15 дни на мартъ, това ся потвърдява и съ писмото Ви отъ 5-ий мартъ. На 28 мартъ Вй ми писахте, че директора на финансйтѣ Ва е натоварилъ да ми извѣстите какво „рѣшено е да ми ся испратятъ тѣзи дни 100 лири турски", по подирѣ, именно на 6-ий Априлъ, Вй ми казвате: „Г. Хакановъ директоръ и пр. и пр. мя упълномощи вчера да Ви пиша, че слѣдъ нѣколко дни ще получите, въ едно плико, щастливийтъ резултатъ на обещанията, които Ви дадохъ".

Отъ 5-ий Априлий до днесъ минахѫ 18 дни и Вй не давате никакъвъ знакъ на животъ. Неща да Ви расправямъ какви мисли ся пораждатъ въ главата ми по причина на Вашето мълчание; при това, както Ва бѣхъ извѣстилъ, направихъ едно извлечение отъ напечатанитѣ въ Ла-тюрки, както бѣхте ми поръчели и споредъ споразумението, което обаче не ся испълни. Сумата възлиза почти на 120 турски лири, за която ще Ви испратя въ сѫббота, чрѣзъ отоманската банка

една полица. До тогазъ обичамъ да вѣрвамъ, че ще ма удовлетворите, но въ противенъ случай моята полица ще Ва намѣри и за да избѣгнемъ взаимни неприятности, азъ вѣрвамъ, че Вй ще ѭ исплатите. Азъ съжелявамъ, че работитѣ достигнахѫ до тамъ, че Вй ще се съгласите, че ако до сега търпяхъ, това неможе да ся счита като погрѣшка отъ моя страна.

Приемете любезний Г. Криспинъ усѣрднитѣ ми поздравления

Андрей Зеичи.

№ 62.

Мониторъ ориенталъ
[ориенталъ адвертисеръ]
Ежедневенъ Англо-френски политически, търговски и финансовъ вѣстникъ
Писалище: Галата, першембе-пазарь. Тиджаретъ-ханъ № 7, 8 и 9
Дирекцията

Цариградъ 19 Априлъ 1885

Господине докторе.[1])

Отъ Г. Костантинидисъ ся научихъ за участието, което сте благоволили да вземете въ полза на Мониторъ Ориенталъ и получихъ отъ сѫщий-тъ и 100 турски лири за събранитѣ чрѣзъ Вашето могуще посрѣдство спомоществования за първото тримѣсичие.

Изразявамъ дълбоката си благодарность за тозъ знакъ на благоволение отъ Ваша страна.

Прочее, моля Ви да благоволите и приемете, Господине докторе, израженията за прѣданностьта ми и увѣренията за високото ми къмъ Вазъ зачитание.

Д. А. Билисъ.

№ 63.

Расписка.

Приехъ [7] седемъ лири турски въ злато отъ г. предсѣдателя на постоянния комитетъ, за разноски по администрацията на в. Е. д. Balcans (Echo de).

30 Априлъ 1885 г. С. Мыларовъ.

---

[1]) Хакановъ

Българско
Опълченско Дружество
въ Пловдивъ
№ 42
5 Маия 1885 (год.)
г. Пловдивъ.

№ 64.

Господину Илию Куртеву въ града

Уважаемий Господине,

Имаме честь да Ви извѣстимъ, че Българското Опълченско Дружество въ Пловдивъ въ днешното си редовно събрание рѣши да ся уничтожи службата на дѣловодитель при това дружество по економически съображения и че това рѣшение влиза въ сила отъ днесь, 5-ий Маия.

При това Дружеството въ сѫщото си събрание натовари бюрото да Ви искаже благодарностьта му къмъ Васъ за услугитѣ, които сте му принесли прѣзъ време на служението Ви като дѣловодитель.

Като Ви съобщавами горнето, имаме честь да Ви помолимъ, уважаемий Господине, да бѫдете така добри да ни повърнете даденото Ви пълномощно отъ страна на Дружеството при избирането Ви за дѣловодитель.[1])

Прѣдсѣдатель: Г. Тутманиковъ.
Секретарь: Свѣтовидовъ.

Главенъ Управитель
на
Источна Румелия
№ 1686.

№ 65.

Пловдивъ 7-й май 1885.

Господинъ Главний Секретарю.

Прочетохъ доклада Ви отъ 7 Май подъ № 2490, както и приключений прѣписъ отъ телеграмата испратена Вамъ, подъ сѫщата дата № 14, отъ Сливенский префектъ, касателно до начинътъ по който сѫ готвили нѣкои си да тържествуватъ въ Сливенъ прѣзъ прѣдстоящий праздникъ Св. Кирилъ и Методий.

Тъй като отъ една страна, реченний праздникъ е просто религиозенъ, който нѣма ни най-малко сношение съ полити-

[1]) Настоятелството на Опълченското дружество вече е било минало въ ржцѣтѣ на правителствени хора (на съединиститѣ), и тѣ бързатъ да се освободятъ отъ безпокойния и неудобенъ тѣмъ дѣловодитель, като прикриватъ маневрата си съ материални затруднения на опълченското дружество.

ката, а отъ друга страна форми-тѣ на тържеството показани въ рѣчената телеграмм, сж работи чисто политически и съвсѣмъ противни на органическия уставъ и на законитѣ, като шествие изъ града съ развито и неприпознато знаме и съ военната музука до Манастиря Св. Петка, гдѣто щѣло да стане водосвѣтъ не за тържествуемий праздникъ, а въ паметь на това знаме подарено прѣзъ 1877 год. отъ незнамъ какво Самарско общество, и сѐтнѣ слѣдъ обѣдъ даденъ въ честь на Българския Князъ да му ся отправи телеграмма за съединение и пр.

Азъ не мога да не протестирамъ силно противъ тия произволии и съвсѣмъ неумѣстни безакония и Ви призовавамъ да явите това Г-ну префекту, който да го извѣсти на които трѣбва, и особенно на Н. В. Преосвѣщенство Сливенский Митрополитъ, за да подѣйствува по длъжность, всякий отъ своя страна да ся отстранятъ отъ тържеството всички тия противозаконни обряди, и урѣдятъ да стане праздникътъ блѣскаво, ако щжтъ, но по чисто черковенъ и религиозенъ начинъ, съ всичкийтъ изискуемий миръ и порядъкъ — за нб-скоро телеграфирайте.

Главний управитель, (подп.) Г. Кръстевичъ.

Главенъ Управитель
на
Източна Румелия
№ 1714.

№ 66.

Пловдивъ 9 Май 1885 г.

До Господина Директора на Правосждието.

Господине Директоре,

Прѣпровождамъ Ви приключенъ въ настоящето ми, прѣписъ изъ писмото ми отъ 7 того подъ № 1686 до Г-нъ Главний Секретарь, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, касателно до приготовленията правени отъ нѣкои лица въ Сливенъ, за противозаконно по нѣкои си форми отпразднување праздника на Св. Кирилъ и Методия, както и прѣписъ изъ двѣ отвѣтни телеграмми на Сливенский Префектъ една отъ 8 текущаго подъ № 16 и друга отъ 9 тогоже подъ № 17, съ умоление да отправите веднага до поменуемитѣ сждебни въ Сливенъ чиновници Куртевъ и Атанасъ Попъ Ивановъ строга и точна заповѣдъ или да послушатъ правителството и ся съобразятъ

съ закона който запрѣщава такива демонстрации, или ще ся свалятъ отъ служба и примѣрно (ще бѫдатъ) наказани. Искайте скоро по телеграфътъ отговоръ.

Главний Управитель Г. Крѫстевичъ.
За началникъ на Канцеларията Н. Г. Чалѫковъ.

№ 67.

(Т.) Сливенъ 7 Май 1885 г.

Главному Секретарю Пловдивъ,

Главнитѣ подмушители на тая работа сѫ Куртевъ, Секретаря на Окрѫжното Сѫдилище и Атанасъ Попъ Ивановп помощникъ сѫдебнаго Комисаря при сѫщето сѫдилище. Мъчихъ ся да ги разубѣдѫ заплашвахъ ги даже нъ не успѣхъ, научавамъ ся, че тѣ били получили инструкции отъ единъ извѣстенъ кружокъ въ Пловдивъ за да дѣйствуватъ така, распорѣдете моля чрѣзъ Директора Бобчева да се телеграфира прѣдседателю окрѫжното сѫдилище да имъ забрани категорически подобно дѣйствие, защото, както ся уча Прѣдседателя билъ имъ далъ по 4 дневенъ отпускъ начиная отъ утрѣ. Отъ своя страна азъ ще извърша потрѣбно(то).

Сливенски префектъ: Ивановъ.

№ 68.

(Т.) Пловдивъ, 8 Май 1885.

Прѣдседателю Славову. Сливенъ

Ще заповѣдате строго на служащитѣ да не зематъ никакво участие демонстрации и улични шествия на 11 Май, особно ще нарѫчате това секретарю Куртеву и помощнику Комисаря Иванову. Ще ги прѣдупрѣдите за лоши сѣтнини.

Директоръ: Бобчевъ.

№ 69.

(Т.) Пловдивъ 8 Май 1885.

Околийски Сѫдникъ, Сливенъ.

Ще порѫчате всички служащи да не зематъ участие улично шествие съ демонстративни цѣли и други манифестации на 11 Май. Ще ги прѣдупрѣдите лоши сѣтнини.

Директоръ; Бобчевъ.

(Копие: Прокурору Данчеву).

№ 70.

(Т.) Сливенъ 9 Май 1885 г.

Главному управителю, Пловдивъ.

Днесь повикахъ прѣдсѣдателя на тукашно опълченско дружество Куртева и при всичкитѣ ми увѣщания и заповѣди да ся (не) допустне прѣдстоящето празднинство по извѣстната Ви вече программа бѣше принуденъ да признае изповѣда и заяви че нѣма никаква възможность да ся отклони и напустне прѣдначартаното тъй като ималъ инструкции отъ извѣстенъ въ Пловдивъ кружьокъ да дѣйствува именно по тоя пачинъ съ цѣль да се прѣдизвика и намѣси полицията та каквото да ся намѣратъ послѣ причини да ся уприкава правителството. Прося наставленията Ви какъ да постѫпя въ тоя случай.

Сливенски Префектъ Ивановъ.

№ 71.

(Т.) Пловдивъ 9 Май 1885.

Прѣдсѣдателю Славову Сливенъ.

По заповѣдь Главнаго Управителя повтарямъ вчерашна порѫка. Отговорете веднага телеграфически Куртевъ Атанасъ попъ Ивановъ ваши подвѣдомствени усмирихѫ ли сѫ и дадохѫ ли дума че ще ся прѣдпазятъ отъ противозаконни демонстрации. Казанитѣ били водачи на противозаконното движение.

Директоръ: (Бобчевъ.)

№ 72.

(Т.) Сливенъ 10 май 1885 г.

Директору правосѫдіе Пловдивъ.

2840 Отговоръ прѣдадохъ на телеграфна станция тая заранъ въ 9½ часа относително отпуска, ще Ви доложа рапортомъ 1207.

Прѣдседатель Славовъ.

№ 73.

Сливенъ 10 Май 1885 г.

Директору Правосѫдие Пловдивъ.

Прѣди получване завчерашна телеграмма бѣхъ говорилъ Куртеву за неумѣстни демонстрации; прочетохъ (на) всички служащи телеграмма(та) придружена (съ) наставления и строги забѣлежки. Всички подписаха освѣнъ Атанасъ Ивановъ кому особно заповѣдахъ да не отсѫтствува отъ канцелария. Днесъ рано Атанасъ билъ при опълченско дружество. Три пѫти (го) призвахъ — не дойде въ сѫдилище. Куртевъ обѣща че шедствие ще стане мирно. Слѣдствия за утрѣ ще явя телеграфически. 1203.

Прѣдседатель Славовъ.

№ 74.

Расписка.

Получихъ отъ прѣдседателя на постоянний комитетъ чрезъ началника на канцеларията му десеть № 10 лири турски срѣщу напечатванието на 2-и и 3-и брой на в. „Echo des Balcans“.

Краваревъ.

Пловдивъ, 10 Май 1885 г.

№ 75.

Расписка.

Получихъ отъ прѣдседателя на постоянний комитетъ чрезъ началника на канцеларията му десеть № 10 лири турски за смѣтка на в. „l'Echo des Balcans".

С. Мыларовъ.

Пловдивъ, 10 Май 1885 г.

№ 76.

Расписка.

Получихъ отъ г. Говедарева десеть [10] лири турски за смѣтка на в. „Echo des Balcans".

С. Мыларовъ.

Пловдивъ 10 Май 1885 г.

№ 77.

(Т.) Пловдивъ, 10 Май 1885 г.

Председателю Славову Сливенъ.

(Въ собственни ржцѣ.)

Неотговарянне(то) ви е повече отъ чудно. Ще ви държа за всичко отговоренъ. По заповѣдь Главнаго Управителя трѣба веднага да ми отговорите що направихте и защо сте дали отпускъ на размирницитѣ. 2840.

Директоръ: (Бобчевъ).

№ 78.

(Т.) Сливенъ, 10 Май 1885 г.

Директору правосждіе. Пловдивъ.

2836 Телеграмма получихъ тъзи заранъ, часа 6. На 2840, получихъ на часа 1·54, отговорихъ 2 (часа) слѣдъ пладнѣ поща бѣше заминала. Евя(вамъ) за отпуска(та) на Атанаса отъ 8—11 того(че) стана съ измама, като рапортира че майка му била болна. Щомъ узнахъ измамата вчера, заповѣдахъ му

да не отсжтствува никакъ отъ сждилище-то. Днесъ три пжти призованъ не ся яви. Куртеву не е давано отпускъ. Днесъ слѣдъ отговора 1207 Префекта ма убѣди да го отпусна.[1])

№ 79.

(Расписка.)

Получихъ отъ г. Прѣдсѣдательтъ на постояний комитетъ, чрѣзъ Началника на канцеларията му, петь лири турски за смѣтка на вѣстника „E.(Echo) des Balcans“.

Пловдивъ, 18 Маия 1885 г. С. Мыларовъ.

Сжщо получихъ чрѣзъ г. Краварева на 10 Мая, десеть лири за смѣтка на „E. des Balcans“.

С. Мыларовъ.

№ 80.

(Расписка.)

Получихъ отъ г. Прѣдсѣдателя на постоянний комитетъ, чрѣзъ началникътъ на канцеларията му двадесеть и петь лири турски срѣщо възнаграждението ми по участието ми въ вѣстника. (Echo des Balcans).

Пловдивъ, 10 Маия 1885 г. О. Искендеръ.

№ 81.

Възвание.

„Азъ не вѣрвамъ, че калугеръ
„Ще спаси раята
„Свободата не ще Екзархъ
„Иска Караджата“.
(Л. Каравеловъ)

Братия Българи!

Прѣдъ видъ на несносното тиранство, което съ неубоз- данна бѣснотия Турцитѣ упражняватъ днесъ въ цѣла Маке-

[1]) Краятъ на телеграмата липсва; тя е отъ прѣдседателя на сжда, Славовъ.

дония, азъ рѣшихъ да отправя една обща дума къмъ уважаемитѣ поборници за нашата свобода, които въ близското минало бѣха си изложили мѫжкитѣ гѫрди, съ священна самоотверженность срѣщу куршумитѣ на неприятеля, които, безъ прѣувеличение дт ся киже, задружно съ храбритѣ и побѣдоноснитѣ русски войски; дадоха както на цѣла Европа, така й на Турция да разберать, че въ Българитѣ не е загинала войнственностьта и храбростьта на прадѣдитѣ имъ. Самитѣ русси счетоха скромнитѣ нѣколкото Български волентирски дружини за една сила, па която можеше да ся расчита въ даденъ случай. И тѣ бѣха дѣйствителна сила. Българскитѣ волентири—Опълченци доказаха на дѣло, че сѫ достойни потомци на Крума, Симеона, Асеня, и Шишмана; че сѫ достойни братя на Х. Димитра, Ботева, Левски и Бенковски. На 11-й Августа и порано на 20-й Юлий 1877 г. тия волентирски дружини спечелиха за народа ни име и благородна гордость; тия юнаци дадоха да ся разбере че 500 годишния робъ не загубилъ войнственитѣ прѣимущества, съ които нѣкогашъ е билъ пословично страшно лице за въсточната империя. — Участьта на опълчението въ Стара-Загора, на Шипка и пр. е една епоха за нашата нова военна история.

Къмъ героитѣ на тъзи епоха излизамъ днесь и привличамъ вниманието имъ върху настоящето ми.

Братия,

Европейскитѣ сили нарочно създадоха въ Берлинский Конгресъ сегашното положение на работитѣ въ Балканский полуостровъ. За да нѣма миръ въ отечеството ни, за да е фаворизирана Турската империя заедно съ лошото си управление, за да не ся усилимъ ний Българитѣ, както политически тъй и економически, за да е нещърбенъ триумфътъ на освободителната, най-послѣ за наше голѣмо нещастие европейскитѣ сили раскѫсаха на части всичката страна толкозь скѫпо освободена; и освѣнь гдѣто дадоха на Влашко и Сърбия по една значителна часть, но оставиха Южна България подъ военна и политическа зависимость на Турция, а пакъ клетата Македония — съвършенно подъ прямото варварско нейно управление. И ето вече 7 години отъ какъ въ тая послѣдната владѣе всевъзможенъ произволъ отъ страна на

турското управление и турското население; 7 години сѫ вече гдѣто постоянно и ежедневно ся извършватъ, всякакъвъ видъ тирания, насилие, грабителства и убийства надъ покорната Султанова рая — нашитѣ братя македонски българи! Печатътъ и словата по митингитѣ не толкозь достатъчно ни очъртаватъ истинското плачевно положение на македонский българинъ. Нъ тая злочеста часть отъ общото българско отечество нѣма гаранция нито за честьта и имота, нито за живота на българина, всичко, което на този часъ происхожда тамъ, е една горчива подигравка съ человѣческото значение. О, това положение е една жестока прѣграда за чистото и невинното стрѣмление на Българский народъ да живѣе като народъ съ бѫѫще и задача . . . . И, за жалость, тая прѣграда умишленно е устроена и поддържана отъ прѣдставителитѣ на цивилизацията, — отъ образованитѣ управители на християнскитѣ европейтки държави! . . . . Каква ирония! . . . Каква подигравка съ участьта и бѫдщето на единъ народъ. . . .

Нъ не. Тѣглата и ужаситѣ на македонский българинъ трѣбва да иматъ край, сѫщо както имаха и нашитѣ тукъ. Часътъ на освобождението клѣтитѣ наши братя, не ще никакви прѣдготовления за да удари. Часътъ трѣбва да докараме ний, и то като братия на страдалцитѣ и като вчера излѣзли отъ сѫщий огьнь насъ никой другъ нѣма да испрѣче прѣдъ Европейската дипломация .въпросътъ на македонското освобождение. Пообмислете това и ще ся увѣрите, че нѣма другъ исходъ освѣнь нашето притичание на помощь на македенецътъ. Освободителката ни Русия, кой знае по какви съображения, или нейни държавни интереси равнодушно глѣда на террорътъ, който царува въ онази страна, за която въ единъ межоународенъ трактатъ, подписанъ и отъ самата нея, сѫ прѣовидени и ужь гарантирани още прѣди 7 години щогодѣ человѣчески правдини и человѣческо управление. Равнодушно глѣда тя, че сѫщитѣ клания и ужаши, сѫщитѣ варваршини, които трогнаха покойниятъ Царь-Освободителя и го прѣдизвикаха да отвори война, сѫ извършватъ даже въ поголѣмъ размѣръ. Тъй като е, отъ гдѣ трѣбва да нжидаме помощь за прѣкращението на това несносно положенне въ Македония? Не трѣбва ли сами да ся захванемъ за работа? азъ привличамъ вниманието на всичкитѣ българи въ освободенитѣ части отъ отечеството ни и частно на храбритѣ опълченци

върху слѣдуемий отговоръ на послѣдното ми питание. Не ся съмнѣвамъ че отговорътъ ще е утвърдителенъ. Чистонароднитѣ интереси на общото българско отечество диктуватъ на всѣкой патриотъ българинъ да ся съгласи съ мене, че нѣма другъ исходъ освѣнъ да ся заловимъ за оржжие и да възстанемъ срѣщу варварщината и тиранията. Македония вика за помощь! . . . Намъ прѣдлежи активно участие въ подобрѣние положението ѝ. На храбритѣ опълченци ся прѣдставляватъ лавритѣ на 1877 г.

Нѣма съмнѣние, че историята на всичкитѣ освободителни революции на свѣтътъ, и частно наши, трѣбва да ни послужатъ за огледало, прѣдъ видъ на неминуемата кървава борба за свободата и человѣчески правдини на милото ни отечество.

Безъ най-малко колебание, ний сме задлъжени да ся втуримъ въ тъзи борба, като си споинимъ клѣтвата, която сме дали подъ първото българско знаме 1877 г.

Нѣкой членове отъ наший народъ, като занимаватъ високи положения, заставлявани, кой знае отъ какви съображения и интереси, принудени сж да задушаватъ естественитѣ влечения на българскитѣ сърдца и излазятъ устно или чрѣзъ печатътъ да прѣпоржчва нѣкакво безконечно и мжчително търпение и ожидание, нѣкакви съображаеми сгодни врѣмена и пр. Азъ съвѣтвамъ щото таквизи да не намиратъ отзивъ у откровеннитѣ истински български патриоти; съвѣтвамъ да ся не поколебава нашата съвѣсть и нашитѣ чисто-патриотически стрѣмления. Ний, който сме опитни да посрѣщаме гърди съ гърди неприятельтъ въ кървавата освободителна война; ний, които по́-сжщински и по-отблизо знаемъ какъ ся гони и поразява мрьснийтъ тиранинъ, — никакво внимание не трѣбва да обрьщаме къмъ мждруванията на такива господа. Ако тѣ [нашитѣ дипломати] прѣдвиждатъ нѣкакви неприятни послѣдствия за общото отечество отъ распалванието на едно кърваво възстание въ страждущата страна, и ако тѣ основаватъ тия си далновидни разсжждения на данни, черпени може би изъ политическата и дипломатическа сфера, — то ний не сме по-малко справедливи да имъ противопоставимъ, че нашето свящещно рѣшение ся основава на данни, черпени изъ фактический терорь владѣющъ въ неотемлемата часть на отечеството ни. Братия, за подкрѣпление на казанното ми, азъ сьмь въ състояние да ви прѣдставя купъ печални и възмутителни

факти отъ лошо управление и безпощадно измжчвание стотини хиляди наши еднокръвни братия; факти отъ тирания, грабителства, посегателства и насилствование на семейната честь, безбройни ежедневни убийства и всякакви други потрясяющи плодове отъ едно безчеловѣчно и варварско управление изобилватъ, за да оправдаятъ и подкрѣпятъ горнето заключение. Съ истинско прискърбие трѣбва да констатираме още, че това невъзможно управление е поддържано отъ образованитѣ европейски правителства.

Не желая да сме несправедливи, когато ся косноваме до този важенъ въпросъ, и за това прѣпоржчвамъ на минута да признаемъ, че европейскитѣ сили водятъ положенисто на работитѣ въ Балканския полуостровъ, всякогашь споредъ собственитѣ си държавни интереси; и така тѣ сж справедливи спрямо себе си, гдѣто поедържатъ турската империя заедно съ безчеловѣчното ѝ управление. И ето именно за това тѣ сж несправедливи спрямо насъ българитѣ. Противъ тази несправедливость, ний сме прѣдизвикани да протестираме, но не вече съ думи, или оплаквания: достоіѣнието ни като народъ комуто ся прѣдвижда бждащето диктаторство на Балканский полуостровъ, задлъжава ни да протестираме съ оржжие и кървава борба.

Затова, азъ счетохъ за моя свята длъжность да призова храбритѣ поборници за свободата на отечеството ни да ся сгрупиратъ часъ по-скоро подъ знамето на освободителната революция, да истеглиме ножьтъ и да ся втуриме въ беззащитната Македония за прогонвание мрьсний тиранинъ и за щастливото освобождение изъ ноггьетѣ му нашитѣ братия. Разумѣва ся че Македонский българинъ веднага ще ся ободри, и ще ся хване за оржжието, щомъ като нашитѣ прѣкрьстосатъ планинитѣ и полетата му. Нѣма нужда да ви увѣрявамъ, че възстанието ще бжде всеобщо и кърваво; но не ще подозрѣние, че храбритѣ македонски синове при първий знакъ ще възстанатъ като единъ человѣкъ съ оржжие въ ржка, за да отърсятъ отъ плѣщитѣ си яремътъ на тиранията и варварщината. Ний трѣбва безъ най-малко съмнѣние да расчитаме на това.

Нека прочее, пристжпимъ къмъ бързото сгрупирвание и организирание на храбритѣ чети и слѣдъ призовавание на Божията помощь, незабавно да ся отправимъ къмъ испълнението на завѣтната задача.

Братия,

Свободата иска жъртви, а не молба и безъ жертва нѣма сполука. Свободата съ тостъ ся не печели, а съ кръвь. На това сѫ почнали да ни подсѣщатъ даже съвършено чужди намъ хора — приятели на свободата и человѣчеството. Голѣмъ срамъ е за насъ българитѣ да ожидаемъ помощь всякога отъ чужди рѫцѣ. Честьта на народътъ ни и бѫдущето на общото ни отечество трѣбва да сѫ девизътъ на всякого отъ насъ!

Напрѣдъ, прочее!

Богъ да благослови священното ни прѣдприятие.

. . . . 1885 г.

Илия Куртевъ.

№ 2765
18 Май 1885 год.
Бургасъ.

№ 82.

(Т.)[1]

Префекту.

Допълнение 2764 Възвания въ Карнобатъ раздавани отъ самия жандармерийски командиръ Векилова. Генерала телеграфира за незабавното му арестувание и предавание на сѫдъ. Вий же вземѣте всички нуждни мѣрки за недопущание разнасяние на възвания, испитайте отъ кого, какъ сѫ били испратени и ако се окажатъ и други виновни, предайте суду, а намъ извѣстѣте слѣдствие като съ първа поща ни испратите и единъ екземпляръ отъ възванията.

(Главенъ Секретарь Начовъ).

№ 2764.
18 Май 1885 год.

№ 83.

(Т.)[1]

Префекту Бургасъ, Стара-Загора, Хасково, Т.-Пазарджикъ, Пловдивъ и Сливенъ . . . . .

Въ Карнобатъ и Сливенъ днесъ сѫ се распрьснѫли печатани възвания носящи подписъ Илия Куртевъ, испратени въ свързани пакети по пощата и призиваюущи население и опълченци да съставятъ чети и преминятъ въ Македония

---

[1]) Шифрована.

за възстание. По заповѣдь Главнаго Управителя предлагамъ да бдите строго и да недопустните по никой начинъ распространение(то) имъ. Ако видите да се раздаватъ, веднага да ги конфискувате а раздавачитѣ да предадете на сѫдъ.

Начовъ.

№ 925.
19 Май 1885 год.
Пловдивъ.

№ 84.

До Господина Пловд(ивския) Окр(ѫженъ) Прокуроръ.

Г-не Прокуроре,

Спорѣдь достовѣрни свѣдения изъ Область-та, именуемийтъ Илия Куртевъ, опълченецъ, е издалъ една напечатана прокламация, подписана отъ самаго него, съ която той призовава населението [Българско] да са вдигне на орѫжие противъ Държавата. Тази прокламация, както и по подробни свѣдения по това дѣло, ще Ви са доставятъ направо отъ Г-нъ Директорътъ на Правосѫдието. По тази причина вчера, часътъ въ 7 послѣ пладнѣ са арестува въ приврѣменний затворъ вишеказаний Илия Куртевъ и още като негови съучастници: Тодоръ Гатевъ, Аргиръ Гарговъ, Спирдонъ Костовъ, Спиро Стефановъ и Яковъ Дамяновъ.[1])

Като Ви съобщавамъ това, за Ваше надлежно распореждание, притварямъ Ви въ настоящето си една притурка на в. „Южна България“ съ дата 18 Май т. г., въ която, както ще видите, са напада правителството по единъ най-непростителенъ начинъ и още са клѣвети, че полиция-та била по улицитѣ гражданитѣ и пр., нѣщо, което е чиста клѣвета.

При това Ви явявамъ, че снощи г-нъ Тончевъ, адвокатъ, дохожда въ управлението ми и поиска да са освободи Тодоръ Гатевъ подъ негова гаранция.

Полицмейстеръ Майоръ Коростелевъ.

---

[1]) Сѫщинския мотивъ за арестованието се прикрива. Групата задържани младежи зели инициатива, на чело съ Захарий Стояновъ, да отпразднуватъ на 19 Май спомена за Ботева. Сѫщия день правителството чествувало праздника на султана и отложило тържеството за Ботева на 21 Май. Оттукъ и взаимното възбуждение и многото арести. Възванието на Куртева е само привиденъ претекстъ. Разбира се, тая намѣса на правителството въ частния животъ и въ невинната привързаность на хората къмъ исторически спомени е нѣщо повече отъ липса на тактъ. Особно, като се земе прѣдвидъ, че Румелия е автономна область, дѣто свободния печатъ и свободнитѣ убеждения сѫ осветени. Оттукъ и моралното прѣвъзходство и силата на оноя група прѣслѣдвани и задържани.

Д. В. Д.
Пловдивский Полицмейстеръ
№ 938
20 Май 1885 год.
гр. Пловдивъ.

№ 85.

До Г-на Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и пр.

Господинъ Директоре,

Именуемий-тъ Илия Куртевъ, опълченецъ, тѣзи дни е издалъ едно напечатано възваніе, подписано отъ самаго него, съ което той призовава населеніе-то [Българско] да ся вдигне на оржжіе противъ Държава-та. Споредъ достовѣрни свѣденія, много екземпляри отъ това възваніе были испратени изъ Область-та и на нѣкои мѣста сж были хванали такива отъ власти-тѣ. По тази причина на 18-й того вечерь-та часъ-тъ въ 7 ся арестува въ приврѣменний затворъ вишеказанний Илия Куртевъ и още като негови подозрѣни съучастници: Тодоръ Гатевъ, Аргиръ Гарговъ, Спирдонъ Костовъ, Яко Дамяновъ и Спиро Стефановъ.

Вслѣдствіе на това, още прѣзъ вечер-та редакторитѣ на в. „Южна България“ издали една притурка, съ която ся напада правителство-то по единъ най-непростителенъ начинъ и още ся клѣвети, че Полиция-та бияла по улици-тѣ граждани-тѣ, нѣщо, което е чиста клѣвета.

Всичко това съобщихъ Г-ну Пловдивскому Окржж.(ному) Прокурору съ писмо отъ 19-й истаго № 925, като му изпратихъ и единъ екземпляръ отъ речената притувка на в. „Южна България“ за надлежно отъ негова страна распорежданіе.

Прѣзъ тая сжщата вечерь, нѣкои г-да, до колко-то можахъ да узная, Д-ръ Странски, Беневъ, Захари Стояновъ, Ив. Андоновъ, Ив. Стояновичь, К. Калчовъ и др. сж събрали въ една кжща въ „Мараша“ на засѣданіе и рѣшили да възбунтуватъ народа отъ нѣкои махли на града за да отиде и освободи, ако не съ добъръ начинъ, то съ сила затворени-тѣ.

Нека ми бжде позволено да спомѣнж, мѣжду това, какъ било наредено отъ нѣколко лица да се произведе нарочно скандалъ на 19-й того.

Прѣди 15—20 дни станало едно събраніе въ Марашко-то училище отъ около 200—300 души граждани, въ което едногласно рѣшили щото праздникъ-тъ на Славянски-тѣ просвѣтители „Св. Кирилъ и Методии“ на 11-й того Мамя, да

се празнува най-тихо и мирно и никой да не дава поводъ за скандалъ. Въ това сѫщо-то сбраніе, станало дума, какъ и кога трѣбва да ся отпразднува память-та на Българский поетъ Хр. Ботевъ. Събраніе-то рѣшило че трѣбва да му ся направи панахида на 21-й Маий въ црьква-та „Св. Кирилъ и Методий“ и за тази цѣль избрало една 5-то члена коммисия, да земе грижата за това.

Устроители-тѣ на скандалъ-тъ [на 19-й того], като взели прѣдъ видъ че на 19-й Май е рожденний день на Н. И. В. Султана, събрали ся пакъ въ Мараша и рѣшили щото да ся празднува память-та на Ботева не на 21-й Май, а на 19-й — за да може да стане сблъскваніе между Българи и Турци и по този начинъ да ся компромитира Н. В. Прѣвъсходителство, Главний Управитель и правителството му. Въ това събрание, до колко-то можахъ да узная, освѣнь вишепомѣнжти-тѣ лица, присжтствували и Тодоръ Гатевъ, Спасъ Турчовъ, Аргиръ Гарговъ и Илия Куртевъ. Избрали сж сами себе си за коммсия и напечатали една программа съ която призовавать народа да празднува память-а на Хр. Ботева на 19-й Май и още прѣдвиждать въ неж че шествіе-то ще ходи изъ разни-тѣ махали на града съ знамена и че ще ся казвать слова и пр. Тази программа ся яви на 1-й того и направи твьрдѣ лошо впечатленіе на мнозина благородни хора, които на часа узнаха че измѣнението на дата-та, за памѣть-та на Ботева е направено умишленно, съ цѣль скандалиозна и партизанска.

На 18-й истаго, опълченци-тѣ и нѣкои други граждани, направили едно събраніе въ хотелъ „Марица“, и слѣдъ като осждили самозванна-та комисия, която си позволила съ партизанска цѣль да отмѣня решеніе-то на първото Марашко събраніе, напечатали едно извѣстие въ тази смисъль и съ което явявать на народа да не взема никакво участіе въ некакво си празднуваніе за Ботева на 19-й а на 21-й Маий, както е рѣшено. Противъ това извѣстие ся явява друго отъ устроители-тѣ на скандалътъ и канять народа да не слуша опълченци-тѣ и да си празднувать на 19-й.

Сутрить-та рано вишеспомѣнжти-тѣ Г-да ся разшаваха изъ Марашка-та махала и явно проповѣдваха да отива народа въ градина-та и отъ тамъ — въ конакъ-тъ да освободять арестовани-тѣ. Часътъ около 11½ прѣди пладнѣ ся събраха въ градината около 20—30 души и нѣкой си Патевъ

учитель въ Маранко-то общинско училище, почна да говори и хули правителсcво-то за гдѣто произволно било арестувало извѣстнитѣ 5 лица и прѣдлагаше да отиде народа по какъвто и да е начинъ да ги освободи. Слѣдъ него, захвана да говори, още по-распалено, Зогравски, учитель отъ Областната гимназия, и слѣдъ като прикачи на Правителство-то най-недостойни епитети, прѣдложи на народа сѫщото т. е. да отиде насила да освободи затворени-тѣ. Слѣдъ това тълпа-та ся отправи къмъ правителственний домъ а изъ мѣжду неѭ Г-да Г. Беневъ, Андонъ Каблешковъ, Ганю Атанасовъ, офицеръ и И. Д. на Военний Прокуроръ, Захарий Стояновъ, Ив. Стояновичь, Славчо Кесяковъ, Гр. Караджовъ и пр. подсѫскваха тълпата да ся държи здраво и въ случай на нужда да противостои на правителство-то. Нѣкои отъ тия Г-да, даже, съвѣтваха тълпата да биятъ полицейски-тѣ комисари и менѣ като полицмейсторъ.

Когато тълпата ся доближи до дворътъ, врати-тѣ ся затвориха и азъ като бѣхъ вѫтрѣ [въ дворътъ] доближихъ ся до врати-тѣ и прѣзъ рашетката ги попитахъ що желаятъ. — Тѣ ми отговориха че искатъ да ся отворятъ врати-тѣ за да отидатъ при Н. В. Прѣвъсходителство, Главний Управитель. Отговорихъ имъ че по този начинъ Н. В. Прѣвъсходителство не ще ги приеме, а тѣ ми възразиха че иматъ намѣреніе да строшятъ врати-тѣ и да влѣзѫтъ. Казахъ имъ че ако тѣ мислятъ да направятъ това, то ще ся заповѣда на войската да испълни длъжностьта си и слѣдствията ще бѫдѫтъ много лоши. Подиръ това избраха изъ мѣжду себе си една четверо-членна комисия, състояща отъ Г-да П. Зографски, учитель, Патевъ, учитель, Стоиль Търневъ и още едно лице, на което името му ми е неизвѣстно, които ся прѣдставиха прѣдъ Н. В. Прѣвъсходителство. Слѣдъ малко коммисията ся завърна и тълпата ся разнесе къмъ градината, но и тамъ недоволни-тѣ продължаваха да нападатъ правителството.

Ето имената на по-главнитѣ лица, които явно подстрѣкаваха населението да се бунтува противъ правителство-то.

Чиновници: Г-да: Захарий Стояновъ [изслѣдователь], Георги Беневъ [сѫдия], Ив. Андоновъ [Сюбститутъ Плов. Окр. Прокур.], Андонъ Каблешковъ [Сюбститутъ Гл. прокур.], Ив. Стояновичь [Секретарь Дирекц. Правосѫдіе], Тодоръ Стоевъ [Префектуренъ Съвѣтникъ], Ганю Атанасовъ [И. Д. Воен. Прокуроръ], Григоръ Караджовъ [учитель въ Обл. гимназия], П. Зографски

[учитель въ Обл. гимназия], Сл. Кесяковъ [учитель въ Обл. гимназия], А. Герджиковъ [писаръ въ Пост. Комитетъ], Барзовъ [писаръ въ Дирекц. Общ. Сгради], Христо Калѣвъ [писаръ въ Пловд. Окр. Прокур.], Спасъ Турчовъ [Бирникъ въ Град. Съвѣтъ], Милю . . . . [членъ въ Град. Съвѣтъ].

Не чиновници: Г-да: Д-ръ Странски, К. Калчовъ, Тончевъ, Неболсинъ, Патевъ [учитель въ Мараш. училище].

При това изпращамъ Ви съ настоящето, за свѣдение, прокламацията отъ Ил. Куртевъ, притурката на в. „Южна България", программата, издадена отъ самозванната коммисия за память-та на Ботева и контра извѣстието на сѫщата коммисия.

Приимете, Г-не Директоре, увѣреніе въ отличното ми къмъ Васъ почитание.

Полицмейстеръ Майоръ: Коростелевъ.
Секретарь: Ив. Свирачовъ.

Главный Секретарь
№ 2790
Г. Пловдивъ 20 Маія 85 год.

№ 86.

До Н. В. Прѣвъзход(ителство) Главный Управитель на Източна Румелія.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ допълненіе на рапорта си отъ 15 того подъ № 2604, имамъ честь да Ви приключа въ настоящето си, за свѣдения, прѣписъ изъ секретный-тъ рапортъ на Г. Сливенскый префектъ отъ 15 сѫщаго подъ № 27/30, касателно до начинътъ по който сѫ е отпразнувалъ въ Сливенъ праздникътъ Св. Кирилъ и Методій.

Благоволѣте и пр.

Главрый секретарь и пр.
Началн. на канцел(арията) и пр.

Д. В. Д.
Префектъ на
Сливенский департаментъ
№ 27
Г. Сливенъ 15 Май 1885.

№ 87.

(Секретно.)

До Господина
Главний Секретарь и пр. въ гр. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Въ допълнение на депешата ми № 25 отъ 12-й того и въ отвѣтъ на Вашата № 2574 носяща сѫщата дата, имамъ

честь да Ви доложж, че благодарение на строгитѣ и навременни мѣрки, които употрѣбихъ, почти нищо отъ программата начартана отъ тукашното опълченско Дружество за празднуванието на 11-й Май не ся изпълни.

На 10-й того въ 8 часа зараньта, както Ви и съобщихъ съ депешата си № 24 отъ сжщий день, около десетина души опълченци безъ да ги осѣти властьта, взели знамето си което държатъ, както Ви е извѣстно, въ църквата Св. Димитрий и безъ никакъвъ шумъ заминали за манастиря Св. Петка, гдѣто сж готвяхж да празднуватъ на другий день, като разчитали че вслѣдствие поканата която бѣхж разпръснали на всѣкадѣ, тамъ ще се стече много народъ. Както, обаче, Ви и съобщихъ съ депещата си № 25, на 11-ий прѣзъ деньтъ на манастиря е имало само три семейства отъ Сливенъ и нѣколко семейства селски, така щото нищо отъ начертаната программа не сж осжществи тамъ.

Слѣдъ получението на депешата Ви № 2539, азъ дадохъ категорическа заповѣдъ на жандармерийскитѣ власти да не допущатъ ни най-малката демонстрация отъ страна на опълченцитѣ, вслѣдствие на което на манастиря ся испратиха достатъчно число жандарми.

Спорѣдъ устнитѣ донесения на Г-на Окржжний Жандармерийский Комисаръ излѣзва, че занесеното на 10-й того знаме било просто турено въ мънастирската църквица и на 11-й и 12-й опълченцитѣ ѣли и пили съвсѣмъ на особно.

На 13-й прѣзъ деньтъ сж даде заповѣдъ на жандармитѣ да ся завърнатъ въ сливенъ. така като на мънастиря освѣнъ десетината опълченци не е имало никой другъ и нѣмаше нужда да се държатъ жандармитѣ тамъ повече време.

Нъ понеже азъ се бояхъ да не би, въпрѣки формалното обѣщание на Куртева, опълченцитѣ да подърнатъ пакъ знамето си въ Сливенъ и да демонстриратъ, заповѣдахъ та сж поставихж нѣколко поста на край градътъ, съ заповѣдъ ако би да искатъ опълченцитѣ да внесжтъ знамето си въ градътъ, да имъ ся непозволява.

Въ понедѣлникъ слѣдъ пладнѣ сжщитѣ десетина души опълченци сж появиха носящи неразвито знамето си и исказали желание да го внесжтъ по единъ тихъ начинъ пакъ на старото му мѣсто въ църквата Св. Димитрия, но жандармитѣ не имъ позволили, взели знамето имъ и го занесли

и оставили въ църквата на прѣдградието Ново Село, а опълченцитѣ сж завърнахж въ градътъ.

Като Ви долагамъ за всичко това, азъ съмъ на мнение, Г-не Главний Секретарю, че не би било злѣ да ся унищтожеше Сливенското Опълченско Дружество, така като то почна да върши работи съвсѣмъ извънъ цѣльта прѣдвидена въ Устава му и по-дългото му сжществувание неможе да служи освѣнъ за произвеждане на скандали, които ще бждатъ едно постоянно и безполезно главоболие за правителството. Уничтожението му ми ся вижда толкова по-вече необходимо, защото то е почнало да служи не на цѣльта съ която бидохж съставени тия дружества, но на единъ извѣстенъ въ Пловдивъ кружокъ, цѣльта на който е само да компромитра властитѣ и да докара страната до анархия. Въ всѣкой случай ще чакамъ заповѣдитѣ Ви.[1])

Прибавямъ при това, че спорѣдъ носящитѣ ся изъ градътъ слухове, Опълченското Дружество сж готвяло да празднува пакъ на 19-й того, въ недѣля, въ память на прѣминуването на Ботевата чета. Разбира ся, че слѣдъ инструкциитѣ, които вече имамъ, азъ нѣма да дозволж да стане нищо подобно.

Благоволете, и пр.

Префектъ: Д. Х. Ивановъ.

Програма на Българскиятъ Таенъ Централенъ Революционенъ Коммитетъ.

1. Българскиятъ Т. Центр. Революционенъ Коммитетъ има цѣль окончателното освобождение на Българский народъ чрѣзъ революция морална и съ оржжие.

2. За (да) бжде испълнена тая цѣль, дозволява ся сѣко срѣдство: пропаганда, печатъ, оржжие, огънь, смърть и пр.

3. Коммитета строго ще ся придържа о това, че българский народъ трѣба да живѣе задружно съ сичкитѣ съсѣди на Балканский полуостровъ и желае да си състави съ тѣхъ една федерация отъ свободни земи, защото само въ такъвъ случай като може да ся противостои на сѣки вънщенъ натискъ, ще има истинска свобода.

---

[1]) Душа на споменувания тукъ кружокъ е Захарий Стояновъ, който само нѣколко дни по-кжсно, почна да редактира епохалния за съединението вѣстникъ „Борба“. (№ 1 на „Борба“ е отъ 28 май). Въ кружока, сж влизали всички ония лица, изброени въ рапорта на полицмейстера, помѣстенъ малко по-напрѣдъ. Едноврѣменно този кружокъ основава Таенъ Централенъ революционенъ комитетъ за постигване съединението — по образецъ на революционния комитетъ въ Влашко и България до освобождението.

4. Коммитетътъ желае щото тая земя, която е населена съ Българе, да се управлява по Български, т. е. съобразно съ нравитѣ, обичаитѣ и характерътъ на българскиятъ народъ, а онии земи, които сѫ населени съ Ромѫни, съ Сърби, съ Черногорци и съ Гърци, да ся управляватъ съобразно съ характерътъ на ромѫнскийтъ, срьбскийтъ, черногорскийтъ и грьцкийтъ народи.

5. Нека всѣка народность уварди своята свобода и да ся управлява по своята собственна воля. Ние не желаеме чуждото, т. е. онова, щото не е наше, но не желаеме да дадеме и другиму своето.

6. Ние желаеме за себе си свобода народна, свобода лична и свобода религиозна; съ една дума, свобода человѣческа и за това желаәме текъва сѫща свобода и на нашитѣ приятели и съсѣди. Ние не желаеме да владѣеме надъ другиго и за това не дозволяваме да ни владѣятъ и другитѣ.

7. Ние причисляваме въ числото на нашитѣ врагове и противници и ония български изроди и чорбаджии, които прѣчатъ на народната ни цѣль и ще ги прѣслѣдваме на сѣкждѣ и всякога. Ще прѣслѣдваме ние така сѫщо и ония гладни за власть държавници и държавни мѫже, които посѣгнатъ на народната ни свобода по какъвъ и да е начинъ.

8. Коммитетътъ не възстава противъ народитѣ, които и да били тѣ, но противъ тѣхнитѣ правителства, които ся стрѣмятъ да поробятъ нѣкои части отъ нашето отечество, — съ една дума, ние считаме за приятели всичкитѣ народности, които съчувствуватъ на нашето священно и честно дѣло, безъ да глѣдаме на вѣра и народность.

Уставъ на Българскиятъ Таенъ Централенъ Революционенъ Комитетъ.

Глава I.

Ц ѣ л ь.

Чл. 1. Българскиятъ Т. Ц. Революционенъ Комитетъ трѣбва да приготви и да довърши окончателното освобождение на отечеството ни чрѣзъ слѣдующитѣ срѣдства: а) да распространява между нашиятъ народъ идеи за истинска свобода за единъ бунтъ за гдѣто е нуждно чрѣзъ пропаганда; а тая пропаганда ще да става чрѣзъ частнитѣ комитети и чрѣзъ печатътъ, т. е. чрѣзъ вѣстници, манифести, прокламации, брошури и пр. гдѣ както се намѣри за нуждно; б) да достави сичкитѣ нуждни потрѣбности за извършванието на революцията и да приготовлява бунтътъ материално, т. е. да скрои нуждниятъ военнъ планъ, да назначи военни водители [воеводи], да улесни съ сѣко срѣдство въорѫжаванието, да дава на народътъ нуждннтѣ наставления за бой и пр.

Глава II.

Устройство на комитетското Управление.

Чл. 2. — Както Българский Централенъ Революционенъ, така и всѣки частенъ коммитетъ ся съставятъ отъ некомпрометирани прѣдъ българскиятъ народъ българе, т. е. отъ родолюбци и отъ рѣшителни, тайни и постоянни лица.

Чл. 3. Мѣстоприбиванието на централний комитетъ е неизвѣстно: то е на всѣкждѣ и никждѣ, — затова и всѣки членъ дѣто и да бжде може да прѣдставлява всичкийтъ централенъ комитетъ, ако той има въ ржцѣтѣ си пълномощно писмо.

Чл. 4. За испълнение на прѣдначьртаната си цѣль, централнийтъ комитетъ съставлява и частни революционни български комитети, които ще ся управляватъ така сжщо, както и централнийтъ.

Чл. 5. За наказание за прѣстжпленията и за наглѣдвание на работитѣ на частнитѣ комитети, централниятъ комитетъ има и една тайна полиция отъ избрани юнаци, рѣшителни вѣрни и постоянни люде.

Чл. 6. За улеснение на сношенията между централнийтъ и частнитѣ комитети ся съставляватъ тайни пощи, изъ които всяка една зависи отъ онзи комитетъ, който я съставлява. Бройтъ на пощенскитѣ членове е неопрѣдѣленъ.

Глава III.

Съставъ на комитетътъ.

Чл. 7. Както централнийтъ, така и сѣки частенъ комитетъ ся съставляватъ отъ слѣдующитѣ лица: а) прѣдсѣдатель, б) подпрѣдсѣдатель, в) касиеръ, г) секретарь, д) началникъ на тайната полиция, и е) неопрѣдѣлено число членове, които ще раздѣлятъ длъжноститѣ помежду си, съобразно съ способноститѣ на всѣки единъ.

Чл. 8. Членоветѣ на тайната полиция ще ся избиратъ само отъ централнийтъ комитетъ. Числото на тия членове е неопрѣдѣленъ.

Чл. 9. Частнитѣ коммитети ся съставляватъ и управляватъ както и централний.

Глава IV.

Длъжноститѣ на комитетътъ и на всѣки единъ работникъ въобще.

Чл. 10. Прѣдсѣдателитѣ на централнийтъ и на частнитѣ комитети иматъ право да свикватъ извънрѣдни събрания, когато и да стане нуждно.

Чл. 11. Прѣдсѣдательтъ е длъженъ да нагледва испълняватъ ли длъжноститѣ си подпрѣдсѣдательтъ, касиерътъ и другитѣ членове.

Чл. 12. Подпрѣдсѣдателитѣ сж помощници на прѣдсѣдателитѣ.

Чл. 13. Кассиерьтъ на централния комитетъ ще приема пари отъ частнитѣ комитети, или отъ други кои и да сѫ мѣста и ще дава расписка подъ номеръ; той ще ги записва въ кассовата книга и ще яаява (заявява) за тѣхъ на коммитета, за да ся записватъ и въ главната комитетска книга.

Чл. 14. Кассиерътъ на централнийтъ комитетъ ще дава пари на всѣкждѣ и за всичко, но само съ разрѣшението на комитетътъ. Всѣко едно рѣшение, за да ся дадѫтъ пари, трѣбва да става писменно.

Чл. 15. Кассиерътъ на всѣки частенъ комитетъ ще събира пари отъ комитетскитѣ членове и отъ други родолюбиви лица, на които ще дава расписки за приетото количество. Тия пари ще ся даватъ на главнийтъ кассиеръ само по заповѣдьта на центр. комитетъ.

Чл. 16. Всѣки частенъ комитетъ ще ся старае да приготовлява хора за бой спорѣдъ чл. 1-й глава I, като полага особенни грижи за събиранис пари, които сѫ потрѣбни за поддържанието на комитетскитѣ нужди и прѣди и подиръ захващанието на революцията.

Чл. 17. Частнитѣ комитети сѫ длъжни да съобщаватъ на централ. комитетъ: а) отъ колко села ся състои околностьта имъ; б) въ кое село колко жители има, отъ каква народность и по колко; в) колко има българи юнаци, способни да носятъ орѫжие и колко сѫ готови на прьвъ позивъ; г) колко орѫжие и какво е; д) има ли въ околностьта имъ хора способни за войводи и на кое мѣсто ся намиратъ; е) колко може да ся събере въ нуждно врѣме жито, ичмикъ, сѣно, слама и всичко, щото е потрѣбно за хората и за животнитѣ; ж) колко може да има волове, овце, крави, коне, кози и др.; з) колко ахъри има и за по колко животни.

Чл. 18. Никой отъ частнитѣ комитети не може да стѫпи въ сношение съ дѣйци отъ други народности относително за народната ни цѣль, освѣнъ съ позволението на централ. комитетъ.

Чл. 19. Всѣки членъ отъ който и какъвто и да е комитетъ — ако бѫде принуденъ да ся отдалечи отъ градътъ, или отъ селото, дѣто живѣе, той е длъженъ да каже на комитетътъ отъ който зависи.

Чл. 20. Всѣки членъ отъ революционернитѣ работници трѣба да знае самъ и да таи на сърдцето си онова, което му е повѣрено. Той не трѣбва да казва, — не трѣбва да каже ни да загатва за такива работи, — ни на любовница, ни на жена, ни на дѣца, нито другиму, който може да издаде тайната. Само на ония, които могатъ да пазятъ тайната, той може да загатне нѣщо и когато вече ся увѣри, че и тѣ желаятъ заедно съ него да дѣлятъ щастие и нещастие на бойното поле, то може да ги приеме като членове съ съизволението на частний коммитетъ, подъ който и той зависи.

Чл. 21. Ако нѣкой отъ революционернитѣ работници падне въ бѣда, то сѣки отъ другаритѣ, т. е. всѣки революционеренъ членъ е длъженъ да му помогне като види извѣстнийтъ знакъ.

Чл. 22. Ако ся появи нѣкой непознатъ човѣкъ и ако поиска въ името на централ. комитетъ да буни народътъ, или да прави други подобни нѣща, то ако би той ималъ даже и нуждниятъ знакъ [може би откраднатъ, или земенъ съ силата на орѫжието], — въ

такъвъ случай, който членъ и да е, щомъ види това е длъженъ да яви на централний коммитетъ; а пъкъ човѣкътъ ще се прѣслѣдува и убива отъ тайната полиция.

Чл. 23. Ако ся случи да падне лозинката въ неприятелски ржцѣ, то въ такъвъ случай, който изъ членоветѣ и да ся научи за това, длъженъ е изведнажъ да яви работата на своятъ комитетъ.

Чл. 25. Тайната полиция е длъжна: а) да наглѣдва тайно дѣлата на революционернитѣ работници въ градътъ си и да ги съобщава на централнийтъ комитетъ; б) да испитва и да ся увѣрява въ точностьта и въ вѣрностьта на тайната поща; в) да шпионира правителственната полиция; г) да глѣда щото заповѣдитѣ на централ. комитетъ да ся извършватъ, т. е. да наказва прѣстжпницитѣ; д) споразумѣнията на тайната полиция съ централ. комитетъ ще да ставатъ само съ едно лице, което централ. комитетъ е назначилъ и което е въ сжщото врѣме управитель на другитѣ ѝ членове.

Чл. 26. Членоветѣ на тайната поща трѣба да сж хора тайни и юнаци, Тѣ сж длъжни да прѣнасятъ писмата и писменнитѣ, или устнитѣ рѣшения и заповѣди на комитетитѣ вѣрно и буквално, безъ да притурятъ нѣщо отъ себе си и безъ да забравятъ нѣщо отъ поржченията, които имъ сж направени.

Чл. 27. Войводитѣ сж длъжни: а) да прѣглѣдватъ позицитѣ на Българско; б) да избиратъ и опрѣдѣлятъ бранителни точки, ѝ да направятъ нуждитѣ фортификационни точки планове за укрѣплението имъ; в) да направанъ (направятъ) планъ за революцията; д) да приготвятъ нуждниятъ воененъ законъ и е) найпослѣ да дигнатъ народнитѣ знамена и да провъзгласятъ народната свобода.

Чл. 28. Всѣки членъ който приима участие въ работата за освобождението на България е длъженъ да разумѣе и да изучи добрѣ съдържанието на тоя уставъ.

Глава V.

Срѣдства за революцията.

Чл. 29. Централнийтъ комитетъ ще ся снабдява съ пари: а) като приема събранитѣ помощи отъ частнитѣ комитети и б) като употрѣби съ съгласието на частнитѣ коммитети каквито начини и да намѣри за най-добри.

Чл. 30. Комитетътъ ще си набавя срѣдства и чрѣзъ помощи и заеми.

Глава VI.

Хора.

Чл. 31. Съ хора (било за войводи, било за тайната полиция членове, било за дѣйствующи на пръвь пжть войници) централ. комитетъ ще да ся снабдява, или направо самъ, или чрѣзъ частнитѣ комитети, спорѣдъ нарѣдбата която ще той да имъ даде.

Глава VII.

Оржжия и други бойни потрѣби.

Чл. 32. Централниятъ коммитетъ зема на себе си длъжность да въоржжава постъпенно ония членове изъ частнитѣ комитети, които сж способни да носятъ оржжие.

Чл. 33. Оржжията, които центр. комитетъ ще да набавлява, трѣба да се прѣглѣдватъ отъ такива хора, които разумѣватъ отъ оржжие.

Глава VIII.

За приеманието на нови революц. работници и войводи.

Чл. 34. Всѣки членъ отъ централнийтъ, или отъ частнитѣ коммитети, като влезе въ работата ще да полага клѣтва.

Чл. 35. Който иска да земе участие въ работата ни, той трѣба да има прѣпоржка отъ нѣкого изъ познатитѣ вече революционни работници.

Чл. 36. Когато на нѣкого отъ работницитѣ ся прѣпоржчи нѣкой вънкашенъ човѣкъ, то той трѣбва по напрѣдъ да го испита, кой е той, отъ гдѣ иде, какво иска, какви му сж мислитѣ и пр. Послѣ всичко това, той е длъженъ да яви за всичко на центр. коммитетъ, като прибави още и доб(ъ)ръ описъ на физиономията му и въобще на всичкитѣ му характеристични свойства; а пакъ него да го задържи до тогава, догдѣто приеме отговоръ отъ комитета.

Чл. 37. Когато на комисията ся обади, че нѣкой си, — испроводенъ отъ нѣкого, или отъ нѣкое дружество, — иска да влезе въ споразумѣние, то той [коммитетътъ] е длъженъ да яви на тайната полиция, за да го испита, а пакъ въ сжщото врѣме да ся увѣри и самъ писменно, или устно отъ човѣкътъ, когото нарочно трѣбва да проводи до ония, които сж прѣпоржчали най-напрѣдъ работникътъ, или пакъ направо до оногова, отъ когото, той казва, че е билъ испроводенъ. Когато комитета ся увѣри, че проводенийтъ, или прѣпоржчаниятъ човѣкъ е чистъ, то влазя съ него въ споразумѣние и то посрѣдствомъ едного човѣка, когото е той самъ отрѣдилъ.

Глава IX.

За наказанията.

Чл. 38. Смъртнитѣ наказания ще да ся извършватъ тайно; а въ случай на нужда и на явни мѣста по срѣдъ пладнѣ.

Чл. 39. Наказанията ще извършатъ ония отъ членоветѣ на тайната полиция, на който ся падне жребие.

Чл. 40. Осжжданията и смъртнитѣ наказания ще ставатъ само по заповѣдьта на центр. комитетъ.

Чл. 41. Ако нѣкой, билъ войвода, билъ членъ на коммитета, централенъ или частенъ; съ една дума, билъ кой билъ, дързне да издаде нѣщо на неприятельтъ, ще да ся накаже съ **смъртъ**.

Чл. 42. Ако нѣкой отъ влиятелнитѣ българе, или войводи,— подкупенъ отъ кое да е правителство, или отъ друго частно лице,— поиска да прѣчи въ работата подъ какъвто и да е начинъ, то такъвъ ще ся счита за неприятель на отечеството ни и ще да ся наказва съ смърть.

Чл. 43. Ако нѣкой очерни народната ни свобода т. е. ако наруши правото и на други народности, като насъ страждущи, то и такъвъ ще ся счита за неприятель на отечеството ни и ще ся наказва съ смърть.

Чл. 44. Ако нѣкой не признае централния комитетъ и поиска да ся опита да вдигне бунтъ на своя глава, то зн прьвъ пжть само ще му ся напомни да ся спре отъ прѣдприятието си; а ако това напомнювание не помогне то той ще ся накаже съ смърть.

Чл. 45. Ако нѣкой отъ членоветѣ на тайната полиция ся откаже да изврьши заповѣдьта, която му е наложена отъ централ. комитетъ. то ще ся накаже съ смърть.

Чл. 46. Ако нѣкой отъ служителитѣ, като напримѣръ прѣдседатель, или други нѣкой, поиска да злоупотрѣби служебната си власть, то за прьвъ пжть само ще се лиши отъ длъжностьта си; повторомъ ще ся исключи изъ числото на работницитѣ, като ся накара най-напрѣдъ писменно да припознае погрѣшката си и да я поднесе на комитетътъ; а ако и слѣдъ това се покаже обиденъ и отмьстителенъ, то ще ся накаже съ смърть.

Чл. 47. Ако нѣкой отъ членоветѣ на тайната поща, или други нѣкой, дьрзне да отвори, или да унищожи нѣкое служебно писмо, то ще ся накажд съ смърть.

Чл. 48. Ако нѣкой отъ кассиеритѣ издаде за нѣщо пари безъ знанието на центр. комитетъ, или ако земе и усвои и най малката часть отъ повѣренитѣ му сумми, то ще да се накаже съ смърть.

Чл. 49. Ако нѣкой отъ членоветѣ на комитета ся присъедени кьмъ кой и да е узурпаторъ, вжчрѣшенъ, или вънишенъ, който ся стрѣми за похищението на българската свобода, ще ся накаже съ смърть.

Чл. 50. Настоящий уставъ ся нарѣди и удобри съ общото съгласие на Българский II. центр. Революционенеъ комитетъ и въ случай на нужда съ общо съгласие на централнийтъ и частнитѣ комитети може да се измѣни.

Априлий 1885.

Особенни членове.

1) Секретарьтъ е длъженъ да води всичката писменна работа на комитета. Той е отговоренъ за всичкитѣ книжа.

2) Началникътъ на тайната полиция туря въ испълнение всичкитѣ рѣшения на комитета.

№ 88.

(Т.) Сливенъ 15 Май 1885 г.

Главному Секретарю. Пловдивъ.

Допълнение шифровка № 25 отъ 12 того, съ днешна поща пращамъ подробенъ рапортъ 1932.

Ивановъ.

20-й Май 1885 год.
№ 2805
Пловдивъ.

№ 89.

Окрѫжно.

До г. г. Директорите.

Г-не Директоре,

Имамъ честь да ви приключя въ настояще-то си прѣписъ изъ рапорта на Г-на Пловдивский Полицмейстерь отъ 20-й того подъ № 938 и по единъ екземпляръ отъ споменатитѣ въ него книжя за надлежно распореждание.

Примѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.:

№ 936
20 Май 1885 год.
Пловдивъ.

№ 90.

До Г-на Пловдивский Окр. Прокуроръ.

Господине Прокуроре

Въ допълнение на писмото ми отъ 19-й того № 925, честь имамъ да Ви притворя въ настоящето си, за Ваше надлѣжно распорѣждание, прѣписъ изъ рапортътъ на Г-на Полицейский комисаръ на VI-а Рилска часть отъ днѣшня дата, подъ № 60, както и поменѫтата въ него сопа, принадлѣжяща на Якова Дамяновъ, относително за гдѣто речений Яковъ съ другаря си Спиро Стефановъ, нападнали съ нея за да биятъ ординарецътъ на Н. В. Прѣвъсходителство Главний Управитель Никола Пенчовъ.

Полицмейстеръ Майоръ (Корестелевъ).

Полицейскія комисарь
на VI Рилска частъ
№ 60
20-й Май 1885 год.
г. Пловдивъ.

№ 91.

До Г-на Майоръ Корестелевъ Пловд. Полицмейстеръ.

Съ настоящето си имамъ честь да Ви донеса за Ваше знание и понататаштно разпорежение, тжй като бѣхме получили заповѣдъ отъ Ваша страна за да оловимъ и арестовами неколко лица, отъ които билъ и Яковито плалченицъ, то бѣхъ испратилъ старшиятъ ми Георги Панаьотовъ, за да му кажи да дойди въ полицейското управление и като го намерилъ въ Търневиетъ дукянъ, казал(ъ) му ела че та вика г-нъ Полицмейстеръ, по гореспоменатиа Якови, казалъ на Старшиатъ, че не познава нито полициа нито полицмейстеръ, освѣнъ ако ме донесети повѣска отъ сждилището тогава може да дойда. Зато са принудилъ старшиатъ ми да дойде да ми убади. Дету азъ самъ станахъ и отидохъ, но догдето пристигна, той сполучилъ да избѣгни прѣзъ Марица, и да иди заедно съ Марашкиатъ учителъ Г-нъ Патевъ, за да воздигнатъ Русенъ махаленскити жители, за да идатъ да искатъ отъ Главний Управителъ, лицата които са арестоваха, дето и са представили прѣдъ Вашата кжща.

Притова часа по 11-и слѣд(ъ) пладне кату си отиваши старший Никола Пенчувъ, който са намира при Н. Превъсходителство Г. Управителъ, за домждси нападнаго Яковито, заедно съ другарадси Спиро Стефовъ, въ мощатъ (на моста) при Островатъ, за да го биатъ, и като видѣлъ Старшиатъ че ще го биатъ притечиса при часовоятъ, дето варди на край мощатъ, и казалъ на часовоетъ да ги олови. Дето имъ каза часовоетъ да са запратъ, но тия отговориха на часовоетъ че немали време да са разправатъ съ него и започнаха да бегатъ, но часовоетъ ги последѣлъ въ сжщо време далъ сьгналъ да дойде на помошъ патролатъ. Както пристигналъ коний патролъ, въ това време Яковито, са опиталъ да са скрий подъ масата на Витановата фабика, но чесовоетъ сполучи да го хвани, както него тжй и дрогарад му. Яковито предадоха на конний патролъ заедно съ тоягата да го закаратъ въ главний арестъ, а другарад му Спиро докарала въ участокатъ дето и го арестовахъ.

А днѣзъ като Ви испращамъ туягата му съ настоящето си Ви мола Г-нъ Полицмейстеръ да ма увѣдомите какъ да постапа съ горе казанний Спиро Стефановъ.

Приемети Г-нъ Полицмейстеръ увѣрение въ отличнето ми камъ Вазъ почитание.

Полицайски комисаръ Т. Поповъ.

Обществено министерство
Пловдивский
Окрѫжний прокуроръ
№ 2075
Пловдивъ 20-й Май 85 г.

№ 92.

До Господина
Пловдивский Полицмейстеръ.

Господине Полицмейстере!

Въ отговоръ на писмото Ви отъ 19-й того № 925, съ настоящето си Ви моля, незабавно да ми явите въ какво именно съучастіе се подозрѣват именуемитѣ: Тодоръ Гатевъ, Аргиръ Гарговъ, Спирдонъ Костовъ и Яковъ Дамяновъ за да мога да дамъ надлѣжното слѣдствіе по това дѣло; тжй като прѣдмѣтнитѣ лица се арестувани.

Прокуроръ: Берковъ
Секретарь: Хр. Павловъ.

№ 927
20 Май 1885.

№ 93.

До Г. Пловдивский Окрѫженъ Прокуроръ.

Г-не Прокуроре,

Въ отговоръ на писмото Ви отъ днешна дата № 2075, съобщавамъ Ви че именуемитѣ: Тодоръ Гатевъ, Аргиръ Гарговъ, Спирдонъ Костовъ и Яковъ Дамяновъ, ся арестуваха просто по подозрѣние отъ страна на полицията, защото имаха постоянни тѣсни сношения съ Илия Куртевъ. Колкото ся касае до Спиро Стефановъ, който е арестованъ въ VI-й участъкъ, той ся затвори по причината изложена въ рапорта ми отъ днешна дата № 936.

Полицмейсторъ Майоръ (Коростелевъ).
Секретарь Ив. Свирачовъ.

№ 943
21 Май 85.

№ 94.

Господине Директоре,[1])

Въ допълнение на рапорта ми отъ 20 того № 938, честь имамъ да Ви съобща че, именуемийтъ Петъръ Неболсинъ, Адвокатъ, Руски подданникъ, каквито събрания, приключения или демонстрации да сж станали до сега въ града, той всѣкой пжть подстрѣква тогозъ и оногозъ противъ правителството. Така сжщо и въ послѣднитѣ приключения на 18 и 19 того той на всжкждѣ се е намиралъ и постоянно е нападалъ правителството и е билъ единъ отъ главнитѣ подстрѣкатели за да се нападне въ правителствений домъ и да ся освободятъ насила затворенитѣ 5 лица.

Прочее, съобщавамъ Ви горнето за Ваше знание и надлежно разпореждание.

Techniques Прими(те) и пр. . . . .

Полицмейсторъ Майоръ Коростелевъ
Секретарь Свирачовъ.

№ 944
21 Май 1885.

№ 95.

До господина Полицейский комисарь
на VI-я Часть

Господине Комисарю

Въ отговоръ на рапортътъ Ви отъ 20 того № 60 съобщавамъ Ви, че опълченецътъ Якова Дамяновъ ся освободи отъ затвора, за това прѣдписвамъ Ви да бдите строго и тайнимъ образомъ неговитѣ дѣйствия и ми ги съобщавате веднага.

Полицмейстеръ Майоръ (Коростелевъ)
Секретарь: Ив. Свирачовъ.

№ 445
21 Май 85.

№ 96.

Господине Префекте,

Честь имамъ да Ви притворя въ настоящето си прѣписъ отъ рапорта ми № 938, който испратихъ направо г-ну, Директору Внутрешнитѣ Дѣла, относително до приключенията

[1]) На вѫтрѣшнитѣ дѣла.

които ся случиха на 18-й и 19-й того, отъ страна на нѣколко души недоволници отъ Правителството.

Приимете и пр.

Полицмейсторъ и пр.
Секретарь и пр.

Главенъ Управитель
на
Источна Румелия
№ 1867.

№ 97.

Пловдивъ 21 Май 1885 г.

До Господа Главнитѣ Администратори.

Циркулярно.

До Господина Главний Секретарь Директоръ на Вжтр. Дѣла

Господине Главний Секретарю,

Отъ рапорта подъ № 938 и дата 20 того на Г-на Пловдивский Полицмейстеръ до Г-на Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, доставенъ мени отъ послѣдний съ доклада подъ № 2806, виждамъ че полицията е запрѣла на 18 того именуемий Илия Куртевъ и петима негови другари и подозрѣни съучастници за гдѣто сж издали, напечатали и разпратили въ градътъ и по Областьта едно възвание подписано отъ речений Илия Куртевъ, кой-то призовава население-то [Българско] да ся вдигне на оржжие противъ държавата. — Вслѣдствие на това, нѣкой хора измѣжду мѣстнитѣ жители сж събрали въ една кжща въ Мараша и сж рѣшили да възбунтуватъ народа, за да отиде и освободи затворени-тѣ, ако не съ добръ начинъ то съ сила. По подбуждение(то) на тѣзи сжщи-тѣ личности, една тълпа българи ся е събрала на сутрѣшний день 19-й того въ градска-та градина, гдѣто слѣдъ явни проповѣдвания къмъ народа да отиде въ затвора да освободи арестувани-тѣ, слѣдъ всѣкакви разпалени слова и непростителни хули отправени по найскандалиозенъ и инстигатарски начинъ противъ правителството, говорители-тѣ поканили тълпата да ся опжти за да отиде да освободи насила затворени-тѣ; тѣ я подстрѣкавали да ся държи здраво и въ случай на нужда да противостои на правителство-то, да бие полицейски-тѣ комисари и пр. И дѣйствително събравшата сж тълпа подъ предводителството на ораторствующи-тѣ сж отправила къмъ конака и дошла до вънпши-тѣ му

врати да тури въ испълнение думитѣ и проповѣдванията на казанитѣ личности. — Тукъ обаче полицейски-тѣ власти имъ сж запрѣтили входътъ и слѣдъ испращанието отъ тѣхъ една депутация до менѣ [на която ся каза че тѣхната постжпка е осждителна и противозаконна, и че тѣ трѣбва да ся разотидатъ инакъ ще привлекатъ върху себѣ си строгостьта на закона], събравши-тѣ ся дръпнали и отишли пакъ въ градина-та гдѣ-то недоволни-тѣ, слѣдъ нови нападения противъ правителство-то сж разотишли.

Изъ вишеспоменжтий рапортъ сж вижда още, че мѣжду водители-тѣ и главни подстрѣкатели на тия размирия кои-то ся правяха съ цѣль да разбъркатъ обща-та тишина и да компромитиратъ правителство-то, сж намирали и слѣдующи-тѣ чиновници и служащи на това сжщо правителство:

Г-да: Захарий Стояновъ (Изслѣдователь), Георги Беневъ (Сждия), Ив. Андоновъ (Субститутъ Плов. Окр. Прок.), Андонъ Каблешковъ (Субститутъ Глав. Прокуроръ), Иванъ Стояновичъ (Секрет. Дир. Правосждие), Тодоръ Стоевъ (Префект. Съвѣтникъ), Ганю Атанасовъ (И. Д. Военний Прокуроръ), Григоръ Караджовъ (Учитель въ Обл. Гимназ.), П. Зографски (Учитель въ Обл. Гимназ.), Славчо Кесяковъ (Учитель въ Обл. Гимназ.), А. Гержиковъ (писарь Пост. Комит.), Барзовъ (писарь въ Общитѣ Сгради), Хр. Калеевъ (писарь въ Пловди. Окр. прокур.), Спасъ Турчевъ (Бирникъ въ гр. Съвѣтъ), Милю . . . . . (членъ гр. Съвѣтъ).

Азъ представихъ тоя рапортъ на Частний си Съвѣтъ, който въ днешното си засѣдание, като взѣ прѣдъ видъ, че, ако законътъ наказва таквото дѣйствия и агитации станали отъ частни лица, колко повече трѣбва да сж наказватъ тия же дѣйствия извършени отъ чиновници, кои-то, и като граждани и като служители на едно правителство трѣбва да сж добрѣ запознати съ своитѣ задължения, и съ повѣдение-то си да даватъ добрий примѣръ, да внушатъ у населението почитание и покорность къмъ законитѣ и да сж трудатъ всячески за запазванието на обществената тишина и порядъкъ; че вишеизброени-тѣ чиновници и служащи, вмѣсто да испълнатъ тѣзи си отъ най елементарни-тѣ длъжности си позволиха не само да нападатъ, хулятъ и клѣветятъ правителство-то, но още и явно да раздразняватъ населението противъ властитѣ, да произвождатъ скандали и размирия, да нарушаватъ

публичната тишина и спокойствие и да подстрекаватъ мирното население къмъ непокорство, насилие и бунтъ противъ установени-тѣ власти, и противъ закони-тѣ на страна-та, то́, рѣши че всички тѣзи чиновници и служащи, затова имъ лошо, беззаконно и непростително повѣдение, ся показватъ недостойни да занимаватъ служби-тѣ, съ кои-то Правителството ги е почело и че за тѣхно поправление и за примѣръ на други-тѣ, тѣ най напрѣдъ трѣбва да сѫ накажатъ дисциплинарно съ отчисление отъ служби-тѣ имъ.

Като одобрявамъ това рѣшение на Частний си съвѣтъ, призовавамъ Ви Г-не Главний Секретарю да ся погрижите за по́-скорошното му изпълнение, съ добрѣ мотивирани постановления или прѣдложения, спорѣдъ както ся изисква отъ закона и приетий порядъкъ.

Главний Управитель: Г. Крьстевичь.

№ 98.

Самоковъ, 22 Май 1885 г.

Бай Захария,

Както видишъ, моя милость е вече тукъ, и то каймакамъ[!?], което азъ приехъ слѣдъ доста караница и псуванье. Писмото ти на тръгванье отъ София получихъ. Натяквашъ ми че съмъ казалъ противъ Кѫрджиева, абе че отъ себе-си ли го казвахъ? — Висшитѣ политикани говорятъ и утвърждаватъ това. Така ти писахъ. За дяда Славейкова пакъ азъ може-би най-много псувахъ въ София, и хората отъ дипломацията ма презирахѫ, защото като съмъ псувалъ предъ всѣкого, научавали това братушкитѣ, а то не било въ интересъ на партията [?!] и страната (бошъ лафъ), толкозъ по вече, че знаяло сѫ да съмъ билъ и азъ отъ тази партия, и така можяло да се напакости!? . . . Захария! За Дунайската губерния май се урежда, и човалътъ ни се готви. Защото, нищо безъ съгласието на братушкитѣ се не върши. Тѣ каквото кажѫтъ, туй и трѣбва да бѫде. Българскитѣ офицери се гонятъ и потискатъ; солдати се употрѣбяватъ за всичко, голи; казарми срутени и пр. маскарлѫци, всѣки вижда, и никой нищо не казва. Самъ съмъ говорилъ на Кѫрджиева и Данева да пишятъ, но мълчатъ, че деликато било . . . Желѣзницата като

не се даде на Братушкитѣ, сега Кояндъръ и Кантакузинъ сърдити биле. Движения за Съединение и за Македония не трѣбвало да се допущатъ, защото братушкитѣ не позволяватъ. Даже на Куртевото възвание не глѣдатъ съ добро око. Тия възвания сѫ распрѫснахѫ, и всѣки ги чете. Слѣдствие още никакви. Главното е, че всѣки почти отъ по проститѣ добрѣ посрѣщатъ възванието, само не знаятъ още какво да правятъ. И тукъ и на вредъ ги има распрѫснати, и не се прѣслѣдватъ за сега отъ никого. Тадева има нѣкои македонци, отъ които до 120 души заминали отъ Кюстендилъ съ Калмукова за Македония; нѣкой пакъ има такива, които само разбойничествуватъ по тукашнитѣ страни, и за това вематъ се строги мѣрки противъ тѣхъ за да не правятъ убийства и обири въ тия мѣста.

За други нѣща сега немогѫ да зная, защото тукъ ваджията цѣла пустотия. Заимовата брошура за Любена не е печатана, а и богъ знае да ли ще се печати.

Ризовъ се сдругарилъ съ Пашича Сърбина, и тѣ ужъ ще освобождаватъ Македония и Сърбия! Очакватъ се едного специалиста за приготовление на взривни вещества. Това е до една степень истина, имамъ данни. Само че за тоя човѣкъ осѣтили хората още отъ вѫдъ Дунава. Е зеръ като всѣко Християнско Правителство.

Съ поздравление твой (не се чете).

Глав. Секретарь
№ 2870
23 Маія 85 г.
г. Пловдивъ

№ 99.

До Господина Директора
на Народното Просвѣщение. —

Въ допълненія на отношеніято си отъ 20 того подъ № 2805, имамъ честь да Ви приключѫ въ настоящето си, за надлѣжно отъ Ваша страна разпорѣжданія, прѣписъ изъ рапорта на Господина Пловд. Полицмейстръ отъ 21 того подъ № 950, съ който ми съобщава имената на ученицитѣ отъ тукашната Областна Гимназія, които взѣли активно участія въ тълпата противъ Правителството на 19 текущаго. —

Приемете и пр. . . . . . .

Глав. Секретарь и пр.
Начал. на канцеларията и пр.

Главный Секретарь
№ 2871
23 Маія 85 г.
г. Пловдивъ.

№ 100.

До Н. В. Прѣвъсходителство
Главный Управитель на Ист. Румеліѭ.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ допълнение на доклада си отъ 20 Май подъ № 2806 имамъ честь да Ви приключѭ въ настоящето си, за свѣдѣнія, прѣписъ изъ рапорта на Г-на Пловдив. Полицмейстеръ отъ 21 того подъ № 950, съ който ми съобщава имената на учениците отъ тукашната областна гимназія, които взели активно участія въ тълпата противъ правителството на 19-й того, и прибавямъ, че този рапортъ съобщавамъ днесъ и Господину Директору на Народното Просвѣщеніе за надлѣжно отъ негова страна разпорѣжданіе.

Благоволѣте и пр. . .

Главный Секретарь (Начовъ)

Д. В. Д.
Пловдивский полицмейстеръ
№ 950
21 Маий 1885 г.

№ 101.

До господина Директора
на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла и пр.

Г-не Директоре,

Въ допълнение на рапорта ми отъ днешна дата подъ № 943, честь имамъ да Ви съобщѫ и имената на слѣдующи-тѣ ученици отъ Областната гимназия, които взеха активно участие въ тълпата противъ правителството на 19-й того:

Александръ Игнатиетъ (изъ VI-а Рилска часть), Никола Генадиевъ (Пловдивъ), Саллабашевъ (Пловдивъ), Каблешковъ (Пловдивъ), Георги Цаневъ (Хамзаларе), Караджовъ (бившъ ученикъ).

Така сѫщо и надзирателя на Обл. Гимназия, Хр. П. Зидаровъ говореше открито противъ правителството разни нападателни думи.

Има и други нѣкои ученици на които имената ми сѫ неизвѣстни, но щомъ ги узная ще Ви рапортирамъ въ допълнение.

Приемете и пр.

Полицмейстеръ и пр.
Секретарь и пр.

Гл(авний) Секретарь
№ 3909
24 май 1885 год.

№ 102.

До Господина Пловдирски Полицмейстеръ.

Господине Полицмейстре,

Рапорта ви отъ 20 того № 938, и поменжтитѣ въ него книжя, съобщихъ на Н. В. Пр. Гл. Управитель, както и на Г-да Директоритѣ, за надлѣжно разпорѣжданіе.

Като ви испращамъ прочее, съ настоящето си прѣписъ изъ отвѣтното писмо отъ 22 того № 3037 на Г-на Директора на прависждието, умолявамъ ви да ми дадете нуждднитѣ обясненія върху него.

Приемете и пр.

Глав. Секретарь и пр.
Началникъ на Канцелар. и пр.

Дирекция
на Правосждие-то
на Източна Румелия
№ 3073
Пловдивъ 22 май 1885 г.

№ 103.

До Господина Главний Секретарь-
Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.
Пловдивъ.

Господинъ Главний Секретарю,

Въ отговоръ на писмото Ви отъ вчерашна дата № 2805, съ което сте ми препроводили единъ рапортъ отъ Полицмейстера на гр. Пловдивъ за нѣкакви размирнически опитвания на нѣколцина тукашни жители, честь имамъ да Ви отговоря слѣдующето:

Спорѣдъ положителни направени отъ людие издирвания, ни единъ отъ тия людие, които обиждали полицията въ нейнитѣ очи, които я заплашвали, които сж правили най-тежкото докачение на агентитѣ на публичната сила, както го признава рапорта отъ Г. Полицмейстеръ, ни едно лице казваме отъ тия които най ясно подпадатъ подъ ударитѣ на чл. 112 и 113 отъ Наказателний кодиксъ не е било арестовано, ни едно отъ тия лица не е било още прѣдадено на прокурорството. А както Ви е твърдѣ добрѣ познато, Господине Главний Секретарю, туринистративнитѣ и още повече полицейскитѣ началници биле

длъжни да направятъ това веднага, съгласно чл. 76, XI притурка на Органический уставъ.

Понеже, Господине Главний Секретарю, нека ми се позволи да обадя, полицията не е направила това до сега, не хванала никого отъ водителитѣ на размирието и не го е предала на сѫдъ, моля Ви да направите нужнитѣ било по случая, било за бѫдаще разпоряжения и наставления.

Приемете и пр.

Директоръ на Правосѫдието: С. С. Бобчевъ.
Началникъ канцелярии: М. П. Икономовъ.

Главный Секретарь
Директоръ на
Вътрѣшнитѣ Дѣла
на Источнѧ Румелиѧ
№ 2909
Г. Пловдивъ 24 май 1885 г.

№ 104.

До Господина Пловдивскый
Полицмейстеръ.

Господине Полицмейстере,

Рапорта ви отъ 20 того № 938, и поменѫти-тѣ въ него книжя, съобщихъ на Негово Високо Прѣвъсходителство Главный Управитель както и на Г-да Директори-тѣ, за надлѣжно разпорѣждание.

Като ви испращамъ, прочее, съ настоящето си прѣписъ изъ отвѣтното писмо отъ 22 того № 3073 на Г-на Директора на Правосѫдие-то умолявамъ ви да ми дадете нужнитѣ обяснения върху него.

Приемете и пр.

Главенъ Секретарь: Н. Начовъ.
Началникъ на канцеларията: Д. К. Поповъ.

Централно Бюро
на Народната Партия.
№ 125
24-й Май 1885 г.
гр. Пловдивъ.

№ 105.

Окрѫжно.

Господину Г-пу . . . . Прѣдседатель
на Бюрото въ . . . . . .

Господине Прѣдседателю,

Прѣдъ видъ на общенародниятъ въпросъ за Македонскитѣ работи, който отъ нѣколко мѣсяци насамъ вълнува

духоветѣ на цѣлото Българско население отсамъ и отвждъ Балкана, Централното Бюро на Народната Партия, счете за своя свята длъжность да го изучи всестранно и да начъртае една линия на повѣдение, споредъ както диктуватъ стремленията и интереситѣ на цѣлийтъ Българский Народъ. За тая цѣль, по случай на испращането депутати за празднеството, което стана на 6-й Априлий въ София,[1]) Централното Бюро, намѣри за добро да натовари и опълномощи нашитѣ прѣдставители, да се отнесжтъ конфиденциално до Българското Правителство и да поискатъ неговото мнѣние по въпроса, та, ако прѣдложи да се земжтъ нѣкой мѣрки то, и двѣте Правителства да дѣйствуватъ задружно и въ еднакво направление, безъ което едно сериозно прѣдприятие не би могло да успѣе. —

Въ дългийтъ разговоръ, който нашитѣ прѣдставители имали съ Г-на Президентъ Министра въ Княжеството, тоя послѣдний тържествено заявилъ, че не само нѣма да благоприятствува на едно движение въ Македония повдигнато отъ вжнъ, нъ ще вземе и най-строги мѣрки за да се въспрепятствува на влизането въ тая страна на каквито и да било чети отъ Българи или Македонци, живущи въ Княжеството. Такова било мнѣнието на Негово Височество Българский Князь, на осталитѣ министри и на всички по-първи Български дѣятели.

При такова ясно и категорическо заявление отъ страна на Българското Правителство въ София и при извѣстното вече Вамъ настроение на Правителството на нашата Освободителка Русия, което се прогласи, че е противъ всяко движение въ братска намъ страна Македония, Централното Бюро на Народната Партия мисли, че на нашето Правителство не остава друго, освѣнъ да пригърне и да слѣдва повѣдението, което Българското Правителство държи по въпроса за Македонскитѣ работи. —

Като подушили това обаче, противницитѣ наши—Казйони, които още отъ самото имъ падание отъ властьта, по-най-гнусенъ начинъ и прѣдателски непрѣставжтъ да експлоатиратъ, чернятъ и позорятъ най-святитѣ чувства на Българина, и които искахж да земжтъ за знаме Македонский въпросъ; въ

[1]) Хилядa годишнина на Св. Св. Кирила и Методий.

отчаянието си побѣсняватъ и съ прокламаций и улични подстрѣквания за бунтъ противъ Правителството, искатъ да смутятъ общийтъ порядъкъ и да хвърлятъ страната въ едно безисходно положение. Правителството обаче, на което е повѣрено да ржководи нашата злощастна область и да пази нейнитѣ жизнени интереси, умѣ да се покажи на висотата на своето положение и по единъ енергиченъ начинъ отнѣ всѣкаква възможность на възмутителитѣ да продължаватъ разрушителнитѣ си дѣйствия, като прѣдаде нѣкой отъ тѣхъ въ ржцѣтѣ на Правосждието и като рѣши отчислението отъ служби на повечето, които въ своята бѣснотия и заслѣпение бѣхж забравили, че сж служители на народа и на избраното отъ него Правителство, което, ако не желаятъ да подкрѣпятъ, то понѣ не трѣбваше явно и открито да прислѣдватъ. Слѣдствието отъ тая енергична постжпка на нашето Правителство бидѣ твърдѣ унизително за нашитѣ противници, които, по свойственната тѣмъ подлость и подлизурство, незабавно на другий день, единъ слѣдъ другий отидохж да плачатъ и да се молятъ за прошка отъ страна на Правителството и нѣкой отъ тѣхъ, до толкова долу паднахж, щото подадохж прошения и заявления съ най-тържественни обѣщание, че за напрѣдъ нѣма да направятъ нищо противъ настоящето правителство. До такава деморализация, до такова безсрамие е достигнжла вече нашата опозиция! Всичко е простено за хората, които я съставятъ; всяко прѣдателско срѣдство е свято, стига само тѣ да напакостжтъ на своитѣ противници, противъ които тѣ немогжтъ да управятъ никакви легални срѣдства за борба, понеже основата и знамето на тѣхната партия е шарлатанство и позоръ!

Тъй като Народната Партия е поставена въ необходимостьта да има работа съ такива безчестни хора, каквито сж Господа Казйонитѣ, то настоятелно ви молимъ Господине Прѣдседателю, да обърнете сериозно внимание на Вашето и подвѣдомственитѣ Вамъ Бюра, да бджтъ за всичкитѣ дѣла на тая опозорена клика и още въ самото начало да задушаватъ всичкитѣ опитвания на агитации и размирничество. Колкото за мѣркитѣ, които трѣбва да земете за достижението на тая цѣль, ний оставаме напълно на Вашето благоразумие и благоусмотрѣние, тъй като тѣ не могжтъ да бждѫтъ еднакви на всѣкадѣ. —

Освѣнъ горньото, ползуваме (се) отъ случайтъ Господине Прѣдседателю, да Ви прѣпоржчаме новозапочнжтий френский вѣстникъ „L'écho des Balcans", който се издава отъ Народната Партия за да защищава интереситѣ на цѣлий Българский Народъ прѣдъ Европейский свѣтъ и, да Ви помолимъ да се постараете за неговото распространение до колкото Ви иде отъ ржцѣ. —

Прѣдседатель И. С. Гешовъ.

№ 106.

До Г-на Директора На Земледелнето Търговията и Общите Згради.

Любезній ни Докторъ Хаканову въ г. Пловдивъ.

Получихъ испратеното ти писму и гу прочетохъ, и получихъ единъ билетъ отъ банката за придадените ни пари, и конто ни пишишъ за прошеніе за училището ній гу направихме и го и пращаме на праву до вази, затова кату прочетохъ писмуту на кметътъ и на староеите, много са зарадваха и цялото населнние, и като ннма що да ви пиша то та поздравяваме съ Димитра Ганевъ и кмета и стараите, и дяду Баню, че най много ще остапатъ благодирни населението за дету ни казуватъ дадойдишъ презъ Августъ въ селото ни на госте и до сега сме все живо и здраво и молимъ бога за вашето здравіе.

С. Дирменъ Махли 28 Маія 1885 год.

Твои Приятели { Диму Неховъ. Димитъръ Ганевъ.

№ 107.

Расписка.

Получихъ отъ г-на Ив. Ст. Гешова 2 и $^1/_2$ турски лири [двѣ и половина], за напечатвапието на 14-ій брой отъ В. „Вѣстниче", за което въ удостовѣрение се подписвамъ.

29 Май 1885 год.

Л. Михайловъ.

31 Май 1885 год.
№ 3138
Пловдивъ.

№ 108.

До Негово Високопрѣвъсходителство
Главн(ия) Управитель.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Имамъ честь да Ви приключя въ настоящето си за свѣдѣние, прѣписъ изъ рапорта на Г-на Сливенский Префектъ отъ 25-й текущаго подъ № 36, касателно до арестуванието на Секретаря при тамошното окржжно сждилище Куртева[1]) за разпространение на извѣстната прокламация.[2])

Благоволете и пр.

Главний Секретарь и пр.:

Д. В. Д.
Префектъ на
Сливенский Департаментъ
№ 36
25 Май 1885 год.
г. Сливенъ.

№ 109.

(Секретно. Прѣписъ).

До Господина Главний Секретарь и пр.
Въ гр. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Въ допълнение на депешата си отъ 22-й того подъ № 34, честь имамъ да Ви съобщж, че два дни слѣдъ прѣдаването на сждъ Куртева за распространение извѣстната вече прокламация, тукашното сждебно изследователство съ едно постановление заповѣда поставянето му подъ строгъ домашенъ арестъ. Това постановление неизвѣстно още за никого, по неизвѣстенъ начинъ бѣше дошло до знанието на Куртева, който придруженъ отъ 10—15 души опълченци чакаше въ казиното на Димова. По тая причина арестуванието му се извърши не бѣзъ мъчнотия. Самъ Куртевъ отказваше да се покори на поканата на Ротний Командиръ да отиде дома си, а искаше писмено да му се съобщи постановлението, което заповѣдваше арестуванието му. Опълченцитѣ съ неспокойнитѣ си движения показваха, че искахж да произведжтъ скандалъ, по която причина Ротний жендармский Командиръ бѣше принуденъ да отиде

[1]) *Д. Куртевъ, поборникъ отъ 1876 г.*
[2]) *Прокламацията на Илия Куртевъ.*

на мѣстото съ по-вече жандарми [обстоятелство, което накара да се съберѫтъ доста любопитни] и благодарение на умѣнието и тактътъ, когото употрѣби, той успѣ да вземе и отведе Куртева въ домътъ му бѣзъ никакъвъ шумъ и скандалъ. Слѣдъ единъ день, по исканието на г. Прокурора, Куртевъ бѣше прѣмѣстенъ въ жандарската тукъ казарма. Изъ тая послѣднята той написалъ едно писмо до изслѣдователя съ което го увѣдомявалъ, че съучастницитѣ по издавание и разпространение извѣстната прокламация и пр. били Директоритѣ: Бобчевъ, Маджаровъ, Величковъ, Хакановъ, прѣдседателя на постоянний комитетъ г. Гешовъ, Вазовъ и други, срѣщу които изсипва цѣль купъ хули и неприличности, които само развратний и и болѣнъ мозъкъ на Куртева може да измисли. Какво е сторилъ изслѣдователя съ това писмо не ми е извѣстно, но по мое мнѣние правителството добрѣ ще направи ако часъ напрѣдъ исключи отъ служба тоя нахаленъ чиновникъ, както и другаря му Атанасъ Попъ Ивановъ, помощникъ при сѫдебний комисарь при сѫщото сѫдилище. Съ махванието на тия двѣ личности надѣя се ще пристанѫтъ и скандалитѣ и тревогитѣ, които опълченцитѣ само по тѣхна инициатива възпроизвеждатъ.

Благоволѣте, и пр.

За Префектъ и пр.

№ 110.

Д. В. Д.
Префектъ на
Пловдивский Департаментъ
№ 2430
29-й Май 1885 год.
Г. Пловдивъ.

Г-ну Директору на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Г-не Директоре,

Г-нъ Началникътъ на Овчехълмската околия въ рапорта си отъ 24-й того № 1025 пише, че ся уловили у единъ междуселски пощенски куриеръ четире екземпляра отъ възванието на Илия Куртева, който Куриеръ билъ прѣдаденъ на сѫдилището за изслѣдвание; и че ся извѣстилъ че въ Неделя на 26-й того щѣли да идатъ отъ тукъ въ Гол. Конаре нѣкои опълченци и щѣли да направятъ митингъ по македонский въпросъ.

Понеже този рапортъ ми ся врѫчи едва вчера отъ Фелдфебелътъ въ Овче Хълмската секция Г-нъ Пейо Ивановъ, който не го прѣдалъ на замѣстникътъ ми защото было повѣрително (секретно) и мислилъ че менѣ лично трѣбва да ся

даде та чакалъ да ся завьрна отъ Карлово, то нито Вамъ ся е съобщило на врѣмя, нито Началнику бѣ отговорено щото трѣбва. Сега обаче му писахъ да праща тукъ колкото отъ възванията ся намѣрятъ, а за митингътъ, като мисля че не е станалъ на 26-й того, прѣпоржчахъ да бди за издирвание двигателитѣ, както и да ги тури подъ таенъ полицейский надзоръ, въ случай че не може да ги разубѣди да напуснатъ намѣрението си за такъвъ митингъ.

При това явявамъ Ви че пишя Г-ну Командиру на Окржжната Жандармерия да направи смъмрование реченому фелдфебелу за гдѣто е забавилъ такъво официално писмо.

Приемете, Г-не Директоре, увѣрение въ уважението ми.

Префектъ: П. Димитровъ.
Секретарь: Н. Груевъ.

№ 111.

Пловдивъ 30 май 1885.

Приятелю Куртевъ,[1])

Днесъ приехъ телеграммата ти съ която ми искашъ 5 наполеона, които ти пращамъ съ днешна поща и минувамъ на твоя смѣтка, въ силата на тукъ притворената расписка ще ги получишъ отъ пощата. Приятелю притварямти тукъ едно парче отъ южната[2]) за твое знание да видишъ приятелитѣ ти или подобрѣ да кажа да видишъ душманитѣ ти какво пишатъ съ цѣль да мя компромитиратъ прѣдъ тебѣ може би и прѣдъ населението виждъ какви бълвочи пишатъ че азъ съмъ та билъ издалъ сжщо и другаритѣ ти; кои сж тѣзи твои прѣдатели другари? По надоло ще видишъ че съмъ билъ нападналъ единъ безащитенъ Македонецъ и че съмъ го билъ немилостиво нъ неказва че той мя нападна като мя наречи издатель и полицейски шпионинъ. Освенъ това мя запази когато излѣзохъ отъ локантата вдигна бастона да мя удари въ главата ако бѣше сполучилъ днесъ може би да нѣмахъ честьта да ти пиша, нъ благодарение че го съзрѣхъ и мо отблъснахъ бастуна и съ

[1]) Пл. Куртевъ, изпратенъ въ затвора въ Т.-Пазарджикъ.
[2]) В. „Южна България“.

помощьта на бастона си дадохъ му да разбере какъ ся запазвать хора нощно време. Този Македоницъ е престигналъ преди недѣля въ Пловдивъ на едни ся казва Стояновичь, на други Бошковъ ето какъ е работата. Казионитѣ ся побѣснели, тѣ прьскатъ този случай съ цѣлъ да ся покажатъ вѣрни защитници на Македония подли души не ги е и срамъ. Това лѫжица за тѣхни уста ли е, ти знаешъ че ази не пренадлѣжа нето на едната нето на другата безъ програма партии. Ти си длъженъ сега да обявишъ кой та издади ти знаишъ че когато доди Неболсинъ въ бирарията и ти каза че твоитѣ възвания ся четатъ по кафенетата въ Ямболъ а днесъ най много той вика че ази съмъ та предалъ кой отъ двамата ни е предатель? Куртевъ(,) прати ми списъка гдѣ и у кого си оставилъ отъ прѣдаденити-тѣ билети отъ лотарията ни и дѣ и укого има храна да му пишимъ да я расправи та да ся познай какво имашъ йоще да взимашъ отъ Дружеството или пакъ имашъ да давашъ. Пишими до кога ще си въ Пазарджикъ и на каде мислишъ да идешъ желаяти отъ все сърдце благополучно да ся избавишъ отъ необмисленаta ти грѣшка.

Съ поздравъ твой Тодоровъ.[1])

(П. П.) Като Ви поздравямъ драгий приятелю, желая Ви най-скоро освобождение отъ настоящето Ви положение давно втори пѫть не стане нужда да ви пишя, а да се видимъ лице съ лице.

Г. Данчовъ.

Глав(енъ) Секретарь
№ 3125
31 Ма(я) 85 г.
Г. Пловдивъ.

№ 112.

До Н. В. Прѣвъсходителство Главний Управитель на Ист. Румеліѭ

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Господинъ Пловдийский Префектъ съ рапортътъ си отъ 29-того подъ № 2430, ми явява, че Г. Началникътъ на Овчехлъмската Околія съ доклада си отъ 24 сѫщаго му доложилъ, какво сѫ уловили у единъ мѣжду селскы куріеръ четыри екземпляра отъ възваніето на Иліевъ Куртевъ, който куріеръ

[1]) Сѫщиятъ, който уби дѣда Райча по съединението и биде разкъсанъ отъ тълпата.

былъ прѣдаденъ на сѫдилището за изслѣдваніе, и че ся извѣстилъ, че въ недѣля на 26 того щѣли да идатъ отъ тукъ въ Голѣмо-Конаре нѣкои опълченци и щѣли да направятъ митингъ по Македонский въпросъ.

Понеже този рапортъ ся врѫчилъ на Г. Префекта едва на 28-й текущаго отъ фелдфебелътъ на Овчехълмската секція Г. Пѣйо Ивановъ, който не го прѣдалъ на замѣстника му защото было повѣрително и мыслимъ нему лично трѣбвало да ся даде та чакалъ да се завърне отъ Карлово, то нито менъ ся е съобщилъ на врѣме, нито Началнику бѣ отговорено щото трѣбва. Сега обаче, Г-нъ Префектътъ му писалъ да испраща тукъ колкото отъ възванія и да ся намѣрятъ; а за митингътъ, като мыслилъ че не былъ станалъ на 26 того, прѣпорѫчилъ Г-ну Началнику да бди за издырваніе вдигателитѣ, които и да гы тури подъ таенъ полицейскы надзоръ, въ случай че немогълъ да гы разубѣди да напустнатъ намѣреніето си за такъвъ митингъ.

При това Г. Префектътъ добавя, че писалъ Г-ну Командиру на Окрѫжната жандармерія да направи смъмрюваніе реченому фелдфебелу за гдѣто е забавилъ такъво официално писмо.

Имамъ честь, прочее, да доложа горньото на Ваше В. Прѣвъсходителство за свѣдѣніе.

Благоволѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 113.

Прѣписъ.

Заповѣдъ за ареcть.

№ 990.

Въ името на закона Подписанний А. Абаджиевъ Сѫд. Изслѣдователь при Т. Пазарджиското Окрѫжно Сѫдилище, въ силѫтѫ на 307 членъ отъ Органич. Аставъ заповѣдвамъ да ся тури подъ прѣдварителенъ арестъ именуемий Илия Куртевъ изъ г. Стара-Загора [съ послѣдно мѣстожителство г. Пловдивъ] 28 год. Българо-Православенъ Румелиецъ, не(жененъ): подъ сѫдъ не билъ, безъ никакво занятие по настоящемъ, набѣдяванъ въ злодѣянието прѣдвидено и наказуемо отъ чл. 55 и 58 и послѣдната алинея на чл. 66 отъ Отом. Наказ. Законъ по туй, че той чрѣзъ подбуждание съ думи и чрѣзъ

распространяване печатни прокламаций съ неговий подписъ подбуждалъ населението за въстание противъ Държавата.

Настоящата заповѣдъ сѫ основава на прѣдложението отъ Т. Пазардж. Окр. Прокуроръ подъ № 1852 съ дата 30 Маия 1885 год. чрѣзъ което прѣдложение ся почнова и прѣслѣдвание(то) срѣщу казаний Илия Куртевъ за гореозначепото злодѣяние.

Прѣписъ отъ настоящето да ся съобщи Г-ну Т. Пазардж. Прокурору, Тъмнич. Надзирателю и на набѣдяваний.

Испълнението на настоящата заповѣдь възлагамъ на Т. Пазардж. Тъмнич. Надзиратели.

Написана на 31 Маия 1885 г. въ Т. Пазарджикъ.

Сѫд. Изслѣдователь А. Абаджиевъ.

№ 1018
31 Маий 1885

№ 114.

До Г. Н. А. Начовъ Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла

Г-не Директоре,

Въ отговоръ на прѣдписанието Ви отъ 24 того подъ № 2309, честь имамъ да Ви извѣстѭ че съ внимание прочетохъ притворенийтъ при него прѣписъ отъ съобщението, до Васъ, на Г-нъ Директорътъ на Правосѫдието подъ № 3073, съ което той, до нѣгдѣ си, осѫжда Полиция-та за гдѣто не е арестовала и прѣдала на Прокурорството лицата, дѣйствующи противъ правителството на 19 Май.

Полиция-та не направи това по нейни уважителни съображения, а именно че съ това вмѣсто да въдвори тишината, твърдѣ вѣроятно бѣше, че можеше да даде поводъ да ся случатъ още по неприятни нѣща. Тя, Полиция-та, арестова и прѣдаде на Прокурорство-то извѣстнитѣ Вамъ размирници, между, които имаме и двама [Яковъ Дамяновъ и Спиро Стефановъ], които на 18-истаго вечерь-та бѣха нападнали ординареца на Н. В. Прѣвъзходителство, но Прокурорството на другий день и тѣхъ освободи. Така щото Полицията като взе това прѣдъ видъ, не прѣдаде и до сега означенитѣ лица въ рапорта ми отъ 20-Маий т. г. № 938;

При все това обаче, ако Г-нъ Директорътъ на Правосѫдието настоява да ся прѣдадѫтъ тия лица подъ Сѫдъ и ако Вий удобрявате това, моля, явете ми за да разпорядѭ потрѣбното.

Приемете и пр.

Полицмейсторъ и пр.

№ 1017
31 Маиі 1885

№ 115.

До Н. В. Прѣвъсходителство, Главн(ий) Управитель

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Като поврыщамъ съ настоящето си прѣдписанието Ви по надписъ отъ 30-того № 2014, върху прошението на ученика Георги Цановъ, честь имамъ да Ви извѣстя че той, Цановъ, дѣйствително бѣше съ тълпата на 19-того, но не е отъ категорията на извѣстнитѣ съ лошо повѣдение ученици, които постоянно тичаха и ругаяха правителството. Така щото, споредъ моето мнѣние, може да му ся опрости тая вина, найповече като е маловъзрастенъ.

Приимете и пр.

Полицмейсторъ и пр.

№ 116.

(Т.) Сливенъ 1 юний 1885

Генералъ Губернатору Пловдивъ.

Преданній Ви моли да чуете молбата му относително смѣненіе Цанкова Хасково, прѣмѣстванието излага цѣлія Бургаскій департаментъ а удовлетворява лични неприятели на Цанкова.

Депутатъ Бояджиевъ.

№ 117.

Расписка.

Приехъ отъ г. Говедарова 20—двадесеть лири т(урски) за смѣтка на в. „Echo des Balcans".

1 юния 1885

С. Мыларовъ.

Бай Говедаровъ,[1])

Дойте моля на Г-на Миларова 20 лири ср(ѣщу) расписка

Вашь И. С. Гешовъ.

[1]) Записчица къмъ горната разписка.

№ 118.

Plovdiv, le 1e/13 Juin 1885.

Quittance.

Je déclare avoir reçu de M. Iv. St. Guechoff la somme de 25 [vingt-cinq] Livre Turques pour mes appointement du mois de Mai 1885.

O. Iskender.

№ 119.

Пазарджикъ 2 юний 1885 г.

Господину Главному Управителю Пловдивъ.

Днесъ 2-ій юній около двѣсте и петдесеть граждане, събрани въ Окрѫжното Училище. като размислихме, че затварянето на Г-на Илия Куртева и примѣщанието му въградътъ ни по недоказанно обвинение въ подбужданне е единъ видъ убійство на народній ни духъ то безъ никаква роль на партизанства опълномощихме долеподписанитѣ да Ви поднесятъ покорната ни молба за по-скоропшното му освобождение отъ затворътъ.

Пълномощници Опълченци Георги Костандиновъ, Богданъ Стояновъ, Д. Щеревъ, А. П. Димитровъ.

№ 120.

(Т.) Карлово, 2 Юний 1885 г.

Д-ръ Странски Пловдивъ.

Отговоръ платенъ.

Дерелийски попъ Димитъръ въ Пловдивъ заведенъ отъ Гервасия що става свои(тѣ) му желаятъ (да) знаятъ.

Кьойбашиевъ.[1])

---

[1]) Съ сѫщия почеркъ, съ който е написана телеграмата; чиновникътъ, който е написалъ, пита подъ листа началството си: „Моля, да се прѣдаде ли?“

№ 121.

(Т. - шифрована) 2-й юний 1885 г.

Т.-Пазарджикъ. Префекту.

Нѣкои си опълченци Георги Констандиновъ, Богданъ Стояновъ, Д. Щеревъ, А. П. Димитровъ, като пълномощници телеграфиратъ Главному Управителю, че днесь около 250 граждани събрани въ окржжно училище като размислили, че затварянето на Куртевъ и примѣщанието му въ града имъ по недоказано обвинение въ подбуждание било убийство на народний духъ, вънъ отъ всѣко партизанство молятъ за по-скорото му освобождавание отъ затвора. Защо нищо не ни извѣстявате за този митингъ и какъ допустнахте да стане?

Какви хора сж учредители на това събрание и съ какви намѣрения го правятъ? Защо отиватъ да се мѣсятъ въ правителствени дѣла? Ако правителството е турило подъ изслѣдвание единъ набѣденъ, то незначи че го е осждило или наказало недоказано. Напротивъ длъжность и право на правителство е да испита работата, и ако се докаже виновенъ, съгласно съ законитѣ и съ редовна пресжда да го накаже, ако ли не, веднага да го освободи. Тѣзи хора, които милѣжтъ за народний духъ, като добри граждани трѣбаше да знаятъ, че народний духъ и щастието на населението лѣжатъ въ почитанието на законитѣ на страната, въ общото спокойствие на жителитѣ, а не въ демонстрации съ цѣль за защита немирници. По заповѣдь Главнаго Управителя телеграфирайте какво знаете по работа и съ първа поща обстоятелствено доложете, като явите мнѣние(то) си и какво дрѣбва на стапе.

Начовъ.

№ 3849
2 юний 1885 год.
Г. Пловдивъ.

№ 122.

До Негово В. Прѣвъсходителство
Главний Аправитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Вчера по апарата Г. Старо-Загорский префектъ ми съобщи слѣдующето:

„Днесь Чир(панския) Ок(олийски) Нач(алникъ) ми съобщи че въ училището станало митингъ отъ 250 души и ся рѣшило

да отидатъ да искатъ пущанието на Бабаковъ и наистина отишли прѣдъ Прав(ителствения) домъ, викали съ гласъ искаме Бабакова да бѫде освободенъ, испратили на Началника депутация състояща отъ Георги Кочевъ, Иванъ Пеневъ Молловъ, Милчо Калчевъ. Началника ме питаше какъ да постѫпи, като дѣлото зема новъ, много сериозенъ характеръ, попитахъ, дали по заповѣдь на сѫдебній Изслѣдователь, който отиде вчера, е задържанъ Бабаковъ, като приложихъ, че ако е тъй, само той може да го пустне съ поручителство, ако закона му позволява. Отговори ми ся че Бабаковъ прѣдаденъ сѫдебному изслѣдователю при това Началн(ика) каза, че се бои да не би тълпата да нападне Правителствения домъ за да го вземе насилствено и стане по лошо. Казахъ му да повика депутацията и като на по-благоразумни граждани да имъ прѣдстави тѣжката отговорность, която би ги сполѣтила, ако си позволятъ подобно нѣщо; да имъ каже и отъ моя страна, че ся касае тука за една кражба, виновницитѣ за което сѫ вече прѣдадени на правосѫдие, и въ подобенъ случай нигдѣ не ся е чуло да ся правятъ такива демонстраціѝ. Ако искатъ да правятъ нѣкои постѫпки за Бобакова нека дѣйствуватъ законно и прилично. Приложихъ че ще дойдатъ отъ Пловдивъ подвижни жандарми и попитахъ дали ще бѫдатъ достатъчно за въдворение порѣдока какви причини намира Началника да мисли, че тълпата ще нападне Правит(елственния) домъ. Отговори ми се че число тамошни жандарми недостатъчно, всичко 10 души повикахъ при мене сюбститута прокурора испита отъ Изслѣдователя когото тоже призовахъ на Чирпанска Станция на въпросъ Сюбститута Изслѣдователя отговори, че пушкитѣ сѫ взети отъ Бабакова и Стоя Филипова съ знание на много лица, и това се доказало. Бабаковъ не искалъ снощи да се прѣдстави прѣдъ Началството, нъ тъзи заранъ като е издалъ Слѣдователя заповѣдъ за довождание, явилъ ся и билъ задържанъ. Попитанъ Слѣдователя отъ Сюбститута мисли ли, че ако се употрѣби сега сила ще произлѣзе нѣкое важно произшедствие, отговори, че ако стане Бабаковъ задържанъ, може да произлѣзе насилие за освобожденіе му, тогава отговори му Сюбститута, че може да го освободи подъ гаранция 1000 лири. Началника отговори на първо ми питание че мисли, какво толпата ще нападне на основание на това, че продължавало да се вика: „урра, Бабаковъ трѣба да се освободи“. Той

съобщилъ мои(тѣ) думи (на) депутация(та), коя(то) му отговорила, че тѣ не были събрали тълпата, нъ просто тя сама като видѣла това, събрала ся и опълномощила тѣхъ. Прибавила още, че тѣ не были въ състояние да (ги) убѣдятъ да си разотидатъ. Тѣзи имъ думи Началникътъ казва не быле искрени.

Между това тълпата около 12 (часа) се разотишла по двама-трима. Като попитахъ Началника мисли ли че всичко е усмирено, нуждно ли е пакъ подвижна жандарм(ерия), отговори ми, че тя за всѣки случай е нуждна и много нуждна, защото се съмнявалъ да се не прѣповтори демонстрацията. Не е чудно, приложи, да си е разотишла умишленно и послѣ пакъ да ся събере. Попитанъ нѣкой каза ли нѣщо на тълпата и знаеше ли тя законитѣ, които се съобщиха на депотацията, отговори, че послѣднята была още въ правит(елствения) домъ, когато тълпата зела да си отива. Изслѣдователь(тъ) нѣколко състоятелни лица по думитѣ на Дянко Минковъ щѣли да дадатъ гаранция, нъ кои ся не ся знае днесь. Като хванаха 6 души жандарми колята съ пушкитѣ и патронитѣ, искаха да задържатъ Стоя Филиповъ, този послѣдниятъ извадилъ револверъ, казалъ, че не се прѣдава, освѣнъ по писменна заповѣдь на Г-нъ Глав(ния) Управ(итель). На часа съобщихъ писменно дѣлото на Прокурора, който издаде заповѣдь за арестувание и отидоха жандарми да испълнятъ на Старозагорскитѣ бани, гдѣто ся намира виновника; нѣма още свѣдения за резултатъ. Съгласихме ся (съ) Сюбститута щомъ пристигне сила (въ) Чирпанъ, да се доведе Бабаковъ тука. Това е всичко по течение на дѣлото; ако има да ми дадете нѣкои наставления, заповѣдайте“.

Прочее, като долагамъ всичко това на В. В. Прѣвъсходителство, въ допълнение на рапорта отъ днешна дата подъ № ... имамъ честь да Ви приклача въ настоящето си прѣписъ изъ двѣ телеграмми,[1]) които още вчера отправихъ Г-ну Префекту и прибавямъ, че по апарата прѣдадохъ му подробни наставления за по нататъшно дѣйствие въ случая, както Ви вече устно доложихъ.

Благоволѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

---

[1]) Единият прѣписъ липсва.

№ 123.

(Т.) 2 юний 1885 г.

(До Префекта въ Стара Загора).

20-тѣ души конница вече тръгнѫ испратете незабавно и пѣшитѣ войници отъ Стара-Загора. Щомъ пристигне сила Чирпанъ споразумѣйте се съ прокурора, щото Бабаковъ да се испрати, ако е нуждно и ако може още тая нощь, безъ да се прави шумъ, за Стара Загора, гдѣ да се закара и Стою Филиповъ, и тамъ да се продължава изслѣдвание. Кажѣте и Прокурору че желание на Главний Управитель е да се дѣйствува бързо и енергически за удовлетворение закона и правосѫдието. При това, понеже Градский съвѣтъ се вижда замѣсенъ въ това дѣло, понеже той е отказалъ да изпълни длъжностьта си по разхвърляние данъци, (то) ако намирате основания, може съ добрѣ мотивиранъ докладъ да поискате растуряние му.[1])

(подп.) Начовъ.

№ 124.

(Записка.)

Г-ну Директору Общитѣ сгради.

Прѣдавамъ Ви съдържание(то) на депеша № 15, която прѣдадена на Ст(анция) Пловдивъ, ще чака заповѣдьта Ви да се прѣдаде ли на назначение.

(подп. чиновникъ) Кировъ.

(Т.) Пловдивъ, 3 Юний 1885 г.

Редакция „Южна България“, копие редакция „Борба“.

Опълченецъ Стою Филиповъ отъ Чирпанъ доведенъ подъ конвой арестуванъ.

Ваклидовъ.

№ 125.

4 юний 1885 г.

Уважаемий Господине Д-ръ Хакановъ,

Ако нѣма нѣкои важни прѣчки, моля, бѫдете добъръ да дадете мѣсто на В. Л. Видинлиевъ, бившь телеграфистъ въ

[1]) Отнася се до обира на правителствени пушки въ Чирпанъ. Бабаковъ е прѣдседатель на Опълченското Дружество.

Казанлъкъ. До колкото менѣ е извѣстно, този момъкъ никога не е билъ въ добри сношения съ Ил. Куртева, още по вече отъ Великденъ, откакъ послѣдний показа видъ да напустне майка му. Отъ всичко се разбира, че исключений Видинлиевъ е невинна жъртва на пастрока си и за напрѣдъ ще има злочестината да храни ограбената си отъ Куртева майка. — Азъ пакъ повтарямъ да Ви увѣря, че Видинлиевъ никога не е съчувствувалъ на Куртева, а Вий ще му сторите голѣма добрина, ако го помилвате.

Надѣя се, че не ще откажете на просбата ми, съ почитание Вашъ

Ст. Костовъ.

Главний Секретарь
№ 3210
4 юний 1885 г.
г. Пловдивъ.

№ 126.

До Господина Директора на Правосѫдието.

Господине Директоре,

Въ отговоръ на отношението Ви отъ 22-й истекшаго подъ № 3073, имамъ честь да Ви испратя съ настоящето си прѣписъ изъ отвѣтний-тъ рапортъ на Господина Пловдивский Полицмейстръ отъ 31 сѫщаго подъ № 1018 изъ който ще благоволите да видите причинитѣ, по които полицiята не е прѣдала на Прокурорството лицата, дѣйствующи противъ правителството на 19 — Маiя.

Прiимѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

Частно и конфиденциално]
Монтьоръ Ориенталъ
[Oriental advertiser]
Ежедневенъ Англо-Френски политически и търговски вѣстникъ
Писалище: Галата першембе пазаръ. Тиджаретъ ханъ, № 7, 8 и 9.
Дирекцията.
Цариградъ, 6 юний 1885 г.

№ 127.

До Негово Прѣвъсходителство Г. Георги К. Хакановъ, Директоръ на Земледѣлието, Търговията и на Общитѣ сгради.—

Любезно Прѣвъзходителство
(Ma chère Excellence)

Наистина, азъ се проникнахъ отъ искреностьта и възторгътъ, съ които ми обяснихте, какво поведение да държа

относително въироситѣ, които бѣха прѣдметъ на нашия разговоръ миналия понедѣлникъ въ Пловдивъ. Азъ съмъ честитъ, че имахъ приятния случай да срѣщна между управляващитѣ вашата страна, единъ ревностенъ патриотъ и единствената знаменита личность между многото такива, въ ржцѣтѣ на които сж повѣрени сега сждбинитѣ на вашата страна.

Внимателно като турямъ на вѣсь всичкитѣ усилия, които ся позволени да направя въ полза на вашето дѣло, намирамъ капоната че натижава къмъ моя страна и нуждата отъ вѣщества за уравновѣсвание очевидно, — на Ваша страна; но поне азъ считамъ Вашето лично приятелство и Васъ сами, които мя ослепихте съ Вашийтъ просвѣтенъ умъ за равносилно на това вѣщество, което ще служи за въпросното равновѣсие.

Тъй като вѣрвамъ, че не съмъ прѣминалъ прѣдѣлитѣ на Вашитѣ възгледи, идущата недѣля ще Ви проводя „Найфрай-прессе“, Енденандансъ-белшъ и Морнингъ постъ, три най-важни Европейски вѣстници, съ които щастливъ съмъ да бжда въ прями или косвенни сношения; тѣзи вѣстници влиятъ твърдѣ много по най-важнитѣ въпроси и ще ся занимаватъ за напрѣдъ съ всичко, което ся отнася до вашата страна. Да ми бжде позволено да Ви кажа, че когато обърнахъ общественото мнѣние въ полза на Негово Прѣвосходителство Управительтъ, азъ ся докостнахъ частно въ горѣпоменатитѣ вѣстници до Вашата личность и това го направихъ, защото тя ми е драга и защото таквосъ е моето лично убѣждение, и въ случай, че ся поѣви противно на това мнѣние, азъ никога нѣма да измѣня своитѣ чувства къмъ Васъ.

Затова нито Ваше Прѣвосходителство, нито Главний правитель и може би даже да Ви ся покаже необяснимо, че ся намира въ свѣтътъ единъ человѣкъ, който изважда на яве истината и за да блещи и върху единъ прѣдметъ, по който най възвишенитѣ хора не сж на едно мнѣние.

Ваше Прѣвосходителство и азъ ще си пишемъ братски, и Вий отъ моитѣ писма ще ся убедите може би въ това, въ което по причина на краткото ни нощно свиждание не можахте да се увѣрите.

Ако и да признавамъ, че първото ми писмо до Ваше Прѣвъсходителство не трѣбва да бжде много дълго, ще прибавя, че Ви и Негово Прѣвосходителство ще бждете задоволни отъ мене и че особенно желая да науча отговоръ отъ

Васъ. — За сега ся занимавамъ да Ви доставямъ книжата, за които приказвахме, и вѣрвамъ че ще успѣя.

Нѣма да забравите да заплатите на приятельтъ двата франка, които зехте отъ него на заемъ и да ми кажете, не ще ли имаме щастието да Ви приемемъ у насъ въ Цариградъ. Позволете да Ви припомня за моитѣ дреболий или подобрѣ незабравяйте да вземете жалването и да го порасходите изъ Цариградъ.

Съмъ и ще бѫдѫ за винаги Вашь благосклонно прѣданний приятель

Д. А. Беллисъ.

№ 128.

Пловдивъ 6-й Юний 1885 г.

Расписка.

Получихъ отъ Г-на Ив. Ст. Гешова 2½ т(урски) лири [двѣ и половина] за 15-ій брой на вѣстника „Вѣстниче."

Л. Михаиловъ.

№ 3288.
6 юнія 1885 год.
Пловдивъ.

№ 129.

До Г. Х. Иванов, Префектъ въ Сливенъ.

Г-не Префекте,

Въ отговоръ на рапорта Ви отъ 23-й истекшаго подъ № 35, притварямъ Ви въ настоящето си прѣписъ изъ отвѣтното прѣдписаніе отъ 3-й того, № 2066 на Н(егово) В(исоко) Пр(ѣвъсходителство) Главний Управитель комуто бѣхъ съобщилъ реченія Ви рапортъ.

Приемете и пр.

Главенъ Секретарь и пр.

Главенъ Управитель
на Източна Румелия.
№ 2066.
Пловдивъ, 3 юний 1885 г.

№ 130.

До Господина Главний Секретарь
Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Господинъ Главний Секретарю,

Доклада Ви отъ 31 истекший май подъ № 3127, заедно съ приложений къмъ него прѣписъ, получихъ, и въ отговоръ

спѣша да Ви помоля да изразите на Г-на Сливенский Префектъ удоволствието и благодарението ми за доброто му и похвално поведение по праздника на 19 истекший Май.

Главний Управитель Г. Крьстевичь.

Мониторъ Ориенталъ и пр.
Цариградъ 9 юни 1885 г.

№ 131.

Ваше Високопрѣвъсходителство!

Бѣхъ Ви писалъ вече, когато получихъ любезното Ви писмо наедно съ стойностьта на спомоществованията за „Монитіора“ за второто шестмѣсечие 1-й май 1886 год. Азъ ще испълня точно обещанието, което Ви дадохъ. Не само че ще направя това, което Ви казахъ, но сжщо ще Ви държа въ течение на новинитѣ, които пристигатъ отъ други источници. Вземете въ внимание, че работата е трудна, и вѣрвайте, че това, което Ви казахъ, е цѣла истина. Не само че ще направя каквото трѣбва, но съ частни нѣкои начини ще уравновеся всичкитѣ интриги. Повтарямъ Ви, приятелю мой, Вий ще останете съвършенно благодаренъ и доволенъ. Защото сега Вамъ е извѣстна работата, трѣбва само да ми дадете врѣме да дѣйствувамъ мждро и както трѣбва. Телеграфирахъ на кореспондента си да ся срѣщне съ Васъ; днѣсь му писахъ; отъ тогава той не ми е писалъ и азъ прѣдполагамъ, че той трѣбва да бжде боленъ. Когато тръгнахъ, оставихъ му нуждднитѣ наставления и не ся съмнявайте, той ще ся съобрази съ тѣхъ; при това, азъ съмъ тука и сега ще внимавамъ, особенно че познавамъ работитѣ, които съ очитѣ си видѣхъ.

Имамъ честьта да бжда на Ваше Прѣвъсходителство найпреданний приятель

Д. Беллисъ.

Главенъ Управитель
на Источна Румелия.
№ 2200.
Пловдивъ 10 юнь 1885 г.

№ 132.

До Господина Майоръ Коростелевъ,
Пловдивский Полицмейстеръ

Господине Полицмейстере,

Вслѣдствие доклада Ви отъ 20 май т. г. подъ № 938, съдържащь имѣната на виновнитѣ чиновници по случаятъ на

18 и 19 май, призовавате ся да ми прѣдставите обяснителни и подробни свѣдения относително поручика Гане Атанасовъ, като Ви пращамъ приложенъ тукъ и прѣписъ отъ прошението му, подадено менъ отъ сѫщий по сѫщото дѣло.

Главенъ Управитель и пр.

Докладна Записка на поручика отъ Источно-Румелийската Милиция — Г. Атанасовъ
Г. Пловдивъ 25 май 1885 год.

№ 133.

До Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель на Источна Румелия.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

На 22-ий того бидохъ арестованъ подъ прѣдварителенъ строгъ домашенъ затворъ отъ Пловдивский Военепъ Комендантъ, и получихъ отъ сѫщий прѣписъ отъ прѣдписанието подъ № 201 на Негово Прѣвъсходителство Началникътъ на Милицията и жандармерията, съ което прѣдписание ся заповѣда арестованието ми, за това че, спорѣдъ рапорта на Г-нъ Пловдивский Полицмейстеръ, съмь билъ взелъ участие въ нѣкакво си подстрѣкателство на населението къмъ бунтъ противъ Правителството. — На 23 сѫщаго съ рапортъ подъ № 6 до казанний комендантъ молихъ да ми ся обясни колкото може по-скоро отъ гдѣ е възникнало противъ мене това на нищо неосновано обвинение, когато азъ никога и никакво участие въ подстрѣкателство на населението къмъ бунтъ противъ правителството не съмъ взималъ, понеже по своето служебно положение, много добрѣ зная, че за такива нѣща бихъ билъ подвергнатъ на наказание спорѣдъ законътъ; обаче и до сега нищо не ми е съобщено, нито пъкъ съмъ изпитанъ въ качество на обвиняемъ за да могѫ да докажа своята съвършенна невинность.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Тъй като Г-нъ Пловдивский Полицмейстеръ е билъ злѣ увѣдоменъ, за да може да направи такова съвършенно невѣрно донесение, и тъй като азъ съмъ дълбоко убѣденъ, че справедливостьта на Ваше Високопрѣдъсходителство е най-вѣрната

охрана на безпристрастието на законътъ; най-покорно Ви моля да заповѣдате по-скорошното подробно изслѣдване на дѣлото, чрѣзъ което изслѣдване ще може да ся докаже моята съвършенна невинность.

Поручикъ Г. Атанасовъ.

№ 1117
12 Юний 1885
Пловдивъ.

№ 134.

До Н. В. Прѣвъсходителство, Главний Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Като повръщамъ съ настоятето си прѣдписанието Ви по надписъ отъ 11-того № 2180 върху прошението на Хр. Г. Зидаровъ, бившъ Надзиратель на ученицитѣ въ Областната Гимназия, честь имамъ да Ви увѣдомя, че той, Зидаровъ, на 19-истекшаго май бѣше въ Мараша съ тълпата, дѣйстоующа противъ правителството, послѣ заедно съ нея ся намираше въ Градската градина и прѣдъ конашкитѣ врата.

Колкото за гдѣто Зидаровъ казва въ прошението си, че той билъ длъженъ да присѫтствува на подобни мѣста за да надзирава ученицитѣ и да имъ дава наставления, азъ това незная, неговитѣ обязаности, то е работа на началството му, но и при все това той не ся забѣлѣжи, щото въ качеството си на надзиратель да призове нѣкои отъ ученицитѣ, които ся бунтуваха и да имъ даде наставления поне да ся оттеглятъ.

Приеме(т)е и пр.

Полицмейстеръ и пр.

№ 1113
13 Юний 1885 г.
Пловдивъ.

№ 135.

До Н. В. Прѣвъсходителство Г. Крьстевичъ, Главний управитель на Източна-Румелия.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ отговоръ на прѣдписанието Ви отъ 10-того № 2200, при което ми испратихте прѣписъ отъ докладната записка на

Поручика Гане Атанасовъ, честь имамъ да Ви доложа, че въ врѣме на происшествията на 19-й истекшаго Майя и той се намираше въ Мараша заедно съ Г-жата си и сѫ придружаваше, както въ градината, така и прѣдъ конашкитѣ врата отъ извѣстний Захарий Стояновъ, който тоже бѣше съ Г-жата си, но това не му прѣчише да подстрѣкава и хули правителството.

Полицията не забѣлѣжи поручика Атанасова да говори по публичнитѣ мѣста противъ правителството, но понеже той постоянно се намираше въ сношение съ фактично виновнитѣ и понеже той не е офицеръ на полицейска служба, то полиция-та прѣдполага, че и той е съмишленникъ на смутителитѣ и затова ся записа името му въ доклада ми № 938,

Приемете и пр.

Полицмейсторъ и пр.

Главенъ Управитель на Източна Румелия.
№ 2152.
Пловдивъ 8 юнь 1885 г.

№ 136.

До Господина Главний Секретарь Деректоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарю,

На послѣдъкъ получиха се въ Канцелярията ми неосвободени отъ правото на тимбрата три прошения, носящи печатитѣ на нѣкои общини отъ Ямболската околия и подписитѣ на кметоветѣ имъ. —

Тъй като тѣзи прошения се отнасятъ до въпроси,[1]) който никакъ не сѫ отъ компетентностьта на подписавшитѣ ги, пращамъ Ви ги, приложени въ настоящето, и моля да распорѣдите да се испита, какъ тия кметства си позволили да подигатъ подобни въпроси, кои сѫ лицата, които сѫ ги подщрекали да направатъ това, и ми доложите, като ми дадете и мнѣнието си, какъ трѣбва да се постѫпи.

Главний управитель и пр.

Главний Секретарь и пр.
№ 3450.
13 юний 1885 год.

№ 137.

До Г-на Сливенский Префектъ.

Господине Префекте,

Негово Высоко Прѣвъсходителство Главный Управитель съ прѣдписанието си отъ 8 того № 2152 ми явява, че на

[1]) Прошенията не притежаваме; общинитѣ искали да се освободи Д. Куртевъ.

послѣдъкъ ся получили въ канцелярията му неосвободени отъ правото на тимбрата три прошения носящи печатитѣ на нѣкои общини отъ Ямболската околія и подписитѣ на кмѣтоветѣ имъ.

Тъй като тѣзи прошенія ся отнасяли до въпроси, които никакъ не ся отъ компетентностьта на подписавшитѣ ги, Н. В. Прѣвъсходителство ми гы испраща съ прѣнорж̃ка да распорѣдя за да ся испыта какъ тия кметства си позволили да подигатъ подобни въпроси и кои ся лицата, които ся ги подстрекали да направатъ това.

Прочее вслѣдствіе на горньото, като ви испращамъ съ настоящето си прѣдметнитѣ прошенія умолявамъ ви да испытате и ми дадете исканитѣ отъ Н. В. Прѣвъсходителство свѣдения, като ми повьрните и прошеніята.

Гл. Секретарь и пр.

Обществено Министерство
Пловдивский
Окръжний Прокуроръ
№ 2698
Пловдивъ 20-й юний 1885 г.

№ 138.

До Господина Директора на Правосѫдието.

Г-не Директоре,

Съгласно съ прѣдписанието Ви отъ 18-й того № 3634 имамъ честь да Ви доложя, че, ако има да ся прѣдадѫтъ на сѫдъ нѣкои лица, които вслѣдствие на затварянието на Илия Куртевъ и други четворица станало на 19 Май т. г. ся направили обида на полицията, — то непрѣменно е нужно Г-нъ Полицмейстеръ да почочи имѣната имъ и да ги прѣдаде на Околийский Сѫдникъ, който е компетентенъ въ тоя случай споредъ чл. 298 отъ органически Уставъ.

Колкото за арестуванието на 19 Май а особенно освободенитѣ отъ мене на 22 май Яко Дамяновъ и Спиро Стефановъ, тий ся освободиха по причина, че противъ тѣхъ полицията, както сама признава, е заявила само, че нападнали Никола Х. Пенчовъ, ординарецъ на Н. В. Прѣвъсходителство и искали да го биятъ, за което обаче ся не намѣриха други доказателства, освѣнъ показанието на сѫщий ординарецъ, тъй щото нѣмаше

причина, да ся държатъ повече въ затвора и ся освободиха подъ поржчителство.

И какъ това може да бжде причина за необаждание на други размирници, които били оскърбили полицията, това неразбирамъ.

Прокуроръ: **Берковъ**

№ 139.

До Господино Пловдивский Префектъ

Рапортъ.

Г-не Префекте,

Съгласно желанието на Г-нъ Главний Секретарь, който мя покани да дамъ разѣснение за 19-ий Май тъй също и чрѣзъ Вази ся поканихъ, честь имамъ да Ви явя слѣдующето:

На 19-ий Май сутриньта азн отидохъ въ Марашката церква заедно съ зетя си К. Поповъ и тамъ намѣрихъ една тълпа и която ся отправи за Еди-Кардашь и азн отидохъ заедно тамъ като ся говори разнообразно за затворитѣ, азн счетохъ за длъжность да явя на Г-нъ Главний Управитель и го помолихъ за да ги отпусни и така направихъ, отъ конака излѣзохъ и ся намѣрихъ съ Г-нъ Докторъ Хакановъ и съ когото отидохъ до Джумаята и отъ тамъ отидохъ дома си и повече нищо не зная.

Ако има казано нѣщо повече за менѣ то е лъжа и е направено затова, защото доносчицитѣ иматъ лична вражда и гонение къмъ менѣ още отъ врѣме на предишната ми служба, и не ся биле никакъ задоволени отъ мене като съмь искарвалъ на яве нѣкои тѣхни нередовности, впрочемъ сичко това твърдѣ добрѣ е извѣстно Вамъ и считамъ за излишно да Ви пиша по на дълго.

Примете и пр.

15-ий юний 1885 год.

Префектуренъ Съветникъ Т. **Стоевъ.**

Д. В. Д.
Префектъ на
Пловдивский Департаментъ
№ 2839.
г. Пловдивъ 18 юний 1885 г.

№ 140.

Господину Директору на
Вътр. Дѣла.

Г-не Директоре,

Честь имамъ съ настоящето си да Ви испратя прѣписъ отъ рапортътъ до менъ на Префектурний Съвѣтникъ Т. Стоевъ, съдържащъ разяснения за че не е зималъ участие въ демонстрацията случившя (се) на 19-й истекшяго.

Приимете, Г-не Директоре, увѣрение въ уважението ми.

Префектъ: П. Димитровъ.
Секретарь: Н. Груевъ.

Главний Секретарь
Директоръ
на Вътрѣшнитѣ дѣла
на Източна румелия.
№ 3628
г. Пловдивъ 22 юний 1885 г.

№ 141.

До Н. В. Прѣвъсходителство
Главний управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ отговоръ на прѣдписанието Ви отъ 21-й истекшяго май подъ № 1867 и вслѣдствие доклада на Г-на Пловдивский Префектъ отъ 18-й того подъ № 2839, имамъ честь да Ви притвора въ настоящето си прѣписъ отъ рапорта на Г-на Т. Стоевъ, Съвътникъ при Пловдивската Префектура, и понеже изъ него ся вижда че Г-нъ Стоевъ не е зималъ участие въ демонстрацията на 19-ий сѫщаго майя, то не считамъ за нуждно да направя никакво прѣдложение, съгласно съ гореченото Ви прѣдписание.

Благоволете, и пр.

Главний Секретарь и пр.

Дирекция
на Правосѫдието
на Източна Румелия
№ 3750.
Пловдивъ 22 юний 1885 г.

№ 142.

До Господина Главний Секретарь
Директоръ на Вътрѣшнитѣ дѣла.
въ Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Вслѣдствие на отношението Ви отъ 4 Юний т. г. подъ № 3210 при което ни прѣпращате рапорта на Г-нъ Пловдивский

полицмейстръ отъ 31 Май т. г. подъ № 1018 съ който излага причинитѣ, по които той не счелъ за нуждно да прѣдава на сѫдебната власть лицата, дѣйствующи противъ правителството на 19 май, съ прѣдписание отъ 18 юний т. г. подъ № 3634, прѣпратихъ казанний рапортъ на Г-нъ Полицмейстрътъ до тукашний Окрѫженъ Прокуроръ да изучи добрѣ работата и да ми даде мнѣнието си.

Въ отговоръ на това ми прѣдписание, Г-нъ Прокурорътъ ми испроводи рапортъ отъ 20 того подъ № 2698, прѣписъ отъ който като Ви съобщавамъ, Г-не Главний Секретарю, честь имамъ да Ви предоставя да направите потрѣбнитѣ отъ Ваша страна распорѣждания по това, за което и да мя увѣдомите.

Приимете, и пр.

Директоръ на Правосѫдието (подп.) С. С. Бобчевъ.

№ 143.

Пловдивъ 22 юни 1885 г.

Г. Ив. Ст. Гешеву.

Като ви прилагамъ тука единъ прѣгледъ отъ равносмѣтка по вѣстникътъ „Echo des Balcans“, заедно съ една расписна смѣтка на г. Н. Краварева, моля ви да се распоредите, гдѣто трѣбва, за да се отпуснѫтъ 14 лири, па, ако се може, и нѣщо отгоре, понеже хичъ нѣмамъ, — догдѣ не осъмне свѣтлий день, кога чиновницитѣ получаватъ заплатата си, та да хванѫтъ мѣсто квитанцитѣ.

Приимѣте и пр.

С. Мъларовъ.

№ 144.

Пловдивъ 22 юній 1885.

Г-не Д-ръ Хакановъ,

Въ допълненіе онуй ни отъ 19-й текущаго прибавями да ви поблагодаримъ съ показаното срѣдство и за неимовѣрната ви ревность да произведѣте терроръ въ кървавото ни още отечество. Дерзайте, 20 юній е още далечъ. (?)

Испълнителній Комитетъ.[1])

[1]) Писано съ прѣправенъ почеркъ (буквитѣ сѫ съ прави линии, като печатни). Споредъ съдържанието си, това писмо е заплашително.

№ 145.

(Т.)[1]) Т. Пазарджикъ, 23 Юний 1885.

Директору Правосѫдие Пловдивъ.

Изслѣдователя пристъпи на предложението му да прѣкрати дѣлото Куртево по мотиви, изложени въ писмото ми до Васъ несъстоятелность на лицето неспособность на срѣдството и несъществувание конкуренция между намерението да се компрометира управлението и между дѣянието подбуждание. Кtртевъ освободихъ, като го прѣдадохъ на префекта спорѣдъ сведения, той билъ отишелъ за София № 2070.

Прокуроръ и пр.

№ 146.

Постановление.

№ 1163.

Подписанний А. Абаджиевъ, Сѫдебний Изслѣдователь при Т. Пазарджикското Окрѫжно Сѫдилище, откакъ изслѣдовахъ дѣлото № 115 295 [отъ 1885 г.] на Илия Куртевъ, житель изъ Стара-Загора, а напослѣдъкъ живущъ въ г. Пловдивъ; набѣдяванъ за подбуждание съ думи и чрѣзъ распространявание печатани възвания измежду населението за въстание противъ държавата — злодѣяние, прѣдвидено отъ чл. 55 и 58 и послѣдната алинея на чл. 66 отъ Отом(анския) Наказат(еленъ) Законъ; съгласно прѣдложението на Т. Пазардж(ишкия) Окрѫженъ Прокуроръ отъ 22 того № 2066, като взехъ прѣдъ видъ слѣдующето:

1-в) Че не ся доказва отъ изслѣдванията Илия Куртевъ да е подбуждалъ населението въ г. Ихтиманъ съ думи къмъ въстание, както и да е записвалъ комити;

2-о) Че дѣянието на Илия Куртевъ прѣзъ распространявание печатни прокламации за подбуждание населението къмъ въстание противъ Централното правителство; колкото и да носи всичкитѣ вънкашни знакове на злодѣянието, прѣдвидено отъ чл. 55, 58 и 66 отъ Отом(анский) Наказателений

---

[1]) Прѣписъ·

законъ; обаче трѣбва да ся вземе въ уважение още че Илия Куртевъ е обще познатъ, като съвсемъ не сериозно лице, което не е въ състояние, да ся завземе за подобно важно дѣло, както е приготовлението на едно въстание и като такъвъ той ся явява и отъ изслѣдованието;

3-о) Че изслѣдването ни принуждава да вѣрвами, че Куртевъ е дѣйствувалъ не съзнателно, като орудие на други непознати лица;

4-о) Че е обще познато, че цѣльта на распространяванието на прокламациитѣ не е била да ся подбуди народътъ къмъ въстание, а да ся компромитира настоящето Источно-Румелийско управление въ очитѣ на В. Порта;

5-о) Че употрѣбленото срѣдство не е било таково, щото да може да ся очаква отъ него, че въ нормални обстоятелства ще произведе онова слѣдствие, къмъ което по вънкашний си изгледъ то е било отправено; защото подписавшийтъ прокламацията е лице обскурно, безъ особенна извѣстность и репутация изъ между населението.

6-о) Че слѣдователно намѣрението не е било отправено въ посоката на самото дѣяние и така не сѫществува конкуренция между дѣянието и намѣрението.

За всичко това и въ силата на 82 чл. отъ 11 притурка глава IX на Органический Уставъ и съгласно съ чл. 205 и 208 на Наказателното сѫдопроизводство

Постановихъ:

I. Дѣлото № 115 на Илия Куртѣвъ ся прѣкратява и набедяваний ся освобождава отъ прѣслѣдование по неуместность.

II. Конфискуванитѣ печатни възвания да ся унищтожятъ.

III. Сѫдебнитѣ разноски, състоящи отъ гроша 122 златни оставатъ въ тяжесть на Областний Ковчегъ.

Настоящето постановление подлѣжи на обжалвание прѣдъ Т. Пазарджишкото) Окрѫжно Сѫдилище съгласно 209 чл. на Наказателното сѫдопроизводство; въ три-дневенъ срокъ отъ съобщението му.

Прѣписъ отъ настоящето да ся съобщи Г-ну Т. Пазарджикскому Окрѫжному Прокурору и на интересующитѣ ся лица.

Написано на 24-ий Юний 1885 година въ Т. Пазарджикъ.

Сѫдебний Изслѣдователь **Абаджиевъ.**

Главний Секретарь
Директоръ
на Вътрѣшнитѣ дѣла
Източна Румелия.
№ 3718
26 юний 1885 г.
г. Пловдивъ.

№ 147.

До Г-на Пловдивский Полицмейсторъ

Господине Полицмейсторе,

Рапорта Ви отъ 31-ий Май т. г. № 1018, съ която излагате причинитѣ по които полицията не е прѣдала но Прокуроството лицата дѣйствующи противъ Правителството на 19-ий май съобщихъ Г-ну Директору на Правосѫдието, който съ отвѫтното си писмо отъ 22-ий того № 3750, ми явява, че съ прѣдписание отъ 18-ий сѫщаго № 3634, препратилъ горнийтъ Ви рапортъ на Г-нъ Тукашний Окрѫженъ Прокуроръ да изучи добрѣ работата и му даде мнѣнието си.

Испращамъ Ви съ настоящето си, въ отговоръ на реченний Ви рапортъ, прѣписъ изъ оня на Прокурора доставенъ мень отъ Г-нъ Директорътъ съ писмо отъ 22-ий того № 3750, и Ви прѣдлагамъ да распоредите потрѣбното въ смислъ на прѣдложението на Г-на Прокурора въ случай, че това е още възможно и ми явите за слѣдствието.

Приемете и пр.

Главний Секретарь и пр.

Главенъ Управитель
на Източна Румелия.
№ 2366.
Пловдивъ 24 юний 1885 г.

№ 148.

До Господина Главний Секретарь
Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ дѣла.

Господине Главний Секретарю,

Съ доклада Ви отъ 22 текущаго подъ № 3618, Вий мя увѣдомявате, че на 16 того Г-нъ Пловдивский Полицмейстръ е испратиль задъ граница именуемий Юрданъ Бошковъ отъ Македония, по причина на нетърпимитѣ му и постоянни скандали и ходение безъ работа.

Чудно ми ся види, Господине Главний Секретарю, какъ отъ една страна Вий ми съобщавате за знание, че Бошковъ е пратенъ задъ граница, а отъ друга азъ положително зная,

че тоя сѫщий Бошковъ се разхожда твърдѣ спокойно въ Пловдивъ; какъ става това, и какво мислите да направите въ този случай, моля да ми явите.

Главний Управитель Г. Крьстевичь.

№ 3736
27 юний 1885 год.
Пловдивъ.

№ 149.

До Н. В. Прѣвъсходителство, Главний Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ отговоръ на прѣдписаніето Ви отъ 24-й того подъ № 2366, имамъ честь да Ви доложя, както сте видѣли и отъ рапорта ми отъ 22-й сѫщаго подъ № 3618, че съ врѣме сьмь прѣдписалъ на Г-да Префектитѣ, щото ако сѫ укаже негдѣ отъ повѣренитѣ имъ Департаменти, испратения задъ граница Юрданъ Бошковъ, да ся повърне немедлѣнно пакъ задъ граница.

Прѣди да получа горното Ви прѣдписаніе и азъ бѣхъ зачулъ, че реченія Бошковъ ся е завьрналъ въ Область-тѫ ни, за което и запитахъ устно Г-на Кънчева, Т. Пазарджишкы Ротенъ Командиръ, който тѣзи дни случайно ся намираше въ Пловдивъ, нъ той ми отговори, че нѣмалъ никакво извѣстие,

Затова днесь прѣдписвамъ Г-ну Пловдивскому и Т. Пазарджишкому префекти първо: да распорѣди за испращаніе-то му незабавно задъ граница, като ми извѣсти, защо не ся е съобразилъ съ окрѫжното ми прѣдписание за немедленното испращаніе на Бошкова задъ граница, щомъ ся е явилъ въ Пловдивъ, а на второй, какъ и до гдѣ е былъ испратенъ 1-й пѫть [за което и поиска 120 гроша златни за прѣпращаніето му съ талига отъ Т. Пазаржикъ до границата] и защо не ся е бдяло, но ся е допустнѫло да ся завърне въ Пловдивъ, безъ да го види нѣкой догдѣто е прѣминалъ прѣзъ цѣлъ Т. Пазаджишки Департаментъ.

Каквито отговори получа, ще побьрзамъ да Ви ги съобщя Благоволете и пр.

Главенъ секретарь и пр.

№ 3745.
27 юнія 1885 год.
Пловдивъ.

№ 150.

До Г-на Димитрова, Префектъ
въ Пловдивъ.

Г-не Префекте,

Научавамъ ся, че испратенія задъ граница Юрданъ Бошковъ, за който ся касае и окржжното ми прѣдписаніе отъ 20-й того подъ № 3587, сж намиралъ въ Пловдивъ и ся расхождалъ твърдѣ спокойно, за което и Н. В. Прѣвъсходителство Главный Управитель ми прави запитваніе съ прѣдписаніето си отъ 24-й сего подъ № 2366.

Вслѣдствие на това, умолявате ся, Г-не Префекте, да распорѣдите потрѣбното за немедленното прѣпращаніе задъ граница реченія Бошковъ, като ми извѣстите, защо не сте направили това, щомъ той ся е явилъ въ Пловдивъ, спорѣдъ както изрично е казано въ поменатото ми окржжно.

Пріимѣте и пр.

Главенъ секретарь и пр.

№ 3756
26 юнія 1885 год.
Пловдивъ

№ 151.

До Г-на Цанкова,
Префектъ въ Т. Пазарежикъ.

Господине Префекте,

Научавамъ ся, че испратенія задъ граница Юрданъ Бошковъ, за който ся касае окржжното ми прѣдписаніе отъ 20-й того подъ № 3587, и за който поискахте 120 гроша златни за прѣпращаніе съ талига отъ Т. Пазарджикъ до границата, ся намира въ Пловдивъ, за което и Н. В. Прѣвъсходителство Главния Управитель ми прави запитванія съ прѣдписаніето си отъ 24 сего подъ № 2366.

Вслѣдствіе на това, умолявате се, Г-не Префекте, да ми извѣстите какъ и догдѣ е быль прѣпратенъ реченія Бошковъ, защо не ся е бдяло, но ся е допуснало да влезе пакъ по повѣреній Ви Департаментъ и да прѣмине прѣзъ цѣлий него и доде въ Пловдивъ, безъ да го е видѣлъ нѣкой отъ подвѣдомственнытѣ Ви Полицейски власти.

Пріимѣте и пр.

Главень секретарь и пр.

№ 152.

Любезний Куртевъ,[1])

Вземи въ сериозно внимание писмото на Захария. Никакво чакане вече не струва пари. Събери чета въ Ихтиманъ и развий знамето въ балкана за съединението. Въ Копривщенский Балканъ ще ся намѣримъ съ Васъ. Насъ ще придружава редактора на „Борба“. Ако останешъ въ София, ще изложишь сички насъ тукъ на неимовѣрни бѣдствия. Кажи Д. Куртеву прѣди тебе да замине за въ Сливенъ, отъ дѣто и той да направи своето. Кажи му още, че не остава врѣме за никаква просия на срѣдства. Врѣмето и смѣлитѣ распорѣжданія ще доставятъ срѣдствата и всички улеснителни потрѣбности. Прочее не губи врѣме и бързо крачи, инакъ ще злоупотрѣбишь положението си и ще станешъ за резилъ и на кучетата. Щомъ ся опжтишь за цѣльта, пиши и намъ тукъ, но адрессирай писмото до търговцитѣ Странски & Михаиловски, а въ тѣхното писмо друго на мое, или Захариево име. Въ предприятието ни знай, че ще ни съдѣйствуватъ и дружиннитѣ командири, съ исключение на двама въ цѣлата область.[2]) — Значи и съ войската ся располага.

Пловдивъ 30-й Юний 1885.

Твой Т. Гатевъ.

P. S. Копривщенци и Панагюрци ще тя послѣдватъ. Това твърдо вѣрвай.

Сжщия.

№ 153.

Куртевъ,

Вие сте чудни хори! Сѣдналъ си да ма питашъ, какво да правишъ. Незнаешъ ли? Какво правятъ хората, които издаватъ прокламация. Ще приемешъ ли ти да си останешъ така спокоенъ въ София? Това е позорно. Ти трѣбва да отмжстишъ. Ти сега трѣбва да докажешъ, че населението е било съ тебѣ, ако не искашъ да кажатъ хората, че прокламацията ти е била само за молба. Впрочемъ, тебъ ти е расправилъ Куртевъ [Димитръ]. Срамъ за Викилова, че е получилъ служба.

---

[1]) Илия Куртевъ, екстерниранъ вече и живущъ въ София.

[2]) Тѣзи двама били руси. Г. Гатевъ, когото питахме, не може да си припомни имената имъ.

Той трѣбва да отмъсти на своите тирани. Ти трѣбва да издигнешъ знамето, да поведешъ дружината, да прогласишъ Съедине(ние)то. Вѣрвамъ, че не ся лъжа.

Пловд(ивъ), 30 Юний 1885 (год).

Твой З. Ст(ояновъ).—

№ 154.

(Т.) Чирпанъ . . . . .

Записка.

Нѣколко размирници на 29 срѣщу 30 Юний подпомагани отъ градска полиция ведно, на чело съ Стою Филиповъ Горски агентъ и градский съвѣтъ и учителя Василъ Бабаковъ съвременно и градски съвѣтници откраднали 46 пушки и нѣколко сьндъка патрони отъ кварталнитѣ участъци, натоварили ги на 3 кола и ги отправили за Ески Загра, распорядихъ потрѣбно(то) съгласно инструкции(тѣ) и Стою Филиповъ уже билъ хванатъ при Стара Загора съ пушки и патрони. Бабаковъ ся улови въ града тая сутринъ и ся предаде съдебному изслѣдователю Пенчу Славову кой(то) по настоящемъ (е)въ града ни по това дѣло. Вишепоменъти(тѣ) господа щомъ ся извѣсти-ли за това събиратъ ся около 250 души заедно съ дѣцата и дойдоха прѣдъ управлението като почнаха да викатъ съ гласъ ура! Бабаковъ трѣбва да бъде освободенъ. До гдѣто Тълпата викаше срѣщу правителствен(ия) домъ дойдоха въ канцеларията ми въ качеството си на депутация Георги Кочевъ, Стоянъ Молловъ, Ив. Геновъ и Милчу Калчовъ и ми казаха че тълпата искала освобождение Бабакову. Отговорихъ имъ че дѣло(то) (е) прѣдадено на съдебнитѣ власти. Послѣ това поискаха[1]) нужни(тѣ) наставления отъ Префекта, кои(то) бѣха почти еднакви съ тия, които по прѣди казаха[2]) на депутацията (да) ся отнесе до изслѣдователя и той съгласно свои(тѣ) наставления ще земе гаранция за Бабаковъ и ще го освободи. Голѣма нужда има отъ жандарми за въ градътъ ни, защото тия Господиновци като гледатъ че отпадатъ отъ день на день рѣшени ся видно, да правятъ пакости на правителството съ цѣль да го учернятъ прѣдъ надлежно(то) мѣсто.

---

[1]) Поискахъ.
[2]) Казахъ.

втора Записка:

Освѣнъ това на 29-й срѣщу 30-й ся намираха полиции[1]) налепени ракописни, прокламаций отправени къмъ гражданитѣ, касателно кадастралнаго данъка, въ кои(то) нападатъ Васъ, мене, религиозна(та) Българската община и нѣкои финанциални чиновници. Прокламации(тѣ) конфисковани отъ полиция(та), черновката ѝ [оригинала] ся намѣри на кьра при испращани(е) инспектора Кирова, по-черкътъ ѝ много прилича на неговъ, намѣриха ся и други книжа съ нея, между кои копия ся дописки противъ Васъ, по-чъркъ Георги Кочевъ. Тая сутрина прѣди всичко това часътъ въ седемъ по европейски прѣди да бѣхъ ся отправилъ за въ канцелярията дойде на къщата ми учителя Гарвановъ и безъ заобиколки каза ми: натоваренъ съмъ отъ революционерни комитетъ въ Чирпанъ като по младъ человѣкъ да дойда да Ви кажа че трѣбва да распоредите да ся спрѣ изслѣдванието по откраднатитѣ пушки, патрони, както и за прокламацията защото всичко ся върши за въ полза на Македония и че ако не спрете и не получате уставатъ[2]) коммитета ни ще земе крайни мѣрки къмъ Васъ и други, които въспрепятствовате на това патриотическо дѣло, почнато отъ насъ. Въ отговоръ на всичко горѣизложено, казахъ му, Господине, Ви трѣбва да си отидите, защо(то) правителството неможе да търпи да му правятъ заплашвания и че то не може да остави ненаказани тия, които бъркатъ страната и упропястяватъ народътъ. Като изслуша тия думи Гарвановъ стана и каза добрѣ и си отиде.[3])

№ 155.

(Т.) Стара Загора 1 Юлий 1885 г.

Главному Секретарю, Пловдивъ.

Имамъ да Ви съобща важни работи доста неудобно съ шифри, ако е възможно да присътствувате на 2 часа въ телеграфната станция за подробно изложеніе, ако ли не, заповѣдайте ми съ шифри да Ви телеграфирамъ 2372.

(Префектъ) Илиевъ.

---

[1]) Отъ полицията.

[2]) Ако не послушате устава?

[3]) Тая служебна записка, писана върху телеграфо-пощенска бланка и съобщена безъ друго по апарата отъ Околийския Началникъ въ Чирпанъ до Директора на Вътрѣшнитѣ дѣла въ Пловдивъ, не носи никаква дата, но е очевидно, отъ 30 юний или 1 юлий.

№ 3806
1 Юлий 1885 год.
(Пловдивъ).

№ 156.

(Т. — шифрована).

Префекту Стара-Загора

За да узнаете по-лесно числото на откраднатитѣ пушки вижте въ Префектурна(та) или Околийска канцеларии списъка по който тѣ сж били раздадени отъ правителството. За пó-добрѣ идѣте и сами на мѣстото.

(Директоръ на Вжтр. дѣла и пр.).

№ 3814
2 Юлий 1884 г.
Пловдивъ.

№ 157.

До Н. В. Прѣвъсходителство
Главний Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство

Вчера получихъ една телеграмма подъ № 2372 отъ Г. Старо-Загорский Префектъ съ която ми явяваше, че имало да ми съобщи важни работи, доста неудобно съ шифри, та ако е възможно да присътствувамъ на 2 часа въ телеграфната станция за подробно изложение; ако ли не да му заповѣдамъ съ шифри да ми телеграфира.

Въ слѣдствие на това азъ отидохъ на телеграфната станция и той ми съобщи слѣдующето:

„Прѣди два часа Чирпанский Околийский Началникъ мя „помоли да се явя на станция(та) за да ми съобщи нѣкои „важни за Правителството работи, прѣзъ нощьта срѣщу 30 того „се откраднали оттъ кварталъ Кара-Орманъ и друга махала „пушки кринки правителственни, които се държали на всѣки „участъкъ. На въпроса колко се били, отговори, че не събралъ „още свѣдения, повикалъ Градский кметъ да му даде разяспе-„ния, нъ той отговорилъ, че ще си даде оставката, защото не „можелъ да търпи дѣйствията на Градский Съвѣтъ. Вижда се „че градска(та) полиция е знаяла за откарвание на пушкитѣ. „На въпроса жандармский командиръ знаялъ ли (е) за случ-„ката и какво (е) направилъ за издирвание па виновнитѣ „и изслѣдвание дѣлото и да ли е съобщено Прокурору, отго-„вори, че снощи съобщилъ Полицейскому Коммиссарю и тая

„сутрина командиру, които енергично работили за това, нъ
„до сега нищо не (е) съобщено и не (е) сторено прѣдъ Про-
„курора като попитахъ кого подозрѣва съобщи, че има съм-
„нѣние въ Стою Филипповъ кой(то) служи при Градский Съ-
„вѣтъ въ качество градски надзиратель. На началника извѣстили
„снощи по 10 часа европейски посторонни лица Таню Ата-
„насовъ, правителственъ агентъ [Бирникъ] и Иванъ Толевъ
„частенъ гражданинъ. Освѣнъ това на 29 срѣщу 30 се на-
„мѣрили залѣпени по улицитѣ четири ръкописни прокламации
„отправени къмъ гражданитѣ, по поводъ увеличение кадастра-
„ленъ данъкъ, въ тѣхъ се нападали Директоръ Хакановъ,
„Началникъ Овчаровъ и нѣкои членове (на) Българска(та)
„религиозна община, финанциални чиновници, прокламацията
„свършвала тъй; Братия! Още една подла работа отъ наший
„депутатъ и неговитѣ покорни палета въ Чирпанъ. Въ че-
„твъртакъ когато Ви съ потъ на челото работихте, тогава
„тѣзи сѫщитѣ крояха планове по какъвъ начинъ да платите
„пакъ отъ тѣхъ расхвърлений противо законно данъкъ знайте
„ли какви примки Ви направиха? да растурятъ Градский
„Съвѣтъ, за гдѣто не щ(е)ше незаконно расхвърляний ка-
„дастръ, ще останите ли и при това хладнокръвни? Кога ще
„покажете че Ви като граждани знайте да цѣнитѣ своитѣ
„права, станете прочее противъ тия безакония и докажете на
„тъзи чапкънска тълпа, че е доста мърсила общината, Пра-
„вителството, Главний Съвѣтъ и прочее. Съ това ще имъ
„покажите че ще (сте) истенски граждани и че не позволя-
„вате да си играятъ съ вази тѣзи вагабонти. — Нѣколко
„ваши братия". Освѣнъ четиртѣхъ екземпляра които се на-
„миратъ сега у началника имало още и други които нѣкои
„частни лица скъсали. Поискахъ да се повика жандармский
„командиръ незабавно, колко сѫ били пушкитѣ, понеже енер-
„гично издирвалъ, командиръ(тъ) кой(то) тогасъ се намиралъ
„у дома си слѣдъ доста дълго врѣме дойде и ми съобщи, че
„днесъ се извѣстилъ отъ Началника, незналъ колко пушки
„се откраднати слѣдъ като испиталъ щѣль да съобщи, на
„въпроса ми защо не се е отправилъ на часа на мѣстото да
„състави за всичко протоколъ, или не намира работата тол-
„кози важна, командирътъ отговори, че на часътъ пратилъ
„старший и слѣдъ като закуси и той щѣль да отиде. Като
„исказахъ съжаление, че това не станало до сега заповѣдахъ

„още днесъ началника да ми изложи съ подробенъ и обстоя-„телственъ рапортъ цѣлото течение на дѣлото, като се съста-„вятъ още днесъ протоколи отъ жандармски командиръ за прѣд-„варително константиране и изслѣдване испитвание Стою „Филиповъ всички подозрителни градски агенти и други, ра-„порта до мене и съобщение до Прокурора, съ нароченъ „(човѣкъ) да се испратятъ, да се продължава енергично ди-„рение виновни(тѣ) отъ командиръ и коммиссарь, като се „слѣди тайно отъ вѣрни хора всѣко подозрително „лице. „Крадцитѣ на пушкитѣ приложихъ трѣбва непременно да „се издиратъ инакъ срамъ за командиръ, коммиссарь и всич-„ка(та) полиция. Да се дѣйствува благоразумно и енергически, „сжщо тъй да се употрѣбътъ старание за издирвание авторъ „или пи(са)тели на прокламации. Началникътъ ми съобщи че „имало нужда утрѣ да отиде непременно (за) „констатирание „загуби (на) 7 общини селски азъ му отговорихъ, че понеже „негово(то) присътствие (е) необходимо, (то) да проводи единъ „Главенъ съвѣтникъ да го замѣсти, слѣдъ като излѣзохъ отъ „станция(та) (отидохъ при) субститутъ прокурора и му съобщихъ „цѣлото дѣло като искахъ още днесъ да испроводи изслѣдо-„ватели за да се хванатъ своеврѣменно диритѣ на прѣстъ-„плението. Той ми обѣща. Моля ако има да ми дадете още „нѣкои наставления за други нѣкои мѣрки, които бихте на-„мѣрили за нуждно да се вхематъ. Вижда се, че всичко това „се прави отъ страна на нѣкои хора при надлѣжащи на „опозицията за да се компрометира правителството.

На въпроса ми имало ли е жандарми въ участъцитѣ гдѣто били пушкитѣ, — отговори нѣмалъ свѣдѣния за това, но види се че не е имало. — (Попитахъ): Вий и Началникътъ имате ли пълно довѣрие въ дѣятелиостьта на Секционний Командиръ? — (Отговоръ): Началникътъ ми го е прѣдставлявалъ като дѣятеленъ нъ азъ чухъ въ Чирпанъ нѣкои отгатвания (?) още кога из(с)лѣдвахъ поповата работа, за недѣятелностьта на командира неговий днешенъ отговоръ го компрометира той трѣбваше спорѣдъ менъ на часътъ да отиде на мѣстото (да извърши) нуждното и прочее, той немажа, да ми каже даже колко пушки ся откраднати. Когато дѣлото станало на 29 срѣщу 30, приложи че щѣлъ да закуси като че закусванието е по важно отъ всѣко дѣло, това до негдѣ.

(го) характерисва, а дѣлото не е станало негдѣ далечъ нъ въ градътъ.

(Въпросъ): Кметътъ дали искренно си дава оставката или само за (да) замажи очи и за стоварвание отъ себѣ си отговорностьта, въ случай че таквазъ би паднала върху му отъ това дѣло. — (Отговоръ): „До колкото съмъ испиталъ за кмета всички хазватъ, че той (е) човѣкъ добродушенъ нъ съвсемъ противното се отзовавать за градскитѣ съвѣтници. За този специаленъ случай не мога да се произнеса до като не испитамъ."

Казахъ Г-ну Префекту, че удобрявамъ взетитѣ му мѣрки, прѣдложихъ му да съобщи на Секцоонний командиръ и на Полицейский Комисарь да употрѣбятъ всички енергически мѣрки за откриване на виновницитѣ, защото инакъ ще държа и тѣхъ за отговорни. Припоръчахъ му още да настои щото още днесъ да отиде изслѣдователь въ Чирпанъ и ако намира за полезно да испрати и ротний жандармерийский командиръ и да мя държи въ течението на дѣлото. — „(Азъ) ще направя „всичко (отговорилъ префектътъ) по предложението ви, жан- „дармски ротний командиръ казва че (е) назначенъ (въ) Плов- „дивъ и се събира постъпенно за пловдивъ, моля съобщете ми „имали подобно нѣщо за мое по цѣлесъобразно действие".

Най послѣ телеграфирамъ му въ слѣдующата смисъль:

„За да узнаете по лѣсно числото на откраднатитѣ пушки „вижте въ Префектурна(та) или околийската канцеларии спи- „съка по който тѣ сѫ били раздадени отъ Правителството за „по добрѣ идете и сами на мѣстото.

Благоволете и пр.

Главений Секредарь и пр.

№ 158.

Д. В. Д.
Префектъ
на Т. Пазарджикский
зестартаментъ
№ 2379
1 Юлий 1885 г.
Г. Т. Пазарджикъ.

Господину Директору на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла Въ г. Пловдивъ.

Господине Директоре,

Въ испълнение на предписанието Ви № 3756 отъ 27-ый истекший относително испращанието на Юрдана Бошковъ задъ

граница и неговото отново заврьщаніе въ Областьта, съ настоящийтъ рапортъ взимамъ честьта да Ви доложа че предмѣтний Бошковъ на основаніе телеграфическата Ви заповѣдь отъ 16-ый минжлий ся изгони задъ граница въ Българія на 18-ый Юний конвоиранъ отъ единъ жандармъ до с. Вакарелъ.

Окржжното Ви прѣдписаніе № 3586 получихъ на 22-ый Юний и препроводихъ на всичкитѣ административни и Жандармерийски Власти въ повѣрений ми департаментъ още на сжщий день за не пропущаніето на изгоненийтъ въ областьта ни. Отъ имѣющите ся въ повѣренното му (ми) управленіе свѣденія, Юрданъ Бошковъ не е былъ виденъ нигдѣ и отъ никого да ся заврьща, нѣщо което ми дава да мисля, че той по всяка вѣроятность ще е миналъ прѣзъ друго нѣкое мѣсто, или пъкъ ако е прѣзъ тукъ, той ще е миналъ придрѣшенъ подъ друго име и прѣзъ нѣкои слѣпи пжтеки; друго яче непременно той щеше да бжде виденъ ако не въ Ихтиманъ то поне тукъ, отъ самитѣ жандарми които ся нахождатъ постоянно (по) желѣзница(та).

Приемете и пр.

Префектъ и пр.

Гл. Секретарь и пр.
№ 3914
5 Юлій 1885 год.

№ 159.

До Н. В. Прѣвъсходителство Гл(авний) Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ допълненіе на рапорта си отъ 27 истекшаго № 3736, относително испращаніето на Юрдана Бошковъ задъ граница и неговото отново заврьщаніе въ областьта, честь имамъ да Ви доложж съгласно отвѣтныйтъ рапортъ отъ 1 того № 2279 на Г-нъ Т. Пазарджикский префектъ, че прѣдмѣтный Бошковъ на основаніе телеграфическата ми заповѣдь отъ 16 миналый ся изгонили задъ граница въ Българія на 18 Юный конвоиранъ отъ единъ жандармъ до с. Вакарелъ.

Окржжното ми прѣдписаніе № 3587 получилъ на 22 юный и прѣпроводилъ на всичкитѣ административни и жандармерійски власти въ повѣренный му Департаментъ още на сжщый день за не препущаніето на изгоненыйтъ въ областьта ни. Отъ имѣющитѣ ся въ повѣренното му управленіе свѣдѣнія,

Юрданъ Бошковъ не е былъ виденъ нигдѣ и отъ никого да ся заврыща, нѣщо което давало на Г-на Префекта да мисли, че той по всяка вѣроятность ще е миналъ прѣзъ друго нѣкое мѣсто, или пъкъ ако е (миналъ) прѣзъ тамъ той ще е миналъ придрѣшенъ подъ друго име и прѣзъ нѣкои слѣпи пѫтеки, друго яче непременно той щѣлъ да бѫде виденъ ако не въ Ихтиманъ то поне въ Т. Пазарджикъ, отъ самитѣ жандарми, които ся нахождали постоянно на желѣзницата.

Благоволѣте и пр.

Гл. Секретарь и пр.

Дирекция на Правосѫдие-то на Источна Румелия
№ 3979
Пловдивъ 2 юлий 1885.

№ 160.

Господину Главному Секретарю,
Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарю,

Тукъ приложено, прѣпращамъ Ви постановлението на сѫдебний изслѣдователь въ Т.-Пазарджикъ подъ № 1163 съ дата 24-ій Юний тая година отъ което ще видите че обвинително — сѫдебната власть въ тоя градъ е намѣрила за правилно и законно по показани причини да се прѣкрати прѣслѣдването противъ именуемий Илия Куртевъ за когото се касаеше писмото Ви до мень отъ 18-ій Май т. г. подъ № 2769.

Както ще видите при това, Господине Главний Секретарю, отъ прѣписа на една депеша на Г-нъ Т. Пазарджикский окрѫженъ Прокуроръ подъ № 2070 тоя Куртевъ е билъ освободенъ отъ затворътъ и прѣдаденъ на административната власть въ Пазарджикъ и още той е заминалъ за София.

Сега, макарь нито Прокурорството, нито административната власть въ Пазарджикъ не сѫ счели за нуждно да постановятъ и извършятъ нѣкои дискреционни мѣрки къмъ тоя Куртевъ; нъ при изучванието на дѣлото, съ което имахъ честь да се занимавамъ тия дни за да дамъ подробенъ докладъ на Негово Високопрѣвъсходителство Г-на Главний Управитель, азъ като взехъ прѣдъ видъ:

1-о) Че тоя Куртевъ се вижда да е единъ халосанъ, смѣшенъ и извѣянъ човѣкъ, обаче е наклоненъ да дири въ разни авантюри неподобающи нему чести;

2-о) Че единъ такъвъ смѣшенъ и морално невмѣняемъ субъектъ може обаче да послужи за оръдие на нѣкои бездѣлници партизани, които нищо не биха пожалили за да произвѣдятъ безрѣдици и смутове въ страната;

3-о) Че това като е така, колко и да е смѣшенъ въ своитѣ болни наемвания единъ такъвъ Куртевъ, той може да бѫде опасенъ за кое и да било мѣсто на Областьта гдѣто би се намѣрилъ той, толкосъ повече като отъ нѣколко мѣсяци насамъ, се вижда отъ нѣговото дѣло, той нѣма никакво занятие и никакво мѣстожителство въ страната.

За всички тѣзи, азъ сьмь на-мнѣние, Господине Главний Секретарю, че Вий би направили едно не само умѣстно и полѣзно, нъ и твьрдѣ законно нѣщо, ако распорядехте административнимъ образомъ щото: да се счита за изгоненъ отъ прѣдѣлитѣ на Областьта именуемий Илия Куртевъ и да му се запрети за винаги влизанието му въ тия прѣдѣли.

За улѣснение въ Вашитѣ наставления които азъ се надѣвамъ че Вий ще побьрзате да дадете на когото трѣбва като извьршите прѣдлагаемото административно распорѣждание, прилагамъ и една копия отъ описъ на бившйй арестантинъ Куртева, въ който описъ подробно сѫ показани неговото име, качества и пр.

Приимете и пр.

Директоръ на Правосѫдието: С. С. Бобчевъ.

25 Май 1885 год. Пловдивъ.

Описъ на арестантина:

Име и прѣзиме Илия Куртевъ, мѣстожителство г. Пловдивъ, мѣсторождение г. Стара-Загора, възрасть 28 год., вѣроисповѣдание православенъ, гражд. състояние жененъ, народность българинъ, занятие билъ чиновникъ, растъ обикновенъ, тѣлосложение здраво, лице чисто, шаръ на лицето нѣма, коса черна, вѣжди черни, очи кестяневи, носъ обикновенъ, уста обикновена, зѫби здрави, мустаци черни, брада обрьснатъ,

язикъ говори Бълг. Руски и Турски, особенни бѣлѣзи нѣма, дрѣхи палто черно отъ казмиръ, панталонъ синъ чоханъ.

Надзиратель на привр. затворъ: [подп,] Н. Поповъ

Вѣрно съ първообразното:
Началникъ-тъ на Канцеларията въ Дирекцията на Правосѫдието: М. Н. Икономовъ.

№ 161.

№ 3951
Пловдивъ 6 Юлий 1885 год.

До Г-на С. С. Бобчева Директоръ на Правосѫдието.

Г-не Директоре,

Въ отговоръ на отношението ви отъ 2-й текущаго подъ № 3979, имамъ честь да ви извѣстѫ, че понеже въ постановление-то на Сѫдебний Изслѣдователь въ Т. Пазарджикп не е казано, ча Куртеви ся туря на распоряжение-то на Администрация-та, нито има другъ сѫдебенъ актъ, който да заповѣдва екстрадиране-то на Куртева и понеже и мотиви-тѣ изложени въ речено-то ви отношение не сѫ достатъчни за екстрадирането за всѣкога на единъ румелийски туземецъ, тó подвѣдомственната ми Дирекция ся намира въ невъзможность да даде нуждни-тѣ заповѣди на Административни-тѣ власти за испълнение на прѣдложение-то ви, доклѣ не благоволите да издѣйствувате особно за това разрѣшение отъ Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель, отъ какъ ся добие и съгласието на Постоянний Комитетъ.

Приимѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 162.

Софія 3 Юлій 1885 год.

Пріют(елю) З. Стояповъ,

Стана съ това писмо 3 пѫти Ви пиша, едно на Гат(евъ) и друго тебе, незная причинитѣ гдѣто ми неотговаряте, обаче съмнявамъ ся да не би да ся злоупотрѣбяватъ съ тѣхъ.

Като престигнахъ тукъ заедно съ всички, ся видяхме и споразумѣхме за нашитѣ работи въ румелія съ тукашнитѣ горгоръ баший и либер(ално) бюро и остана сега до въ сѫбота пакъ да стане събраніе и азъ или въ недѣля или понеделникъ ще ся отправя [да дода] тайнимъ образомъ въ Пловдивъ, за да направимъ наше събраніе да Ви изложа какъ стои тукъ работата успешно спрямо наший рум(елийски) въпросъ и какъ, че като дойда и ся върна на назадъ пакъ за Софія, да изложа тоже обстоятелствено работа(та) тогава да ся вематъ серіозни мерки за събираніе пари било отъ министерство било отѣ либерални бюра, тъй рѣшихме заедно както съ Карав(еловъ) тъй и съ Центр(алното) либер(ално) бюро, иначе неможе да бѫде, Защото Д. Куртевъ заедно съ другар(итѣ) като престигна направи работата „бокъ баклавасѫ“ и Вій упълномощавате хора които самите тѣ незнаятъ какво правятъ [моля недейте расправя писмото ми на Д. Г. Куртевъ защото напослѣдъкъ го принудихме временно да дойде въ Пловдивъ като ходихме отъ либерал. бюро да вземахме 150 фр. да имъ ся дадоха], затова всички негови движенія детински които направи, и непостоянни, разни ще Ви изложа слѣдъ като дойда. Азъ като мина тайномъ образомъ прѣзъ Самоковъ, Радуилъ [Ихтиманско] Костенецъ, Бѣльово, Т. Пазарджикъ нощемъ отъ тамъ ще телеграфирамъ до тебе тъй: [З. Стояновъ Редак(ция) Борба днесъ ти испращамъ книгитѣ назадъ.

подписъ Крумовъ]

слѣдъ това Вій ще вземите телеграмата ще видите кой часъ ѐ дадена и него часъ ще тръгна съ кола по сухо за Пловдивъ гдѣто Вій т. е. Гатевъ да иди у тѣхъ на Салаша да испратите една лотка или до областний затворъ или по горе да остава колата и да мина прѣзъ [Марица] рѣката да слѣза у Гатева и тамъ да ся по сѫвѣтоваме [планътъ и сичко за освобожденіе и пр.] послѣ слѣдъ едно двѣ събранія [день, два] да ся върна пакъ обратно презъ сѫщій пѫть за постѫпваніе извършваніе дѣлото. За да Ви пиша на книга всичкото не ѐ възможно за приготвенитѣ планове, за хората, матеріяла и пр. за срещаніето и споразуменіето съ Срьбскій емигрантъ Папича и пр. то остава устно затова необходимо нуждно да дойда.

Под(поручикъ) Векилова испратихме Окол(ийски) Начал(никъ) въ Търново.

Съ Г. Д. Г. Куртева испращаме и Яка Д. Бояджіева да видиме какво впечатленіе ще произведе.

Азъ съмъ Ви казалъ че служба никогашь нѣма да взема до като има съ мене хора които да работатъ, а ако остана самъ тогава ще махна съ ржка отъ този гладенъ патріотизмъ обаче като виждамъ че имамъ работа съ хора отъ моего рода насърдчавамъ ся и слѣдвамъ и ще слѣдвамъ по този трънливъ пжть.

Постоянно сме съ Ризова, Петкова, както и Т. Иванчова предсѣдат(ель) либер. бюро тукъ, Срѣщнахъ ся и ся срѣщамъ съ Каравелова, Радославова, Славейкова и пр. обаче пазя благоразуміе на стотѣхъ петь одговарямъ разяснявамъ положеніето на работата у Румелия планътъ и начинътъ на дѣйствіята бждущи за освобожденіето, които планове отъ насъ рѣшени и които ще Ви расправя устно, и ся приематъ на пжлно било морално или матеріялно или съ хора въ: даденій моментъ.

А пакъ Д. Г. Куртевъ какво направи [и дѣйствително осжждамъ такава линія на повѣденіе като вървамъ че нѣма да ми ся сърдите тъй като сьмъ ангажиранъ за това дѣло съ Васъ заедно] дали сте му едно пжлномощно отъ Комитета, безъ наставленія, дохожда тукъ, безъ да ми обясни нѣщо, тръгва у Славейкова у Каравелова иска 20 франга да освобождава румелія единъ пжть ся обещай че 1000 пушки ще прати за Сърбія [на Пашича] другъ пжть отива при Каравелова и изведнашъ или 20 хил(яди) фр(анка) или безъ тѣхъ ще освободи румелія, третій пжть казва ще вземе служба, четвъртій пжть страхъ го било да ся върне въ румелія че билъ даденъ подъ сждъ, други пжть иска пжлномощни отъ либер(алното) бюро да дръгне изъ Българія по събираніе волни помощи; е! Кажете ми сега Вій да сте, при едно непостоянство съ единъ човѣка когато стои насрѣща Ви немали да Ви произведе съмнително впечатленіе, подозреніе и недоверіе, затова ся принудихме съ всичките тукъ съмишленници да му ся дадътъ за разноски 150 фр. и да ся върне временно назадъ защото резилъ станахме тъй като щомъ продума нещо тайно съ министрътъ или другъ съмишленникъ, ще го чуешь слѣдъ часъ или минута по улицитѣ. затова приберете го и недейте му казва за това нищо освѣнъ съ наставленія испратете го изъ румелія за предоготовленіе на дѣлото, а пакъ за тукъ гдѣто ще имаме като 2 и 2=4 сполука въ всичко, остава

на мене и тогава ще видите ще имали сполука или не въ всѣко отношеніе, но не тъй дѣтинската а съ благоразумничката.

Щомо получитѣ настоящето ми одговори на минутата до мене „хотелъ Искрь“.

Като пишите и до либер. бюро тукъ че врьзъ мене оставате да имъ обяснявамъ ходътъ и вървежа на всички работи.

Поздравленіе отъ Г. Векилова и всички, Цалувамъ съмишленници(тѣ) отъ мене.

Твой Илия Куртевъ.

Д. В. Д.
Префектъ на
Пловдивский Департаментъ
№ 3110
г. Пловдивъ 4-й Юлий 1885 г.

№ 163.

Г-ну Директору на Вжтр. Дѣла и пр.

Г-не Директоре,

Въ отговоръ на прѣдписанията Ви отъ 27-ий Юний и Юлий № 3587 и 3851, имамъ честь да явя, съгласно рапортътъ на Г-нъ Полицмейстрътъ отъ 4-й того — № 1275, че полицията не (е) уловила изведнъжъ скандалистътъ и бездѣлникътъ Юрданъ Бошковъ, защото той постоянно ходилъ изъ града съ цѣла тълпа негови съмишленници и твърдѣ вѣроятно било че можялъ да ся случи голѣмъ скандалъ; за да не ся случи подобно нѣщо Полицията наредила улавянието му да стане въ единъ по-сгоденъ случай. На 2-й того прѣзъ деньтъ реченний Бошковъ като минувалъ по край участъкътъ въ Каршияка, младший унтеръ офицеръ Хр. Николовъ поискалъ да го хване, нъ Бошковъ извадилъ камата си, хвърлилъ ѝ врьзъ него и побѣгналъ къмъ града. Като ся извѣстилъ за това Комисарьтъ тутакси зелъ да го прислѣдва и го намѣрилъ въ писалището на Русский подданникъ II. Неболсинъ; поканилъ го да ся покори доброволно и да ся прѣдстави въ полицейското управление, нъ той [Бошковъ] освѣнъ че не ся мърдалъ отъ мѣстото си нъ и нападалъ Правителството по единъ най-безобразенъ начинъ. Подиръ малко пристигнали на мѣстото негови другари именно: Зогравски, З. Стояновъ и пр. отишли въ кжщата на З. Стояновъ като викали на пжтя: ако полицията може нека да ся помжчи да го отнеме отъ ржцетѣ ни. Отъ тамъ ся отправили къмъ „Русенъ-Махала“ съ голѣмъ шумъ.

Г-нъ Полицмейстрътъ ся научилъ че Бошковъ ся прѣмѣстилъ да живѣе въ друга кѫща около Сахатъ-тепе и распоредилъ за улавянието му.

Приимѣте и пр.

Префектъ и пр.

Гл. Секретарь и пр.
№ 3965
8 Юлій 1885 год.

№ 164.

До Н. В. Прѣвъсходителство Гл. Управитель

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Господинъ Пловдивскый Префектъ съ отвѣтныйтъ си рапортъ отъ 4 того № 3110 ми явява, че съгласно доношеніето на Г-на Полицмейстра отъ сѫщый день № 1275, полиціята не улавяла изведнажъ скандалистътъ и бездѣлникътъ Юрданъ Бошковъ, защото той постоянно ходилъ изъ града съ цѣла тълпа негови съмишленници и вѣроятно было че може да ся случи голѣмъ скандалъ; за да не ся случи подобно нѣщо полицията наредила улавяніето му да стане въ единъ пó-сгоденъ случай. На 2 того прѣзъ деньтъ реченный Бошковъ като минувалъ по край участъкътъ въ Каршиака, младшый унтеръ офиценъ Хр. Николовъ поискалъ да го хване, нъ Бошковъ извадилъ камата си, хвърлилъ я врьзъ него и побѣгналъ къмъ града. Като ся извѣстилъ за това Коммиссарьтъ тутакси зелъ да го прислѣдва и го намѣрилъ съ писалището на Русскый подданникъ П. Неболсинъ; поканилъ го да ся покори доброволно и да ся прѣдстави въ Полицейското Управленіе, нъ той [Бошковъ] освѣнъ че не ся мърдалъ отъ мѣстото си нъ и нападалъ правителство-то по единъ най-безобразенъ начинъ. Подиръ малко пристигнали на мѣстото негови другари именно: Зографски, З. Стояновъ и пр. отишли въ кѫщата на З. Стояновъ като викали на пѫтя: ако полиціята може нека да ся помѫчи да го отнеме отъ рѫцѣтѣ ни. Отъ тамъ ся отправили къмъ „Русенъ-Махала“ съ голѣмъ шумъ.

Г-нъ Полицмейстрътъ ся научилъ че Бошковъ ся прѣмѣстилъ да живѣе въ друга кѫща около Сахатъ-тепе и распорѣдилъ за улавяніето му.

Имамъ честь прочее, да доложѫ това на Ваше В. Прѣвъсходителство въ допълненіе на рапорта си отъ 5 того № 3914.

Благоволѣте и пр.

Гл. секретарь и пр.

№ 3845
3 юлий 1885 год.
Пловдивъ.

№ 165.

До Негово Високопрѣвъсходителство
Главний управитель.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Въ допълнение на рапорта си отъ 2 текущаго подъ № 3814 имамъ честь да Ви приключя въ настоящето си за свѣдение, прѣписъ изъ телеграммата на Г-на Старо-Загорский Префектъ отъ вчерашна дата подъ № 2408, касателно до откраднати-тѣ пушки въ чирпанъ.

Благоволѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 166.

(Т.) Стара Загора, 2 Юлий 1885 год.

Главному Секретарю, Пловдивъ.

Нощесъ получихъ телеграмма 1725 отъ Чирпанскій околійскій началникъ, спорѣдъ коя(то) градскій кметъ му рапортиралъ, че прѣдметни(тѣ) пушки били вземени отъ Стою Филиповъ и учитель Василъ Бабаковъ. Спорѣдъ друга телеграмма 1727 жандармскій Командиръ му съобщилъ че пушки(тѣ) били на брой 46 и откарани отъ Арабаджия(та) Димо Георгиевъ Евджилерецъ въ Хасково. Спорѣдъ третя телеграмма 1728 куриеръ(тъ) на поща(та) Недко Христевъ му съобщилъ, че като идѣлъ вчера отъ Стара Загора за Чирпанъ срѣщналъ три кола съ пушки (и) патрони подиръ кои(то) насмалко заминалъ Стою Филиповъ, арабаджии били трима, посока имъ била за Стара Загора, нъ имало съмнение, че щѣли да минятъ Сюютлии и отъ тамъ за Казанлъкъ. Нощесъ часа 12 се разпорѣдихъ, да се преслѣдватъ тѣзи коля и задържатъ заедно съ Стою Филиповъ. Тъзи сутрина ми се съобщи, че колята съ пушки и патрони уловени при Старо Загорски(тѣ) лъджи, задържани заедно съ Стою Филиповъ, като щѣли да отиватъ за Шипка 2408.

Илиевъ.

№ 3346
3 Юлий 1885 год.
Пловдивъ.

№ 167.

До Негово Висок прѣвъсходителство
Главний Управитель.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Слѣдъ депешата на Г-на Старо-Загорский Префектъ подъ № 2408, която имàхъ честь-та да Ви съобщѫ съ рапорта си отъ днешна дата подъ № 3845, приехъ слѣдующата шифрована телеграмма:

„Слѣдъ нашъ разговоръ на станция(та) дадохъ строги „заповѣди въ Чирпанъ за издирванне дѣло(то). Сѫдебенъ слѣдо-„ватель вчера замина за мѣсто-то. Има съмнѣние, че прокла-„мация(та) (е) направена отъ бивший учитель Кировъ. Всичко „съобщено Прокурору, тоя часъ испращамъ, ротенъ жандар-„мерийский командиръ тръгва за Чирпанъ, понеже пушки „уловени и слѣди надѣва (ся) хванати и мое(то) присѫтствие „тука (е) тоже нуждно; моля съобщете ми да отидѫ ли; слухъ „има, че всички движения ставали, защото болшинство(то) „граждани нетърпѣли Овчарова за началникъ“.

Прочее, като явявамъ горнето на Ваше Високопрѣвъсходителство, имамъ честь да прибавя, че попитахъ по аппарата Г-на Префекта, по кои причини намѣрва за необходимо присѫтствие-то си въ Стара-Загора да не би и тамъ да ся готвятъ нѣкакви движения и като получихъ отговоръ, че присѫтствието си считалъ за необходимо за да можялъ да ся распореди да ся хванатъ пушкитѣ и Стою Филиповъ да изложи дѣлото Прокурору за да го слѣдва правилно и че ся занимавалъ и съ съставление отговора на турскитѣ оплаквания, които съ телеграмма му искамъ, за това и азъ казахъ Г-ну Префекту, че за сега може да не ходи въ Чирпанъ.

Благоволѣте да приемете и пр.

Главний Секретарь и пр.

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
Департаментъ
№ 35
4 Юлий 1885 г.
г. Стара-Загора.

№ 168.

До Господинъ Главний Секретарь, Директоръ
на Вътрѣшнитѣ Дѣла на Ист. Румелия.
Въ г. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

При настоящий си рапортъ имамъ честь да прѣдставя на благоусмотрението Ви единъ екземпляръ отъ прокламациитѣ,

които били залѣпени въ г. Чирпанъ на 30-й миналий Юний, прѣдставенъ ми отъ Г-на Чирпанский околийский началникъ при рапорта му отъ 3-й того подъ № 1749.

Благоволете и пр.

Префектъ Илиевъ.[1])

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
Департаментъ
№ 36
4 Юлий 1885 год.
г. Стара-Загора.

№ 169.

Повѣрително. (Лично)

До Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла на Ист. Румелия, Въ гр. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Прѣдъ видъ на заплашваньето, което се направили на Г-нъ Чирпанский окол. началникъ на 1-й того отъ учителя Гарванова, който ужъ билъ натоваренъ отъ нѣкакъвъ си революционеренъ комитетъ да отиде да му каже, като на младъ човѣкъ, че трѣба да разпоряди да се спрѣ изслѣдваньето по открадняхтитѣ въ Чирпанъ пушки и по прокламацията, преписъ отъ която днесъ при провѣрителенъ рапортъ № 35 Ви прѣдставлявамъ, и че ако не получи устава,[2]) комитетътъ щѣлъ да вземе крайни мѣрки къмъ него, както и къмъ други, които би въсприпятствували на това „патриотическо дѣло“, защото всичко се правило ужъ за въ полза на Македония, прѣдъ видъ тъй сжщо на разнитѣ слухове, които се пръскатъ и тука, че ужъ имало тайно нѣкакво приготовление на много мѣста, да се направи нѣкакво смущение съ цѣлъ да се компрометира Правителството, разумѣва се, — азъ дохождамъ до заключение, не крайни нѣкои и буйни личности отъ опозицията въ отчаянието си ще гледатъ да произвеждатъ постоянни шумове и безпокойствия, по какъвто да било начинъ.

Че Чирпанската случка прѣдварително è била извѣстна тука на нѣкои, а особенно на бивший финанц. началникъ Хр. Ваклидова, се заключава отъ това, че отъ нѣколко дни

---

[1]) Прокламацията, за която е дума, не притежаваме. Съ рапортъ № 3980 отъ 8 юлий сжщата е била прѣпратена отъ Директора на Вътрѣшнитѣ Дѣла до Главния Управитель.

[2]) Ако не се подчини на устава.

насамъ нѣкои Чирпанци сѫ имали свижданье съ него, че самъ Стою Филиповъ, говори се, като билъ по-прѣди тука, ходилъ тукъ-тамѣ съ Хр. Ваклидова, че пушкитѣ щѣли били да се закаратъ на брата му Коста Ваклидова въ Шипка отъ арабаджиитѣ; и че като се довѐде тука Стою Филиповъ, Хр. Ваклидовъ далъ пари да му купятъ и испратятъ разни ястия.

Този часъ ми се съобщи невѣроятно едно нѣщо, че ужъ падарьтъ на с. Текке, и помощникътъ на кмета въ с. Ашикъ-Сенеклии, Ст.-Загорска околия, били видѣли въ корията па това послѣдньо село нѣколко души добрѣ облѣчени и обрѫжени, които били казали на падаря: „Намъ богати хòра трѣбватъ тебѣ нѣма какво да правимъ". Ако и да погледнахъ съвсѣмъ хладнокръвно къмъ този слухъ, пратихъ обаче незабавно полицейский комиссарь на мѣстото, за да издири съ всѣко прѣдпазвание, има ли нѣщо сѫщественно, и ако дѣйствително има нѣщо да вземя енергически мѣрки, като Ви доложя, разумѣва се за всичко.

За прѣдварително издирванье на всички подобни шумове, чини ми се, ще имамъ нужда отъ единъ поне таенъ агентинъ, когото да командирувамъ за да събира свѣдѣния тайнимъ образомъ, гдѣто и когато се окаже нужда. За това, ако кредитъ за подобенъ агентъ може се намѣри, азъ Ви моля, Господина Главний Секретарю, да ми се отпусне една сумма отъ 20—30 (л.) турски за единъ приврѣмененъ агентъ.

Като Ви долагамъ за всичко горѣказанно, моля Ви, Господине Главний Секретарю, да ме не оставите безъ наставления по прѣдмѣта.

Благоволете и пр.

Префектъ Илиевъ.

170.

Глав. Секретарь и пр.
№ 3993
8 Юлій 85 г.
г. Пловдивъ.

До Н. В. Прѣвъзходителство
Глав. Управитель на Ист. Румеліѭ.

Въ допълненіе на докладътъ си отъ днешна дата подъ № 3980, касателно до случившите ся напослѣдъкъ смутове въ г. Чирпанъ, имамъ честь да Ви испратя съ настоящето си прѣписъ изъ доклада на Г-на Ст. Загорскый Префектъ отъ 4-й того подъ № 36, за свѣдѣніе.

Благоволѣте и пр.

Глав. Секретарь и пр.

№ 171.

(Т.) Стара Загора, 4 Юлий 1885 год.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Чирпанскій Околійскій Началникъ ми Съобщава, че Бабаковъ и Гаpвановъ тая сутрина споредъ повѣсткитѣ Супститута, кой(то) вчера отиде (въ) Чирпанъ, заминали сами безъ конвой. До сега нѣмало нищо особенно, число жандарми было достатъчно, нѣкой отъ еснафліи(тѣ) правили въ Чирпанъ нощесъ на нѣколко мѣста събранія и протестиранія прѣзъ депутата си предъ Главній Управитель противъ дѣйствія на размирници по открадваніе пушки. Съмисленници на размирници(тѣ) правили тоже събраніе въ кѫща(та) (на) Гарванова въ число не повече отъ 40 души и ужь рѣшили да се оплачатъ на Главній Управитель.

Бабаковъ и Гарвановъ безъ шумъ и безъ конвой пристигнаха тука и слѣдъ тѣхъ Субститута съ слѣдователь. Сега виновнитѣ се намиратъ тука въ рѫцетѣ на Правосѫдіе(то). Съобщихъ Прокурору желаніе Главнаго Управителя. Изслѣдваніе става енергично. Въ Чирпанъ за сега тихо. 2463.

(Префектъ) Илиевъ.[1])

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
Департаментъ.
№ 37
6-й Юлий 1885 г.
г. Стара-Загора.

№ 172.

До Господина Главний Секретарь,
Директоръ Вѫтрѣшнитѣ Дѣла на Ист.
Румелия въ г. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Въ допълнение на повѣрителний ми рапортъ отъ 4-й того № 36/43, имамъ честь да Ви доложя, че отъ испитванията, който направи Полицейский комисарь на мѣстото, относително до слухътъ за появлението на нѣколко обрѫжени хора въ Ашикъ-Сенеклийската кория, се оказа, че подобно нѣщо нѣма, но че нѣколко работници-жътвари отъ Чирпанска околия, които били добрѣ забѣлѣжени отъ помощника на

[1]) Главний Секретарь съ писмо № 3925 отъ 5 Юлій 1885 год. изпраща прѣписъ отъ тази телеграма до Н. В. Прѣвъсходителство Главний Управитель за свѣдѣніе.

Ашикъ-Сенеклийский кметъ, минжли отъ тамъ и си отишли по работата. Отъ испитванията, направени отъ Полицейский комисарь се вижда тъй сжщо, че тѣзи слухове и страховетѣ, особено на Турското население въ с. Текке, били вслѣдствие на послѣднитѣ случки въ Чирпанъ, които сж били много прѣувеличени отъ разнитѣ разкази на частни лица, както обикновенно бива въ подобни случаи, и на улавяньето на пушкитѣ, близо при Ст.-Загорскитѣ минерални бани.

За сега въ Чирпанъ било мирно и тука Бабаковъ и Гарвановъ се изслѣдватъ и сж пуснати подъ поржчителство. Чини ми се обаче, че слѣдъ растуряние-то на Чирпанский градский съвѣтъ, което е́ желателно да стане по́ скоро, и ако е́ възможно съ телеграма да се увѣдомя за утвържденнето на комисията, може би пакъ да послѣдватъ нѣкои демонстрации, затова не е злѣ подвижнитѣ жандарми и конницата да си останятъ за по́ длъжко врѣме въ Чирпанъ.

Г-нъ Субститута съобщилъ съ селеграма Господину Директору на Правосждието, че азъ му сжмъ казалъ, какво този послѣдний зналъ за Чирпанската случка, за разяснение, на това имамъ честь да Ви доложя, че азъ му казахъ, какво може-би Г-нъ Директоръ(тъ) на Правосждието да се е́ извѣстилъ, а не че положително знае, отъ което би се помислило, че азъ му съмь доложилъ нѣщо, което не сжмъ направилъ, понеже не ме задлъжава закона. Ако стане нужда, моля Ви да бждите тъй добри да разясните гдѣто трѣбва, затова, за да не би да излѣзе нѣкое недоразумѣние. Въ този случай азъ казахъ само своето частно мнѣние, което и Г-нъ Субститутътъ сподѣли, като мислѣше и той, че може би Г-нъ Директорътъ на Правосждието да се е́ извѣстилъ.

За кандидатъ по назначението на жандармский рот. командиръ, азъ бихъ прѣдставилъ Г-на Ненова, до сегашенъ Ямболский Секционенъ Командиръ. Ако и Вий, Господине Главний Секретарю, го намирате за способенъ да испълнява съ полза тази длъжность, моля Ви да подѣйствувате за назначението му.

На послѣдньо се извѣстихъ, че тукъ щѣлъ да става митингъ отъ нѣкои незадоволни противъ Градский Кметъ, нъ азъ не вѣрвамъ да сполучжтъ.

Благоволете и пр.

Префектъ Илиевъ.[1])

---

[1]) Главний Секретарь съ писмо № 3994 отъ 8 Юлий 1885 год. праща на Н. В. Прѣвъсходителство Главний Управитель прѣписъ отъ горното за свѣдѣніе.

Главний Управитель
на Източна Румелия.
№ 2500
Пловдивъ 8 Юлий 1885 г.

№ 173.

До Господинъ Главний Секретарь,
Директоръ на Вжтр. Дѣла.

Господинъ Главний Секретарю,

Вслѣдствие на отправена-та отъ мене просба, Н. И. В. Султанътъ благоволи да ми разрѣши да отида въ Цариградъ, за малко почивка и за уравнение по възможность на нѣкои висящи въпроси. —

Съгласно прочее съ чл. 48 отъ органическ(ия) уставъ, и споредъ заповѣдь-та на Н. И. Величество възлага ся Вамъ, Господинъ Главний Секретарю, длъжностьта да мя замѣстите въ врѣме на отсжствието ми.

День за тръгвание-то ми, отъ тукъ ся опрѣдѣли идуща-та срѣда, 10-й того часъ-тъ на 11 сутриньта. —

При това, като взимамъ прѣдъ видъ разнитѣ неумѣстни вълнения и други неблагоприятни приключения, кои-то прѣди нѣколко врѣме тукъ станаха, и отъ кои-то немалко ся поврѣди уважение-то и честьта на една часть отъ тукашното население, за неизлишно считамъ да Ви припомня нуждата да бдите щото отсега нататъкъ, да ся не наруши ни най-малко законностьта.

Въ противенъ случай, Вамъ Г-нъ Главний Секретарю, принадлѣжи длъжностьта и правото да издѣйствовате, съ помощьта на достопочитаеми-тѣ Ваши събратия, да ся прѣслѣдватъ строго и наказватъ ония, който биха си позволили да нанесятъ врѣда на законностьта и на общата тишина и порядъкъ необходими за развитие-то, напрѣдъкътъ и благоденствие-то на страна-та и ми явявате за все що би ся случило, относително общий порядъкъ и спокойствието. —

Главний Управитель, Г. Крьстевичь.

№ 4002
9 Юлий 1885 год.
Пловдивъ.

№ 174.

До Г. Г. Религиознитѣ Началници.

Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель съ прѣдписанието си отъ 8-й текущаго подъ № 2500 ми извѣстява, че въ слѣдствие на отправената отъ него просба, Н. И.

В. Султанъ-тъ благоволилъ да му разрѣши да отиде въ Цариградъ за малко почивка и за уравнение по възможность на нѣкои висящи въпроси.

День за тръгвание-то на Негово Високопрѣвъсходителство ся опредѣлилъ идущата срѣда, 10-й того, часътъ на 11 сутриньта; за това съгласно съ чл. 48 отъ Органический Уставъ и споредъ заповѣдьта на Н. И. Величество, Негово Високопрѣвъсходителство възлага на мень длъжность-та да го замѣствамъ въ врѣме на отсѫтствието му.

Прочее, имамъ честь да ви съобщѫ горнето за знание.— Приимѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.[1])

Главенъ Управитель
на Источна Румелия.
№ 2519
Пловдивъ 9 Юлий 1885 год.

№ 175.

До Господина Главний Секретарь
Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарю,

Доклада Ви отъ вчерашна дата подъ № 3965, съ който ми долагате за случката станала по опитванието за улавянието на скандалиста и бездѣлника Юрданъ Бошковъ, прочетохъ и останахъ твърдѣ много учуденъ, какъ да не сте взели, до сега, почти никакви мѣрки за прѣслѣдванието и наказванието на мятежницитѣ, които, както Ви е извѣстно, възползувани отъ единъ одобенъ за тѣхъ моментъ, почватъ да хулятъ и клѣветятъ по такъвъ отвратителенъ начинъ и то прѣдъ очитѣ на полицията Правителството; а най много мя удивлява като какъ да ся пропустне толкова сгоденъ случай, какъвто е билъ прѣдъ писалището на Русский подданикъ П. Неболсинъ, гдѣто сѫ присѫтствували толкова свидѣтели честни граждани; нъ да ся остая прѣдъ многобройна публика полицията да слуша че и ся отправя такова изражение каквото е било казано отъ именуемитѣ: Заграф(с)кий и З. Стояновъ „Ако Полицията може нека ся помъчи да го отнеме отъ рѫцѣтѣ ни.“

[1]) Сѫщото окрѫжно писмо е пратено до турскитѣ общини на турски и до гръцкитѣ — на гръцки езикъ.

Знаете обаче, Господине Главний Секретарю че отъ подобни сцени каквато е била горнята иматъ твърдѣ лоши послѣдствия както за населението и още повече и самото Правителство. Населението не ще да почита властьта като слуша и гледа какъ я хулятъ и подигравать и властьта тогава не ще има изискуемата сила въ законитѣ си дѣйствия. — Никое отеческо Правителство не би стояло тъй хладнокръвно къмъ едни мятежници които го хулятъ, клѣветятъ и развращаватъ населението, безъ да прибѣгни къмъ законнитѣ срѣдства за прѣслѣдването и наказванието имъ, за да опази своя авторитетъ, както и порядъкътъ и тишината въ страната.

Послѣдствие на гор(н)ьото, призоваваме Ви прочее, Господине Главний Секретарю, да ся отнесете съ мотивирано отношение до Главний Прокурорь и да поискате прѣслѣдванието и наказанието на тѣзи и други ако има подобни мятежници. Така сѫщо да отправите своитѣ наставления до надлѣжнитѣ полицейски власти за начина на дѣйствието имъ по прѣслѣдвание и наказание на такива безделници за да ся избѣгватъ да ставатъ въ бѫдѫще неприятни сцени.

Главний Управитель, Г. Крьстевичь

№ 4106
13 Юлий 1885 год.
Пловдивъ.

№ 176.

До Г-на Майора Коростелева Пловдивский Полицеймейстерь.

Г-не Полицеймейстере,

Г-нъ Пловдивский Префектъ съ доклада си отъ 4-й текуща го подъ № 3110, ми съобщи рапорта ви до него отъ сѫща дата подъ № 1275, касателно до Юрданъ Бошкова и азъ отъ своя страна изложихъ съдържанието му на Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель, обаче получихъ отвѣтното му прѣдписание отъ 9-й сѫщаго подъ № 2519, съ което ми явява, че прочелъ доклада ми, касателно до случката станала по опитванието за улавянието на скандалиста и бездѣлника Юрданъ Бошковъ, нъ останълъ твърдѣ много очуденъ, какъ да не сѫ ся взели до сега почти никакви мѣрки за прѣслѣдванието и наказанието на мятежницитѣ, които въсползувани отъ единъ удобенъ за тѣхъ моментъ, почватъ да хулятъ

и клеветятъ, по такъвъ отвратителенъ начинъ и тѡ прѣдъ очитѣ на Полиция-та, Правителство-то, а най много Негово Високопрѣвъсходителство ся удивляяа, като какъ да ся пропустне толкова сгоденъ случай, какъвто е билъ прѣдъ писалището на Русский подданникъ П. Неболсинъ, гдѣто били присѫтствували толкова свидѣтели честни граждани, нъ да ся остави прѣдъ многобройна публика полиция-та да слуша, че ѝ ся отправя такъво изражение, каквото е било казаното отъ Зографски и З. Стояновъ „ако полиция-та може, нека ся помѫчи да го отнеме отъ рѫцѣтѣ ни".

Отъ подобни сцѣни, каквато е била горнята, имало твърде лоши послѣдствия, както за населението, така и още повече за самото Правителство. Население-то не цѣло да почита власть-та, като слуша и глѣда какъ я хулятъ и подигравать и тя тогава не ще има изискуемата сила въ законнитѣ си дѣйствия.

Никое отеческо Правителство не би стояло тъй хладнокръвно къмъ едни мятежници, които го хулятъ, клеветѫтъ и развращаватъ населението, безъ да прибѣгне къмъ законнитѣ срѣдства за прислѣдването и наказанието имъ за да опази своя авторитетъ както и порядака и тишината въ страната.

Въ слѣдствие на горнето и по заповѣдь на Негово Високопрѣвъсходителство, умолявате ся, Г-не Полицаймейстере, да ся отнесете съ мотивирано изложение до Г-на Окрѫжний Прокуроръ и да поискате прѣслѣдване-то и наказанието на тѣзи и други, ако има, подобни мятежници и ми явите за резултата.

Приимѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 177.

(Т.) Стара Загора, 9 Юлий 1885 г.

Главному Секретару Пловдивъ.

Допълненіе 2500 Чирпанскій Ок. Началникъ телеграфира Стою Филиповъ заедно съ единъ отъ градскитѣ агенти и нѣколко души още пияници заминали вчера по край управленіето съ два файтона пѣвали съ гласъ и викали разни неприлични думи. Вижда ся тоя немирникъ се насърчава отъ свои съмисленици да продължава това си дѣйствие № 2507.

(Префектъ) Илиевъ.

Дирекция
на Правосъдие-то
на Източна Румелия
№ 4140
Пловдивъ 10 Юлий 1885 г.

№ 178.

До Господинъ Глаавний Секретарь,
Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Въ Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Въ отговоръ на отношението Ви отъ 6 того подъ № 3951, зимамъ честьта да Ви съобщя, че по въпросътъ за екстрадирането на Илия Куртевъ не остая вече на повѣренната мень Дирекция да направи никакво распоряжение, тъй като сждебнитѣ власти сж си свършили работата по неговото дѣло. Ако азъ Ви направихъ извѣстно прѣдложение по съвършенно административни съображения, както знаете и, разбира се, Вамъ остава да цѣните до колко се иматъ за това и достатъчни мотиви.

Приимете и пр.

Директоръ на Правосждието: С. С. Бобчевъ.

№ 179.

(Прѣписъ).

(Т.) Чирпанъ, 10 Юлий 1885 година.

Главенъ Управитель И. Румелия, Пловдивъ.

Безъ присъда съмъ затворенъ тазъ вечеръ дадохъ поручитель почетенъ не ма освободиха. Отговоръ платенъ.

Русевъ.

№ 2538. Настоящий прѣписъ, заедно съ приложената до него телеграфна расписка, ся прѣпраща до Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, за надлѣжно разпореждание.

И. Д. на Главний Управитель Главний Секретарь,

Н. А. Начовъ.

№ 4065
12 Юлий 1885 год.

№ 180.

Префекту Стара Загора.

Нѣкой си Русевъ телеграфира изъ Чирпанъ Главному Управителю че безъ присжда билъ затворенъ далъ почтенъ поржчитель нъ него освободили. Извѣстѣте защо просителя е билъ арестованъ отъ кого и като е давалъ гаранция защо не ся пустнал(ъ)?

(Директоръ Начовъ).

№ 181.

(Прѣписъ)

(Т.) Чирпанъ, 15 Юлий 1885 година.

Главному Управителю, Пловдивъ.

Снощи жандармитѣ мя срѣщнаха и мя биха съ камшици раниха устата ми искамъ одовлетворение.

Пею Мичевъ.

1579. Настоящий прѣписъ ся прѣпраща до Господина Главний Секретарь, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, за надлѣжно отъ негова страна разпоряжение.
Пловдивъ 15 Юлий 1885 г.
И. Д. на Главний Управитель, Главний Секретарь и пр.

Н. А. Начовъ.

№ 182.

(Прѣписъ)

(Т.) Чирпанъ, 15 Юлий 1885 година.

Главному Управителю, Пловдивъ.

Синътъ ми учитель грабнатъ отъ улицата днесь и арестуванъ съ гаранция настоявамъ да ся пустне.

Нанчо Дѣлчовъ.

2578. Настоящий прѣписъ ся прѣпраща до Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, за надлѣжно отъ негова странà распоряжение.

Пловдивъ 16 Юлий 1885 год.

И. Д. на Главний Управитель, Главний Секретарь и пр.

Н. А. Начовъ.

№ 4146
16 Юлій 1885 г.

№ 183.

Префекту Стара-Загора.

Пею Мичевъ и Начо Дѣлчовъ телеграфиратъ изъ Чирпанъ Главному Управителю, първий че прѣзъ нощьта срѣщ 15-й того жандарми го срѣщнали и го били съ камшици ранали устата му и иска удовлетвореное, а вторий, че синъ му учитель билъ грабнатъ отъ улицата на сѫщий день и арестованъ и настоява да ся пустне съ гаранция.

Испитайте работата и доставѣте свѣдѣния.

Начовъ.

№ 184.

(Прѣписъ)

(Т.) Чирпанъ 15 юлий 1885 година.

Главному Управителю, пловдивъ.

Долоподписанитѣ граждани еснафи явяваме че всѣка вечерь почти подъ прѣдводителството на Христо Ивановъ, една шайка нехранимайковци съ сопи въ рѫцъ безпрѣпятственно прѣдъ очитѣ на самото правителство свободно кръстосва улицитѣ на града и застрашава честнитѣ граждани. Намъ е запретено да ходимъ безъ фенеръ вечерь а съ тая шайка ся прави исключение. Молимъ Ваше Високопрѣвъсходителство да прѣкратите това зло и повърнѝте свободата ни. Инакъ ще бѫдемъ принудени сами да пръснемъ тази шяйка при това да ся позволи на всички граждани да ходятъ безъ фенеръ, тъй като за освѣтление градътъ плаща достаточно да ся запрети на патрула да бие и затваря честнитѣ граждани когато гѝ срѣщне безъ фенеръ.

Упълномощени отъ 108 души прѣдставители на всичкитѣ еснафи въ градътъ.

Пеню Динчевъ, Недѣлчу Петровъ.

2580. Настоящий прѣписъ ся прѣпраща до Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, съ умоление да испита телеграфически работата и распоряди потрѣбното.

Пловдивъ 15 Юлий 1885 год.

И. Д. на Главний Управитель Главний Секретарь и пр.

Н. А. Начовъ.

№ 4148
16 Юлий 1885 год.

№ 185.

Префекту Стара-Загора.

Пеню Динчевъ и Недѣлчо Петровъ опълномощени отъ 108 души прѣдставители на всичкитѣ еснафи въ Чирпанъ телеграфиратъ Главному Управителю на 16-й того, че всѣка вечерь почти подъ прѣдводителството на Христо Ивановъ една шайка нехранимайковци съ сопи въ рѫцѣ безпрѣпятственно прѣдъ очитѣ на самото правителство свободно крьстосва улицитѣ на града и застрашавала честнитѣ граждани, а тѣмъ било запретено да ходятъ вечерь безъ фенерь, а съ тая шайка ся правяло исключение и молятъ да ся прѣкрати това зло и да имъ ся повърне свободата. Инакъ щѣли да бѫдѫтъ принудени сами да прьснатъ тази шайка и искатъ да ся позволи на всички граждани да ходятъ безъ фенеръ, тъй като за освѣтление на града ся плащало достатъчно и да ся запрети на патраула да бие и затваря честнитѣ граждани, когато ги срѣщне безъ фенеръ.

Испитайтѣ за всичко това, распоредѣте потрѣбно и рапортирайте подробно.

Начовъ.

№ 186.

Расписка.

Получихъ отъ Г-на Ив. Ст. Гешова, Прѣдсѣдатель на Постоянни Комитетъ, двѣ турски (лири) (2) за Напечатванието на в. „Борба за кокалъ“[1])

Гр. Пловдивъ, 15-й Юлий 1885.

Л. Мишайковъ.

---

[1]) Единъ видъ карикатура. За да се бори съ „Борба“, издавана отъ З. Стояновъ, правителството било принудено да плаща, за да се издава горния карикатуренъ листъ.

№ 4138
16 Юлий 1885 год.
Пловдивъ

№ 187.

Секретно.

До Г-на Майора Коростелева Пловдивский Полицийместеръ.

Господине Полицийместере,

Г-нъ Татаръ-Пазарджикский Префектъ съ телеграмма отъ 14-ий текущаго подъ № 2420 ми извѣстява, че Илия Куртевъ съ единъ отставной Български офицеръ и още двама бивши опълченци, на сѫщий день заминали прѣзъ Пазарджикъ за Пловдивъ.

Въ слѣдствие на това, умолявате ся Г-не Полицийместере, да распорядите за да ся слѣди тайно, гдѣ ще ходятъ, съ кои ще ся събиратъ и какво ще вършѫтъ тѣзи лица и за слѣдствието да ми доложите.

Приимѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

Ямболский Околийский Началникъ
г. Ямболъ 10 Юлий 85 г.
№ 3.

№ 188.

Секретно.

До Господина Префекта на Сливенский Окрѫгъ. Въ Сливенъ.

Господине Префекте,

Въ допълнение на рапортътъ ми отъ днешна дата № 2464 имамъ честьта да Ви доложа, че отъ изслѣдванията направени по прошенията, за които са отнася горѣспомѣнатий ми рапортъ, както са види въ приложенитѣ протоколи, излиза:

1) Че тѣзи прошения[1]) сѫ били приготвени отъ прошениеписцитѣ: Георги Цѣевъ и Иванъ Марчинка, съдружници, първий ямболецъ вторий русинъ засѣленъ отъ време на окупацията тукъ;

2) Че тѣзи прошения не сѫ били прѣдварително заржчани отъ никого отъ подписавшитѣ ги кметове;

3) Че тѣ сѫ били испратени или поднасяни на кметоветѣ въ общинитѣ отъ самитѣ прошениеписци и отъ Башалийский Кметъ Видю Моневъ;

---

[1]) Въпроснитѣ прошения сѫ искали освобождението на селата отъ данъци.

4) Че кметоветѣ сѫ били убѣдени да ги подпишатъ безъ да разбиратъ исцѣло съдържанието на прошенията, освѣнъ кметоветѣ на с. Арпачъ и Бошалий;

5) Че сочинението на тѣзи прошения не мѣза да е на прошениеписцитѣ, но на друга рѫка, която неможа да са узнае и че прошениеписцитѣ са дѣйствували въ случая заедно съ други не извѣстни лица и по начинъ заблуждающь и развращающь общинскитѣ кметове.

Прочее на почитаемото Началство остава да опрѣдѣли размѣра на врѣдитѣ, които бихѫ послѣдвали отъ подобенъ начинъ на дѣйствие както и да рѣши за мѣркитѣ, които бихѫ се видѣли потрѣбни за прѣдпазванне на кметоветѣ отъ подобни увлечения.

Приимете и пр.

Ямболский Околийский Началникъ С. Д. Вѣженовъ.

№ 189.

Д. В. Д.
Префектъ на
Сливенския Департаментъ.
№ 2862
12 Юлий 1885 г. г. Сливенъ.

До Господина Главний Секретарь и пр.
Въ г. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Въ испълнение на прѣдписанието Ви № 3450 отъ 13 истекшаго имамъ честьта да Ви повърна испратените три прошения до Н. В. Прѣвъссодителство Главний Управитель, заедно съ 10 протокола съставени по изслѣдването на това дѣло, както и преписъ отъ раппорта на Г-на Ямболский Околийский Началникъ № . . . . отъ 10 текущаго, за надлѣжно отъ Ваша страна понататъшно распорѣждание.

Благоволете и пр.

Префектъ Д. Х. Ивановъ.

№ 190.

Главный Секретарь
№ 4142
16 Юлій 85 г. г. Пловдивъ.

До Н. В. Прѣвъсходителство Главный Управитель на Источна-Румеліѭ.—

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Вслѣдствіе рапорта на Г-на Сливенскый Префектъ отъ 12-й того подъ № 2862, и въ отговоръ на прѣдписаніето

Ви отъ 8-й истекшаго подъ № 2152, имамъ честь да Ви повърна съ настоящето доставенитѣ ми съ него — три прошенія[1]) както и десятъ протокола съставени по изслѣдваніето на изложената въ тѣхъ работа, заедно съ прѣписъ изъ рапорта на Г. Ямболскый Околийский Началника подъ № 3, за надлѣжно отъ Ваша страна распорѣжданіе.

Благоволѣте и пр.

Главенъ Секретарь и пр.

№ 191.

(Прѣписъ).

(Т.) Чирпанъ 15 Юлий 1885 година.

Главному Управителю, Пловдивъ.

Съ силомъ ни извадиха отъ кафенето снощи. Жандармитѣ съ голи сабли ни биха немилостиво и арестоваха, зеха ни и паритѣ. Молимъ освобожденето си и наказанието на жандармитѣ.

Никола Душювъ, Георги Пенковъ, Атанасъ Тодоровъ, Пею Димовъ.

2577. Настоящия прѣписъ ся прѣпраща до Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, за надлѣжно отъ Ваша страна распоряжение.

Пловдивъ 15 Юлий 1885 г.

И. Д. на Главний Уравитель Главний Секретарь и пр.

Н. А. Начовъ.

№ 4147.
16 Юлій 1885 год.

№ 192.

Префекту Стара-Загора.

Никола Душовъ, Георги Пенковъ, Атанасъ Тодоровъ и Пею Димовъ телеграфиратъ на 15-й того изъ Чирпанъ Главному Управителю, че съ силомъ ги извадили отъ кафенето.

[1]) Текста на прошенията, за жалость, не притежаваме.

Жандармитѣ съ голи сабли ги били немилостиво, арестовали, зели имъ паритѣ и молятъ освобождението си и наказанието на жандармитѣ. Испитайте дѣло(то) и рапортирайте подробно.

(Гл. секретарь) Начовъ.[1])

Д. В. Д.
Старо-Загор. Департаментъ
Началникъ
на Чирпанската околия
№ 1858
15-й Юлий 1885 год.
г. Чирпанъ.

№ 193.

(Прѣписъ)

Господину Старо Загорскому Префекту

Господине Префекте,

Съ настоящий си честь имамъ да Ви доложа, какво Г. Тукашний Секционний Командиръ съ писмото си отъ днешна дата № 1138, ми долага, че тази вечерь часътъ около $3^1/_2$ по турски нощний патрулъ, като обикалялъ изъ града намѣрилъ кахвенето на Чирпанецътъ Христо Киранчевъ, находяще се въ кварталъ Табахна отворено, въ което имало около 15—16 души пияни, патрула повикалъ притѣжателя на кахвенето и му казалъ да затвори, понеже часа é вече $3^1/_2$ въпрѣки постановлението на Градското Кметство, той отказалъ, гдѣто находящитѣ ся тамъ пияници захванали по-силно да викатъ и пѣятъ. Въ това врѣме патраулътъ далъ сигналъ за помощь, гдѣто пристигнали Бригадирътъ на II Чирпанска чета придруженъ отъ сержантътъ Лазаръ Драгиевъ отъ учебний ескадронъ и Бригадирътъ отъ подвижната Жандармерия Атанасовъ, които щомъ пристигнали повикали притежательтъ на кахвенето и му казали да затвори, нъ той безъ да обьрни ни най-малко внимание на думитѣ имъ, почналъ да имъ говори, че нѣмали право и че нещелъ да затвори, а находящитѣ ся въ кахвенето продължавали да викатъ [колкото ги гласъ дѣржи] и пѣятъ. Тогава Бригадиря на Чирпанската чета, влѣзалъ въ кахвенето да го помоли трѣти пжть притежателя да затвори, нъ щомъ влѣзалъ Бригадирътъ(,) присжтствующитѣ тамъ лица нападнали върху му съ неизвѣстна

[1]) Особенниятъ интересъ, който прѣдставляватъ тѣзи и цѣлъ редъ подобни документи, се заключава въ липсата на всѣка заинтересованость отъ страна на властьта къмъ цитиранитѣ въ тѣхъ насилия; не се прави нито най-малкия намекъ, позволени ли сж подобни дѣйствия или не, изобщо липсва сѣка инициатива и сѣка енергия, а всичко туй дава на властьта до значителна степень турски характеръ.

цѣль(!); тогава останалитѣ двама Старшии съ патрула като видѣли това влѣзли да го отърватъ, нъ и тѣ сѫщеврѣменно били нападнати отъ сѫщитѣ съ столове въ рѫцѣ и единъ отъ тѣхъ Никола Нанчевъ, единъ отъ размирнитѣ учители, ударили по лицето войникътъ Стоянъ Маневъ и му раскарвилъ носътъ, а на другитѣ войници скъсали дрѣхитѣ, и ся помѫчили да избѣгнатъ, нъ патраула сполучилъ да хване отъ тѣхъ четири души именно: Колю Душевъ, Пею Димовъ, Георги Петковъ и Атанасъ Тодоровъ, които и привели въ Полицейското Управление, а другитѣ се разбѣгали. Сутреньта ся прѣдадоха отъ г. Секционний Командиръ въ Околийското Сѫдилище заедно съ съставенний протоколъ.

Като Ви долагамъ за това, Г-не Префекте, ползувамъ ся отъ случая да Ви помоля, да настоите гдѣто трѣбва, щото въ интересътъ на Полицията, да ся непротакатъ за дълго врѣме отъ Сѫдебнитѣ власти отъ подобенъ родъ дѣла, защото съ това си дава по-голѣмо насърдчение на размирницитѣ за съпротивления и не почитания на полицията.

Приемете, и пр.

Околийский Началникъ Г. Овчаровъ.

№ 194.

Д. В. Д.
Префектъ на Старо-Загорский Департаментъ.
№ 2685
20-й Юлий 1885 г.
гр. Стара-Загора.

До Господина Главний Секретарь Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарьо,

Въ испълнение на телеграмата Ви отъ 16-й того подъ № 4147, при настоящий си рапортъ честь имамъ да Ви прѣдставя въ прѣписъ рапортътъ на Г-на Чирпанский Околийский Началникъ отъ 15-й сѫщий подъ № 1858, съ който той дава разяснение по дѣлото на означеннитѣ въ телеграммата Ви четворица души Чирпанци, които се оплакали на Н. В. Пр. Главний Управитель, че били бити, арестовани, окрадени и пр.

Благоволете и пр.

Префектъ и пр.

14

Гл. Секретарь и пр.
№ 4270
23 Юлій 1885 год.

№ 195.

До Н. В. Пр. Гл. Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ отговоръ на прѣдписаніето Ви при подписъ отъ 15 того № 2577, имамъ честь да Ви прѣдставя съ настоящето си прѣписъ изъ рапорта на Г-на Чирпанскый Окол. Началникъ подъ № 1858, деставенъ менъ отъ Г-нъ Ст. Загорскый Префектъ съ докладъ отъ 20 того № 2685, съ който Г-нъ Началникътъ дава разясненія по дѣлото на означенитѣ въ телеграммата, която благоволихте да ми испратите при горньото Ви прѣдписаніе четворица души Чирпанци, оплаквающи ся прѣдъ Ваше В. Прѣвъсходителство, че были бити, арестовани, окрадени и пр.[1])

Благоволѣте и пр.

Гл. Секретарь и пр.

Д. В. Д.
Префектъ на Старо-Загорский Департаментъ
№ 2653
17-й Юлий 1885 г.
г. Стара-Загора.

№ 196.

До Господина Главний Секретарь Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарьо,

За испълнение на телеграмата Ви отъ 12-й того подъ № 4065, честь имамъ да Ви прѣдставя въ прѣписъ рапортътъ № 1846 на Г-на Чирпанский Околийский Началникъ отъ 13-й сѫщий, съ който той долага за скандалътъ, произведенъ въ г. Чирпанъ на 9-й того прѣзъ нощьта отъ нѣколко пияници, — измежду които é билъ и Дѣлю Русевъ, който се е оплакалъ съ телеграма на Н. В. Превъсходителство Главний Управитель, че безъ присѫда билъ затворенъ и пр. — и дава разявнение защо е билъ поставенъ казанний Русевъ подъ полицейский надзоръ.

Благоволете, и пр.

Префектъ Илиевъ.

---

[1]) А самъ Главния Секретарь, който донася това, не добавя нищо: доволенъ ли е отъ обясненията на околийския началникъ, достовѣрни ли сѫ тѣ, какво трѣба да се прави по-нататъкъ по случката и пр.!

Д. В. Д.
Ст. Загор. Д(епартаментъ)
Началникъ на
Чирпанската околия.
№. 1846
13-й Юлий 1885 год.
Г. Чирпанъ.

№ 197.

(Преписъ).

До Господина Ст.-Загорский
Префектъ.

Господине Префекте,

Въ отговоръ на телеграммата Ви отъ 12-й того подъ № 2572, съ настоящий си честь имамъ да Ви доложа слѣдующето:

Подведомственний ми Полицейский Комисарь съ рапортътъ си отъ 10-й того подъ № 179, ми долага, че на 9-й сѫщаго прѣзъ нощьта [часътъ 12 по Европейски], като излѣзлъ да обикаля изъ града по провѣрка на нощната стража, заедно съ квартирмейстра на учебний ескадронъ, зачуло се гласъ отъ свирка за помощь, и тѣ на часътъ ся отправили на мѣстото да видятъ кой свире и защо, гдѣто заварили нѣколко лица пияници отъ града, именно: Митю Нечевъ, Иванъ Динчевъ, Андокъ Пеневъ, х. Никола х. Степановъ и Дѣлю Руссевъ и нѣкой си Ерменецъ Габишъ, които правили твърдѣ голѣмъ шумъ, понеже имали и цигулки, за които се скарали съ помощника на Градский Полицейский Комисарь, който не позволявалъ на свирачитѣ да свирятъ, понеже нѣмали позволително отъ Градското Кметство. Цѣли два часа сѫ се трудили да убѣдятъ по миролюбивъ начинъ поменѫтитѣ лица, за да си отидатъ по домоветѣ, обаче тѣ вмѣсто да послушатъ думитѣ на властьта, захванали повече да викатъ, до колкото си можатъ, и то безъ причини, само и само да призовѫтъ на помощь и други нѣкои размирници съ цѣль да направятъ стълкновение между населението и нощната стража, даже нѣкои отъ тѣхъ си позволили и искали да итидатъ по срѣдъ нощь, да биятъ Церковната камбана, а единъ отъ тѣхъ Дѣлю Русевъ, подавателя на телеграммата до Н. В. Превъсходителство Главний Управитель, си позволилъ и ударилъ съ камшикъ въ главата помощника на Комисаря, за което билъ доведенъ отъ стражата въ управлението и поставенъ подъ Полицейский надзоръ, до гдѣто се изслѣдва, той заедно съ

съставенний протоколъ отъ Полицейский ни комисарь сутриньта билъ прѣдаденъ въ тукашното околийско сѫдилище.

Приимете и пр.

Околийский Началникъ Г. Овчаровъ.

18-й Юлій 1885 год.
Гр. Пловдивъ.

№ 198.

Уважаемій Хашлакъ Г. Мутку̀ровъ!

Прiятелското — Ви Письмо за едно съ устава на Опълченското дружество и Поканата = прiехъ съ Поздравленiята отъ прiятелите, — чрезъ Г. Черда̀фона, за които съмъ Ви премного благодаренъ.

Прiятели! въ труднитѣ минути за Освобожденiето на Отечеството ни, — азъ не ся дѣлихъ отъ Васъ, споредъ това, било би глупаво отъ моята страна да не сьмь и сега съ Васъ, а когито на призове отечеслвото ни — мѣжду Васъ!

Този зовъ — мисля, че скоро ще ся чуе отъ планинитѣ и особенно отъ Бузлуджа за да ся суберать живитѣ народни поборници и да воскрѫснатъ умрѣлите = за да продължимъ отъ колѣ зафапата-та борба — за Окончателното освобожденiе на Отечеството-ни отъ рязани и не рязани турци! Мисля, че сѣга борбата ни ще бѫде по ожесточена и по ужасна отъ колкото бѣ попапрѣдъ, — защото сѣга имаме срещо себѣси и нерязани турци, — които ся подли и народни предатели, — които качества не ся виждаха въ рязанитѣ турци!

Прiятели! Споредъ горе изложенното - - ми — азъ за честь считамъ да бѫда — Действителенъ членъ въ Габровско-Опълченско дружество — и на драго сѫрдце прiемамъ Вашата покана; и като — му желая най добжръ успѣхъ = сѫрдечно желая — Първо-то да развѣе знамето за соединенiето на Тракiя съ Българiя, а равно и Освобожденiето на Македонiя!

Бѣхъ и ако сьмь живъ ще бѫда пакъ съ борците за тѫзи ни свобода — Макаръ че усѣщамъ -- физическите ми сили да ослабватъ, но затова нравственните и идеята за това уякватъ!

Сожелявамъ че не мога да дойда на 21 того на Бузлуджа,— но сѫрдцето и душата — ми ще бѫдятъ — тамъ = мѣжду Васъ!!

Провикнете ся отъ тамъ Юнаци; да живее Целокупна България, Вънъ отъ нея рязанитѣ и не рязани Турци, които ся врагове на нейното Цѣлокупно освобождение, и сѫществованіе; Този Вашъ гласъ — да разтрепери — Балканитѣ, — Европата — която на разпокжся и хишнитѣ не рязани турци, — които — ѝ смучатъ крѫвта и преслѣдватъ немилостиво нейните — минали — настоящи и бѫдущи поборници!

Братья Опълченци! Отъ Балканскія врѫхъ. Поглѣднете на милата ни Тракія и Македонія! въ които ся сѫ впили — като кѫрляши една сюрія чиновници рязапи и нерязани, я ся поглѣдайте въ нерязаните и попитайте ся = гдѣ е била тѫзи паплачь во время борбата ни за Освобожденіето?!

И Вие ще снотговорите, че измежду тѣхъ твѫрде малко има, които ся прімали участіе въ боя за Освобожденіето ни, а другите сѫ подлите пресмикающи животни — разни шпіони, и сволочи, — които ся сѫ кріели по дупките изъ Цариградските кафенета, и които ся носяли съ дилафа огѫнъ и въ рѫката ибрика на рязаните, и за чудо! = Тази сволочъ — днесъ управлява Тракія!! Преслѣдва честните хора по свирепо и отъ турците!

Прочее = долу тѫзи сволочь! и да живее — Тракія = присоединена — къмъ Българія!

Нека ся развѣе тука Българскія левъ, когото тѫй мразятъ и преслѣдватъ — да не би да ся покаже нейде.

И тѫй Напредъ съ Божіята помощь!

Пушките Ви, патроните, сухарите, царвулите съ навущата — да Ви бѫдатъ исправни и готови, — Защото осѣщамъ — че времето наближава за борбата ни, за което — глѣдайте, — дѣятелно да сѫбужда-те заспалія — ни и излѫганъ отъ Шарлатанитѣ = народъ.

И помнете: — че братско-то — ни съединеніе — прави силата, — която только и може да Освободи Отечеството ни и да го управлява.

Когито дойде някой пріятель отъ Габрово порѫчайте му да дойде у меня — за да му предамъ годишнія си членскій вносъ за дружеството.

И тѫй Досвиданіе, сѫрдечній поклонъ на всичките пріятели.

Вашъ Маіоръ Райчо.

№ 4194
19-й Юлий 1885 год.
Пловдивъ.

№ 199.

До Негово Високопрѣвъсходителство
Главний Управитель.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Имамъ честь най-покорно да Ви помолѭ да извѣстите имали нѣкой законъ гласуванъ отъ Областно-то Събрание прѣзъ 1881 и 1882 година за устройство на сѫдилища за конфликти и защо не е билъ промулигиранъ.

Въ случай, че такъвъ законъ е гласуванъ, нъ не ся е промулигиралъ, по причина, че не е билъ утвърденъ отъ В. Порта, молѭ да распорядите за да ми ся испрати единъ прѣписъ отъ него.

Благоволѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
Департаментъ.
№ 2686
20-й Юлий 1885 г.
г. Стара Загора.

№ 200.

До Господина Директора на Вѫтрѣшнитѣ
Дѣла.

Господине Главний Секретарьо,

Въ испълнение на телеграммата Ви отъ 16-й того подъ № 4148, и споредъ рапортъ-тъ на Г-на Чирпанский околийский Началникъ отъ 17-й сѫщий № 1869, честь имамъ да Ви доложя, че опълномощеннитѣ ужъ Пеню Димчевъ и Недѣлчо Петровъ отъ 108 души прѣдставители еснафски, съ телеграммата си до Н. В. Пр. Главний Управитель умишленно крияли истината, като клѣветели Хр. Ивановъ, че прѣдводителствувалъ билъ нѣкаква си шайка нехранимайковци съ сопи и че ужъ прѣдъ очитѣ на самото правителство крьстосвали безпрепятственно изъ градскитѣ улици, застрашавали честнитѣ граждани и пр., а тѣмъ не ся позволявало да ходятъ безъ феперъ и пр.

Истинностьта на всичко горѣизложенно се състояло въ слѣдующето: нѣколко души празноходци на чело на Стою Филиповъ, Гарвановъ и Бабаковъ, подбуждали гражданитѣ подъ булото ужъ на нѣкакъвъ лъжливъ патриотизмъ да ся противятъ всячески на властитѣ. Прѣдъ видъ на тая деморализация и лошитѣ ѝ послѣдствия, по настояване на Г-на Чирпанский околийский началникъ, бивший Градский Съвѣтъ издалъ едно постановление отъ 10-й того подъ № 33, съ което се запрѣщавало ходението безъ фенеръ по́-късно отъ часа два по турски. Подавшитѣ телеграммата и тѣхнитѣ нѣколко души другари, като видѣли, че слѣдъ туй постановление не ще могатъ да постигнатъ цѣльта си, — да правятъ смущения нощемъ, — принудили се и рѣшили, споредъ както се научилъ Г-нъ Началникъ, да правятъ пакости на правителството по другъ начинъ, сир. щомъ полицията извърши своята длъжность, хване нѣкого, нарушитель на постановлението, макаръ и да билъ той най-голѣмъ негодяй и го остави подъ полицейски надзоръ, тѣ въсползувани отъ тоя случай веднага да правятъ най голѣмъ шумъ въ града, че свободата имъ е ограничена и пр. и незабавно да телеграфиратъ и безспокоятъ Н. В. Пр. Главний Управитель.

Г-нъ Началника прибавя, че нищо не му било явено отъ полицейскитѣ власти и нищо неможалъ до сега да испита и научи отъ посторонни даже лица, че Христо Ивановъ билъ ходилъ изъ улицитѣ безъ фенеръ и съ шайка. Полицията безъ разлика е хващала и предавала на сѫдебнитѣ власти тѣзи, що сѫ ходили безъ фенеръ, а никакъ не се оставялъ никой безпрепятственно да ся расхожда безъ фенеръ, както искатъ да кажятъ тѫжащитѣ се. Че патрула биялъ и затварялъ мирнитѣ граждани, които се хваняли безъ фенеръ, тоже било лъжа.

Като Ви долагамъ горѣизложенното, прибавямъ, Г-не Главний Секретарьо, че всичко това се е вършило умишленно чисто и просто съ цѣль да се безпокои правителството и че тоя начинъ на дѣйствие, споредъ както се научилъ Г. Околийский Началникъ, имали въ программата на партия-та си, за което събирали изъ помежду си пари.

Благоволете, и пр.

Префектъ и пр.

Главный Секретарь и пр.
№ 4269
23 Юлій 85 год.
г. Пловдивъ.

№ 201.

До Н. В. Прѣвъсходителство Главный Управитель на Источна Румелія.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Вслѣдствіе распорѣжданіята които направихъ по поводъ на прѣдписаніе-то Ви при надписъ отъ 15-й того подъ № 2580, Господинъ Ст. Загорскый Префектъ съ отвѣтныйтъ си рапортъ отъ 20-й сѫщаго подъ № 2686, ми долага, съгласно съ доставенитѣ нему свѣдѣнія отъ Чирпанскый Окол. Началникъ, че опълномощенитѣ ужъ Пеню Димчевъ и Недѣлчо Петровъ отъ 108 души прѣдставители еснафски, съ телеграммата си до Ваше В. Прѣвъсходителство умишленно крияли истинната, като клѣветели Хр. Ивановъ, че придводителствувалъ былъ нѣкаква си шайка нехранимайковци съ сопи и че ужъ прѣдъ очитѣ на самото правителство крьстосвали безпрепятственно изъ градскы-тѣ улици, застрашавали честнитѣ граждани и пр., а тѣмъ не ся позволявало да ходятъ безъ фенеръ и пр.

Истинностьта на всичко горѣизложено ся състояло въ слѣдующето: нѣколко души празноходци на чело на Стою Филиповъ, Гарвановъ и Бабаковъ, подбуждали гражданитѣ подъ булото ужъ на нѣкакъвъ лъжливъ патріотизмъ да ся противятъ всячески на властитѣ. Прѣдъ видъ на тая деморализація и лошитѣ ѝ послѣдствія, по настояваніе на Г. Чирпанскый Окол. Началникъ, бывшій Градскый Съвѣтъ издалъ едно постановленіе отъ 10-й того подъ № 33, съ което ся запрѣщавало ходеніето безъ фенеръ по-късно отъ часа два по турскы. Подавшитѣ телеграммата и тѣхнитѣ нѣколко души другари, като видѣли, че слѣдъ туй постановленіе не ще могатъ да постигнатъ цѣльта си, — да правятъ смущенія нощемъ, — принудили ся и рѣшили, спорѣдъ както ся былъ научилъ г. Началникътъ, да правятъ пакости на правителството по другъ начинъ, сир. щомъ полиція-та извърши своята длъжность, хване нѣкого, нарушитель на постановленіето, макаръ и да билъ той най голѣмъ негодяй и го остави подъ полицейскы надзоръ, тѣ възползувани отъ тоя случай веднага да правятъ най голѣмъ шумъ въ града, че свободата имъ была ограничена и пр. и незабавно да телеграфиратъ на В. В. Прѣвъсходителство.

Г-нъ Началникътъ прибавялъ, че нищо не му было явено отъ полицейскитѣ власти и нищо неможилъ до сега да испита и научи отъ посторонни даже лица, че Христо Ивановъ былъ ходилъ изъ улицитѣ безъ фенеръ и съ шайка. Полиціята безъ разлика е хващала и прѣдавала на сѫдебнитѣ власти тѣзи, що ся ходили безъ фенеръ, а никакъ не ся оставялъ никой безпрепятственно да ся расхожда безъ фенеръ, както искали да кажатъ тѫжящи-тѣ ся. Че патрула биялъ и затварялъ мирнитѣ граждани, които ся хваняли безъ фенеръ, тоже было лъжа.

Като ми долага Г. префектътъ горѣизложеното, прибавя, че всичко това ся е вършило, умишленно чисто и просто съ цѣлъ да ся безпокои правителство(то) и че тоя начинъ на дѣйствіе, спорѣдъ както ся былъ научилъ Г. Окол. Началникъ, имали въ программа-та на партія-та си, за което събирали изъ помежду си пари.

Прочее, имамъ честь да доложа горньото на Ваше В. Прѣвъсходителство въ отговоръ на вышеупомянато(то) Ви прѣдписаніе.

Благоволѣте и пр.

Глав. Секретарь и пр.

№ 4218
20 Юлій 1885 год.

№ 202.

(Т. Шифрована).

Стара-Загора Префекту.

Научавамъ ся, че днесь щѣла да ся отслужи панахида на Хаджи Димитровия гробъ въ Бузлуджа, гдѣто били отишли хора и отъ двѣтѣ партии злѣ настроени едни срѣщу други. Взѣмѣте всички нуждни мѣрки за да не ся случи нѣкой скандалъ и ся запази напълно тишината.

(Гл. Секретарь Начовъ)

№ 4254.
Пловдивъ 21 Юлий 1885 г.

№ 203.

Стара-Загора Префекту.

Телеграфирайте за слѣдствие(то) отъ предписано(то) ми съ вчерашна шифрована телеграма.

Начовъ.

Д. В. Д.
Префектъ на Старо-Загорский Департаментъ.
№ 2687
20-й Юлий 1885 год.
г. Стара-Загора.

№ 204.

До Господина Главний Секретарь Директоръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарьо,

Въ испълнение на телеграммата Ви отъ 16-й того подъ № 4146, както и съгласно събранитѣ и дадени́тѣ ми свѣдѣния отъ Г-на Чирпанский Околийский Началникъ по рапортътъ му № 1876 отъ 17-й сѫщий, честь имамъ да Ви доложя, че повече отъ лъжа било това, гдѣто Пѣю Минчевъ съ телеграммата си до Н. В. Пр. Главний Управитель се оплакалъ, че прѣзъ нощьта срѣщу 15-й того жандарми го били срѣщнали и били съ камшици, защото такова нѣщо околийский Началникъ не е можалъ да научи, тъй като подобно заявление не е имало ни прѣдъ околийското Сѫдилище, ни прѣдъ жандармскитѣ полицейски власти или прѣдъ него.

А колкото до оплакванието на Нанчу Дѣлчовъ, че синъ му билъ грабнатъ отъ улицата на сѫщий день и арестованъ въ рапортътъ на Чирпанский околийский Началникъ № 2858, който Ви прѣдставямъ въ прѣписъ при мойтъ отъ 20 того подъ № 2685, ясно се вижда, какъ е било въ сѫщность дѣлото, което било прѣдадено отъ тамошний Секционенъ Командиръ па сѫдебнитѣ власти и отъ тамъ въ прокурорството.

Отъ тия постѫпки и заявления на оплаквающитѣ се ясно се вижда, Г-не Главний Секретарю, че тѣ нѣматъ друга цѣль, освѣнъ да правятъ смущения и оплаквания за що било и не било, само и само да се компрометира правителството и да има материялъ да се пише противъ него.

Благоволете и пр.

Префектъ и пр.

Гл. Секретарь и пр.
№ 4271
23 Юлій 1885 год.

№ 205.

До Н. В. Пр. Гл. Управитель —

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Въ отговоръ на прѣдписаніето Ви при надписъ отъ 15 того № 2579 имамъ честь да Ви доложѫ съгласно отвѣтныйтъ рапортъ на Г-нъ Ст. Зографскый Префектъ отъ 20 сѫщаго

№ 2687, че спорѣдъ събранитѣ и даденитѣ му свѣдѣнія отъ Г-на Чирпанскый окол. Началникъ по доношеніе отъ 17 истаго № 1876, повече отъ лъжа было това гдѣто Пѣю Минчевъ съ телеграмата си Ваше В. Прѣвъсходителство ся оплакалъ че прѣзъ нощьта срѣщу 15 того жандарми го били срѣщнали и били съ камшици, защото таково нѣщо околійскый Началникъ не е можалъ да научи, тъй като подобно заявленіе не е имало ни прѣдъ околійското Сѫдилище ни прѣдъ жандармскитѣ полицейски власти или прѣдъ него.

А колкото до оплакваніето на Нанчу Дѣлчовъ, че синъ бу былъ грабнатъ отъ улицата на сѫщый день и арестованъ, въ рапортътъ на Чирпанскій Окол. Началникъ № 1858, който имахъ честьта да Ви прѣдставя въ прѣписъ при мойтъ отъ днешна дата подъ № 4270, ясно ся виждало, какъ е было въ сѫщность дѣлото, което было прѣдадено отъ тамошный Секціоненъ командиръ на сѫдебнитѣ власти и отъ тамъ въ прокурорството. —

Отъ тия постѫпки и заявленія на оплакваюцитѣ ся ясно ся виждало, прибавя Г-нъ Префектътъ, че тѣ нѣмали друга цѣль, освѣнъ да правятъ смущенія и оплакванія за що было и не было само и само да ся компрометира Правителството и да има материялъ да ся пише противъ него. —

Благоволѣте и пр.

Гл. Секретарь и пр.

№ 206.

Отворено писмо до Захария Стоянова. редактора на в. „Борба“.

Бай Захарий,

Ти си вече вѣстникарь — боришь са за „Човѣшки права“. Че си борецъ — борецъ си: силенъ и страшенъ; за това нѣма съмнѣние. Малко са е минѫло отъ какъ загърмѣ честното ти патриотическо перо; но успѣхътъ ти, байно, е чуденъ. Ти испълни хиляди сърдца съ въодушевление и огънь: малкитѣ направи голѣми, слабитѣ — силни, притесненитѣ — бодри, честнитѣ — смѣли; Ти подпали силно загаснѫлийтъ огънь у истин(ското) българско сърдце и възроди въ неговата пустота жива надѣжда. Лъжата и измамата затрѣперахѫ отъ

тебе; угодничеството и безчестното грабителство са изложихѫ за гнусноаво поведение, и, слѣдователно, на заслужено ядовито прѣзрѣние. На тебе глѣдатъ днесь многобройнитѣ ти абонати на вѣстникътъ като въплощение на истината, честностьта, правдата, смѣлостьта, самостоятелностьта и чистий патриотизмъ. Прѣдъ тѣхъ сѫ нетьрпимъ смрадъ и пророщина (порок:?) гнуснавитѣ дѣла и на казьони, и на съединисти. Който получава твоята „Борба“ не храни симпатия нито къмъ еднитѣ, нито къмъ другитѣ; най-право(е) да са паричатъ (и двѣтѣ партии) учени народни убийци и изедници.

Но, при всичко това, приятелитѣ и съмишленницитѣ твои са страхуватъ, че испитанието ти е тѣжко, а днешнитѣ хора сѫ способни и Папата да продадѫтъ, и Бога да измамѫтъ. Южна-България, колчимъ пѫти го намѣри за угодно, хвърля са безсрамно на плещитѣ на твоята Борба за да изтъргне патронитѣ ѝ отъ блатото на собственнитѣ си грѣхове и мръсотии. А противницитѣ шарлатани, засмѣни до уши отъ тозъ даденъ случай, блъватъ лъжи, плетятъ клевети и правятъ-струватъ глѣдатъ да помрачатъ и заблудятъ все и вся, като бутнятъ и тебе въ азмакътъ на Бенева и С-ие. Южна-Бьлгария, безсрамницата, са е присламчила вече до толкова къмъ Борба, щото, безъ да го казватъ, само са разбира, че по между имъ сѫществува ужь нѣкакъвъ комшулукъ, нѣкакто интери-минтери като ужь цалувка, усмивка и пр.

Това съвпадение, желателно токлова много отъ проститутката Южна-България, а пощадено до сега отъ вашето неедиакво безпристрастно отнасяние и къмъ казионнитѣ, както и съединиститѣ, ще стане причина за съмнѣние, истудявание и безбожие(?) къмъ в. „Борба“.

Недѣй кипнува отъ ядъ, като ти пиша така. Не са сьрди на человѣкъ, който тя тознава само по силата на духътъ, енергията, словото и чистий патриотизмъ, излѣти въ излѣзнѫлитѣ ти до сега книги. Човѣкъ си, не е чудно, да сѫществува и подъ тебе хорско обаяние. А това е именно, отъ което са плашатъ съмисленницитѣ ти. Мнозина, не всички познаватъ хората, които са считатъ въ едната или другата партия. Въ тѣзи двѣ партии е изграденъ най-якийтъ дирекъ, който подпира Румелия. Ти пишешь: Трѣба ли да сѫществува Румелия?[1]) Читателитѣ ти са въсхищавать, съединиститѣ

[1]) Дълга статия въ редъ нумера отъ „Борба“.

блѣднѣятъ и тъмнѣѭтъ, а пуститѣ му **казионни** са тъкмятъ да бержтъ тѣ парсата, да замѣстятъ до сегашнитѣ ненаситни ноще изедници. Но, съ такива хора, какъ може да са търпи побратимство?

Не, бай Захарий. Време му е вече да са откриятъ хората кои са и какви са, за да са узнае добрѣ и твоята программа. Подъ заглавието: **Трѣба ли да сжществува Румелия?** рѣдътъ е сега да поклатишь тѣзи два най-яки диреци на Румелия, които сжществуватъ подъ името: **казионни** и **съединисти**. Оголи ги добрѣ прѣдъ народътъ, извади имъ на явѣ произволитѣ и мискинлицитѣ, и кажи си чисто и просто, че богатството на Румелия минж въ ржцѣтѣ на тѣзи Експлоататори, — търговци съ чувствата и интереситѣ народни. Кажи имъ и своята послѣдня дума, че и за тѣхъ главно не трѣбува да сжществува Румелия, защото тѣзи двѣ изеднически тайфи — противни въ дѣйствията, но съгласни въ принципътъ: **парàта** — ще прѣвиѭтъ главата на селянина до поясътъ му, като обесена тиква, и ще исмучатъ и надупчатъ кожата му, като рашето. Не си отъ тѣзи да не знаешь дѣлата на казионнитѣ, да не си са погнусилъ отъ тѣхнитѣ лъжи и измами, угодничества и клѣвети, както и отъ тѣзи на съединиститѣ.

Не си са показалъ само напълно безпощаденъ и къмъ първитѣ.

Ще чакаме. . . . .

Изъ Провинцията 21-ий Юлий 1885 год.

Съ уважение: Единъ абонатъ на в. „Борба“.

№ 207.

Господине Директоре,[1])

Отчаянните казионни няколко единици, които сжществуватъ и въ г. Сейменъ; не ги досрамя де не пишятъ въ тяхната пачавря,[2]) завчеря противъ Глав. Управитель, и Ст. Загор(ския) Префектъ, че при заминуванието за Цари градъ,

---

[1]) Хакановъ.
[2]) В. „Южна-България.“

на Глав. управ(итель) ние имало никакъ народъ, и народа не билъ останалъ благодаранъ отъ думите, които казалъ въ Т. Сейменъ, на Станцията за да ся биятъ и затварятъ тези които размирявать населението, това е чистя лъжя която можи да излѣзи само отъ устата на няколко отчяенни единици, както казватъ че Глав. управ(итель) казалъ единъ масалъ дѣйствително каза, тамъ прѣдъ него седѣши Сейменския Свѣщенникъ, и на негу каза масаля, но гдѣ ся те глави да разумѣять какво говори че като свѣщенникъ, трѣба и да посъветва народа като единъ баща, и че Ст. Загорския Прѣфектъ, мушкалъ въ ребрата които го окрѫжявали за да викатъ ура! и то чиста лъжя, и при туй Г-не Директоре, тряба да знаете кой е писалъ тъзи гнусна дописка, той е Вашия подвѣдомственъ чиповникъ мрьсникя Огнянъ Кочевъ, който ходи съ влакя на пощата, ние единъ пъть гдѣто е нападалъ съ думи изъ кавенета, и мех(а)ни, Настоящия Глав. управителъ, и Директоритѣ.

Съ поздравъ, съмъ Вашъ, Г. Кюмюровъ

21-й Юлий, 1885 г. г. Сейменъ,

Д. В. Д.
Префектъ на
Сливенский Департаментъ.
№ 3038/30
22 Юлий 1885 г. г. Сливенъ.

№ 208.

До Господина Главний Секретарь и пр.
въ г. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Съгласно съ телеграфическата Ви заповѣдь № 2764 отъ 19-й Май т. г. предадохъ на сѫдъ виновнитѣ за распространение на въстаническитѣ възвания, но изслѣдователството прекрати прислѣдванието съ постановлението си № 131 отъ 12-й текущаго, преписъ отъ което, въ отговоръ на горнята Ви телеграмма, имамъ честьта да Ви представя, за надлѣжно Ваше распорѣждание. —

Благоволете и пр.

Префектъ Д. Х. Ивановъ.

№ 209.

Преписъ.

Постановление.

№ 131.

За прекратяване на дѣлото № 223.

Написано днесъ, петъкъ, дванадесятий Юлий 1885 год. въ Канцеларията на Сѫдебний Изслѣдователь въ г. Сливенъ.

Долоподписанний Сѫдебенъ Изслѣдователь, при Сливен(ското) Окр(ѫжно) Сѫдилище, слѣдъ изслѣдванието дѣлото № 223, заведено противъ именуемий Димитръ Георгиевъ Куртевъ, до тогавашенъ секретарь при тукашното Окрѫжно Сѫдилище, родомъ отъ г. Казанлъкъ, око 30 годишенъ, Българинъ, Православенъ не женeнъ, грамотенъ, опълченецъ, и предсѣдатель на опълченското тука Дружество „Шипка,“ и противъ Атанасъ П. Ивановъ, отъ Сливенъ, 27 год. Българинъ, православенъ, не женeнъ, грамотенъ, тоже опълченецъ, и до тогавашенъ помощникъ Сѫдебн. Комисаръ и секретарь на опълченското Дружество, набѣдяеми (въ) прѣстѫпление предвидено отъ 66-ий членъ отъ От(оманския) Н(аказателенъ) Кодиксъ. Дѣло проводено за изслѣдване отъ Сливен. Окр. Прокуроръ, съ реквизицията му отъ 20-ий послѣдняго Май подъ № 1136, основана на донешение отъ Господина Сливенский Префетъ съ сѫща дата подъ № 2036, — проводихъ го [дѣлото] съ докладитѣ си отъ 21-й и 25-й истекшаго Юний подъ № 906 и 932 Господину Прокурору съ заключение отъ моя страна за прекратяване отъ понататъшно криминално послѣдствие по не умѣстность и Господинъ Прокурора съ реквизицията си отъ 28-й сѫщаго подъ № 1598, ми повръща помѣнутото дѣло съ съгласие и отъ негова страна за прекратяванието на прѣдмѣтното дѣло отъ понататъшно Сѫдебно слѣдствие прѣдъ видъ че и той ненамѣрилъ достатъчни причини — мотиви за обвинение на рѣченнитѣ лица.

Прочее, като имамъ прѣдъ видъ мотивитѣ изложени въ горѣспомѣнутитѣ ми доклади и ония въ помѣнутата реквизиция, имянно:

Че набѣдяемитѣ, като сѫ получили безъ предварително знание предмѣтнитѣ възвания адресувани до прѣдсѣдателя на тукашното опълченско Дружество и подписани отъ нѣкой си

Илия Куртевъ, когото тѣ познавали отъ попрѣди, разгънали сѫ ги и безъ нѣкаква отъ тѣхна страна замисълъ за произвождание дѣйствието, желаемо отъ прокламацията, сѫ ги дали на приятелитѣ си въ канцеларнитѣ си и вънъ, вслѣдствие на което и полицията е получила за тѣхъ извѣстието. Не е доказано, обаче, че набедяемитѣ сѫ распръскали тия възвания въ нѣкое публично мѣсто на градътъ, гдѣто сѫ били намѣрени отъ Жандармерията.

Че за да сѫществува прѣстѫпното дѣяние предвидено отъ членъ 66-й Отъ Н(аказателния) Кодиксъ ся изисква: а) чтото у набѣдяемитѣ да е сѫществувала зла воля и замисълъ за неговото извършване т. е. распрьскванието на тия възвания; и б) въ това съ зла воля и замисълъ распрьскване на тия възвания да ся явява цѣль искана отъ тѣхъ да ся възбуждатъ жителитѣ въ извършванието па злодѣянието прѣдвидено отъ чл. 55-й отъ От. Н. Кодиксъ. Въ наший случай, обаче, при условията при които е станало приеманието на тия възвания и извършванието на раздавинието имъ, е немислимо да ся приеме, че е станало за да са възбудятъ жителитѣ да извършатъ злодѣянието на чл. 55 отъ От. Н. Кодиксъ, слѣдователно, не мислимо сѫщо е да ся приеме какво това подбуждание не е имало и нѣкакво слѣдствие, по тая ясна причина, че като е нѣмало подбуждание къмъ едно престѫпно дѣяние, не може да ся говори и за нѣкое отъ него слѣдствие.

Че набѣдяемитѣ не сѫ имали замисъль да подбуждатъ жителитѣ на градътъ къмъ въстание за Македония, то това са доказва и отъ обстоятелството, че никой отъ тѣхъ не е прѣдприелъ да си остави службата и да се прѣдаде въ съставение срѣдства за приготвувание въстание за въ Македония, а сѫ си били все па службитѣ си до тогава, до гдѣто бидохѫ отчислени отъ тѣхъ дисциплинарнимъ порѣдкомъ.

Слѣдователно, не може са прие, че набѣдяемитѣ сѫ распрьсвали прѣдмѣтнитѣ възвания съ цѣль да възбуждатъ жителитѣ къмъ въстание противъ правителството на Н. И В. Султана, зачтото възванието на Илия Куртевъ, най пьрво не е подбудило тѣхъ и не имъ е направило никакво впечатление.

То по тѣзи причини, и по още други изложени въ вишеспоменатитѣ ми доклади, съ съгласното мнѣние на Г-на Прокурора, изложено въ горѣспомѣнатата му реквизиция, съгласно

съ 205-й членъ отъ Публично-ад(министративния) Правилникъ за Криминалното Сѫдопроизводство, и въ силата на 28-й чл. отъ Притурката № 11, при глава IX отъ Органический уставъ.

Постановихъ и постановявамъ:

I-о Дѣлото № 223, възведено противъ горѣпомѣнатитѣ двама Д. Г. Куртевъ и Ат. II. Ивановъ, набѣдяеми въ прис тѫпление на чл. 66-й отъ От. Н. Кодиксъ, ся прекратява отъ всяко по нататъшно криминално послѣдствие по неуместность;

II-о Набѣдяемитѣ, прочее, въ това се освобождаватъ отъ всѣко криминално прислѣдвание по него дѣло;

III-о Преписъ отъ настоящето да ся съобщи подъ расписка на интересующитѣ ся за увѣдомение;

IV-о Дѣлото заедно съ всичкитѣ му книжа са прилагатъ къмъ архивитѣ.

Подписали Сливненский Сѫдебенъ Изслѣдователь: Ив. Г. Чунчевъ и писаръ: С. Ивановъ.

Гл. Секретарь и пр.
№ 4318
26 Юлій 1885 год.

№ 210.

До II. В. Пр. Гл. Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Господинъ Сливенскыйпрефектъ съ рапорта си отъ 22 того № 3038 ми явява, че съгласно съ телеграммата ми № 2764 отъ 18 Май т. г. прѣдалъ на сѫдъ виновнитѣ за распространеніе на въстанническитѣ възванія, нъ изслѣдователството прѣкратило прислѣдваніето съ постановленіето си № 131 отъ 13 текушаго, прѣписъ отъ което Г-нъ Прдфектътъ ми испраща и отъ което тоже прѣписъ имамъ честь да Ви прѣдставя съ настоящето си, за свѣдѣніе.

Благоволѣте и пр.

Гл. Секретарь и пр.

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
Департаментъ.
№ 2655
17 Юлий 1885 г.
Стара Загора.

№ 211.

До Господина Главний Секретарь Директоръ на Вжтрѣшни-тѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарьо,

Въ испълнение на телеграмма-та Ви отъ 11-й того подъ № 4043 и съгласно дадени-тѣ ми свѣдѣния отъ Г-на Казанлъшкий околийский началникъ съ рапортъ № 1766 отъ 12-й сжщий, честь имамъ да Ви увѣдомя, че Князъ Хилковъ е дохождалъ въ Габрово за да преглѣда пжта, който щѣлъ да се прави прѣзъ нови мѣста отъ Чървений-брѣгъ къмъ Румелийска-та граница. При този случай той поискалъ да види Казанлъкъ, за това incognito дошелъ до тамъ въ единъ день. въ който се и завърналъ. Казанлъшкий Градский Кметъ който ималъ телеграфическо съобщение отъ Габровский Кметъ, излѣзлъ да го посрѣщне, но Князътъ не искалъ дори и да му се открие, като казалъ, че той желаялъ да доде до Казанлъкъ. безъ да го знае нѣкой.

Благоволете и пр.

Префектъ Илиевъ.

Гл. Секретарь и пр.
№ 4272
23 Юлий 1885 г.

№ 212.

До Н. В. Пр. Гл. Управителъ.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Господинъ Ст. Загорскый Префектъ съ депешата си отъ 11 того № 2558 ми съобщава слѣдующето:

„Казанлъшкый Окол. Началникъ телеграфира, че вчера „пристигналъ въ Казанлъкъ отъ Габрово Българскый Министръ „Общи Сгради Князъ Хилковъ, който до границата дохождалъ „по служебни дѣла и днесъ рано щѣлъ (да) ся върне прѣзъ „Шипка (въ) Габрово“.

Съ депешата си отъ сжщий день № 4043 призовахъ Г-на Префекта да испыта и доложи по какви служебни дѣла Князъ Хилковъ е дохождалъ до границата и защо е слизалъ въ Казанлъкъ.

Въ отговоръ съ рапорта си отъ 17 того № 2655 Г-нъ Префектътъ ми долага, че Князп Хилковъ былъ дохождалъ въ Габрово за да прегледа пжтя, който щелъ да ся прави презъ нови места отъ Чьрвеный-брегъ къмъ Румелийската граница. При този случай той поискалъ да види Казанлъкъ, за това incognito дошелъ до тамъ въ единъ день, въ който ся и завьрналъ. Казанлъшкый Градскый Кметъ, който ималъ телеграфическо съобщеніе отъ Габровский Кметъ излезлъ да го посрещне нъ Князътъ не искалъ дори да му ся открие, като казалъ, че той желаялъ да доде до Казанлъкъ безъ да го знае некой.

Имамъ честь прочее, да доложж горньото на Ваше В. Превъсходителство да сведение.

Благоволете и пр.

Глав. Секретарь и пр.

Глав. Секретарь и пр.
№ 4288
24 Юлий 85 г.
г. Пловдивъ.

№ 213.

До Н. В. Превъсходителство Главный Управитель на Източнж Румеліж.

Ваше В. Превъсходителство,

Телеграмята на некой си Русевъ изъ Чирпанъ, преписъ изъ която благоволихте да ми доставите съ предписаніето Ви при надписъ отъ 11-й того подъ № 2538, съобщихъ своевременно Г-ну Ст. Загорскому Префекту съ умоленіе да испыта и ми извести защо просительтъ е билъ арестуванъ, отъ кого и като е давалъ гаранція защо не ся е пустналъ.

Сига, Г-нъ Префектътъ съ ответныйтъ си рапортъ отъ 17-й того подъ № 2653, ми доставя преписъ изъ онзи на подведотственныйтъ му Чирпанскый Окол. Началыкъ отъ 13-й сжщаго подъ № 1846, съ който долагалъ за скандалътъ произведенъ въ г. Чирпанъ на 9 текущаго презъ нощь-та отъ неколко пияници измежду които былъ и споменятый Делю Русевъ, и давалъ разясненія защо този последный е былъ поставенъ подъ полицейскый надзоръ.

Проче, имамъ честь да Ви приключж въ настоящето си преписъ изъ този рапортъ на г. Началника въ отговоръ на

вышеупомянято-то Ви придписаніе и прибавямъ, че днесъ пиша Г-ну Префекту понеже ся вижда, че има нѣколко души въ Чирпанъ, които глѣдатъ да правятъ само скандали, то да распорѣди щото за напрѣдъ щомъ нѣкой ся уловятъ да производятъ такива, да ся хващать на часа и прѣдаватъ на сѫдебнитѣ власти и не ся оставятъ подобни лица да развалятъ спокойствіето на населеніето.

Благоволете и пр.

Глав. Секретарь и пр.

Главный Секретарь и пр.
№ 4289
24 Юлій 85 г. г. Пловдивъ.

№ 214.

До Г-на Ст.-Загорскый Префектъ.

Г. Префекте,

Понеже изъ рапортитѣ Ви отъ 17-й и 20-й того подъ №№ 2653, 2685, 2686 и 2687 ся вижда, че въ г. Чирпанъ има нѣколко души, които гледатъ да правятъ само скандали, то умолявате ся Г. Префекте, да распоредите, щото за напрѣдъ щомъ ся забѣлѣжи нѣкой отъ тѣхъ да производятъ такива, да ся хващатъ на часа и предаватъ на сѫдебнитѣ власти и да не ся оставятъ да развалятъ спокойствіето на населеніето. —

Пріимѣте и пр.

Главный Секретарь и пр.

№ 215.

Расписка.

Получихъ отъ г. прѣдседателя на Постоянний Комитетъ, чрѣзъ Началникътъ на Канцелярията му, десеть турски лири за разноски на в. Echo des Balcans.

Пловдивъ 24 Юлия 1885

С. Живковъ.

Главенъ Управитель
на Източна Румелия
№ 2680
Пловдивъ, 25 юлий 1885 г.

№ 216.

До Господина Главний Секретарь Директоръ на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Господине Главний Секретарю,

Приехъ докладитѣ Ви отъ 23 текущий Юлий подъ № № 4269, 4270 и 4281 и въ отговоръ моля Ви, Господине Главний Секретарю, да распоредите потрѣбното за да сж съобщи на тѣзи Чирпанци въ отговоръ на депешите имъ, които ми ся отправили, че тѣ могжтъ, ако би да ся считатъ уврѣдени, отъ нѣкоя власть, да ся отнесятъ до надлежното сждилище и да просятъ удовлетворение за нанесенитѣ имъ обиди, ако има такива.

И. Д. на Главний Управитель, Главний секретарь и пр.
Н. А. Начовъ.

Гл. Секретарь и пр.
№ 4353.
29 Юлій 1885 год.

№ 217.

До Господина Старо-Загорский Префектъ.

Господине Префекте,

Рапортитѣ Ви отъ 20 того № 2685, 2686 и 2687 съобщихъ на Н. В. Пр. Главния Управитель, който съ отвѣтното си прѣдписание отъ 25 сжщаго № 2680 ми прѣдлага да распорѣдж потрѣбното, за да ся съобщи на тѣзи Чирпанци въ отговоръ на депешитѣ имъ, които му ся отправили, че тѣ могжтъ, ако би да ся считатъ уврѣдени отъ нѣкоя власть, да сж отнесятъ до надлѣжното сждилище и да просятъ удовлетвореніе за нанесенитѣ имъ обиди, ако има такива.

Умолявате ся прочее, Г-не Префекте, да извършите потрѣбното, за да ся съобщи горньото на просителитѣ.

Пріимѣте и пр.

Главенъ Секретарь и пр.

№ 218.

(Т.-шифрована) 27 Юлий 1885 год.

Старозагорскому Префекту.

Какво слѣдствіе ся даде на дѣлото по ограбваніе на пушкитѣ въ Чирпанъ телеграфирайте немедленно.

(Начовъ)

Д. В. Д.
Префектъ на Старо-Загорский Департаментъ
№ 2803.
31 юлий 1885 год.
г. Стара-Загора.

№ 219.

До Господина Директора на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Господине Главний Секретарю,

При настоящий си рапортъ честь имамъ да Ви прѣдставя въ прѣписъ рапортъ-тъ на Г-нъ Казанлъшкий Околийский Началникъ отъ 28 того подъ № 1884, съдържащъ нѣкои подробности по тържеството, извършено на 21 того на „Бузлуджа“ за Ваше знание.

Благоволете и пр.

Префектъ и пр.

Д. В. Д.
Старо-Загорский Департаментъ
Началникъ на Казанлъшката Околия
№ 1884
28 юлий 1885 г. г. Казанлжкъ.

№ 220.

(Прѣписъ).

Господину Старо-Загорскому Префекту.

Господине Префекте,

Въ допълнение на телеграмитѣ ми, съ които въ кратцѣ Ви изложихъ по кой начинъ ся извърши тържеството на „Бузлуджа“ при Хаджи Димитровий гробъ, имамъ честь да Ви дамъ и слѣдующитѣ подробности:

На 20-й того като се увѣрихъ, че голѣмо множество се струпва на Бузлуджа и че и нѣкои немирни хора отъ Чирпанъ и Пловдивъ сжщо пристигнали, и като брой-тъ на жандармитѣ, които имаме тукъ, не даваше надежда да може само съ тѣхъ да се запази порядкътъ, съ писмото си подъ № 1803 попросихъ Г-на Командиря на № 5 Казанлжшка Дружина да отстжпи 20 души войници, които при случая да усилятъ жандармерията, за което и той незабавно телеграфически поиска разрѣшение. Тия войници, заедно съ 6—7 души жандарми надвечерь сжщий день се отправиха на мѣстото, гдѣто и ний утреньта рано пристигнахме съ Г. Г. Градский Кметъ, Секционний Командирь, Казанлжшкий депутатъ Г-нъ Костовъ и други. Голѣмо множество и отъ двѣтѣ страни на Балкана бѣше спало прѣзъ нощьта изъ лѣса около гробоветѣ, а утреньта

това множество се увеличаваше съ пристиганието на нови гостье, мъже и жени, и отъ двѣтѣ страни[1]) не искючая и нѣколко полицейски агенти съ Габровский Околийский Началникъ, които бѣха придружили множеството за пазение тишината до пристиганието му на Бузлуджа. Не слѣдъ дълго пристигна и майката на х. Димитра, която бѣше нощувала въ с. Енища. Малко прѣди нейното пристигание се срѣщнѫхъ съ едничкий мене познатъ отъ Пловдивскитѣ госте, именно съ Г. Зографски, който ми каза, че е дошълъ съ нѣкои си Господа: Пешовъ, Ризовъ, Захарий Стояновъ, Стояновичъ и пр. прѣдставители на разни опълченски дружества. При кѫсичкий този разговоръ азъ добихъ случай да кажа Г-ну Зографскому, че още при първичката дума, която би клонила къмъ скандалъ, азъ съмъ рѣшенъ да зема строги мѣрки, та е желателно да се има прилично благоразумие. Опълченското тукашно дружество, освѣнъ дванадесятъ овни, които бѣ заклало и хлѣба, когото бѣ приготвило, бѣше украсило тържеството съ присѫтствието на военната музика на тукашната дружина. Часа около 10 прѣди обѣдъ надъ гробоветѣ се отслужи панахида отъ тукашни священници, прѣди която прѣдседателя на Пловдивското Опълченско Дружество Г-нъ Тодоровъ, сложи на гробоветѣ вѣнецъ, като изрѣче нѣколко думи. Слѣдъ панахидата Д. М. Гуневъ — Прѣдсѣдатель на тукашното опълченско дружество — прочете рѣчь, въ която описа участьта на четата въ петь битки, отъ които послѣдната съвършенно я разсипа. Слѣдъ г. Гунева говори Г-нъ Ст. Костовъ силна и краснорѣчива бесѣда, пълна съ убѣдителность и съ истенски патриотически идеи. Тя не пропустна нито едно обстоятелство отъ лошитѣ страни на днешното народно положение, особенно кипението на партизанскитѣ страсти, които заглушаватъ всичко друго и прахосватъ скѫпото врѣме въ пустота и въ безполезни борби и гонения. Той посочи на светостьта на праздника и на голѣмий примѣръ отъ загиналитѣ тукъ народни поборници, оставенъ намъ въ святъ завѣтъ, като мимоходомъ науми, че бихми силно съгрѣшили, ако поне тукъ не се повдигнемъ по-високо отъ страститѣ, за да празднуваме съ приличната възвишенность голѣмата памятъ. Неговата убѣдителна рѣчь силно помогна на полицейскитѣ мѣрки, за мирното

[1]) България и Румелия.

и тихо отпразднувание. Слѣдъ него говори Христо Цвѣтковъ, ученикъ въ нормалното училище, по дѣлата и заслугитѣ, които х. Димитъръ и храбритѣ негови другари ся принесли на отечеството. Единъ Трѣвненецъ поброи нѣкои отъ турскитѣ жестокости, извършвани надъ Българитѣ. Ризовъ съ нѣколко думи сложи вѣнецъ отъ страна на Македония. Духовниковъ, малко прѣхласнато, като говореше за голѣмитѣ х. Димитрови заслуги, нарѣче го царь, който се билъ жъртвовалъ безъ никаква награда въ полза на отечеството, когато много царие и князове служили на отечеството си само за паритѣ. Зографский, като се нарече Т. Пазарджикски Прѣдставитель, говори за Македония и че едномислието и единодушието всѣкога и на всѣка минута би ни довело до по-добрю народно състояние. Бабаковъ поднесе вѣнецъ отъ страна на Чирпанското Опълченско дружество, като изрѣче нѣколко думи. Слѣдъ него Генадиевъ декламира „Живъ е той живъ е“ и музиката даде край на панахидата. Слѣдъ това фотографина се помжчи да снеме най-важната точка отъ събраното множество, което послѣ се разотиде изъ лѣса за обѣдъ, и не слѣдъ дълго събра на голѣмо и тържествено българско хоро, което се продължи повече отъ два часа. Часа на 4½ слѣдъ обѣдъ отъ 2 до 3000 душь на онова мѣсто се виждаха само: х. Димитровата майка, нѣколко опълченци, и отъ двѣтѣ страни на Балкана и нѣколко жандарми и милицейци.

Околийски Началникъ Хр. Поповъ.

Главный Секретарь
Директоръ на Вжтрѣшнитѣ дѣла
на Источнж румелиж
№ 3238
1 Августъ 1884 г. г. Пловдивъ.

№ 221.

Окржжно.

Господине Префекте,

Извѣстно Ви е, че както въ всѣки клонъ на управлението, така и въ Администрацията, едно отъ най-сжщественнитѣ и необходими условия за добрийтъ и правиленъ вървежь на работитѣ е щото всички, които сѣставляватъ часть отъ нея, да сж проникнати отъ чувството на длъжностьта и съ прилежание, присърце и искренность да извършватъ възложенитѣ тѣмъ служебни дѣла. По самото свое послание, по многобройнитѣ ней възложени задачи, най-вече въ страна новоустрояюща

се, по бързотията, която всякога почти се изисква при отправлението дѣлата й, Администрацията повелително изисква щото всичкитѣ й органи да й бѫдѫтъ посвѣтени отъ душа и сърдце и вънъ отъ службата си нищо друго да не гледатъ. Ако за чиновницитѣ и итъ другитѣ вѣдомства законътъ изисква да бѫдѫтъ строги и справедливи испълнители на длъжноститѣ си, то за Административнитѣ чиновници, които по естеството на службата си сѫ постоянно въ съприкосновение съ нашето население безъ да исключимъ и случая, когато то упражнява най-свѣтото си избирателно право, които заедно съ обществото сѫ призовани често да запазватъ публични интереси, да удовлетворяватъ общи нужди, това искане е още по-повелотелно. Прибавете при това и стѣснителнитѣ мѣрки, които тѣзи чиновници, по самото повеление на законътъ сѫ длъжни да вематъ по нѣкога, и Вий ще си съставите явно понятие какъвъ тактъ, умѣение и справедливость се изисква отъ Административната власть при испълнение на своята длъжность, за да може да се радва на общото довѣрие на населението. Отъ друга страна не е да не знаете още, Господине Префекте, че партизанскитѣ страсти, тенденциозното исказвание на политическитѣ си убѣждения въ полза на тая или оная група, подкрѣплението и намѣсванието въ каквито и да било партизански и изборни борби, всичко това за чиновничеството е не само единъ грозенъ недостатъкъ, който убива довѣрие и авторитета му прѣдъ населението, нъ като плащано само за да служи честно на страната, то е отъ негова страна до извѣстна стъпень и святотатственно посѣгателство на свободното упражнение на правата, запазени за свободнитѣ и не длъжностни граждани. Послѣдньото обстоятелство добива особна важность у насъ, гдѣто населението не е укрепнало достатъчно въ упражнението и защита на правата на свободнитѣ граждани, за да не ги подвѣргава на туй или онуй влияние.

Ето защо, Господине Префекте, при стѫпванието още въ Дирекцията, която се повѣри на нашето управление, ний счетохме за първа своя длъжность да посочимъ отъ какъвъ духъ трѣбва да се въодушевляватъ всичкитѣ чиновници зависящи отъ нея при испълнението на длъжноститѣ си. Въ интереса, прочее, на службата и на правилнитѣ отношения на Административнитѣ власти спрямо населението, както и въ

интереса на самитѣ чиновници, ний ги призоваваме да бѫдѫтъ всякога прибрани въ крѫгѫтъ на длъжноститѣ си, да испълняватъ бързо и точно възложенитѣ тѣмъ работи, безъ да се увличатъ ни най-малко въ каквито и да било дѣла построени и несъвмѣстни съ чиновническото имъ звание. Много и много още нужди на населението чакатъ удовлетворението си отъ инициативата и грижата на Администрацията и при таквозъ поле за една полезна и благотворна дѣятелность заниманията съ политика отъ страна на чиновницитѣ ний ще считаме за повече отъ грѣхъ. Съ една рѣчь, нашето искане е Административнитѣ власти да се посвѣтятъ честно и вѣрно на служението си на страната, за което сѫ призовани и за което се плащатъ, а да оставатъ населението свободно да се наслаждава отъ своитѣ права и да се ненамѣсватъ, освѣнъ тогава, кога законътъ го изисква, безъ обаче да задминаватъ границитѣ на неговитѣ прѣдписания.

Понеже таквозъ е желанието и на Н. В. Прѣвъзходителство Главний Управитель, ний не се съмнѣваме, че всичкитѣ чиновници отъ Административний клонъ, отъ съзнание на длъжноститѣ си, съ готовность ще притърпятъ прѣпорѫчаната ни линия за повѣдения и дѣятелность и ще се постараятъ да отговарятъ на ожиданията тъй на правителството както и на страната. Убѣдени сме, че не ще се намѣрятъ чиновници закоренели въ партизански борби до тамъ, щото да не имъ е възможно да се откажатъ за напрѣдъ отъ това си повѣдение. Нъ ако противъ убѣждението ни би се намѣрили и таквизъ, тогазъ за тѣхъ по добрѣ ще е честно и доброволно да се оттеглятъ отъ управлението на Администрацията, пакъ тогава ако щѫтъ да продължаватъ борбата за прѣодолѣванието на своитѣ принципи, като свободни граждани, отколкото да си навличатъ отговорности прѣдъ закона.

Ако горньото се вземе подъ сериозно внимание и ако Административнитѣ чиновници чрѣзъ справедливостьта си, безпристратието си и готовностьта си, законно да услужватъ на всички прибѣгающи до тѣхъ за правителственна помощь и защита умѣятъ да спечелятъ уважението, симпатията и довѣрието на населението, азъ мисля Господине Префекте, че една голѣма часть отъ задачата на Административната власть е вече постигнѫта.

Настоящето ми окржжно моля да се съобщи и на всички Вамъ подвѣдомственни чиновници.

Приемете и пр.

Главний Секретарь и пр. Н. А. Начовъ.

С. З. Д.
Полицейски Комисарь
на Ст. Загорската Околия
№ 246
1-й Августъ 1885 г.
Г. Стара Загора.

№ 222.

Прѣписъ.

До Г-па Началника на Старо Загорската околия.

Досподине Началнико,

Въ депълнение на рапорта ми отъ вчерашна дата подъ № 245, относително за Чирпаница Еня Попъ Андоновъ, който на 28-и заминалий мѣсецъ Юлий, подстрекавалъ населението въ с. Ашикъ Сенеклии наша Околия да неплащало данъкъ, съ настоящий си честь имамъ да Ви допълня, че понеже дѣлото е важно и нетърпѣше отлагане, затова още вчера проводихъ протоколитѣ въ мѣстното Окржжно Прокурорство, а Васъ Г-не Началнико, затова извѣстихъ набързо въ кратцемъобразомъ за свѣдѣние и надлѣжно слѣдствие, а обстоятелственно дѣлото състои въ слѣдующето:

Въ понедѣлникъ на 29-и заминалий мѣсецъ Юлий ч. въ 6 и 45 минути по Евр. вечерьта въ Г. Стара Загора, отъ свѣдѣния се научихъ за Еня Попъ Андонова, че подстрекавалъ населението въ поменатото село да не плащать данъкъ; на часътъ призовахъ Писеца Вл. Ив. Н. Балабанова отъ когото снехъ по това дѣло обстоятелственъ протоколъ, а за Еня научихъ, че още тая утрина [на 29-и Юлий] заминалъ съ пощата за Чирпанъ, затова не утидъхъ нея нощь въ селото.

Утриньта на 30-и заминалий Юлий слѣдъ като Ви се явихъ утидъхъ въ поменато село, а отъ направенитѣ разслѣдвания излиза слѣдующето:

Поменатий Еню Попъ Андоновъ билъ род. и житель въ г. Чирпанъ, занятие книжарь. възр. 20—23 г., братъ Хаджи Недѣлчева зетъ въ г. Чирпанъ, който Еню на 25-и заминалий Юлий въ четвъртъкъ дошелъ отъ Чирпанъ на с. Ашикъ Сенеклии, съ двѣтѣ момчета на х. Недѣлча на чифликя му на расходка, а х. Нидѣлчу билъ въ Чирпанъ.

Въ недѣля на 28-и заминалий Юлий попъ Вангелъ отъ г. Стара Загора утишелъ въ селото да крьщава и сѫщий него день утишель Писеца при ввѣренното Ви Уплавление Ив. Н. Балабановъ да си обиколи въ селото. Него день по пладнѣ Писеца като билъ въ тамошното Кметство съ Писаря на Кмета Никола Пепова, а Еню Попъ Андоновъ билъ тамъ(,) на Желю Димитрова дюкянъ(,) и викалъ Писеца Балабанова чрѣзъ кехаята да се видѣли, и най послѣ Писеца Балабановъ утишелъ съ Писаря на Кмета Н. Поповъ въ помѣнатий дюкянъ, тамъ заварили селянитѣ: Гьока Иванова, Матя Димова, Петка Тонева, Кмета Желю Игнатова, бакалина Желя Димитровъ, Священника Вангела Коева, Дима Танева Султана и двама подковачи Старо Загорски именно: Атанаса Димитрова и Никола Ботева.

Въ присѫтствието на горѣноменатитѣ, Еню Попъ Андоновъ давалъ на Балабанова да четялъ два броя отъ В. „Борба" и единътъ „Ю. България", но Балабановъ не приелъ; тогава Попъ Вангелъ ги зелъ, челъ на селянитѣ тѣзи три вѣстника и слѣдъ прочитаниéто имъ Еню П. Андоновъ наченалъ да говори Балабанову, че не било ли истинна, че правителството длъжало на Отоманската банка 400,000 лири, която си вече дигнала кредита, искали отъ Хаджи Калча, но и той отказалъ да даде пари, защото правителството станало фалшиво, и чиновницитѣ въ Чирпанъ се обьрнали на шайка, нощно врѣме когото срѣщняли ужъ го търсили за орѫжие, въ мѣсто това му вземали паритѣ изъ джебоветѣ, за това Андонъ приложилъ на селянитѣ, че въ мѣсто кадастраа да показвали на чиновницитѣ пушка, защото тѣзи пари се истеглювали отъ банката съ цѣль за мостове и шоссета, а чиновницитѣ ги земали, и щели да отидатъ после въ Европа, а тѣхъ [селянитѣ] щели да оставетъ рехимъ на Султанътъ [Турско Правителство] въ мѣсто длъгътъ, и цѣла да стане областьта пакъ турска. Затова, приложилъ пакъ Еню, че по никой начинъ да не плащали Кадастра, и Чирпанскитѣ села били убѣдени вече, тъй щото до 10 дни, това правителство щѣло да падне и Чиновницитѣ съ кремъкъ щели да держтъ, и тъй щели да направятъ съединение съ Княжество България, и въ мѣсто Кадастра щѣли да плащатъ десятъкъ тогава, а селянитѣ и Попа слушали Еня безъ да му отговаряли нѣщо. Кмета щомъ чулъ да говори да не плащали Кадастра излезълъ вънъ и съселянина му

Гьоко Ивановъ малко подиръ него излѣзълъ и казалъ Кмету, че отъ сега на после нека дойделъ Кмета да искалъ Кадастра.

Еню Попъ Андоновъ, по първия день говорилъ на тамошний селянинъ Ганя Танева да неплащали Кадастра, но отговоръть билъ на послѣдний, че на никоя земя неоставали човѣка мафъ да ходи.

Кмета ужъ искалъ да съставя протоколъ и да извѣстява, но понеже на утриньта билъ дошелъ контрольора отъ Старо Загорското Бирничество именемъ Маню Бойчевъ да глѣдалъ смѣтки и слѣдъ свършването на смѣткитѣ, тогава щѣлъ да извѣстава, по кат(о)а съмь пристигналъ казалъ му устно вече. Съ една рѣчь това му є извѣнението за гдѣто още на 28 не извѣстилъ.

Поменатий Еню не є ходилъ по-други села, освѣнъ въ Пондѣлникъ на 29-и утриньта щомъ пристигналъ Контрольоря помѣнатий Еню заминалъ за село Сюютлии, и на дюкенитѣ при шоссето чакалъ Чирпанската поща идяща отъ Стара Загора, която заминала, и го качилъ на колата пощиеря Ради Ботевъ и звелъ въ Г. Чирпанъ.

Това є изложението Г-не Началнико, по това дѣло, за надлѣжно отъ Васъ распореждание.

Приемете и пр.

Полицейски Комисарь Д. Бончевъ.

Д. В. Д.
Префектъ
на Старо-Загорский
Департаментъ
№ 2883
4 Августъ 1885 г.
Стара-Загора.

№ 223.

До Господина Главний Секретаръ, Директоръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.
Вь Г. Пловдивъ.

Господинъ Главний Секретарю,

Съ рапортъ-тъ си отъ 30-и истекший Юлий подъ № 1783 подвѣдомственний ми Г-нъ Секретарь началникъ на Ст. Загорската околия ми доложи, че отъ частни слухове се научавалъ, какво тия дни нѣкой си Чирпанецъ на име Еню Попъ Андоновъ си позволилъ да проповѣдва между селенитѣ въ с. Ашикъ-Сенеклии, Ст. Загорско, гдѣто се намирвалъ нѣколко

дни на гостіе въ чифлика на роднината си х. Недѣлча Вапцаровъ тоже Чирпанецъ, че до 10 дни щѣло да стане лошо и пр. За да разбере сѫщностьта на работата, както и ако é истина, да ся вземе дирята на казаното лице, Г-нъ Секретарь Началникътъ командировалъ на 30 Юлий т. г. Полицейский Комисарь въ казаното село, и отъ направеннитѣ тамъ разслѣдвания се оказало, че дѣйствително реченний Еню П. Андоновъ, освѣнъ като челъ на селенитѣ въстницитѣ „борба“ и „Южна България“, нъ и устно си позволилъ въ селский дюкянъ да подстрѣкава находящитѣ се тамъ селени да не плащатъ кадастралний данъкъ на Правителството, а вмѣсто данъкъ, да показватъ на чиновницитѣ пушки и др.

Казаний Еню П. Андоновъ на 29-и Юлий заминалъ отъ с. Ашикъ-Сенеклии направо за Г. Чирпанъ, безъ пó рано или слѣдъ заминаванието си да се é отбивалъ въ друго нѣкое село.

Като Ви долагамъ затова, Господине Главний Секретарю, честь имамъ да Ви прѣдставя въ преписъ рапортътъ на Ст. Загорский окол. Полицейский Комиссарь, съдържащъ подробно и обстоятелственно свѣденията по постѫпката на Чирпаницътъ Еня П. Андоновъ, като прибавямъ, че съставеннитѣ протоколи по прѣдварителното изслѣдвание на това дѣло Полицейский Комиссарь é препратилъ още на 31-истекшаго въ мѣстното Окр. Прокурорство.

Благоволете и пр.

Префектъ **Илиевъ**.

№ 224.

Дирекция
на Землед. Търгов.
и Общи Сгради
—
Отдѣлъ
на Телеграфитѣ и Пощитѣ
въ Источна Румелия
№ 882.

До Редакцията на вѣстникъ „Борба“.

Господине Редакторе,

Въ послѣдній брой на вѣстникътъ ви е писано, че много броеве отъ „Борба“ умишленно пропадали по пощата. Споредъ свѣденията доставени въ повѣреното ми Управление, това не е истина. Ако имате обаче нѣкои фактични доказателства за това, моля благоволете да ми ги съобщитѣ, като бѫдите увѣрени, че виновнитѣ, ако има такива, ще бѫдатъ строго наказани.

За Началникъ Отдѣла: **Михайловъ**.

Д. Г. Д.
Префектъ на
Хасковский Департаментъ
№ 2341
г. Хасково 3 Августъ 1885.

№ 225.

Господину Директору на Вжтрѣшнитѣ дѣла.

Господине Директоре,

На основание прѣдписанието Ви отъ 12 януарий 1884 г. подъ № 132 распорѣдихъ та се писа още тогава на Г. Г. Околійскитѣ Началници щото всички административни постановления, снабдени съ изискуемата испълнителна форма да се прѣпращатъ на Г. Г. Сждебнитѣ Коммиссари за изпълнение.

Сега, обаче, Г. Харманлійскій Околійскій Началникъ съ рапорта си отъ 30 истеклій Юлій подъ № 2532 ми донася, че билъ прѣпратилъ за испълнение на тамошній Околійскій Сждебенъ Коммиссарь прѣписъ изъ едно свое постановление подъ № 15, снабдено съ изискуемата испълнителна формула отъ Хасковското Окржжно сждилище съгласно съ членъ 7 отъ Публично Административній Правилникъ подъ № 8 отъ 20 януарие 1884 година съ което се оглобявалъ Алвандеренскій Кметъ за небрежливо изпълнение на Кметскитѣ си длъжности, нъ сждебній Коммиссарь му повьрналъ рѣченното постановление не изпълнено, защото Господинъ Директора на Правосждието въ ревизиранието дѣлата му билъ казалъ устно, че испълнението на подобни постановления като не било възложено отъ законътъ на гражданскитѣ сждилища, то и не подпадало въ кржгътъ на дѣйствията му.

Прочее, за длъжность счетохъ да Ви доложя, Г-не Директоре, горнето за свѣдѣние, съ прибавление, че днесь доложихъ за това сжщото нѣщо и на Г-на Директора на Правосждието, като го помолихъ да благоволи и распорѣди потрѣбното за испълнение на постановленията, които сж снабдени съ изискуемата испълнителна формула.

Благоволете и пр.

За префектъ и пр.

№ 226.

Расписка.

Получихъ отъ г. прѣдседателя на пост(оянний) комитетъ, чрѣзъ началника на Канцеларията му, двѣ лири турски за 18-й брой на в. Вѣстниче.

Пловдивъ 3 Авг(устъ) 1885

Л. Михайловъ. —

Le 1
[Бланка Офиц(и)ална на
в. „Moniteur Orientale“]
Цариградъ
6/18 Августъ 1885.

№ 227.

Любезно ми Прѣвъсходителство,[1])

Отъ много дълго врѣме азъ сьмь лишенъ отъ новини за Васъ. Между туй чакамъ отговоръ на едно мое писмо дадено на Ваше Прѣвъсходителство отъ моя корреспондентинъ, както и книгата за която знаете. Видѣхъ тука Негово Прѣвъсходителство[2]) и дълго ся разговаряхъ съ него. Видѣ ми ся че е задоволенъ отъ меня. Не ще забравя никоги вашето добро расположение къмъ меня и къмъ вѣстника. — Всѣкоги ще ся грижа да Ви възвърна и азъ подобното. Като чувствувамъ могжщето Ви покровителство посредъ мжчнотиитѣ които ний осѣщахме сега за събирание на прихода ни по причина на бѣдностьта на пиацата, вашитѣ добри съдѣйствия сж отъ неоцѣнима стойность за меня. — Съ 1-й Септемврий, тоестъ подиръ 12 деня азъ ся исплащамъ съ Васъ за 100 тѣхъ лири турски за абонамента, които Вий бѣхте тъй любезни да ми внесете. Тоесть прѣставамъ да Ви бждж длъжникъ отъ 1-й Септемврий за тъзи сума, която трѣбваше да ми бжде заплатена на тъзи дата, за да ся свърши на 1-й идущий Мартъ. —

Сега, приятелю, какво ще правя ако бихъ продължавалъ да Ви бждж длъжникъ за още шесть мѣсяца? Понеже сьмь ималъ туй благоволение отъ Ваша страна, какво ще правя ако Вий подновите туй благоволение, туй ще бжде послѣднето което ще Ви искамъ и азъ ще Ви го повърна, бждете увѣрени въ туй. Вѣрвамъ че съ могжщето Ви покровителство и като имате прѣдъ видъ малкото което сьмь направилъ и туй което ще направя още, Вий ще можете да ми направите туй послѣдното удоволствие, като ми отпустните идущитѣ шесть мѣсяца до м-цъ Мартъ. Пратете ми тъзи сума, моля Ви, и бждете увѣрени че не ще вече злоупотрѣбявамъ Вашата любезность, а Вий ще ми направите огромна услуга. Азъ говорихъ вече на Негово Прѣвосходителство и той ми каза че за тѣзи работи трѣбва сѣкоги да ся отнасямъ до Г-на Хакановъ, туй което ще направи той, каза, то е добрѣ направено. — Тъй, приятелю мой, работата зависи отъ Васъ и Вий можете

[1]) Директоръ Хакановъ.
[2]) Дир. на вжтрѣшнитѣ дѣла Н. А. Пачевъ.

да ми я свършите, азъ ще Ви бѫдѫ за туй наистина и искрѣнно признателенъ. Чакамъ отговора Ви и съмь Вашъ приятель и задлъженъ

[Подп.] Д. А. Белли

(П. Т.) Съ този авансъ ще ся присторите като че ли ми отпускате извънредно едногодишенъ авансъ вмѣсто шесть мѣсяца, нѣщо което често ся случва тука на администрацинтѣ съ вѣстницитѣ. Направете туй, моля Ви върху вашитѣ заплати както по преди и азъ съмь тукъ за Васъ. Искайте отъ наша страна всичко, което никой другъ не може Ви направи, и азъ ще го направя.

№ 228.

Расписка.

Получихъ отъ г. Прѣдсѣдателя на Постоянний Комитетъ, чрѣзъ Началника на Канцеларията му, петдесеть лири турски [50] за възнаграждението ми като редакторъ прѣзъ мѣсяцитѣ Юний и Юлий въ в. Echo des Balcane.

Пловдивъ 8 Августъ 1885.

О. Искендеровъ.

№ 229.

Д. В. Д.
Префектъ на Старо-Загорский Департаментъ.
№ 2316
10 Августъ 1885
г. Стара-Загора

До Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла на Ист. Румелия, Въ г. Пловдивъ.

Господине Главний Секретарю,

Подвѣдомственний ми Г-нъ Секретарь-Началникъ съ рапортътъ си № 1878 отъ 10 того ми долага, отъ частни слухове се научилъ, че нѣкой си Савва Мариновъ Старо Загорецъ, съ занятие кожухаръ, на 18-й заминалий Юлий ходилъ въ селото Черково, Ст. Загорска околия, гдѣто ималъ сродници, и подстрѣквалъ тамъ населението да не плаща кадастраленъ данъкъ, препорѫчвалъ да получаватъ вѣстникъ „Борба“ и др. т.

За да се увѣри за сѫщностьта на работата Г-нъ Секретарь-Началникътъ командировалъ нарочно затова подвѣдомственний си полицейский коммисарь въ реченното село, и отъ разслѣдванията направени тамъ отъ тоя послѣдний, станѫло явно, че казанний, Савва Мариновъ, — който по причина на подобни партизански работи, — дѣйствително ѐ билъ въ горѣказанний день у упоменѫтото село и говорилъ на селенитѣ изложенни тѣ въ рапортътъ на Полицейский Комисарь подъ № 250, преписъ отъ който Ви прѣдставямъ тука, за по добро и ясно узнавание сѫщностьта на дѣлото.

Като Ви долагамъ затова, Господине Главний Секретарю, честь имамъ да Ви явя, че протоколитѣ, съставени потова дѣло отъ Полицейский Комисарь, както се види въ рапортътъ му, били препратени на 9-й того (въ) мѣстното окрѫжно Прокурорство, за надлѣжно негово по́ нататъшно распореждание.

Благоволете и пр.

За префектъ-тъ

(подп.) Префектурний Секретарь Началникъ ... (не се чете)

№ 230.

С. З. Д.
Полицейский Комисарь на
Старо Загорската Околия
№ 250
9 Августъ 1885 год.
Г. Стара Загора

Прѣписъ.

Господину Старо Загорскому
Околийскому Началнику.

Господине Началнико,

Честь имамъ съ настоящий си да Ви увѣдомя, че на 6 того отъ сведѣния се научихъ за тукашний житель Савва Мариновъ възр. 28—30 год. занятие кожухаръ, а родомъ отъ С. Черково, който на 31-й заминалий Юлий ходилъ въ това село и подстрекавалъ населението да неплаща кадастраленъ данъкъ.

Затова на 7-й того утидохъ въ помѣнато то село и отъ направени тѣ ми разслѣдвания указа се, че Савва Мариновъ дѣйствително на 31 заминалий Юлий т. г. по пладня прѣстигналъ въ това Село отъ Ст. Загора, и въ Добря Минчева дюкянъ ѐ говорилъ прѣдъ тамошни тѣ селяни: Петра Парасковова, Добря Минчева, Славя Петрова, Ивана Колева, Кмета Петра Колева и Славя Минчова слѣдующето:

Питалъ ги най напрѣдъ какви вѣстници получавали, и имъ прѣпоржчвалъ В. „Борба“ да получавали, който щѣлъ да докара съединението, и сега на всѣко село имали тѣхенъ човѣкъ, затова, когато си избирали Депутатъ да искали отъ него записъ, че ще работи за съединението, ще намали заплати тѣ на чиновници тѣ и учители тѣ, защото кадастралний данъкъ, когото плащало население то, като не стигалъ вече, спорѣдъ голѣми тѣ имъ заплати, зели и отъ Отоманска та банка 46,000,000 гр. и сега вече банка та не имъ правила кредитъ, начнали да зематъ отъ х. Калча. Затова чиновници тѣ щели да си напълнятъ сандъци тѣ съ пари и идѫтъ въ други земи, а тѣхъ [населението] щели (да) ги оставятъ на нѣкой банкеръ или Султана, да продавали дѣтца та си (за) длъга.

А селянитѣ го питали, какъ можетъ да се отървѫтъ отъ този длъгъ, на което отговорилъ, че нѣкой си богатъ (на комуто името забравилъ] длъжалъ 270 лири т. да платялъ той тѣхъ и Ви [на селяни тѣ] „явашъ, явашъ“, и тъй като не плащали тѫзи тежка кадастра, нѣмало какво да имъ направи Правителството; освѣнъ, да прѣдизвикали Комисия отъ Европа, за да ги съединяли съ Княжество България.

Селяни тѣ: Добри Минчевъ, Петръ Параскевовъ и Слави Минчевъ му казали, че той [Саввата] ходилъ за меснетъ и нищо незнаялъ, както тѣ незнаяли, затова неможали да зематъ заплата, скарали се, и Савва та си утишелъ въ Свяка си Славя Колева да пощува; часа билъ око 1 по тур.

Въ показания та на горѣпомѣнатитѣ лица, само първитѣ четворица признаватъ [казватъ] че Сава та е говорилъ и да неплащатъ тѫзи тежка кадастра, а послѣднитѣ трима, всичко горѣизложено точно казватъ, само, че небилъ говорилъ за кадастра да се неплаща.

Утринь та заминалъ прѣзъ С. Орѣховица тамъ се срѣщналъ на пѫтя съ непознатъ още мепъ селянинъ, но подобно нѣщо неговорилъ. Сѫщо и въ С. Дълбоки се срѣщалъ съ Кметския писарь Василъ, обаче и тамъ подобно неговорилъ, и си утишелъ право за Ст. Загора.

Протоколи тѣ съставени потова дѣло, проводихъ днесъ въ мѣстното Окр. Прокурорство на зависящи тѣхно слѣдствие.

Приемете и пр.

Полицейский Комиссарь (под.) Д. Бончевъ

Д. В. Д.
Префектъ на
Пловдивский Департаментъ
№ 3730
10-ий Августъ 1885 г.
г. Пловдивъ.

№ 231.

Г-ну Директору на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Г-не Директоре.

Г-нъ Началникътъ на Овче-Хлъмската околия съ рапортътъ си отъ 8-ий того № 1684, ми съобщава че на 4-ий истаго сутриньта Таню Есьовъ, Трифонъ Чобановъ, Георги Пенеловъ, Величко Михаиловъ и Симонъ Марковъ, Рабаджийски, жители отъ Г.-Конаре, ударили церковната камбана за да съберѫтъ населението и зематъ ключътъ на кметството. Около часътъ 5 по турски прѣзъ деньтъ горѣспомѣнѫтитѣ лица заедно съ още 10—20 души селяни съ сопи въ рѫцетѣ заобиколили кѫщата на Кметския писарь, гдѣто въ сѫщо врѣме былъ у госте Кметъ-тъ и искали насилствено да го извадѫтъ и земѫтъ ключъ-тъ нъ не сполучили. На 6-ий истаго пакъ ся събрали за сѫщата цѣль, нъ по заповѣдь на Г-на Началника отишълъ на мѣсто-то Г-нъ тамошний Секционенъ Командиръ, уловилъ главни-тѣ подбудители на туй движение, нъ една тълпа отъ 60—80 души толкозъ го насилили щото и той ся принудилъ да ги освободи, за да не бы да произлезе нѣкое сбивание между тълпата и жандармитѣ.

Въ сѫщий день получихъ допълнителнийтъ му рапортъ, съ който ми явява че разгарътъ билъ толкова силенъ щото вчера на 9-ий того една тълпа, на нѣкои си С. Н. Срѣдовъ и други негови едномисленници си позволили пакъ да бијѫтъ камбаната, насилили кметството и земали ключьтъ и печатътъ кметски. Главнитѣ виновници по това скандалиозно дѣло были: Стоянъ Николовъ Срѣдевъ, Георги Пенеловъ, Атанасъ Есьовъ, Величко Михаиловъ, Маринъ Миковъ, Ангелъ Зочковъ, Симеонъ Марковъ, Танlо Празовъ, Стойчо Маноловъ и Никола Милевъ.

Прочее, като Ви съобщавамъ горѣизложенитѣ, честь имамъ да Ви помоля, Г-не Директоре, да подѣйствувате прѣдъ Н. В. Пр. Гл. Управитель да ся испратятъ 15 конни подвижни жандарми подъ командата на ротний жандармерийский командиръ, който да земе ключоветѣ и печатътъ нъ Г.-Конарското Кметство изъ оныя, които сѫ ги зели съ сила и да ги прѣдаде

на Кметътъ. Въ сжщото врѣме да хване главнитѣ двигатели и да ги доведе тукъ; за да ся прѣдадхтъ на Окрѫжното Прокурорство; като нападатели на едно узаконено обществено учреждение и противници на властьта.

При това моля Ви да ми явите да ли жандармитѣ трѣбва да употрѣбятъ орѫжие въ случай на съпротивление отъ страна на смутителитѣ Конарци.

Приемете и пр.

Префектъ П. Димитровъ.

Главный Секретарь
№ 1513
10 Августъ 85 г.
г. Пловдивъ.

№ 232.

До Н. В. Прѣвъсходителство Главный Управитель на Источнѫ Румелія.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Г-нъ Пловдивский Префектъ съ рапорта си отъ 10-й того подъ № 3730, ми съобщава, че Г. Началникътъ на Овче-Хлъмската Околія съ онзи отъ 8-й сжщаго подъ № 1684, му доложилъ какво на 4-й текущаго сутрень-та Таню Есьовъ, Трифонъ Чобановъ, Георги Пеновъ, Величко Михаиловъ и Сим(е)онъ Марковъ, Рабаджииски, жители отъ Г.-Конаре, ударили церковната камбана за да съберѫтъ населеніето и вземѫтъ ключъ-тъ на кметството. Около часъ-тъ 5 по турски прѣзъ день-тъ горѣспомѣнатитѣ лица заедно съ още 10—12 души селяни съ сопи въ рѫце-тѣ заобиколили кѫщата на кметский писарь, гдѣто въ сжщото врѣме былъ у гостіе кметътъ и искали насилствено да го извадятъ и вземѫтъ ключъ-тъ, нъ не сполучили. На 6 истаго пакъ ся събрали за сжщата цѣль, нъ по заповѣдь на Г-на Началника отишълъ на мѣстото Г. тамошный Секціоненъ Командиръ, уловилъ главнитѣ подбудители на туй движеніе, нъ една тълпа отъ 60—80 души толкосъ го насилили щото и той ся принудилъ да ги освободи, за да не бы да произлезе нѣкое сбиване между тълпата и жандармитѣ.

Въ сжщый день Г. Префектътъ получилъ допълнителный-тъ рапортъ на Г. Началника съ който му явявалъ, че разгарътъ былъ толкова силенъ, щото вчера на 9-й того една тълпа, на

чело съ нѣкой си С. Н. Срѣдовъ и други негови едномисленници си позволили пакъ да бижтъ камбаната, насилили кметството иземали ключъ-тъ и печатътъ кметски. Главнитѣ виновници на това скандаліозно дѣло были: Стоянъ Николовъ Срѣдевъ, Георги Пенеловъ, Атанасъ Есьовъ, Величко Михаиловъ, Маринъ Ликовъ, Ангелъ Зачковъ, Симонъ Марковъ. Таню Празовъ, Стойчо Манчовъ и Никола Милевъ.

Вслѣдствіе на това, Господинъ Префектътъ моли да подѣйствувамъ прѣдъ Ваше В. Прѣвъсходителство да да ся испратятъ 15 конни подвижни жандарми подъ командата на Ротный жандармерійскый командиръ, който да вземе ключоветѣ и печать-тъ на Г.-Конарското кметство изъ онія, които сж гы взели съ сила и да гы предаде на кметътъ. Въ сжщото врѣме да хвапе главнитѣ двигатели и смутители и да гы доведе тука, за да ся прѣдадатъ на окржжното прокурорство. като нападатели на едно узаконено общественно учрѣжденіе и противници на властьта.

Прочее, като долагамъ всичко това на Ваше В. Прѣвъсходителство, имамъ честь най покорно да Ви помолж да благоволите и дадете заповѣди комуто трѣбва за испращаніето въ Голѣмо-Конаре исканитѣ отъ Г. Префекта жандарми и ми явите за слѣдствіето.

Благоволете и пр.

Глав. Секретарь и пр.

Д. В. Д.
Префектъ на
Пловдивскій департаментъ
№ 3751
12-ий Августъ 1885 год.
г. Пловдивъ.

№ 233.

До Г-на Директора на Вжтр. Дѣла и пр.

Г-не Директоре,

Въ допълнение на рапорта ми отъ 1-й того № 3730, честь имамъ да Ви съобщж съгласно оня на Овче-Хълмскій Секционенъ Командиръ испратенъ менѣ при надписъ отъ днесъ № 1800 на Г. Командирътъ на Пловд. Окр. Жандармерия, че на 10 истаго вѣчерьта часътъ въ 12 по турски, една тълпа до 20—30 души конарци съ сопи въ ржце насилственно

накарали членътъ отъ Старѣйшинский съвѣтъ Георги Вълковъ да подпише протоколътъ за прѣдаване на ключътъ, канцеларията, селскийтѣ печатъ и оставката си. Речений оплашенъ да не бы да го быятъ подписалъ протоколътъ. Сжщата тълпа подобно была направила и съ другийтѣ членъ. Ключътъ и канцеларията имъ ся намиратъ сега въ ржцетѣ на съселенинътъ имъ Рангелъ Думбалский.

Въ сжщо врѣме получихъ допълнителенъ рапортъ и отъ Г-нъ Овче-Хълмский Началникъ, съ който ми явява, че безрѣдицитѣ и самоуправийтѣ въ Голѣмо-Конаре слѣдвали непрѣкжснато, а Инициаторитѣ на безчинията не наказано сж расхождали изъ селото безъ да ся бояли отъ жандармерията, която отъ нѣколко дни ся намирала тамъ за въдворение на тишината и порядокътъ и за улавяние и конвоирание на виновницитѣ, но и до днесъ нищо не была направила.

Като Ви съобщавамъ горнитѣ, честь имамъ да Ви помоля, Г-не Директоре, да ускорите да ми дадете потрѣбнитѣ наставления по прѣдмета.

Приемете и пр.

Префектъ П. Димитровъ.

№ 234.

Главенъ Управитель
на Источна Румелия
№ 2827.
Пловдивъ 13 Августъ 1885 г.

До Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Господине Главний Секретарю,

Въ отговоръ на доклада Ви отъ 10 того подъ № 4513, увѣдомявамъ Ви, за свѣдѣние че азъ съ прѣдписанието си отъ днешна дата подъ № 2826, заповѣдахъ на Г-на Началника Милицията и Жандармерията да испрати въ Г.-Конаре по скоро 10 души жандарми, а ако нѣма такива, тó 15 души милицейци.

И. Д. на Главний Управитель Главний Секретарь и пр.

Н. А. Начовъ.

№ 4610
14 Августъ 1885 год.
Пловдивъ.

№ 235.

Бързо.

До Г-на И. Димитрова Пловдивский Префектъ.

Г-не Префекте,

Въ слѣдствие распорежданията, които направихъ, по поводъ на рапорта ви отъ 10-й текущаго подъ № 3730, Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель съ отвѣтното си прѣдписание отъ вчерашна дата подъ № 2827 ме увѣдомява, че на сжщий день заповѣдалъ Г-ну Началнику на Милиция-та и Жандармерията да испрати въ г. Конаре, пó-скоро, 10 души жандарми, а ако нѣма такива, то 15 души милицейци.

Прибавямъ, че запитвание-то което ми правитѣ въ края на горния ви рапортъ, да ли жандарми-тѣ трѣбва да употрѣбжтъ оржжие, въ случай на съпротивление отъ страна на смутителитѣ конарци, ся рѣшава отъ гл. 51 на притурката № 15 на органический Уставъ.

Прочсе, явявамъ ви горне-то, Г-не Префекте, въ отговоръ, както на вишеупомянятия ви рапортъ, тъй и на онзи отъ 12-й того подъ № 3751.

Приемете и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 236.

Расписка.

Получихъ отъ Г. Прѣдсѣдателя на Пост. Комитетъ, чрѣзъ Началника на Канцеларията му десеть лири тур. срѣщо заплатата за участието ми въ в. Echo des Balcans.

Пловдивъ 13 Августъ 1885 г.

С. Мыларовъ.

№ 237.

Илия Куртеву София.

Брате Илия (Куртевъ).

Азъ съмъ много виновенъ предъ тебе, че не съмь ти отговорилъ досега на толкова писма. Да знаешъ каква работа

имамъ. Искай отъ Ризова да ти дадс пълномощно за да сѫставлявашъ комитети изъ България. Писмото за да те опълномощимъ, престигна късно. Работата добре. За пушкитѣ, Спиро (Костовъ, офицеръ) ще уполномощимъ. Ти трѣбва да заминешъ къдѣ Габрово. Да се поразговоришъ съ тамошнитѣ опълченци.

Много здраве отъ сички.

Пловдивъ, 13 Августъ 1885

Твой З. Стояновъ.

№ 4545.
13 Августъ 1885 год.

№ 238.

До Н. В. Пр. Главния Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Г-нъ Сливенский префектъ съ рапорта си отъ 31 октомврія м. г. подъ № 3737 като повдигаше въпросътъ, касателно до испълнението постановленіята на околийскитѣ началници за налаганіе глоби на селскитѣ кметове съгласно съ чл. 490 на Органическый уставъ, испращаше ми прѣписъ изъ едно писмо на Г. Прѣдсѣдателя на сливенското окрѫжно сѫдилище, съ което тоя послѣдній исказваше мнѣніе че издаваніето испълнителни формули на такыва постановленія немогло да ся възложи, съгласно съ чл. 7-й отъ публично-административний правилникъ по испълненіе гражданскитѣ рѣшенія, на прѣдставителя на окрѫжното сѫдилище, тъй като въ параграфи 6 и 7 отъ 2-ий чл. на тоя публично-административенъ правилникъ сѫ казвало: ако испълненіето имъ е възложено отъ закона на гражданскы-тѣ сѫдилища. Отъ това ся заключавало, че само тыя рѣшенія, постановленія и пр. могли да ся възлагатъ за испълненіе на гражданскы-тѣ сѫдилища, за които было казано въ самыя законъ, на основаніе на който ся издаватъ, че тѣхното испълненіе става отъ гражданскытѣ сѫдилища, както напримѣръ ставало съ закона за тютюнитѣ. Нъ като нѣмало такъвъ законъ, освѣнъ единъ едничъкъ 490-й чл. отъ Органическы Уставъ, който да възлага испълненіето на тыя административни постановления на гражданскытѣ сѫдилища, той дохождалъ до заключеніе, че гражданскитѣ сѫдилища нетрѣбвало и немогли да испълняватъ

подобни постановления, защото нѣмало законъ, който да имъ възлага това испълненiе,

По поводъ на това съ писмото си отъ 2-й истекшаго юлiя подъ № 3828, съобщихъ на Г-на Директора на Правосѫдiето, че спорѣдъ мене, нѣма никакво съмнѣнiе какво реченитѣ административни постановленiя трѣбва да ся прилагатъ въ испълненiе отъ сѫдебни-тѣ комисари, въ случай че глобени-тѣ лица откажатъ да внесѫтъ глобитѣ доброволно, и то по сѫщий начинъ, по който тѣ (комисари-тѣ) испълняватъ сѫдебнитѣ граждански рѣшенiя, съгласно съ рѣшенiето на частнiй съвѣтъ, земено прѣзъ 1883 год., защото другояче немогатъ ся испълни тыя постановленiя, понеже на административнитѣ власти никой законъ не дава право да употрѣбяватъ насилственни мѣрки за испълненiето имъ.

Че това испълненiе ся възлага на сѫдебнитѣ комисари, ясно ся вижда отъ чл. 17 ал. 2 на публично-административный правилникъ, за държанiето и проверяванiето на общинскитѣ книги, гдѣто изрично е казано: „въ случай че наказанiя се „отказва или отлага да исплати наложената му глоба, Око„лiйскый Началникъ испраща прѣписъ отъ постановленiе-то „си до сѫдебный комисарь, който е длъженъ да постѫпи къмъ „принудително испълненiе, както това става за сѫдебнитѣ „рѣшенiя.“

Това испълненiе дойде да възложи пакъ на надлежнитѣ сѫдебни власти и публично-административный правилникъ за производството по испълненiе въ граждански-тѣ сѫдилища, гдѣто §§ 6 и 7 отъ чл. 2-iй ся отнасятъ именно до испълненiето на административни актове, издадени отъ административнитѣ сѫдилища, отъ административнитѣ власти и други-тѣ надлѣжни публични органи; и то 6-iй § прѣдвижда случая, когато тыя постановленiя ся означени отъ самитѣ издавши гы власти като испълняеми и испълненiето имъ е възложено на граждански-тѣ сѫдилища отъ нѣкой законъ, както ся напримѣръ постановленiята за които ся касае горѣспоменѫтия членъ отъ публ. адм. правилникъ за провѣрянiето на общинскитѣ книги; а § 7-iй ся отнася до случаитѣ, когато тыя постановленiя ся означени отъ самитѣ издавши ги власти, като испълняеми, и когато испълненiето имъ е възложено на граждански-тѣ сѫдилища пакъ отъ сѫщитѣ власти, които сѫ гы издали. Това азъ разбирамъ така: въ повелителната

часть на постановленіето трѣбва да стои подобна формула: „ако еди кой си откаже да заплати глобата, настоящето постановление подлежи на испълненіе отъ гражданскитѣ сѫдилища.

При това прибавихъ, че когато спорѣдъ окрѫжното прѣдписаніе на Г-на Директора на Правосѫдіето подъ № 4866, отъ което и менъ единъ екземпляръ бѣ испратилъ съ писмото си отъ 4-ій септемврія м. г. подъ № 4780, на сѫдебнитѣ комисари сѫ възлага да испълняватъ рѣшеніята и испълнителнитѣ книги на черковнитѣ власти, то колко повече тыя сѫщи тѣ комисари трѣбва да испълняватъ постановленіята на административнитѣ правителствени власти.

По поводъ на всичко това помолихъ Г-на Директора на Правосѫдіето да отправи въ смисъль на горното потрѣбнитѣ наставленія до надлѣжнитѣ сѫдебни власти и ми яви, за да дамъ и азъ еднообразни инструкции на подвѣдомственнитѣ ми административни власти.

Съ отвѣтното си писмо отъ 10-ій истекшаго подъ № 4141 Г-нъ Директора ми съобщава, че и той былъ съгласенъ какво тѣзи постановленія трѣбвало да ся испълняватъ отъ сѫдебнитѣ комисари, нъ затова были нуждни извѣстни условія които не сѫществували за всички постановленія на околійскитѣ началници.

Колкото ся касаяло за израженіето: ако испълнението имъ е възложено на гражданскы-тѣ сѫдилища, ся разбирало, ако това было възложено отъ нѣкой законъ; така стояло това въ първоначалнія проектъ, така было въ Германскый Правилникъ, отъ който бѫлъ прѣведенъ и настоящія правилникъ, така было тоже и споредъ духътъ на тоя правилникъ.

А за това колкото сѫ относило до постановленіята по глобитѣ, налагани отъ Г-да Окол. началници на кметоветѣ, които не бы издали отъ расписната книга расписка срѣщу вноската на нѣкой податель, или би занемарили обязанноститѣ, наложени тѣмъ отъ публично-административный правилникъ за държаніето и провѣряваніето на общинскытѣ книги, тѣ трѣбвало да ся испълняватъ отъ сѫдебный комисарь, понеже было казано въ горный правилникъ че испълненіето имъ ставало отъ сѫдебный комисарь, който былъ длъженъ да постѫпи къмъ принудително испълненіе, както това ставало за сѫдебнитѣ.

При това Г-нъ Директора прибавяше че въ смисъль на горното приготвувалъ окрѫжно до надлѣжнитѣ сѫдебни власти.

Вслѣдствіе на това съ отвѣтното си писмо отъ 13-й истекшаго подъ № 4122 съобщихъ на Г-на Директора, касателно до утвържденіето му че израженіето: **ако испълненіето имъ е възложено на гражданскытѣ сѫдилища**, ся разбирало, ако това испълненіе е възложено отъ **нѣкой законъ**, какво не мога да ся съглася на това, не само щото показанитѣ мотиви сѫ недостатъчни [че така стояло въ първоначалный проектъ, така было въ Германскый правилникъ и пр.] нъ още защото инакъ е невъзможно да ся испълняватъ постановленіята на окол. началници, по глобяваніето на кметоветѣ и, отнето това срѣдство за принужденіе, незная какъ Окол. началници могатъ да дѣйствуватъ по́-нататъкъ.

За увѣреніе на това посочихъ само слѣдующій примѣръ: по прѣдложеніе на Г-на Директора на Правосѫдіето, даватъ ся заповѣди на кметоветѣ да изберать ассесори за околійскы-тѣ сѫдилища, нѣкои кметове прѣдставятъ протоколитѣ у врѣме, а нѣкои не. Околійскый началникъ поканилъ тѣзи послѣднитѣ нѣколко пѫти да гы проводятъ, но тѣ ненаправиха това и найпослѣ ся принуди да гы накаже дисциплинарно съ глоба. Нъ понеже за принудителното отъ Сѫдебнитѣ власти нѣма законъ или правилникъ, то кмета като знае това, пакъ не внася глобата и не праща протоколитѣ. Тогава какво трѣбва да ся направи съ тѣзи немарливи кметове? Какво ще бѫде слѣдствіето за правителственитѣ дѣла?

За това помолихъ Г-на Директора да отложи испращаніето на рѐченото си окрѫжно до сѫдебнитѣ власти, доклѣ ся земе едно окончателно рѣшеніе върху този въпросъ, тъй като ако ся научатъ кметоветѣ за съществуваніето на такова окрѫжно, немислимо е вече да може да ся събере глоба отъ тѣхъ и така много правителствени дѣла ще пострадатъ.

При това имамъ честь да прибавя, че Г-нъ Директора на Правосѫдіето съ писмото си отъ 11-ий Януарія 1884 година подъ № 65 ми испрати прѣписъ изъ едно окрѫжно подъ № 5360 до сѫдебнитѣ власти, чрѣзъ което ся съобщава на тѣзи послѣднитѣ, че частній съвѣтъ рѣшилъ, щото глоби наложени на кметове по сила на чл. 490 отъ Орг. уставъ ще ся събиратъ, въ случай на отказваніе, принудително отъ сѫдебнитѣ комисари по сѫщій начинъ по който тѣ испълняватъ сѫдебнитѣ граждански рѣшенія въобще.

По поводъ на това, отправено е и отъ подвѣдомствен-ната ми Дирекція до Г-да префектитѣ окрѫжно прѣдписаніе подъ № 132 отъ 12 януарія с. г., въ което като имъ е съоб-щено това рѣшеніе на частній съвѣтъ, прѣпорѫчано имъ е, щото ако нѣкой глобенъ кметъ по сила на 490-й чл. от-каже да внесе глобата, тогава ще ся събира принудително отъ сѫдебній Комисарь.

Напослѣдъкъ Г-нъ Хасковскый Префектъ съ рапорта си отъ 3-й того подъ № 2341 прѣписъ отъ който тукъ при-лагамъ,[1]) като ся относи до реченото ми окрѫжно съобщава, че по изложенитѣ въ него причини, Харманлійскый сѫдебенъ комисарь ся отказалъ да испълни постановленіето на Харман-лійскый Окол. Началникъ, чрѣзъ което ся глобявалъ Алванъ деренскый Кметъ за небрѣжливо испълненіе на кметскы-тѣ си длъжности.

Като долагамъ всичко това на Ваше В. Прѣвосходи-телство, имамъ честь да Ви помоля да благоволите да внѣсетѣ този въпросъ на размишленіе въ частній съвѣтъ, и да ся земе едно окончателно рѣшеніе за въ полза на правилното испъл-неніе на правителственны-тѣ дѣла.

Благоволете и пр.

Главенъ секретарь и пр.

№ 239.

Constantinople Arnaoutkeuy

Son Exellence Gavril pacha.

A cause absence de Philippopoli nous venons un peu tard vous expimer nos sincères félicitations — pour lez honneurs que Sa Majesté a daigné vous prodiguer par sa bienveillante reception, les cadeaux et les insignes dont votre Exellence a été decorée. Nous adressons au Toutpuissant nos chaudes prières pour Votre longue prospérité et heureuse arrivée parmi vos fidèles gouvernés.

Monseigneur Guervassius.

---

[1]) Прѣписъ отъ този рапортъ не притежаваме.

Бюро
на Народната Партия
№ 40
15-й Августъ 1885 год.
г. Айтосъ.

№ 240.

До Господина Прѣдсѣдателя
на Централното бюро г. Пловдивъ.

Господине Прѣдсѣдателю,

Прѣди нѣколко дни отъ доста вѣренъ источникъ бѣхме се научели че относително исключваніето на Маиоръ Любомский се разисквало въ Частний съвѣтъ на Н. В. Прѣвъсходителство, и гдѣто като се рѣшило исключванието, било препратено въ Постоянний Комитетъ, нъ до сега това като не се оказа на дѣло, предполагаме може би незаседаванието на комитета.

Нъ тъй като, вече комитета почна да (за)сѣдава и до сега още нищо не послѣдва, почнахме да се съмняваме да не би нѣкои негови любимци да правятъ това съ цѣль да могѫтъ да замѫлчятъ неговото исключваніе, нѣщо спорѣдъ насъ съвсѣмъ не желателно.

И другъ пѫть сме писали за тази личность, както и на всѣкиго той е познатъ съ своитѣ подлостьти и партизанство, нъ и отъ день на день по мискининъ става. Завчера на 11-ий того и у наший градецъ по инициативата на градский кметъ бѣше се устроило за да се отслужи панахида слѣдъ Божественната служба въ паметь на загиналитѣ опълченци при защитата на Шипченский проходъ прѣзъ 1877 год. на панахидата присъстваха множество граждани чиновници въ сѫщото врѣме по поканата на градското кметство присътствува и тукашната дружина съ майоръ Любомский. Свършваніе на панахидата бѣше устроено така слѣдъ панахидата щеше да (се) каже едно обстоятелственно словце отъ Негово Благоговѣйнство Отецъ Илия, слѣдъ него единъ отъ градскитѣ учители щеше да развие Значението на тържеството и таканататъкъ. Нъ ето Любомский какво направи: още прѣзъ врѣме на панахидата той стоеше прѣдъ фронтътъ на войската и отъ лѣвата му страна държанката му, което правеше голѣмо неудоволствие на присѫствующитѣ. Едвамъ доближи отецъ Илия да свърши словцето си, по кимванието на Любомский единъ отъ тукашнитѣ ученици, а сега Сливенски реалистъ начна да *расправя на* дъжь и вѣтъръ, така и вторий най послѣ единъ

отъ тѣзи ученици му даде букетъ за героизма който билъ показалъ на Шипка заедно съ Българскитѣ опълченци, перото не е въ състояние да опише вълнението, което направи между публиката тазъ му постѫпка; на часътъ имаше готови хора които да му дадатъ да разбере кой управлява тържеството кой нарѣжда и кой трѣбва на распорѣжда, обаче не ни бѣше желателно да правимъ скандалъ на такова тържество.

Второ днесь се извършваше обряда на едно ново кръщающе (се) дѣте въ църквата. Любомский почна да пѣе едно свѣщенника друго просто комический скандалъ и свѣщенника прѣкѫсна обрѣда, този човъкъ нѣма ни моралъ ни срамъ и съ религиознитѣ обряди почна да се распорѣжда, ний не разбираме той командиръ ли е дяконь ли е или е клисарь съ една рѣчь за всичко и всѣкакъвъ трѣбва да е.

Да не Ви се вижда чюдно за такивато му произволи, което може би да се отдаде че тукъ нѣма хора които да му забѣлѣжатъ, не, нему нѣколко пѫти му е правено бѣлѣжка даже и испѫжданъ отъ алтарятъ на черквата отъ свѣщеника но този человѣкъ както казахме заблуденъ въ безобразието си и нищо не чювствува.

За това за послѣдень пѫть Ви молимъ най убедително за да упражни почитаемото централно бюро своето всевъзможно влияние гдѣто слѣдва, за да ни отърве часъ по-скоро отъ Майоръ Любомский, още по-вече когато, както казахме по горѣ, че неговото исключвание е рѣшено и испратено въ Постояний комитетъ, чтото по-скоро да се тури въ испълнение, или ако всичко това е не основенъ слухъ, то поне съобщете ни ний сами да почнемъ да се расправями съ него по начинъ какъвто прѣдизвиква.

Господине прѣдсѣдателю, настоящето ни може да Ви се вижда доста рѣзко за което просимъ извинение, нъ иначе не може да бѫде, защото границата на търпението мина не можемъ да гледаме съ хладнокръвие единъ подлецъ който се гои на нашь грьбъ да събира и съветва нѣколко бедни ученици да имъ обещава незнамъ какво, които да му подаватъ букетъ и пр. съ една дума да развращава невиннитѣ дѣца, ний като граждани не желаемъ щото дѣцата ни още отъ зародиша да прѣвикнатъ на интриганство.

Още повече не можемъ да търпимъ този человѣкъ, когато днесъ *глѣдаме*, че единъ двама отъ тукашнитѣ негови

съпартизани излизатъ ятаци на розбойницитѣ по хващанието на чичиня(?) отъ Бургасъ. Следователно на человѣкъ на когото липсватъ всичкитѣ добри качества неможе да се очаква полза нъ пълна врѣда.

Затова повтаряме да Ви помолимъ още веднажъ да се потрудите за неговото отъ тука махвание.

Приемете и пр.

Прѣдсѣдатель Д. Желѣзовъ.

№ 241.

Търново 16 Августъ 1885 г.

Бе Братко Захария,

Мислите ли Вие, че азъ съмъ доволенъ отъ тука, като съмъ приелъ служба? Не. Служба съмъ приелъ само да успокоя семѣйството си, понеже вагабонтитѣ на Бобчева, Хаканова и Вазова въ карнобатъ, ходятъ по околията и на населението казватъ, че мене ме вече осждили на смърть и че съмъ билъ орестованъ въ укови, тука въ България, и простото население разбира се вѣрва на това, също и нѣкои отъ сродницитѣ ми.

Отъ моитѣ хора изъ Румелия имамъ нѣколко души, които идваха тука да ме посѣтиха и сами се увѣриха.

Азъ, братко, съмъ готовъ всѣка минута, но виждамъ, че Вие всичко спотаихте, защо? незнамъ. Отъ София нищо на скоро не ми пишатъ. Съ Ризова, вѣрвамъ, да сте се виждали. — Пишете ми, моля Ви, за рѣшението, ако сте взели.

Азъ мисля да рѣша да си подойда, но имамъ писма отъ нѣкои офицери, мои приятели, които ми пишатъ, че Гавраилъ[1]) е издалъ заповѣдь да ме не пущатъ да се върна въ Румелия, на това какво ще кажите? азъ мисля да се напише нѣкое антрфиле, че ужъ си ида, па да видиме конашкитѣ вѣстници като какво ще направятъ.

Ако има нѣщо да направимъ, споредъ първото Ви писмо, пишете ми да си дамъ оставката, и до като я приематъ азъ да осъмна въ Сливенъ или въ Карнобатско.

---

[1]) Гавраилъ паша, Главниятъ Управитель.

Куртевцитѣ[1]) гдѣ сж намиратъ и що правятъ?

Да Ви испратя една цѣла книга за моето арестование подробно и интирнирание да я помѣстите въ подлистникъ ако намѣрите за добрѣ.

Господинъ Майоръ Любомски ми пиши да опълномоща г. Д-ра Хитила да отвори процесъ съ Кръстевича за интерниранието ми, за загубитѣ отъ недвижимитѣ ми имущества и пр. Братко, съборили ми на воденицата довара и улея, какво ще кажешъ на това? Това е направено по заповѣдь на Миларови вторий баща шпионина Хаджи Мина и Тодоръ Коларовъ изъ Карнобатъ. — Ако намерите това за нуждно, попитайте г. Гитела, и ако той (се) съгласи, то да му испратя пълномощно.

На г. Начева жена му е тука отъ единъ мѣсецъ и казватъ, че ужъ била дошла да посрѣща Сорокина.

Поздравление отъ Господина Градинарова.

Вашъ Преданнии Хр. Викиловъ.

№ 242.

София 16 Августъ 1885 год.

Мой Бр(ате) Захарко.[2])

Пріехъ письмцето Ви отъ Г-на Нонова. Карашь ма да взема пжлномощно отъ Дир(?)хичъ можели бе? отъ него да взема подобно, друго значеніе има, а пакъ наше пжлномощ(но) друго има, затова ако ми не испратите, азъ зная безъ него да обиколя, е добрѣ казвашъ да тргна да съставлявамъ комитети, което между впрочемъ, на гладно сърдцѣ всѣкой ще пріеме, всжде и на всѣко мѣсто ще устроя, ами защо неми испратитѣе поне 10—20 устава безъ тѣхъ въ коя яма, безъ тѣхъ какво можешь да устроишь, чудно чудо сте биле бе, каква силна работа, каква енергія, какъвъ трудъ и колко часове трѣбватъ за да свиешь 10 или 20 екземпляра книги и да ги испратишь, или пакъ дипъ ако не, да свиете 2 или 3 екземпляра устави въ единъ пликъ и да ги адресирате

[1]) Д. Куртевъ отъ Сливенъ и Ил. Куртевъ отъ Пловдивъ.
[2]) Захарий Стояновъ.

черезъ Нонова до мене за да свърша тукъ работа и тогава да заминавамъ, а пакъ другитѣ да ги испратитѣ тамъ гдѣто ся споразумеемъ било въ Руссе или Търново, затова неща да захвана нищо и нема да ся мръдна отъ мѣстото си до като неми испратитѣ тези нѣща.

Азъ зарьчахъ печатъ за тукашній комитетъ, отъ когото Ви испращамъ отпечатъкъ, а засъставленіето на комитета ся очаква отъ Васъ устави и послѣ да тръгна за по вънъ.

Този клонъ както и другитѣ ще зависятъ отъ Пловдивски.

Бай Захарія недейте държа работата хлабяво, ако ще работимъ да работимъ, защото до пролѣтъ увѣрявамъ че азъ неща мога да търпа това черно варварско пятно на мене си, единъ пѫтъ за всѣкога ще рѣша въпроса. Збогомъ за сега. съ искренъ поклонъ къмъ пріятели очаквамъ най-скоропшній отзивъ на прозбата ми.

Всегдашній Ви Падаровъ.

Ихтиман(ски) Клонъ отъ Бюрото на Народната Партия
№ 1
16-й Августъ 1885 год.
г. Ихтиманъ

№ 243.

До Господина Г-на Прѣдсѣдателя на Централното Бюро на Народната Партия въ г. Пловдивъ.

Г-не Прѣдсѣдателю,

Съ настоящето си имамъ честь да Ви явя, че съгласно съ окрѫжното Ви отъ 27-й Януарий т. год. подъ № 1, съмисленницитѣ на народната партия се събрахѫ днесъ и избрахѫ за членове на Бюрото въ градътъ ни слѣдующитѣ лица:

Прѣдсѣдатель Г-нъ Петаръ Стамовъ, подпрѣдсѣдатель Г-нъ Димитаръ Хаджиски и Секретарь Г-нъ Цвѣтко Паневъ.

Върху това сѫ съставени надлѣжній протоколъ и ся подписа отъ присѫтствующитѣ. Прибавлявамъ да Ви увѣдомя, Г-не Предсѣдателю, че съмишленицитѣ на Централното Ви Бюро на народната партия изъ градътъ ни, неса прѣстанале отъ да съчювствуватъ на дѣлото къмъ което тъзи партия се стрѣми при всичко, че закѫснехѫ съ избирането на Бюрото тукъ и до сега, което закѫсневание ся причини отъ разни, *но независими* отъ тѣхъ причини.

Писмата на Бюрото ни тукъ благоволете да ся адресиратъ до Г-на Димитрій Хаджиски въ г. Ихтиманъ, въ видъ на частность.

Съ уважение къмъ Васъ Прѣдсѣдатель: П. Стамовъ.

№ 244.

Д. В. Д.
Префектъ на Пловдивский Департаментъ
№ 3830
17-й Августъ 1885 г.
г. Пловдивъ.

До Г-на Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и пр.

Г-не Директоре,

Въ допълнение на рапортътъ ми отъ 12-ий того № 3751, честь имамъ да Ви съобщж че Г-нъ Началникътъ на Овче-Хълмската околия съ рапортътъ си отъ 13-ий истаго № 1711, като ми явява че Никола Милевъ единъ отъ безчинницитѣ Г. Конарски былъ хванатъ и испратенъ Г-ну Пловдивскому Окржжному Прокурору отъ Г. Конарското Околийско Сждилище, моли да настож прѣдъ Г-на Прокурора да задържи речений Милевъ, до гдѣто ся изловятъ и му ся испратятъ и другитѣ виновници, защото ако ся отпустнжлъ подъ поржчителство, резултатътъ щѣлъ да бжде да ся повърнатъ безрѣдицитѣ. — За това писахъ потрѣбното Г-ну Окржжному Прокурору за негово распореждание. —

Приемете, Г-не Директоре, увѣрение въ уважението ми.

Префектъ П. Димитровъ.

№ 245.

19-ий Августъ 1885 г. Ст(аро)-Н(ово)-Село.

Господине Бракаловъ, въ Г. Конаре.

Отъ слухове научихъ, че една Конарска тжлпа, състояща отъ 100-тина души вчера на 18-ий того была показала безобразіе-то си прѣдъ власть-та, ржководима пакъ отъ Шилева и други-тѣ размирници, като имало и удряніе на камбана-та [купена съ чиновнически пари и харизана на Конарски-тѣ голтаци и *колибари*], съ която свикали населеніе-то. Моля Ви

попитайте дяда Райча, гдѣ е негова-та мнима Конарска тишина или ся е повлѣкълъ по умове-тѣ на хора бербанти, които подиръ толкова башибозуклуци пакъ казватъ, че не были правили нищо лоше.

Попитайте Г-на Маіора, защо жандармерія-та не откачи до сега топка-та отъ Г.-Конарската Камбана, за което въ качество-то си, на Вашь замѣстникъ бѣхъ най-напрѣдъ прѣдписалъ? На ли полиція-та трѣбва въ нѣкой случай да показва хитрости отъ колко-то строгости? А откачваніе-то на топка-та отъ камбана-та не е ли едно Полицейско искуство за въдвореніе на порядъка и срѣдство за излавяніе на виновни-тѣ тезъ сбирщини, сганщина и тълпи?

А това неиспълнено, за продължително-то движеніе на Конарци, кой е виновенъ, не е ли онзи, който не иска да испълне буквално прѣдписаніе-то на администрація-та?

Повтарямъ, че нѣма друго срѣдство за сега, освѣнь откачаніе-то на топка-та отъ Камбана-та, подиръ това излавяніе-то на Конарски-тѣ бербанти и прѣпращаніе-то имъ изведнаждъ за Старо-Ново-Село. Ако въ туй врѣме ся яви нѣкаква тълпа отъ 50—60 души, започнѣте единъ по единъ да гы испитвате какво искатъ, то ще видите, че всичкы ще ся откажатъ и ще посочатъ на иниціятори-тѣ. Въ краенъ случай Вый ще можите да запишите имена-та на лица-та съставляющи тълпа-та, че послѣ ще ся прѣвикватъ за ислѣдваніе и арестуваніе отъ Сѫдебна-та власть. Съ една рѣчь, главно-то е излаваніе-то и конвойраніе-то на Шилевъ-Срѣдевъ и С-іе и дѣло-то ще бѫде свършено най благополучно. Нъ топуза не забравяйте.

Лица-та съставляющи Самозванна-та комисія, тоже да ся изловятъ, че тогава тишина-та е въдворена.

Всички-тѣ иниціятори единъ пѫть прѣдадени подъ сѫдъ, ако и да бѫде нѣкой избранъ за кметъ или за Старѣя, то споредъ закона не ще бѫде утвърденъ, тъй като обвиненіе-то имъ е отъ онѣзи, което като ся докаже, лишава гы отъ граждански права. Слѣдователно тишина-та и порядъка въ Г.-Конаре ще бѫдатъ оздравени, само ако извергы-тѣ ся прѣдадѫтъ подъ сѫдъ, и ако Прокурорство-то гы позатвори съ прѣдварителенъ арестъ.

Поздравленіе отъ всички. Вашъ Ф. Поповъ.

(П. П.) Ами оная маскарѫ Чардафона — чувалъ ли си *го накъдѣ е?*

№ 246.

Расписка.

Получихъ отъ г. Прѣдсѣдателя на Постоянний Комитетъ чрѣзъ Началника на Канцеларията му петь лири турски за в. Echo des Balcans.

Пловдивъ 24 Августъ 1885

С. Мыларовъ.

№ 247.

София 24 Августъ 1885.

Бай Захария,

Приехъ писмата ти. Казахъ Кушлеву да ти проводи пари. Азъ отъ 1 септември пакъ ще почнѫ да събирамъ въ предплата абонаменти за вѣстника. Работата тукъ още не е свършена както трѣбва, нъ отъ днесъ почнѫхме. Последне очаквахме че ще стигнатъ нуждннтѣ книжа отъ Пловдивъ, но независимо отъ това днесъ се направиха нуждннтѣ книжя, и испроводихме Г. Търнева за г. г. Самоковъ, Дупница, Кюстендилъ и Радомиръ да събира и помощи. Азъ презъ Септемрия тоже ще замина за Радомиръ Кюстендилъ и Дупница на расходъ. Книжата сѫ подписани отъ моя милость [за прѣдсѣдателя-членъ-секретарь] и агентъ Куртевъ. Побързайте да испроводите поскоро, защото хората ни стоятъ празни, пари нѣма па и ний знаишъ я не сме богати. Тия дни мислиме да свикаме събрание отъ здрави мѫже, за да се основе комитета. Рѣшихме да не (се) съединявами съ македонското дружество, нека то работи за Македония а ний за Тракия, защото ако стане съединение, то много души ще се отчаятъ и . . . . (не се чете) но и независимо отъ това само и само да гледаме да ся събира матеріялъ а пакъ нашето [Тракийското] и македонското(?) разноскитѣ ще бѫдатъ пакъ въ едно затова часъ поскоро уставитѣ испратете ако искате работа да ся върше.

И. Куртевъ. Поповъ.

(П. П.) Приятелю Гатевъ правишь какво правишъ испратими палтото за което Ви бѣхъ далъ картичка да го вземете,

испратиго защото сьмь окапалъ, безъ дреха като циганинъ. А, бе, Брате Гатевъ що ма мжчишъ като грѣшенъ дяволь бе. Братя, единъ и два и три и пр. пжти Ви пиша телеграфирамъ моля ся като на Богове ако би да бѣхте Богъ, дяволъ да го вземе, щѣхте да ми чуете молбата, казвамъ испратете единъ два или три за сега устави че слѣ другитѣ, безъ това сьмъ, братя, безъ ржце и немога да поискамъ отъ никого 5 пари като нѣма на основаніе на що и за сега пакъ Ви ся моля като на свободолюбиви българи и въ името на человещината испратете поне 3—5 устава, кажи на Захарія или ако го нѣма завзимиса ти, затова ще очаквамъ съ първа почта. Азъ испратихъ агенти, и днесъ други, да събиратъ пари изъ Българ(ската) провинція.

Ходя скитамъ ся безъ работа и безъ пари не е ли срамъ, когато имаме почва и полѣ широко за работа, не е ли срамъ да отпускаме това време, послѣ, Братя, ще го трьсимъ но неможемъ го намери. Или пакъ ако неискате да работите и това ми кажете за да мога да вземамъ увреме мѣрки и да ся не надявамъ другиму за подкрепа, само на своите си собствени изнурени сили, ще падамъ ще ставамъ, но пакъ отгоре и ще излеза, ама и Вій отъ послѣ мислете, толкова отъ мене, испълнявамъ си единомисленната длъжность спрямо Васъ и това казвамъ защото за човѣка има пжтища много, зная едното зная и другото. Братие!! да бждите на мое мѣсто три дена да потеглите бихте на минутата ся отчаяли, но моята душа, дяволъ да я вземе, била конска или тъй да кажа по нашему кучешка, вишь сега, отидешь при едного по оплачешь му ся, той каже нѣма какво да ти направя тъй вторій и третій и пр. отидешь при бюро тоже, отидешь при македонско дружество (Ризова) тоже, нѣмаме та нѣмаме, Братие отъ какъ сьмъ дошьлъ тукъ на хана стоя, петь пари не сьмъ платилъ, безъ петь пари ходя, а пакъ да взема къща 25 лева въ месеца и преплата какво да правя кажете ми, а пакъ едничкото средство испрате(те) уставитѣ за да има на основаніе на що да събирамъ пари. Поздрави Захарія приятели. за послѣдно.

Вашъ Ил. Куртевъ.

№ 248.

(Т.) Ст. Загора, 20 Августъ 1885 г.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Чирпански Началникъ телеграфира: че вчера чирпанско мусулманско население по иницията на Ешрефъ Ефенди безъ да съобщи на управление илюминирало джамии мусулмански училища община и частни кѫщи като окачило по тѣхъ и турски червени знамена съ полумѣсяцъ за праздникъ възшествия на престола на Н. И. В. Султана презъ время тържества не се случили никакви скандали днесь обаче ненадейно нѣколко размирници испѫдени чирпански учитѣли скѫсали нѣколко отъ окачени турски знамена за кое Ешрефъ заявилъ Началнику. Предписахъ сега Началнику да распореди предаване въ сѫдилище на скѫсавши турски знамена размирници. Прося наставления за предпазвание други безпорядъци да се распореди ли вдигание днесь на знамена и какъ да се постѫпи съ турска община и Ешрефъ кой не предизвѣстилъ за тържество управление(то). 44.

За Префектъ: Атанасовъ.

№ 249.

(Т.) Стара Загора 21 Августъ 1885 г.

Главному секретарю Пловдивъ.

Чирпанскій Началникъ телеграфира че знамена сѫ вече снемени и че снощи турска община му заявила писменно за скъсваніе имъ прося наставленія Ви.

За Префектъ Атанасовъ.

№ 250.

№ 4727
21 Августъ 1885 год.
(Пловдивъ).

(Т. шифрована)

(Префекту Ст. Загора.)

Добрѣ е направила Мусулманска община гдѣто е снѣла знамена за да ся прѣдвари всякъ по нататъшенъ скандалъ, което тя трѣбваше де направи още при свършване на праздника на другий день за избѣгване и на този скандалъ. Явете имъ, че дѣло е прѣдадено на сѫдилище-то за това да бѫдѫтъ спокойни.

(Начовъ).

№ 251.

Главний Секретарь и пр.
№ 4749
23 Августъ 85 год.
г. Пловдивъ.

Бързо.

До Негово В. Прѣвъсходителство
Главный Управитель на Источна
Румеліѭ.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Като Ви притварямъ при настоящето си, за свѣденіе, прѣписи изъ писмото на тукашный Мюфти Ефенди отъ 22 того подъ № 268 и двѣ телеграмми на г. Ст. Загорскый Префектъ подъ № № 44 и 45, както и отъ отговора ми до тѣзи последны(тѣ), касателно до сваляніето въ г. Чирпанъ на нѣкои турски знамена слѣдъ отпразднуваніето деньтъ за възкачваніето на Прѣстола на Н. И. В. Султанътъ, имамъ честь да прибавя, че днесъ съ писмото си № 4768 отговарямъ на Мюфти Ефенди, че и азъ ся научихъ за случившето ся и дадохъ заповѣдь да ся прѣдадѫтъ виновнитѣ на сѫдилището, и че немогѫ обаче, въ тоя случай да не искажа съжаленіето си 1-о за гдѣто Ислямската община въ Чирпанъ не е обадила на Правителството намѣреніята си за тържеството за да вземе прѣдварително нуждинтѣ мѣркы и 2-о за гдѣто, слѣдъ като ся е свършило благополучно това тържество, още на сутриньта, на другый день, не ся е распорѣдила за вдиганіето на знамената, а гы е оставила да стоѭтъ и гы е была вдигнала, спорѣдъ свѣдѣніята на г. Префекта, едвамъ на 21 того, въ който случай тя [Ислямската Община] съ мѫдритѣ си распорѣжданія щеше да дойде на помощь на правителството и нѣмаше да ся случи тая неприятность.

Благоволѣте и пр.

Главный Секретарь и пр.

№ 252.

Д. В. Д
Префектъ на
Сливенский Департаментъ
№ 49
26 Августъ 1885
г. Сливенъ.

Секретно.

До Г-на Г-на Главний Секретарь
Директоръ на Вътр. дѣла
Въ Пловдивъ.

Г-не Главний Секретарю,

Извѣстни Ви сѫ досегашнитѣ дѣиствия на тукашнитѣ исъждени отъ служба опълченци, които придружени и отъ

бездѣлствующитѣ тукъ тѣхни събратия, по съвѣтитѣ и наставленията на извѣстний въ Пловдивъ кружокъ и подъ булото на опълченско дружество, почнаха да ставатъ отъ день на день по безочливи по нетърпили.

Тѣ неуморно гонятъ своята цѣль: да произвождатъ съ каквито и да било срѣдства скандали, смущения и вълнения въ областьта, та да компрометиратъ сегашноео правителство, като несъстоятелно и пр. безъ да помислѭтъ за сѣтнинитѣ отъ подобни дѣйстаия.

За тая работа, тий често имѫтъ тукъ въ Сливенъ тайни събрания. Какво рѣшаватъ въ тѣхъ неможе да ся узнае, нъ отъ честигѣ имъ по селата обиколки изъ департамента, особенно изъ Сливен(ска) и Котленска околии, не е трудно да сѫ разбере, че се старанѭтъ да прокарѫтъ между населението идейтѣ, тъй усърдно проповѣдвани отъ опозиционнийтъ въ страната ни печятъ и които не ся вѣче за никого тайна, че състоятъ главно: въ неплащание данъцитѣ; въ непокорство спрямо установенитѣ власти, влиянието и престижа на които всячески ся трудятъ да умаломощѭтъ и убиѭтъ и въ произвожданието на всѣкакъвъ родъ скандали, каквото слѣдствие и да би имали тий.

Напослѣдне е пристигналъ тукъ и извѣстний редакторъ на В. „Борба", комуто опълченското тукъ дружесто давá на два пѫти обѣдъ, гдѣто сѫ били поканени и прясѫтствували много бездѣлници и негодяи отъ Сливенъ и гдѣто както ся научихъ отъ частни слухове ся е говорило много за настоящий режимъ на когото ся прѣписвали разни беззакония, несилия, тер ри и пр. и ся пили наздравици за поскорошното развѣвание на нѣкакви си знамена изъ синитѣ камане и пр. Цѣльта на тия събрания, както прѣдполагамъ [защото нѣмамъ възможность да узная положително] и вѣрвамъ, е да приготвятъ и произвѣдятъ, ако не нѣкакъвъ бунтъ, то понѣ да произвѣдятъ при заминуванието отъ тукъ на Г-на Главний Управителъ нѣкакъвъ скандалъ, та да му причинятъ неприятностъ.

Отъ чястни слухове се научавамъ, че ся трудили да образувятъ нѣкаква тълпа отъ нехранимайковци и негодяи, които при посрѣщанието на Негово Високо Прѣвъсходителство да викѫтъ: Долу Крьстевичъ долу Румелия и всичко друго, каквето такива отчаянни хора могатъ да измислѭтъ и извършѭтъ.

За да достигнатъ това тѣ ся избрали за центръ на дѣйствията си — Сливенъ, гдѣто намирятъ доста съмисленници.

При тѣхъ на послѣдне ся е присъединилъ и Маиоръ Любомски, който отъ два дни ходи изъ Сливенъ съ цивилни дрѣхи. — Тъй като тия тѣхни събрания, шушукания, приплкания на горѣ на долу идитъ да потвърдятъ да закрѣпятъ подозрѣнията ми като чястнитѣ слухове, че при прибиванието тукъ на Н. В. Прѣвъсходителство Г-на Главний Управитель се готвяли да направетъ нѣкакъвъ скандалъ, ся пръскатъ повече и повече, то за длъжность счетохъ да Ви доложж за всичко това за знание, като сврѣменно попросж наставленията Ви какъ да постъпж въ този случай.

Благоволете и пр.

Префектъ Д. х. Ивановъ.

Главний Секретарь и пр.
№ 4830
27 Августъ 1885 год.
Пловдивъ.

№ 253.

Окрѫжно.

До г. г. Префектитѣ.

Г-не Префекте,

Негово Високопрѣвъсходителство г. Главний Управитель, въ постояннитѣ си грижи за доброто и преуспѣванието на страната, е пожелалъ, съ завръщанието си отъ Цариградъ, да направи една обиколка изъ областьта, съ цѣль да се срѣщне лично съ населението и чуе отъ неговитѣ уста нуждитѣ му, да види нó-отблизо ходътъ на правителственнитѣ и общественни учреждения и да насърдчи съ присътствието си дѣятелностьта имъ.

Кето Ви съобщавамъ това, приключвамъ Ви при настоящето си . . . екземпляра отъ программата, по която ще стане пѫтуванието му, съ умоление щомъ ги получите, да испратите по единъ екземпляръ на подвѣдомственнитѣ Ви г-да Окол. Началници и да распоредите за приготовлението на онова, което ще бѫде потрѣбно за пѫтуванието му прѣзъ Ваший Департаментъ.

Ако на Н. В. Прѣвъсходителство, прѣзъ врѣме на обиколката му, бѫде угодно да направи нѣгдѣ измѣнение или отклонение отъ программата, напримѣръ, негдѣ да престои два дни вмѣсто единъ, или да се неотбива въ нѣкои мѣста,

или пакъ други не показани въ програмата да посѣти, вий сте длъжни да давате внимание и съ време да извѣстявате на надлѣжний Префектъ или Окол. Началникъ за надлѣжно распорежданпе.

Тъй като още не е извѣстно въ кой именно день ще тръгне Негово Високопрѣвъсходителство, тô това ще ви ся съобщи телеграфически и тогава споредъ деня на излизанието му ще ся турятъ наредъ само датитѣ въ программата.[1])

Приемѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 4829
27 Августъ 1885 год.
Пловдивъ.

№ 254.

Окрѫжно.

До г. г. Префектитѣ.

Г-не Префекте,

Умолявате ся да распоредите, щото прѣзъ врѣме на пѫтуванието на Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель изъ область-та, да му ся отдадѫтъ прилични-тѣ почести и да може да ся срѣщне съ колкото е възможно повече население за да може, както то да ся запознае по-отблизо съ него, тъй и Негово Високопрѣвъсходителство съ това послѣднето.

Приемѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 255.

Окрѫжна телеграмма

до Господа Префектитѣ

№ 4877. Пловдивъ 29-й Августъ 1885 год.

Префекту

Н. В. Превъсходителство Главний Управитель отлага за сега обиколка си по областьта. Той тръгва направо за Пловдивъ,

[1]) Споредъ приложената хектографирана програма, Главниятъ Управитель е трѣбвало да посѣти слѣдующитѣ мѣста: Сейменъ, Кавааклий, Ямболъ, Карнобатъ, Бургасъ, Анхиело, Айтосъ, Котелъ, Градецъ, Сливенъ, Нова Загора, Ст. Загора, Казанлѫкъ, Калоферъ, Карлово, Старо-Ново село, Копривщица, Панагюрище, Ихтиманъ, Г. Бѣлово, Пещера, Пазарджикъ, Абрашларе, Чирпанъ, Хасково, Карджалии, Лѫджене, х. Елесъ, Станимака.

съ специяленъ тренъ, сега въ сѫбота на 31 сега и ще пристигне тука на утрѣто въ недѣля часътъ по 11 преди пладнѣ. Пресмѣтнѣте приблизително кое време въ недѣля сутриньта ще мине презъ станции ващего департамента явѣте гдѣто трѣбва за да излѣзятъ за поздравление които обичятъ, като и Вий сами съ чиновници му се представете. Ако ми пристигне съ време программа за пѫтувание му, щѫ я съобщѭ. По окрѫжно ми 4829 отъ 27-й сего никакви распореждания неправете.

Начовъ.

№ 256.

(Т.) Пловдивъ 29-й Августъ 85 г.

Станима Околийскому Началнику

Негово Високопрѣвъсходителство Главний Управитель ще тръгне въ Сѫбота отъ Цариградъ съ особенъ тренъ и ще пристигне въ Пловдивъ на 1 Септемврий въ недѣля часътъ 11 прѣдъ Пладнѣ. —

Умолявате ся да направите потрѣбното за да му ся отдадѫтъ приличнитѣ почести като на държавенъ глава при станцитѣ Папазлийска и Катунска. 310.

Димитровъ.

№ 257.

Ямболъ 30 Августъ 1885 г.

Пловдивъ Рускому Генералному Консулу

Българското населеніе на градътъ като празнува днесъ тезоименій денъ на Негово Императорско Величество Александръ III отправя тепли молитви Всевишнему за съхраненіе драгоцѣнното здравие на Негово Величество, за Слава на Русия и защита на Българский народъ. Като съобщавамъ това на Ваше Превъсходителство честъ имамъ да Ви помоля да донесете това до Височайшето знаніе на Негово Величество 1171.

Ямболскій Градскій кметъ Панайотовъ.—

№ 258.

(Т.) Пловдивъ 30 Августъ 1885 г.

На Негово Височество Българскій Князъ Александръ Първій
Шуменъ.

Ваше Височество.

Членоветѣ на Постоянній Комитетъ като Ви поднасятъ сърдечнитѣ си привѣтствия по случай на именній праздникъ на Ваше Височество молитствуватъ Ви щастие и дългодѣнствие за благото на България за нѣйното прѣуспѣвание и за обединението на цѣлій Българскій народъ въ едно независимо цѣло подъ Вашій скиптръ.

Прѣдсѣдатель: Гешовъ.—

№ 259.

Пловдивъ 30 Августъ 1885.

До Негово Височество Българскаго Князя Александра
Шуменъ.

Ваше Височество,

По случай тезоимянній день на Ваше Височество, благоволете да приемите душевнитѣ ми и сърдечни привѣтствия и благопожелания. Всемилостивий же Богъ съ прѣдстателството на Святаго Александра Невскаго, да укрѣпи Ваше Височество на Българскій прѣстолъ, за слава и честь на Българскій Народъ.

Епископъ Гервасій.

№ 260.

№ 4917
31 Августъ 1885 год.
Пловдивъ.

Секретно.

До Негово Високопрѣвъсходителство
Главний Управитель.—

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Имамъ честь да Ви приключѫ въ настояще-то си прѣписъ изъ секретния рапортъ на Г-на Сливенский Префектъ

отъ 26-й текущаго подъ № 49 и най-покорно молѭ Ваше Високопрѣвъсходителство да благоволите да ми дадоте заповѣдитѣ си, за да знамъ какъ да отговорѭ Г-ну Префекту.

Благоволѣте и пр.

Главний Секретарь и пр.

№ 261.

Поповъ (въ София)

Кажи на Куртева, че нѣма врѣме за устави. Дѣлото ще бѫде скоро. За туй, нека той ся отправи за Габрово и отъ гдѣто мипи да подготовлява населението и опълченците. Въ Габрово да имъ каже да бѫдѫтъ готови и нахлуятъ въ Шипка. Сѫщото да направи и Търневъ. Щомъ чуятъ, че сѫ се дигнали байряцитѣ, да нахлуятъ въ Румел(и)я. Нека Куртевъ остане въ Габрово и отъ тамъ да навлѣзи. Ако може да отиде въ Ихтиманъ.

Настоящето предай Куртеву, което да му служи за пълномощно.

1-ий Сеп(темврий) 1885 (год.)

(Печатъ: Центр. Българскій революционній Комитетъ Свобода или Смърть).

Прѣдсѣдатель З. Стояновъ.

№ 262.

(Т.) Панагюрище, 2 Септемврий 1885 г.

Председателю Постояній Комите Пловдивъ. —

Трима въоружени съ прѣпорецъ въ ръце срѣдъ Панагюрище съ вистрели викаха „Долу Румелия. Съединеніе.“ арестовани.

Босневъ.

№ 263.

(Т.) Пазарджикъ. 2 септемврий 1885 г.

Главному Секретарю Пловдивъ

Днесъ Панагюрский Началникъ съ депеша яви че имало демонстрация въ Панагюрище за съединение отъ нѣколко

души които гърмяли и носили знамя. Инициатори били трима панагюрци Събко Милковъ, Тодоръ Симоновъ, Андонъ Орѣшковъ; първитѣ двама били бивши ученици отъ Пловдивска Реалка, а послѣдній ахтаринъ. Милковъ и Симоновъ арестувани, Орѣшковъ избѣгалъ. Полиция отнела препорецъ. Слѣдъ това Началникъ съобщи, че население дошло да иска освобождение арестантовъ и повръщание препорецъ. Отговорихъ му че въ крайна нужда може само да освободи арестовани подъ поръчителство а препорецъ да не дава. Обаче населението около 2000 души обиколили полиция и началникътъ за избѣгвание на кръвопролитие повърналъ и знамето. Тоя часъ отправихъ ротний командиръ Кънчевъ заедно съ съдебний изслѣдователь въ Панагюрище № 2957.

За префектъ Митевъ.

№ 264.

Панагюрска Лента.

2-й Септемврий. —

Где сте? Тукъ вече Г-нъ Мишайковъ. (Мишайковъ пита). Кои сѫ тѣзи арестанти, имената имъ и отъ гдѣ сѫ? Орѣшковъ отъ гдѣ е? Какво работи до сега? Кой отъ тѣхъ е носилъ препореца? Да се подаде една Шифрована депеша за това; Г. Гендовъ да почяка. Гдѣ сте? Тукъ и Г-нъ Кѫнчевъ; освободете ги подъ гаранция, както гласи и телеграмата ми.— Друго нѣщо нѣма ли? Кои лица стрелѣхѫ и гдѣ стрелѣхѫ (пита Мишайковъ?) Тукъ е и Капитанъ Кѫнчовъ — Командира съ префекта — чякай. — Командира съ прѣфекта въ съвъщаніе. — Префекта каза че е най-голѣма грѣшка, гдѣто сте предали знамето; ако имаше да стапе кръвополитіе требваше да искате сила. — За това ли е депешата или за друго? Какво викатъ като ходятъ по улицитѣ? Префекта каза да глѣда началника да земе мѣрки. Тогава(?) нѣкой скандалъ. —

— 3-ий Септемврий —

Тукъ Пловдивъ. — Гл. Секретарь заповѣда да извикате Околійскій Началникъ въ Станцията. — Въ колко минути? Заповѣдвамъ ви да ми дадете точни сведенія по днешната

случка — Хакановъ — Тая минута какво има въ градътъ? Около колко души сѫ били? Окол(ийския) Начал(никъ), цѣлійтъ градъ участвуваше ли? У Генер. Губернатура. — Дойде ли въ Станціѭта? (Телеграма Капитану Кѫнчову Панагюрище). — Успокойте до колкото бѫде възможно духоветѣ; въ случай на нужда да бѫдете подкрепени съ сила, съобразете се съ наставленіята, които се дадохѫ на Окол(ийский) Началникъ отъ Дирек(цията) на вътр(ѣшнитѣ) Дѣла. — Можете да прибѣгнете и къмъ помощьта на Пещерската Дружина № 125.— (под Генералъ Адьютантъ Фонъ Дригалскій). Тукъ Директоръ Начевъ, тамъ ли е Г. Капитанъ Кѫнчовъ? Какво е тъзи минута въ Панагюрище? Гдѣ се намиратъ инціаторитѣ па вчерашната демонстрація? Захаріа Стояновъ за Панагюрище презъ Пазарджикъ, распорѣдете да се пресрѣщнатъ на пѫтътъ и се пратятъ тутакси подъ конвой задграница, безъ обаче да се отбиватъ по села или градове а прямо задграница. Вслучай че се пристигнали вече, то немедленно телеграфирайте за да ви дамъ нужднн инструкціи. — Съ колко жандарми сте въ Панагюрище? Капитану Кѫнчеву Панагюрище. — Удобрявамъ напълно ваши мѣропріатія. (подписалъ Начовъ). — Тукъ Пазарджикъ. — Панагюрище Капитану Кѫнчеву. По заповѣдь Гл. Секретаръ распорѣдете веднага да се хванатъ и арестоватъ Захаріа Стояновъ и Зографскій, които днесъ се заминали вѣроятно за Панагюрище и други околни села, за следствіе явете още днесъ № 2962. — (За префекта Мишайковъ[1]). —

— 4-и Септемврій. —

(Телеграмма Копривщица изъ Пловдивъ).

Копривщица Маджарову. Испитайте добрѣ можемъ ли най тамамъ мина презъ новій пѫтъ или да минемъ презъ Стрелча. (Подписалъ Директоръ Маджаровъ).[2]) — Тукъ Пазарджикъ

---

[1]) Лентата е изработена отъ Поповъ, началникъ па станцията въ Пловдивъ; нѣкои отъ тѣзи телеграми сѫ запазени въ оригиналъ, както сѫ били подадени, или както ги е приело адресното лице. Ние ги прѣдаваме по-късно — за пълнота и като документъ.

[2]) Директора Маджаровъ пѫтува въ това врѣме за да се вѣнчей въ *Копривщица и е питалъ за пѫть баща си.*

Мишайковъ[1]) на аппарата; незнамъ. Да испитамъ. — Добрѣ. — Ами какъ е тамъ, имали съпротивленіе отъ населеніе противъ изслѣдванiята? Войската тръгна отъ тукъ прѣди 1 часъ. — До сега всичко тихо по департамента; войската тръгна. Нека дойде до Панагюрище, и ако нѣма тамъ нужда, слѣдъ нѣкой денъ може да се върне назадъ. — Да почяка.— Пишете на една книжка на фрéнски: informez Vous comment ce fait il que le chef de canton n'a pas su de l'affaire avont un jour ou au moins avant quelques heures. — Nous pouvions prendre des mesures plus à temps — télégraphiez moi? les initiateurs se trouvaient-ils depuis longtemps à Panaguricht́é ou bien ils étaient venus depuis peu de Philipople? Ихтиманскій Секціоненъ Командиръ непристигналъ още, очаква се днесъ. — Qui est ce grand initiateur? Stojanoff et Zografski не пристигнаха ли тамъ? Имате ли още нѣщо? Добрѣ. Au plaisir. — Merci.

(Пазарджикскій коммисаръ отговаря на Панагюрище) Не сж били тука, нито има извѣстіе за такива хора; не ги познава(мъ) и не е имало отъ вчера тукъ странни хора.—Добрѣ.— Той е затворилъ, нъ ще викамъ. Нѣма го. — Чякай. — (Слѣдва разговоръ на Панагюрище съ Клисура):[2]) Тукъ Ганевъ. — Твърдѣ добрѣ. нъ имало бригадиръ той билъ на Карасерли, тамъ живѣелъ, а за коммиссаръ нѣмаме тукъ въ Клисура почти никой, само на Кýлата 1 часъ далечъ — тамъ имало. — Добрѣ. Сега ще питамъ ли или да идж? Самъ ще идж.

(Копривщенский Коммиссаръ отговаря на Панагюрище): Питахъ за въпросните лица, нъ почти нищо (се) незнае, не сж се явявали такива лица.

(Записка Капитану Кжнчеву Панагюрище): На питаніето Ви подобни хора не сж дохождали тука. Станція Клисура.

— 5-ий Септемврій —

Тукъ Пазарджикъ — Прокурора желае Г-нъ Чинтуловъ[3]) да му даде подробенъ отчетъ за работата и при това защо се бави до сега? Кажи на прокурора какво е станало, защото

---

[1]) Замѣстникъ на Префекта.

[2]) Разговорътъ става, разбира се, чрѣзъ Пазарджикъ, гдѣто е запазена лентата. Панагюрище и Клисура не сж свързани направо съ телеграфна линия.

[3]) Слѣдователь.

азъ нищо незная по това дѣло. — Прокурора бърза. Нѣка Г-нъ Чинтуловъ му каже скоро каквото иска, че ще си отиде.— Прокурора иска арестуваніето на причинителитѣ на смута, пращаніето имъ въ Пазарджикъ, предирваніето къщитѣ имъ и той самъ утрѣ пристига съгласно предписаньето на Частній съвѣтъ. — Добрѣ. Друго нѣма нищо.

Панагюрище Капитану Кънчеву. За сега да се хванатъ и предадѫтъ на преслѣдваніе само троицата иниціатори на демонстраціята и македонеца Андрея,[1]) по нататъшно следствіе на дѣлото да се остави на сѫдебнитѣ власти ако и когато го намѣрятъ за нуждно. — [Начовъ]. — Тукъ Пловдивъ тамъ ли е Кънчовъ? — Г. Гл. Секретаръ дойде. — Гл. Секретаръ отиде при Гл. Управитель — слѣдъ минута ще се върне.— Тукъ Дир. Начовъ — Не съмъ самъ и Гл. Управитель, защото не е още открито заседанието на съвѣта. — За такива работи не трѣбва да пращате шифровки, а трѣбва открито да ми долагате за всичко и на бързо. — Расправете ми въ какво се състои тя? Да, да. Расправете въ что се състои тя? Неможихъ да ра(з)бера защо искате една рота за Пазарджикъ, защо ви е тъзи рота? Пазарджикската рота е въ Пазарджикъ, не ли е достатъчно това? Отъ гдѣ мислите ви за добрѣ да ви се достави исканата рота защото отъ Дружиннитѣ други Департаменти тоже невъзможно испращаніе на войска въ Пазарджикъ. — Сега какво има въ Панагюрище? Добрѣ. — Ще говоря веднага съ Генерала, за испращаніе на войска въ Пазарджикъ, азъ намирамъ присъствіето ви въ Пазарджикъ нуждно, а като днесъ иде за Панагюрище и Прокурора. — Добрѣ. И да распорѣдите Вашитѣ работи и да заминете за Пазарджикъ. — Понеже има приготовленія и въ други пунктове за подобни смущенія.— Наша длъжностъ е прѣди всичко да дѣйствуваме за испреварваніето и Смазваніето имъ а на сѫдебни власти да се остави по нататъшното следствіе, затова като пристигне прокурора, ви ще му предоставите да дѣйствува по нататъкъ. — Захващаніе, арестуваніе и претѣглеваніето подъ наказаніе, не само на арестуваните уже отъ васъ, нъ и на всички, които той намира за нуждни, толкосъ повече че както виждате ваше присъствіе става необходимо и за другадѣ, и не можете да продължавате по нататашни изслѣдванія, телеграфирайте ми

[1]) *Ляпчевъ.*

за всичко направо и открито за да не се тревожи Н. Високо Прѣвъсходителство; съобщавамъ ви за знаніе че имаме по важни смущенія въ Чирпанъ. — Можете испрати, защото отъ другадѣ нѣма отъ гдѣ. — Чакай една минута. — Я Копривщица. — Отъ Клисура съобщаватъ на Кънчева, че нѣмало нищо забелѣжително, а отъ Сопотъ Ето Какво Казватъ: Нѣколко лица проповѣдватъ на населеніето и убедяватъ да въстане противъ правителството, данъкъ да се неплаща и др. подобни; отъ тія лица били и мѣстнитѣ учители, които ходили по дюкянитѣ кафенетата, убѣдяваля селенитѣ и гражданитѣ. — Друго нищо нѣма. — А отъ Карлово казва за сега владѣе пъленъ порядъкъ.

Тукъ Пазарджикъ. — Префекта иска Екстрено Кънчева, скоро нѣка го повикатъ. — Вслѣдствіе съобщеното ви съ шифрована ви Телеграма и тъй като слушямъ че тука ставатъ нѣкои приготовленія за Демонстрація, намирамъ за необходимо вашето присъствіе довечера тукъ. — Азъ мисля че за сега можете остави тамъ съ Чинтулова нуждното число войници съ коне, единъ офицеръ, а съ другата часть войска да ся върните довечера тукъ. — Съ вашъ замѣстникъ тукъ неможѫ върши нищо въ случай на нужда, затова настоятелно моля да се върните по възможность още днесъ. — Поповичъ замина днесъ обратно за Ихтиманъ съ нуждпитѣ наставленія; незнамъ нъ днесъ или най късно утрѣ трѣбва да пристигне тамъ. — Сбогомъ. За сега незнамъ нищо, нъ види ся, че нѣкои жители отъ онія села ся готвятъ да дойдятъ тука или Пловдивъ за демонстрація. — Зографскій и Зах. Стояновъ вчера бидохѫ докарани тукъ; Стояновъ замина за Пловдивъ нощесъ гдѣто мисля до сега да е хванатъ; Зографскій е свободенъ тука. — Докарани съ трима жандарми Ихтимански ги хванали на врыщаніето имъ отъ Сестримо на шосето близо Сапдавска корія, доведоха ги до тукъ, гдѣто ги врѣменно освободихъ. — Стояновъ заминалъ нощесъ за Пловдивъ гдѣто трѣбва да е хванатъ тамъ. — Молѫ повторно да се завърните до довечера, защото нѣмамъ съ кого да работѫ въ случай на нужда. — Въ коммиссаря си нѣмамъ довѣріе. — Замина още вчѣра подиръ пладнѣ. — Добрѣ. — Той е тукъ. — Не вѣрвамъ че ще пріеме и освенъ това нѣмамъ въ него довѣріе. — Да, чюдно! До Ваше пристиганіе ще работя съ Вахмейстра. — Глѣдайте най *късно* до утрѣ рано да бѫдете тука. — Сбогомъ. —

Не, не. — Защо? Не разбирамъ. — Той е хванатъ въ Пловдивъ и каквото е имало въ него е тоже хванато и открито.— Има ли нѣщо друго? — Сноощи не съмъ спалъ. Бързамъ да отидѫ да спѭ. Лека ви нощь. Bon repos.

(Телеграмма изъ Пловдивъ). — Панагюрище, Доктору Манчову. — Знаете частни незначителни смущенія се случиха Чирпанъ и Голѣмо Конаре. Произведени по партизански долни мотиви, и следствіята на туй движеніе могатъ да бѫдѫтъ много врѣдни и опасни за народни(тѣ) интереси. Руско(то) Консулство неудобрява движеніе. Управляющій Игелстромъ замина въ Конаре за да убеди населеніе че всѣко движеніе въ настояще врѣмя е безполѣзно. Съдѣйствувайте за съхраненіе на порядъка и тишината. Предсѣдатель Гешовъ.

(Записка отъ Копривщица) Пловдивъ Хаканову. — Явете се незабавно че имаме да Ви съобщимъ нѣщо конфиданціално. (Подписали Директорите Бобчевъ и Маджаровъ).

№ 265.

Т. Пазарджикска лента.

3-и Септемврій 1885.

(Отъ Панагюрище). Тамъ ли е Мишайковъ, да се обаде; Веднага да дойде Мишайковъ. — 4-ма жандарми нарѣдиха се да пуцатъ, населеніе се сбрало и полѣтѣ да освободи насилственно затворници, жандарми се приготвятъ да се бие народа и тó съ пушки, да ги нападне! яветъ въ послѣденъ минутъ какъ да правя? — Добрѣ. — Нѣма нищо. — Тукъ Панагюрище. Тамъ ли е Префекта? Народа иска да земе насилственно и знаме отъ Жандармерійскій домъ, послѣдна минута да и какъ да правѭ? Арестантитѣ се освободиха. Нъ сега искатъ и знаме. Какъ да постѫпа? Жандарми стоятъ срѣщо тѣхъ съ байонети. Разберете послѣденъ минутъ настаналъ за збиваніе, има до 2000 души. — Тукъ Ок(олийскій) Началникъ. Тамъ ли е Г-нъ Префектъ? Арестантина освободихъ, тъй сѫщо и предадохъ знамето, (за) да не стане крьвопролитіе. — Ама отъ кого сила като зели, като бѣха тирили руке на Жандармерскитѣ байонети и следъ два минута искаше да стане крьвопролитіе, нѣма друго нищо, освенъ това което ви казахъ,

дадохъ и знамето и тѣ съ 1000 души и множество народъ удариха изъ улицитѣ, викатъ „Долу Румелія" „да живѣе съединеніето".

(Отъ Пловдивъ) Защо неотговори Панагюрище? — Кажете му[1]) че Г-нъ Директоръ иска устно да му говори, а не съ записка. (Говорятъ отъ Панагюрище) Днесъ часътъ по 12 вдигна се знаме отъ Тодоръ х. Кириловъ и Сѫбко Милковъ, Андонъ Орѣшковъ викатъ „Да живѣе съединеніето" гърматъ пушки, и се стече народъ че ги освободи. — Тая минута какво има въ градътъ? А колко души сѫ били? — Имаше около 1000 души. — Народа и градътъ съчувствуваше ли?

№ 266.

(Шифровани депеши:)

(Пазарджикъ) № 2969 3 Септемврий 85 г.

Пловдивъ Главному Секретарю

Панагюрский Началникъ Телеграфира че се научилъ сега, какво вчера инициатори викали, че сѫществуваніето на Румелія било до въ срѣда 4-й того. — Препорѫчахъ потрѣбното на началницитѣ. —

За Префекта Мишайковъ.

№ 267.

(Пазарджикъ) № 2966 3 Септемврий 85 г.

Окрѫжна. — Ихтиманъ, Пещера, Панагюрище Ок. Началнику.

Слушя се че злонамѣрени лица подготовлявали по разни общини Департамента демонстраціи за съединеніето. — Вземете потрѣбни мѣрки осуетяваніе испълненіето имъ. —

За Префекта Мишайковъ.

---

[1]) На Околийския Началникъ.

№ 268.

Панагюрище. 3 Семтемврый 1885 г.

Пловдивъ Г-ну Главному Секретарю.

За сега всичко тихо нъ за ислѣдваніе на виновни и повдиганіе падналій авторитетъ на властьта, трѣбва сила; телеграфирахъ за сто души войници изъ Пещера споредъ приказаніе Началникъ Милицій № 2

Капитанъ Кънчевъ.

№ 269.

(Т.) Пловдивъ, 3 Септемврый 1885 год.

Префекту Пазарджикъ

Нѣма нужда възврыщание Стояпова и Зографки въ Пазарджикъ. Да се хванатъ и испрататъ по нататкъ задъ граница. Съпровождающитѣ ги да не минуватъ прѣзъ града Ихтиманъ и да испълнятъ длъжностьта си по единъ най строгъ пачинъ.[1])

Начовъ.

№ 270.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 септемврый 1885 год.

Пловдивъ. Директору Правосждие.

Отъ телеграфическо съобщение съ изслѣдователя намирающъ се въ Панагюрище узнахъ че Администрацията на окръга и околията ся намира въ слаби ръце. Подѣйствувайте да се изпрати енергиченъ Администраторъ. Самъ отивамъ въ Панагюрище.

Прокуроръ Майеръ.

---

[1]) № 4930?

№ 271.

(Т.) Пловдивъ, 3 Септемврый 1885 год.

Т. Пазарджикъ. Префекту.

Захарій Стояновъ и Зографски снощи ся заминали за Пазарджикъ и отъ тамъ вероятно за Панагюрище и други околни села. Распорядете веднага гдѣто и да ся намиратъ да ся хванатъ арестуватъ и предадѫтъ на сѫдебни власти за преслѣдваніе. Съобщете това веднага и жандармерійскому Командиру Капитану Кѫнчеву 4939

Начовъ.

№ 272.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврый 1885 г.

Ихтиманъ Околійскому Началнику.

По заповѣдь Главнаго Секретаря распорядете веднага за да ся върнатъ тукъ Захарій Стояновъ и Зографски, които днесъ сѫ заминали отъ тукъ вероятно за Сестримо или други общини ваша околия № 2963. —

За Префекта Мишайковъ.

№ 273.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврый 1885 г.

Панагюрище Капитану Кънчеву

По заповѣдь Главному Секретаря распорядете веднага да ся хванатъ и арестоватъ Захарій Стояновъ и Зографски, които днесъ сѫ заминали вероятно за Панагюрище и други околни села. За следствіе явете още днесъ № 2962.

За префекта Мишайковъ.

№ 274.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврый 1885 г.

Пловдивъ. Главному Сѐкретарю.

4939. Споредъ добити свѣденія Стояновъ и Зографски трѣбва да сѫ заминали отзарань за Сестримо. Телеграфирахъ Ихтиманскому Началнику да распоряди за да ся повърнатъ незабавно тукъ. Капитанъ Кънчевъ ми явява, че е взелъ всички мѣрки за улавяніето имъ ако ся явѭтъ Панагюрска Околия № 2965.

За Префектъ Мишайковъ.

№ 275.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврий 1885 г.

Ихтиманъ. Околийскому Началнику.

Допълненіе № 2963. По заповѣдь Главнаго Секретаря распорядете, чтото Захарій Стояновъ и Петръ Зографски да ся хванатъ и испратятъ пó-нататъкъ задъ граница. Съпровождающитѣ ги жандарми да не минуватъ презъ града Ихтиманъ и да испълнятъ длъжностьта си по единъ най-строгъ начинъ. За следствіе уведомете № 2972.

За Префекта: Мишайковъ.

№ 276.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврый 1885 г.

Пловдивъ Главному Секретарю.

Капитанъ Кънчевъ телеграфира изъ Панагюрище за сега всичко тихо, нъ за изследваніе и наказаніе на виновни и повдиганіе падналый авторитетъ на властьта трѣбвало сила, та телеграфиралъ за сто души войници изъ Пещера споредъ приказаніе Началника Милицій. — 2961. —

За Префекта: Мишайковъ.

№ 277.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврый 1885 г.

Панагюрище Околийскому Началнику.

Главный Секретарь ми телеграфира: „вземете преди всичко нужнитѣ мѣрки за уталожваніе духоветѣ въ Панагюрище като ся дѣйствува много благоразумно. Нека ся съвѣтва Панагюрското населеніе и му ся дава да разбере, че то не трѣбва да слуша съвѣтитѣ на нѣколко недоволни людіе, които на неговъ гръбъ искатъ да произвождатъ скандали и смущенія за да постигнатъ свои низски цѣли. — Правителството испълнява единъ отечественъ дългъ, като показва опаснитѣ слѣдствія за него и за страната въобще отъ подобни вредителни демонстраціи и обявява, че то е рѣшено да дѣйствува енергически за спазваніето спокойствіето и жизненнитѣ интереси на мирното населеніе, както и за наказаніето на нѣколкото недоволни отчаяни, които ся опытуватъ да нарушаватъ общата тишина. — За тая цѣль ако е нуждна военна помощь да ся изиска, понеже както ся уча иніціатори на днешна демонстрація заминали или щели да заминатъ съ същата цѣль и по селата; трѣбва да ся следватъ строго и да ся не допуснатъ до таково нѣщо; трѣбва да ся узнае още, кой и какъвъ човѣкъ е, отъ кого е былъ испратенъ и(зъ) Пловдивъ преди 2—3 дена македонеца[1]) за организуваніе на тая демонстрація въ Панагюрище и гдѣ се намѣрва сега. Околійскому Началнику препоръчайте повече вниманіе и енергія, зачтото инакъ ще да бъде отговоренъ. Віе съ Капитана Кънчева дръжте мя въ теченіето на работата.“—

Съобщете настоящата телеграмма и Капитану Кънчеву, и съобразявайте ся съ съдържаніето ѝ. — 2970. —

За Префектъ: Мишайковъ

№ 278.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 3 Септемврий 1885 г.

Пловдивъ Главному Секретарю

Панагюрскій Началникъ извѣстява съ телеграмма че македонецътъ ся именувалъ Андрея,[2]) 20 годишенъ съ срѣденъ

---

[1]) Ляпчевъ.
[2]) Ляпчевъ.

ръстъ, телосложение срѣдне, лице мургаво, въси наболи, черни очи, коса, вежди черни, съ шаечени сливенски панталони, казмирево палто, дошелъ въ Панагюрище на 30 августъ вечерьта слѣзлъ на Панковый Ханъ, на 31 прѣзъ деньтъ заминалъ за Лесичево и отъ тамъ за Калагларе и Джумая да събира помощи по Македооското дружество распорядилъ за дирението му. № 2970. —

За Префекта Мишайковъ.

№ 279.

(Т.) Панагюрище, 3 Септемврый 1885 г.

Пловдивъ Главному Секретарю.

Днесъ повикахме изъ всички махали по видни граждани и имъ прѣдставихме нужнитѣ обѣснения. Тѣ исказаха съжаление че една часть отъ долната маса народъ е направила демонстрация; та приближавание на войницитѣ имъ вдъхва особенъ страхъ. Надѣя ся че всичко ще се свърши въ полза на правителственый авторитетъ. Изъ околия всичко тихо № 6.

Капитанъ Кънчевъ.

№ 280.

Пловдивъ, 3 Септемвр. 1885 г.

Драгий Буковъ.[1])

Получихъ писмото ти. Бързамъ да ти отговоря. Приключеното тукъ пълномощно незабавно прѣдай на Нешо Брайковъ да почне да работи. Ако до сега нищо не е казано отъ тукъ право за Харманлий, то е било, че се е възлагало на Чирпанци. Кажи Н. Б(ойко)ву щомъ получи пълномощното да бърза да устрои всичко каквото види за нуждно. Нѣма се нужда отъ правилна и строга организация. Въ всѣко село само да закълне по единъ-двама — атаманъ и помощникъ и да имъ внуши готовность на всѣка минута. А щомъ чуете

[1]) Д. Буковъ, сега началникъ въ Министерството на правосѫдието въ София, а тогава учитель въ Харманлий.

сигнала, да въстанатъ съ знамената, на което емблемата ще бжде львъ и съединение. Княжескитѣ войски ся готови, Княжеското правителство се е съгласило да подкрѣпи всичко, а гарнизони и не знамъ що си, ся съвършенно бошъ-лафъ — това нѣшо никому прѣзъ ума да не минава. Никогажъ разкапаната Турция не ще се остави да прави второ опустошение на Балкана. Това не отъ себе го казвамъ — то се знае отъ високото мѣсто, — впрочемъ говорили сме вече достатъчно по тоя прѣдметъ. Колкото е възможно по́-скоро всичко да бжде готово като единъ човѣкъ. Тоя часъ, когато ти пиша това, войска отъ Т.-Пазарджикъ отива въ Панагюрище за възстанието имъ. Но вие ще чакате и деньтъ и часътъ, въ който трѣбва да почвате, — деньтъ ще бъде съобщенъ отъ Княжеството.

Твой Т. Гатевъ

P. S. Нѣка не мисли никой какво може да върши войската и жандермерията въ подобни случаи. Войската само ще се разцалува съ народа и ще се връща.

№ 281.

Пловдивъ, 3 Септ. 1885 г.

Драгий Буковъ,

Въ допълнение на първото ми писмо бързамъ да ви дамъ и нѣкои други свѣдѣния. Подписътъ на прѣдседателетвующий, който е скрѣпилъ пълномощното на Н. Бр(айко)ва е подписа на Капитанъ Паница. Подписва се Искра, защото е прѣдседатель на Българо-Македонския комитетъ „Искра“ въ Русе. Както ви пишахъ въ първото писмо, знайте, че е истина възстанието въ Панагюрище. Слѣдователно развaля се първия планъ на Комитета. Чакаме Захария да видимъ както трѣбва да се работи. Единственото наставление, което ви прѣдавамъ отъ страна на комитета, който за тая минута се прѣдставлява отъ Любомски, е да кажешъ на Н. Б., (Нешо Брайковъ) колкото е възможно по-бързо да става подготовлението, ако е възможно всичко това да се свърши най-късно въ 4 деня. Нѣка разпрати свои хора по селата да работятъ; работницитѣ му могатъ да не бъдатъ съвсѣмъ осторожни. Нѣма вече отъ що да се страхува

никой; но да не се прѣваря деньтъ. Трето писмо ще получишь отъ мене или право отъ Захария щомъ послѣдний пристигне въ Пловдивъ. Той сега е въ Пазарджикъ и по-навътрѣ.

Твой **Гатевъ**.

№ 282.

Пловдивъ, 4 Септ. 1885 г.

Драги Буковъ,

Въстанието за Съединението се почнува вече. Чирпанъ, Конаре, Сливенъ, Нова-Загора, Ямболъ, Пловдивъ и Т.-Пазарджикъ въставатъ въ петъкъ вечерь. Въ сжщата тая вечерь Пловдивъ е блокиранъ. Въ сжщата тая вечерь на Харманлийци и Околията Харманлийска се възлага така сжщо да развалятъ желѣзницата и да прѣсекатъ телеграфнитѣ жици. Да, такъва е работата, Буковъ; не може вече никаква друга по-здрава организация, — прибърза се съ Панагюрище. Работете, да работятъ всички. Богъ да е напомощь на прѣдприятието! Отъ Едно нѣщо само да се вардите — отъ вишата пилитика, пазете се отъ тая зараза.

(Печатъ на Комитета).

За Комитета, Прѣдседателствующий Поручикъ

В. Н. Стефановъ

Секретарь: **Гатевъ**

P. S. Разваляйте желѣзницата, на колкото мѣста можите; ще пристигне човѣкъ въ града ви най-късно единъ день подиръ възстанието зада развали съ динамитъ и на други нѣколко мѣста желѣзницата и нѣколко нейни мостове. Всичко това съобщете Н. Брайкову. —

№ 283.

(Т.) Стара-Загора, 3 Септемврий

Пловдивъ. Началнику Милиціи

Къмъ 2381 Командиръ секціи (въ) Чирпанъ съ телеграма *донася* че при распрьсваніе размирници са хванали

и арестовали чирпанци: Бабаковъ, Начевъ, Касабовъ и други въоружени съ пушки кринки, патрондаши, ками и обути съ царвули. Събранитѣ сами са разпрьснали 2385.

Поручикъ Неновъ.

№ 284.

(Т.) Пловдивъ, 3 Септемврий 1885 г.

Стара-Загора Предсѣдателю Каназирскому

Ще прередите дѣла(та) на чирпански прѣстѫпници. Необходимо бързо и енергично наказание споредъ закона.

Директоръ Бобчевъ.—

№ 285.

3/15 Septembre 1885.

Séance du Mardi.

Sous la présidence de S. E. le Gouverneur général; tous les administrateurs généraux sont présents.

La Séance est ouverte à 10 heures et demie de la matinée.

S. E. le Gouverner Général a fait réunir son conseil pour délibérer sur la question de savoir quels sont les mesures qu'il y a lieu à prendre contre les actes illégaux et l'agitation deloyale et peu honnete que quelgues individus, dans leur désespoir et aveuglement, mettent depuis quelque temps au jour soit par voie de la presse, soit par d'autres moyens d'agitation reprehensible tels que tournées dans les villages, prédications sur des places publiques etc. et cela dans le but de compromettre le prestige et l'autorité du Gouvernement provincial, de provoquer tant soit pour de desarroi et de désordre et d'avancer ainsi, leurs petits intérêts personnels.

Son Excellence invite donc Messieur les Administateurs généraux à donner leur avis sur les mesures qu'ils jugent opportunes, pour prevenir, reprimer et punir conformement aux lois la conduit illégale, criminelle de ces gens.

Le conseil aprés échange de vues et mûre considération des faits dont il s'occupe, tombe d'accord pour recommander l'adaption des mesures suivantes.

M. le Secrétairs Général, Directeur de l'Jntérieur devra designer ad hoc un des fonctionnaires de son département pour lire régulieremeot les feuilles locales, et toutes les fois qu'il y trouvera quelque article, entrefilet ou correspondance, d'une teneur illégale insidieuse ou injurieuse pour le Gouvernement ou bien simplement des insinuations malveillantes et mensongères, en denoncer le immediatement á la justice.

M. le Directeur de la Justice de sa part devra adresser aux tribunaux, aux procureurs et à leur organes les ordres les plus sevères à l'effet que l'instruction, le jugement et la punition de tout delit de presse denoncé par le susdit fonctionnaire auront la présédance à toutes les autres affaires et seront opérés avec grande celerité de sorte que sa justice puisse atteindre le but repressif quelle doit poursuivre pour mettre fin aux nombreux abus commis, actuellement par quelques journaux du pays. En outre, toutes les autorités administratives judiciaires et de police préfets, baillis, juges, commandants de Gendarmerie, commissairese de police, Màires, voirs même les gardes champêtres et forestiers y compris, devront recevoir les instructions les plus expresses et sevères de saisir sur le champ et de livrer à la justice, sans une longue forme de procédure, tout individu qu'elles rencontreront aller dans les villages, ou dans les villes, prêchant le non paiement des impôts et excitant la population à des actes reprehensibles et criminels. Les tribunaux d'autre part, d'après les instructions dont M. le Directeur de la Justice devra les munir, procédront avec toute la severité da la loi contre ces criminels, et les puniront avec grande celerité et d'une façon exemplaire.

S. E. le Gouverneur général, approuvant ces mesures telles qu' elles sont exposées — ci-dessus et les communiqiera à Messieurs le Secrétaire Général et le Directeur de la Justice en leur recommandant de les mettre sans retard en application et de veiller sur leur stricte et prompte exécution, étant donné que le premier et principal devoir de tout gouvernement d'un pays bien organisé est de maintenir la tranquillité et la securité prattique, et de faire respecter les lois en rigueur et l'ordre établi.

La séance est levée à midi et quart

№ 286.

Прѣписъ изъ прѣдписанието на Н. В. Прѣвъсходителство Главний Управитель отъ 3-ий Септемврий 1885 год. подъ № 3089, до г-на Главний Секретарь[1])

Прѣдъ видъ на противозаконнитѣ дѣяния и безсъвѣстнитѣ агитации които нѣкои отчаяни и несъстоятелни хора, сѫ завзехѫ да вършѫтъ изъ областьта било чрѣзъ печата било чрѣзъ други аги(та)торски срѣдства като обиколки изъ селата проповѣдвания и пр. съ цѣль да компрометиратъ достолѣпието и властьта на областното правителство, и да прѣдизвикатъ растройство и безрѣдици, и така да прокаратъ своитѣ лични интереси. Часний ми съвѣтъ, въ днешното си засѣдание, като сѫ занимѫ съ въпроса, за мѣркитѣ които трѣбува да ся зематъ противъ таковато противозаконно и прѣстѫпническо повѣдение на тия хора, и за тѣхното наказание, съгласно съ закона, дойде до заключение, да прѣпорѫчи слѣдующитѣ мѣроприятия.

Да опрѣдѣлите нарочно едного отъ чиновницитѣ на повѣренното Вамъ управление, да чете редовно мѣстнитѣ вѣсници, и колчимъ срѣщне въ тѣхъ нѣкоя статия антрефиле или дописка, съ противозаконно поде(тре)кате(л)но или обидно за правителството съдържани(е), или просто съ зломисл(е)ни инсинуаций, да обажда всякога за това на Правосѫдието.

Г-нъ Директорътъ на Правосѫдието отъ своя страна ще отправи до сѫдилищата, прокуроритѣ и тѣхнитѣ органи найстрогитѣ заповѣди щото изс(л)ѣдванието, разглѣжданието, и наказванието на всяко такъво прѣстѫплени(е) по печата, обадено отъ вишепоменѣний чиновникъ, да прѣдшествува всички други дѣла, и да се върши съ голѣма бързина, така щото да може правосѫдието да постигне обозначената цѣль която трѣбува да ся гони до прѣкратяване многобройнитѣ злоупотрѣбления извършен(и) за сега по тая часть.

Освѣнъ това, да ся дадатъ на всички админ(и)стративн(и), полицейски и сѫдебн(и) власти: Префекти, начaлн(и)ци, сѫдници, коммандири, коммисари и кметове, даже и на полскитѣ и горски пазачи по общ(и)нитѣ изрични и строги постановления да

---

[1]) Хектографиранъ и отправенъ отъ Главния Секретарь до всички Префекти за изпълнение.

арестуватъ немедлено и да прѣдаватъ на прав(о)сѫдието безъ по-нататьшни формалности всички ония лица които тѣ биха срѣщнали да обикалятъ изъ селата или по градоветѣ, за да проповѣдватъ на населението да не плаща данъцитѣ си или да го подстрѣкаватъ, на други противодържавни и беззаконни дѣяния, а пъкъ спорѣдъ наставленията които ще даде Г. събрата Ви на Правосѫдието, сѫдилищата ще постъпватъ съ всичката строгость на закона противъ такивато прѣстѫпн(и)ци, и ще ги наказватъ примѣрно и съ особена бързина, както ся изисква отъ случая.

Като одобрявамъ тия мѣрки прѣдложени отъ часний ми Съвѣтъ, съобщавамъ Ви ги, Господинъ Главний Секретарю, съ прѣпоржка да приложите незабавно въ дѣйствие оная часть отъ тѣхъ която ся коснува до повѣренното Вамъ управление, и да бдит(е) за тѣхното точно, строго и бързо испълнени(е), спорѣдъ както го изисква първата и главна длъжность на всяко правителотво въ една добре урѣдена страна, именно запазванието на общата тишина и порядъкъ и почитание на сѫществующитѣ закони и установений редъ.

№ 287.

(Т.) Пловдивъ, 3 Септемврый 1885 год.

Окрѫжно прокурорство Стара Загора.

Въ най-късо врѣме искамъ свършвание процеси противъ чирпански прѣстѫпници по проповѣди за неплащание данъкъ по грабение орѫжие и пр. Чакамъ отговоръ за ваше енергическо дѣйствие.

Директоръ Бобчевъ.

№ 288.

№ 4949
3 Септемвр(ий) 1885 год.
[Пловдивъ].

(Т.) Префекту Татаръ-Пазарджикъ.

За испълнение телеграмма[та] ми 4930 отъ днешна дата, съобразѣте ся съ наставления[та] ми дадени вамъ днесь по апарата.[1])

[Главенъ Секретарь и пр.] —

[1]) В. документъ № 269.

№ 4926
2 Септемвр. 1885 год.
(въ Пловдивъ)

№ 289.

(Т.) Префекту Пазарджикъ.

Распоредете за испращанието въ Пловдивъ на жандармитѣ отъ подвижната жандармерия, находяща ся въ департамента ви, понеже нѣма нужда вече отъ тѣхъ.

Поповъ.[1])

№ 290.

(Т.) Пазарджикъ, 4 Септемврий.

Главному Секретарю, Пловдивъ.

4926. Намирамъ за нуждно да останатъ както подвижни жандарми още малко въ департамента, тъй и дружинитѣ Пазарджиска и Пещерска да не ходятъ на маневръ (въ) Загра но да останатъ на мѣстото си за сега.

За префектъ Мишайковъ.

Главный Секретарь
Директоръ
на Вътрѣшнытѣ Дѣла
на Источна Румелия
№ . . . .
г. Пловдивъ.[2])

№ 291.

До Негово Високо-Прѣвъсходителство
Главний Управитель.

Ваше Високо-Прѣвъсходителство,

Съ депеша-та си отъ 2-ий того № 4926 съобщихъ Г-ну Т.-Пазарджикскому Префекту да распорѣди за изпращанието въ Пловдивъ на жандармитѣ отъ подвижна-та жандармерия, находящи ся въ департамента му, понеже нѣма нужда вече отъ тѣхъ.

Обаче съ отвѣтната си депеша отъ вчерашна дата № 2974 Г-нъ Прѣфектътъ ми явява, че намиралъ за нуждно да останатъ както подвижнитѣ жандарми още малко въ департамента,

---

[1]) Началника на канцеларията при Главния Директоръ.
[2]) Отъ 4 или 5 Септември.

тъй и дружинитѣ пазарджиска и пещерска да не ходятъ на маневръ (въ) Загра, нъ да останатъ на мѣстото си за сега.

Като долагамъ горньото на Ваше Високо-Прѣвъсходителство най-покорно имамъ честь да Ви помолѭ да благоволите да подложите този въпросъ за размишление въ Частнийтъ Ви Съвѣтъ.

Благоволете и пр.

Главний Секретарь и пр.

Главний Секретарь
№ 4995
4 С/врий 1885 г.

№ 292.

Капитану Кѫнчеву Панагюрище

11 За сега да се хванатъ и прѣдадѫтъ на прѣслѣдвание само троицата инициатори на демонстрацията и Македонеца Андреева.[1]) По нататъшно слѣдствие на дѣло[то] да се остави на сѫдебни[тѣ] власти, ако и когато го намѣрѫтъ за нужно.

Н а ч о в ъ.

Главний Секретарь
Директоръ
на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
на Источнѫ Румелиѭ.
№ . . . .
. . . С/врій 1885 год.[2])
г. Пловдивъ.

№ 293.

До Н. В. Прѣвъсходителство Главний Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Г-нъ Т. Пазарджикский Префектъ съ телеграммата си отъ вчерашна дата подъ № 2998 ми долага слѣдующето:

„Тоя часъ пристигнаха тукъ Захарий Стояновъ и Зографски придружени отъ Ихтимански Жандарми, кои[то] казватъ, че сѫ ги пристигнали на шосето не далечъ отъ Сарапево и понеже не получили види ся втората заповѣдь за тѣхното изпращание за граница са ги довели тукъ. Освободихъ ги врѣменно до получвание на Вашитѣ заповѣди.“

---

[1]) Лячевъ.
[2]) 4 септемврий.

По поводъ на това съ шиврованата си телеграма отъ сжщата дата подъ № 1997 отговорихъ Г-ну Префекту слѣдующето:

„Не разбирамъ дѣйствия(та) Ви; испълнете веднага и точно „вчерашни(то) ми заповѣди дадени по рѣшение(то) Частнаго „Съвѣта съ депеша № 4937. Дѣйствувайте бързо, тактично „и безъ да правите шумъ, защото ако още веднажъ забѣлѣжа „отклонение въ испълнение правителствени(тѣ) заповѣди, Васъ „лично ще притегля подъ отговорность."

Прочее, като долагамъ това на Ваше Прѣвъсходителство за свѣдение, имамъ честь да Ви приключа въ настоящето си за по́-добро освѣтление и прѣписъ изъ спомѣнжтата ми по́-горѣ депеша подъ № 4937. —

Благоволете, Ваше В. Прѣвъсходителство, да приемѣте увѣрение въ най-отличното ми уважение. —

Главний Секретарь и пр..

№ 4985
4 Септемврий 1885 г.
(Пловдивъ)

№ 294.

(Т.—шифрована)

Префекту Стара-Загора

Офицеръ Паница и Стояновичь се намиратъ въ Чирпанъ, види се съ цѣль за да прѣдизвикатъ нѣкои смущения. Распоредете за да се слѣдятъ дѣйствията имъ.

Начовъ.

№ 4998
4 Септемврий 1885 г.

№ 295.

Префекту Пазарджикъ.

Захария щѣлъ да тръгне утрѣ за тукъ. Пригответе нужднитѣ кола и конвой, хванете го като тръгне за насамъ и го испратете по извѣстното направление. Въ случай че иска да тръгне тая нощь или не тръгне утрѣ съ тренъ, хванете го непременно и го испратете. Ако Зографски мирува, оставете го, въ противенъ случай постъпете и съ него също № 4998.

Начовъ.

№ 4993
4 Септемврий 1885 г.

№ 296.

Екстренно.

София Министру Цанову

Офицеръ Паница който се намира сега въ Чирпанъ се занимава съ противозаконни работи, които ще припудятъ наше Правителство да земе мѣрки за неговото отдалечение, нъ като съмъ увѣренъ, че Княжеското Пвавителство не ще търпи такива дѣйствия на свой офицеръ компрометирующъ и двѣтѣ съсѣдни страни считамъ за длъжность да Ви моля за по скорошното му повикване изъ областьта ни. Моля отговоръ.

Начовъ.

№ 297.

(Т.)—(шифирована) Пловдивъ 4 Септемврий 1885 г.

Околийскому Началнику Карлово.

Тая минута испраща ся за граница подъ конвой бившия офицеръ Любомски; испратете трима конни жандарми да посрѣщнатъ и на минутата да тръгнатъ за къмъ Габрово.

Полицмейстеръ Майоръ Коростелевъ.

№ 298.

(Т.) Панагюрище, 4 Септемврий 1885 г.

Полицмейстору Пловдивъ

Уведомете мя кога, какъ и на кадѣ ся заминали Захария Стояновъ и Зографски отъ Пловдивъ и имате ли за сега нѣкои свѣдения за тѣхъ № 14.

Капитанъ Кънчевъ.

№ 299.

Прѣдсѣдателю окржжно сждилище Т. Пазарджикъ.

Ваше Изслѣдователство бавяло нѣкакви изслѣдвания по дѣлото Еню Попъ Андонова за проповѣди (за) неплащание данъци. Вижте въ 48 часа да се свърши и проводи по назначение, тъй като дѣло се касае (до) общественъ порядъкъ

и свобода населения. Ще ми прѣдложите на отчисление оня чиновникъ, който се окаже виновенъ въ пб-нататъшно бавение това изслѣдвание 5348

Директоръ Бобчевъ.

№ 300.

(Т.—окрѫжна)

До Г-да Окрѫжнитѣ Прокурори, Прѣдсѣдателствующитѣ Окрѫжнитѣ Углавни Сѫдилища, сѫдебнитѣ Іослѣдователи: (въ Т. Пазаржикъ, Хасково, СтараЗагора, Сливенъ, Бургасъ).

Въ послѣдно врѣме нѣкои бездѣлници сѫ се завзели било чрѣзъ злоупотрѣбления въ печатътъ, било чрѣзъ други противозаконни агитаторски срѣдства, да проповѣдать явни смутове въ областьта, да увѣщаватъ населението да не плаща данъцитѣ и пр., та тъй да прокаратъ свои прѣстѫпни интереси и цѣли.

Тъй като главната цѣль на тѣзи очаяни хора е да се произвеѣдатъ нѣкакви мѣждуособици мѣжду населението, и да извикатъ едно нещастие врьку областьта, то въ интересътъ на общественний порядъкъ, миръ и развитие на населението, такива смутители трѣбва строго да прѣслѣдватъ и веднага и най-строго да се наказватъ. Отъ Васъ прочее се изисква щомъ като постѫпи въ рѫцѣ Ви дѣло на такива смутители въ интереса на общесвенни рѣдъ и свободата на гражданитѣ да прѣредите всички други дѣла и да гледате щото виновнитѣ въ най късо врѣме да бѫдѫтъ най-голѣмата строгость на закона наказани. Всичко това Ви се прѣдписва съгласно рѣшение Частнаго Съвѣта и прѣдписание Негово Високопрѣвъсходителство Главнаго Управителя. 5332.

Директоръ: Бобчевъ.

Главний Секретарь и пр.
№....
Г. Пловдивъ.[1])

№ 301.

До Н. В. Прѣвъсходинелство Главный Управитель на Источнѫ Румелiѭ.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

Господинъ Т. Пазарджикский Префектъ съ телеграммата си отъ 4-й того подъ № 2994 ми долага слѣдующето:

[1]) *Черновка.*

„Панагюрскый Началникъ телеграфира тосъ часъ че ся „извѣстилъ какво отъ Голѣмо Конаре нѣкой си Георги Келе- „пировъ ходилъ въ с. Ферезлiй да призовава лица за днесъ „да ся намѣрятъ въ Конаре за нѣкаква демонстрация; въ Де- „партамента за сега всичко тихо, по улавянето на Стояновъ— „Зографскы нѣмамъ още никакво извѣстие.“

Прочее, като долагамъ горньото на Ваше В. Прѣвъсходителство за свѣдѣніе, имамъ честь да прибавя, че днесь прѣдписвамъ Г-ну Пловдивскому Префекту да испита каква е тази работа, да вземе нуждниті мѣркы и за слѣдствiето да мя увѣдоми.

Благоволѣте и пр.

Главный Секретарь и пр.

Главный Секретарь и пр.
№. . . .
(4) Септемврий 1885 год.
г. Пловдивъ.

№ 302.

Бързо.

До Г-на Пловдивскый Префектъ.

Г. Префекте,

Господинъ Т. Пазарджикскый Префектъ съ телеграммата си отъ 4-й того подъ № 2994 ми долага, че Панагюрскый Околийскый Наталникъ му извѣстилъ него часъ какво отъ Голѣмо-Конаре нѣкой си Георги Келепировъ ходилъ ве с. Ферезлiй да призовава лица за него день да ся намѣрятъ въ Конаре за нѣкаква демонстрація.

Вслѣдствiе на това умолявате ся Господине Префекте, да испытате работата и вземете нуждниті по това мѣркы като за слѣдствiето мя увѣдоми[те].

Прiимѣте и пр.

Глав(енъ) Секретарь и пр.

Главенъ Управитель
на Източна Румелия
№ 3101.
4 Септемврий 1885 год.
г. Пловдивъ.

№ 303.

До Господина Главний Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшните Дѣла.

Господине Главний Секретарю,

Умолявате ся да распорѣдите потрѣбното за да ми ся достави *часъ по скоро* отговоръ на писмото на Н. В. Великий Везиръ

косто Ви испратихъ съ прѣдписанието си отъ 31 истекший Августъ подъ № 3070, относително празднуванието праздника на 11 истекший.

Главний Управитель Г. Крьстевичъ.

Главний Секретарь
Директоръ
на Вътрѣшнитѣ Дѣла
на Източнѫ Румелиѭ.
№ 4978
4 Септемврий 1885 год.
г. Пловдивъ

№ 304.

До Г. Пловдивский Полицмейстръ.

Господине Полицмейстре,

Негово В. Прѣвъсходителство Главний Управитиль съ прѣдписанието си отъ 31-ий истекшаго Августа ми прѣпраща прѣписъ изъ писмото № 96 на Н. В. Великий Везиръ заедно съ прѣвода му на Български язикъ, касателно до празднуванието на 11-й сѫщаго мѣсяца.

Приключвамъ Ви, прочее, въ настоящето си прѣписъ изъ писмото и изъ прѣвода му съ умоление да испитате работата и ми доставите нуждний отговоръ.

Приемѣте и пр.

Главний Секретарь и пр. Н. А. Начовъ.

№ 305.

Прѣводъ на писмото подъ № 96 отъ 22-й Августъ т. г. на Н. В. Великий Везиръ.

Ваше Високо Прѣвъсходителство,

Понеже уводниятъ членъ на брой 87 отъ в. „Хилялъ“ заслужва да ся вземе въ внимание, касателно до демонстрацията извържена отъ страна на опълченцитѣ въ Пловдивъ[1]) та за туй прѣпращамъ тукъ приложенъ вишепомянътийтъ брой.

---

[1]) По случай праздника за Шипка на 9—11 августъ.

„Панагюрскый Началникъ телеграфира тосъ часъ че ся „извѣстилъ какво отъ Голѣмо Конаре нѣкой си Георги Келе- „пировъ ходилъ въ с. Ферезлій да призовава лица за днесъ „да ся намѣрятъ въ Конаре за нѣкаква демонстрация; въ Де- „партамента за сега всичко тихо, по уловянето на Стояновъ— „Зографскы нѣмамъ още никакво извѣстие."

Прочее, като долагамъ горньото на Ваше В. Прѣвъсходителство за свѣдѣніе, имамъ честь да прибавя, че днесь прѣдписвамъ Г-ну Пловдивскому Префекту да испита каква е тази работа, да вземе нуждниті мѣркы и за слѣдствіето да мя увѣдоми.

Благоволѣте и пр.

Главный Секретарь и пр.

Главный Секретарь и пр.
№. . . .
(4) Септемврий 1885 год.
г. Пловдивъ.

№ 302.

Бързо.

До Г-на Пловдивскый Префектъ.

Г. Префекте,

Господинъ Т. Пазарджикскый Префектъ съ телеграммата си отъ 4-й того подъ № 2994 ми долага, че Панагюрскый Околийскый Натадникъ му извѣстилъ него часъ какво отъ Голѣмо-Конаре нѣкой си Георги Келенировъ ходилъ ве с. Ферезлій да призовава лица за него день да ся намѣрятъ въ Конаре за нѣкаква демонстрація.

Вслѣдствіе на това умолявате ся Господине Префекте, да испытате работата и земете нуждниті по това мѣркы като за слѣдствіето мя увѣдоми[те].

Пріймѣте и пр.

Глав(енъ) Секретарь и пр.

Главенъ Управител
на Источна Румелия
№ 3101.
4 Септемврий 1885 год.
г. Пловдивъ.

№ 303.

До Господ[illegible]авний С[illegible]
ре[illegible]Вътр[illegible]

Господине Глав[illegible]

Умолявате ся да р[illegible]
часъ по скоро отг[illegible]

косто Ви испратихъ съ прѣдписанието си отъ 31 истекший Августъ подъ № 3070, относително празднуванието [illegible] на 11 истекший.

Главний Управитель Г. Кръстевичъ.

Главний Секретарь
Директоръ
на Вътрѣшнитѣ Дѣла
на Източна Румелия.
№ 4973
4 Септемврий 1885 год.
г. Пловдивъ

№ 314.

До Г. Пловдивский Полицмейстеръ.

Господине Полицмейстре,

Негово В. Прѣвъзходителство, Главний Управитель съ прѣдписанието си отъ 31-ий истекшаго Августа ми прѣпраща прѣписъ изъ писмото № 96 на Н. В. Великий Везиръ, заедно съ прѣвода му на Български языкъ, касателно до празднуванието на 11-й сѫщаго мѣсяца.

Приключвамъ Ви, прочее, въ настоящето си прѣписъ изъ писмото и изъ прѣвода му съ умоление да [illegible] [illegible] и ми доставите нуждний отговоръ.

Приемѣте и пр.

Главний Секретарь и пр. Н. А. Начовъ.

№ 315.

Прѣводъ на писмото подъ № 96 отъ 22-й Августъ [illegible] на Н. В. Великий Везиръ.

Ваше Високо Прѣвъзходителство,

[illegible] уводнийтъ членъ на брой 87 отъ в. „[illegible]" [illegible] се вземе въ внимание, касателно до демонстрациитѣ [illegible] отъ страна на опълченцитѣ въ Пловдивъ [illegible] [illegible] тукъ приложенъ вишепомянътийтъ брой.

-11 августъ.

Като намирамъ за излишно да Ви обяснявамъ че Источна Румелия е автономна область на Царството, и че на която населението придобило царски благоволения и правдини прѣдвидени въ Основний Уставъ, то само да ви напомня че подобни демонстрации и увеселения, направени противъ Отоманското Правителство, въ които сѫ взели участие граждански и военни чиновници, отъ само сѣбе ся разбира, сѫ съвсемъ грозни; а пакъ още повече като Ваше Високопрѣвъсходителство, въ качеството си на прѣдставитель на Н. И. В. Султана, на мѣсто да заповѣда запрѣщението прѣди да ся тѣ извършатъ, — нѣщо което е зависело отъ Вашитѣ обязаности, не сте обърнали внимание, за което никога не е простимо отъ Царското Правителство.

Вслѣдствие на горнето прѣдлагамъ на Ваше В. Прѣвъсходителство да распоряди потрѣбното за да ся прѣкратятъ за напрѣдъ въ повѣренна-та Вамъ Областъ подобни дѣйствия отъ такъвъ родъ, противни на условията за вѣрноподанство, и да ся прѣследватъ всички онѣзи граждански и военни чиновници показани въ Вишепомянѫтий уводенъ членъ че ся участвували въ тази демонстрация, като се постѫпи съ тѣхъ съгласно съ закона и за слѣдствието да ся увѣдомя.

[подп.] Саидъ.

№ 306.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 4 Септемврый 1885 г,

Директору Правосѫдие Пловдивъ.

За оцененне на администрацията слѣдующето. Днесъ докараха въ фаетонъ Захария Стояновъ и Зографски въ префектурата. Слѣдъ като влезнаха нѣколко жители — мисля че ополченци — въ правителственний домъ, арестантитѣ се освободиха.

Отъ вторий того никой не ми е далъ сведение за Панагюрската работа.

Прокуроръ Майеръ.

№ 307.

(Т.) Панагюрище, 5 Септемврий 1885 год.

Главний Секретарь Пловдивъ.

Важна депеша на Генералъ Губернатора испратена, благоволете тозъ вечеръ да се запознаете съ съдержаніето й № 19.

Капитанъ Кънчевъ.[1])

№ 308.

(Т.) Панагюрище, 4 Септемврий 1885 год.

Г-ну Главному Секретару, Пловдивъ.

Извѣстний Ви македонецъ[2]) що е билъ въ Панагюрище успѣлъ да замине за Голѣмо Конаре, запитанъ отъ жандарми въ Елшица, казалъ че е Брациговецъ, но не се указа да е агитиралъ нек[ж]де. Войници очакваме, много медленно ся движатъ, а сегашний моментъ е най важенъ за дѣйствие; телеграфирахъ въ Пазарджикъ да стигнатъ сутра на разсъмнование непременно тукъ. № 15.

Капитанъ Кънчевъ.

№ 309.

(Т.) Панагюрище, 4 сентември 1885 г.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Извѣстихъ се че двама души отъ Голѣмо-Конаре свикали кметоветѣ отъ селата въ Г. Конаре за днесъ срѣда за нѣкакви демонстрации. У насъ за сега всичко мирно очаквамъ до довечера войницитѣ за да начена изследванията и арестувание на виновните № 11.

Капитанъ Кънчевъ.

---

[1]) Телеграмата се е отнасяла до хващането на македонеца Андрей Ляпчевъ и донасяла важни разкрития върху избухналото движение въ Г.-Конаре. (Това движение бѣше вече начало на самата революция за съединение, която на слѣдующия день — 6 Септемврий — достига своето тържество.

[2]) Андрей Ляпчевъ.

№ 310.

(Т.) Пазарджикъ, 5 септември 1885 г.

(2 часа и 40 мин. сутриньта).

Полицмейстру Пловдивъ.

Захарий Стояновъ заминалъ съ кола за Пловдивъ преди два часа, моля распоредете веднага да се посрѣщне вънъ отъ града Ви и ся испрати съгласно изрична заповѣдь Главнаго Секретаря задъ граница, безъ да минуватъ съпровождающитѣ го отъ тукъ или Ихтиманъ № 3003.

За префектъ Мишайковъ.

№ 1755.
3 септемврн 1885 г.
Пловдивъ.

№ 311.

До Г. Комисаря на V Участъкъ.

Г-не Комисарю,

Съ получение на настоящето ми, умолявате ся тутакси да намѣрите и прѣдставите въ Управлението ми, именуемийтъ Любомски, бившъ Командиръ на Ямболската Дружина.

Полицмейсторъ майоръ Коростелевъ.

№ 1766.
5 септемврий 1885 г.

№ 312.

До Г. Н. А. Начовъ, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла и пр.

Г-не Директоре,

Съгласно съ устната Ви заповѣдь, вчера се хвана и испрати задъ граница прѣзъ Карлово, бившний офицеръ Любомски.

За да не би пакъ да ся върне въ Областьта, честь имамъ да Ви сжобщѫ отличителнитѣ му чърти, съ умоление да распорядите потрѣбното да ся съобщѭтъ на надлѣжнитѣ власти изъ областьта, така щото въ случай че се яви нѣгдѣ да ся улови. Той е около 35—38 годишенъ, растъ високъ,

черноокъ, мустаци, брада, очи и вѣжди черни, облѣченъ съ черни казмирени европейски дрѣхи и съ черна капела.

При това, за длъжность считамъ да Ви съобщж за знание, че въ врѣме когато жанъармитѣ отишли да хванатъ речений Любомски, Поручикъ Стефовъ, адютантъ въ 1-а Дружина имъ казалъ че тѣ нѣмали право да вършатъ това.

Полицмейсторъ Майоръ Коростелевъ.

№ 313.

(Т.) Карлово 4 сентември 1885 г.

Полицмейстру Пловдивъ.

1756 арестантъ остана (да) нощува (въ) Калоферъ, защото билъ боленъ; файтонджия отказва да върви далше, коне му престанали. Съобщихте ли Казанлъкъ за приемание и испращание му далше.

(Окол. Началникъ) Грековъ.

№ 314.

Пловдивъ, 4 сентември 1885 г.

(Т.—шифрована). Околийскому Началнику Карлово.

Тази минута испраща се задъ граница подъ конвой бившия офицеръ Любомски, испратете трима конни жандарми да (го) песрещнатъ и на минутата да тръгнатъ за къмъ Габрово.

Полицмейсторъ (Коростелевъ).

№ 315.

(Т. шифрована) Пловдивъ 3-й Сентември 1885 г.

Префекту Стара Загора.

Иванъ Стояновичь по поводъ на станжлитѣ избори за двама главни съвѣтници въ Старо-Загорска околия, съобщава тука че 25 села се отказали да гласоподаватъ, защото неискали

вече да видятъ и бѣлѣгъ отъ учреждения, напоминающи сѫществование(то) (на) Румелия, противили се на власти(тѣ), неплащали данъци, очаквало се общо вълнение и смущение. Испитайте има ли нѣщо подобно и телеграфирайте.

Началовъ.

Главный секретарь
Директоръ
на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
на Източнѫ Румелиѫ
№ , . .
. . Сентември 1885 г.
Пловдивъ.

№ 316.

До Негово Високо Прѣвъсходителство
Главный Управитель.

Ваше Високопрѣвъсходителство,

Съ телеграммата си отъ 3-й того подъ № 4938 съобщихъ Г-ну Ст. Загорскому Префекту че Иванъ Стояновичь, по поводъ на станали изборп за двама главни съвѣтници въ Старо-Загорска Околия, явява тукъ, какво 25 села ся отказали да гласоподаватъ, защото неискали вече да видятъ и бѣлѣгъ отъ учрѣждения, напоминающи сѫществувание Румелія, противили ся на власти, неплащали данъци, очаквало ся общо вълнение и смущение. За това прѣпорѫчихъ му да испыта има ли нѣщо подобно и ми телеграфира.

Имамъ честь прочее да Ви испратя съ настоящето си, за свѣдѣние, прѣписъ изъ отвѣтната депеша по това дѣло на Г-на Префекта отъ 4-й того подъ № 47, изъ която ще благоволите да видите, че всичко горѣказано было неосновно.

Благоволѣте и пр.

Главный секретарь и пр.

№ 317.

Прѣписъ изъ телеграммата на Г. Старо-Загорскый Префектъ отъ 4-й Сентемврій 1885 год. подъ № 47 до Г-на Главный Секретарь и пр.

Въ избори(тѣ) на Главни Съвѣтници Старо-Загорска околий дѣйствително не гласували нѣколко села като дору въ джанбаски избирателенъ отдѣлъ не е могло да ся състави бюро но не (по) поводъ указани въ телеграмма(та) Ви причини, а вслѣдствие на харманъ и отсѫтствие избиратели (които сѫ) па Чирпанскый панаиръ. За противение на власти, не

плащание данъци, въстание, смущения не само че нѣма ни единъ случай констатиранъ, нъ дору и слухове за подобни не сѫществуватъ. Распорядихъ власти да испитатъ и бѫдѫтъ, ако научя подобно нѣщо ще съобщѫ веднага.

За Префекта (подп.) Атанасовъ.

№ 318.

Карлово, 5-й Септемврий 1885

Почитаемий З. Стояновъ

Позволете ми да Ви кажа какво вълнение бѣ между управленията въ Карлово вслѣдствие испращанието задъ граница Г-на Майора Любомски.

Вчера по обѣдъ пристигнала телеграма отъ Пловдивъ за да испрататъ отъ тукъ 6 души жандарми за да смѣнятъ въ с. Баня тѣзи които конвоиратъ Любомски отъ Пловдивъ; жандармитѣ тръгнаха на часътъ, отишле въ с. Баня, смѣнили пловдивскитѣ и виновнийтъ, безъ да му се даде нито минута отдихъ, билъ подкаранъ за Калоферъ. Като пристигнали за Калоферъ, отъ една страна че станало тъмно а отъ друга страна че конетѣ на талигаджиятъ капнали отъ уморяванието талигаджиятъ отказалъ да отива нанапрѣдъ а сьврѣменно и майорътъ пожелалъ да си поотпочине. Веднага телеграфната жица между Калоферъ и Карлово влѣзла въ непрѣкѫснато движение почти 4—5 часа. Отначало телеграфирали отъ Калоферъ че бунтовникътъ отказалъ да върви напредъ а на това му помагалъ и талигаджиятъ като неискалъ да върви, защото конете му се уморили. Щомъ се извѣстилъ началникътъ Г-нъ Грековъ за това показа извънредна дѣятелность той повикалъ 4 души жандарми и ги пратилъ по 4-тѣ страни на градътъ Карлово да дирятъ талига, но мѫчно, часътъ 12½ послѣ полунощь, навсѣкѫдѣ затворено. Отъ една страна съ много пари а отъ друга насила, намѣрили талига и испратили незабавно като ѝ дали срокъ единъ (часъ?) за отиванне вь Калоферъ. Слѣдъ тадигата отъ Карлово телеграфирали така: „Талига отъ Карлово тръгва, Майорътъ трѣбва да се държи най-строго подъ кариеръ и да се пази да се не-

съобщава съ нѣкого [както за това Ви се телеграфира още понапредъ]. Щомъ пристигне талигята, незабавно да тръгне виновнийтъ за Шипка". Часътъ въ три послѣ полунощь талигата пристигнала въ Калоферъ и виновнийтъ подкарали още начасътъ напредъ. Нему не било дадено позволение даже да заспи малко.

Санкимъ наший началникъ шпионинъ Г-нъ М. Грековъ незаслужва ли да му бѫде пратено едно магарешко петало отъ Н. В. Султанътъ, за тъзи извънредна редовность.

Гатевъ ми е пратилъ расписки да събера пари отъ селата: Митиризово, Богатъ, Маджере и Каратопракъ обаче тѣзи села не били получили нито единъ брой отъ В. Борба. Кажете му мола занапредъ да имъ испраща рѣдовно. Азъ завчера му писахъ но забравихъ да му пиша за това.

Поздравлявамъ Ви и сьмь

Съ почитание Д. Н. Митовъ.

Главный Секретарь
Директоръ
на Вѫтрѣшнитѣ дѣла
на Источнѫ Румелиѭ.
№ 5002
5 сентемврий 1885 г.
г. Пловдивъ.

№ 319

До Н. В. Прѣвъсходятелство Главний Управитель.

Ваше В. Прѣвъсходителство,

На 3 текущаго подъ № 4939 телеграфирахъ Г-ну Т.-Пазарджикскому Префекту, че Захарий Стояновъ и Зографски по първата вечерь сѫ заминали за Пазарджикъ и отъ тамъ вѣроятно за Панагюрище и други околни села. За това да распорѣди веднага, гдѣто и да се намиратъ, да се хванатъ, арестуватъ и прѣдадѫтъ на сѫдебнитѣ власти за прѣслѣдвание, като съобщи това веднага и Г-ну Жандармерийскому Капитану Кѫнчеву.

На сѫщий день получихъ отвѣтната телеграма на Г-на Префекта подъ № 2965, съ която ми извѣстява, че споредъ добити свѣдѣния Стояновъ и Зографски трѣбва да сѫ заминали сутриньта за Сестримо, телеграфиралъ Г. Ихтиманскому Началнику да распореди да се повърнатъ незабавно въ Т. Пазарджикъ. Капитанъ Кѫнчевъ му явявалъ, че билъ взелъ всички

мѣрки за улавянието имъ, ако се явятъ въ Панагюрската околия.

Прочее, имамъ честъ да съобща всичко това на Ваше В. Прѣвъсходителство за свѣдѣние.

Благоволете и пр.

Главний Секретарь Н. А. Начовъ.

№ 4996
4 септемврий 1885 год.
Пловдивъ.

№ 320.

До Г-на Главний Прокуроръ.

Г-не Главний Прокуроре,

Въ послѣднiй брой № 15-ий на вѣстникъ „Борба" сѫ помѣстени нѣща, които настрояватъ явно населението противъ правителството, както и още други подстрекателства, заплашванiя, клевети, подбужденiя за смущенiя и други противозаконни дѣйствiя.

Имамъ честь прочее да Ви съобщѫ горното за надлѣжно распорѣжданiе.

Приемѣте и пр.

Главенъ Секретарь и пр.

Обществено Министерство
Главний Прокуроръ
на Источню Румелиѭ
№ 1641
Пловдивъ 5 септемврий 1858 г.

№ 321.

До Господина Главний Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ дѣла

Господине Главний Секретарю,

Въ допълнение на прѣдписанието Ви отъ вчерашна дата подъ № 4906 и съгласно съ мнѣнието на Г-да Главнитѣ адвокати съ настоящето бързамъ да ви явѭ, че главното прокурорство безъ всяко отлагание ще заведе сѫдебно прѣслѣдвание противъ отговорникътъ на в. „Борба" и противъ съучастницитѣ въ обнародвание прѣстѫпнитѣ статии въ този вѣстникъ, и ще има особенно грижата за да стане това прѣслѣдвание съ най-голѣма бързота и строгость.

Съдържанието на брой 15 на В. „Борба“ както и на по-прѣдишнитѣ му броеве, трѣбва въ всѣкий случай да ся счита за твърде опасно за вжтрѣшната тишина и сигурность въ Областьта но за жалость сжществующитѣ въ областьта ни закони не даватъ възможность на прокурорството да земе прѣдварителни мѣрки или да конфискува издадений вече брой на единъ вѣстникъ прѣди да има едно сждебно рѣшение въ това отношение.

Слѣдователно трѣбва да ся остави на васъ, Господине Главний Секретарю, като началникъ на администрацията, ако намирате за нуждно, да дѣйствтвате по горѣпоказаний начинъ на основание че това ся изисква отъ общественний порядъкъ и общото добро.

Главний Прокуровъ Д-ръ Т. Таксисъ.

№ 322.

(Т.) Пловдивъ 5 септември 1885.

Началнику Станимака

Въ Конушъ се готвяло да стане събрание отъ селени съ деменстративна цѣль. Испратете веднага конницата, която имате, заедно съ жандарми, колкото имате на расположение, за да хванжтъ агитаторитѣ и тълпата да распрьснжтъ. Дѣйствувайте бързо.

Начовъ.

№ 323.

Д. В. Е.
Началникъ на Околия
Конушка
№ 2369
5 септември 1885 г.
г. Станимака.

Г-ну Конушкому Полиц(ейскому) Комисарю.

Г-нъ Комисарю,

Вслѣдствие бързата телеграма отъ този часъ на Г-на Директора на Вжтрѣшнитѣ дѣла, умолявате ся на часа да ся отправите въ с. Конушъ, гдѣто ся готвѣло нѣкакво събрание съ демонстративна цѣль и употрѣбите всички нуждни мѣрки,

заедно съ Г-на Секц(ионний) Командирь, който тоже отива съ жандарми, за да се уловятъ агитаторитѣ и ся распрьсне тълпата.

Сега телеграфирахъ и за помощь отъ Пловдивъ.

Конушки Началникъ: Куртовичь.

№ 324.

(Т.) Станимака 5 септември 1885.

Господину Директору на Вѫтрѣшнитѣ дѣла.

Този часъ ся отправи Секц(ионния) Командиръ и Полицейский Комисарь съ 4 пѣши и 3 конни жандарми за Конушъ, повече нѣма. Конница сѫщо нѣма, за това, моля немедленно да ся испратятъ нужндното число направо за Конушъ 2367.

Куртовичь.

№ 325.

(Т.) Пловдивъ 5 септември 1885.

Околийскому Началнику Станимака.

2367. Испратихѫ Ви се 15 души конница съ единъ унтеръ офицеръ

Начовъ.

№ 326.

(Окрѫжна телеграма до видни лица, водители и съчувственици на Правителството[1])

Знаете частни назначителни смущения се случиха Чирпанъ и Голѣмо Конаре произведени по партизански и долни мотиви. Срѣдствата и слѣдствията на туй движение могѫтъ да бѫдатъ много врѣдни и опасни за народни интереси. Руско Консулство неодобрява движение. Управляющий Игелстромъ

[1]) На черновката стоятъ точно означени имената на градоветѣ и на лицата (около 40)

замина въ Конаре за да убеди население че всѣко движение въ настояще врѣмя безполезно. Съдѣйствувайте за съхранението на порядока и тишината.

Предсѣдатель (на Постоянния Комитетъ) Гешовъ.

№ 327.

(Т.) Пловдивъ 5 септември 1885.

Префекту Стара Загора

Щомъ пристигне войската въ Чирпанъ, распоредѣте да се приведе Паница отъ Чирпанъ въ Стара Загора, ако намирате че е неудобно държание му въ Чирпанъ.

Начовъ.

№ 328.

(Т.) Пловдивъ 5 септември 1885.

Дружинному Командиру Стара-Загора.

Веднага турете на расположение Стара-Загорскаго Префекта цѣла дружина въ пъленъ боевъ порядъкъ № 128

Фонъ Дригалски.

№ 329.

(Т.) Абрашларе 5 септември 1885.

Гешеву Пловдивъ.

Пристигнахъ спокойни бѫдете. За сега нищо нѣма и ако ся случи нѣщо, направено е потрѣбното. Ако е нуждно, дайте ми наставленията си.

Стойновскы.

№ 330.

(Т.) Панагюрище 5 септември 1885.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Днесъ въ три часа мисля да тръгна секретно за Т. Пазарджпикъ Г-нъ Префекта настоятелто вика. Крайно сьмъ утруденъ. Департамента го грози междуособіе имамъ голѣма нужда че ще ся отстрани само голѣма грѣшка, гдѣто ся истървало такъвъ важенъ случай за да ся отстранятъ Захария Стояновъ и Зографскій въ неизвѣстность и да ся прѣдирятъ и обиск(ир)атъ още въ сестримска кория. Ако видя че има нужда въ Копривщица утрѣ за помощь, щомъ мръкне тая вечерь ще ся распоряда да ся испратятъ секретно 50 души войници да изловятъ ако има агитатори тамъ № 27.

Капитанъ Кънчевъ.

№ 331.

(Т.) Станимака 5 септември 1885.

Директору Народно Просвѣщение Пловдивъ

Учители въ Станимака Балтовъ, Сребровъ, Ковачовъ и Старчевъ моментално тази вечерь излезли изъ града ни и ся опжтели за Гладно Поле Пловдивско. Неизвестно по каква цѣль съмнително № 192

Инспекторь Мишевъ.

№ 332.

(Т.) Станимака 5 септември 1885.

Директору Вжтрѣшни Дѣла.

Командиря и Комисаря ся отправиха съ 4 жандарма за Конущъ прѣдварително въ Караризово ся срѣщнали съ една тълпа отъ 15—20 душь въоружени кои ся противили тѣ чакатъ тамъ помощь по поводъ на това прѣдполага ся че въ

Конушъ ще намѣрятъ по голѣмо число въоружени вслѣдствие на което испратенитѣ Ви 15 душь, кои още не пристигнали са недостатъчни а трѣбва да ся испратятъ поне още 100 души конни. Слухове ся прьснаха късно, че ся готвяли да ся отправятъ за Пловдивъ да окупиратъ конака 2370.

Куртовичь

№ 333.

(Т.) Абрашларе 5 септември 1885.

Хаканову Пловдивъ.

Телеграмма Ви получихъ. Земахме съ врѣме потрѣбнитѣ мѣрки.

Стойновский.

№ 334.

(Т.) Копривщица 5 септемврий 1885.

Главному Управителю Пловдивъ.

Тая вечерь стигнахме тукъ. Отгдето минахме население(то) занято исключително свои кърски работи. Въ Стрелча узнахме че бездѣлници ходили да размиряватъ населението нъ безъ слѣдствие. Срѣщнахме се (съ пред(а)ни люди кои гарантиратъ тишина. Тукъ първи впечатления и срещи прекрасни. Има една кличка (?) коя искала нѣщо да прави нъ неще сполучи. На вс̀ѣкждѣ харесватъ и искатъ строги мѣрки № 1.

Директоръ Правосѫдие Бобчевъ[1])

№ 335.

(Т.) Абрашларе 5 септемврий 1885.

Директору Хаканову Пловдивъ.

Копіе Панову.

Явете моля имали въоръжени банди, за да ся земе мѣрки.

А. Груевъ.

---

[1]) Тази телеграма е подадена съ копие и до Директора Хакановъ.

№ 336.

(Т.) Абрашларе 5 септемврий 1885.

Директору Хаканову Пловдивъ.

Копiа Попову.

Зимаха ся бързи мѣрки, утрѣ заминавамъ изъ околiя. Началникъ пристигна, не безпокойте ся.

А. Груевъ.

№ 337.

(Т.) Пазарджикъ 5 септември 1885.

Г-ну Префекту Пловдивъ.

Моля съобщете панагюрскому Началнику Милкову който сега е въ Пловдивъ, че по извънредни обстоятелства не може да се ползува отъ даденiй му 15 дневенъ отпускъ и че е длъженъ вѫтрѣ въ 24 часа да ся намѣри Панагюрище и приеме управление, иначе ще ся тегли подъ голѣма отговорность. № 3009.

За Префекта Мишайковъ.

№ 338.

(Т.) Панагюрище 5 септември 1885.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Лоши извѣстия достигатъ отъ Г. Конаре въоръжени селени отъ околнитѣ села тамъ имало събрани. Префекта Пловдивскiй задържанъ. Мисля че трѣбва немедленно да ся нападне и смаже тая несформирана още зганъ. Моля увѣдомете мя № 29.

Капитанъ Кънчевъ.

№ 339.

(Т.) Панагюрище 5 септември 1885.

Главному Секретарю Пловдивъ.

По всѣка вѣроятность сутра ще ся обяви бунтъ въ Г. Конаре нуждно е прѣди съмване да ся нападне селото и изловятъ виновнитѣ. 30.

Капитаръ Кънчевъ.

№ 340.

(Т.) Ямболъ септември 1885.

Началнику Милиции Пловдивъ.

Капитанъ отъ непостояннитѣ кадри Гюмюшевъ дошелъ въ Ямболъ отъ Пловдивъ носи формата не са е явилъ въ повѣренното ми комендантско управление. Споредъ рапорта на тукашний секционній командиръ билъ побъркан въ уматъ си съ форма заминалъ за манастиря св. Спасъ. Явете какъ да постѫпя № 35.

За военній Командиръ Капитанъ Драндаревскый.

№ 341.

(Т.) Пазарджикъ 5 септември 1885.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Като распорѣждахъ за точно испълнение телеграмма Ви 998, извѣстихъ ся че Захарий Стояновъ около полунощъ заминалъ съ кола за Пловдивъ. Веднага телеграфирахъ Полицмейстеру да распоряди потрѣбното за присрѣщанието му вънъ отъ града и препровождание задъ граница друго извѣстие нѣмамъ № 3001.

За Префектъ Мишайковъ.

№ 342.

(Т.) Стара Загора 5 септември 1885.

Г-ну Директору Правосѫдие Пловдивъ.

Чирпанский Секционенъ Командиръ съобщава че нѣкой си офиценъ отъ България, Капитанъ Паница, снощи пристигналъ въ Чирпанъ съ цѣль да провъзгласява съединението и събралъ около 50 человѣка, които биле распръснати и отъ тамъ се хванали и арестували Бабаковъ, Панчовъ, Касабовъ и др. кои били въорѫжени съ пушки кринки, патрондаши, ками и обути съ царвули 2588.

И. Д. Прокуроръ Черневъ.

№ 343.

(Т.) Бургасъ 5 септември 1885.

Главному Секретарю Пловдивъ.

Спорѣдъ получени ми свѣдения сега обсаждали и испуснати разбойници Личо или Димитъръ Георгевъ и другаря му Димитръ Кара Петровъ на 2-ій того заминали къдѣ Бѣлово за княжество България Варненски окрѫгъ. Отличителни бѣлѣзи Ви испратихъ съ рапорта си № 3123 отъ 22 устекшаго. Моля распорѣженіе Ви чрѣзъ Княжествени власти да се дирятъ 3208.

Ивановъ.

№ 344.

(Т.) № 133. Пловдивъ 5 септември 1885.

До Секционний Командиръ въ Станимака.

Тазъ вечерь ще има едно събрание на въоружени хора въ Конушь, които мислятъ да се бунтуватъ протявъ правителството. Пращамъ Ви отъ Пловдивъ 15 конника, които ще пристигнатъ въ Станимака тази нощь. Щомъ пристигнатъ

Вий заедно съ нѣколко още конни жандарма ще отиде на мѣстото на смущението и ще се стараете да распрьсните тълпата. Ако употребетъ срѣщо Васъ оржжие, то и Вий ще прибѣгните къмъ сжщото срѣдство.

Генералъ Адъютантъ Фонъ Дригалский.

№ 345.

(Т.) (Пловдивъ) 5 септември 1885.

Капитану Кънчеву Панагюрище.

За сега да се хванатъ и прѣдадитъ на прѣслѣдвание само троицата инициатори на демонстрацията и македонеца Андрѣевъ[1]). Понататъшно слѣдствие на дѣло да се остави на сждебни власти, ако и когато го намѣрятъ за нуждно № 4995.

Начовъ.

№ 346.

(Т.) Пловдивъ 5 септември 1885.

Поручикъ Ненову Стара-Загора.

Идете незабавно въ Чирпапъ и се постарайте да успокоите духоветѣ. Днесъ телеграфирахъ капитану Стоянову да испрати дружината тамъ за да подкрепи жандармерията ако стане нужда да се употрѣби сила. № 129.

Генералъ Фонъ Дригалский.

№ 347.

(Т.) Пловдивъ 5 вептември 1885.

Дружинному Командиру. Стара-Загора.

Ако размирници откажатъ доброволно да предадатъ оржжие(то) си и да се распрьснатъ, откакъ ги поканите три пжти, ще ги нападнете и распрьснете съ сила № 132.

Генералъ Фонъ Дригалский

[1]) Вм. Андрей Ляпчевъ.

№ 348.

(Т.) Ст.-Загора 5 септември 1885.

Началнику Милиции Пловдивъ.

Чирпански секционни Командирь съ телеграма 1499 донася че нѣкой отъ България капитанъ Паница снощи пристигналъ Чирпанъ, събралъ около 50 человѣка въоружеои тая нощь съ цѣль да провъзгласяватъ съединението. Телеграфъ между Чирпанъ Ст. Загора скжсанъ. Дайте наставления да ся отправя на мѣстото 2380.

Поручикъ Неновъ.

№ 349.

(Т.) Стара Загора 5 септември 1885.

Началникъ Милиции Пловдивъ.

Към 2380. Отъ телеграфна станция се научавамъ че линия Чирпанъ Стара Загора поправена заповѣдахъ секционному Коменданту да предаде подпоручикъ Хощинову кой съ отдѣление отъ Ст. Загорска дружина се намира въ Чирпанъ по пазение порядока на панаиря да пристжпи веднага към строгото арестование на Капитанъ Паница и вслучай че получи съпротивление отъ страна на население да употрѣби силата на оржжието да растуря смутителитѣ да ги изарестова, въ случай че има нужда отъ подкренление да ми донесе 2381

Поручикъ Неновъ.

№ 350.

(Т.) Копривщица 5 септември 1885.

Префекту Пловдивъ.

Тукъ ся сглѣдватъ нѣкакви тайни агитацiи за смущенiе населенiето обаче населенiето е хладнокръвно, неиска да знае.

Въ случай на нѣкое движеніе, моля наставленіе. Корреспондирамъ съ Капитанъ Кънчевъ въ Панагюрище. 245.

Коммисаръ Ивановъ.

№ 351.

(Т.) Станимака 5 септември 1885.

Префекту Пловдивъ.

Днесъ дома ми дойдоха селенитѣ отъ околіята и ми казватъ че утрѣ всички села ще ся сберътъ въ село Конушъ противъ правителството, водителитѣ се биле попъ Ангелъ Герасимъ Крьстю Караджовъ. Прибръзайте да преварите злото.

(?) Вазовъ

№ 352.

(Т.) Панагюрище, 5 Септемврый 1885 год.

Г-ну Директору Бобчеву. Копривщица

Прокуроръ Майеръ днесъ пристигна въ Панагюрище. За Захарий Стояновъ и Зографски имало се тая глупость да ги пуснатъ; но по всѣка вѣроятность първий е арестованъ въ Пловдивъ. На всѣкадѣ са забѣлѣзва вѣлость въ дѣйствия-та. Чудно ми е какъ въ градовце, като Г. Конари и Чирпанъ, толкова пѫтя войска ся испраща а тѣ все повече и повече ся бунтуватъ. № 33

Капитанъ Кѫнчевъ.

№ 353.

Бае Захарий,

Петро[1]) е у мене. Азъ порѫчахъ Стефовъ[2]) да ся срѣщне съ тебе. Вѣрвамъ, че до сега сте ся срѣщнали съ него. Всички

---

[1]) Черногорецъ.
[2]) Офицеръ.

писма и поржчки, които ся касаятъ за Т. Пазарджикъ прати ги тукъ по брата ми, защото азъ не излизамъ вечо.

Колкото и да ти е злѣ, колкото и да си слабъ, азъ се осмѣлямъ пакъ да ти напомня, че трѣба да напишешъ прокламацията.

Слушай слѣднитѣ новини: Отъ Овчехълмската околия, заедно съ Панагюрище и Копривщица ще тръгнатъ не по малко отъ 1500 души. Това ми ся съобщи съ нарочни хора. Чардафонътъ вчера арестовалъ[1]) Пловдивский Префектъ съ четирма жандарми, защото отишли да ловятъ комити. Арестовали го тѣ защото не щѣлъ да се закълне подъ знамето имъ. Въоржженитѣ отъ Овчехълмската околия заедно съ Панагюрци и Копривщенци щѣли да пристигнатъ довечера.

Мене ми ся вижда че колкото и да е суровъ послѣдний планъ не може да не бжде увѣнчанъ съ сполука.

Добихъ и отъ Бай Ивана Арабаджпятъ[2]) свѣдения за селата, въ които той е билъ апостолъ и тѣ тръгватъ до довечера. Пратенникътъ на Бай Ивана е още при мене. Ако имашъ нѣщо да поржчашъ поржчай. Пратенницитѣ отъ Конаре си отидоха.

Пловдивъ 5 Септемврій 1885 год.

Твой Т. Гатевъ.

№ 354.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 6 Септемврый 1885 г.

3 часа сутринь.

Екстренно съ 1 копіе

Пловдивъ Г-ну Глав. Секретарю Директору Бобчеву.

Прѣди два часа пристигнахъ въ Пазарджикъ; намирамъ положение незавидно даже критическо; тълпи партизани ся събирали и решили утрѣ (да) двигнатъ бунтъ. Мѣрки никакви не взето. Съсипанъ отъ трудъ и за сънь, бѣхъ отново принуденъ на разсъмвани да диря Префекта и после дружинний Командиръ за да ся взематъ мѣрки и то за да се превари

[1]) Въ Г. Конаре.
[2]) Отъ Царацово, другарь на Левски и апостолъ по Априлското въстание.

злото. Всичко тежи отгорѣ ми. Администрация вѣла и хладнокръвна. Отъ никѫдѣ немамъ инструкции. Навсѣкадѣ е нуждно присѫтствието ми.

Въобще за днесъ положението ми е критическо. Боя се да не падна отъ изнурение на сили. № 32.

Капитанъ Кѫнчевъ.[1])

---

[1]) Капитанъ Кънчевъ, днесъ подполковникъ и градоначалникъ на българската столица, е единъ отъ най-ревностнитѣ или даже единчкия, слѣдъ Кръстевича, чистосърдеченъ служитель на Румелия. За неговата ревность се отнасатъ и думитѣ, казани по-късно отъ покойния Захарий Стояновъ, че ако имало още единъ като него, съединението едва ли щеше да стане. Макаръ и прѣувеличено за хода на събитието, това мнѣние, обаче, вѣрно гади отличната енергия, която капитанъ Кънчевъ развива за да изпълни безукоризнено длъжностьта си, като административно лице и началникъ на жандармерията. За забѣлѣзване е още стилътъ съ който сѫ написани неговитѣ служебни телеграми: тамъ не проблѣсва никѫдѣ партизанско раздразнение, което бѣше лесно допустимо при оная горѣща инициатива, при енергията и неуморимата ревность, която вѣе отъ тѣхъ. Притова, капитанъ Кънчевъ сподѣля общото заблюждение на рѫководящитѣ Румелийски крѫгове стъ онова врѣме. Никой отъ тѣзи хора нѣма ни сѣнка отъ прѣдстава, какви широки размѣри е зело съзаклятието за съединение. Всички спатъ дълбоко подъ сѣнката на една истрита формула, че агитацията е дѣло на нѣколко голтаци и изпъдени чиновници, които ровятъ да компрометиратъ правителството, и че това дѣло ще си остане недоносче, защото съ правителството сѫ всички богати и видни хора и всички учени глави на областьта. Между това, тази шепа голтаци и изпъдени чиновници, начело съ Захарий Стояновъ, образуватъ революционенъ комитетъ, иматъ строгъ уставъ, иматъ клонове комитети въ всички градове на областьта, иматъ цѣлата маса на населението въ страната задъ себе си. Вънъ отъ това, съ тѣхъ сѫ всички военни сили на областьта — военни сили, водителитѣ на които, подъ главатарството на майоръ Николаевъ, сега вече генералъ и военнъ министеръ на България, съ изтеглена гола сабя се клѣли че ще се биятъ и ще умратъ за съединението; а съ тѣхъ е и българския князъ, цѣлата българска интелигенция. общественото мнѣние въ България и всичкия български свѣтъ като единъ човѣкъ! И навѣрно, благодарение само на туй класическо заблюждение, благодарение на дребнавото партизанско схващание и на високомѣрното отнасяне къмъ противницитѣ, — дѣто и ний виждаме онази вялость въ дѣйствията, разпоредбитѣ и разбърканость въ мѣроприятията и погледитѣ на рѫководящитѣ крѫгове; а сѫщо, благодарение на всичко това, и онази леснота, съ която се извършва революцията, безъ почти никакви жертви, и която трѣбва да наречемъ пай-цѣнна заслуга на всички тогавашни голѣмци на покойната Румелия.

III.

Съединение.

1885—1886.

№ 1.

Възвание.

Братия!

Часътъ на нашето съединение удари!

Чуждото Румелийско правителство, което ни тѣжи отъ шесть години, е съборено.

На негово мѣсто е провъзгласено съединението ни съ Княжество България, подъ скиптърътъ на Българский Князь, Негово Височество Князь Александръ I.

Граждани!

Вие ся задължавате въ името на отечеството ни, въ славата и величието на България, да ся притечете на помощь и подпомогните святото дѣло, като пазите най-строго общий редъ и тишината. Помнете, че строго ще да бжде наказанъ сѣки единъ отъ васъ, който си позволи нѣкакво насилие и грабежь, особенно, ако това насилие е противъ чуждите народности, които сѣки трѣбва да защищава като свои братия.

Офицери и солдати!

Синове на България! Тайний Комитетъ Ви обажда да наведете глава подъ гордий Български левъ и прѣдъ величието на Християнството — крьстътъ. Противъ кого и за кого ще ся биете Вие? Помнете, синове на България, че Вие служите, за позоръ и унижение, подъ полумесеца, подъ байряка на нашите петстотинъ годишни мжчители!

Благоговѣйни Духовни Пастири!

Вие, които сте пазили и крѣпили България цѣли петстотинъ години, подигнете крьстътъ Спасителевъ и благословете святото ни дѣло — съединението.

Дордето просвятена Европа припознае нашето народно и свято дѣло, дордето войскитѣ на Н. В. Александръ I завзематъ Тракия, избира ся врѣменно правителство, което ще да распорѣжда и управлява всичко. Нему е длъженъ да ся покорява всѣки.

Нека Богъ и нашитѣ мишци ни сж на помощь! Напрѣдъ!

Пловдивъ, 5 Септемврий 1885 год.

От Комитета.

№ 2.

(Т.) Търново, 6 Септемврий 1885 год.

Пловдивъ. Захария Стояновъ

Ида съ сто человѣка отговори отъ гдѣ да влеза.

Поручикъ Викиловъ.

№ 3.

(Т.) Станимака, 6 Септемврий 1885 год.

Директору Вътрѣшни Дѣла. Пловдивъ.

Командиря и Комисаря са върнаха този часъ първій битъ и взета саблята му, пагони скъсани, а последній обранъ съ правителствени книжа. Нужно помощь, безъ сила нищо не ся може, цѣло Карариsово на кракъ. Трѣбва заповѣдь за ударвание кои ся противятъ да ся прѣдадатъ 2371

Куртовичъ.

№ 4.

(Т.) Станимака, 6 Септемвий 1885 г.

Директору Вътрѣшнихъ Дѣлъ Пловдивъ. —

Пратени конници пристигнаха. Моля явѣте що да ся прави защо съ 15 душь невъзможно да ся распръсне тълпа. Че само въ Карарисово има около 100 душь въоружени 2372.—

Куртовичъ.—

№ 5.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 6 Септемврий 1885 г.

Председателю на Временно[то] Правителство. — (Пловдивъ)

Днесъ часа въ два тукъ ся чете Окржжна депеша на население и ся провъзгласи съединението. — Извърши ся молебенъ въ черква, гдѣто и народъ ся заклѣ. Телеграфира ся Българскому Князу и искахме Нѣгово покровителство. — Тукъ и въ департамента всичко тихо. Да не (ни) оставите безъ наставления. —

Мишайковъ —

№ 6.

(Т.) Т. Пазарджикъ, 6 Септемврий 1885 г.

Околийскому Началнику Панагюрище.

Съжелявамъ крайно за строгитѣ мѣрки срѣщу гражданитѣ Ви въ Панагюрище по поводъ на съединението. Причинитѣ бехж че ный до послѣднѣ сми ся лжгали и мислили, че е партизанско дѣло, та като отговоренъ командиръ старали сми ся да ся отстраняватъ сблъскванията. Извинете и забравете миналото и нека ся приготвимъ къмъ бждящите трудности на важното предприятие. Нека живѣятъ Панагюрскитѣ борци, нека живѣе съединението. Моля тая депеша да ся съобщи на старейшинский съвѣтъ въ Панагюрище 2302.—

Капитанъ Кжнчевъ. —

№ 7.

(Т.) (Пловдивъ, 6 Септемврий 1885 год.

Негово Височество Българский Князъ. Варна.

Днесъ съединението прогласено по цѣла Румелия въ името на Ваше Височество. Правителството съборено. Живѣйте! Ваши вѣрни поддапици.

Временно Правителство.[1])

---

[1]) Тази телеграма е публикувана (№ 1) въ официално издадената зелена книга на българското правителство („Кореспонденция по съединението“ 1886)

№ 8.

Прокламация.

Съобщава ся на населението на Областьта, че отъ днесь 6-й Септемврий 1885 год., ще управлява Врѣменно Правителство, състояще отъ слѣдующитѣ лица:

Предсѣдатель: Д-ръ Странски
Подпредседатель: Д-ръ Чомаковъ

Членове: Майоръ Николаевъ, Майоръ Филовъ, Майоръ Мутвуровъ, Райчо, Я. Груевъ, К. Пѣевъ, Д-ръ Г. Янколовъ, З. Стояновъ, Д. Юруковъ, Г. Данчевъ, А. Самоковецъ, Г. Беневъ.

Пловдивъ, 6-й Септемврий 1885 год.

Отъ Тайний Комитетъ.

№ 9.

Постановление.

Временното Правителство назначава за Главнокомандующий на всичката дѣйствующа войска Майора Николаева.

Предсѣдатель: Д-ръ Странски.
Подпредсѣдатель: Д-ръ Чомаковъ.

Членове: Майоръ Николаевъ, Майоръ Филовъ, Майоръ Мутвуровъ, Райчо, Я. Груевъ, К. Пѣевъ, К. Калчовъ, З. Стояновъ, Д. Юруковъ, Г. Данчовъ. А. Самоковецъ, Г. Беневъ.

Съ подлинното вѣрно:
За Секретарь: Ан. С. Каблешковъ.

№ 10.

Прокламация.

Къмъ всичкитѣ резервисти на възрасть отъ 18 до 40 години.

Братия,

Жребието вече е хвърлено и съединението съ Княжество *България* подъ скиптра на Българския Князь е вече провъз-

гласено. За това отъ вашитѣ мишци и отъ вашитѣ сили и патриотизмъ отечество(то) и народа ни очакватъ най-голѣми жьртви, безъ които страната ни може да ся тури въ най-голѣма опасность.

Временното правителство вече е взело нуждnитѣ мѣрки за да ся накаже най-строго всѣки, който по този или онзи начинъ изгубва указанията на настоящата прокламация, като неще ся спира прѣдъ никакви срѣдства. За това всѣки отъ васъ подиръ 48 часа слѣдъ залѣпяванието на настоящата прокламация е длъженъ да се намѣри въ Командантското управление на своята си дружина, съ въоруженieто и облѣклото си, до по-нататъшното распорѣждание отъ страна на Коменданта.

Пловдивъ, 6-й Септемврий 1885 год.

Прѣдсѣдатель на Врѣменното Правителство

Д-ръ Странски.

№ 11.

Възвание.

Народе!

Часътъ удари и свѣтото дѣло за съединението е почнато. Нѣма колебания. Всѣкой Българинъ е дълженъ да даде ржка на общото дѣло. Напрѣдъ, и Богъ ще увенчае това дѣло съ успѣхъ. На оржжие Братия!

Опълченци!

Въ тая важна минута за свѣтото дѣло-Освобождението за което сте полагали гърдитѣ си срѣщу неприятеля, призовавате ся да подадете ржката си. Бръже и спрѣтнато, както сте били прѣзъ 1877 и 78 год., притечете ся. Сега е минутата, въ която съ народнитѣ мишци и Божията Воля ще ся осжществи идеята на опълчението.

Напрѣдъ, Братя! Опълченци! Да испълнимъ клѣтвата си!

г. Пловдивъ, 6-й Септемврий 1885 год.

Отъ Централното
Опълченско Дружество въ Пловдивъ.

№ 12.

(Т.) Прѣдседателю врѣменото правителство Пловдивъ.

Въ Имято на свѣтото дѣло, моля да запазите редътъ и тишината въ страната до моето пристигание въ Пловдивъ. Богъ да е съ насъ. Моля кажете на Майора Николаева че благодаря за телеграмата му и че ще му отговоря официално отъ г. Търново.

Имате ли още нещо.

Александръ.[1])

№ 13.

Д-ру Странски.

Благодаря за подробноститѣ. Проводете депутацията въ Търново за гдѣто тръгвамъ на тойзи часъ и гдѣто пристигамъ утрѣ вечерь. Отъ Търново ще Ви проводя Официаленъ Актъ за провъзгласяванието съединението. Имате ли още нѣщо да ми съобщитѣ. Турцитѣ въ Едрене и Цариградъ иматъ ли свѣдения за станалото.

Александръ.

6-й Сентемврий 1885 год.

№ 14.

Обявление.

Заповѣдь.

Врѣменното Правителство, прѣдъ видъ на настоящето положение и въ интереса на рѣдътъ и тишината, обявява страната въ военно положение до ново распорѣждание.

Устрояватъ ся военни сѫдилища, въ които ще ся сѫдятъ всички оння лица, които би нарушили тишината.

Пловдивъ, 6 Сентемврий 1885 год.

Предсѣдатель: Д-ръ Странски.
За членъ секретарь: Г. Данчовъ.

---

[1]) И двѣтѣ горни телеграми на българския Князъ сѫ отъ Варна.

№ 15.

Извѣстие.

Довечера точно часа въ петь на Александровската площадъ срѣщу Палата ще стане голѣмъ митингъ за да се обсѫди въпроса по прозъзгласенното **съединение** на Источна Румелия съ Княжеството.

Поканватъ се Софийскитѣ граждани да присѫтствуватъ на Митинга.

София, 6 Септемврий 1885 г.

Учредители:
- П. Р. Славейковъ.
- Т. Иванчовъ.
- К. Т. Кушлевъ.
- Авр. Горановъ.
- Д. Ножаровъ.
- Д. Петковъ.

№ 16.

Драги брате,[1])

Дѣло, което извршисте за спасение на българский народъ, славно е и Хисторическо е. Патътъ, по който трѣба да иде българската история, показалисте и на потомцитѣ и на Европа. Еднодушие, слога и енергія, нека ви бѫде помощница да дѣлото учврстите и докарате до славни и щаслыви край.

Азъ, у името на сърбский народъ честитамъ ви и желаеме да дѣлото помогнеме на нашиЙ край. Въ часа, когато четете това писмо, Сърбия ще бѫдатъ востания въ нѣколко окрѫга. Ако бѫдеме щастливи и вия ни испратитѣ нѣкоя хиляда пушки съ натрони, то ви можеме да увериме да щели благополучно да свършимо народното дѣло въ Србия.

Нека е слава на дѣйцитѣ български, които си животътъ заложише за слободата на българский народъ.

Поздравъ братски и дружески отъ вашия

Ник. П. Пашича.

въ г. София 6 Септембер 1885 г.

---

[1]) Захарий Стояновъ.

№ 17.

(Т.) София, 6 Септемврий 1885 г.

Захарій Стояновъ Пловдивъ.

Дерзайте, симпати(и)тѣ на цѣлій народъ ся съ Васъ! Дѣлото е патриотическо, надѣвамъ се да бжде успѣшно.

Славейковъ.

№ 18.

(Т.) Враца, 6 Септемврий 1885 год.

Захария Стояновъ, Пловдивъ.

Врачанските граждани съ въсторгъ приеха новината за патриотическия подвигъ на братията ни отвъдъ балкана; не е българинъ оня който не съчувствува (на) свѣтото дело! не е Българинъ оня, който не помогне за постиганието на Великата задача! Дерзайте, Братия, съ Васъ сме!

Бѣломустаковъ, Печеняковъ, М. Теодоровъ, Рачо Зинскій, Грамчовъ, Цеко Николовъ, Юно Новкиричкинъ, Крьсто Новкиричкинъ, Кузо Тошовъ, Г. Петровъ, М. Поповъ, Н. Вълковъ, Антоно(въ), Вълковъ, Карадилевъ, Чулевъ, Поповъ, Антоновъ, Бошнаковъ, Станевъ, Шунтовъ, Подбалкански, Мехалемовъ, Фичевъ, Богдановъ, Дойчиновъ, Христовски, Леонкевъ, Велевъ, Кишковъ, Божиновъ, Ташовъ, Саввовъ, Цветковъ, Х. Статковъ, Кънчовъ, Илиевъ, Печеняковъ, Мискановъ, Осиковски, Кнежовъ, Симеоновъ, Пенчовъ, Мариповъ, Сочински, Конкиловъ, К. Балабановъ.

№ 19.

(Т.) Плѣвенъ, 6 Септемврий 1885 г.

Управляющему Южна България Захария Стоянову Пловдивъ.

Извѣстихме се презъ Властта, че Източна Румелия ся обявила за съединение на Княжеството и Войската провъзгласила за глава Негово Височество Александръ I, Българ(ския) Князъ; подписанитѣ крайно признателни за Вашитѣ не о(с)порими трудове, положени по съ(едине)нието, сърадваме Ви отъ

все сърце. Да живѣе съединението! Сърадваме Ви отъ все сърце. Да живѣе съединена България! Да живѣе Негово Височество, любими(й) ни Князъ! Дързай, поборниче, сички са съ Васъ.

Коста Костовичъ, Г. Котабановъ, Т. Дойчиновъ, С. Н. Поповъ, Бостанджиевъ, Доковъ, Драсовъ, Марковъ, Петишевъ, Т. Табаковъ.

№ 20.

(Т.) Луковитъ, 6 Септемврий 1885 год.

Захарий Стоянову Пловдивъ.

Едва сега полученото известие — Съединението на Тракия съ Княжеството, а така сѫщо и вашето провъзгласявание за временно Управляющи въ Тракия, зарадва почти всяко патриотическо сърце. Интелегенцията (въ) Луковитъ силно растревожена отъ тъзи неожидаема радость, не може да намѣри думи съ които да поблагодари вамъ, като на пръвъ инициаторъ въ това свѣто Дѣло. Дерзай неуморимий и честний поборниче! Живѣй за слава и честъ на България; Живѣй ти защитниче на Народните ни права, за които си толкова страдалъ! Богъ да благослови Вашитѣ предприятия! Богъ да поживи такива, като Васъ рѣдкость патриоти! Ура!!!

Грънчаровъ, Желѣсковъ, Батоевъ, Табаковъ, Бояджиевъ, Ракаровъ, Сариевъ, Тасевъ, Динчевъ, Поповъ, Трифоновъ, Кесяковъ, Балтаджиевъ, Грамодоловъ, Василъ Дудовъ, Нино Петковъ, Д. Пашнуловъ, Ив. Убевъ, Христовъ, Диловъ.

№ 21.

(Т.) Свищовъ, 6 Септемврий 1885 год.

Захарій Стояновъ Пловдивъ.

Населението на града Свищовъ, като тържествува съединението на двѣте Българии, поздравлява Ви, като истински Български патриотъ. № 1033.

За Свищовск. граждани общински кметъ

Николай Станчевъ.[1])

[1]) Подобни телеграми сѫ били подадени на 6 септември почти отъ всички градове на Сѣверна България и сѫ запазени; ние даваме само нѣколко отъ тѣхъ като образци.

№ 22.

(Т.) Видинъ, 6 Септемврий 1885 год.

Привременно правителство Захария Стояновичу София.

Ополченското дружество Ви поздравлява за геройската Ви постжпка сваляньето турското правителство и арестува-(ни)ето Кръстевичу; увѣряваме Ви, че сме готови да се жертвуваме ако помръдне османъ.

Здравейте! да живѣе съединението (на) Тракия съ България! да живѣе Александъръ I-ий урра!!

Председатель Петровичъ.

№ 23.

(Т.) София, 6 Септемврий 1885 г.

Захари Стояновъ Пловдивъ.

Тозъ часъ тълпа на Александро(в)ска площадъ въ митингъ подъ прѣдседателството на Старій Славейковъ, кани Негово Височество и Правителството да приеме провъзгласеното съединеніе и да земе всички мѣрки за осжщественіето му. Народа тържествува, поздравления.

Ив. Славейковъ.

№ 24.

София, 6 Септемврий 1885 г.

Бай Захария,

Незнамъ каква е моя-та сждба, та въ важни моменти се съмь поставенъ въ най-невигодни обстоятелства. Азъ настоятелно искахъ отъ Министра воля да ми даде поне за 5 дни, воля да напусня столицата, но не ми ся даде. Пустий-тъ му Градски Съвѣтъ ще ми изяде главата. Правителството има само мене тамъ и е въ невъзможность сега да мя пусне. Азъ вѣрвамъ обаче, че и въ Румелия ще има нужда отъ хора и всичко ще зависи отъ Г. Каравеловъ, прѣдъ когото настойте, *ако се види* необходимо. Ний ся советувахми съ баща си

и намѣрихми, че при всичко дѣто ся излага на голѣма опасность, дѣло-то го изисква да бжде тамъ. Той за дѣйствителна работа и за дѣятелность не ще го бива, но престижьтъ и името му много ще ви помогне. Надѣвамъ ся, че нѣма да го оставите; приберете го дома си, ще е най-добрѣ и оставямъ го на ваши-тѣ грижи; може би и да не оцѣлей но божя воля. Той е готовъ да ся жертвува и ний драговолно го жьртвувами. Пращамъ Ивана съ него. Когато ся съберете въ Пловдивъ, размишлявайте и вършете. Въ каквото можемъ ще съдѣйствувами отъ тукъ. Най сърдечни поздравления на вси приятели, особенно на Николаева и другитѣ оффицери. Богъ да е на помощь. Княза и Правителство-то сж рѣшени народа, ще ги послѣдува и ще жертвува.

Поздравъ, и до свиждание.

Твой П. П. Славейковъ.

№ 25.

(Т.) София, 6 Сентемврий 1885 г.

Захарій Стояновъ Пловдивъ.

Дерзайте! Българския народъ цѣлъ съчувствува на патриотическото Ви дѣло. Правимъ възваніе къмъ народа въ Княжеството да поддържи дѣлото. Днесь митингъ въ София.

Д. Петковъ, Т. Иванчовъ, К. Кушлевъ, Т(ома) Георгиевъ, Д. Мишевъ, Недѣлевъ.

№ 26.

(Т.) Чирпанъ, 6 Сентемврий 1885 год.

Захарий Стоянову Пловдивъ.

По причина на панаира и даже немога спокойно да спя ноще, револицеонери сж страшно възмутени за загубата на г. Райчо и другаритѣ, които днесъ ще заровимъ. Едвамъ ги одържавамъ отъ да избиятъ до сега. Слава Богу! никакъвъ безпорѣдъкъ не стана. Тая минута ся научихъ, че турцитѣ ся въоружаватъ тукъ. Земахъ строги мѣрки. Чирпанчени и днесъ не ма *пущатъ за* да ги успокоя ще остава моя черногорецъ,

той е молодецъ. Овчаровъ снощи полудя въ ареста, днесъ е по-добре, ще го доведа подъ конвой въ Пловдивъ, защото тукъ ще го раскъсатъ на парчета. Нашитѣ нападнаха Вищанова и Овчарова, щѣха да (ги) избиятъ въ врѣме на преврата, но щомъ извикахъ, оставиха Овчаровци. Кажи на г. Данчова, че братъ му Иванъ юнашки умрѣ за нашата идѣя. Сиромаха, какъвъ прѣкрасенъ .... Богъ да го прости! Азъ вчера бѣхъ арестовалъ и жандармерійски офицеръ, който доде тука съ кавалерията си, но после по предложение Старо-Загорки префектъ го испратихъ (въ) Загора. Вищановъ страшна трънка. Въ врѣме преврата публично го лишихъ отъ войницитѣ му, които пожелаха да служатъ за Българский Князъ. Въ прочемъ за подробноститѣ въ Пловдивъ ще ви расkажа. Сега отивамъ да ся простя съ нашитѣ юнаци и ще ся отправя за Пловдивъ.

Паница.

№ 27.

(Т.) Чирпанъ, 7 Септемврий 1885 год.

З. Стоянову Пловдивъ.

Капитанъ Паница тръгна за Пловдивъ въ средъ голѣма навалица отъ граждани и селяни. Ентозиазъмъ голѣмъ. Испроводенъ вънъ отъ града (отъ) много число народъ и отъ четата востанници; погрѣбеніето на падналитѣ четирма востаници на бойното поле стана съ голело умиленіе.

Привременни Окол. Нач. Бабаковъ.

№ 28.

(Т.) Калоферъ, 7 Септемврий 1885 год.

Господину Захарий Стояновъ. Пловдивъ.

Щастливъ да Ви поздравя съ сполука честитявамъ. Богъ да ни е на помощь; въ часътъ единъ пристигвамъ. Срѣщнахъ Калчева и Янкулова.[1])

Маиоръ Любомски.

---

[1]) Депутация на Приврѣменното Правителство до Князъ Александра въ Търново.

№ 29.

(Т.) Тутраканъ, 7 Септемврий 1885 год.

Захария Стояновъ. Пловдивъ.

Народа тържествува, утрѣ митингъ, какво стана Крьстевичъ и Директоритѣ.

Обретеновъ.

№ 30.

(Т.) Радомиръ, 7 Септемврий 1885 год.

Захарій Стояновъ. Пловдивъ.

Съединението и тукъ провъзгласено, населението ликува и чака заповѣдъ. Напрѣдъ съ Васъ сме.

За либерална дружина Храновъ.

№ 31.

(Т.) Дубница 7 септември 1885.

Захарию Стояпову Пловдивъ.

Населеніето отъ града Дубница и околията му днесъ на митингъ; повече отъ двѣ хиляди души едногласно рѣши да се помоли Негово Височество и правителството му да подържатъ по единъ най-енергически, патриотически начинъ започнатото отъ братия Румелийци Велико и Славно дѣло — съединението имъ съ Княжеството България, за осѫществуваніето на което всички жертвуватъ животъ и имотъ за своите братия Румелийци и испровожда своето най-искренно братско съчувствіе и уваженіе за подпомаганіе за постиженіето народній идеялъ; въ вашето лице тукашното населеніе поздравлява всички истенски патриоти и поборници за свободата на милата ни та(т)ковина

Прѣдседатель Бюрото Хр. Грънчаровъ

№ 32.

(Т.) Русе, 7 Септемврий 1885 г.

Захария Стояновъ Пловдивъ.

Днѣсъ въ града славенъ митингъ. Княза помоленъ да обяви съединението, да защити (и) вземе подъ управленіе досегашна Румелия. Тръгваме София, ура!

За Прѣдставителитѣ: Вълпаровъ, Върневъ.—

№ 33.

(Т.) Шуменъ, 7 Септемврий 1885 г.

Захария Стояновъ Пловдивъ.

Народа, заедно съ войската, днесъ на 11 часа извърши молебенъ за съединението. Народа и войската тържествуватъ. Поздравете Негово Височество отъ страна на жителитѣ на повѣренното мепъ окрѫжие съ съединението. № 7093.

Управитель Заимовъ.

№ 34.

(Т.) София, 7 Септемврий 1885 г.

Захарий Стояновъ Пловдивъ.

Ризовъ тръгна тая минута, тръгнали са и нѣкой опозиционери, внимавайте да не заведътъ интриги и противо дѣйствия. Княза и Каравеловъ утрѣ вечеръ ся (въ) Пловдивъ.

Паковъ.

№ 35.

(Т.) Ихтиманъ, 7 Септемврий 1885 год.

З. Стоянову Пловдивъ.

Тука всичко спи; не ся ли нужни некои мѣрки? Докторъ *Даневъ и Франгя* идатъ за тамъ, разбира се, съ недобри цѣли

и замисли; не е ли добрѣ за сега (да) разпоредите за арестуванието имъ?[1])

Ризовъ.

№ 36.

(Т.) (Пазарджикъ 7 септемврий 1885 г.)

Началнику З. Стояновъ (Пловдивъ)

Сега часа 3½ пристигнахъ тукъ. Послѣ 1½ часъ тръгвамъ, вѣрвамъ да пристигна (въ) Пловдивъ още днесъ часътъ около 2 послѣ обѣдъ. Не намирашъ ли нужно да ме предупредишъ въ нѣщо? Очаквамъ, Пазарджикъ.

Ризовъ. —

№ 37.

(Т.) Пазарджикъ, 7 Септемврий 1885 г.

Захарій Стояновъ Пловдивъ.

Ризовъ пристигна. Въ Пловдивъ ще пристигне въ 3½ часа по пладнѣ. Тодоръ Иванчовъ не ще дойде.

Зографски.

№ 38.

(Т.) София, 7 Септемврий 1885 год.

Захария Стоянову Пловдивъ.

Щомъ стигне попцесъ отецъ явете телеграфомъ. Съобщавайте ни за знаніе. Насѣленіето въ въсторгъ; ще имате всичката подръжка на княжество(то) Нищо неможе да въспре влеченіето на населеніето. Слѣдете Даневъ и Франгя.

Иванъ Славейковъ.

---

[1]) Недобритѣ замисли на Даневъ и Франгя, за които се споменува тукъ, а сжщо и въ нѣкои послѣдующи телеграми, сж само плодъ на подозрѣние. Даневъ и Франгя, редактори на „Срѣдецъ", опозиционенъ листъ, прѣдвидъ че съединението е всенародно и е свършенъ фактъ, противъ който ще бжде безсмислица да се борятъ, спрѣли вѣстника си и отпжтували за Пловдивъ, любопитни да видятъ събитието отъ по-отблизо. Отъ Пазарджикъ, слѣдствие на лошитѣ *допесения по тѣхъ, тѣ биватъ* повърнати обратно въ София.

№ 39.

(Т.) Карлово, 7 Септемврий 1885 г.

Стоянову Пловдивъ.

Правителствення телеграмма Ни съобщава учрѣждения да фонкциониратъ; оставяніе мѣстото виждамъ противозаконно; тукъ е повече отъ необходимо стоението ми № 425.

Изслѣдователь Свѣщаровъ. —

№ 40.

(Т.) Шуменъ, 7 Септемврий 1885 г.

Захария Стояновъ Пловдивъ.

Пристигна ли Княза въ Пловдивъ; въ какво положение отъ къмъ Турція; отговорете незабавно. Шуменъ

Шуменски Окр(жженъ) Управителъ[1].)

№ 41.

Извънредна притурка на в. „Македонски гласъ“

Възвание.

Македонци!

Часътъ, минутата е настанжла вече да се расксатъ вѣковнитѣ робски вѣриги. Примѣрътъ, когото нашитѣ Румелийски братя дадоха, трѣбва да го послѣдваме и ние. На робството и теглилата, на нашитѣ нещастни и страждущи братия въ Македония, трѣбва да се тури край. Сега е времето да се въоружимъ и да навалимъ въ Македония. Сега или никога трѣба да се опитаме ние да присъединимъ и тая отжснатата часть къмъ нашето общо отечество.

---

[1]) Заимовъ.

Съотечественници Македонци!

Минутата е такава, щото неиска много говоряния и философствувания, а дѣло. Всѣко замедление е прѣстжпление предъ общото отечество.

Ние ви призоваваме на оржжие.

Всѣкой, дѣто и да се намира, трѣбва да се притече въ помощь на своята родина.

Ако искаме да се освободятъ нашите страждающи братя, трѣбра да се жертвуваме.

Свободата безъ жертва, безъ кръвь не се искупува.

Сега трѣбва дъ се покажемъ, че заслужваме да сме свободенъ народъ.

Вървете вече къмъ границитѣ кой кадѣто може. Оржжие се намира доста въ Княжеството.

Ние се обръщаме къмъ нашитѣ братя въ Македония, които пъшкатъ подъ турското иго и ги подканяме да възстанатъ като единъ човѣкъ.

Братия!

Минутата за вашето всвобождение е настанала вече. Възставайте, прочее. Вашата сждба се намира въ вашитѣ ржцѣ. Свободнитѣ българи бързатъ да Ви подадътъ своята помощь за скжсванието на Турския яремъ.

Напредъ, прочее!

София, 7 Септемврий 1885 год.

Прѣдсѣдателствующий на Дружеството „Македонски Гласъ".

Д. Петковъ.

№ 42.

Трета притурка на в. „Независимость".

Пловдивъ, Димитръ Петкову.

Всичко благополучно. Едва ли историята знае подобенъ прѣвратъ, който да се извърши не само безъ капка кръвъ, но и безъ казвание на една неприлична дума между побѣдители и побѣдени. Наша скромность има честь да влѣзи прѣвъ въ покойте на пашата, комуто се препоржча и го поведе за ржката да заповѣда въ колата, която трѣбваше да го отнесе.

Той е за сега въ Голѣмо Конаре, подъ защитата на Чардафонъ Великий. Въ колата му влѣзе една ученичка изъ Конаре съ гола сабля, и съ хѫшовска униформа. До сега възстанаха сичкитѣ окръзи, въ пъленъ порядакъ.

Съчувственнитѣ депеши отъ Негово Височество се печататъ и четатъ съ урра. Княза напълно съгласенъ. Насърдчете го да поддържи святото дѣло. Русситѣ въ Румелия сѫ на наша страна. Само едно нещастие вчера. Пияницата Тодоровъ нарани тешко Дяда Райча. Биде убитъ Тодоровъ на мѣстото си и разкъсанъ отъ тълпата. Реда се не наруши.

(Захарий) Стояновъ.

Централното Либерално Бюро тая минута испрати слѣдующата телеграмма въ провинцията.

Княза стѫпва въ Румелия. Съединението фактично извършено. Вредъ готови съ пожертвования и доброволци да спомогнатъ и подкрепятъ святото дѣло. Сутрѣ тукъ тържественъ молебенъ за благословение дѣлото и стъпванието на Негово Височество въ братската намъ страна — бивша Румелия. Направете сѫщото непременно.

Прѣдсѣдателствующий: Т. Иванчевъ.
Секретарь: Д. Петковъ.

№ 43.

Ний Александръ I-й

съ Божията Милость и Народната Воля Князъ на Сѣверна и Южна България.

Да бѫде извѣстно на моя любезенъ народъ, че на 6-й того жителитѣ на така нарѣчената Източна Румелия слѣдъ свалянието на тамошното досегашно правителство и избиранието на друго приврѣменно, обявиха съединението на Източна Румелия съ Княжеството и единодушно Ма провъзгласиха за Князъ и на тая областъ.

Като имамъ прѣдъ видъ благото на Българския Народъ, неговото горѣщо желание да ся слѣятъ двѣтѣ Български Държави въ една и постиганието на историческата му задача,

азъ признавамъ съединението за станало и приемамъ отъ сега нататъкъ да бжджа и се именувамъ Князъ на Сѣверна и Южна България.

Като приемамъ управлението на тая область, азъ обявявамъ, че живота, имота и честьта на всичкитѣ мирни жители, безъ разлика на вѣра и народность, ще бждатъ запазени и гарантирани. За запазванието на реда и тишината сж взети всичкитѣ потрѣбни мѣрки и съ нарушителитѣ имъ ще се постжпва съ всичката строгость на закона.

Надѣвамъ се, че любезний ми народъ и отъ двѣтѣ страни на Балкана, който съ такава радость и ентусиазмъ посрѣщна това велико събитие, ще ми подаде своето съдѣйствие за закчаванието на святото дѣло — съединението на двѣтѣ Български области въ една държава, и ще бжде готовъ да направи всичкитѣ жьртви и усилия за запазвание единството и независимостьта на милото ни отечество.

Нека Богъ ни бжде на помощь въ това трудно и велико прѣдприятие.

Изданенъ въ старата Българска Столица Вѣлико Търново днесь на осьмь Септемврий хиляда осьмстотинъ и осьмдесять и пета година.

Александръ.

№ 44.

(Т.) Търново, 8-ий Септемврий (1885 г.)

Прѣдсѣдателю Приврѣменнаго Правителства въ Пловдивъ.

Днесъ Негово Височество прид(р)уженъ отъ Министра-Прѣ(д)сѣдателя и ние трьгваме на 7 часа утринъ. По пладне прѣминуваме Балкана. На 5 часа сме въ Казанлжкъ, гдѣто ще прѣнощуваме. Заранъ рано ся отправяме прѣзъ Калоферъ.

Въ Пловдиъ пристигаме около два часа подиръ пладне.

Испратете незабавно двата областни пайтона и още други три на Баня.[1])

[1]) Карловска Баня.

Войската пристига въ срѣда въ Пловдивъ. Пригответе квартиръ въ Правителственний домъ.

Окачете знаме.

Калчевъ и Янколовъ.[1])

Коприв(щенско) Гр. Кметство
№ 13/619
8-ий Септемврий 1885 г.
(гр. Копривщица).

№ 45.

Прѣписъ.

До Г-на Началника въ г. Златица.

Съгласно съ телеграммата подъ № 259 отъ Г-нъ Пловдивскій Полицмейсторъ Капитанъ Соколовъ, пращамъ Ви подъ здравъ конвой бившитѣ Директори: Маджаровъ и Бобчевъ, за които е заповѣдано да ся прѣдадътъ въ С(ѣверна) България, за Ваше понататошно распорѣждание.

Кметъ (под.) Хр. Каравеловъ.

№ 46.

(Т.) София, 8 Септемврий 1885 г.

Франгя и Даневъ ся заминали за Пазарджикъ съ цѣлъ да противодѣйствуватъ и компрометиратъ дѣлото. Вземете немедленно мѣрки да се арестуватъ. Тукъ се получили депеши отъ Маджарова и Бобчева изъ Копривщица, че ужъ нѣмало нищо въ Румелия. Кой пуща тия депеши? Защо оставате Директоритѣ да се расхождатъ? Вземете мѣрки да ги арестувате немедленно, не оставаите никого отъ тѣхъ свободенъ.

Д. Петковъ.

№ 47.

(Т.) София, 8 Септемврий 1885 год.

Захария Стоянову Пловдивъ.

Едно македонче Дзивговъ шпионинъ; Ризовъ го знае. Арестувайте го, ще вреди.

Д. Петковъ.

[1]) Депутацията отъ Пловдивъ.

№ 48.

(Т.) Русе, 8 Септемврий 1885 год.

Захария Стояновъ Пловдивъ.

Ура! Живѣй за слава на отечеството!

Несторъ Марковъ.

№ 49.

Указъ 1.

Ний Александръ I. По Божията милость и Волята Народна Князъ на Сѣверна и Южна България.

Като приемамъ управлението на Южна България, обявявамъ на Любезний си Народъ въ тая страна, че то ще ся ржководи по сжществующитѣ по врѣме на Источно Румелийското Правителство, както и на врѣменното Правителство, нарѣдби до второ наше распорѣждание.

Ржководението на управлението ввѣряваме на Нашь Комисарь.

За Нашъ Комисаръ назначаваме Докторъ Г. Странски, а за негови помощници назначаваме П. Р. Славейковъ и Іоакимъ Груевъ.

Упълномощявамъ Нашийтъ Комисаръ Докторъ Г. Странски, до ново Наше распорѣждание да подписва всичкитѣ Наши Височайши заповѣди въ врѣме на моето отсжтствие отъ Столицата на Южна България г. Пловдивъ.

Даденъ въ Пловдивъ на 9 Септемврий 1885.

Александръ.

№ 50.

Указъ 2.

Ний Александръ I. По Божията Милость и Волята Народна Князь на Сѣверна и Южна България.

Всички дѣйствующи чиновници въ Южна България, Правителственни, Окржжни и Общински, се утвърдяватъ въ

длъжноститѣ, които тѣ по настоящемъ занимаватъ, до ново наше распореждание.

Даденъ въ Пловдивъ на 9 Септемврий 1885.

Александръ.

Приподписалъ: Д-ръ Странски.

№ 51.

Указъ 3.

Ний Александръ I. По Божията Милость и Волята Народна Князь на Сѣверна и Южна България.

постановихме и постановяваме:

I. Въ прѣдъ видъ на настоящето извънредно положение и въ интереса на рѣдътъ и тишината, проглясяваме Областьта Южна България въ военно положение.

II. Устрояватъ ся военни Сѫдилища, въ които ще ся сѫдятъ всички ония лица, които би нарушили тишината.

Издадено въ Пловдивъ днесь 9-й Септемврий 1885 год.

На първообразното съ собственната на Негово Височество рѫка подписано.

Александръ.

Приподписалъ Комисарь на Негово Височество:

Д-ръ Странски.

№ 52.

Приказъ.

№ 1.

Съгласно Указътъ на Негово Височество подъ № 1 отъ 9 Септемврий н. г. прѣдписвамъ:

I. Канцелариитѣ на бившитѣ Дирекции и всичкитѣ други административни учрѣждения [Префектури, Околийски и Общински] ще продължаватъ досегашнитѣ си функции.

II. Всичкитѣ финанциални учрѣждения, освѣнъ Митницитѣ между Сѣверна и Южна България, тоже ще продължаватъ своитѣ функции.

III. Всичкитѣ сѫдебни учрѣждения, включително Върховното Сѫдилище и Публичнитѣ Министерства, прѣставатъ да фонкциониратъ по разглѣждание на всякакъвъ видъ сѫдебни процесии.

Изданенъ въ г. Пловдивъ на 10 Септемврий 1885 г.

Княжески Комисарь: Д-ръ Странски.

№ 53.

Приказъ.

№ 2.

По заповѣдь на Негово Височество прѣдписвамъ:

I. Г-да Префектитѣ да распорѣдятъ да ся съставятъ списъци на всички конье, волове, биволе, или добитъкъ, който може да служи за прѣносъ и каруци и кола, като ги иматъ подъ надзоръ.

II. Всичкитѣ тия конье, волове, биволи или добитъкъ, който служи за прѣносъ и каруци и кола, да ся държатъ на расположението на Военнитѣ Команданти.

III. Всичкитѣ конье, волове, биволе или добитъкъ и каруци и кола, които служатъ за прѣносъ, ще ся прѣдаватъ на Военнитѣ Команданти и за всяки такъвъ добитъкъ и кола ще ся издава расписка на притѣжателитѣ имъ.

IV. Възнаграждението за тая повинность ще ся плаща съгласно съ опрѣдѣленитѣ отъ Правителството цѣни.

Изданенъ въ г. Пловдивъ на 10 Септемврий 1885 год.

Княжески Комисарь: Д-ръ Странски.

№ 54.

Н. Загора, 9 (Септе(мврий) (1)885 г.

Уважаемий мой г. З. Стояновъ въ Пловдивъ.

При прочитание-то на телеграммитѣ заради паданието на Г. Кръстевичево-то правителство 7-ий 8-ий того, както и за истинското съединение на двѣтѣ Българии, управлението расправи, нъ съставътъ на кметство-то, особно кмета казва,

че това е измислица на хора зломислении, тѣ не приеха да ся закачатъ нигдѣ по улицитѣ хоржгви, байраци, нито пакъ, извадиха нѣгдѣ портрѣта на Н. Сиятелство Князътъ на двѣтѣ Българи(и), А. Батемберга. —

Престигна телеграмма въ сжщий день отъ г. Гешовъ, отправяна къмъ г. нѣкой си Аврамовъ, членъ на бившето тукъ лъжливо-съединистическо бюро, въ която телеграмма казва, споредъ както се научихъ, че Крьстевичевото правителство се свалило заедно съ тѣхъ, това направели зломислени хора. Телеграмата упомянатий Аврамовъ носи въ джобъ.—

Онзи денъ като пристигна първата телеграмма тутакси финансовитѣ власти поискаха паритѣ да ся проводятъ въ Ст. Загора, бѣха около 800—900 лири. Пощенски началникъ спрѣ, не ся знае какво става съ тия пари, па и съ оння, които нѣколко кметове отъ селата принесоха по 200—300 л., за да ги предадатъ на тукашното ковчежничество. Невѣрующитѣ, лъжесъединисти върху станалото вече съединение, повржщатъ кметовете назадъ съ паритѣ, Апостолский си отишелъ и ги раздалъ назадъ на всѣкъ подредъ, а това направелъ по съвѣтитѣ на тукашний градский кметъ и неговий съв(ѣ)тникъ на име Жевю Влашки, по парична часть не сж знае какво се върши, въ това мжтно време ще ся ограби правителствената-народната касса. Подѣйствовайтѣ прѣдъ гдѣто се изисква и прѣдъ гдѣто да може да ся зематъ мѣрки за отстраняванието на горѣспомянати-тѣ за осигоряванието, прибиранието и расходванието вървежа по парична(та) часть.

Щехъ да Ви пиша още онзи денъ, нъ пощата бѣше спряна.

Сърадвамъ Ви съ всичко до тоя часъ извършено—Княза на 2-тѣ Българии.

Прѣданъ Вашъ Мутофски.

№ 53.

(Т.) Софія, 11 Сентемврий 1885 г.

Захарія Стояновъ Пловдивъ.

Македонски доброволци идатъ въ Пловдивъ да зематъ пушки и да заминатъ за Македонія. Земете най-строги мѣрки нито единъ доброволецъ да не мине въ Македонія № 66.

Министръ Каравеловъ.

№ 56.

Господину Захария Стоянову въ Пловдивъ.

Бай Захария,

Вчера получихме „Борба“. Всички приятели Ви най чувствително поздравляватъ и благодарятъ. Отъ ржка па ржка, на тълпи на тълпи се събирахж да слушатъ, какво пише „Борба“, безъ разлика на селени и граждани, тово рѣчи цѣлата армия събрана въ Бургасъ. Отъ 6-ий того насамъ въсхищението е неописано на населението. Правятъ исключение само нѣколко единици паликарета, които едно отъ фанатизъмъ кажи, друго отъ самопризнание, че изгубватъ за напрѣдъ язикъ и народность [по тѣхному] виждатъ се доста смутени. Въ това число неправятъ исключение и Бъркаловитѣ мекерета наедно съ главатарятъ си, само че прикрито. Ехъ, Бай Захария, дѣ да си сега да видишъ! подлецитѣ му и ма(й) съ подлеци! Играятъ сега по бѣли гащи на ржченици, както го казвашъ; ала народъ се не мами, той много добрѣ снима лицемѣрието отъ лицата имъ и подъ маската съглежда покрититѣ имъ чърни лица; но святото дѣло изисква жьртви отъ сякакъвъ видъ, а слѣдователно и жьртва отъ търпение. Ето защо, хвърлямъ на страна днесъ сичкийтъ събранъ материялъ съ увѣрение, че ще дойде врѣме да се расправимъ. Населението е съ насъ, Бай Захария, не бой се! Тукъ работата днесъ кипи.

Много ще ме задължите, ако поздравите отъ моя страна Бая Каравеловъ и Дядо Славейковъ. Ще Ви моля, тъй сжщо, ако е възможно, врѣменно да ме повикате въ Пловдивъ на нѣкоя работа съобразно съ силитѣ ми, прѣдъ видъ на това, че жена ми е на пжть да ражда и то само въ такъвъ случай, ако се прѣдвижда нѣкоя голѣма опасность за слабитѣ и немощни жени. Прощавай и бжди здравъ.

Твой Ив. В. Златаровъ.

г. Бургасъ, 11-ий Септемврий 1885 г.

№ 57.

Appel a la presse.

En présence des complications qui surgissent actuellement et qui ont ouvert de nouveau la question d'Orient, les étudiants

bulgares à l'Université de Genève élèvent leur modest voix en faveur de leur patrie.

C'est de la Suisse, cette terre auguste de liberté et d'indépendance que nous adressons à la presse européenne un chaleureux appel.

S'armant du prétexte de la violation d'un traité, qui a été d'ailleurs violé à plusieurs reprises par le fait même de l'inobservation déloyale de ses clauses, les ennemis de la Bulgarie cherchent à empêcher les deux fractions d'un peuple dont l'unité de race, de langue et de religion est incontestable, de s'unir dans un sublime élan d'enthousiasme et de patriotisme pour secouer le joug odieux de la tyrannie turque. On veut étouffer les justes revendications d'un peuple luttant pour son indépendance, faire taire ses aspirations naissantes, laisser une population chrétienne en lutte aux agressions du fanatisme mahométan et rendre impossible l'union spontanée de six cent mille frères asservis avec leur frères libres pour former une seule famille sous le même chef.

Nous nous adressons à vous, organes libres des nations européennes, pour que vous fassiez entendre votre voix puissante dans la lutte, pour que vous guidiez l'opinion publique vers la vérité et que vous prêtiez votre secours à notre sainte cause.

Luttez avec nous pour la liberté; ne laissez pas mutiler violemment les membres d'une même famille réunis par leurs aspirations communes et faites que, grâce à votre voix Souveraine, l'union récente des Bulgares du nord et du sud soit considérée comme l'accomplissement nécessaire d'une revendication juste, comme un triomphe de la civilisation sur la barbarie.

Donnez à nos patriotiques efforts la sanction de votre appui moral et le peuple uni des Bulgares reconnaissants sacrifiera joyeusement la dernière goutte de son sang sur l'autel de la patrie pour consacrer l'euvre de son indépendance si courageusement commencée.

Soyez généreux envers les faibles, prodiguez-leur vos encouragements et lorsque le succès aura couronné nos efforts, un long cri de reconnaissance sortira des poitrines libres de tout un peuple, en l'honneur de ceux qui, grâce à leur ascen dant

moral sur l'opinion publique, auront contribué pour une lagre part à le délivrer d'une servitude détestée.

Vive l'union des deux Bulgaries!

Au nom des trente étudiants bulgares à l'Université de Genève,

Le Comité: G.-N. Iuroukoff, étudiant en droit. I.-P. Lubenoff, étudiant en droit. P. Sary-Ivanoff, étudiant en droit. N. Dobreff, étudiant ès sciences. I.-D. Schischmanoff, étudiant ès lettres.

Genève, le 23 septembre 1885.

№ 58.

(Т.) Самоковъ, 12 Септемврий 1885 год.

Захарий Стоянову Пловдивъ.

Журтевъ (и) Търневъ заедно съ пятдесять момчета заминавать.

Краевъ.

№ 59.

(Т.) Хасково, 12 Септемврий 1885 год.

Захария Стояновъ, Пловдивъ.

Подпоручикъ Чардафонъ съ четата е тукъ, питайте подпоручика Спиро получилъ ли (е) споредъ неговата расписка окопировачните му пари, които да му ги испрати.

Подполковникъ Любомски.

№ 60.

Бургасъ, 12 Септемврий 1885.

Адашъ![1])

Честита побѣда; здравей и живѣй Българскій поборникъ! Тържественно са провъзгласи съединението въ Бургасъ. Лъжесъединисти са пукнаха отъ страхъ, начаса захванаха да казвать

[1]) Захарий Стояновъ.

че били членовѣ отъ тайний Комитетъ. Азъ съмъ въ рѣдовѣтѣ на войската, като офицеръ отъ непостояннитѣ кадри. Сега баримъ дано можемъ да останимъ въ рѣдовѣтѣ на постояннити кадри. Братви Василъ е въ нашия отрядъ, добрѣ е. Съ нетьрпение чаками за война да са обяви. Кръстевича сте го пратили научихми са въ с. Голѣмо Конаре да пухване тупуза, ами Хакапова дѣ ще пратити, или той ще . . . . . .

Сбогомъ, поздравлявами Ви домашно.

Адаша Ви Джендовъ.

№ 61.

Обявление.

№ 78.

Нѣкои отъ обитателитѣ на г. Пловдивъ отъ 3—4 дни насамъ сѫ си позволили, па и сега си позволяватъ, да пръскатъ разни слухове по между населението, колкото неосновни по сѫщность, толкова и не вѣрни. които слухове види ся, да ся пускатъ, ако не съ злонамѣрена цѣль, то пакъ сѫ отъ естество да беспокоятъ духовете на публиката, за това като имамъ прѣдъ видъ спокойствието на града,

постановявамъ:

1-о Строго ся запрѣщава пръскание на слухове помѣжду населението въ г. Пловдивъ, които слухове могѫтъ да повлияѭтъ върху духоветѣ на публиката; и

2-о Всѣки, който си позволи да пуска изъ населението лъжливи слухове, ще ся прѣслѣдва най-строго отъ законътъ.

Пловдивъ, 13 Септемврий 1885 год.

Пловд(ивски) Полицмейстеръ Капитанъ: Соколовъ.

№ 62.

Бай Захарий!

На 5-ий того вечерьта събрани 12 души въ кѫщата ми, когато зѐмахме послѣдне рѣшение за вдигание въ извѣстна минута населението въ околията ни на кракъ, когато полицията вече бѣше въ наши рѫцѣ понеже началника бѣше задържанъ

въ една кѫща, тогава получихме слѣдующата телеграмма отъ Пловдивъ отъ Ив. Ст. Гешевъ:

х. Елесъ, Учителю Качакову.

„Знаете частни незначителни смущения се случихѫ Чирпанъ и Голѣмо Конарѣ, произведени по партизански и долни мотиви. Срѣдствата и слѣдствията на туй движение могѫтъ да бѫдѫтъ много врѣдни и опасни за народни интереси. Руско Консулство не одобрява движение. Управляющий Игелстромъ замина въ Конаре за да убѣди населението, че всяко движение въ настояще врѣме безполезно. Съдѣйствувайте за съхраненнето на порядъка и тишината.“ [1])

Прѣдсѣдатель Гешевъ.

Като прочетохме тази телеграмма отъ веднажъ зехме рѣшение да отговоримъ и опитаме Гешева до каква стъпень е подпадналъ въ заблуждение. Отговорихме така:

Пловдивъ Прѣдсѣдателю Гешеву.

„У насъ владѣе тишина; въ случай неприятности за каквито ми явявате, какви срѣдства за запазвание порядъка и тишината?“

Качаковъ.

Като дадъхме послѣдната телеграмма ние очаквахме и още единъ телеграфически документъ отъ Гешева за противодѣйствието му на истинското съединение, нъ въ това врѣме телеграфната станция е била вече привзета и той не успѣ да ни даде инструкций за бѣсение и колянне.

Това Ви донасямъ, Бай Захарий, като мисля, че телеграммата съ която ме съвѣтва Гешевъ, е потрѣбна за по-послѣ.

Съ приятелски поздравъ съмъ Кр. Д. Качаковъ.

№ 63.

(Т.) Габрово, 15 Септемврий 1885 год.

Захария Стояновъ Пловдивъ.

Молимъ убедете Негово Височество да застави всички опълченци да отидатъ дето отечеството ги вика, защото малцина

[1]) Пълният текстъ на тази окрѫжна телеграма дадохме по-напрѣдъ.

ся съгласяватъ доброволно, мъчно имъ да напустнатъ гърбовете на женитѣ си, при всичко, че комитета обезпечава семействата имъ.

Прѣдседатель Комитета Свящ. Кънѣвъ
Председателъ на Опълч. Дружество Стойковъ.—

№ 64.

(Т.) (Пловдивъ), ...[1]) Септемврий 1885 г.

Самоковъ, Кюстендилъ, София и Дупница.

Има свѣдѣния, че Македонскитѣ чети на границата немирували. Критичностьта на момента разбирате. Единъ нашъ выстрѣлъ е достатъченъ да опропасти сичкото дѣло. За туй братски Ви молимъ употрѣбете сичкитѣ усилия да ся избѣгне най-малкий скандалъ. За тая цѣль днесъ тръгва за тамъ и единъ флигелъ-адютантъ на князя. Очакваме телеграфически увѣдомления за извършеното отъ Васъ.

Стояновъ, Ризовъ.

№ 65.

(Т.) Ямболъ, 16 Септемврий 1885 год.

Захарию Стоянову Пловдивъ.

Извѣстихме ся, че съставяте ученически легионъ. Тука сме 52 ученика. Желаѣмъ да ся съединимъ съ васъ. Съдѣйствувайте за това въ Команданството.

Ученици Първій запасній Сливненскій полкъ.

№ 66.

Хасково, 16 Септемврий 1885 год.

Бай Захария,

Още отъ день-тъ на прѣвратъ-тъ насамъ са сжглеждаше едно малодушие, хладнокръвность и желание за неточно дѣйствувание въ наший префектъ — Найденовъ. За тази то цѣль

[1]) Около 15 септември.

на 7 Септемврий, въ станжло-то сжбрание отъ нѣколко граждани и прѣдставилели отъ села-та въ околия-та, прѣдложи му са да опрѣдѣли какво ще поведение да държи спрямо правителство то [привремѣнно то], на кое то той отговори, че ще признава врѣменно-то правителство и ще испълнява заповеди тѣ му. За да са постжпи така съ префекта поводъ даде самъ той, защо то криеше заповѣди тѣ и распорѣждания та на привремѣнно-то правителство, кое то най напрѣдъ до него са отнесе. Заради туй и префектъ-тъ си останж пакъ префектъ. Обаче и до день днешенъ той ж кара все халтаво. Единъ цѣлъ рѣдъ глупости прави, но благодарение, че нѣколко души го надзиравахме, мушкахме го съ остенъ-тъ, та поправяше глупости-тѣ си. Но сега вече не може да се кара. Обкржжи са все съ чорбаджие, чифликъ-сайбие, съ хора кои-то до послѣдня та война сж биле богати, колко то ти и азъ, а сега боравятъ съ чифлици, иматъ черди говеда, хергелета, стада овци и кози, хора, кои-то сж грабнжли 300 лири отъ гимнастическо то тукашно дружество, па сега дума не спомнюватъ за тѣхъ, хора кои-то и до день днешень грабжтъ кжшей-тъ изъ уста-та на сиромахъ тъ и, най на сетнѣ, хора, кои то за всичко милѣжтъ, но не и за свобода. Префектъ-тъ е обкржженъ съ една десеточленна комисия, членове-тѣ на коя-то сж отъ казаний сортъ хора, съ исключение на единъ-двама. Тя са избра по комшийски. Сбрахж са 30—40 чорбаджии и турци, па избрахж комисия-та, въ членоветѣ па която влизахж и 2-ма турци. Кжрджалийска работа. Забѣлѣжете, че всичко става по префектова прѣпоржка и не на публично мѣсто. Тогази ние сжбираме отъ фукарията нѣколко души, па вдигаме гюрултия-та и префектъ-тъ махнж двамата турчина. На третий вечерь отъ прѣвратъ тъ [8 Септемвр.] уловихме съ Попова турчинъ патраулъ пратенъ отъ префекта и кмета градъ тъ да пази. Пакъ правихме гюрултия и префектъ тъ бѣше предложилъ на Друж(инния) Командирь да арестова единъ офицеринъ [Баларевъ] нашь другарь, но този са отказа. При всичкитѣ тѣзи пакъ тжрпѣхме префекта само да са не произведе смутъ.

Сега пжкъ чуваме гласътъ на друга музика. Сиромашь-та безъ роптание, съ радость отиде на граница-та, а повече-то отъ богаташи-тѣ сж тука и са титулиратъ членове на разни комисии — кавалери, та по този начинъ хемъ сж въ градъ-тъ,

хемъ чифлици-тѣ си нагледватъ. На сиромашь-та коньe-тѣ, коля-та са испратихж за мѣстоназначение-то си, а херге-лета-та на наши-тѣ чорбаджие до сега прѫхтятъ по чифли-ци-тѣ, крави-тѣ имъ не сж побутнати, гонжтъ са. — Членове-тѣ на префектова-та комисия сж хора съ по нѣколко хиляди лири. Най богатий сигурно са полага да има 15,000 лири. Въ послѣдня та война той е далъ помощь на турци тѣ 200 лири. А знаете колко му са откжснжхж отъ сърдцето вчера за българия та? 7 и по словомъ седемь лири. Сега за сега азъ сжмь господарь само на петь лири. Като направихъ едно тройно правило, слѣдъ като оставихъ $^1/_8$ лири на мира, намѣрихъ, че азъ трѣбва да платж 19 пари и нъколко стотини. И утрѣ толкози щж внесж, като повторж задача та; иначе тѣзи хора нѣма и не искатъ да разбержтъ. Хора, които едвамъ спестжр-кали по десетина гроша за вино, носжтъ ги доброволно, но комисия та не ги приема, защо то биле малко. Друго. Изъ Хасково навжнъ жена не пущатъ на никждѣ да излѣзе, запрѣ-тено е отъ префекта, за да не са причинявало страхъ, а пжкъ военно то комендантство позволява. А пжкъ днесь префекта испрати, сжпровождани отъ единъ жандармъ, 13 души турци, гжрци, евреи и арменци, за Одринъ, които биле дошли ужь прѣди прѣвратъ тъ. Въ тѣзи критически обстоятелства, въ това военно врѣме, туй пущание въ неприятелска земя хора, сжпро-вождани отъ жандарми, кои то сега за насъ сж много скжпи, направи лошо впечатление. Както обичашь, но азъ ти казвамъ, че Найденовъ, не го знаяхъ и не познавахъ отнапрѣдъ, е глу-пецъ и глупецъ — страхопжзлйо. За добро-то свжршвание на дѣло то, което ти почена и на кое то геройтъ си ти, молж та, подѣйствувай да се махне отъ тука, като испратите човѣкъ, кой то да не е чифликъ-сайбия, кой то да не е чорбаджия, защо то таквизи то отъ едно по между си помирисвание са познаватъ и ж каратъ по своему. На най-сетнѣ можете на Величка да повѣрите привремѣнно този постъ. — За да от-тжрвешь сиромашь-та отъ изѣдници-тѣ, за да си вспомня тя винаги за хора та отъ прѣвратъ тъ, трѣбва да извжршишь туй, което ти казвамъ. Сиромашь-та пжшка подъ хомотъ-тъ на чорбаджии тѣ, но отъ глупава боязнь покорява са и мжлчи. — Нѣкои отъ наши тѣ псувахж и заплювахж нѣколко чорбаджии, но лица-та имъ сж като тенекия, обжрсани, пакъ чисти и все тѣ. — За сега тука е нужденъ префектъ, кой то да бжде

като диктаторъ, иначе не може, защо то ще го качатъ чорбаджии-тѣ на кола-та си. Любомски са кара, но не може що да направи понеже е воененъ.

Най сетнѣ казвамъ ти, че тука по семъ сега всичко са върши а-ла-турка.

Чардафонова-та чета е тука, а самъ той, като офицеръ, заминѫ тѫзи заранъ да обиколи чети тѣ кои то вардѭтъ проходи тѣ на Доспатъ тъ. Молодецъ е.

Тази вечерь пристигнѫхѫ Кошинский и другарь тъ му.

Съ поздравъ Твой М. Милевъ.

(П. II.) Отъ 17 Септемврп. Както Префектъ-тъ така и окрѫжающитѣ-го миришѫтъ на мухѫлъ, на плѣсень. Сиромашь-та съ радость посрѣщнѫ сѫединение-то, но всякой си дума, че лица та управители сѫ сѫщи-тѣ, кои-то биле на турско и въ румелийско. Както отиватъ работитѣ за сега тука, нѣколко души ще си купѭтъ още по единъ чифликъ.

Сѫщий.

Кюстендилский
Опълченский Централенъ
Комитетъ
№ 13
17-ий Септемврий 1885 год.
гр. Кюстендилъ.

№ 67.

Г. З. Стояновъ и Д. Ризовъ
въ Пловдивъ.

Телеграмата Ви пострѣдствомъ Г. Д. Корова относително за предспазвание Македонската граница на нѣкои чети, се прие на врѣме, и за успокоение духоветѣ Ви, комитета намира за нуждно телеграфически да Ви извѣсти, че такива чети съ такъва цѣль, безъ разрѣшението отъ гдѣто трѣбва, нѣма нито ще има да прекрачи границата; понеже е знайно въ този моментъ, че отъ единъ подобенъ вистрѣлъ, може да се нанесе единъ голѣмъ удъръ на започнатото отъ насъ свято дѣло. Телеграммата обаче, по заповѣдъ на началството то може би, не се прие и се принуждаваме чрѣзъ настоящето да Ви доложимъ течениетона всичко, което е слѣдвало и има да слѣдва.

Съ старанието и полаганието на все възможни мѣрки отъ страна на Комитета, днесь една чета отъ 130—140 души, все Македонци, подъ прѣдводителството на войводитѣ: Стояна Богданцалия и Димитри Юруковъ, койдо здравъ и читавъ

пристигна отъ Македония, съ голѣмъ въсторгъ и ентусиязмъ отъ страна на населението, което благоволи като на свои отборъ юнаци да имъ принесе изискуемата отъ обстоятелствата почетъ и уважение и на чело на святото Духовенство и гр(адското) общ(инско) управление, като ги придружи до Стамболъ Капия, гдѣто се даде и закуска, трьгна по шосето за София и отъ тамъ за Румелия.

Слухътъ обаче, който се пърска и който е достигналъ до Вашитѣ уши за че ужъ Македонски чети, щели безъ разрѣшение на Висшето си Началство да прескочатъ границата за Македония, е съвершенно безосновенъ и лъжливъ; тѣзи доношения, не може да се узнае отъ где сѫ представени; само е то знайно, че Кюстендилский Окол(ийский) Началникъ, Драганъ Стояновъ, се арестува и сѣга е още подъ арестъ.

Существующий тукъ Комитетъ, е взелъ всичкитѣ потрѣбни мѣрки за въспиранието на такива чети, които желаятъ да отиватъ, и той ще чака всякакви наставления за това отъ Васъ.

Независимо отъ това, Комитета честь има да Ви моли, уважаеми Господа, да благоволите и ходатаиствувате, предъ гдѣто трѣбва за освобождананието на Стоянова, тъй като знаете, твърдѣ добрѣ поведението и стремлението на Стоянова къмъ започнатото свято дяло.

Тѣзи дни още една двѣ чети навѣрно ще ся организиратъ и ще ся задържатъ тукъ до повторното Ви наставление.

Тукъ спорѣдъ мнението на Комитета и много добре като граниченъ градъ за въ всякакъвъ случай да стои и чака една организирана чета; нъ това трѣбва да ся разрѣши отъ Правителството, понеже то ся бои и страхува. На трьгналата днѣсь чета оржжие не ся даде; предполага се да ся въоружатъ отъ София.

Съ почитание

Предсѣдатель: Д. А. Войновъ.
Дѣловодитель Секретарь: Д. Ихчиевъ.

№ 68.

Заповѣдь
№ 163.

Въ допълнение на заповѣдьта ми отъ днешна дата подъ № 151 заповѣдвамъ и на всичкитѣ туземци, живущи въ

г. Пловдивъ, непривишающи [32] години, да ся явятъ днесь въ Комендантското Управление въ г. Пловдивъ, находяще ся въ помѣщението на бившето полицейско управление.

Неиспълнителитѣ на настоящата ми допълнителна заповѣдь, ще ся улавятъ и наказватъ съгласно съ Военний Законъ.

г. Пловдивъ, 17-й Септемврий 1885 г.

Комендантинъ на г. Пловдивъ: Капитанъ Паница.

Плацъ-Адьютантъ: Подпоручикъ С. Арнаудовъ.

№ 69.

(Т.) София, 19 Септемврий 1885 год.

Господину Захарию Стоянову Пловдивъ.

Испратената отъ София първа Българска Дружина прѣстигна ли Пловдивъ и гдѣ е остановена? № 73.

За прѣдсѣдатель на Българското Опълченско Дружество:

Съселовъ.

Секретарь: Селвелиевъ.

№ 70.

(Т.) Котелъ, 20 Септемврий 1885 год.

Захарий Стоянову, Д-ръ Жечеву Пловдивъ.

Берберовъ днесъ пратенъ подъ конвой отъ Командира Поповъ за Къзълъ-Агачъ. Защо, неизвѣстно.

С. Пенчовъ.

№ 71.

(Т.) София, 20 Септемврий 1885 год.

Захарій Стоянову Пловдивъ.

Никакви чети нѣма да минътъ въ Македония. Всички Македонски доброволци пристигнаха отъ Дупница и Кюстендилъ въ София, скоро тръгватъ Пловдивъ. Бждете спокойни, не ставайте дѣца.

Д. Петковъ.

№ 72.

(Т.) Самоковъ, 20 Септемврий 1885 г.

Захарий Стоянову, Ризовъ Пловдивъ.

По Самоковска и Дубничка граница владѣе миръ, тишина повече отъ всѣкога. Всички Македонци во главѣ главатаритѣ имъ дадоха тържественно обѣщаніе, ще мируватъ. За избѣженіе най-малкия скандалъ земаха се нуждниtѣ предохранителни мѣрки. Бъдете напълно спокойни. Кременлията съ четата си се испраща за Пловдивъ. Вълковичъ телеграфически мя покани Сейменски отряденъ Докторъ. Азъ отговорихъ, че приемамъ. Приятелитѣ въ Дубница, Кюстендилъ желаятъ за осъществленіе на проектираното Ви дѣло да се примѣста въ Кюстендилъ. По дльжность, съобщавамъ Ви какъ стоятъ работитѣ и что е нуждно да стане. Имайте въ виду малкото дѣйци къдѣ насъ. Азъ съмъ на расположеніето Ви № 7.

Прѣдседателъ Комитета Дагоровъ.

№ 73.

(Т.) Самоковъ, 23 Септемврий 1885 год.

Захария Стояновъ Пловдивъ.

Отговорете трѣбва ли да се дава гласность на телеграмитѣ Хавасъ, които се коспуватъ до особата на Князя ни, ако знаете нѣчто по отиванието ми въ Сейменъ или Кюстендилъ, отговорете за да нарѣда дѣцата си у врѣме № 13.

Дагоровъ.

№ 74.

(Т.) Търново, 24 Септемврий 1885 год.

Захарій Стояновъ Пловдивъ.

Истена ли Султана призналъ попачало съденението. Моля минутно отговорете, всички чакаме съ нетърпеніе.

Загоровъ.

№ 75.

2 октомври 1885.

Приятели: Стояновъ и Ризовъ!

Получихъ 80 екземпляра отъ „Самозащита"[1]). Всичко казано въ неа е правда, чиста прифинена правда, противъ която не може никой да възрази; но правда, която мнозина мълчешкомъ ще я нагълтатъ като хасковски топълъ симитъ; мълчешкомъ казвамъ а не открито, защото малко сѫ тѣзи хора, които рискуватъ да се произнесѫтъ открито прѣдъ физическата сила, която съ единъ размахъ може да оничтожи правдата произнесена отъ устата на слабия. Помнете житейското, историческото правило: 1) Правото на слабия прѣдъ личния кефъ на силния е чѫпкѫнлѫкъ. 2) Правото е физическата сила. 3) Олимпийскитѣ взглядове иматъ мѣсто само въ литературата а не и въ практическия животъ, особенно при унижението на едно, за возраждането на другиго. Най повече при порастванието на слабия прѣдъ очитѣ на силния, комуто е желателно щото слабия, всѣкога да се нуждае въ неговата помощь.

Че ние трѣбва да се боримъ на свои собствени сили, мисля малко сѫ тѣзи, които сѫ противъ това, но че нашитѣ парични, военни и др. сили не сѫ достатъчни да издържатъ неравната борба, на това сте и вие съгласни.

Възстанието на 76 година се извърши на чисто народни сили — бѣше чисто българска работа — самостоятеленъ трудъ — инициатива чисто българска, поддържана съ български срѣдства. Това прави честь на Българския народъ и воодушевлява българина историкъ, който се заеме да опише тази епоха, но че това движение небѣше по народнитѣ налични сили и че то се нуждаеше отъ „дяда Ивана", чини ми се всѣкой признава. Така сѫщо и Сеединението е „чиста самоковска работа" но че то се нуждае отъ поддържката на „Дяда Ивана" чини ми се че е чиста правда. Ето защо срѣщо дяда Ивана трѣбва да се държи единъ по коконски языкъ, отколкото языка на „Самозащита". Да не мислите че невѣрваме въ нашитѣ военни и парични сили на които

---

[1]) В. „Самозащита" подъ редакцията на З. Стояновъ и Д. Ризовъ спрѣ още отъ *първия брой.*

днесъ расчита народа и правителството? Не — Азъ вѣрвамъ въ тѣзи сили, но ги намирамъ за недостатъчни прѣдъ онѣзи сили, които има да ни се противо-поставятъ. „България за Българитѣ“. Да, начало чисто благородно патриотическо, но възможно и вѣроятно когато България може да тури срѣщу неприятеля равни сили на количество, стояще повисоко по качество.

Преврата въ румелия произведе такъвъ нравственъ ефектъ, какъвто за пръвъ (пжть) Българския народъ преживява въ политическия си животъ, но на този ефектъ може да се расчита до извѣстно врѣме — до първа и втора несполука въ щиковата борба. — За сега толкова.

Ще се постарая до петь дена да Ви распространя вѣстника по цѣлото окржжие и наскоро ще Ви проводя паритѣ за „Борба“. Добрѣ направихте че „Борба“ оставихте за въ резерва.

Поздравявамъ Ви съ „Самозащита“. Желая Ви отъ душа добръ-успѣхъ. Вѣстника Ви и Вие лично сте днесъ героя на деня. Завиждамъ Ви. Скжпо и високо продадохте на историята комитетскитѣ дѣйци отъ епохата на раялжка. Вашето лично участие като ржководитель на преврата скжпо продаде на свѣта Българскитѣ революционни дѣятели. Да сте живи.

Вашъ поклонникъ Заимовъ.

(П. П.) Поздрави Анастасия и другитѣ приятели. Тукъ подъ мое управление се намиратъ 650 доброволци събрани оттази страна на . . . . . . (не се чете).

№ 76.

Пещера 9 октомври 1885 г.

Бай Захария!

Става 20 дни отъ какъ глупавий Цаневъ държи въ затвора Семерджиева, който се числи въ Батакската чета и той самъ не знае защо. Всичката вина на този момъкъ е, че нѣкой си Шоповъ, приятель на Семерджиева отъ сжщата чета, писалъ на оназъ подла душа, която се казва Капитанъ *Неновъ, който* заедно съ Капитана Жейнова геройствуваше

въ качеството си на Ст. Загорски Жандармерийски Командиръ, въ Чирпанъ и Калфата, приятелско писмо и между друго казалъ „че Цаневъ ще е отговоренъ за черните си дѣла“. На край на писмото като му приемалъ поздравленията си подписалъ себе си и Семерджиева, безъ да знае за това Семерджиевъ. Неновъ прочита писмото на Цанева, който на минутата арестувалъ Шопова и Семерджиева. Шоповъ при изслѣдванието си казалъ, че той самъ подписалъ Семерджиева, безъ да знае този послѣдния, но кому да казвашъ. Героя Цаневъ не иска да знае. Негова частенъ съвѣтъ, състоящъ отъ жена му, баба му и дѣдо му, тъй рѣшилъ и тъи трѣбва да бѫди. Рѣшението имъ не подлежи на апелъ, както и онова на околийскитѣ началници. Хората се готвятъ за бой, пъкъ той гледа да се не отдѣли отъ харема си.

За това щѫ Ви моля отъ своя страна да подѣйствувате кое Вий, кое другитѣ приятели за освобождението му. Да се държи затворенъ отъ човѣкъ разбранъ и да има защо нейсе, пъкъ то отъ единъ идиотъ, който не върши друго освѣнъ глупости. Момъка се е обърналъ на мъртвецъ.

Азъ вѣрвамъ че нѣма да ми откажете.

Хакановъ да се махне отъ тукъ. Па ако може и Цаневъ, то ще стане още по-хубаво. Не способенъ човѣкъ, бе брате. Нѣма хаберъ отъ нищо. Пъкъ страхливъ до онзи край. Прѣдставете си. Той незнае още мѣстностьта, гдѣто е расположена войската му. Отъ Пещера навънъ не е излѣзълъ.

Тукъ Ени махленски турци убиха двѣ момчета отъ Батакъ благодарение на неговитѣ глупави распореждания. Убийцитѣ хванаха моитѣ чиновници.

Твой Т. Кировъ.

№ 77.

Расписка.

Долуподписаните прѣдсѣдатель и членове на Т. Ц. Р. Ком(итетъ) за съед(инение) на двѣте Бѫлгарии удостовѣряваме чрѣзъ настоящата си расписка, че получихме отъ Г. Д-ръ Странски, Княж(ески) Комисарь, истеглените отъ него отъ Пловд(ивския) Окр(жженъ) ковчегъ [460] л(ири) турски, означени за покриването разноските, направени отъ насъ и агентите

тите на комитета по приготовление и удѣлотворение на преврата на 6 септември 1885 г.

Пловд(ивъ) 20 окт(омври) 1885 г.

Пред(седатель): Стояновъ
Ризовъ, Андоновъ, Стояновичь
. . . . (не се чете)

№ 78.

До Г-на З. Стоянова Въ г. Пловдивъ.

Байно Стояновъ

Извѣстенъ съмь, че Жейновъ щѣль да се даде въ Военний сѫдъ по дѣлото, избивание четворица отъ чирпанскитѣ съзаклѣтници. Види се, че и самъ Жейновъ като да й прѣдчуствовалъ това, та е земалъ прѣдварителни мѣрки, до сега намъ не извѣстни. Вчера доде кмета на селото Калфа и въ разговора по избиването на момчетата доде въ разговора да ми открий, че слѣдъ избиванието на момчетата, Жейновъ заставилъ Кмета въ канцеларията му съ реворверъ въ рѫка да подпише актъ — написанъ отъ офицера Ненова по диктовката на Жейнова, че четата била открила огѫнь най-напрѣдъ.

Кметътъ опорствувалъ и най-послѣ го извѣли край селото въ нивитѣ и съ насила го накарали да подпише акта. Расправя кмета, че докле напишатъ акта три пѫти го развалями.

Всичко по четата е оставено на Г-на Гарванова да го напише.

Тукъ имамъ на рѫцѣ тайната кореспонденция на Окол(ийското) Упра(вление) и всичкитѣ по нея часть ленти отъ телеграфната станция, ако имате нужда да Ви ги испратя, има много шифровани телеграми съ букви отъ старата шифровка, която съ прѣписание отъ префекта е прибрана отъ управлението и замѣстена съ нова. —

г. Чирпанъ 24-й Окт(омврий) 1885 год.

Съ почитание съмь В. В. Бабаковъ.

М. В. Р. и Исп.
Вѣлико-Търновска
Телеграфо-пощенска станция
№ 1851/2828
Ноемврий 6 день 1886 г.
г. В.—Търново.

№ 79.

Расписка.

Долоподписанний получихъ отъ корреспондента на Английский вѣстникъ „Таймсъ", Г-на Захария Стояновъ, шесть стотини петдесеть осемъ [658] лева и петь [5] стотинки въ злато, срѣщу подадените отъ сѫщия него 38 телеграмми за този вѣстникъ, начиная отъ 24-й Октомврий до 1 Ноемврии включително. —

При нистоящата расписка се приложени квитанциитѣ на всичкитѣ 38 депеши.—

Началникъ на станцията Загоровъ.

№ 80.

(Т.) София, 13 Ноемврий 1885 год.

Захарію Стоянову Руссе.

Иди незабавно Тулча. Кажи човѣку (Пашичъ): сега найудобній моментъ за дѣйствіе. Ако откаже, заяви, че стоваряшъ всичка отговорность за бъдъща племенна вражда върху му. Телеграфирай резултата и немедленно идвай тука. Военното ни положеніе брилянтно.

Ризовъ.

№ 81.

(Т.)[1]) Пловдивъ 18 ноемврий 1885.

Министру Каравелову. София.

Отъ нѣкое врѣме на самъ Руското Консулство пуща смутителни новини срѣщу стрѣмления-та на народъ-тъ за съединението на двѣ-тѣ Българии.

---

[1]) Всички слѣдващи телеграми, размѣнени между Пловдивския префектъ и българското правителство, ние притежаваме само въ копие.

Тържествующето отпразнување по случай превземанието на Пиротъ и поздравителнитѣ телеграмми отправени отъ тука до Негово Височество, види ся не сѫ ся понравили на това Консулство.

Управляющий го Г-нъ Игелстромъ държа вчера на менѣ много остръ языкъ. Каза ми, че съединението не може да стане безъ съизволението на Руский Царь, и че наскоро щѣлъ да дойде тука турски Комисарь да управлява страна-та и ако е нужда съ турска войска отъ 30,000 души. Отъ цѣлий разговоръ заключихъ това че Руското Правителство не може да позволи съединението, защото сми го искали чрѣзъ Англия, и че Руссия ще се бори за възстановлението на своето влияние у насъ съ коя и да е сила.

Префектъ Димитровъ.

№ 82.

Пловдивъ, 18 ноември 1885 г.

Министру Каравелову София

Тоя чясъ ся научихъ че двама турски делегати тръгнали изъ Цариградъ за Пловдивъ съ нѣкаква мисия до Населението на Южна България.

Моля явете знаете ли за тѣхното дохождание и каква е имъ мисията.

Префектъ Димитровъ.

№ 83.

София, 18 поемврий 1885 г.

Префекту Пловдивъ.

Министръ Каравеловъ е въ Пиротъ. Ний тоже сега ся извѣстихме отъ нашето агенство въ Цариградъ че двама турски делегати тръгнали за Пловдивъ, но каква имъ е мисията не знамъ. Почжкайте да питамъ Г-на Каравелова въ Пиротъ.

За Каравелова Министръ Каролевъ.

№ 84.

София, 18 ноемврий 1885 г.

Префекту Пловдивъ.

Г-нъ Каравеловъ си лѣгнѫлъ. Утрѣ ще Ви ся дадѫтъ свѣдения за мисията на двама-та турски делегати въ Пловдивъ.

Министръ Каролевъ.

№ 85.

София, 19 ноемврий 1885 г.

Г-ну Префекту Пловдивъ.

По рѣшението на конференция-та, Високата порта испровожда двама комисари, тѣхната мисия е да приготвятъ население-то за приеманието на Главний Комисарь, чия-то мисия была да управлява страна-та до окончателното нареждание въпроса. Прѣдъ такъво положение на работи-тѣ ваша-та и на всѣки българинъ длъжность е:

Щомъ тия комисари захванатъ да распространяватъ прокламация-та която носятъ съ себе си и която била написана на български до всички-кѣ общини, малки и голѣми, (общинитѣ) да направятъ писменни заявления, написани съ единъ миренъ нъ ясенъ язикъ, тия заявления мѣжду друго трѣбва да съдържатъ и слѣдующето: когато нашитѣ синове, братя и бащи ся намиратъ прѣдъ неприятеля за защитата на цѣлость-та на Империя-та, на нашитѣ огнища и на народность-та ни, намъ е невъзможно да ся дѣлимъ отъ общото отечество. Ний не сме се дигнали нито искаме отцѣпление отъ империята, а съединението съ оння наши братя, които ся намиратъ подъ сюзеренитета на Н. И. В. Султанътъ и отъ които искуственно само бѣхме раздѣлени. Седемъ годишния искуственъ животъ показа на цѣлъ свѣтъ, че раздѣлението е невъзможно.

Министръ Президентъ Каравеловъ.

№ 86.

Пловдивъ, 19 ноемврий 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Моля явете какъвъ приемъ да ся даде на турскитѣ делегати и какви трѣба да бѫдѫтъ моитѣ отношения спрямо тѣхъ.

Префектъ Димитровъ.

№ 87.

Пиротъ 19 ноември 1885 г.

Г-ну Префекту Пловдивъ.

Съ дозволението на Негово Височество ся пропущатъ да минатъ границата и да додѫтъ въ градътъ Ви Лебибъ Ефенди и Габданъ Ефенди, които ще приемете любезно, нъ съ които ще ся отнасяте като съ чястни лица. Вий ще си глѣдате работа-та безъ да Ви бѫрка тѣхното присѫтствие.

Министръ Прѣдсѣдатель Каравеловъ.

№ 88.

Пловдинъ 19 ноемваий 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Моля явѣте да ся позволява ли на чястни лица или на депутаций отъ разнитѣ народности да ся прѣдставятъ прѣдъ турски-тѣ делегати.

Префектъ Димитровъ.

№ 89.

Пиротъ 19 ноември 1885 г.

Г-ну Префекту, Пловдивъ.

Постарайте ся щото отъ населението да неможе никой да ся прѣдставлява прѣдъ делегатитѣ, и да не говорятъ въ името на народа. Тоже и чястни лица трѣба да стоятъ далѣко отъ тѣхъ.

Министръ Прѣдсѣдатель Каравеловъ.

№ 90.

Пловдивъ 19 ноември 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Днесъ часътъ въ 10 Г-да управляющитѣ генералнитѣ консулства Руско, Австрийско и Италиянский Консулъ ся прѣдставиха въ префектурата и ми заявиха официялно и колективно въ името на своитѣ правителства и на Генералството, че конференцията съ исключение на Англия рѣшила [Статукво-анте] и че ся пращатъ двама турски делегати отъ страна на порта-та за да го съобщжтъ на румелийско-то население. Тия делегати щѣли да пристигнатъ тука тая вечерь или утрѣ. При това мя помолиха да дамъ официяленъ приемъ на тия делегати. Отговорихъ имъ, че нѣмамъ инструкций отъ правителство-то си да имъ давамъ такъвъ приемъ. Азъ ще гледамъ на тѣхъ като на прости гостие. На съобщението имъ, че делегатитѣ носяли нѣкаква прокламация съ себе си до населението, казахъ имъ че немогж да позволя сиркулация-та на такава прокламация между населението, понеже сме въ военно положение, и понеже нашата войска и интелегенция ся намира на бойно-то поле. На въпросъ-тъ имъ какво е моето мнѣние за рѣшението на конференция-та и за мисия-та на турскитѣ делигати, казахъ имъ, че по-глѣма неправда отъ това рѣшение неможе да бжде за насъ българитѣ Румелийци, които сме станжли причина да доведемъ послѣдня-та война за освобождението на Българский Народъ. Ний пострадахме по врѣме въстанието и на война-та, нашитѣ войски ся бията сега за защитата на границитѣ на България и на турската Империя и пакъ на насъ ся отказватъ правата, на севѣрните ни братя българи. За берлинский конгресъ имаше извинения, но сегашна-та конференция трѣбваше да земе въ внимание нашитѣ желания, нужди и обстоятелства, толкова повече че е близо до насъ и че засѣдава отъ два мѣсяца насамъ. На въпросътъ имъ какво е общото мнѣние, казахъ имъ че Австрия и Росия подбудиха Сърбия да ни обяви война, като мислеха, че тя ще бжде побѣдителка, но щомъ видяха, че България побѣждава искатъ да ни смажатъ пакъ откъмъ Румелия съ заплашвание, че турскитѣ войски ще влезатъ въ нея. На българитѣ е много мжчно като глѣдатъ че Европа ся располага съ тѣхъ като съ животни.

Префектъ Димитровъ.

№ 91.

(Т.) г. Пиротъ 19 ноемврий 1885 г.

Префекту Димитрову Пловдивъ.

Отговоръ на двѣтѣ Ви телеграмми. Сега е врѣмето щото служащитѣ и населенисто да покажатъ патриотизма си. Напълно одобрявамъ говореното отъ Васъ. Отъ Васъ и населението зависи осѫществлението на народний идеялъ — съединението.

Цаневъ.

№ 92.

Пловдивъ 20 ноемврий 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Народътъ силно настоява за съединението и сега най много е привязанъ на Негово Височество. Той е много възвълнуванъ отъ дохаждането на турскитѣ делигати, които пристигатъ тукъ тая вечерь.

Спорѣдъ моето мнение, не трѣба да ся позволява на турскитѣ делегати да пращатъ своята прокламация до общинитѣ по тия причини:

1-о. Мѫжкото население че отсѫтствува;

2-о. Останалата часть отъ населението—старци и жени—немогѫтъ да ся произнесѫтъ върху такъвъ важенъ и деликатенъ въпросъ;

3-о. Въ всичкитѣ окрѫжия имаме обсадно положение, което не позволява да ся пущатъ въ обрѫщение между населението каквито и да било прокламации;

4-о. Портата и Силитѣ знаятъ че сме още въ война съ Сърбия, която е неприятель и нашъ и на порта-та.

Ако ми позволите, азъ ще ся опитамъ да убѣдя турскитѣ делегати да ся завърнатъ за сега въ Цариградъ безъ да отправятъ прокламацията си до народа.

Прѣди да приемѫ наставленията Ви по прѣдмета въ тая смисълъ говорихъ на управляющий Руското консулство, който бѣ дошелъ нарочно въ префектура-та да мя заплашва, че ако не дамъ официаленъ приемъ на турскитѣ делегати, турската

войска щела да влѣзе у насъ. Слѣдъ дълги прѣпирни и разисквания, съ него, той ся съгласи да ми съдѣйствува да ся убѣдятъ делегатите да не турятъ за сега мисия-та си въ испълнение а да ся отложятъ до когато нашитѣ войски ся завърнатъ въ жилищата си.

При все това прося наставления-та Ви какъ да постжпя въ тоя случай.

Префектъ Димитровъ.

№ 93.

Пиротъ 20 ноември 1885 г.

Г-ну Префекту Пловдивъ.

Мнѣнието ви и прѣдприятието Ви се сподѣля отъ насъ напълно. Слѣдвайте сжщото направление и имъ дайте да проумеятъ че ако не послушатъ нѣма да има други, освѣнъ тѣхъ, които да отговарятъ за послѣдствия-та. Народътъ ся състои отъ интелегенция-та и войска-та, които за сега ся намиратъ противъ общия врагъ далеко отъ огнища-та си. Слѣдователно, каквото и да ся извърши отъ тѣхъ въ отсжтствието па жизнената сила на страната ще бжде нетрайно и врѣдително намѣсто да принесе каква и да было полза. Съобщавайте всичко редовно за да можемъ същеврѣменно да Ви даваме опжтвание съгласно нашата отъ тукъ политика.

Министръ Каравеловъ.

№ 94.

Пловдивъ 20 ноемврий 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Турскитѣ делегати пристигнаха часътъ по 10 безъ да бждатъ посрѣщнати отъ власть-та и слѣзоха на хотелъ.

Тая вечерь стана едно събрание въ Митрополия-та отъ множество граждане отъ разни съсловия, въ което се зе рѣшение да се помолятъ Г-да Консулитѣ на Великитѣ Сили

чрѣзъ една шесточленна коммисия да съдѣйствуватъ за повръщанието на турскитѣ делегати поради мотивитѣ, които Ви изложихъ въ днешната си депеша.

Събранието единодушно рѣши да не приема никакви прѣдложения за възстановяванието на Статукво-анте, отъ гдѣто и да идатъ, като прие наставления-та, които ми дадохте. Въ него присѫтствува и управляющий руското консулство по свое желание, който му съобщи, че ако не приемемъ турскитѣ делегати, турска войска ще влѣзе у насъ. Всички едногласно му казаха, че ся готови да измрѫтъ съ челядьта си нежели да приематъ и да влазятъ въ прѣговри съ тия делегати за нѣкакво си Статукво-анте.

Нѣколко души изразиха идея за да ся отправи до руский царь една телеграмма, съ която да ся помоли въ името на населението за да признае съединението, но остана да ся разисква за въ друго събрание. Моля умѣстно ли е да ся допустне сега осѫществлението.

Префектъ Димитровъ.

№ 95.

Пловдивъ 21 ноември 1885.

Министру Каравелову Пиротъ.

Събрание отъ граждане опълномощи депутация, която ся прѣдстави днесъ прѣдъ консулитѣ и откакъ имъ изложи страховетѣ отъ лоши послѣдствия, които бы прѣдизвикало присѫтствието на турскитѣ делегати, пристигнали сноощи въ града, помоли консулитѣ да съдѣйствуватъ за отстранението делегатитѣ въ настоящитѣ критически минути. Депутация-та направи заявления-та си най-напрѣдъ въ руското консулство, дѣто въ отговоръ ѝ ся казало, че посланието на делегатитѣ е да съобщатъ на населението рѣшението на Конференцията, да прогласятъ амнистия и да расположатъ духоветѣ за приемание на императорски комисарь, който придруженъ отъ европейска комисия щялъ да дойде да уреди управлението, като ся въвѣдѫтъ потрѣбнитѣ видоизменения въ органическийй уставъ. Управляющий руското Консулство настоява да приближимъ делегатитѣ, които желаятъ да научатъ положението и да

чуятъ народно-то желание; неприближение делегатитѣ, прибави, може да ся счете като обида на само-то правителство и на Велики-тѣ сили и да причини лоши послѣдствия и Комисаръ-тъ въ такъвъ случай ще дойде придруженъ съ турски войски. Депутация-та отговорила, че не опълномощена отъ никого, нито има права да влиза въ разговори съ делегати-тѣ, които бы трѣбвало да ся отнесжтъ за това до Правителството въ София.

Италиянский Консулъ казалъ на депутацията, че по наставленията, които ималъ, делегатитѣ ишлѣ да изучятъ положението; за това и той съвѣтува да ги приближимъ за да имъ раскажемъ народно-то желание; той незнае дали турски войски щятъ дойджтъ нъ съвѣтува благоприлично повѣдение къмъ султански-тѣ пратеници.

Францускій Консулъ казалъ, че той нѣма никакви наставления, нъ че самитѣ делегати му казали, че ся пратени съ цѣль да приготвятъ разрѣшението на въпроса по миролюбивъ начинъ, че Султанъ-тъ былъ въодошевенъ отъ най добри чувства, че той ще благоволи да направи всичко възможно за удовлетворение народно-то желание, и че посланието имъ е, да ся испълни една проста форма, защото тука има ангажиранъ amour propre, той съвѣтува да ся искажятъ желанията народни, защото отъ това не само че нѣма врѣда, нъ може да има полза; сѫпротивно едно поведение ще ся счете като оскрьбление и може да има лоши послѣдствия. Той прибави, че по думитѣ на делегатитѣ комисарь-тъ былъ вече стигналъ въ Одринъ и чяка да постжпи спорѣдъ извѣстия-та, които щятъ му дадѫтъ делегатитѣ.

Английский Консулъ казалъ на депутацията, че той нѣма никакви наставления, нъ на мнѣниие е, че ако делегатитѣ дадѫтъ поводъ и искажятъ желание, не е злѣ разни лица частно да имъ разкажятъ положението на народното желание безъ да ся ангажиратъ въ нѣкакви прѣговори.

Най-сѣтнѣ Австрийский Консулъ, който има заповѣдь да прѣдставлява и Германия, казалъ че има наставления да улесни делегатитѣ въ мисия-та имъ, която ся състояла въ (това) да съобщатъ на населението рѣшението на конференцията, земено отъ Великитѣ Сили, съ исключение на Англия, и че тѣ сѫ дошли да приготвятъ рѣшението на въпроса по миролюбивъ начинъ, като ся видятъ съ разни лица и чуятъ мнѣнието

и желанието народно; за това и той съвѣтува да ся приближимъ българитѣ до делегатитѣ и да имъ раскажимъ желанието си; защото съпротивно отнасяние ще бжде едно оскрьбление, което ще даде поводъ на неприятни слѣдствия за страна-та.

Изобщо впечатленията на депутацията отъ разговоритѣ съ разнитѣ консули е, че всички съвѣтуватъ за полезно да ся раскаже положението и народно-то желание на делегатитѣ, безъ да ся влиза въ какви и да было прѣговори.

Едно събрание отъ граждане ще обсжди въпроса и ще ся произнесе да ли трѣбва да ся съобразимъ съ съвѣтитѣ на консулитѣ; нъ прѣдварително желателно е да ся знае мнѣнието на Княжеското правителство, за това моля да ми ся дадлтъ потрѣбнитѣ наставления.

Преф. Димитровъ.

№ 96.

Пловдивъ, 21 ноември 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Прѣди малко турскитѣ делегати мя посѣтиха въ префектурата и ся разговаряха вине отъ единъ часъ съ мене. Тый ся показаха много любезни. Успѣхъ да ги убѣдж че азъ не могж да влазямъ официялно въ прѣговори сь тѣхъ за възстановление прѣжний режимъ и приготвяние пжтятъ за дохождането тукъ на султански комисарь като имъ дадохъ убѣдителни мотиви. Тый ся съгласиха че може да дойджтъ въ София ако Негово Височество желае да ги приеме.

Повѣрително ми казаха, че врѣменно можемъ да приемемъ между насъ Султанский Комисарь и по послѣ самъ Н. В. Султанътъ може да признае съединението въ лицето на Н. Височество. По тоя начинъ щели сме да спечелимъ особното благоволение на Н. В. Султанътъ и Sauver l'amour propre на нѣкои сили.

Споредъ мѣне, добрѣ ще бжде Негово Височество да благоволи да ги приеме едно за да ся умирятъ възвълнуванитѣ духове отъ тѣхното идвание и прѣбивание тукъ, и друго да запазимъ единството на централното правителство. Въ случай че Н. Височество желае да ги приеме, да благоволи да направи

потрѣбното прѣдъ Висока-та порта за да ся отправятъ веднага за София. Моля чакамъ скоро наставленията Ви.

Префектъ Димитровъ.

№ 97.

Пловдивъ, 21 ноемврий 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Тоя часъ Италиянский Консулъ дойде въ префектурата и ми заяви така: Научихъ ся, че управляющий рускoто консулство Ви заплашвалъ че турски войски ще влезатъ въ страната Ви ако народътъ не приеме турскитѣ делегати и рѣшението на конференцията. Понеже азъ нѣмамъ такива наставления за заплашвания и насилия, заявявамъ Ви че не сподѣлямъ възгледоветѣ и дѣйствия-та на речений управляющий.

Префектъ Димитровъ.

№ 98.

Пловдивъ, 21 ноемврий 1885 г.

Окръжна депеша до Г-да Окол. Началници въ Пловд. окръгъ и Г-да Префектитѣ въ Южна България.

Тая вечерь пристигнаха тукъ двама турски делегати съ цѣль да поканятъ населението да ся повърне на прѣжний режимъ. По настояване отъ правителството азъ ще ся отнасямъ съ тѣхъ като съ частни лица. Сжщата вечерь стана едно събрание въ Митрополията отъ множество граждани отъ разни съсловия въ което ся рѣши единогласно да не ся приематъ никакви прѣдложения за въстановлението на прѣдишний режимъ, при това избра ся една шесто-членна комисия [депутация], която да отиди утре при Г-да Консулитѣ на вѣликитѣ сили и да ги помоли да съдѣйствуватъ за повръщанието на турскитѣ делегати въ Цариградъ.

Преф. Димитровъ.

№ 99.

Пловдивъ 22 ноември 1885 г.

Префекту Бургасъ, Сливенъ и Т. Пазарджикъ и Околийскому Началнику Карлово, Станимакѫ, Абрѫшларе, Копривщица и Чепеларе.

Турскитѣ делегати мя посѣтиха снощи и ми казаха че сѫ дошли да приготвятъ дохажданието тукъ на Султански Комисарь; който щѣлъ да управлява врѣменно страната ни. Отговорихъ имъ, че не могѫ да влизамъ въ официялни сношения и прѣговори съ тѣхъ, тъй като правителство-то отъ което завися е въ София. Тогава влязохме въ неофициялни разго(во)ри. Тый казаха, че Н. В. Султанъ-тъ много ни обича и че ще удовлетвори желанието ни, но за сега да приемемъ Султански Комисарь и по тоя начинъ да спечелимъ благоволението на Султанъ-тъ и Sauver l'honneur et l'amour propre на нѣкой сили. По-послѣ Султанъ-тъ щѣлъ да приеме, лично-то съединение. Отговорихъ имъ, че тия работи да ги съобщатъ на Негово Височество въ София. Най-послѣ убѣдихъ ги че трѣба да отидѫтъ въ София. Съобщихъ разговорътъ ни Г-пу Министру Каравелову нъ още нѣмамъ отговоръ върху него. Явихъ на делегатитѣ че понеже сми въ обсадно положение, не могѫ да допустнѫ разпрьстнуванието на никаква прокламация отъ тѣхна страна, и тый не казаха нищо.

Префектъ Димитровъ.

№ 100.

Пловдивъ 22 ноември 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Единий отъ турскитѣ делегати Габданъ Ефенди получи тоя часъ депеша отъ В. Везиръ че ся назначава за Комисарь въ България вмѣсто Нихадъ паша.

Префектъ Димитровъ.

№ 101.

Пловдивъ, 23 ноември 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Снощи стана второ голѣмо събрание въ Митрополията което силно настоява за съединението и изказва най голѣмата си прѣданность на Негово Височество. То рѣши да ся покани населението отъ всички околий въ Южна България да испрати по двама делегати до Г-да Консулитѣ на Великитѣ сили за да ги помолятъ да подѣйствуватъ прѣдъ своитѣ правителства за да припознаятъ по-скоро станалото съединение на двѣтѣ Българий. Голѣмо вълнение владѣе въ цѣла Южна България поради дохажданието тукъ на турски делегати. Азъ съмъ въ постоянни сношения съ другитѣ Г-да префекти и надѣвамъ ся да можемъ да удържимъ порядъкъ-тъ и тишината. Отъ много околий населението настоява да дойде тука и да испжди турскитѣ делегати. Постарахъ ся да убѣдя нѣкои отъ събратията си префекти че това повѣдение на населението ако го допустнемъ, ще бжде много вредително за народнитѣ ни интереси и може да прѣдизвика турска или руска окупация.

преф. Димитровъ.

№ 102.

Пловдивъ 23 ноември 1885 г.

Министру Каравелову Пиротъ.

Отъ два деня насамъ депутации отъ градовете и села-та на Южна България слѣдватъ да пристигатъ тукъ съ двояка цѣль: едно да протестиратъ прѣдъ прѣдставителитѣ на Великитѣ Сили срѣщу дохажданието въ страната ни на турски делегати, и друго, да ги помолятъ да подѣйствуватъ прѣдъ своитѣ правителства да припознаятъ по-скоро станалото съединение на двѣтѣ Българий. Вълнението на духоветѣ още не е утихнало.

Преф. Димитровъ.

№ 103.

Пловдивъ 22 ноември 1885.

Министру Каравелову Пиротъ.

Снощи имахъ у дома на чай въ присѫтствието на Г-на Иокимъ Груева турскитѣ делегати. Слѣдъ дълги разисквания, тый ся убѣдиха, че не е възможно да ся приеме за сега тука Султански Комисарь, който да управлява макарь врѣменно страната ни. Най-послѣ, тый сами изразиха желание да имъ ся даде писменно изложение за причинитѣ, които докараха прѣвратътъ, и ония, за които не може да ся приеме вече статукво-анте, за да не ся върнатъ съ праздни рѫцѣ при Султанътъ. Азъ съмъ на мнѣние да имъ ся даде подобно изложение, но пакъ моля да ми дадете наставления.

Преф. Димитровъ.

№ 104.

Пиротъ 23 ноември 1885.

Префекту Димитрову. Пловдивъ.

Съгласенъ съмъ да имъ ся даде подобно изложение.

Министръ Каравеловъ.

№ 105.

Пиротъ 23 ноември 1885.

Пиротъ, Министру Каравелову, Префектитѣ въ Южна България и Окол. Началници въ Плов. Округъ.

Утрѣ единий турски делегатъ Лебибъ Ефенди си тръгва за Цариградъ, а другий Габданъ Ефенди слѣдъ единъ день ще тръгне за София. По моето силно и твърдо настояване, тый не дрьзнаха да извадятъ на явѣ нито едно копие отъ прокламацията си. Управляющий Австрийското Консулство ми каза че я прочелъ, но съдържанието ѝ не му направило добро впечатление.

Преф. Димитровъ.

№ 106.

х. Елесъ 23 ноември 1885.

Префекту Пловдивъ.

Въ допълнение телеграмма № 2139, имамъ честь да Ви доложя че събраното тукъ множество население силно настоява да ся отправи утре за Пловдивъ за да отстрани само комисаритѣ извънъ границитѣ на страна-та. Никакви овѣщания не бы могли да помогнатъ, освѣнъ едно извѣстие за прѣдварителното имъ отстранение. № 2145.

Рашевъ.

№ 107.

Пловдивъ 23 ноември 1885.

Околийскому Началнику х. Елесъ.

2145, Вчера заранъ цѣлъ часъ говорихъ на апаратътъ съ ваший Префектъ върху сжщий предметъ.

Турскитѣ делегати ся съвсѣмъ безвредни. Единий отъ тѣхъ прие вчера пазначение отъ Султанъ-тъ за Императорски Комисарь при Н. Височество. Днесь утрѣ ще трьгне за София. Другий ще ся завърне въ Цариградъ, тъй като азъ ги убѣдихъ че тука нѣма съ кого да влазятъ въ прѣговори. За това умирѣте духоветѣ на населението и нѣма нужда да дохажда тука. Иначе, скандали може да произлѣзжтъ и да прѣдизвикатъ една турска или руска окупация, нѣщо, което само нашитѣ неприятели желаятъ.

Преф. Димитровъ.

№ 108.

Пловдивъ 24 ноември 1885.

Министру Инностранихъ Дѣлъ София.

Утрѣ заранъ Габданъ Ефенди, единий отъ турскитѣ делегати до Пловдивъ, трьгва за София като Императорски Комисарь вмѣсто Нихадъ паша. Другарътъ му Лебибъ Ефенди

тръгна тая заранъ за Цариградъ като ми каза, че си отива съ добри впечатления отъ тука.

Официяленъ приемъ не имъ дадохъ, и тѣхна-та мисия ся осуети.

Преф. Димитровъ.

№ 109.

Пловдивъ 24 ноември 1885.

Министру Каравелову Пиротъ.

Лебибъ Ефенди турский делегатъ, тръгнѫ тая заранъ за Цариградъ, а другий Габданъ Ефенди ще тръгне утрѣ за София да замѣсти Нихадъ паша. Първий ми каза, че си отива съ добро впечатление отъ тука. Моето твърдо и непоколебимо положение спрямо тѣхъ съвсѣмъ осуети мисия-та имъ.

Преф. Димитровъ.

№ 110.

Пловдивъ 24 ноемврий 1885.

Министру Каравелову Пиротъ.

Днесъ станѫ тука голѣмъ митингъ, въ който ся зе резолюция да ся помолятъ прѣдставителитѣ на Великитѣ Сили да подѣйствуватъ прѣдъ своитѣ правителства за поскорошното припознавание отъ тѣхъ на съединението на двѣтѣ Българии, тъй като възстановлението на Статукво-анте не е вече възможно. Пълна тишина владѣе въ округа ни.

Преф. Димитровъ.

№ 111.

Пловдивъ 24 ноември 1885.

Министру Каравелову Пиротъ.

Населението отъ всичкитѣ околий на Пловдивский Округъ мя натовари да Ви помоля да поднесете на Негово Височество неговитѣ чувства на безпрѣдѣлна привязаность къмъ особата му като ся приноси въ жертва за осѫществлението на идиалъ-тъ ни. Това е изказано публично въ митингитѣ му.

Преф. Димитровъ.

№ 112.

Пловдивъ 25 ноември 1885.

Бургазъ, Сливенъ, Хасково, Т. Пазарджикъ, Стара Загора.
Префекту.

Карлово, Станимакѫ, Чепелари, Абрашлари и Копривщица.
Околийскому Началнику.

Турскитѣ делегати си отидѫхѫ отъ тука. Тѣхната мисия ся осуети. Успокойте населението.

Преф. Димитровъ.

№ 113.

Пловдивъ 26 ноември 1885.

Пиротъ, Министру Каравелову и София, Министру Инностранихъ Дѣлъ.

Отъ вѣрно мѣсто ся научихъ че протоколътъ, съставенъ отъ Г-да прѣдставителитѣ на Русия, Италия, и Австро-Германия и подписинъ отъ турскитѣ делегати, обемалъ всичкитѣ мотиви и аргументи които имъ дадохъ за невъзможность-та да ся допустне распръснуванието между населението турска-та прокламация и заключението му было за въ наша полза.

Преф. Димитровъ.

№ 114.

Пловдивъ 26 ноемврий 1885.

Пиротъ Министру Каравелову, София Министру Инностранихъ Дѣлъ, Префектитѣ въ Южна българия и Г-да Околийскитѣ Началници въ Пловдивския окрѫгъ.

Едва ся сдобихъ съ едно копие отъ турска-та прокламация на френски язикъ, на която съдържанието е слѣдующето:

„Пловдивский Превратъ ся счита за партизанска работа, направенъ отъ злонамѣрени хора за постигание чястни интереси. Султанъ-тъ прощава всички които ся зели участие въ него съзнателно или несъзнателно. Призовава ся румелийското население да ся покори на воля-та на Султанъ-тъ, да приеме

съ почести комисаръ-тъ му, който ще управлява страна-та ни врѣменно до назначението на Главенъ Управителъ като обѣщава да ся въвѣдятъ нѣкакви измѣнения въ органический уставъ съгласно съ желанието на румелийцитѣ и въ границитѣ на Берлинский Договоръ".

Преф. Димитровъ.

№ 115.

Пловдивъ 26 ноември 1885.

Пиротъ, Министру Каравелову и София, Министру Инностранихъ Дѣлъ.

Не е истина че депеши-тѣ на турскитѣ делегати ся быле спирани отъ нашитѣ власти и че делегатитѣ сѫ биле като плѣнници у насъ. За че свѣденията на агенция Хавасъ по тоя прѣдметъ ся неосновни Габданъ Ефенди може да свидѣтелствува.

Преф. Димитровъ.

№ 116.

Protocole.

Dans la réunion qu'ils ont tenu aujourd'hui pour délibérer sur la question de savoir si les circonstances très-graves dans lesquelles s'agite en ce moment la Province permettraient à M. M. les délegués de la Sublime Porte de faire usage des pouvoirs dont ils sont munis pour mener à bonne fin leur mission, les soussignés, agissant au nom, M. Pogatchew de L'Autriche-Hongrie et en celui de L'Ambassadeur d'Allemagne, N. Carpani de L'Italie, M. D. Igelstreom de la Russie ont émis l'avis que:

M. M. les délégués étaient présents — vu que toute la population ce trouve en se moment sous les armes;

vu que la Roumélie Orientale tient en ce moment chez elle 6500 hommes de troupes mobilisées;

vu que de la province 70,000 hommes se trouvent en Bulgarie sous les armes;

vu que de ces 70,000 beaucoup ont été tués et beaucoup blessés dans la guerre contre la Serbie et que par ce fait nombre de familles ont perdu maris, pères, frères & enfants;

vu que la Milice Rouméliote a été le plus sensiblement éprouvée dans cette guerre et les sacrifices immenses de toute sorte que celle-ci a coûté au pays;

vu que déjà tant de localités importants de la Province ont envoyé auprès des représentants des grandes Puissances en cette ville des députations qui ont énergiquement réclamé la consécration de l'uniòn et déclaré que jamais la population ne consentira au retour du statu quo ante;

vu l'irritation très-grande où se trouve actuellement la populations;

vu les déclarations énergiques du Préfet de Philippopoli que la population est dans une très grande surexcitation qui pourrait, si elle était encore contrarié d'avantage, la porter à des dėsordres dont les conséqnences pourraient être incalculables, et qu'en tous cas il ne pourrait répondre aucunement de la population de la Province parceque selon sa qualité de Préfet d'un Département il n'a aucun pouvoir sur les Préfets des autres Départements, et qu'en oûtre il ne pourrait agir sans instructions et que celles-ci devraient lui être données de Sofia;

vu que c' est aussi de cette ville [Sofia] que les commandants dans cette Province reçoivent actuellement leurs ordres et instructions;

vu qu'aucun des notables ne veut accepter d'intervenir auprès de la population pour essayer de la bien disposer en faveur du rétablissement du Statu quo ante ou de la mission des délégués, convaincus qu'ils s'exposeraint à être massacrés, ont décidé: que toute communication à la population directe ou indirecte du manifeste de La Majesté apporté par M. M. les délégués serait en ce moment trè-dangereux parce qu'elle pourrait (renverser) non seulement toute la Province dans une ruine profonde, mais aussi compromettre totalement la mission de M. M. les délégués.

Signés: Pogatchev.
Carpani.
D. Igelstreom.
Lebib.
Gabdan.

Philippopoli, 24 Novembre / 6 Décembre 1885.

(Прѣводъ).

Протоколъ.

Въ заседанието, което държаха днесъ за да обсѫдѭтъ върху въпроса да се знае дали тежкитѣ обстоятелства, въ които се намира въ този моментъ провинцията, биха позволили на Г. Г. делегатитѣ на Високата Порта да упражнятъ властьта, съ която сѫ натоварени, за да доведатъ до добъръ край своята мисия, долуподписанитѣ дѣйствуващи въ име, М. Погачевъ на Австро-Унгария и въ това на Посланника на Германия, Н. Карпани на Италия, М. Д. Игилстромъ на Русия, изказаха мнението, че:

Г. Г. делегатитѣ присѫтствуваха -- прѣдвидъ на това че цѣлото население въ този моментъ се намира подъ орѫжие;

Прѣдвидъ на това, че Източна Румелия държи въ този моментъ у себе си шестъ хиляди и петстотинь човѣка вѫорѫжени трупи;

Прѣдвидъ на това, че седемдесеть хиляди души отъ провинцията се намиратъ подъ орѫжие въ България;

Прѣдвидъ на това, че мнозина отъ тѣзи седемдесеть хиляди сѫ били убити и мнозина ранени въ войната противъ Сърбия и че вслѣдствие на това, много сѣмейства сѫ изгубили мѫже, бащи, братия и дѣца;

Прѣдвидъ на това, че Румелийската Милиция е изтеглила най-чувствително въ тази война и прѣдвидъ огромнитѣ отъ всички видове жертви, които тазъ война е костувала на страната;

Прѣдвидъ на това, че редъ важни центрове въ провинцията сѫ изпратили до прѣдставителитѣ на великитѣ сили въ града (Пловдивъ) депутации, които енергически искаха признаването на съединението и обявиха, че населението никога нѣма да се съгласи да се възвърне пакъ statu quo ante (старото положение);

Прѣдвидъ на голѣмото възбуждение, въ което се намира по настоящемъ населението;

Прѣдвидъ на енергическитѣ изявления на Пловдивския Префектъ, че населението е въ едно твърдѣ голѣмо раздразнение, което би могло ако то още бѫде огорчавано, да го вървлече въ безредия, послѣдствията на които не биха могли да се прѣсмѣтнатъ, и че, въ всѣкой случай, той (Префектътъ) не би могълъ никакъ да отговаря за населението въ провинцията,

тъй като неговата длъжность въ качество на префектъ на единъ само департаментъ не му дава никаква власть върху префектитѣ въ другитѣ департаменти, и че накрай той не би могълъ да дѣйствува безъ инструкции, и че тѣзи инструкции трѣба да му бждатъ дадени отъ София;

Прѣдвидъ на това, че пакъ отъ този градъ (София) получаватъ по настоящемъ заповѣдитѣ и инструкциитѣ си и всички коменданти въ провинцията;

Прѣдвидъ на това, че никой отъ първенцитѣ не приема да посрѣдствува прѣдъ населението и да опита да го расположи въ полза на възстановяването на statu quo ante или за мисията на делегатитѣ, убеденъ, че би се изложилъ да бжде разкжсанъ, рѣшиха, че всѣко прѣко или не прѣко съобщение на населението манифеста на султана донесенъ отъ Г. Г. делегатитѣ би билъ въ тази минута твърдѣ опасно, защото би могло да хвърли не само цѣлата провинция въ дълбока провала, но сжщо да компрометира съвършенно мисията на Г. Г. делегатитѣ.

(Подписали): Погачевъ, Карпани, Д. Игелстромъ, Лебибъ, Габданъ.

Пловдивъ, 24 Ноември (6 декември) 1885.

№ 117.

Proclamation[1]

aux populations de la Rumélie Orientale.

Rouméliotes!

Quelques malveillants ont, en vue et sous prétexte d'amener l'union de la Roumélie Orientale avec la Bulgarie, poussé à la révolte la population de cette province, et ont tenté ainsi de violer le Traité de Berlin, signé par les Grandes Puissances, et de troubler l'ordre et la tranquillité de pays. En conséquence, le Gouvernement Impérial, voulant assurer le retour et le maintien du calme et de la sécurité dans la Roumélie Orientale,

---

[1]) Тази е прокламацията, която двамата турски делегати били натоварени да разпространятъ на български между населението въ Румелия отъ името на Великия Везиръ. Кратко резюме отъ сжщата се съобщи въ една по-рапна телеграма на Пловдивския префектъ.

a demandé la réunion, à Constantinopole, d'une Conférence compossée des Plénipotentiaires de ces Puissances. Cette Conférence s'est réunie, et l'union de la Roumélie Orientale avec la Bulgarie étant contraire aux stipulations du Traité, la Sublime Porte après y avoir entendu l'avis des Puissances et pour rétablir le plus promptement possible le statu quo ante, a pris, forte de ses droits souverains, les résolutions suivantes: Jusqu'à la nomination, par la Sublme Porte, d'un Vali pour la Roumélie Orientale suivant l'usage établi, un Commissaire Impérial extraordinaire sera envoyé.

Il aura, à titre provisoire, les attributions et les pouvoirs de Gouverneur général, consacrera ses soins au rétablissement et au maintien de l'ordre dans la province et expédiera les affaires concernant l'administration en se conformant au statut organique.

Les Grandes Puissances seront invitées à désigner des délégués qui ne s'associeront nullemens à l' administration du pays et n'auront qu'un caractère et un rôle purement consultatifs, mais qui, pourront assister le Commissaire Impérial de leurs conseils et devront être consultés par lui toutes les fois que l'application du Statut organigue présentera des difficultés.

Simultanément à l'envoi du Commissaire Imrérial en Roumélie Orientale, une Commission mixte, composée de délégués Ottomans et des délégués des Puissances mentionnées ci-dessus, sera chargée de s'enquérir des besoins de la province en tenant compte, dans les limites du Traité de Berlin, des demandes légitimes de la population exprimées soit directement, soit par ses mandataires. Les conclusions de l'enquête de cette Commission serviront de bases à un rapport dressé par elle, également dans les limites du Traité de Berlin, et qui anoncera les améliorations propres à assurer, conformément aux intentions généreuses de S. M. I. notre August Souverain, la prospárité et le bien-être matériel ainsi que les conditions administratives de la Roumélie Orientale. Ce rapport devra être achevé dans le plus bref délai et, après avoir été adopté par les Puissances, il sera rendu executoire dès qu'il aura été sanctionné par S. M. I. le Sultan.

Aussitôt le rétablissement de l'ordre et de la sécurité *dans la* Roumélie Orientale et le fonctionnement régulier des

institutions locales achevés, la Sublime Porte nommera, de concert avec les Grandes Puissances, un Vali suivant les préscriptions du Traité de Berlin et les fonctions du Commissaire Impérial devront cesser.

Rouméliotes!

Conformément à ces résolutions, le Gouvernement Impérial enverra un Commissaire spécial en Roumélie Orientale pour y rétablir l'ordre et la sécurité.

Ce qui précède vous démontre que les agissements de certains individus passionnés et intéressés dans la Roumélie Orientale constituent une violation directe des traités existants. S'engager dans une voie illégale en se laissant entrainer aux manoeuvres et provocations de malveillants et porter ainsi atteinte à la paix et à la sécurité du pays, serait en amener uniquement la ruine. Aussi est-il certain que tous ceux qui n'ont cessé de jouir des bienfaits da la justice et de la paix ne sauraient suivre l'exemple pernicieux donné par des hommes malintentionnés qui ne cherchent qu'à sacrifier le repos et les intérets publics au profit d'intérêts particuliers.

Personne ne pourrait croire que la population de toute un province ait voulu perdre son repos et les bienfaits de l'ordre et de la tranquillité, alors qu'elle vivait dans une sécurité parfaite. El n'est donc pas à douter que parmi les égarés quelques uns n' eussent été malgré eux entrainés au désordre, épouvantés qui'ils étaient sous l' influence funeste des fauteurs, et que les autres ne s'y fussent associes inconsciemment, incapables qu'ils étaient de distinguer les conséquences d'une pareille action des avantage de la paix.

D'ordre du Gouvernement Impérial, je vous fais savoir que Sa Majesté Impériale, notre Auguste Maitre, daigne promettre d'accorder une amnistie plain et entière à tous ceux qui s'abstenant de tout acte illégal de nature à porter atteinte aux droits de sa Majesté et au Traité que les Puissances tiennent à sauvegarder intégralement, auront imploré sa clémence Souveraine, mais qu'en cas contraire ils auront appelé sur eux toute la rigueur des lois.

En conséquence, j'invite la population à saluer l'arrivée parmi elle du Commissaire Impérial devant exercer les pouvoirs

d'un Vali, avec tous les égards et la déférence dûs au caractère dont un Vali est revêtu, et à mériter par là la faveur Souveraine qui lui est si gracieusement promise.

(Прѣводъ).

Прокламация

до населението на Източна Румелия.

Румелийци,

Нѣколко зломисленници, подъ прѣдлогъ да съединятъ Източна Румелия съ България, сѫ подигнали на бунтъ населението на тази провинция и по тоя начинъ сѫ опитали да стѫпчатъ Берлинския Трактатъ, подписанъ отъ Великитѣ Сили, и да смутятъ мира и спокойствието на страната. Прочее, Императорското Правителство въ желанието си да възвърне тишината и сигурностьта въ Източна Румелия, поиска свикването на една Конференция въ Цариградъ отъ Пълномощницитѣ на сѫщитѣ сили. Тази Конференция се събра, и Високата Порта, слѣдъ като изслуша мнѣнието на Силитѣ — тъй като съединението на Източна Румелия съ България е противно на Трактата — и за да възстанови колкото се може по-скоро стария редъ (statu quo ante), възъ основа на суверенитѣ си права, взе слѣднитѣ рѣшения: До назначението отъ Високата Порта, съгласно съ приетия редъ, единъ Валия на Източна Румелия, ще бѫде изпратенъ извънреденъ Султански Комисарь.

Той ще има привремено атрибутитѣ и властьта на Главния Управитель, ще посвети грижитѣ си на възстановлението и поддържането на реда въ провинцията и ще управлява дѣлата касающи се до администрацията, като се съобразява съ органическия уставъ.

Великитѣ Сили ще бѫдатъ поканени да назначатъ свои делегати, които нѣма да се мѣсятъ никакъ въ администрацията на страната и ще иматъ само характеръ и ролята на съвѣтници, но които ще могатъ да опѫтватъ Султанския Комисарь съ съвѣтитѣ си и ще трѣба да бѫдатъ изслушвани отъ него винаги, щомъ въ прилагането на Органическия Уставъ се срѣщатъ нѣкакви мѫчнотии.

Едновременно съ изпращането на Императорския Комисарь въ Източна Румелия, една смѣсена комисия, съставена

отъ Отомански делегати и делегати на споменатитѣ по-горѣ Сили, ще бѫде натоварена да проучи нуждитѣ на провинцията като държи смѣтка за законнитѣ искания на населението, въ границитѣ на Берлинския Трактатъ, изказани било прѣко, било чрѣзъ избраници. Заключенията отъ анкетата на тази комисия ще послужатъ като основа за единъ рапортъ, поданенъ отъ нея, сѫщо пакъ въ границитѣ на Берлинския Трактатъ, и който ще означи подобренията, съобразни съ великодушнитѣ намѣрения на Негово Императорско Величество Августейшия ни Суверенъ, необходими да ускорятъ прѣуспѣването и материалното благоденствие, както и административнитѣ условия на Източна Румелия. Този рапортъ трѣбва да бѫде готовъ въ най-кратъкъ срокъ и, слѣдъ като се приеме отъ Силитѣ, той ще стане приложимъ само откакъ бѫде потвърденъ отъ Н. И. В. Султана.

Щомъ като се възстановятъ реда и сигурностьта въ Източна Румелия, и редовното дѣйствуване на учрежденията, Високата Порта ще назначи, въ съгласие съ Великитѣ Сили единъ Валия, съгласно съ прѣдписанията на Берлинския Трактатъ, и функциитѣ на Императорския Комисарь ще трѣба да прѣстанатъ.

Румелийци!

Съобразно съ тѣзи рѣшения, Императорското Правителство ще изпрати единъ специаленъ Комисаръ въ Източна Румелия, за да възстанови реда и сигурностьта въ нея.

Горѣизложеното ви разяснява че дѣйствията на нѣкои личности, пристрастни и заинтересувани за Източна Румелия, съставлява едно прѣко посѣгателство върху сѫществующитѣ договори. Да тръгнете по единъ незаконенъ пѫть, като се оставите да ви вовлекатъ въ маневритѣ и прѣдизвикателствата на зломишленици и да увредите мира и сигурностьта на страната би значило да прѣдизвикате съсипването ѝ.

И несъмнено е сѫщо, че всички ония, които не сѫ прѣстанали да се радватъ на благодѣянията на правосѫдието и на мира не ще послѣдватъ пагубния примѣръ даденъ отъ тѣзъ злонамѣрени хора, които не търсятъ друго освѣнъ да жертвуватъ спокойствието и общото добро за въ полза на личнитѣ си интереси.

Никой не би могълъ да повѣрва, че населението на цѣла една провинция ще поиска да изгуби спокойствието си и благодѣянията на реда и тишината, докато тя си живѣе въ отлична

сигурность. Прочее, не подлежи на съмнение, че нѣкои измежду заблуденитѣ ще сѫ били неволно вълечени въ безпорядъкъ, сплашени както сѫ били отъ влиянието на злосторницитѣ, и че други пъкъ сѫ се придружили къмъ тѣхъ безсъзнателно, като сѫ били неспособни да различатъ послѣдствията на едно подобно дѣло отъ прѣимуществата на мира.

По заповѣдь на Императорското Правителство азъ донасямъ до знанието ви, че Негово Императорско Величество, нашия Августейши Господаръ, благоволява да обѣщае че ще даде пълна и съвършена амнистия на всички ония, които като сѫ се въздържали отъ всѣко дѣйствие незаконно и отъ естество да увреди правата на Господаря и на договора, които Силитѣ се стараятъ да запазятъ непокътнатъ, ще просятъ неговото Суверенно милосърдие, но че въ противенъ случай, ще извикатъ върху си всичката суровость на законитѣ.

Прочее, приканвамъ населението да празднува пристиганието по срѣдъ него на Императорския Комисаръ, който е длъженъ да упражни властьта на Валия, да го посрѣщне съ всичкото внимание и тачене длъжими на Сана съ който е облеченъ единъ Валия, и да заслужи чрѣзъ това благоволението, което Суверена тъй милостиво му е обѣщалъ.

№ 118.

(Т.) Котелъ, 24 Ноемврий 1885 год.

До (чуждестраннитѣ консули и копие до) Господина Захарій Стояновъ, Добри Русковъ, Гешо Георгіевъ.

Новината за пристиганието въ Пловдивъ на нѣкакви си турски Коммиссари съ цѣль да приготвятъ населението за възстановлението на прѣжний рѣжимъ, произвѣде голѣмо впечатление и раздражение въ населението на града Котелъ и околията, което ся събра и опълномощи депутация, която лично да Ви изрази желанието му. Ний, Господине Консуле, не искаме отцѣпление отъ империята, за защита на цѣлостьта, на която както и за защита на нашитѣ огнища и на народностьта, нашитѣ синове, братя и бащи ся намиратъ прѣдъ неприятеля, нъ неможемъ да ся делимъ отъ общото отечество и сме готови на всѣкакви жъртви за уничтожението на онова

искуственно раздѣление отъ еднокрьвнитѣ братя, което убийственно ся отражаваше прѣзъ цѣли 7 години за икономическото ни и морално развитие. Ний възстанахме да турнемъ веднажъ за всякогашъ край на единъ неасновенъ режимъ, който ни истощаваше за това нѣмаме работа съ никакви турски коммисари за отстранението на които часъ поскоро Ви молимъ Господине Консуле, да подѣйствовате гдѣто трѣбва, за да ся прѣдварятъ така лошитѣ послѣдствия, които би послѣдвали по причина на тѣхното присжствие. 437

За бюрото на събранието прѣдседателъ Т. Станчевъ.

119.

(Т.) Ego Imperatorskomou Velitchestvou Gossoudaru Imperatorou Vserossiiskomou.[1])

V vidou popitki Touretskago pravitelstva vozstanovitt prejnii regim naselenie Iujnoi Bolgarii v postoianom u nepokolebimom svoem oubejdenii, tchto Vache Imperatorskoe Velitchestvo, ego mogouchtestvenii pokrovitel, neprestanno zabotitsia ob ego soudbi, derzaet poprosit i v nastoiachtem sloutchae, tchtobi Vache Imperatorskoe Velitchestvo zdelalo milost i izbavilo nachu oblast ot teh opasnostei, kotoria neposredstveno ougrojaout ee novimi i oujasneichimi razoreniami i tchtobi svoim vissotchaichim odobreniem vsemilostiveiche blagovolilo obespechit edinodouchno jelaemoe vsemi bolgarami soedinenie.

Episkop Guervassii, Doktor Chomakoff, Ioakim Groueff, Kostantin Peeff, Voulko Neicho Stefan Steffanoff, Stefan Taneff, Grigorii Karadjoff.

120.

(Т.) (София), 10 Декемврий 1885 год.

До Ризова, Стоянова, Стояновичъ и Странски (Пловдивъ).

Много добре сте направили като сте рѣшили да говорите съ г. Каравеловъ по въпроса за общо народно събрание въ

[1]) Подадена около 23 Ноемврий.

Пловдивъ, който ще ви каже какъ стоимъ съ съединението, тъй като азъ зная толкова, колкото и вие. Да ли е ставало нѣщо сериозно съ турскитѣ делегати въ Пиротъ още неизвѣстно. За мнѣнието на Каравеловъ по този въпросъ, питайте вие. Питахъ на 10, но никакъвъ отговоръ.

Радославовъ.

121.

Протоколъ.

Днѣсь 17 Деке(м)врий 1885 година, Тайний Централенъ Революционеренъ Комитетъ въ гр. Пловдивъ, въ извънредното си засѣдание, като има предъ видъ:

1-о Че преди 6-ий Септе(м)врий въ време на приготовлението за съединението на двѣтѣ Българии, Константинъ Калчевъ, по настояванието молбата на двама членове отъ Комитета, Захарий Стояновъ и Паница, склони да донесе отъ Цариградъ около 50—60 револвера отъ най проста система, срещу стойностьта на които той получи надлѣжнитѣ расписки, тъй като Комитета нямаше аричпи средства;

2-о Че следъ сполучливото извършвание на преврата, въ деньтъ на издаванието на първий брой на Весникъ „Самозащита", когато предлежеше да се споменатъ имената на дѣятилитѣ, Константинъ Калчевъ, на нѣколко пжти тържественно заяви предъ членоветѣ на Комитета, че тоя подарява съ добра воля казанитѣ револвери и се отказва веднажъ за всякога да иска стойностьта на тѣзи револвери, която споредъ него възлазяла на 70 лири турски, единственно следствие на което бѣше обнародвано неговото име, като дѣятель;

3-о Че въпреки всичко това, К. Калчевъ има безсьвестната дързость да поиска тия пари на нѣколко пжти чрѣзъ своитѣ съдружници, Братия Дренски, въ ржцѣтѣ на които се намиратъ даденитѣ отъ Комитета расписки — безсьвѣстна хитрость нарочно употребена отъ К. Калчевъ, за да може въ всѣки моментъ да остане чисть, то Комитета рѣши: а) да се заплати горе споменатата сума отъ страна на Комитета на Братия Дренски, или на Калчева срѣщу стойностьта на купенитѣ револвери; б) Да се обяви на нашитѣ приятели

и съмишленници за позорното поведение на К. Калчева, като ги покани за напрѣдъ да нямать никакви духовни связи съ него по каквото и да е народно дѣло.

Прѣдседатель: З. Стояновъ.

Членове { Д. Ризовъ. Ив. П. Андоновъ. Ив. Стояновичъ.

№ 122.

Пловдивъ, 25 Декемвр(ий) 1885 г.

Г-не Захар(и) Стояновъ Въ града

Днесъ получихъ писмо отъ Цариградъ, въ което ми ся извѣстява, че Г-нъ Калчовъ слѣдъ завръщанието си отъ Войната въ Пловдивъ, распоредилъ ся да ся заплатѭтъ тамо револверитѣ. Вслѣдствие на това отъ паритѣ, които ми ся броиха [5000 гр.] ся на Ваше расположеніе и можите да си гы земете, когато Вы бѫде угодно.

Съ почитаніе Вашъ Ст. Дрѣнски.

№ 123.

Билянцъ

за израсходванитѣ пари на Атанась Попъ Ивановъ по Коммитетскитѣ работи за Съединението.

	гр. —
На Д. Т. Сяровъ дадени за поминъкъ	125½
Телеграми по Прокламацій 30 руб.	600—
За х. Димитрова Майка	65—
Отъ О.-Пазаръ съ Манолъ за Телеграми	75½
За ходение на Ямболъ 5 пѫти	125—
За Пловдивъ отиване и врьщание	300—
На Тенчо въ Ново-село дадени	180—
За кѫтъръ до Кавлаклий	20—
За Котелъ на Куртевъ, Добри и др.	200—

	гр. —
На Куртевъ дадени	300—
Похарчени въ София съ К-въ и М-лъ (?)	150—
По Селата похарчени	244—
До Котелъ съ Захария	20—
Дадени на Добри	330—
За поручителство на К-въ	23 1/2
За Тодоръ Македонски Т-ма	20—
Отъ Сливенъ до Пловдивъ съ М-лъ	110—
Събрани . . гр.	2888 1/2
За Ямболъ съ Манола	141—
	3029 1/2

Горнето количество отъ Три хилѣди двани девеtъ и половина, че ся изразходвани отъ А. П. Иванова по Комитетскитѣ работи, ний съставляюще комитетътъ въ гр. Сливенъ удостовѣряваме:

Предсѣдатель на Комитета Д. Куртевъ

Членове: Манолъ Георгевъ, Иванъ Славовъ, Димитръ Т. Сяровъ, Добріе Андоновъ.

№ 124.

Протоколъ.

Днесъ третий Януарий хилядо и осьмстотинъ и осъмдесътъ и шеста година, Тайния Революционенъ Комитетъ дѣйствующь за съединението на двѣтѣ България, събранъ въ домътъ на Д-ра Г. Странский за приключвание на смѣткитѣ по разноскитѣ, направени отъ него за приготовление и одѣлотворение на прѣврата отъ 6 Септемврий 1886 г.

Като взе актъ отъ всичкитѣ документи, които членоветѣ на сѫщия Комитетъ прѣдставиха за оправдание на направенитѣ чрѣзъ тѣхъ и чрѣзъ агентитѣ на Комитета разноски, които разноски възлизатъ на петстотинъ и двадесеть и четири *и половина* [524 1/2] лири турски и двадесеть и два [22] *наполеона, покри* ги съ истегленитѣ отъ Пловдивския окрѫженъ

ковчегъ [460] лири турски, подаренитѣ отъ г. г. Ив. Х. Петровъ, Д. Милковский, П. Ивановъ и А. Топракчиевъ изъ Бургасъ [$49^{1}/_{2}$] лири турски, подаренитѣ чрѣзъ Д-ра Т. Стояновичъ изъ Стара-Загора [15] лири турски и 2 наполеона и взетитѣ отъ редакцията на в. „Южна България“ 20 наполеона, по слѣдующия начинъ:

Чрѣзъ Д-ра Г. Странский	60	лири	турски
и Подполковникъ Николаева	50	„	„
(Чрѣзъ) Захарий Стояновъ	50	„	„
„ Димитъръ Ризовъ	55	„	„
„ Капитанъ Паница	40	„	„
„ Иванъ арабаджията	10	„	„
„ Подп. Спира Костовъ	5	„	„
„ Ат. П. Ивановъ	5	„	„
„ Яко Д. Бояджиевъ	5	„	„
„ Георгий Беневъ	10	„	„
„ Подп. Чардафона	10	„	„
„ Иванъ Стояновича	$15^{10}/_{100}$	„	„
„ Стефанъ Стойчева	5	„	„
„ Капитанъ Паница	10	„	„
„ Иванъ Стояновичя	5	„	„
„ Капитанъ Стефанова	$49^{1}/_{2}$	„	„
„ Капитанъ Паница	20	наполеона	
„ Иванъ Стояновичя	2	„	

На Ст. Дрѣнский за 50 револвера и 2 винчестера съразноскитѣ имъ $69^{90}/_{100}$ лири турски.

Останалитѣ же споредъ горната смѣтка [70] седемдесеть лири турски, съ които има да се покриятъ неуказани до сега разноски оставятъ на съхранение у Д-ра Г. Странский и на расположението отъ Центр. Т. Р. Комитетъ.

За удостовѣрение подписва се настоящия протоколъ

Д-ръ Странски
З. Стояновъ
Д. Ризовъ
Ив. Стояновичъ
Андоновъ.

Като подписвамъ настоящия протоколъ, правя слѣдующитѣ забѣлѣжки:

1) Че суммата четиридесятъ лири дѣйствително чрезъ мене е израсходвана, като отъ тѣхъ двадесятъ и четири наполеона дадохъ Кап. Колобкову, за неговитѣ убитки по нашето дѣло; —

2) Суммата десятъ т. лири са израсходвани не отъ менъ, а отъ Г. Ив. Стояновича, въ гр. Чирпанъ, а отъ тѣхъ азъ съмъ израсходвалъ самъ, само двѣ лири турски; —

3) Суммата 20 наполеона е израсходвана отъ нѣколцина апостоли и дѣйци, а азъ отъ нея съмъ израсходвалъ само петь наполеона, а именно за два статски облекла; и

4) Суммата земена отъ Д-ръ Странски съ нищо не са оправдава и азъ си задържамъ правото да я считамъ като подаръкъ, или плата за неговата дѣятелность по нашето дѣло.—

К. А. Паница.

№ 125.

Бай Захария,

При другитѣ вѣщи, които сте платили на Г. Дренски, платили сте му и 5000 гр. пари за 50 револ. съ коршумы, купени отъ Цариградъ подъ моя гаранция. Щомъ ми извѣсти това Г. Дренски, казахъ му, че азъ не сьмъ искалъ заплащанието на казан. 5000 гр., слѣдов. той не е ималъ право да ги получи, и му показахъ писмо, че азъ слѣдъ заврьщанието си отъ Пиротъ ся распорѣдихъ за заплащанието имъ. Той ми заяви, че тутакси ще повьрне паритѣ. Вий сте заминали, обаче, отъ Пловдивъ и паритѣ и до сега ся намиратъ у него.

Моля ви, Бай Захария, распорѣдете ся за зиманието на тия пари отъ него, [още повече, че тѣ сега ся дѣлятъ съ Джуджева и расипватъ дружеството], защото азъ никога не сьмъ искалъ заплащанието на каз(анитѣ) пари отъ васъ, нито пакъ вий сте мя прѣдизвѣстили, когато да плащате. Най-после употребете ги за тая или за каквато друга цѣль намѣрите за добрѣ—азъ имамъ пълно довѣрие на васъ.

Моля ви най-сьрдечно да не става шумъ за тия револ(вери), защото може да пострадатъ братъ ми и съдружникътъ му въ Цариградъ и да затворатъ търговското имъ заведение тамо.

Мисля, че до сега никога и въ нищо не сьмъ ви уврѣдилъ или оскьрбилъ, и това минало ми дава право да не ми откажете горната просба.

Поднесете моитѣ почитания на Госпожята ви и поздравленията ми на Г. Ризова.

Искренно поздравляющия ви приятель

К. Калчовъ.

7 Януарий 1886 (год.) Пловдивъ.

Моля пишй ми какъ стоятъ нашитѣ работи, ний отъ тука сме въ тъмнота, и всѣки день противоположни работи слушаме.

Сжщий.

№ 126.

24-ій Феврарие 1886 год. г. Котелъ

Баій Захария!

На 5-ій того бехъ въ Пловдивъ, ходихъ при Г-нъ Д-ръ Странски да узная какъ ще стани съ паритѣ, които сьмь зималъ отъ разни лица за да ся по подържамъ отъ зачалото до 6-ій Септемврие. Г-нъ Д-ръ Странски ми каза, да Ви пишя за това, а Вій да му сжобщитѣ какво да направи съ менъ, т. е. да си дадети мнението. Знаійте, баій захария, отъ части моето положение какъ е. Като менъ человекъ до като ни работи нема и отъ де да зема да ся нахраня, а отъ като се поканихъ да зема участие въ дѣлото за сжйдинението азъ напусна(хъ) длъжностъ(та) си, т. е. кметството въ (с.) Ичера и почнахъ да работя това, което Комитета ми диктуваше чрезъ своя повереникъ Д. Куртевъ. За подрътка на домътъ ми и менъ по ходинието ми на горя на доло азъ бехъ приноденъ да правя заеми отъ разни приятели, както ще Видите и овѣритѣ отъ свидетелството, което Ви тукъ приключавамъ, които пъри азъ ни сьмь зималъ въ името на комитета какъто правеше Д. Куртевъ, но въ мое име като сьмь далъ и записъ съ опридиленъ срокъ за техъ, съ надежда обаче, че ще ги зема отъ Комитета и ще имъ ги върна. Азъ ся уча, че Вій, баій Захария сте ма имали като Куртевъ ортакъ въ злоопотрѣбенитѣ отъ него пъри, въ името на Кумитета, но азъ низнаяхъ нищо каквото тоій е вършилъ въ пъричио отношение, до последната минута за това азъ ни заслужвамъ да си поставяте същото мнение, което можи би сте поставили за Куртевъ, затова моля, ако са признати нащи разноски, които

сме направили въ продължение на 11 месица борба за съединението, то тогава пишете на Г(нъ) Странски да ми са отпуснатъ, ако има Комитета на расположение, ако ли нема, то отъ друго место, за да ги повърна и азъ на тези лица, отъ които съмь ги заемалъ, защото ако остани да ги плащамъ азъ, то нимога ги плати никогашъ. Можи да останатъ на децата ми като награда за дѣлата на баща имъ спремо отечеството имъ. Има(й)те предъ Видъ още, бай Захарие, съмь на пълно уверенъ, че Вій въ интересъ на дѣлото ще ми подействате да испълтя този длъгъ. Отъ Г(нъ) Странски приехъ само 5 лири и той учаква Ваше мнение. Каквото решение и да земите за тези пъри, моля пишети въ с. Ичере да зная.

Пращамъ Ви и имината на съзаклетницитѣ отъ село Ичера да ги знаитѣ. Прѣдседатель Св. И. Ивановъ, Радилъ Велчевъ, Пенчо Богдевъ, Добри Стоичевъ, Михалъ Георгевъ и Златанъ Панаеотовъ, които по настоящемъ сѫ Водители на Либералната Дружина въ с. Ичера. Като ни остава друго какво да Ви пишя, оставамъ въ надежда за Вашъ отговоръ.

Вашъ едномислиникъ Опълчепецъ Манолъ Георгевъ.

Азбученъ показатель на собственитѣ имена въ първия томъ.

А.

Б.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

З.

И.

К.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

Ю.

Я.

Азбученъ списъкъ на собственитѣ имена въ втория томъ.

А.

Б.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

З.

И.

К.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

Щ.

Ю.

Я.